

DR.ZAKIR HUSAIN LIBRARY
X-1232

[illegible]

[illegible] ... حکم الله ...

[illegible] ... بنا یا حسن

[illegible] ... از ... عبارت خط مشکبار

[illegible] ... و بیت غزل ... اشعار چیده و برگزیده

... سیزده ساخت

... حسن ... درج گوهر	شمار بزم ... و اخیر ... بینی
از این ... حسن گفتم ...	گر ... شنوم ...
... از ... حسن ...	... بیرون ...

اگرچه ... این ... بود و عیب ...

... ایران ... الله ...

ای ...	بر ماه ... کلاه را
دل ...	ای ... گرد ... را
... آفتاب ...	با ... این دو رخ ... را
...	... گر ... را
...	... گر ... باد ...

چار سوی جرای ...	...
ز ... و ...	... ده ... آن ...
دوازده ... شود ...	شود ... سیزده و ... چنانکه ...
اگرچه یازده و ... ده ... حسن	... و ... ده ...
تو ... جهارده ...	تو افتالی ... زمان ...
تو خواه ... ده و خواه ...	تو خواه ... و خواه ...
... گفت ...	بقمر خود ... این سخن ...
تو ...	گر ... زمان ...
...	گر ...
...	همه ...
...	ز ...
... حرف ... گرد ...	الف ...
...	بیان گفتم ...
...	ترا ...
ز ... فزون ...	...
...	ز اسم ...
چو ... سال ...	... تو ...

و از ایشان [illegible] الوم

در تاریخ شعرا ذکر او مسطور است که [illegible] و مثنوی

رمش [illegible] و [illegible] او [illegible]

[illegible] مسطور [illegible] امیر [illegible] بود

[illegible] نظام الحق والدین [illegible]

[illegible] کلام الملوک ملوک الکلام [illegible]

[illegible] جمشید جوان [illegible]

[illegible] شعر [illegible] طرز [illegible]

[illegible] آنجا [illegible] امیر [illegible]

[illegible] بود و در زمانه [illegible]

[illegible] کمال خجند [illegible] همچنین [illegible]

[illegible] ز بهای حسن [illegible] کمال ... از غرایب زمان [illegible]

و [illegible] گر [illegible]

[illegible] که [illegible]

من جا [illegible] از [illegible]

[illegible] لیکن [illegible]

جواب [illegible] و جهت امتحان اشعار [illegible] حسن [illegible] تتبع و جواب [illegible]

[illegible] السلطنة الباهرة و عضد الدولة القاهرة [illegible]

[illegible] که [illegible] دلش [illegible]

[illegible]

[illegible] خلق و [illegible]

سخن [illegible] از طبع [illegible]	[illegible] دانی [illegible]
[illegible] بزرگ از جاه [illegible]	بزرگی [illegible]
اگر [illegible] تواند	[illegible]
[illegible]	ز دیوان سخن [illegible]
از آن [illegible] خامه اش [illegible]	[illegible]
هزاران [illegible]	[illegible]
سخن [illegible] کاملست [illegible]	قدم [illegible] بزرگ [illegible]

رسد از پنجه و پنجاه [illegible] چو غفران — کن پنجه و شش از [illegible] آنها

اگر هفتاد و هشت از پنج و یکدری [illegible] — ز آیات و [illegible] علو و حکمت کبری

چو [illegible] ز پنج [illegible] پشت [illegible] — ز [illegible] و منقبت [illegible]

بعد لطف مثنوی [illegible] زان دو [illegible] — چنانکه [illegible] مثنوی و مجمع [illegible]

کند [illegible] دو [illegible] حلیلت — وال [illegible] پرستش [illegible]

رسد چو شصت [illegible] کریم [illegible] — که [illegible] کریم [illegible]

[illegible] پنج چو [illegible] — اجابت [illegible] کرد [illegible]

[illegible] چون شش و [illegible] — [illegible] دیگر [illegible]

[illegible] — وزان [illegible]

[illegible] — [illegible]

ز [illegible] چو [illegible] و سه شود [illegible] — که [illegible] ساز [illegible]

[illegible] — [illegible]

چو چار [illegible] ز [illegible] — شود [illegible]

شود ز [illegible] — کند ولی [illegible]

چو [illegible] — [illegible]

[illegible] کرد — کند [illegible]

شود چو [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] دشمن تو اهنما
شود چو عمر تو [illegible] / تو زنده [illegible] بود شمع و دلت [illegible]
دوام ذات [illegible] / چنانکه [illegible] گرد [illegible] تو آشنا
چو [illegible] زهشتاد [illegible] / [illegible] با صد [illegible] کیمیا
[illegible] هشتاد [illegible] / که اهل دل [illegible] حیران شوند فردا فرد
شود چو عمر تو هشتاد [illegible] آید / [illegible] گران بر شود دل تو چو [illegible]
تو چون [illegible] هشتاد [illegible] / تو چون [illegible] هشتاد [illegible]
سر خیال [illegible] دست [illegible] / بهر کمال [illegible] شوی تو [illegible]
[illegible] تو [illegible] السوات و معنی / [illegible] است [illegible] آسوده [illegible]
تراست [illegible] اول [illegible] اول آخر / [illegible] تو [illegible] طرب [illegible]
یکی [illegible] اول [illegible] آخر [illegible] / [illegible] هزار [illegible]
چو بگذری [illegible] از تو [illegible] / ترا [illegible] [illegible]
چو هیچ از تو [illegible] فزون شوی [illegible] / شود ولایت تو [illegible] دل تو [illegible]
چو سال تو [illegible] هشتاد شود [illegible] / جهان شود که شوی [illegible] علیا
چو هفت [illegible] ترا از تو [illegible] فزون [illegible] / [illegible] تو [illegible] عجب [illegible]
چو باشی [illegible] خصم و بگذرانی [illegible] / زخشمهای تو [illegible] خصم [illegible]
تو چون شوی [illegible] جزای [illegible] خصم / [illegible] کنند ز خصم تو صد انتقام [illegible]

زصد یک [illegible] چو افزون شوی [illegible] / بعفو [illegible] ایزد [illegible] اشارت [illegible]
در تو [illegible] حاجت شود چو بعد صد [illegible] / [illegible] تو شود [illegible] کعبه [illegible] تو [illegible]
تو [illegible] آید بعد صد [illegible] / [illegible] ثواب [illegible] فردا
چو بگذری از صد [illegible] / [illegible] همچو [illegible] عالم [illegible]
چو [illegible] صد بگذری آن [illegible] غنی [illegible] / فنای ذاتی حق [illegible] در تو [illegible]
غنی شوی [illegible] چو بعد صد [illegible] / [illegible] حقیقت معنی
زصد فزون چو شوی [illegible] از تو [illegible] / [illegible] عالم
دو بار [illegible] بعد [illegible] / [illegible]
[illegible] بعد صد [illegible] معراج [illegible] / [illegible] هزار [illegible]
[illegible] صد و [illegible] چراغی / ز نور [illegible] حجاب کثرت [illegible]
دوازده چو ز صد بگذری [illegible] / [illegible] خلق [illegible]
[illegible] صد و [illegible] / [illegible]
[illegible] ز بعد صد [illegible] چهارده [illegible] / [illegible]
[illegible] پانزده [illegible] / [illegible] تو [illegible]
[illegible] شوی [illegible] / [illegible]
[illegible] صد [illegible] / [illegible] گردی [illegible]
[illegible] بعد صد [illegible] از تجلی صادق / [illegible] از [illegible]

اگر [illegible] مقصد [illegible] / [illegible] بستان تو [illegible]

اگر چه عرش [illegible] منظر چندین [illegible] / [illegible] سالها بیوی [illegible] از برای دل

جلال الدین [illegible] عادل [illegible]

گر [illegible] پای قولا قیناً لها

اگر ز صیقل تیغ [illegible] نوید دی / نمی شدی آینه آفتاب از ماه تجلی

[illegible] علمت [illegible] / درخت وادی ایمن نماید آتش موسی

همین [illegible] عرض [illegible] / همای قدر ترا جسم [illegible] سپهر [illegible]

چه حرف از در جانب علو قدر تو گویم / سپهر اعلی از آن پایه است پایه ادنی

که آفتاب [illegible] فرض [illegible] بر سر گردون / که در پای تو [illegible] از کف [illegible]

[illegible] چشم تو [illegible] این همه عالم / و گر ز مهر [illegible] گشت [illegible] بینا

ز رنگی که عطا کرد دست جود تو [illegible] / تمام [illegible] ولا [illegible]

از آن [illegible] رنج [illegible] / [illegible] لجه [illegible] برنج دریا

ز [illegible] قصر تو [illegible] / اگر نه مهر [illegible] گوی آفتاب [illegible]

ز [illegible] بستان [illegible] / سپهر [illegible] عالم [illegible] را

بهشت بزم تو [illegible] / اگر از بهشت برون آمدند آدم و حوا

[illegible] / اگر ز عطای تو [illegible] صحرا

کمال لطف تو [illegible] / از آن جهت [illegible] خلق مؤمن و ترسا

[illegible] حکم از آن [illegible] شهادت / گر [illegible] چون سریان وجود حکم تو [illegible]

فروغ بزم تو [illegible] / [illegible]

[illegible] مهر تو [illegible] ولی [illegible] / [illegible] مهر [illegible]

شرار آتش [illegible] اگر [illegible] گردون / [illegible] از برای [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] گوهر [illegible] مهر [illegible]

[illegible] / [illegible] گر [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / هزار [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

از آن [illegible] / [illegible]

جهان [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

جز معدوم را که غیر [illegible] در [illegible] / ... [illegible] ...

دور دار از موکب [illegible] / نور بر آن خاک [illegible] ابروی [illegible]

در لطافت بیشتی از آب [illegible] / بر تو [illegible] تو این معنی صریح و [illegible]

شاه ملک آرا [illegible] ساری نسخ

[illegible] را از گرفتاران زلف پرحمت

[illegible] / راحت همچون [illegible] از باران رحمت

[illegible] / [illegible] محیط [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

روز هیجا که سپاه [illegible] و لیران برطرف / حاکه [illegible]

[illegible] شعله شمشیر تو برق [illegible] / [illegible]

در میان [illegible] / [illegible]

[illegible] دارد [illegible] / آسمان [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible]

کار عالم را سامان کردن بر ... اهل علم است بر حکم آن [illegible]

و اینکه چون اقتضای مضمون [illegible] بادشاهان عالم پناه و [illegible] دشمنان دین [illegible]

که [illegible] الایام [illegible] مهم [illegible] علی الدوام [illegible] کافه [illegible] ممتاز [illegible] باشد

چه شکر [illegible] دولت [illegible] الظاهر [illegible] الباطن موجب حصول [illegible]

واجب [illegible] خطاب مستطاب [illegible] الآخرة [illegible] وصل نعیم اخروی

واجب [illegible] ذات [illegible] الشان [illegible] گاه گاه از

پرده [illegible] ظهور [illegible] گردد [illegible]

گدای دولت خاقان [illegible]

و [illegible] در ایام بساط [illegible] حضرت [illegible] السلاطین [illegible]

الی یوم الدین [illegible]

[illegible] الحمد [illegible]

[illegible]

[illegible]

شاه علم از حلقه بگوشان درت باد | در گوش فلک حلقه رکاب حضرت باد
زان نور که از طلوع [illegible] نمود [illegible] | از مشعله دولت و دین [illegible] باد
وان اطلس زرد و زر که خوانند سپهر | یک [illegible] از علم جاه [illegible] باد

در [illegible] دولت و دین [illegible]

کارایش [illegible] فلک از کثرت باد

چتر تو [illegible] | [illegible] عدو [illegible] باد
رخسار عروس [illegible] | [illegible] تیغ [illegible] باد
[illegible] | دل [illegible] آتش [illegible]
دشمن [illegible] علم [illegible] تیغ [illegible] | گر سر نهد [illegible] باران [illegible] باد
وان تیغ [illegible] | هم [illegible] دشمن [illegible]
در ظلمت [illegible] آب حیات [illegible] | [illegible] فلک [illegible]
[illegible] از آتش تیغ تو [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] خضر [illegible] | آن [illegible]
[illegible] کام دگر [illegible] | [illegible]
خورشید [illegible] | [illegible]
سیراب شد از تیغ تو گلزار عدالت | [illegible] از [illegible] کام [illegible]

[illegible]

آن [illegible]

[illegible] عاقل [illegible]

کام [illegible] دانه [illegible]

[illegible] کرده [illegible] جان [illegible]

هر چه [illegible] گر خواهی ز حمایات الهی

آن عالمی کز خوان [illegible] مسیحا

از [illegible] دل [illegible]

[illegible] زمین [illegible]

آفاق [illegible]

گره [illegible] دولت [illegible]

ره جانب مقصود [illegible]

[illegible] نور [illegible]

[illegible] حضرت باد

[illegible] نسیم سحرت باد

[illegible] طرب [illegible] سحرت باد

شیرین [illegible] خنده [illegible] شکرت باد

در بزم فلک جرعه کش جام زرت باد

افزون ز اندازه عقل [illegible] باد

بر ما [illegible] نطق [illegible] حضرت باد

آگاهی از اسرار قضا و قدرت باد

آزاد [illegible] فلک [illegible] قیامت [illegible] باد

تا حشر [illegible] باد

[illegible] باد

[illegible] لطف خدا [illegible] باد

[illegible] قبول [illegible] باد

[illegible] چون [illegible]

[illegible] دولت [illegible]

[illegible] ره [illegible]

[illegible] اسماعیل [illegible]

[illegible]

[illegible] دست [illegible]

[illegible] پرداز [illegible] دولت [illegible]

[illegible] چون [illegible] آزادگان دارند [illegible]

[illegible] حکایت کند [illegible]

[illegible] عاشق [illegible] خون [illegible]

مستجاب الدعوه [illegible] گردند اهل سده

تا مراد [illegible] وصل [illegible] کنند

[illegible] گرفتاران [illegible] کنند

تا ز خون دیده [illegible] کنند

[illegible] کنند

تا دعای دولت [illegible] کنند

اکبر غازی جلال الدین محمد که شرف

بر در او پادشاهان بنده فرمانی کنند

حکم او در ازل داده منشور قضا

[illegible]

هر که [illegible] خورشید رو

[illegible]

[illegible] ملک [illegible]

[illegible] عرش [illegible]

[illegible]

هر که [illegible] خورشید [illegible]

[illegible]

[illegible] عیش او بود [illegible] در قدح

تا [illegible] جهان [illegible] کنند

جای [illegible]

[illegible]

کافران [illegible] کنند

[illegible]

چون [illegible]

و [illegible]

[illegible]

اسم اعظم [illegible]

باده عشرت [illegible]

[illegible]

آن کردن مشکل است چه توانی خواند بود ... مستقل را وزن معلوم است شعر توانی مستقل
را که اجزای غیر خود با خود دارد همه ترکیب وزن آوردن دشوار چنانکه درین قصیده
واقع شده که مطلع آن دو جا قافیه است و باقی در سه جا قافیه و ازین ...
... متصل است و یکی قافیه منفصل ... علم بالصواب ...

باز بر شد بر سپاه پادشاه جهان آرای عید [illegible]
عید کو پادشاه عشرت اندر ... هلال [illegible]
گوشه ابرو نمود از طارم گردون ماه نو [illegible]
صبح عید از اختران ... [illegible]
شام عید از هر طرف انجم نمایند ... [illegible]
[illegible]

[illegible] امروز چون [illegible] گرفت [illegible] / [illegible] از [illegible] [illegible] ای

[illegible] [illegible] / صبح [illegible] هم [illegible] کاروانان [illegible] فدای عید

شاه عادل [illegible] که از [illegible]

[illegible] رضا [illegible] جهان آرای عید

هر که منزل کرد با پیشش [illegible] بهر عشرت [illegible] / [illegible] هست ساز و نوا [illegible] نای عید

بر [illegible] شد در شب عید [illegible] / آمده [illegible] روی [illegible] بر گرد [illegible] حلوای عید

آفتاب [illegible] سپهر [illegible] کز روی قدر / از [illegible] دلها [illegible] شد عیان سیمای عید

شد [illegible] مدح شه [illegible] نظم مدح / زین کلام جان [illegible] امروز [illegible] سیمای عید

یا [illegible] عید [illegible] / هر که گوید [illegible] [illegible]

باد در بزم تو تا [illegible] هر زمان عیدی دگر

بزم شاهان [illegible] جهان [illegible] عید

آفرینش را [illegible] شهزاده زیور بسته اند / هم زمین هم [illegible] آیین دیگر بسته اند

کرده اند [illegible] [illegible] / زلف شب را [illegible] کشور بسته اند

دست کان [illegible] تو [illegible] / [illegible] گوهر بسته اند

مجمر امروز [illegible] سپهر [illegible] / [illegible] عود و عنبر بسته اند

[illegible] جان [illegible] / تا [illegible] شاه عالم [illegible] بسته اند

کرده اند [illegible] پری رویان [illegible] / عید [illegible] قوت [illegible] بسته اند

کارپردازان صنع از [illegible] / گرد [illegible] پیروزه [illegible] مجمر بسته اند

شبنم افشانده است [illegible] رنگین در چمن / [illegible] گرد [illegible] خویش زیور بسته اند

[illegible] باید [illegible] حرف زر [illegible] / زانکه [illegible] در آتش [illegible] بسته اند

از سر کلک [illegible] / نقش طغرای شهنشاه مظفر بسته اند

این همه نقشی که [illegible] از [illegible] کار صنع

از برای شه [illegible] اکبر بسته اند

[illegible] کرده [illegible] پیل از / [illegible] بسته اند

تیغ او [illegible] از خون دشمن لاله گون / [illegible] بسته اند

کرده او را [illegible] ازل فرمان روا / مهر آن فرمان [illegible] بسته اند

چرخ ماه نو [illegible] / [illegible] بال کبوتر بسته اند

از [illegible] دم [illegible] تیغ / [illegible] بسته اند

عید [illegible] تیغ زن [illegible] خنجر گذار / از برای [illegible] تیغ و خنجر بسته اند

خط آزادی [illegible] / [illegible] بسته اند

گر ز [illegible] / [illegible] بسته اند

بزم [illegible] / [illegible] بسته اند

زین [illegible] عقل [illegible] / گر ز [illegible] اندیشه را [illegible] بسته اند

جوهر [illegible] / [illegible] بسته اند

[illegible]

[illegible] تا بجز [illegible]

[illegible] برآرد / چو زلف خوبان علامت آن سیاه چشم هم برآرد

مشعبد شب [illegible] گردون [illegible] صبح [illegible] / ز فتوی [illegible] هر که کسی نیارد که دم برآرد

دو برد شب [illegible] مغرب [illegible] / چه حیله سازد که چون مشعبد که صباح [illegible] برآرد

چو نخل که درون [illegible] / [illegible] نسیمی گل [illegible] باغ ارم برآرد

چه شد که [illegible] / اگر [illegible] زمین گردون [illegible] برآرد

هر شخص که درون [illegible] / اگر [illegible] عادل برای [illegible] دم برآرد

مظفر [illegible] جلال الدین [illegible] / اگر [illegible] قطره هزار [illegible] کرم برآرد

اگر عدم [illegible] / و گر [illegible] محیط [illegible] از عدم برآرد

چو روز [illegible] / سپاه نصرت [illegible] علم ز ملک [illegible] برآرد

حباب [illegible] / [illegible] میدان [illegible] برآرد

[illegible] صبح [illegible] / عجب نباشد اگر [illegible] برآرد

[illegible] / [illegible] برآرد

چو طاق [illegible] / [illegible] طاعت فلک [illegible] برآرد

چو بر عقل از ضمیر [illegible] سوالی ز سر عالم / چه نقشهای عجب که دم [illegible] از جام جم برآرد

نهان ز روی زمین [illegible] / [illegible] که هستی روان [illegible] برآرد

جواهر گوهرفشان [illegible] / [illegible] گوهر [illegible] برآرد

[illegible] / حباب [illegible] برآرد

جهان [illegible] / هزار خار [illegible] برآرد

چو زور [illegible] تیغ [illegible] / [illegible] برآرد

ز مهر [illegible] کیوان [illegible] / [illegible] که کیوان دم [illegible] برآرد

ز ابر جود [illegible] / [illegible] خلق [illegible] که کیوان [illegible]

نبات لعل [illegible] شیرین [illegible] / هزار عاشق [illegible] برآرد

قضا [illegible] / [illegible] گردون [illegible] برآرد

کجاست [illegible] / [illegible] برآرد

[illegible] فغان برآرد [illegible] / چو [illegible] برآرد

ز عمر برآرد هزار دل [illegible] / [illegible] دل [illegible] برآرد

[illegible] / [illegible] برآرد

همیشه [illegible]

بهار [illegible]

زمین [illegible] قدرت ایزد [illegible] / [illegible]

[illegible] ... از نخل ... شد

[illegible] ... سلطنت بین که بهنگام تماشا شد

[illegible] ... چه گوهر ... جهان ... شد

... خرسند ... جهان یوسف شد از زیبای زلیخا ...

... عدد دولت از فرخنده کی ... شد

بکام خورشید ... از اوج جلال ... که ره نوی بر آسمان ملک پیدا شد

کی بازار رواج پادشاهی ... سکه ... تخت پادشاهی دین ... شد

جلال الدین و الدنیا محمد اکبر غازی

... در دو عالم ... بر سر ... طغرا

جهان ... از زر ... صبح ... شد

جهان ... مردم ... آمد ... اول ... شد

... جهان از رنگ بوستان عزت گلستانی ... شد

فلک ... های زرنگ ... باد ... شد

ز مهر ... خورشید ... رنگ ... افلاک ... شد

فروغ ... عزت ... شد

عطارد ... خورشی آن سجاده تقوی ... شد

سپهر ... بر شاه دوران ... شد

خیال است قدم از بر ... گر زوش محبس او بر سر نواری ثالا ... شد

جو شمشیر خود دست بالا کرد مهر ... سپهر ... هزاران دست پا ... شد

جهانی ... آتش عشاق ... نهال ... در روضه فردوس طوبی شد

چه بانه ... حسن او خود را نگه دارد گر ... خورشید پیدا شد

گر ... ماهی ... زمان گر ... زمین ... آشکارا شد

ز نی دریای بی پایان گر چون از جود ... جهان از موج ... در موج دریا شد

نگرد ... او روی جود سوده ... گر ... سیم ساعد ... شد

ز جود و ... هر گدایی ... اگر ... حاتم بخشنده ... شد

فلک ... از نخل مسیحای او ... خورشید ... شد

ز لطف عام ... او خواهد ... شد

شها دریا کفا ... معنی این زمان گر این ... گلشن ... شد

تو نور چشم اعیانی سلامت باش تا محشر

که چشم مردم از لطف رخ روی تو بینا شد

ای ... حکم تو با قضا برابر هر ... تو ...

رخسار ... و روی این آیینه ...

مجموعه ... آز ... در ...

ای آتش و آب مهر ... کی ... شد ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت — در رتبه عرش سایه گستر

[illegible] — در ملک وجود ذره پرور

یعنی که جلال الدین اکبر

گردون حشم و ستاره لشکر

ای در تو عیان جلال اعظم — [illegible] زبان شاه اکبر

هر تیغ [illegible] — گردون ز رخ آفتاب مغفر

هر سو [illegible] علامت — در معرض [illegible]

از گرد سپاه [illegible] جوشن — آیینه دولت سکندر

در [illegible] گلشن — از شکل نجوم [illegible] اخضر

آن لحظه که [illegible] — بر دست طرب نهند ساغر

نظاره کنند [illegible] رضوان — غلمان و بهشت و حور و کوثر

گردد [illegible] جود — داغ دل [illegible]

از هیبت [illegible] خورشید — [illegible]

شد [illegible] عدالت — در دایره وجود محور

اجرام که هست [illegible] — [illegible]

هر کس [illegible] نهد [illegible] — [illegible]

خورشید [illegible] لشکر تو انجم — در راه تو [illegible]

از عزم تو [illegible] جنبش — وز حلم تو [illegible]

از روح [illegible] مقید — در جسم وجود [illegible] جوهر

در وصف تو این غزل نوشتم — [illegible]

ای روی تو [illegible] دیده منظر — وز روی تو چشم جان منور

هرگز [illegible] — [illegible]

خوردیم بر از نهال قدت — [illegible]

شد چهره [illegible] — در عشق تو [illegible]

کردم دل خویشتن جای مهرت — [illegible]

در [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] تاج [illegible] آسمان [illegible] — [illegible]

بختم [illegible] بلند بود [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] دیده [illegible] — در کوی تو [illegible]

[illegible]

از دست صبح قیامت کرده دین [illegible] … کوهی [illegible] ز اوج قبه [illegible]

کوه دین [illegible] … کو بگذارد [illegible] تا قیامت [illegible]

از [illegible] … ایستاده پس [illegible] در کنار

فلک [illegible] … در جهان کم یافته چون [illegible]

[illegible] چون تیغ [illegible] … بر [illegible] چون [illegible] بزرگان

عقل اگر [illegible] … کعقدم [illegible] بروی [illegible] گردد

از [illegible] … صبح محشر چون دمد [illegible]

[illegible] … [illegible] چون [illegible] شده هر طرف [illegible]

[illegible] … چشمه [illegible]

[illegible] چون [illegible] … گرده [illegible] چون [illegible]

[illegible] … طرف دامن [illegible] هزار

[illegible] آسمان در جنگ چون [illegible] … آن [illegible] از زیر [illegible] بالا [illegible]

[illegible] آسمان [illegible] … چون [illegible] بالا زیر آید [illegible] کار

[illegible] … فتنه چون افسانه در [illegible]

[illegible] … [illegible] بر سر [illegible]

[illegible] … آتش او چون [illegible] برق [illegible]

[illegible] دشمنان [illegible] … [illegible] هر طرف [illegible] لشکر [illegible]

آتش او در میان دود [illegible] … [illegible]

[illegible] واقع شد [illegible] … [illegible]

مجمل [illegible] … [illegible]

[illegible] عالم [illegible] … [illegible]

آفتاب [illegible] … [illegible]

او چو بالا رفته شد دشمن [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] از شرق [illegible] غرب [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] جلال الدین [illegible]

[illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … ما جلس و قطار

[illegible] … چون … [illegible]

چون … [illegible] … | آتش … ابر … [illegible]

ای … [illegible] … گردون … | وی … تنگ گران تو … [illegible]

گر چه … [illegible] … | ور چه … شیر … [illegible]

… [illegible] … وصف … | دیدنها تیغ … تیغ … [illegible]

هر که با من لاف … [illegible] … سخن | … با من دعوی اشعار دارد … [illegible]

گوش … [illegible] … چون گوش … | … در وصف … [illegible]

هست آهو … [illegible] … | … [illegible]

شادمانی … در جهان | کامرانی تا تو کام شهان در روزگار

شادمان باشی که هست از تو دلها شادمان

کامران باشی که هستند از تو خلق کامگار

هست آن … [illegible] … | زعفرانی جامه … [illegible] … عذار

چشم … [illegible] … | … [illegible] … گل … [illegible]

راست … چون … [illegible] | … چشم او در صلح … [illegible]

گر چو … [illegible] … | که … عاشقان … [illegible]

چون … [illegible] … | لیکن … [illegible] … کامرانی … [illegible]

زهر … [illegible] … جای … برای او | تا شود در کار … آتش از تو گردون … [illegible]

از … [illegible] … کرد … چون … [illegible] | وز هوای … گردد تیز چون … [illegible]

چشم و آهو … [illegible] … | غمزه آن … هر چشم … خنجر … [illegible]

نور … [illegible] … سیاهیهای چشم | آفتاب … [illegible]

آن … [illegible] … نظر … دست | است چون … [illegible]

گر چه همچون روز … [illegible] … چشم | چشم … [illegible] … همچون … [illegible]

الف … [illegible] … در ایام آن | … [illegible]

آتش … [illegible] … | حیرتی دارم … [illegible]

از برای … [illegible] … | … [illegible]

پس گر … خون آهوان … [illegible] | … [illegible]

گر چه نتواند ز خون خوردن … [illegible] | … [illegible]

… [illegible] … شب … [illegible] | … [illegible]

آن … [illegible] … شب … [illegible] | … [illegible]

اختران در پرتو خورشید … [illegible] … داد | … [illegible]

پرتو خورشید را ماند … [illegible] | … [illegible]

راست همچون … [illegible] | … [illegible]

… [illegible] … تا شاه … [illegible] | … [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... حساب

نقطه [illegible] ... هم [illegible] زلف [illegible] در

بس که [illegible] آن چشم [illegible] ... [illegible] از [illegible] بر عذار

[illegible] زنش [illegible] ... [illegible] عذار

زعفران زار است [illegible] ... تا بدان خوبی گل [illegible] مشک آورده بار

روی او از خال [illegible] ... [illegible] صحرای تتار

[illegible] عبیر افشانده [illegible] ... هم [illegible] آن نگارین چشم [illegible] نگار

هر طرف عنبر [illegible] ... [illegible] عروسی در کنار

[illegible] ... از [illegible] شاهوار

از [illegible] ... [illegible] گل زر آفتاب [illegible] وار

[illegible] ... [illegible] هزار

[illegible] ... [illegible] کار

[illegible] ... [illegible] شرار

[illegible] روی طفلان [illegible] ... [illegible] روی خال [illegible] طفل [illegible]

[illegible] زمین [illegible] ... تخت او [illegible] عنبر [illegible]

[illegible] از مژگان [illegible] ... چون [illegible] زلف مشکبار

[illegible] پوشی [illegible] تخت [illegible] ... [illegible]

هم بگیرد [illegible] غزالی [illegible] ... [illegible]

گر تماشای فلک [illegible] ... [illegible] گردون [illegible]

چشم [illegible] گشت [illegible] ... [illegible] پادشاه دین [illegible]

غوث اعظم قطب عالم اکبر [illegible]

از [illegible]

با [illegible] صورت و معنی [illegible] از دیوان غیب ... [illegible]

چون [illegible] ... [illegible] گردون [illegible]

[illegible] از بهر کار [illegible] ... [illegible] از [illegible]

جرعه [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] از [illegible]

تیغ اگر [illegible] گردون [illegible] چون [illegible] ... [illegible] چون [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] | [illegible] ها ی [illegible]

[illegible] | [illegible] ناری و هر یک [illegible]

[illegible] | [illegible] برای مهر [illegible]

[illegible] | [illegible] قانون و حساب [illegible]

[illegible] | هم جو [illegible] باد [illegible]

[illegible] کمر [illegible] | [illegible]

دیگر سرم [illegible] چشم چراغ | زکیست [illegible] جنانش [illegible]

[illegible] رفتن [illegible] | [illegible] جنبش در [illegible]

زعفران [illegible] زمین [illegible] | یا جان خوابی گل [illegible] آورده

زروی او [illegible] خال [illegible] | [illegible] صحرای [illegible]

[illegible] افشانده [illegible] | هم مثال [illegible] کوی آن نگارین [illegible] نگار

[illegible] عنبر [illegible] | گل [illegible] عروسی در کنار

کی [illegible] | از [illegible] جنبش [illegible] شاهوار

[illegible] | [illegible] گل [illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] | [illegible] گردش [illegible] هزار

[illegible] گل [illegible] | تبریزی [illegible]

[illegible] | [illegible] ظاهر گشته از [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] طفلان [illegible] | آنکه [illegible] خال بچه طفل [illegible]

[illegible] همین باد [illegible] | بخت او را [illegible]

[illegible] شانه از [illegible] | چون برای [illegible] زلف [illegible]

[illegible] پوشی [illegible] بخت [illegible] | [illegible] کاکلش [illegible]

هم [illegible] | [illegible] نشان [illegible]

گر تماشای فلک خواهی [illegible] | تا [illegible] شیر و آهو [illegible]

چشم [illegible] گشت [illegible] | [illegible] پادشاه [illegible]

غوث اعظم [illegible]

از [illegible] از [illegible]

پادشاه [illegible] دیوان [illegible] | دست [illegible] کرد [illegible]

چون [illegible] زبان [illegible] | شیر [illegible] عدم [illegible]

[illegible] بهر [illegible] | نیست [illegible] از آن [illegible]

جرعه [illegible] خورشید [illegible] | کمترین [illegible] چون [illegible]

طبل [illegible] | [illegible] از [illegible]

تیغ اگر [illegible] | چرم [illegible] چون [illegible]

[illegible] حمایت [illegible] | گرگ [illegible]

[illegible] هیچ [illegible] | [illegible]

[illegible] چندانی که [illegible] شود | [illegible] رخ [illegible]

[illegible]

[illegible] آب

[illegible]

[illegible] گرد [illegible]

ور بختی [illegible] | کز مناج تا کریان کرداری صد هزار

[illegible] | از من خاکی بران آیینه خاطر غبار

همچنین دارم [illegible] | چون مرا خود وادی از سلک غلامان [illegible]

چون مرا خود [illegible] | زانکه [illegible] امیدوار

کار من خود ساز [illegible] | آفتاب [illegible] سایه از من بردار

سایه پرور [illegible] لطف [illegible]

[illegible]

چیست این چار [illegible] نقش [illegible] | بار [illegible] جانش [illegible]

زاده [illegible] | گرچه [illegible]

آن یکی [illegible] | وان دگر [illegible]

[illegible] | هر عنصر [illegible]

پهلوی هم [illegible] | [illegible]

ز کاه [illegible] | [illegible]

[illegible] خشک [illegible] | [illegible]

[illegible] | تا بر [illegible] از برای [illegible]

[illegible] | چار [illegible] از [illegible] سودا [illegible]

[illegible] | [illegible] سودای [illegible]

[illegible] | سیر [illegible] پیر [illegible]

[illegible] | [illegible] رعایت [illegible]

[illegible] | [illegible] گشاده [illegible]

همچو گار عشق [illegible] | گرچه [illegible]

[illegible] | گرم شد [illegible] رنگین [illegible]

[illegible] | گرچه [illegible] آمد [illegible]

[illegible] | در میان هر دو [illegible]

[illegible] | [illegible] را بستان [illegible]

[illegible] | گر سلاطین [illegible] چندان دو [illegible]

[illegible] | کاه کاهی [illegible] آمد در میان

[illegible] این [illegible]

[illegible]

از [illegible] چشمهای [illegible] آورده

[illegible] چون [illegible]

[illegible] آید [illegible]

سیر [illegible]

[illegible] گردانش [illegible]

[illegible]

همچو بزم کاری [illegible] خورشید [illegible]

[illegible] کاری [illegible] خورشید [illegible]

گرچه [illegible] از [illegible]

همچو [illegible] داری [illegible]

[illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible]

چون [illegible]

[illegible] / [illegible] گردون

[illegible] / [illegible] نشین شاه

[illegible] / [illegible] از [illegible]

[illegible] / هر کی راز جواهر گرد چیزی [illegible]

[illegible] / او عشرت بنشاند مستی او

آل او [illegible] / آفتاب طاقت خورشید جمشید اشتهار

آنکه غازی جلال الدین محمد کامد [illegible]

از بساط [illegible] یکبار [illegible] حصار

ای شاه ربع مسکون [illegible] / برفراز مملکتش [illegible] اینچنین [illegible]

زار [illegible] / [illegible] سارا ز مهر [illegible]

کاش [illegible] / [illegible] برای [illegible]

[illegible] عیسی [illegible] / [illegible] کار [illegible] استاد [illegible]

[illegible] آسمان [illegible] / [illegible] از وی [illegible] زرنگار

[illegible] / [illegible] کوی [illegible] کنار [illegible]

[illegible] / [illegible] کار [illegible]

[illegible] / [illegible] این دیگری [illegible]

[illegible] گوهر [illegible] قطره [illegible] / [illegible] گوهر [illegible] گردون [illegible]

گوهرست

[illegible] تا [illegible] / [illegible] دولت [illegible]

گر [illegible] هم [illegible] / آفتاب [illegible] بخش [illegible]

[illegible] بیشتر [illegible] سعادت [illegible] / کافتاب این [illegible] گرد [illegible]

[illegible] کی [illegible] / [illegible] از کی [illegible]

[illegible] بیرون از [illegible] / [illegible] رای [illegible]

[illegible] گردون هر [illegible] گرد [illegible] / [illegible] گیتی [illegible] وجود [illegible]

[illegible] اگر دارد [illegible] / [illegible] اختیاری [illegible]

[illegible] امکان [illegible] / [illegible] گوهر [illegible]

[illegible] در نقاب [illegible] / [illegible] در حجاب قطره [illegible]

[illegible] عمر خود آخر [illegible] / چون [illegible] خواهد گردون [illegible]

[illegible] حساب [illegible] / گاه [illegible] اکا هی [illegible]

دشمنت هرگز [illegible] باد [illegible]

[illegible] هم [illegible]

گفتم من [illegible] خاک [illegible] / [illegible] از عاشقان [illegible]

[illegible] وجودم گر [illegible] / [illegible] وجودم [illegible]

[illegible] وجودم [illegible] / [illegible] چون [illegible]

[illegible] کس [illegible] / [illegible] صورت [illegible]

[illegible]

شاه [illegible] جلال الدین محمد اکبر [illegible]

هفت گردون [illegible] از بحر جودش [illegible]

اگر گردد سایه [illegible] لطف آفتاب
و اگر گردد آفتاب از سایه او [illegible]

آن فلک قدری که [illegible]
گوشش گردون را [illegible]

دود [illegible] کیوان [illegible] شنگرف [illegible]
آنکه [illegible] اوج آسمان نقش [illegible]

زاویه [illegible] گردون [illegible] درکند
[illegible] میان [illegible] از [illegible]

هیبت [illegible] ظلم [illegible]
گر [illegible] بخشد خواهی کرد [illegible]

ای [illegible] ملک [illegible] کفر
[illegible] ایشان [illegible] گردون [illegible]

تا [illegible] از صلب امکان [illegible] وجود [illegible]
تا [illegible] [illegible] گذار

[illegible] اعضای گردون [illegible]
[illegible] هفت گلشن چشم عنصر بود [illegible]

هر دو [illegible] [illegible] و عالمی [illegible]
[illegible] آسمان [illegible] گردون [illegible]

[illegible] سخت [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

در [illegible] منکر [illegible] از [illegible]
[illegible] عرض [illegible] دارم [illegible]

تا شکوه [illegible] ور [illegible]
[illegible] آسمان اعلا [illegible]

گفته [illegible] شعر و شعور [illegible] عالم [illegible]
[illegible] فرق باشد گر [illegible] کسی [illegible]

[illegible] پر [illegible] گر نه [illegible]
نیست در گنجینه من هیچ در [illegible]

خیز [illegible] گر [illegible] در [illegible]
[illegible] لطف عنایت از [illegible] برد [illegible]

گر [illegible] نیست [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] کرد [illegible]

[illegible] در [illegible] صحرای امکان [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] بچیدن [illegible]
مانده اندر قبضه حکمت [illegible]

آن [illegible] چون [illegible] برابر [illegible]
از عنایت [illegible] روی [illegible]

آن بصیری کو [illegible]
[illegible] موری [illegible] [illegible]

آن [illegible] کاندرین گلزار [illegible]
[illegible] خانه [illegible]

آن [illegible] داد [illegible] حقیقت [illegible]
همچو اسمای [illegible]

[illegible] نخواهم رفت هرگز هیچ جا
جز دعاگویی نخواهم کرد هرگز هیچ [illegible]

[illegible] از [illegible] شاد [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] از دوری [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

تا بود [illegible] گردون [illegible]
تا بود افلاک [illegible] گردش [illegible]

بر بساط عافیت دایم تو باشی پادشاه
بر سریر سلطنت دایم تو [illegible]

آن [illegible] تا [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ... [illegible] | ... سکل [illegible] بهر تن
[illegible] موج [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] عجب [illegible]
[illegible] پر رسد [illegible] | در خبر [illegible] گر [illegible] بهپای شاه
[illegible] بی [illegible] | پیداست استخوان همه [illegible]
[illegible] کشید [illegible] پیش کرد | زه [illegible] کان ضعف [illegible] بکمرش
[illegible] بادست [illegible] سکل [illegible] | بنگار [illegible] روزگار [illegible] [illegible]
از [illegible] لوح [illegible] | [illegible] قد [illegible] چو [illegible]
[illegible] سیاه [illegible] | [illegible] این [illegible]
[illegible] آب او آب [illegible] | [illegible] درون [illegible] فتاد [illegible]
از [illegible] دیگر هر دو چو دار [illegible] | [illegible] عجب [illegible] هم [illegible]
[illegible] | [illegible] گشته [illegible]
[illegible] | زان [illegible] [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible]
چون [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] شاه [illegible] | [illegible] چوب [illegible]

[illegible] تنگ [illegible] | سازد [illegible] تنگ [illegible] [illegible] بهر ترش
[illegible] قبه در میانه [illegible] | از [illegible] سپه [illegible]
[illegible] دو [illegible] | آویزه [illegible] گوهر [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] دست [illegible] | [illegible] [illegible] هر [illegible]
[illegible] موج [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] | از [illegible] [illegible]

شاه جوان [illegible]
گز [illegible] نوشته [illegible]

[illegible] | [illegible] [illegible]
در [illegible] | خورشید [illegible] خورشید [illegible]
بر [illegible] | [illegible] بر [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] تیغ [illegible] خورشید [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] تیغ [illegible] | تا [illegible] گذشت [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] | تا به لوامع [illegible]
تا [illegible] گوهر [illegible] | [illegible] گوهر خورشید [illegible]

[illegible] چرخ [illegible] تو — گر [illegible] زنگ

[illegible] آزخو [illegible] — [illegible] امکان [illegible]

[illegible] میدان [illegible] — [illegible] چون [illegible] روی [illegible]

[illegible] جنگ خود [illegible] — [illegible] میدان [illegible] سنگ

[illegible] — [illegible] تنگ

گو [illegible] گردون [illegible] — گر [illegible] درنگ

شد ز انجم [illegible] آسمان آینه [illegible] — تا [illegible] قضا [illegible] جنگ

[illegible] — [illegible] چنین [illegible]

برگان [illegible] — گر [illegible] گردد سوی [illegible]

[illegible] — ز [illegible] رنگ

[illegible] گردون [illegible] — [illegible] تو [illegible]

[illegible] فلک [illegible] انجم [illegible] — [illegible] گردد [illegible]

[illegible] — چرخ [illegible]

ای قضا قدری که [illegible] — همچو گردون [illegible]

[illegible] از ابر احسان تو [illegible] — چرخ [illegible] دارد [illegible] رنگ

[illegible] خود [illegible] — آری [illegible]

[illegible] — [illegible] دارد [illegible]

[illegible] گردد [illegible]

[illegible] بر [illegible]

ای [illegible] کمال [illegible] موجود تو [illegible]

[illegible] لطف تو [illegible] — [illegible]

[illegible] — مشهور [illegible] لطف [illegible]

[illegible] — روی دل [illegible] تو گردی [illegible]

پاینده باش [illegible] جمال حق

[illegible] ذات [illegible] تو [illegible]

[illegible] چرخ [illegible] — لعل [illegible] رنگ

گر [illegible] گل [illegible] — [illegible] رنگ

[illegible] — گر [illegible] برق [illegible] بزرگ

[illegible] — [illegible] فلک [illegible]

[illegible] — [illegible] فلک [illegible] چرخ [illegible]

[illegible] — [illegible] گردون [illegible]

[illegible] — [illegible] تو [illegible]

[illegible] — [illegible] تیغ تو [illegible] لعل [illegible]

[illegible] کمال عدل تو — [illegible] شطرنج بازی [illegible]

[illegible]

من چه گویم گر [illegible] | من چه گویم گر سخندان معانی پرورم

من چه [illegible] | من چه گویم گر شناخ معنی انگیز برم

مفخر [illegible] از هر دو کون

کز غلامان جلال الدین محمد اکبرم

خاکپای [illegible] اگر [illegible] مشک [illegible] | جای آن دارد اگر بر آسمان ساید سرم

من چه گویم گر طاوس ریاض جنتم | من چه [illegible] گر شهباز [illegible] شهپرم

صعوه‌ام [illegible] | پشه‌ام [illegible] جنت [illegible] پرم

من چه [illegible] | من چه [illegible] شوم گر [illegible]

عزت من این قدر کافی [illegible] | دولت [illegible] خاک [illegible] درم

من اگر مشهور [illegible] عشق [illegible] | من اگر [illegible] صدف شد [illegible]

[illegible] گر [illegible] شنیدم [illegible] | [illegible] اگر جایی رسیدم [illegible]

[illegible] | بندگان [illegible] اعلام کمترم

[illegible] | گوهری [illegible]

گوهری [illegible] صدف روشن از انعام [illegible] | خسرو [illegible] خاکسترم

[illegible] برسد [illegible] | کز شرف میرسد بر آفتاب افسرم

[illegible] عشقم [illegible] | [illegible] خوشترم

هر [illegible] همت [illegible] گنج [illegible] | [illegible] فیض [illegible] گوهرم

[illegible] بنده آن [illegible] | [illegible] طوطی [illegible] شکرم

[illegible] از دل او گرد [illegible] | [illegible] آتش سوزنده [illegible]

بزم [illegible] از [illegible] عطار [illegible] | عطر [illegible] لطف [illegible]

[illegible] پای او دارم سر [illegible] | خاکپای جمله استادان معنی پرورم

[illegible] | [illegible] سرای [illegible]

شکر جلال الدین [illegible]

تا [illegible] سخن [illegible] در هر کشورم

دارم از الطاف او منشور شاهی در سخن | خسرو این کشورم [illegible]

چون فروغ خاطر او خانه [illegible] | [illegible]

[illegible] از عشق این و آن [illegible] | عاشقم [illegible] از ازل [illegible]

نحو دانم گر نخواندم نحو [illegible] | [illegible] علم [illegible]

جاهلی گر خواند از نادانی خود جاهلی | جاهلم [illegible]

گر [illegible] گنج آید [illegible] | [illegible]

[illegible] این گرد [illegible] | [illegible] معنی [illegible]

[illegible] تا سخن گردد همی بند گهر پیرایه‌ام
[illegible] از زمین کی [illegible] در نیرم
[illegible] در پی [illegible] رود [illegible] [illegible] برم
[illegible] در خیال افتم — اصلی و نقطه داشتن یعنی مصدرم
[illegible] چه [illegible] برد از خاطرم — پی او [illegible] تا چه افتد [illegible] بر سرم
[illegible] گردد [illegible] — آفتابم کی رسد نقصان ز طعن [illegible]
[illegible] چون [illegible] مالک و [illegible] — شاه والا بخت گردون تخت خورشید افسرم

اکبر غازی جلال الدین محمد کز ازل
آفریدش ایزد مطیع او خدای اکبرم

هر کرا [illegible] از انقیاد حکم او [illegible] — گر مسلمان خوانمش [illegible] گافرم
از [illegible] گردم [illegible] — گوی [illegible] چون [illegible] مصطرم
[illegible] چون [illegible] کردارم [illegible] — [illegible] داری داد حوض کوثرم
در [illegible] جلال [illegible] — [illegible] سبز چرخ [illegible]
در [illegible] گرد و [illegible] — [illegible] خون گردون و گوی [illegible]
[illegible] او [illegible] [illegible] — التفاتی [illegible] اسکندرم
[illegible] کاخ جلالش [illegible] — طاق کسری کی بود منظور [illegible] قیصرم
تا [illegible] باشد [illegible] — [illegible] از شاخ [illegible] و زین در [illegible]

پادشاها شاکر نعمت چون بگویم تا بود — خاک بودم تو کردی کیمیای احمرم
التفاتی گر تو [illegible] [illegible] — با چنین طالع که من دارم نیاید باورم
عرض حالی گر کنم در ویی نخواهد بود [illegible] — کاسمان از کین [illegible] نو ورم
تا کی [illegible] [illegible] از هر [illegible] — تا کی خاطر پریشان گردد از [illegible]
تا کجا [illegible] که بی [illegible] جز [illegible] — [illegible] میکند گردی [illegible]
میزدم چون برتنی [illegible] — [illegible] رسته [illegible]
پی او [illegible] فرزندان [illegible] پدر — در مجاری مهر آن خون گشت شیر مادرم
[illegible] خاک [illegible] [illegible] — [illegible] بی [illegible] چون [illegible]
گر [illegible] شرم باشد آن تدر [illegible] — شرم روی [illegible] [illegible]
من چه گویم کز [illegible] های [illegible] در [illegible] — وه چه سازم [illegible] [illegible]
در [illegible] آیم گر [illegible] هر نامردم — [illegible] آیم که [illegible]
غرقه [illegible] ندیدم کز من [illegible] — کشتی در [illegible]
بی [illegible] گشت [illegible] هر در [illegible] ام — [illegible] [illegible]
تا چه [illegible] بود در [illegible] وقت [illegible] — تا چه [illegible] از خویش [illegible]
[illegible] شاه [illegible] جای [illegible] اگر — [illegible] [illegible]

[illegible] ... گردون ... [illegible]
[illegible] ... جهان ... دیگرم
[illegible] ... جهان ... دم

هزار شکر که [illegible] ... | بطوف حضرت درگاه اولیای عظام
پس از طواف قدمگاه حضرت [illegible] | بمالیده خاک پای خدام
شدم ... بجای [illegible] | که هست هر که ز اصحاب و اولیای کرام
[illegible] ... دهیادم | بر آستانه ... حاجت روای ... عظام
چو ... شوق ... [illegible] | بخاک ... [illegible] ... السلام
[illegible] شود ... دستور ... را | شفیع ساختم و یافتم مراد و مرام
[illegible] فیروز ... اولیا ... [illegible] | [illegible] ... خود ... کام
برای حصول [illegible] ... | [illegible] ... گردون آمد از کدورت عام
شدم [illegible] حاجت ... [illegible] | [illegible] ... ملک ... شام
چو کرد سوی فلک [illegible] | [illegible] ... کرامت ... حرام
[illegible]

خدای مسند ... همایون شاه | بشکر هست در کنف ... جلال تو ... کام
[illegible] گروه ... مشهود حق اند | بر و هزار تحیت بر و هزار سلام
[illegible] ... [illegible] | بخاک ... کشور ... پیام
بهر گذر که مرا ... [illegible] | بهر مقام که گرد ... دیار بمقام
[illegible] ... اخلاص | دعای دولت ... [illegible]
[illegible] دعای ... صبح | [illegible] سپهر برین ... [illegible]

محمد اکبر غازی جلال دولت و دین
که باد نامم از دست ... تا بروز قیام

شهی که ... حلم و ... [illegible] | زمین بهابت گردون همی گرفت آرام
زهی ... بجای ... شاه | که مهر ... آفتاب کدام
زمانه ... بقای تو ... [illegible] | سپهر ... دعای تو ... انعام
تو ... عرصه هندی ... مشهور را | اویس در قرآن ... [illegible]
برای ... اولیا و الله | که مهر ... بوی ... [illegible]
ز نور مهر تو ابدال ... چراغ | [illegible] حب تو ... دانسته اند سهام
اگر نه حفظ تو باشد ... شود هرگز | طریق گوشه نشینان خانقاه تمام
[illegible] عدل ... شود ... [illegible] | گر آسمان ... چشم ... [illegible]
اگر دم زند ... [illegible] | سپهر پر شود از خون ... [illegible]

[illegible]

مرا ز شکر [illegible] ست صد هزار پیام

[illegible] حدیثی از این گنج عدم

[illegible] که ورقی بها نتوان [illegible]

[illegible] خصال	که [illegible] نتوان [illegible]
[illegible] لطف تو [illegible] کامل نفس	مرا دعای تو دین است و مدح [illegible] توام
[illegible] بر پیلان [illegible]	اگر هم بجای صلاتست و هم بجای صیام
[illegible] از عاشقان [illegible] سخن	همیشه تا بود [illegible] اولیای دهلی ام

تو باش خسرو دهلی که کامست تو

[illegible] شرع نبی [illegible] اسلام

شیخ [illegible] مبارک باد بر شاه جهان	[illegible] کامیاب کام بخش کامران
[illegible] سلطان [illegible] شاه [illegible]	شیخ [illegible] دولت شاه عالی دودمان
[illegible] تا بر بادشاه	قرة العین همایون [illegible]

[illegible] جلال الدین محمد اکبر غازی گردید

[illegible]

[illegible] مهر [illegible] او بهر
عقل او [illegible] برکت او جوان

[illegible] سلطان [illegible]
جز الاعمال بالنیات ذات [illegible] جهان

[illegible]
ور [illegible] کین [illegible]

[illegible] در
در [illegible] و حرف خوش آمد بر زبان

[illegible] واقع شد تجدید [illegible]
گفته آید در حدیث مختصر [illegible]

راست باید گفت و حق پنهان نشاید داشتن
ور کسی خواهد نهان ماند نمی ماند نهان

سایه اقبال [illegible] سر او بود بود
در پناه دولتش [illegible] زمان خان [illegible]

این که کشور [illegible] از [illegible] شمشیر [illegible]
وین که دولت یافت [illegible] خاندان

تا سعادت [illegible] درگاه بود
هرچه از دور فلک [illegible] بجان

بخت چون برگشت [illegible]
حق نعمت [illegible] از خاطر [illegible]

هم کمان [illegible] در گردن او شد [illegible]
هم کمند [illegible] در گردن [illegible]

چون از [illegible] اقبال برگردید [illegible]
بر [illegible] کار [illegible]

[illegible] اول که این اندیشه [illegible]
خلق [illegible] سلطان [illegible]

از نکویی هیچ نقصانی ندید الا که سود
[illegible]

آری آری [illegible] نکو [illegible] چرخ نیلگون
[illegible]

چون [illegible] اول [illegible] از خسروی [illegible]
[illegible]

با وجود بخشش و بخشایش و عفو [illegible]
باز چون دارای [illegible] سوی دهلی شد روان

[illegible] جنگ [illegible] کرده فغان

[illegible] تا [illegible] چند [illegible]

[illegible] چند او [illegible] گشت [illegible]

از مخالف [illegible] — [illegible] کرد [illegible]

گشت [illegible] ان [illegible] — پس سوی [illegible] گرد چون [illegible]

[illegible] چند روز — [illegible] او فتاد [illegible]

در میان هر دو لشکر [illegible] بود [illegible] — یا برای جنگ و کین [illegible] بود اندر میان

[illegible] فلک [illegible] — [illegible] هنوز [illegible] کشته انجا خون فشان

از صف پیلان او [illegible] اسپان [illegible] — [illegible] گردی از دو کوه گران

شد قیامت شاه چون [illegible] — آری آری در قیامت کوه [illegible]

گشت ظاهر [illegible] چون خورشید [illegible] — آفتاب [illegible]

هر دو [illegible] — [illegible] مخالف شد عیان

چون دو لشکر [illegible] — کوهی از دریای آهن خاست موج [illegible]

[illegible] — هم برای جنگ اشارت کرد ابروی کمان

از زره پوشان زمین [illegible] — گرد [illegible]

رخنه شد از آهن شمشیر [illegible] — [illegible] شد از مهره [illegible] استخوان

[illegible] چندان [illegible] — گرد [illegible] لاله [illegible] ارغوان

[illegible] القتال [illegible] — [illegible] جمله صورت الامان

[illegible] گرد پیلان [illegible] کشید — تو [illegible] این [illegible]

و [illegible] افتاد [illegible] بخت عدو — کی [illegible]

این دو سر [illegible] — [illegible] فتنه آخر زمان

[illegible] — آن دو [illegible]

گر [illegible] بود [illegible] بخت [illegible] — [illegible] چرخ آن

ای جهانگیری [illegible] نام تو — [illegible]

گر [illegible] دریای [illegible] موج [illegible] — [illegible] کوثر شود [illegible]

دشمنان را چون [illegible] عفو — [illegible]

[illegible] عدل — حلقه [illegible] نوشیروان

هر چه خواهی کرد و کردی [illegible] عدالت [illegible] — [illegible] تو [illegible]

پادشاها [illegible] سحاب لطف تست — [illegible] سخن [illegible]

از برای [illegible] کار [illegible] — تا [illegible] ای جهان

همچنین [illegible] در میان [illegible] — [illegible]

جسم و جان [illegible] کرد [illegible] سپهر — [illegible]

بر [illegible] سخن بگذر [illegible] — [illegible] عشق [illegible]

[illegible]

[illegible] ... عبارات ... [illegible]

ومعنی ... [illegible] ... قابل [illegible]

ونشستن حاصل ... [illegible] ... و فصاحت ... عبارات ... [illegible]

ابیات ... [illegible] ... عروج ... تنگ نیست بلکه آنجا که رعایت [illegible]

عبارت معدوم نیست ... [illegible] ... حضرت واقف ... آینه [illegible]

آینه تابنده ... [illegible] ... اسرار باطن ایشان ... ومعانی [illegible]

در ان ... لفظ و اصطلاح و عبارت ... [illegible] ... را چندان

بحسن عبارت کاری نیست که ارباب اشارات ... [illegible] ... نقش ... [illegible]

صورت حجاب چهره معنی ... [illegible] ... صورت

آری عبارت را ... مظهر معنی ... جمال ... [illegible] ... لحظه شهود

مشتاقان ... [illegible] ... تجلی واجب الوجود چندان ... ظهور معنی [illegible]

کر هر ... معنی ... [illegible] ... عبارت ... لفظ ... [illegible] ... معنی

[illegible] ... تکلفات صورت ... [illegible]

نظم ... [illegible] ... لفظ و عبارت ... [illegible]

[illegible] ... خیال ... [illegible]

دیگر ... [illegible] ... میان ساده ... [illegible]

[illegible] ... الفاظ عجیب و معانی غریب

[illegible] ... میان ... [illegible]

[illegible] ... زبان شایع ... سخن ... افراط و تفریط در لفظ

[illegible] ... معنی ... [illegible]

[illegible] ... عبارت و طبیعت ... [illegible]

[illegible] ... معنی ... ارباب ... خود ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... عارفان حقیقت ... خزاین ... [illegible]

[illegible] ... گردد ... [illegible]

نوشته خامه ... [illegible] ... حیات جهان ... [illegible] ... کل من علیها فان

ز تاب سطوت خورشید اوج ... [illegible] ... هیچ ذره ... [illegible]

در دست ... [illegible] ... وجود ... عدم ... [illegible]

از ... [illegible] ... کمال ... وزین طرف ... [illegible]

[illegible] ... گردش ... [illegible] ... خط ... [illegible]

[illegible]

مبانی ازل ... وجود ... زبان ... [illegible]

دیگر نظر ... [illegible] ... زمانی و مستقبل است ... [illegible]

[illegible] مشکل [illegible] درآید دو جهان
[illegible] چنین گشت عیان کل یوم هو فی شان
[illegible] ملک وجود [illegible] بر وجود یکسان
حدوث چون [illegible] بارگاه قدم
قدم [illegible] درآید [illegible] نشان

هم از بدایت دانش ازل بود غافل
هم از نهایت [illegible] ابد بود نادان
ز بارگاه کمالش مجالی [illegible]
به پیشگاه جلالش [illegible] امکان
نظر بفهم تو هر چند [illegible] آشنا
بچشم عقل تو هر چند [illegible] اعیان
ببین که [illegible] ظهور [illegible] مرآت
چنان که گشت وجود جهان درین [illegible] کون
نمود علم [illegible]
وجود شان [illegible] اطلاق است [illegible]
نمود [illegible] علم [illegible]
وجود [illegible] حق [illegible]
همیشه تو به [illegible] قطره بحر [illegible]
[illegible] تو [illegible] آفتاب عیان
گرت هوست که بینی جمال [illegible]
بیا ببین که عجب مظهر است شاه جهان
سپهر [illegible] گوهر [illegible] صدف
[illegible] محیط نوال آفتاب [illegible]

محمد اکبر غازی جلال دولت و دین
که ذات اوست بتحقیق سایه یزدان

چو سایه پرتو [illegible] اول
[illegible] که دارد [illegible] رجحان
درین [illegible] کائنات آن [illegible]
دلیل محکم ما حجت و حکم السلطان

[illegible] کسی چنین خطاب یا سین
که سر [illegible] بسین [illegible]
[illegible] ذات [illegible]
کمال صنعت [illegible] بیان
[illegible] دلیل
که [illegible] ذات [illegible] برهان
[illegible] ذات [illegible] کاندرین [illegible]
[illegible] سواد [illegible]
سجود آدم از آن [illegible] شد [illegible]
که بود [illegible]
زهی [illegible] بجای [illegible] گل
ترا [illegible]
تو کعبه [illegible] ملکوت
بعزم طوف تو [illegible]
[illegible] حجر الاسود [illegible]
فتاد نور ازل بر جواهر اعیان
[illegible] بیت [illegible]
بحکم [illegible] ایمان
تو بودی آن [illegible] الیقین از اول
که آب گشت [illegible] تجلی [illegible]
ز جوش [illegible] بخاری که از محیط تو خاست
[illegible] صورت [illegible]
کف محیط تو گردید جرم هفت زمین
هم از [illegible] امواج [illegible]
[illegible] محیط [illegible] عرش [illegible]
ز عکس آن [illegible]
[illegible] عنصری [illegible]
توان [illegible]
بساط [illegible] ارض اندکی [illegible]
محیط [illegible] قطره [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] دانش [illegible]
ز عیب [illegible]
[illegible] دین
ترا ز [illegible]

اگر جایگه [illegible]
عیان از شوکت [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بزرگی تو [illegible] عقل [illegible]
همان حکایت بلقیس و قصهٔ ثعبان

[illegible] چشم [illegible]
گر موج فوج ترا [illegible]

[illegible] کارگاه عظمت تو
کجاست دیده و معنی گر چون شود [illegible]

ورای پردهٔ جهان عالم دگر بیند
برون خطهٔ اوهام و حیطهٔ اذهان

اراضی از [illegible] اکناف
چرا نمی‌[illegible] در میانهٔ بلدان

سواد اعظم جاه تو شاید [illegible]
[illegible] حال [illegible] سواد هندستان

ز دور جام تو چیزیست [illegible]
[illegible] ز زمین تا محیطه [illegible]

اگر ز ملک تو دشمن ولایتی خواهد
[illegible] تو ز روم تا [illegible]

[illegible] سبزه گرد [illegible] عرصهٔ [illegible]
چو ابر دست تو [illegible] باران

هزار [illegible] فلک [illegible] آشیان همت او
برون بیضهٔ افلاک میکند طیران

فضای [illegible] جاهت [illegible]
اگر [illegible] فلک [illegible]

دم از [illegible]
[illegible] زندگانی [illegible]

ز انعکاس [illegible] فیض استفاده نکرد
بر آفتاب [illegible]

[illegible]
اگر نه [illegible]

ز [illegible] بخت تو [illegible]
که آفتاب [illegible] سپهر [illegible]

[illegible]
[illegible] سعادت [illegible]

[illegible]
که در [illegible]

بجای [illegible]
[illegible]

درون [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ایوان [illegible]

جوان [illegible] دولت [illegible]
چرا عقل تو پیر [illegible] دولت و جوان

[illegible]
که در [illegible] چشمهٔ حیوان

[illegible] مظهر جلال و جمال
گر قهر و لطف تو هم [illegible]

اگر تو لطف [illegible] کمال [illegible]
وگر تو قهر کنی [illegible]

[illegible]
ز آب و خاک تو بیت المقدس آبادان

[illegible]
[illegible]

لطف و قهر تو [illegible] گذشت [illegible]
که هم [illegible]

ز نور [illegible]
گر [illegible]

[illegible] عرش می‌برند سلام
[illegible]

درون [illegible]
گذشت [illegible] شد چنان [illegible]

[illegible] ... بیان

[illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... گران

و ... [illegible] جلال ... | ازان میانی اگر ... کنیم بیان

[illegible] | جا که هست بحکم تو بشد حکیم و جهان

معانی ... [illegible] | چو منبع علم الهی است بی پایان

... [illegible] گرد ... | ... قلم شود ... آب شود قطران

... کاتبان ... شوند | ز شرح و بسط تو ... نقطه نتوان

... [illegible] | بران مشابه کز ... دیدن الوان

... جمال تو ... | ... عرفان

... [illegible] | ... کوی ...

... ذکر نام ... | که هر کجا که ... شیطان

تویی ... [illegible] | تویی ... عنوان

تو سر ... [illegible] | ... صبح گشت عیان

... حق ... [illegible] | ... [illegible]

... صراط ... | ... میزان

همچون ... بهر دو برست

... [illegible] بیان

مژه ... چشم ...

... از خار مژه

روی بر پرده ... زلف ... تاب گره | ... [illegible] پس ...

ازان گره که تو ... مشک ... زده | درون نافه چین ...

نقاب چهره خود ساز پرده دل ما | ... در دل ... ازان ...

چنان ز قند لبت ... تنگ آمد | ... غنچه ...

... اگر تو همدم ... شراب ... | چگونه خون نشود در دل کباب ...

اضطراب ... از کار دل گره نگشود | ... وقت انتظار ...

... اظهار ... اشک ... | اگر ... زندان ... عتاب ...

ز ... دیده من شد سفید ... | ... سفید برون آید ... خضاب ...

چه شد ... خطاب ... | ... از دل ... خضاب ...

ز ... من ... کار | ... شهنشاه جم جناب ...

... چون ... سرادق ... | ... [illegible]

محمد اکبر غازی جلال دین و دنیا

... از ... کرد

[illegible] | [illegible] ناب کرد

[illegible] | [illegible] بهیچ ناب کرد

[illegible] | [illegible] سبزه و شتاب کرد

[illegible] | گر هست در [illegible] از لولوی خوشاب کرد

[illegible] | گنبد او شد در گردن سحاب کرد

[illegible] | [illegible] لطف شاه گیتی ز انقلاب کرد

[illegible] | ز لطف [illegible] مهتاب کرد

بر روزگار تو [illegible] | [illegible] کتابه [illegible] تاب کرد

اگر ز لطف بود [illegible] آسمان [illegible] | [illegible] جهان [illegible] خراب کرد

[illegible] | [illegible] جهان [illegible] عقاب کرد

[illegible] | [illegible] ز روی حساب کرد

[illegible] | [illegible] بردم [illegible] در این خطاب کرد

[illegible] | [illegible] شراب کرد

[illegible] تاج [illegible] | [illegible] کتاب [illegible] حجاب کرد

[illegible] | [illegible] ناصواب کرد

[illegible] زبان [illegible] | [illegible] افتاد در جواب کرد

هم [illegible] دگر [illegible] گهرست | مراز [illegible] گشاید بهیچ ناب کرد

فلک کار بنده پرستا | بدان [illegible] که بحکم شود [illegible] کرد

[illegible] شاید چنین کرد [illegible] | [illegible] عالم خراب کرد

[illegible] طلب گنج گر کشود | ز کار او بدعای [illegible] کرد

[illegible] اهل نظر | ز لطف [illegible] رخان [illegible] حجاب کرد

دگر لبهای [illegible] تاب مباد | [illegible] بخت [illegible] شاد کامیاب کرد

[illegible] سکندری | مخور از جام [illegible] گر عمر و دولت [illegible]

این گر ازل [illegible] | هم بخت [illegible] هم تاج سروری

[illegible] را جز عالم گیری | بزم [illegible] زهره [illegible]

[illegible] دارد که خواهد [illegible] | دولت طغرل [illegible] شکوه [illegible]

در افشاند [illegible] تاج [illegible] | زین [illegible] گردی فروزد [illegible] شمع سروری

[illegible] ماند [illegible] بخت | شاید از سر بر [illegible] سایه [illegible] سری

وحشی بهرام [illegible] | راست [illegible] چنین [illegible]

[illegible] آمد برون | تا [illegible] وجود [illegible] این گوی [illegible]

[illegible] اگر تاریخ عالم [illegible] | [illegible] طوطی [illegible] گیتی [illegible]

[illegible] عبیر | هم [illegible] چرخ از عود قماری عنبر [illegible]

[illegible] آتش [illegible] از سحاب همتش / قطره [illegible] از آن رفعت چرخ اخضر

میشود [illegible] ز رکاب امکان [illegible] / نظمهای [illegible] کاو کلک او صورتگری

[illegible] هر قطره کاشد از سحاب [illegible] / [illegible] آینه [illegible] سکندری

[illegible] که [illegible] جوش [illegible] / [illegible] آن [illegible] اگر [illegible] برگ [illegible]

گر گردون [illegible] جوش [illegible] کام [illegible] کم / [illegible] شمشیر [illegible] گوهر

[illegible] اگر از [illegible] انجا [illegible] / [illegible] اگر از برق آن [illegible]

[illegible] ز [illegible] روشن گرد / صیقل تیغ [illegible] این [illegible]

[illegible] نظم من [illegible] خاک این درم / [illegible] دریا [illegible]

[illegible] شعران [illegible] / [illegible] بر سر [illegible]

[illegible] خاطرت از ذره [illegible] / [illegible]

نظم عالم [illegible] زبان [illegible] / خاک باد و آب و آتش را [illegible] عنصر

[illegible] در کشور معنی [illegible] / گر [illegible] از هر کشوری صد کشور

[illegible] / [illegible]

[illegible] / پیش عالی [illegible] شاعری

[illegible] در ساحت امکان [illegible] / در خم چوگان گردون [illegible] گوی [illegible]

پیش چوگان جلالت [illegible] / [illegible] چوگانی [illegible] از حمایت [illegible]

[illegible] فیروز [illegible] روز عالم [illegible] / [illegible] جهان [illegible]

[illegible]

از جهت آتش اگر [illegible] / جلوه گر جای شعله آتش

[illegible] / آسمان کاندر صد [illegible]

[illegible] / یاری را کرده درست

[illegible] / گرد دریاچه زنخدان تو

[illegible] / چشم [illegible]

[illegible]

اگر سلطان جلال الدین محمد لشکر [illegible] / آسمان معدلت را [illegible]

[illegible]

ذکر سلطان جلال الدین محمد اکبر

[illegible] آویزش [illegible] سحاب همتش | قطره [illegible] ازان رفعت چرخ اخضر

[illegible] | قطرهای [illegible] ازکلک وصونکری

[illegible] هر [illegible] کاشد از سحاب [illegible] | نقش [illegible] آینه [illegible]

[illegible] جوشش [illegible] | [illegible] اگر [illegible]

گر [illegible] خورشید گاهی [illegible] | [illegible] شمشیر [illegible] گوهر

[illegible] اگر از [illegible] | ابر اگر از برق آن [illegible]

[illegible] روشن [illegible] | صیقل تیغ وی این است [illegible]

[illegible] نظم من [illegible] خاک این [illegible] | [illegible] دریا [illegible]

[illegible] شعر آن [illegible] | [illegible]

[illegible] خاطرت از ذره [illegible] | [illegible]

نظم عالم هست زاییات [illegible] | خاک [illegible] آتش [illegible]

[illegible] در کشور [illegible] | [illegible] از هر کشوری صد کشور

[illegible] | [illegible]

[illegible] | پیش عالی همتان [illegible]

[illegible] ساحت امکان [illegible] | در حرم چوگان [illegible] گوی [illegible]

پیش چوگان جلالت [illegible] | [illegible] چوگان [illegible]

[illegible] فیروز [illegible] عالم [illegible] | [illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

[illegible] جلال الدین محمد اکبر پادشاه [illegible]

[illegible]

[illegible] گردد [illegible] ذرهٔ وی [illegible]

[illegible] جلال تو [illegible]

[illegible] همت گر [illegible] گردون [illegible] دارد

زانسان [illegible] تو [illegible] در عالم

[illegible] عرش حاجت [illegible]

[illegible] ظل الله [illegible] السلطان [illegible]

[illegible] گوهر [illegible] گان [illegible] را

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وصف تو [illegible]

[illegible] علم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

مراد ز بحر و [illegible] حیرانی

گریبان [illegible] گردد [illegible]

گر الانسان [illegible]

ازان آب [illegible]

گر تاج [illegible] آید پیش آن تاج سلیمانی

ز رنگ‌های خون آلوده [illegible] لعل [illegible]

[illegible]

[illegible] شمشیر [illegible]

بنات النعش [illegible] پروین [illegible]

[illegible] گوهر [illegible]

[illegible] بالای [illegible]

[illegible] دانا [illegible]

[illegible] الله [illegible]

[illegible]

[illegible] منشور [illegible]

[illegible] چشم [illegible] کحل صفا [illegible]

[illegible] شکایتهای بسیار دارم در این عالم — هم چون مردم عالم [illegible] باچه بایی
که من خود رضم میان کاک من گر گندم — چه درها و چه بندها فلک بر من بیابی
گفتم را که هنگام بدبختی در گریبانم — که دامانم کند در گردن گردون گریبانی
منم سوز جگر معنی که بیان دارو جان من — چه معنی می توان دید یافتن از صورت انسانی
الا ای پستی اضداد مجموعی از وجود — که این ترتیب را و یافتن امرست وحدانی
که درد هیچ صبر کو از پریشانی دل جمعیت — نه بینند مجمع جمعیت هرگز پریشانی

همیشه گر حسبت در دین و دنیا — در حسبت درین باهر اقبال قرین
باید چو عمل کند شهنشاه بدین — از فتنه آخر الزمان حصن حصین

اما پوشیده نماند که چنانکه حصول خیر این دو نوع مبنی است بر الفت [illegible] اخوان
و آمیزشهای صوری رعایت حکمت و شرایع سیاست باین بیوت باطن یعنی چنانکه قلعه
حفظ اسباب صوری میکند حکمت که از باب هیبت حقیقت است نگهدارنده امور معنوی
از مکاره اخلاق بود آثار حفظ قلعه‌های دینی مشاهدت و نتیجه استحکام قلاع دینی [illegible]
پس مبنیست دو قسم ابنیه یاد شد و عالیشاه بنای بنیادیم مبنی بر حفظ امور دینی و دنیا
تا خدای تعالی دین و دنیای ایشان را در پناه عصمت خود دارد بحق الحق و اله

نکو ای پیغمبر گرده رزدگار — همه نیک و بد گشته آموزگار
چه داری از آن خیره دانا الفرز — که هستند چون آسمان در سفر

فایق شناسان این بیت — نظر نشان دانا حسن بیان مست
چه بت بساط این گروه نشی — نغمها چه آتش نظرا چونی
چه دانند هاکرای در نشیند — که کمال و دانا در گویش
الا ای قناعت پیشی بسی — بچشم قناعت مبین در کسی
که گردان رخ از چهره گرد ناک — چه دانی بود گنج در زیر خاک
از آن سنگ مرا چند بر سر گشت — که باشد از آن قوم یا بی نشان
که این عزیزان خبر داشت — بسر گرد زمین آسمان داشت
کنون ملک شد که بیک کار دار — مرا غم برگشت پای مزید کار
ملها فرستم راه تسلیم را — درج بر درج بکند اقلیم را
بوصل عزیزان رسیدم بسی — بزرگان آفاق دیدم بسی
تنها زدم از خرابات دم — که رفتم بطور مناجات هم
اخیرا که کن سفر کرده شد — زخاک خراسان در آمد بهند
بگویم چه سان بود در اشک رف — اگر اکنون رسیدم بدریای ژرف

شه بحر دل اکبر خسروان
که عصمت بگیتی و حکمش روان

جهان تا بود در جهان شاه باد — دل او ز هر حکمت آگاه باد
چو بسیار با من مراعات کرد — مرا نیز باید مکافات کرد

[illegible] / [illegible]
نکرد [illegible] / ز [illegible] جون دیگران
چو آگاهی از حکم داور [illegible] / بهر لشکر و هر گاه داوریش
ترا طاعت حق [illegible] / گر غافل نگردی از و یک نفس
چو خواهد حساب کرد [illegible] / ز [illegible] عدل داد هر که باشد [illegible]
[illegible] / کمالت فزون باد و دولت قوی
[illegible] لطف خداوند را / ز کار رعیان [illegible] بد را
چو دولت [illegible] / ولی دولتان [illegible] نوای [illegible]
چو کشتی فلک جام دریا [illegible] / لب تشنگان جرعه هم چنان
زمانه [illegible] دوران [illegible] متصل / که هم گنج بخشی و هم بحر دل
اگر بود آن کز این گنج نقدی برد / اگر بود [illegible] گزین [illegible]
نی گفت [illegible] / ملالی [illegible] آسمان
ولی آن [illegible] / از آن کوزه آید که سربسته [illegible]
پس آن [illegible] / [illegible] سر کوزه آب را
[illegible] / [illegible] عقل [illegible]
که منصب [illegible] / که سربسته خضر و ساقی [illegible]
[illegible] گردی [illegible] / که بود [illegible] خضر [illegible]

هم از این گشته جانفزا [illegible] تاب / گر [illegible] زندگانیست
مبادا کسی را بدان چشمه راه / بجز شاه بیدار و کارآگاه شاه
بآن چشمه کاره ندیدست کس / خضر [illegible] سکندر رسیدست و بس
از این هر سه شربت که بردیم نام / بسا شهریارا که شد تلخ کام
[illegible] / دل دوست [illegible]
ز گل [illegible] زبان [illegible] / [illegible] تو هم [illegible]
بدن کشور و دل شه کشورست / طبیعت و زیر [illegible] لشکرست
باندازه خوردن [illegible] دل [illegible] / اگر از [illegible] آب و گل [illegible]
تو صحت نگهدار [illegible] / لشکر دارند اگر طبیبان غرض
بسی از حکیمان [illegible] علاج / [illegible] نه درست علاج
[illegible] کان [illegible] نگار / [illegible] و آخر [illegible]
نصیحت [illegible] حکیمان [illegible] / [illegible] کند [illegible]
[illegible] خور [illegible] / که صحت بدل [illegible] رنج
[illegible] از آنها [illegible] / [illegible] آهنگ سر
وزان [illegible] / که آن [illegible] نیستان [illegible]
همه [illegible] نکرد [illegible] / [illegible] ماند [illegible]
در آتش چون مرغ [illegible] / بزور [illegible] بماند کام

چو آسانی کار در خاطر است ... فراغت بحلم و مدارا در است
[illegible] ... ولی هر کس آنجا نماند پدید
[illegible] ... بیاساید [illegible]
درشتی و نرمی [illegible] ... که صیقل کند نرم و سوهان درشت
ز حکمت [illegible] ... که تیغی چو رای جهاندیده نیست
چو دانستی اندازه کارها ... شود چاره [illegible]
عجب دارم آن [illegible] ... که سیماب بر روی آیینه است
همین حفظ گیتی [illegible] ... که از پاسبانان بانگ بیداری است
هرآنکو بدانش برآورد نفس ... [illegible] از دولت جهانت و بس
به پیران هشیار دل [illegible] ... سکندر چنین بود دارا چنین
ببین کیست عیبت ز مردمان ... ز خلق آنچه گفت از تو گوید همان
کسی را کنی سرزنش [illegible] ... بحکمت نخست آزمونش کنی
[illegible] امتحان کردن از کار [illegible] ... وزان چون گذشتی خرد پرور است
همین تیر و آتش کند در هدف ... ز هر کس که باشد بگیران طرف
زبردستان به که داناتر است ... هرآنکو بقوت تواناتر است
بدین هر کرا [illegible] ... عزیزش کن ای شاه دانا گهر
اگر جنگ باشد دگر آشتی ... مپسند از آن اگر [illegible]

کسی را که خواهی کنی سرفراز ... ببین کیست وانگه برش سرفراز
بنا را چو اول [illegible] ... چه حاجت که سازی دگر خود خراب
روا نیست بر خون [illegible] ریختن ... که هرگه بخواهی توان ریختن
[illegible] ... که با [illegible] جان [illegible]
توان زندگان را [illegible] نمود ... چو کشتی پشیمان [illegible] چه سود
درین داوری [illegible] ... شنو قصه پند لقمان [illegible]
امان ده کسی [illegible] ... عدوی شهنشاه [illegible]
مکن دشمنی [illegible] ... چه پیران که تا خود توانی مکن
عداوت همان به که پنهان کنی ... که بر خیزد [illegible] دشمنی
چو دشمن کند دشمنی آشکار ... ترا هم رسد گر کنی [illegible]
زبونی چو دید از کسی [illegible] ... در آن [illegible] روی شود [illegible]
چه شد گر دو جانب دشمن [illegible] ... عنان بر سر [illegible]
[illegible] که گر بخت از پیش تیغ ... به شمشیر باید زدن [illegible]
کسی کز [illegible] سر بپیچد عنان ... عجب [illegible] از دشمنان
چه خوش گفت آن مرد [illegible] ... که زن بهتر از مرد [illegible]
بهر کس میالای شمشیر را ... اگر [illegible] روبه زدن شمشیر

[illegible] … بپوشی اگر کس [illegible]

کسی کان [illegible] … اگر چه [illegible]

کشیده [illegible] … کرا نام [illegible]

تو چون کوه [illegible] پایدار … [illegible] دانا [illegible]

جدا این [illegible] مرد [illegible] … که هر جا [illegible] پسند [illegible]

چو بیرون بود [illegible] آهنین … [illegible] با خود [illegible]

[illegible] سپاه [illegible] شهنشاه [illegible] … [illegible] حفظ این قلعه آهنین

بگویم اگر از [illegible] شود [illegible] … دعای [illegible]

همه در پناه تو [illegible] … که بادا پناه تو لطف خدای

[illegible] … [illegible] از تو [illegible] آز [illegible] کار

به پیش [illegible] … [illegible] باید [illegible]

دهل کوب [illegible] … [illegible] زن [illegible] زبان کار او

نفیر تو [illegible] … نه مطرب که بیهوده [illegible]

[illegible] … ازان به که گوینده خواند غزل

نه هر چیز داری [illegible] … باندازه باید [illegible]

بود روز لشکر [illegible] … که محتاج گردی [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible] کار [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

اگر [illegible] … [illegible]

چو [illegible] … [illegible]

اگر تیغ [illegible] … و گر [illegible]

اگر [illegible] لشکر [illegible] … [illegible]

تو گر [illegible] … [illegible]

زبون را قوی دان و کم زور [illegible] … [illegible]

[illegible] … از این [illegible] اندیشه [illegible]

دلیران [illegible] … [illegible]

تو از پیش [illegible] … اگر [illegible]

نیارد کسی [illegible] … [illegible]

سری کز باشی [illegible] / [illegible] گه آمد به پاس

[illegible] / [illegible]

اگر زشت [illegible] خواهد [illegible] / [illegible] بنهادن پلنگ

مشو [illegible] حرف [illegible] / که با هوش [illegible] دان مرد بیگانه را

وگر از من [illegible] بپرسی [illegible] / هر آنکس که غمخوار تو جاسوس تست

[illegible] میان [illegible] / که گشته عاقبت دوست دشمن بسی

اگر روز صلح و اگر روز جنگ / تو با برگ سیری چو شیر و پلنگ

مکن تیغ هرگز از کف رها / اگر یار دوست پیرایه اژدها

کسی را که بینی فدای تو است / ز خرد [illegible] او اندر کاستش است

چو جاسوس خواهد در این کار بود / ترا نیز باید بخشیش بود

رسولی که باشد هم از دین و کیش / به تعظیم او [illegible] خویش

به پیش ار کرداری سر گفت و گو / [illegible] بادت [illegible] او

مدارا [illegible] دهند و دانا [illegible] / بسوی توانا توانا فرست

[illegible] اگر [illegible] و عهد خویش / چو عهدی کنی باش با عهد خویش

گریزنده چون از تو خواهد پناه / تا [illegible] حقیقت [illegible] خواه

چو کرگست بشکستی و آمد دگر / دگر باره او را مکن معتبر

سکندر [illegible] همدانست [illegible] / طبیب و سخن دان و آدم شناس

وگر پیش [illegible] / که این یک کریمست و آن یک لئیم

ندیم آنکه [illegible] / [illegible]

مکن پاسبان [illegible] / [illegible]

[illegible] چون کنی [illegible] / [illegible] دیگر [illegible]

میان دو دشمن خصومت مکن / [illegible]

چو [illegible] / بباید که اول تو [illegible]

وگر [illegible] / نباشد [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] سخت / که آنست پیرایه تاج و تخت

[illegible] چو کم کرد [illegible] / شنیدی [illegible]

چو در دست [illegible] / همان به که [illegible] کرد [illegible]

حذر کن ز دشمن [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

چو [illegible] / [illegible]

[illegible] قلعه نتوان [illegible] / [illegible] گرفتن [illegible]

[illegible] مکن تا کم از خویشتن / [illegible] گل [illegible]

[illegible]

قضا آنچه در پرده دارد [illegible]

چو زین جمله اندیشه عقل رست / قضا آنچه در پرده دارد [illegible]

که داند که فردا چه خواهد شدن / وزین پرده ظاهر چه خواهد شدن

چو گردون خدنگ قدر کارگر / بگردد فلک جوشن و هم سپر

بس آن به که پیوسته گیتی [illegible] / کند تکیه بر فضل و جود خدای

غزالی از آن یافت گنج رضا / که داد او توکل رضا با قضا

نهاد دولت چون قضا و قدر / بود کارفرما فلک کارگر

نیارد برون صورتی از وجود / خلاف تو این پرده لاجورد

کشاید فلک سر ز تقدیر [illegible] / تمام آنچه از وی که خواهد دلت

بسی اندرین دیر دیرینه پای
بمانی و نام تو ماند بجای

جهان را دو فصل است کاید بکار / بهار جوانی و فصل بهار

اگر ما بکام گذشتیم پیر / تو تا بری ازین فصل کام دگر

جوانی خوش و زندگانی خوش است / بدور غم گردش شادمانی خوش است

[illegible] عام خوری / چو عام مانده چشمه غم خوری

بیا ساقی آن جام زرین نگین / [illegible] برین چرخ رنگین فکن

از آن گشت سبزه [illegible] پاک / در آن جشن [illegible] رضوان خاک

[illegible] / [illegible] شده سایه

بعزم طرب چرخ [illegible] رنگ / [illegible]

[illegible] / شده سیم از پرتو آفتاب

[illegible] چنگ [illegible] / نوایی برین چنگ زرکار زن

[illegible] گشت دانای [illegible] / [illegible] آواز چنگ

بیا ساقی آن جام [illegible] / درخشان [illegible] همچو خورشید [illegible]

شراب تو از ساغر دیگر است / [illegible] گرد روی سرشت

[illegible] خود [illegible] / حریف تو نی مست [illegible]

[illegible] دل [illegible] / تو مرغ [illegible]

[illegible] آتش [illegible] / [illegible]

[illegible] جم بجز نام کو / [illegible] آیینه و جام کو

فنهای ایام معلوم نیست / بجز جام [illegible] معلوم نیست

کند اگر [illegible] حساب / [illegible]

گر چون رایت شاه جمشید فر / [illegible] فتح و [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] دل [illegible] روی [illegible]

[illegible] پسندیده [illegible] | [illegible] مردم [illegible] مردم دیده

همه مردم ز خوبان او خوب‌تر | ولیکن چو لیلی دل آشوب‌تر

بصر را بجز نور از ایشان مباد | که نوری ندارد بصر بی سواد

ز لطف این جوانان که چون [illegible] رخ | نه چون مردم دیده مشکین رخ

ز پس روشنان گر لطافت او | عیان گشته مشک خطا از [illegible]

نه از خال و خط کرده پیرایه | که خورشید [illegible] ز [illegible]

از آن سایه از زلف سر تا بپای | که بر فرق بنشست ظل خدای

که رفت سایه [illegible] آفتاب | که در هند سایه به از آفتاب

فلک گشته چندی [illegible] تیزرو | که هم عهد نو دیده و هم شاه نو

جهان طعنه بر دور جمشید زد | قدح خنده بر جام خورشید زد

ز عدلش جهان گشت آهو دلیر | که چون مردمک رفت در چشم شیر

شب [illegible] گردی شبستان عرش | بنظاره مجلس [illegible]

زحل گرد چندان [illegible] نگاه | که بر روی او [illegible] سیاه

یکی انجمن ساخت گردون سریر | که آن خیره شد دیده چرخ پیر

ز مجلس نشینان دانش علم | گروهی نشستند پهلوی هم

1

[illegible] | همه از ادب [illegible]

بتنگانه همت عنان [illegible] | دگر باره [illegible]

[illegible] | تماشا گرفته [illegible]

[illegible] دلان [illegible] گنجینه [illegible] | بگنجینه دل برون [illegible]

گر چون کرد ایزد مرا [illegible] | ز گنج عنایت [illegible]

بپولاد شمشیر آتش نشان | [illegible] شعله در خرمن سرکشان

[illegible] | [illegible] گوش خورشید را

[illegible] بهر خاک [illegible] | سر دشمنان خاک پا ساختم

بهر سو که توسن برانگیختم | بر اعدا غبار بلا بیختم

[illegible] | از وهم [illegible]

چو انگیزم از خاک میدان غبار | کنم خاک در دیده روزگار

حسام مرا خون مریخ قوت | زره پیش من پرده عنکبوت

در آید گر الماس در مشت من | چکد همچو سیماب از انگشت من

زمین از سپاهان چو سازم گران | قیامت شود [illegible]

سپهرم سمند و هلالم رکاب | [illegible] علم [illegible] آفتاب

برانم گر در زیر چرخ بسیط | ز خاک [illegible]

درج برج در تماشای هند | کنم [illegible]

بیا هش ... [illegible]

[illegible] ... خاک عبیر ... [illegible] ... شکست

همه مردم ... دیده ... [illegible] ... مردم دیده ...

بدیدم زجوبان او خوب‌تر
ز زیبن خوبی دل آشوب‌تر

بعشرا بجز نور از ایشان نبود
گر نوری ندارد بغیر از سواد

بلطف این جوانان گر خوش ناسخ
ز چون مردم دیده مشکین برخ اند

زبس روشنان گر لطافت تمام
عیان گشته مشک خطا از زیر پوست

نه از خال و خط گرده پیرایه
اگر خورشید جبینند و دریا دل اند

ازان سایه زلفش سراپا [illegible]
که بر فرق ابنت ظل خدای

گر هست سایه کمو همچو آب
گرد رهند سایه بر آن آفتاب

فلک گشت در خسروی تیزرو
که هم عهد بودند و هم بخت نو

جهان طعنه بر دور جمشید زد
قدح خنده بر جام خورشید زد

زعدلش جهان گشت آهو دلیر
که چون مردمک رفت در چشم شیر

نشستند کرسی نشینان عرش
بطارم مجلسش دو لعل [illegible]

زحل گرد چشمه‌ان مایان کلاه
که بر روی او ریخت خوبی [illegible]

یکی انجمن ساختند گردون سریر
کزان خیره شد دیده چرخ پیر

زمجلس نشینان دانش علم
گروهی نشستند پهلوی هم

بپیشت ... [illegible]
[illegible] ... پشت ...

زانجا که همت عنانش کشید
[illegible] ... خاک ... [illegible]

[illegible] ... چو ... [illegible]
تماشا شد ... [illegible]

بدان ولایت ... گنجینه [illegible]
بگنجینه دل برون داد گنج

گر چون کرد ... [illegible]
زگنج عنایت شدم [illegible]

بپولاد شمشیر آتش فشان
[illegible] شعله در خرمن [illegible]

جو بر آسمان نیز اعلام کرده
از [illegible] خورشید را

بهر جا که رایت برافراشتم
سر دشمنان خاک پا ساختم

بهر سو که توسن بر انگیختم
بر اعدا غبار بلا بیختم

محیط است تیغم که در [illegible]
از و هم نهنگ آورد [illegible]

چو انگیزم از خاک میدان غبار
کنم خاک در دیده روزگار

چو جام آید از خون مریخ [illegible]
ز [illegible] چشم من [illegible]

در آید گر [illegible] پس [illegible] من
چکد همچو [illegible] ز انگشت من

زمین زیلان چو سازم گران
قیامت شود کوه گرد [illegible]

سپهرم سمند و هلالم رکاب
[illegible] علم [illegible] آفتاب

برآنم که در زیر چرخ بسیط
ز خاک [illegible] دکن تا [illegible]

درج برج در تماشای هند
[illegible]

[illegible]

ز اقبال [illegible] کمر [illegible] نزاد [illegible]

[illegible] علم بر [illegible] آدم ز رزم

[illegible] بر کشید [illegible] چیست

ز مسجد و هم [illegible] / بگیرم خانهٔ بت‌پرستان خراب

مرا چون جهان خواند ظل خدا / ز حرمش در آرم [illegible]

بنازم اگر رخش چالاک را / که غارد به ناخن سپهر خاک

بکوبد با نیزه‌ها [illegible] ملوک / که در معرض نیزه آرد [illegible]

چو برداشتم تیغ آیینه رنگ / ازان شعله برقی زدم در زرنگ

همه سرکشان زانند [illegible] / [illegible] زیر پای

حمایت [illegible] گردون شکوه / عجب کوه تیغی ازان تیغ کوه

پی جنگ جویی ازان سور جن / ز خورشید بر سر کشیده مجن

اگر راه تنگش بر اوج سماست / گشاده دل ازان تنگنا پست

گران تنگنا سر کشد بر سپهر / چه پیمان تنگ سازد گذرگاه مهر

نترسد ازین لجه گردون شکوه / کمربسته ازان کوه دارد بکوه

گران کوه بر چرخ آرد ستیز / قیامت چو آید شود ریز ریز

پلنگان جهانم بعزم شکار / ز دامان هامون بران کوهسار

بگردم بهر بیشه [illegible] درینغ / بهر بیشه تیغ [illegible] کوه صد کوه تیغ

[illegible] / [illegible] چشم سار

اگر کوه [illegible] / [illegible]

بریزم ز سر [illegible] / درون کوه [illegible]

اگر خصم [illegible] کوه گردد [illegible] / برون [illegible]

چو با تیغ من وقت جنگ آیدش / هم از کوه [illegible]

شود ذره ذره این [illegible] / ز آن کوه [illegible]

بزرگان [illegible] / [illegible] کوه

همه [illegible] / [illegible] بر کف پای

[illegible] / سرها [illegible] پای پست

چه [illegible] توسن انگیختن / [illegible] خون ریختن

تو چون کوه [illegible] قدم / چو خورشید زن بر ثریا علم

غباری [illegible] / سرها فدای [illegible]

تو نظاره کن تا شمشیر تیز / ز دشمن برآریم [illegible]

تو در جنگ جویی علم [illegible] / گریبان [illegible] و قیصر [illegible]

چو بالا برد خصم گرز درشت / ز [illegible]

و گر برکشد تیغ [illegible] / [illegible]

[illegible] / گر [illegible] شاهی جاوید بود

نهان گشت خورشید [illegible] / سپهری برآمد [illegible]

جهان [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] گران شد رکاب / قدم بر جهان نهاد آفتاب

[illegible] / گران کوه [illegible]

برآمد بران کوه [illegible] / چو خورشید [illegible]

[illegible] فلک گرد [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] چو کوهی [illegible]

ز کوی [illegible] / شهابی ز خورشید [illegible]

چو گرد [illegible] میدان [illegible] / فلک [illegible] میدان [illegible]

[illegible] / محیط روان [illegible] موج

ظفر [illegible] / قضا [illegible]

[illegible] چو خورشید [illegible] علم / [illegible] را داد خشم

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

ز بس [illegible] / چو خورشید [illegible] شد [illegible] خاک

سلاطین [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

زره پوش [illegible] / [illegible]

نهنگان آن [illegible] / روان [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

درخشیدن تیغهای [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

یکی ابر برخاست از [illegible] / [illegible]

دران ابر [illegible] / [illegible] از قطره [illegible]

بسی قطره [illegible] / [illegible]

بسی لشکر [illegible] / [illegible]

زمین [illegible] آهن [illegible] / قیامت [illegible]

[illegible] موج آهن ز دریای خاک / [illegible]

[illegible] / زره پوش [illegible]

[illegible] / [illegible]

چنین گرفت ... [illegible] / [illegible] ... گرد ... [illegible]

دران گرد چهره ... [illegible] / ... هر گرد همچون ... [illegible]

[illegible] ابنهای ... [illegible] / [illegible] ... شده ... [illegible]

زبس تیغ در گرد خورشید تاب / شبی و اندرو صد هزار آفتاب

ز ناوک ... نای گردون کشان / بدو ... فلک برنشان

زبس نیزه در زیر چرخ کبود / ... یکی ... بود

ز اسباب هرای و آلات جنگ / ز هر سو گذرگاه اندیشه تنگ

ز ... گرد ... [illegible] / بحر ... زان آسیای چوب

صدای ... پرده ... [illegible] / برآورد از کار گردون خروش

بلا سوی دشمن ... [illegible] / ... [illegible]

صف پیل کوه ... زده / ز خرطومشان ... زده

کشیده ز پیلان جنگی قطار / شد از زنده فیلان زمین کوهسار

... لرزان صفهای پیل / چو لرزنده ... اطراف نیل

ز صفهای ... تا وقار / نموده چو خورشید در کوهسار

ز گلگون عمامه ... آب / نمایان چو زیر شفق آفتاب

... شهنشاه گردون فراز / به ... درآمد ... برگ و ساز

... روضه کیقباد او را عبور / طلب کرد همت ز اهل قبور

نمود از ادب شاه گردون وقار / بجوی بزرگان پروردگار

بلرزید خاک از تکاپوی ... / زمین بر فلک شد از آن ... [illegible]

... روز ... [illegible] / بر اطراف آن قلعه زد بارگاه

یکی قلعه کوهی که چرخ کبود / سر دری ز همتش سبز بود

چه کوهی که چون برق ... تیغ / بدعوی ... تا ... میغ

قوی هیکلی ... [illegible] / ... آمد ... اقلیم ازو

عجب ... او چون حباب / کشیده مرکز خاک ... زیر آب

یکی سنگ خارا چو گردون بلند / ... اندیشه ... [illegible]

از ... گیتی ... [illegible] / که هر سنگ او ... [illegible]

بر دامن او درین سبزگاه / گشوده گرههای انجم بشاخ

چو هرگز نبوده بر او جز سحاب / نخورده است بر فرق او تیغ آب

ز ذیل فلک ... [illegible] / ... [illegible]

... تن تیز / فلک ... [illegible]

... [illegible] / ز ... فلک ... [illegible]

نشیبش ... فرازش ... / درون جهان و برون جهان

ز تنگی ره ... اندیشه سوز / در ... چون فلک ... [illegible]

بران در ... گردان سپهر / خم طاق او ابروی ماه و مهر

ز خود و [illegible] / [illegible] چنین [illegible]
ز سبزه [illegible] / [illegible] چون [illegible]
ز رو [illegible] / [illegible] چاه [illegible] فلک [illegible]
بود [illegible] / ز [illegible] تبرزین [illegible] هلال
[illegible] کمان [illegible] / [illegible] کمان [illegible]
سیاهان [illegible] کشیده قطار / چو دندانه شانه در زلف یار
[illegible] گرد [illegible] گرفت / بر [illegible] چرخ جای تماشا گرفت
ز گردون [illegible] / و ز [illegible] نهاد بر سر کلاه
زمین گشت در زیر چادر نهان / چو پوشید چادر عروس جهان
ز لشکر نهان گشت روی زمین / زمین گرد آن قلعه شد آهنین
ز [illegible] سنگ آهن [illegible] / و لیکن [illegible] آهن [illegible] سنگ
یکی [illegible] چون [illegible] / [illegible] فرود [illegible] چرخ بلند
یکی گفته [illegible] این آسمان / سر خویشتن [illegible] نردبان
چو دیدند [illegible] از حصار / [illegible] جنگ [illegible] مردان کار
[illegible] کینه جویی گرفتند پیش / [illegible] در [illegible] خویش
عجب [illegible] از سلیمان [illegible] / [illegible] کافری [illegible]
[illegible] بر روی [illegible] / [illegible] بر روی [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] چون [illegible]
چو [illegible] جادو [illegible] / [illegible] کمان
[illegible] خون [illegible] / [illegible]
[illegible] برکشیده بران تیغ کوه / [illegible]
[illegible] / و زان [illegible]
زدودی [illegible] / و زان [illegible]
[illegible] / چو مرغان وحشی درون قفس
[illegible] چون مرغ [illegible] / [illegible] آهن [illegible]
[illegible] / زمین [illegible] جنگ [illegible]
[illegible] / [illegible] کوه آهن [illegible]
[illegible] / [illegible] زدان [illegible]
[illegible] شد ازان [illegible] / [illegible]
ز چرخ [illegible] دران [illegible] / [illegible] در آمد [illegible]

[illegible] لکت پای کوب [illegible] ناتی [illegible]

نبابیت [illegible] سلیمان [illegible] [illegible] شاه محمد [illegible]

[illegible] برآن کرد آتشین [illegible]

فراز نشیب آتش [illegible] پای تب چو در کوه [illegible] نشیب [illegible]

[illegible] نشیب جهان [illegible] شد

ز مشعل دگر باره انجم نما شد آن قلعه از بار همچون [illegible]

سپهر دگر گشت روی زمین وزین سو چو آتش [illegible] کین

ز بالای [illegible] برافراشت ز جنگ [illegible] هر کرا [illegible]

ز بالا [illegible] کینه [illegible] بود ز زیر بالا هر [illegible] بود

[illegible] سیاه آسمان خود لعل قضا چون [illegible] فلک [illegible] لعل

[illegible] کوه [illegible] نمودار [illegible] بحر آتش [illegible] ظهور

در [illegible] صبح [illegible] طلوع آفتاب ز صبح آسمان

[illegible] آتش [illegible] سوختند همان آتش کین برافروختند

فلک مهره [illegible] چندان [illegible] کار ز [illegible] ریز [illegible] مهر [illegible] گداز

پر از مهره گردید چون طاس نرد ز پس مهره آن قلعه اندر [illegible]

پر از دانه گردید چون کوکنار از آن مهره این کوه گشت حصار

[illegible] شاه [illegible] بفرمود خاقان [illegible] سنگ

[illegible] جنگ گشتی توپ آتش [illegible] دهند شرر [illegible] آن [illegible] دهند

شد از توپ شاهنشه [illegible] فضای [illegible] تنگ [illegible] جوش

ز [illegible] شست [illegible] چرخ خورشید [illegible] گران [illegible] نماند درین [illegible]

که [illegible] زان [illegible] چو [illegible]

ز [illegible] تفنگ [illegible] ز آهن [illegible] ز بالای [illegible]

[illegible] گشتی دلیر هم از سوی بالا [illegible] سوی زیر

دلیران [illegible] کوه [illegible] لشکر [illegible]

دران کوه کین [illegible] ز [illegible] در [illegible] بر کمر

ز امید [illegible] داری شاهنشهی ز زان کوه بر [illegible] صحرا [illegible]

کشیدند [illegible] کوه [illegible] که [illegible] لشکری [illegible] اسکندری

شهنشاه آن کوه [illegible] [illegible] بر [illegible] کوه چون [illegible]

بعذر [illegible] لب [illegible] ز شاه [illegible] بخشش [illegible]

سلاطین دران کار کردند جهد [illegible] سوگند [illegible] عهد

باقبال جمشید فرخنده بخت آن پادشاهی [illegible] تخت

[illegible] کر چون [illegible] بخشش [illegible] کر چون [illegible]

[illegible] کر چون [illegible] حکم [illegible] بخشش کر چون قضا [illegible]

چو توپ [illegible] کند [illegible] خورد ولی آن [illegible] شاه [illegible]

[illegible] همه بیم و بیغاره و جنگ
[illegible] گر آن جو برزن از آن کس براه [illegible]

چو بر روز [illegible] لب او شرف شد ز خاک بوس
وفای [illegible] قرض کرد زراه ادب چنگش [illegible] کرد

جواز گرد [illegible] پا بسته نعل [illegible] گوش و گرد [illegible]
چه [illegible] پیلان زد [illegible] که هر یک [illegible] گرد [illegible]

چه ز [illegible] و اکنون [illegible] دشت چه تفصیل گنجی کرد در کوه و دشت
جهان بخش خاقان گیتی پناه ز همت نیفکند آن سو نگاه

ولی طبع شاه از نیازست پاک محیط فلک را چه حاجت بخاک
یکی [illegible] که بینی همان تیغ در [illegible] پشت

بخلعت [illegible] [illegible] خلعت عام و [illegible]
فزون [illegible] از آن ممالک [illegible] گردون گردان بر آمد [illegible]

[illegible] همایون آمد و شادمان بازگشت
[illegible] در صلح را گشت پیدا کلید

همه تیغها خفت اندر نیام زبانهای خنجر در آمد بکام
[illegible] اندر [illegible] ز تن جامه آهن انداختند

سپرها [illegible] گردان نشستند از دو سو [illegible] بر زمین

شده نیزه [illegible] کمان خفته [illegible]
[illegible] دل خویشتن
[illegible] بخت [illegible]

[illegible]

شهنشه چو [illegible] خبر گرفت [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
معانی [illegible] [illegible]
ز هر شاخ [illegible] [illegible]
زهی دولت خسرو [illegible] [illegible]
[illegible] از [illegible] تیغ و تیر [illegible]
بشود [illegible] آسمان بلند [illegible]
[illegible] [illegible]
از آن [illegible] دست [illegible] دولت [illegible]

هر که ... [illegible] داده
که سلاح ... [illegible] آسمانی داده

یا رب این پادشاه ... [illegible]
تا هم چو ... [illegible] شده کان بندگی

... [illegible] تا ... [illegible]
گهر ریا کو دست دریای ... [illegible]

جهان تا بود شاه ... [illegible] باد
به عز جهانگیر سالها زنده باد

زاده تعالی تبارک فرو

دعای غزالی مبارک برو

پادشاها اگر رضا باشد
حکم و فرمان پادشاه باشد

بنده دارد این فقیر حقیر
عرضه دارد بران ضمیر منیر

مدتی شد که در غلامی شاه
شاکرست این غلام دولتخواه

بر زبانم شکایتی نگذشت
ور حوادث حکایتی بنوشت

حال اگر خوب بود اگر زشتم
هیچ جای عریضه ننوشتم

بعد ازین فرض شد عریضه مرا
عرض احوال خود فریضه مرا

چون بمدح تو احسن تحریرم
از خراسان رسید این طرفم

... [illegible] وان ملک گشتاخی
تا وطن می کشند در هم خالی

این کرمین مهمان جود تو ام
نه زبان بود ام کز ... [illegible] و نوام

آنچه تحقیق می شنوم از شاهان
دوستان ... [illegible] و همراهان

وآنچه من میدانم اگر خرد هست
خسروا از داد خیره ابد هست

گرچه شاهان پیش بگذشتند
بعضی زنده نام گشتند

مردم ... [illegible] اهل فنی
نونویسنده ... [illegible] سخنی

از شاهان ... [illegible] عالم نشود
ذکر ... [illegible] او ... [illegible] نشود

... [illegible] در سخن ... [illegible]
ذکر محمود تا ابد ... [illegible]

... [illegible] آن زمان ... [illegible]
که زبان ... [illegible]

نکته ... [illegible] هم چنین
بر زرشت ... [illegible]

تا بود سلطان حسین شاه جواد
که جهان ... [illegible]

وین زمان کز بلی ... [illegible]
نونسبندی پادشه ... [illegible]

بعد ازین سحر سنج نکته سرای
تا قیامت حکایت ... [illegible]

از پیر شاه را ز نظم بلند
که هنری آورد ... [illegible] پیوند

خطبه خوانش ممالک کام
... [illegible] تا روز قیام

پیش شاه جهان در انجمنی
می گذشت ... [illegible] سخنی

شکر عز الی همیشه پیدا نیست
... [illegible]

این قدر پیش ... [illegible] میدانم
گر غلامان ... [illegible]

دیر تا زود ... [illegible] دم در راه
... [illegible] از پی شاه

من کیم بنده شاه ده تو
... [illegible]

آفتابیست شاه و سایه فقیر
سایه را نیست ز آفتاب گزیر

صورت [illegible] دست من ... ای [illegible] دولت و سعادت [illegible]

گفت آنجا که [illegible] ... [illegible] خوبی [illegible]

این [illegible] سکنم [illegible] ... [illegible] پرده زر و

سایه [illegible] حجاب [illegible] چشم ... [illegible] آفتاب [illegible] بام

او هم از اوج عز و در جاه ... می‌کند در گدای خویش نگاه

دیگران [illegible] ... [illegible] دعا شوی و من [illegible]

عمر و اقبال شاه [illegible] خواهیم ... زیر لب نرم نرم میگوییم

او هم از اوج عز و در جاه ... می‌کند در گدای خویش نگاه

گاهی چند [illegible] ... سایه [illegible] دست شاه جهان

گر از این سایه نور پاشش شود ... ظلمت ظلم [illegible] صبح شود

[illegible] این استقامت او ... [illegible] سلامت [illegible]

یارب این [illegible] ... [illegible] در جاه [illegible]

پادشاه [illegible] سال [illegible] ... گرچه این سخن ذکر [illegible]

عمر [illegible] ... تا [illegible] دلداری [illegible]

شد [illegible] را ... طبع این [illegible] شان را

[illegible] این [illegible] خجالت من ... گفت این [illegible] خجالت من

خانه [illegible] بدو والا ... [illegible] ما را [illegible] از [illegible] بالا

[illegible] دل [illegible] شد ... [illegible] کرده شد

[illegible] ... تا چنین [illegible] گفت

[illegible] ... [illegible] من مطلب [illegible] کرد

[illegible] تمام ... چاکرم [illegible] گشت [illegible]

[illegible] کهنه [illegible] ... [illegible] سفالی است

[illegible] اسبکی [illegible] ... [illegible] گرفته‌ام

اسب [illegible] ... [illegible]

چون کمان پشت [illegible] ... [illegible] کمان [illegible] زود

این چو تیری [illegible] ... از [illegible]

آن کمان هر دم [illegible] ... تیر را [illegible]

از [illegible] آمد او ... من [illegible] هم [illegible]

طرفه این [illegible] ... [illegible] ادب

[illegible] طویله [illegible] ... [illegible]

اسب لاغر [illegible] ... [illegible]

عنکبوتی [illegible] اسب پیر ... در [illegible]

از عدم [illegible] کرده عالم [illegible] ... او [illegible] بر سر خویش

نقاشش [illegible] ... گر [illegible]

[illegible] بهرام گور [illegible]

[illegible] چون [illegible]

کرده هر چند سعی و جان داده
همچو تیر کج شود پس افتاده

کار او هست که [illegible]
افتد از کل [illegible]

هر که [illegible]
تو بکش او را [illegible]

از چنین [illegible] چون توان [illegible]
هم شاه بود توام بود

پادشاه [illegible]
یکی از تو [illegible] خاتم ده

باد پیری که از [illegible]
بگذرد تیز چون صبا و شمال

تا توان در مواکب شاهی
اگر و با هر که هست همراهی

چون تو نی کام بخش و عقده‌گشای
حکم جانگیر [illegible] کرم فرمای

تا دهم تحفه‌ای بی‌سمت
کیمیا از [illegible] سخت

تا بود حرز عافیت [illegible]
از پی [illegible] دولت شاهان

دولت عمر [illegible] باد
خاتم کار او سعادت او باد

[illegible] بس [illegible] چشم [illegible]
[illegible] دولت [illegible]

[illegible] در گهر [illegible]
[illegible] شود [illegible]

[illegible] یافت [illegible]
گوهر [illegible] چون [illegible]

[illegible] سوختها [illegible]
[illegible] خورشید [illegible]

[illegible] گر خو [illegible]
بس که [illegible] نشان [illegible]

چند و عقد سخن [illegible]
طوطی [illegible]

گر چه دور [illegible]
[illegible] شود [illegible]

هست امید که تا روز قیامت گذرد
از [illegible] شاه [illegible]

ای ز فیل و چیته و شیر تواند اضطراب
فیل [illegible] چیته گردد [illegible] و شیر [illegible]

گر برای فیل و چیته را خوانی چو شیر
فیل گردد [illegible] چیته گردد شیر [illegible]

فیل اگر با چیته [illegible] شود هیچ شیر
فیل از چیته [illegible] گردد زهره [illegible]

اکبر غازی که فیل و چیته و شیر [illegible]
چرخ فیل و چیته و شیر [illegible]

فیل زوری چیته صیدی شیر صولت در مصاف
فیل [illegible] چیته [illegible] و شیر [illegible]

فیل‌بان و چیته‌بان و شیربانت [illegible]
فیل [illegible] چیته [illegible] و شیر [illegible]

مهر فیل و چیته و شیرت [illegible]
گیست فیل و چیته و شیر [illegible] جواب

اگر قطب [illegible] و پیر [illegible] اولیا و رهبر [illegible]
[illegible] اولی الامر [illegible] تنها امام [illegible]

[illegible] همچون جلال الدین محمد اکبر [illegible]
[illegible] شاهی [illegible]

خونها گر [illegible] ولی [illegible]
[illegible] مقتضای [illegible] حکم داورست

هرگز [illegible] چشم [illegible]
[illegible] برخاک [illegible] رهبرست

گر کرامت [illegible] چون نمی‌سازد [illegible]
آن مرده [illegible] خود اگر در زندان درست

است هر کس [illegible] غزالی [illegible]
[illegible] خسرو [illegible] برست

[illegible] کحل [illegible]
کحل چشم اولیای عصر خاک این درست

در جاه او کرامت اولیا را [illegible]
در [illegible] او ولی الله [illegible] سوی هر است

همین گر براز درد زیارت میکند الطاف اوست
در [illegible] اولیای عصر را سر و افسر است

زروی [illegible] هر طرف گریبانش
گر [illegible] ریخته از زلف عنبرافشانش

بشب ندیده کسی آفتاب وین عجب است
اگر ز دل [illegible] آفتاب تابانش

کمند زلف چو در افکند بر آن [illegible]
هزار یوسف مصر از چه زنخدانش

لباس نازکی آفتاب روا ولی
گر آفتاب [illegible] آمد از گریبانش

اگر ز معجزه لعل تو دم زند شاید
گر [illegible] آتش موسی [illegible] حیوانش

بریر هر [illegible] چشم تو غمزه دارد
[illegible] مژه [illegible] پنهانش

شود بشعر غزالی قبول اهل نظر
اگر قبول کند خسرو [illegible] سخندانش

محمد اکبر غازی سپهر جاه و جلال
گر [illegible] گفته [illegible] قدرش

سحرگاهان [illegible]
[illegible] کمان خورشید با پروین

چو باشد سر [illegible]
خطا باشد اگر گویش [illegible] چین

فلک صدلیت بر فرق دارای [illegible]
[illegible] الدنیا و [illegible]

جلال الدین محمد اکبر غازی [illegible]
[illegible]

[illegible] سلوک [illegible]
[illegible] روی علم زرین

عجب گر پادشاها [illegible]
چو [illegible]

غزالی [illegible] دعای خسرو [illegible]
ملک را بر فلک پیوسته باشد بر زبان آمین

~~زروی [illegible] هر طرف گریبانش~~
~~گر [illegible] زلف عنبرافشانش~~

لعل لبت نداد جواب سؤال من
خاموشی [illegible] من

طغرای دلبریست بر آن چهره خط سبز
منشور عاشقیست [illegible]

گر نیست بخت [illegible]
این بخت [illegible] من

گفتم که کی خلاص شوم از غم فراق
گفت آن زمان که [illegible] من

آن [illegible]
تا [illegible] من

گو [illegible] غم هجر از زبان او
[illegible] من

از طعنه حسود غزالی مرا چه باک
[illegible] من

پاینده باد دولت اکبر جلال الدین
کو [illegible] موجب [illegible] من

کجا ... ز ... افسانه ... — ... زمان افسانده

پس دست عبداللطیف ... بجا مل — کز ... درر خاص ... دریا و کان فشانده

تنکهای سیم ... چرخ انجم درکنار — ظاهر اکشت ... هم بر آسمان افشانده

... عالی در جهد شادی چو صبح — پس گر چون خورشید ... زعفران فشانده

... از جام عشرت بر زبان یاد کرد — یا عنبر ... بر پیر و جوان فشانده

خاک ... آسمان ... درازم — پس ... روی زر بدست زرفشان افشانده

هر کسی را فشاندن زر گشت برگی شد نهال
بر غزالی ... چون زرین آن افشانده

الهی تا ابد بر تخت دولت کامران باشی — الهی تا جهان باشد تو دارای جهان باشی

ز چتر خسروی ... آنکه ... — ... هند و هندوستان باشی

بفیروزی مسخر کرد دولت روی زمین ... — ... رایت اقبال بر رفعت آسمان باشی

نصیر الحق جلال الدین محمد اکبر غازی که — ... گیتی ... فرمان ده ... باشی

الهی ... دولت ... چنین کردی — الهی ... مسیح ... همعنان باشی

بران ... از سواد هندی مشرق و مغرب — ... عالم ... گر ... باشی

شدم خاک ... شاید گرد ... — زهی دولت ... خاک ره ... باشی

چو ... درشت آید برون ... — ... مقام امتحان باشی

اگر خاکم کند دور فلک خاک ... باشم — ... جان از ... برون رود بر جای جان باشی

قدم بر دیده ... کردی — نهان شود ... چشم ... نهان باشی

جهان ... شد از ... — ز ... پیوسته ... باشی

عز ... بر ... سایه ...
گر ... آن خسرو صاحب قرن ...

با ... لب لعل ... بست — ... سخت ... بست

زر ... از ... گرفته ... — عیدی ... زین ...

شاه سپاه ... حشمت اکبر جلال دین را — ... آمد ... هفت گردون

خواندند این ... بر مسند خلافت — فرمان روای گیتی ...

چون شاه ... همایون شد بر سریر شاهی — تاریخ ... همایون

چند شاهی که ... جهان ... — از کمال ... محمود ...

پرتو ... چراغ عشق و دین ... نور داد — رشته ... شرع ...

شاه عالم ... غازی که آب تیغ او — ... گردون ...

همتش دروازه کج ... کرد — داد ترتیبی ...

چون غزالی رفعت دروازه ... دید
گفت تاریخ ... رفعت دروازه

[illegible] ... شاید مسیحا نفسی ... [illegible]

[illegible] ... کسی ... [illegible] ... صحیح کنان

هر کس سخن نوان چو معنای کند ... [illegible] ... از روی کرم

اصلاح کند ... [illegible] ... اگر قابل آن بود که اصلاح کند

کسی که بنظم ما نگاه کرم ... گر قابل آن بود که اصلاح کند

گر شده کار [illegible] جیل — لمعه او شمع ره [illegible]

ای علم [illegible] طوبی نهاد — از چمن خلد برین لوح نسیم

ملک فلک [illegible] کبریاست — پیش رو لشکر دین زان حرم

نفخه صور [illegible] که از امر کن — مید به احیای عظام رمیم

رهبر عشق است [illegible] — بهر تماشای ریاض نعیم

طیره صفیریست ز مرغان قدس — گر از آن [illegible] سلیم

هم قدش [illegible] و هم حد [illegible] — صورت از ذات و معنی قدم

معنی او [illegible] علم — صورت او سایه اسم علیم

گاه شود از [illegible] سور — گاه [illegible] عصای کلیم

موج [illegible] — در [illegible] بسم [illegible] رحیم

نقطه بی مرکز و پرگار دان — دایره وش [illegible] عرش عظیم

[illegible] زرد ساخت — شحنه غیرت سر شیطان [illegible]

پیش گاه [illegible] — طوق بگردن [illegible]

[illegible] شد — گشت مقید بعذاب الیم

[illegible] آن شاه کرام — هست [illegible] عنبر شمیم

[illegible] پر [illegible] — بر سر آن [illegible] نسیم

[illegible] دو الف [illegible] — [illegible] حکیم

ابروی [illegible] — گرد [illegible] سوی خوان کرم

[illegible] که بود [illegible] — زیب [illegible]

هست [illegible] الف و میم [illegible] — شاهد [illegible] جسم

طرفه [illegible] زان میم و باش — چون [illegible] جان [illegible] نعیم

معنی این [illegible] مصحفیست — [illegible] ادیم

هرچه در این مصحف [illegible] صحیح — هرچه [illegible] آیت [illegible]

اگر [illegible] معرفت — پای [illegible]

[illegible] از اینجا که [illegible] — [illegible] تو آید [illegible]

بر خط [illegible] قلم [illegible] — ای همه [illegible] راز تو [illegible]

از دو جهان [illegible] تا شود — در حرم حرمت [illegible]

بعد از شرح اسمای حسنی الهی و ذکر ثنای حضرت پادشاهی [illegible]

و مفهوم اعجاز و اعجاب که من البیان لسحرا نوبت شکار نقطه پس زبان آری صفت [illegible]

ذات متکلم این معنی موقوف است بر کمال آن که حمل کلام بر معنی موقوف است چون حضرت [illegible]

از مقام اطلاق تجلی فرمود عشق پیدا شد که زبان ابی ترابی فاقه آن مرا صحبت فی معراج سخن [illegible]

معیت که دیگر نقطه و عبارت در آن نگنجد و چون پایه سخن بمعراج رسید خاموشی [illegible]

و این زبان زرکی داند که عاشق معنی شده باشد و از قید صورت وارسته چنانکه

از تغیر و تبدل معنی هنگامه شده عشق می پیاز و گر قیاران دل این زبان

طعنه که زن نیازمان مستمع بانی یاد گیر و چون عشق از مقام کبریای بمقتضی فطرت خود [illegible]

نیاز نشیب عقل اول ظاهر گردید که آن خود مشرب در لوایح عشق لوح محفوظ

و بعضی طبقه بواسطه افاضه معادل است او تعابیر محفوظ اکنون بدان که تجلی ذات [illegible]

صفات مذکوره که حروف عالیات است در سواد کثرت اشیا و نظم و نثر عرائس چون [illegible]

در سیاهی عبارت و اگر جان او چه بیت الله به الف عزیز من کلام و کلمه آن [illegible]

نهایت بلند وصف نطق کمالی تنگ ارجمند چنانکه شیخ ابو القاسم گرگانی در دار الملک معانی

آورده که نفس در دل این صبح اول است و آواز بجای صبح دوم و کلمه قرص آفتاب است که از میان

صبح آواز بر می و معنی اشعه آفتاب کلمه است که از مشرق دهان بمغرب گوش فرو رفته نقطه

دل و شنونده می آید که ربع مسکون جهان صفر است و تفکر مردان آن ربع مسکون [illegible]

رابیت ها و صنعتها بنور آفتاب سخن رسید چنانکه هر شنونده آن اول در دل نشیند و علم [illegible]

بالنهو کرده آنگاه از قوت بفعل آورند الغرض ممکنات که صور علمیه ذات اند کلام [illegible]

[illegible] آنکه زبان را زبانی است منشأ عشق در تفهیم این مرغ عظیم را بست و لیکن [illegible]

قامت معنی در نهایت کوتاهی عبارت یعنی مردم بزبان عجب در موج شعر سفینها موده [illegible]

و گروهی گوشش دادن آن مشاعیسی بکو هر نظم را آموده هند اگرچه بر هیچ یک قادر نیستم

لیکن بر گرد نظم بیشتر گردیده ام و فن نثر کمتر ورزیده اما بواسطه [illegible] بر سر این دو [illegible]

صفحه چند به نثر آمده و باز بقلعی طبع موزون منتسب گرایید

ای خامه سر تو رقم خوان وجود — کلک تو نگارنده عنوان وجود

یک حرف از و مقطع اسم ذاتی — یک نقطه از این مقطع دیوان وجود

سبحان الله از جنبش دریای عشق که امواج ایمان بر انگیخت و گوهرهای معنوی از قعر [illegible]

بر ساحل امکان ریخت هر حباب از این بحر پیاغوریست بر باد و هر زه [illegible] جهان نما

عکس جمال باقی باقی از روشن قلزم حسن که پیمانه جان ما را وکالت عزیز فنون آن [illegible]

ازین دریا شبنمیست و چشمه حیات سخن از نسیم نفس متموج است از رشحات سحاب

فیض او دم آری حسن بمقتضای جنبش عشق و سخن بطفیل ظهور حسن ظاهر شد بنیان

آنچه بار آزمایش و رأیت بینش آمد حامل بار سطوت [illegible] گشت [illegible]

کنج قل الروح من امر ربی معتبر گردید خاکی که شعشعه لمعات کمال در ظهور آید [illegible]

جلال از درخت وادی این ظهور آید هر است ذات آدمی مرات کمال خود [illegible]

اوج قدم از حجاب این سحاب تجلی خواهد فرمود و لهذا [illegible] برین قول کار [illegible]

دلیل ذات الله تعالی [illegible] برین معنی دلالت [illegible]

گرم از بودی گردون رفتار و ... قدمی ... سر ایشان ... و رحمت

... حضرت ... اگر ... جهانی ... ثمره طلب بودی ... کاینات عالم

هیولائی از حجاب ... حضرت ... ایشان ... و اگر ... آفتاب

محبوبان ... صفائی که ... عقل و مقتبسان

عالم ... و ... نور ... دانش ... از جز ... جان

لطف و قلم ... از آن عشق صورت نگار و زبان معنی گذار همه چون

شمع ... خورشید تیغ ... دارند و گوهر تیغ دار همه چون جام جمشید

آینه غیب نمای و دل آیینه آثار سلیمان مسیح دم اند و باده بیابان

خضر قدم باد طی الارض از نفس ایشان یافته و آب روانی از طبع ایشان

دریوزه نموده خاک زبان ... و ... از فیض ... ایشان داده اند و آتش را

برق عشق ... آموخته اند ... ایشان اند منشور این دریا گشا الست

و گنج روان آسمان مخزن گنج و خاطر آنان ...

گنج گشایان که درین پرده اند	... گنج دل آورده اند
بسته میان ازلی گنج ازل	چشمه ... گنج ازل
چون ... نشستن گنج زا	... که چه خواهند ...
... که دل خرم شده	... خلق ... عالم شده
... درین ... خود زده اند	مهر ... را ابد بر زده اند

... زان بر زمین	... بر زمین
بر ... پس ... برنشاند	هفت ... نشسته ...
بر سر شان ... ملک	... [illegible]
در دل شان هرچه مصور شود	... محشر شود
جمله فرو رفت ... بحر ... تا	... هر که ...
هفت در گنج ... کرده اند	... [illegible]
گنج کرا ... که ... شان	... سخن آموز شان
عشق که ... تیشه جگر خون کند	نسبت شان با دگری ...
ای که درین ملک قدم می‌نهی	بر خط ... قلم می‌نهی
فرق بجای قدم خویش نه	پای ... خویش نه
زنده دلان ... درین رهگذر	خضر ... نظر
در تتق غیب ...	در ... [illegible]
سرزده هر ... که آن در رود	... [illegible]
پایه دانش ...	... [illegible]
ای که ازین ...	هم ... سخن ...
خوبترین سحر نفسهای پاک	بیشترین ...
تازه از صبح ازل ...	... [illegible]

مرهمی ... [illegible] | ... [illegible]

... اصل و صحیح | آتش سوز ... [illegible]

... [illegible] | ... [illegible]

... بستن شاد ... | ... جان نشود ...

... [illegible] | گر مرسی ... برای خویش

سخن سوی ... زبان رسد | جان بلب مرد سخن دان رسد

واگرنه با جان سخنی گردد زیست | قدر سخن را چه شناسد که چیست

هر که سخن دان و معانی بین است | شاه ... حاش سخن او بس است

بر فلک آنها که چو من ... اند | در پی مرغان سخن رفته اند

رشته جان ... چو مردان کمند | ... گر کوتاهی ... بلند

تهمت این کار ... قلم | ... العلم

اما ... می آید که چون تجلی انوار قدس ... واقع میشود ... ذات الهی اختفائی است چنانکه المعز والمذل ... گروهی در جهان سخن پایه خاک دادند و کاخ ایشان را در آب ... و جمعی را در ... ارزانی داشتند و منبع معانی بر دل ایشان گشاد ... سلیمانی ... نافع گردانیدند و ... چون ... بساط فلک جان و دل بیانیدند ... در ... از ... گان ... و دیگران

جان ... دل ... اول ... بدین ... سخن ... شکفته ... گشتند و ... عطر ... گرد ... شمع ... آتش ... اوج ترقی ... نشستند بل چون ... از حضیض ... گذشت ... گردند و آینه ... طوطی زبان ... نشستند ... از محیط ... بزلال ... لطایف و حدیث روان بخش ... و ... معانی ... صورت ... چون پای ... گاهی بواسطه ... جسمانی ... از ... فلک پرواز ... منطق حضرت سلیمان ... و عیسی ... نشان ... نشان که مرتبه ثالث رسیدند ... عنبر ... صور قیامت ... ایشان ظاهر شد چنانکه از نسیم ... دم عیسوی در ... چنانکه ... هستی ... کیتی ... چهارم ... بلطف ... چون صبح ... بیان ... چوگان زر ... از عقول و نفوس ... اختر کوکب ... ایشان ... افتاد ... ایشان ... آفتاب ... نور ... تاج ... دارند ... تاج ... ایشان ...

[illegible]

[illegible]

چون کند بر تو بیشتر ساعت مهر | انکه جان شود [illegible]

زمزمه در لب دل کوش | گر چرب سخن چرخ برآرمی خروش

سخنی سوی لب از جان رسد | جان همه مرد سخندان رسد

وانکه نه با جان سخنی کرد ثبت | قدر سخن را چه شناسد که چیست

هر که سخندان و معانی رس است | پایه عالیش سخن او بس است

بر فلک آنجا که چو من فرزانه اند | در بر مرغان سخن رسته اند

رشته جان ساز چو مردان کمند | تا اگر تو کوتاهی ایوان بلند

تهمت این کار مبند بر قلم | تا نشنوی هیچ [illegible] الی القلم

اما معلوم می آید که چون تجلی انوار قدسی سعادت واقع میشود و در صفات
ذات الهی اقتضای هیبت چنانکه المعز والمذل اضداد کروهی را در جهان
سخن پایه خاک دادند و کاخ ایشان را در آب نهادند و جمعی را در جهان
ابرازی داشتند و منبع معانی بر دل ایشان گشاد و قومی را از چشمه سلسبیل
با دقایع گردانیدند و طایفه را چون اثیر بسیط به بساط فلک جان و دل
بیارایند مراتب در جاتح بیش از این هست خاکیان تحصیل دیگران

جان ان [illegible] قول که پایه اول نشستند [illegible] چراغ سخن
گفته [illegible] نشستند و ترا علم غیب کرده چون [illegible] شمع [illegible] آتش [illegible]
[illegible] تعالی گذشتند بل چون چماد در حقیقت مشتق دادگر [illegible]
گردانیده و آینه دلان طوطی زبان که مقام [illegible] نشستند رنجی از محیط تقاضو [illegible]
بزلال معنی لسان وحدیث روان بخش امواز ابشو و نما اجیا فرموده [illegible]
[illegible] معنی [illegible] صورت های لبت اچون پای [illegible]
گاهی بر [illegible] الاین جسمانی بگل فرو میرفت از ۹۸ فلک میرو [illegible]
منطق حضرت سلیمان تا هو ثبت از سیما نمند و عیسی نفسان سلیمان
نشان که مرتبه ثالث رسیده بصیرتی تا مه عنبر شمامه در کمع آمده اشرف
دیش صور قیامت دیدند و آثار عجیب از ایشان ظاهر شد چنانکه از نسیم معنوی
و دم عیسوی در ریاحین یقین [illegible] باز ابسر [illegible]
و نرگس چشمان [illegible] ابرو [illegible] پیدا کردند [illegible]
هستی [illegible] دانشمندان گیتی افروز که در ده چهارم نشستند [illegible] معنی
[illegible] لفظ اهمار پیاختند چون صبح در صدق بیان ید بیضا نموده و [illegible]
چوگان برآمد و آسمان گوی سبقت از عقول ونفوس بود اختر کوکب [illegible]
ایشان [illegible] افتاد [illegible] خاطر ایشان شمع آفتاب پروانه
نور داد فقیران تاج دارند و شاهان تاج خرد از تاج ایشان چیست [illegible]

[illegible] و کمال

[illegible] برهان

بحر بیان از فصیح [illegible] حرف عرب

ما بیان صدف [illegible] نشان ایشان اثبات الحق دریا در یا گوهر

تحت اند و کوه [illegible] طغیان تا اوج ابتهاج

بکرامت روح اضافت سرافراز گشته اند و بمقتضای جبل

جبلوا [illegible] نفس خاک آلوده تراب تیره عفو داده اند بلکه قیام وجود

ایشان بخشش [illegible] شکسته است چون زمین که ارض از شدت بار

[illegible] نمی شود تا آب حیوان که زلال سرچشمه امر الهی است غبار

خودی از چهره موجود نشوید و تا خاک در دامن آب نیاورد از بس روی بالا

وحقیقت او از قوت بفعل نتوان آمد چه دانسته که زمین خشک محتاج بباران است

و جز در بحر لؤلؤی خوشاب نتوان یافت و کامل جز در آن عین

الیقین که دریای دل ایشان از تحت الثری تا ثریا موج رسانیده

و ذرات تراب را که طالب جوهر بود بخشش طالع علم افاده ارزو که نقصان بدرجه

کمال کشیده اند چون بواسطه این امر بسیط محیط علم را مرکب گوهر گردید

وفی الحقیقة غواص عقل ما باید صدف عمق ایشان را جز از عین نتوان یافت

که چون آب و [illegible] و الطریق [illegible] زیاده شود از تری گمان و حرکت تلوین

عکس آفتاب [illegible] درست تمام میداشند که تا آب درست در باد پرند حباب وار

شوند کلاه بر هوا انداخت و بصورت ابر برآمده و جهت [illegible] کوس بخشش

بعد [illegible] دل رخشان برق [illegible] و باغ نخجیر عجز آلیشین که مردان دیده

از عین [illegible] و فرط نشاط [illegible] چون باد سجاده بر آب [illegible]

انداخته اند و بر باد پای شعاع بعرق سوار گشته در میدان عرش متعلق [illegible] هر کار

که در زیر قدم قدسی مرات محیط افلاک از اثر نفس ایشان بعشق موج علا بباد

و رنگار رعد آب از دل بردارد و چون روی بپای نهند آیینه مخرفه

[illegible] گردندی پسند که آفتاب پس نور و کسب حرارت از کجا می کنند و ماه است

بنقل متواتر از کار ایشان میرسد و عقابان قله قاف حق الیقین که شهباز

[illegible] برق قرب ایشانند بال جلال بر آتش جمال کشیده اند و صور

چهار تکبیر فنا بر ارکان و جهات دمیده رقم کمال ایشان بر صفحات سموات

آفاق [illegible] است و وجود موهومی ما سوی در جنب عظمت نور ایشان ظلی بیش

نیست جهان هفت گردون پرده   وین جا که در او چو مردمک جا کرده

آن نور که گویی از ملایک برده   زین مردمک است سر برون آورده

الحمد لله و المنة که تا من ذره خاکی از خواب عدم بیدار گشتم جز این نور دیده ندیدم

و چون از اهل شهود آمدم تا جسم موالدم شهید شده و اگر دعوی عشق کنم شاهد این

بس که مولد [illegible] را منظور [illegible] گشته [illegible] نگاه کنم که [illegible] زندگان صورت

[illegible] از [illegible] گرد [illegible] [illegible] سینه [illegible] علم معنی [illegible]

[illegible] در زبان [illegible] سران [illegible] و با وجود [illegible] نظر [illegible]

[illegible] این [illegible] من [illegible] ام بلکه از خود معنی پناه برده [illegible]

[illegible] خلعت [illegible] ولی [illegible] چاک گریبان عاشقم تا دامن قیامت ا [illegible] و دیوا

و دیوان [illegible] از بحر حبل المتین [illegible] و [illegible] بر من نعامت [illegible]

و حجاب [illegible] گریبان وجود و دام [illegible] دیو انگشت [illegible] گریبانی که در گردن

عقل [illegible] ام طوق [illegible] کلاهم [illegible] از آن [illegible] است که منصور [illegible] گفت من نیز

ازین [illegible] کلاهی دارم از زبان تیغ تیزم [illegible] زبانست من خود شمشیر تو حیدرا

[illegible] قسائم [illegible] تیغ لب [illegible] بلکه تیغ آب [illegible] برد اگر زبان [illegible]

خاموش و اگر [illegible] معجز [illegible] حرف [illegible] انگشت مسیح وانگشت من بر حرف خود

[illegible] جام صلاح [illegible] [illegible] دوات و [illegible]

[illegible] دل [illegible] جمع [illegible] صد [illegible] [illegible] چون عقل

[illegible] کرده ام [illegible] الهیست [illegible] کردارم [illegible] حود [illegible]

[illegible] بر [illegible] باشم [illegible] الوده [illegible] [illegible]

[illegible] از گل دستهای [illegible] بهشت رنگ [illegible] از آن کلاه [illegible]

سر [illegible] که من [illegible] باوجود [illegible] هر چند بر خشک زمین [illegible]

ندارد و با وجود انکه [illegible] گنج [illegible] معانی را بغیر از صریر کلک در

چو چمن ارم [illegible] کوکبه پر [illegible] باد حنوط [illegible] کاه چند زلف و هر کاه ساغر [illegible] از کف ساقی

دل [illegible] بادردی کش جام [illegible] رسانم [illegible] ان سخن [illegible] روشن در چاه بابل

نشیند [illegible] بر گریبان [illegible] بجواب سر بر آید دوات و کاغذ کویت و میدان

طبع [illegible] است و چوکان هر لون برین [illegible] از نعل این [illegible]

[illegible] درین میدان [illegible] بخش است غفر الله [illegible] وجود [illegible]

طبع و [illegible] که چون [illegible] کلگون اشک بر موی [illegible] هر که [illegible] های او موی

دیده [illegible] گشت و با اگر میدان این ورق [illegible] خط [illegible]

از [illegible] خط غبارم هر چند لب [illegible] سخن در عهد [illegible] خنده بر [illegible]

بزرگان [illegible] بر لب [illegible] و اگر چه آثار قلم را [illegible] موی [illegible]

[illegible] شوند [illegible] تحسین از کس نخوردم شعر [illegible] پر [illegible] در کره

کار [illegible] بودن و [illegible] نمودن اگر این باد از زاویهٔ صدق [illegible] غنچه

شهرت شکفته شود و اگر از او [illegible] کذب آید چراغ دولت بمیرد و [illegible] عزت [illegible] کرده

عالمش در مبادی فطرت تفاوت بسیار است و اختلاف بیشمار

در گنج طلسم آفرینش	نقدیست [illegible] کیمیائی
از بلبل و زاغ اندرین باغ	هر مرغ که هست زند نوائی
با صاحب راز منطق الطیر	هر یک چیزی [illegible]
[illegible] همه را بود [illegible]	گوید بتو حرف آشنائی

[illegible] گر [illegible] که [illegible] گردن [illegible] این [illegible]

[illegible] این [illegible] که [illegible] عرق [illegible]

[illegible] این [illegible] که [illegible] طرار [illegible]

سخن دست ناسوده این لولوی عقل حکیم هرای دیار لب نظم والمدار حیرت دو چشانده

و جادای چون [illegible] گرم را [illegible] حیرت سوخته عنبر خالی به پیشم کرد داغ دل

آتشم بسند و تا چرخ در چنگ [illegible] گرم چون [illegible] نام [illegible] داد از دست ساعدهای پیسیمین

سر رم گرچه [illegible] را [illegible] دست [illegible] تفرقه دست تطاول بر عقل یافته جا

از حسرت بنام چون نال [illegible] از سنگ [illegible] آهوی [illegible] اندیشه

نزار است و [illegible] راستی کرکی [illegible] قاچهای [illegible] ابرو [illegible] که با جز دل نگرانم

هرکز بکلی [illegible] نباشد که تا آن حرف شکیب [illegible] دل تراشیم [illegible] قوتی از لعل

خیال [illegible] بریک [illegible] که [illegible] داد

می کنم چون تنگ عیش [illegible] مجال [illegible]

فرو [illegible] غزال کوی [illegible]	در وصف طلعت یوسف جمالان
چو آهو [illegible] از خورد [illegible]	[illegible] آهوی چشم [illegible]
[illegible] الی [illegible]	کردیم [illegible]

[illegible] که [illegible] در [illegible] حیات [illegible] ترتیب حروف [illegible] کردد

استادان [illegible] مضبوطات موسوم [illegible] کرده ترسیم کتاب

حضرت خداوند جهان‌گشای جمشید خورشید رای بهمن کام بخش فریدون گردن

رخش مظهر صفات الهی و مظهر فیض و فضل نامتناهی ابوالمظفر بادشاه جلال الدین محمد اکبر

شاهی که سخا و عدل سیرا او ست | از بینش و دین و داد سیرا او ست

بر اوج نجاست ظل خورشید وجود | او سایه حق خلق در سایه او ست

سیو در شد جیب جانست اکر سیه چشمان مشکین موی و نیاز مندان بزد در روی بمشک و زعفران

بر ورق آهو نوشته تعوید دارکها از عجب نباشد و انتظام این گوهرهای رخشان

برکنار عمان در پیوست و پیوستن و تیماهٔ واقع شد و الحمد لله حق حمد و الصلوة علی

رسول محمد واله اجمعین و اصحابه الی یوم الدین

ای عقل بخوان خطبهٔ حمد و ثنایی	بر ذات خدایی که جز او نیست خدایی
آن صانع بیچون که خرد را سپر کموی	در حکمت صنعش نرسد چون و چرایی
صبح ازل از عاطفه کو بس جلالش	تا شام ابد در ملکوتیست ندایی
کشتند مکمل جو [illegible] از طرف او	بر لشکر ارضین و سموات [illegible]
از [illegible] امکان بفضای عدم ابدا	چون مرد رهش بر دو جهان زد سر و پایی
عقل است درین راه چاره [illegible]	بر قفل کشایی نشود کنج کشایی
بیچاره ازین طره چه [illegible] دار و ازین کنج	در وسوسه عقل گرفتار بلایی
[illegible] تقدیر چه خواند	تا ورده برون هیچ سراز خرکبایی
در دایره [illegible] بنده گرفتار	تا درج [illegible] ارض و سما ارض و سمایی

چون ... [illegible] ... کند اظهار ... [illegible]
... [illegible] ... آسمانی

... [illegible] ... / ... [illegible] ...
... [illegible] ... / ... مطلب در طور این تجلی

آن یک ... [illegible] ... / چون ... شده ... زده رائی
صد ... [illegible] ... / صد ... زیک ... بنوائی
گویا که ... [illegible] ... / خوانده ... [illegible] ...
برقی ... [illegible] ... / ... روی کو ... عبائی
... [illegible] ... / در گوش ... لمن الملک صدائی
... [illegible] ... / ... هستی ... [illegible]
... [illegible] ... / ... [illegible] ... عطائی
... [illegible] ... / ... شده ... [illegible]
در ... [illegible] ... / ... [illegible] ... زده ...
کاهی ... [illegible] ... / کاهی ... صفائی
کر مظهر ... [illegible] ... / ... [illegible] ...
... [illegible] ... / هرگز نشود ... [illegible]
... [illegible] ... / چون ... طبایع ... [illegible]

... [illegible] ... جز به لطف الجبروت / هرگز نشود تا ... [illegible] ... چرائی
گردون بره کرده ... همه گوش است / شاید که بآن ... رسد آواز درائی
گر تیغ نگاهی فکند بر سپر شاهی / گر لطف کند ... [illegible] ...
شاهیست که از گوهر ... [illegible] ... / افراشته چون هفت فلک چتر عطائی
در ملک کبریائیش رسد پیش ادراک / کانرا نبود حد و این هست عمائی
اوج جبروتش چه سپهریست که آنرا / هر گوشه ... [illegible] ... بهائی
زان کون ... [illegible] ... کمالش / بر قامت امکان ... [illegible] ... قبائی
... [illegible] ... لمن الملک ... [illegible] / هر جا که بود جیب وجودی و بقائی
آن لحظه که ... [illegible] ... ادراک ... [illegible] / وانکه ... [illegible] ... هبائی
چون دم زده ... [illegible] ... شیطان صفت از عقل / از روح امین ... [illegible] ... لا حول و لائی
خوش آنکه درین ... [illegible] ... ابلیس / مردانه چو مردان ... [illegible] ...
زان کو ... [illegible] ... عبدالله عزازیل / از سطوت آن ... [illegible] ...
سری بتو گویم که چو گفتند بگردون / آن به که بر و خلق ... [illegible] ...
چون بود ... [illegible] ... عدم آینه کو بین / تا یافته از ... [illegible] ... ذات ... [illegible]
از بهر ظهور ... [illegible] ... / از نور محمد ... [illegible] ... عشق لوائی
اولی
آن آینه از نور ... [illegible] ... گشت تجلی / این ... [illegible] ... شد ... سرائی
... [illegible] ... برون کرده ... گوشه عزت / آن سر که ازو یافته عزی و بهائی

[illegible]

پیوسته … والی این … دولا
در ذیل کمالش بود ام دست ولائی

ایمان یقین ثابت کم گفتم چه تقاضاست
گر خامه مجهول کند نقش خطائی

نطق من از … فیض است چه …
از باده هر لب ادبی … دوری

صد شکر که از خوان عطای تو شکر کنم
چون داد بهائی که به … صفائی

آن توشه … اخلاص … دین
این هر دو بهم ساخت آراکرت وفائی

ای دل … [illegible] … حکمت
خورشید … تیر قضائی

یارب تو همه دان ره عشق …
آزاد ز آلودگی … من …

این جرعه توفیق کرم کن …
… تسلیم و رضائی

در کوه اهل محبت …
آن چشمه که چون چشمه بود کوه …

ایچو نظامی بردار عشق نظامی
… تماشائی

از باب فنا و طلب قبله وحدت
گردیده … قبله نمائی

زین طایفه در توره تا گوهر مقصود
در چشم … صفت … جائی

خواهم ز کف ساقی کوثر جامی
وز درد خوران صاف بهم جرعه لائی

یارب تو دم باز پسین از کرم خود
در ظلمت خوفم برسان نور رجائی

ای از ازل … بر درگاه تو …
در خیل سگان تو نوشته …

هر لحظه … بر بهشت طلب جای
هر یک که ازین … سر کوی تو …

فردوس ز صحرای عطای تو گیاهی
در یاب که ما جز تو نداریم پناهی

گذار که در پای هوایت بمانیم
یک جرعه که بر … جهان دست فشانیم

ای صنع تو پرداخته مشکوة صفی را
در روی عالم افروخته مصباح نبی را

آینه او ساخته رخسار ولی را
زان گنج نهانی ساخته … را

عیسی که باو داده کلام عربی را
زان راز نظر دوخته عشق عجمی را

کی بر نظر عقل در راز تو باز است
در راه تو عشق است که او محرم راز است

… مرحله … طریق عدم …
وز میکده عشق شرابی بکرم ده

چون … درین دایره چون …
چون … درین ساحت … ده

من بیخبر از خود شدم از خود خبرم ده
لطفی کن و آگاهی اهل نظرم ده

در راه تو یارب جز اهل نظر چیست
از بیخبری هیچ ندانم که خبر چیست

بر دل نظری کن که غم اندوخته است
با آتش غم ساخته و سوخته است

[illegible] ز عشق تو ای [illegible] نیست
[illegible] در عشق [illegible] نیست

[illegible] دل [illegible] عمر عالی تو خالی
حاصل [illegible] سودای تو خالی

در بزم قبول [illegible] کسی نیست — در شوق تو [illegible] کسی نیست
ای عشق تو در مسجد و میخانه کسی نیست — بی غیر تو بر شمع تو پروانه کسی نیست
در [illegible] بغیر از دل دیوانه کسی نیست — دل کیست بغیر از تو درین خانه کسی نیست

[illegible] نیست که در راه تمنا همه هیچیم
معشوق تویی عشق تویی ما همه هیچیم

[illegible] خرقه و زنار کی بود
آنجا که بقا ظلمت و انوار کی بود
حیرت زدگان را همه [illegible] کی بود
دیدم [illegible] زاهد و خمار کی بود
وانجا که فنا کافر و دین دار کی بود
خون جگر از همه دلدار کی بود

معشوق ز هر [illegible] شنیدیم تو بودی
مقصود ز هر چیز که دیدیم تو بودی

حیرت زده ام حیرتم از عشق فزون باد
کارم همه دیوانگی و عشق جنون باد
در مکتب دانش علم عقل نگون باد
جان محو تو کرده دل از عشق تو چون باد
عشق من دیوانه تویی عقل برون باد
از کشور [illegible] خانه برون باد

سرمست خرابات جنون باد الهی
در پیشه [illegible] عقل برون باد الهی

ای عرش پرده علم کبریای تو — وی آفتاب سایه [illegible] لوای تو
از گنج غیب چیست تو اول ظهور کرد — گوهر چون دو گیسوی تو [illegible]
بردوش [illegible] بار معظم نهاده است — از نقش کبریای ردای تو
تو آفتاب دولت و خورشید [illegible] — عدل [illegible] سپهر وجود استوای تو
ابری که از [illegible] آن گون قطره است — [illegible] شد که آب [illegible] حیای تو
در بوته وجود مس خاک آدمی — زر گشت لیکن [illegible] کیمیای تو
از بهر آسمان نبوت گشت خلق — چون [illegible] فضلای تو
هرچند بر مدارج عزت زدی علم — زان هیچ کم نشد سبب [illegible]
پیوسته بود بر قدمت عرش [illegible] — یک شب همین نبود فلک زیر پای تو
از سر من [illegible] اگر عقل آگه است — چند [illegible] قدم و [illegible] تو
هرچند [illegible] ذات تو از نیابت عقل — اما چه [illegible] تو از خدای تو
ازاد [illegible] که بمهر تو داد جان — خرم دلی که [illegible] بداغ وفای تو

چشم امید شاه و گدا از عطای تست
نقد شفاعتی که عزالی گدای تست

ای [illegible] حجاب تو

[illegible]

آن [illegible]

نوبت [illegible] بکشید [illegible] / از جیل [illegible] کان [illegible] آب تو

تو [illegible] وادی [illegible] / وارد [illegible] همه روز [illegible] تو

جبرئیل [illegible] همه گرد [illegible] / بر [illegible] شتاب تو

همچون رکاب گشته [illegible] سر [illegible] / از شوق اگر تو پای زند در رکاب تو

کس را چه حد محمد [illegible] ذات [illegible] / چون آمد از حق ای محمد خطاب تو

بر جای موسی [illegible] / کی لن ترانی آمدی از حق جواب تو

وان لمعه که [illegible] آن [illegible] کوه / در موعد وصال کجا داشت تاب تو

ای ساقی شراب الهی [illegible] / مستان بزمگاه ازل را شراب تو

شد اولیای دین [illegible] / بر چهره [illegible] محبت [illegible] تو

کوثر چکیده قطره از جام ناب تست
گنجینه عطا و لطف کن که غزالی خراب تست

ای جبرئیل [illegible] دامان تو / ارواح قدس موکب گردون ستان تو

تو [illegible] / یک قبضه یافتند ز دور کمان تو

[illegible] سدره [illegible] عرش را / زین گونه ساختند [illegible] سنان تو

[illegible] همت [illegible] / [illegible] مرغ همت عرش آشیان تو

[illegible] / [illegible] دوران تو

[illegible] / [illegible] سرفراز [illegible] نشان تو

هر گز [illegible] شود [illegible] / [illegible] نشان [illegible] تو

[illegible] / [illegible] زود شمار تو

[illegible] ذات شریف تست / [illegible] حقه [illegible] تو

برداشت [illegible] درمیان [illegible] / چون آفتاب شد [illegible] زبان تو

هر گوهری که بود [illegible] / [illegible] تو

هر [illegible] حجاج / ظاهر شده [illegible] سنان تو

فیاض بحر [illegible] کان لب گوهر فشان تست
هر گوهری که یافت غزالی ز کان تست

ای خاتم النبیین نقش نگین تو / [illegible] عرش [illegible] تو

بسم الله [illegible] / ام الکتاب [illegible] تو

برداشت [illegible] / [illegible] امین [illegible] تو

ذکر [illegible] مع الله تو [illegible] جبرئیل / [illegible] همنشین تو

در مسجد افلاک علم [illegible] / یک ذره [illegible] تو

در لمعه جهان [illegible] / [illegible] تجلی [illegible] تو

[illegible] | دیگر [illegible] بود [illegible] تو

[illegible] پرورکار | اوج شد قران سعادت قرین تو

والی تو [illegible] | زان هر دو چشمه عینک عین الیقین تو

[illegible] پرده [illegible] نیلگون | پنهان گشت از نظر راست بین تو

[illegible] شود که سایه افکند | بر دوش شش [illegible] فلک آستین تو

فیض از [illegible] جوی شهد | گلزار خلد را [illegible] انگبین تو

جنت برای دولت شرع متین بست

هر دولتی که یافت غزالی ز دین بیافت

ای [illegible] گروه الیقامت قیام تو | وی پشت عرش خم شده بهر سلام تو

در خط [illegible] آنچه عقل [illegible] | [illegible] عروج [illegible] زده از بام تو

[illegible] را چو صید [illegible] بسته اند | بر پهلوی براق مرصع لجام تو

موسی گرفته چوب [illegible] | در شاه راه عروج [illegible] خرام تو

شد [illegible] | از سرار [illegible] اعدا سهام تو

[illegible] گرد در [illegible] ظهور | ز [illegible] دین [illegible] اهتمام تو

چون از سرادق جبروت آشکار شد | جایی که خیمه زد [illegible] احتشام تو

لولاک [illegible] گشت [illegible] داد حق | طغرای عزت و علم احترام تو

زان پیشتر که لشکر هستی کند ظهور | اول زدند نوبت شاهی به نام تو

[illegible] چشم چو [illegible] | کین گرد [illegible] کشت [illegible] تو

[illegible] | [illegible] عشق [illegible] کام تو

[illegible] | [illegible] چشمه [illegible] بود

[illegible] نیست که [illegible]

هر نشاء که یافت غزالی ز جام توست

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی رسوله محمد و آله اجمعین اما بعد بدانکه هر که از کاینات بمثابه ظرفیست و معنی که از آن مفهوم میگردد بمثابه شراب و لذتی که از آن مفهوم بجان و دل میرسد بمثابه کیفیت شرب چنانکه [illegible] کاینات که کلمات الله است ظروف شراب حروف عالیات [illegible] قابلیات ذاتی [illegible] متجلی میگردد کیفیت شراب ظروف حروف عالیات اکنون [illegible] که ظرف آن شراب کیست [illegible] آن باده ناب چیست [illegible] دانست که علم [illegible] از افراد کسب نماید و از آن فیض [illegible] که مقصود از [illegible] کوزه شراب در دست گرفته [illegible] و اگر [illegible] بکند [illegible] بواسطه ذات [illegible] بواسطه شخصی که از پس آیینه زبان او حرف میزد [illegible] میداند [illegible] که گوینده [illegible]

[illegible] ... [illegible] سالک کشف ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... حرف ... [illegible]

چاره ... [illegible] سالک ... [illegible]　　　　... عالم ذره خاک ... [illegible]

یا یکایک ذره ... [illegible]　　　　در حجاب و ... در حجاب

بدانکه مردان رسیده و عاشقان معشوق دیده از الفاظ و عبارات معین چاپوشند و پادشاه وحدت [illegible]

همه غرض چه انواع رسایل و کتب که ساخته اند و ... [illegible] بی اندازه که پرداخته اند مشابه بمکتوبست

جهة محبوب و این لیل دوری و شام مهجوریست خود در زمان مشاهده ... آمد و بگام رفع تعین

عاشق را عرض حال نشاید الا مقام خاص سید الانبیا محمد مصطفی است علیه و آله و سلم که میفرماید

[illegible] ... مرتبه ... قرب ذات مقدس تعالی شانه ... انتفای غیر مینماید خود

[illegible] فی الحقیقه غیریت و جز حجاب موجود نیست چون سالک را که نمونه عالم است بلکه عالم از نمونه او

بواسطه بهمت با جذبه اطلاعی بر معیت بلکه بر حقیقت وحدت که الله و لا سواه است دانند آن حال او

که حجاب معتقد جز خیالی نبوده و صورت که بغیر از موجی که بر دریای وحدت مینمود و چون بنا بر مضمون آیه کریمه

[illegible] ... اما ... الله ... علت غائی نوع انسان که اشرف موجودات ... غیر از شناخت

این نمی باید که بهر نوع در تحصیل این دولت عظمی کوشد و از خم خانه مشرب ارباب کشف و عرفان پیمانه نوشد چه در یافت

معنی باکتساب رسوم علوم صوری و ممارست قاعده رسمی میسر نیست چنانکه درین رباعی اشارتی میرود رباعی

در ... [illegible] ... صورتی چون ... [illegible]　　　　هرگز ... مقصود ... نیست ...

این ... [illegible] ... نیست　　　　مقصود و کلام عارف ... نیست

یعنی ... [illegible] ... که ... مقصود ... حرف ... امداد ... [illegible]

[illegible] ... اشارت ... [illegible] ... بود ... [illegible]

چون ... [illegible] ... عرفان ... [illegible]

و ... و حکمت ... از نقل ... [illegible]

بس ... [illegible] ... و حکمت ... [illegible] ... معدوم ... [illegible]

بر لوح عدم ... نقطه ذات　　　　پیدا ... [illegible]

در حرف ... نقطه و در نقطه حروف　　　　اعیان قدم ... [illegible]

یعنی از غیب هویت ذات یقینی که اول صادر میشود مشابه الف از نقطه بواسطه قرب ذات نقطه

وحدت مینماید و آن عقل است و از تعین اولی آنی صادر می شود مشابه بای از الف و آن ...

نقاط های دوئی مینماید که عقل است و نقطه ... بای ... باشد مرتبه عقل ... تعین ...

صادر میشود همچون نی ازلی و آن نقش کل است و ... کثرت ... از تعین ثانی ... [illegible]

از مرکز ذات چنانکه ... و از تعین ثالث تعین رابع صادر میشود که فلک الافلاک است و ... [illegible]

تعینات ... مندرج است همچون نی ازلی که ... دارد و حقیقة الف نیز ... [illegible]

و نهایت کثرت در فلک الافلاک است بالقوه که در کتاب ... مشابه ... واقع شده و صورت ...

مرتبه که حروف ... کلمه ... [illegible] ... ذات کل است که ...

[illegible] است [illegible] که مفهوم گردد [illegible]
[illegible] چهار جهت [illegible] چهار
[illegible] این چهار [illegible] عالم شهادت [illegible] رباعی
هر حرف که [illegible] است
[illegible] که از ما تک تک مفهوم است
[illegible] عشق را [illegible] است
کین نامه ز عاشقان [illegible] است

[illegible] سی و دو حرف [illegible] ماییم	این سی و دو حرف [illegible] ماییم
از زیر زبان تجلی خود را	بنگر که چگونه می‌نماییم
چون نکته‌ی آشنا شنیدی	بشنو که چه نکته می‌سراییم
خود را به تجلی خویش می‌نماییم	خود دیده‌ی خویش [illegible] ماییم
اول ز سواد نقطه [illegible]	در شکل الف چو جان درآییم
یعنی ز محیط لاتعین	در صورت عقل کل برآییم
وآنگه ز خطی که مستقیم است	رو کرده به سطح [illegible] ماییم
یعنی ز لباس عقل اول	در کسوت نفس کل درآییم
ارض الله [illegible] واسعة است او	[illegible] جمله بگو که در کجاییم
وانگاه ز سطح آن زمین است	[illegible] فتاده [illegible] جسم‌هاییم
[illegible] کی [illegible] ز سطح	[illegible] نقش [illegible] ماییم

ما اشرف حروف عالیاییم	در اسفل سافلین [illegible] ماییم
چون نقطه الف شود الف نی	[illegible] ولی جداییم
یک موج محیط [illegible] محیطیم	کی تا [illegible] قسمت و فناییم
در عالم جان [illegible]	در صورت آب و گل گداییم
ما جوهر خویش می‌نماییم	خود را [illegible] می‌ستاییم
گوینده و [illegible]	در صورت [illegible] ماییم
بشناس که هر دو یک وجودیم	دریاب که ما تو و تو ماییم

چو رفع شود حجاب اسما
دانی که نبود جز مسما

زان پیش که کون [illegible] کردی	در نقطه‌ی خویش بود کانون
سر برده به جیب [illegible] بود	اعیان قدم چو نقطه نون
آمد بزبان [illegible] ساقی عشق	کافی که درست [illegible]
در نون [illegible]	اندر عدم دو کون بیرون
جای که جهان چنین [illegible]	بگذر ز [illegible]
چون داشت هوای بزم ساقی	بگرفت طریقه [illegible]
افراشت خیام چرخ گردان	آراست بساط ربع مسکون
مه کرد ز [illegible] های چون [illegible]	شب ساخت ز طره [illegible]

[illegible] قران

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان [illegible] قاتل [illegible]

هر [illegible] | هر قطره او هزار جیحون

خود ساقی او خود حریف و خود می | خود مطرب و خود صدای قانون

گاهی که بر شمرده صد عطف | گاهی به ستیزه کرده صد خون

در بزم بقا و ملک جاوید | شاه است بطالع همایون

گر اسم طلسم او بشکند | گر نام لباس او فریدون

صد نکته ولی یکیست معنی | صد نامه ولی یکیست مضمون

چون رفع شود حجاب اسما

دانی که نبود جز مسما

ای آنکه وجود میدهد دم | در کوره کیمیای آدم

زو شعله دمی کجا نشیند | زین کوره که می‌دهی دمادم

این طرفه دمی که تا دمیدی | دودش نه زیاد گشت و نه کم

از زوال وی ابتدا و پایان | [illegible] وی اختتام عالم

وز اسم ابد یکی نهایت | بر قاف قدم یکی مقدم

ملکت دم توست بی [illegible] | بر [illegible] عیان عشق مبهم

[illegible] مسیح دم [illegible] | [illegible] کشند بر سر هم

هر [illegible] شکسته [illegible] | از هم گسسته این دم

از دور نمای ابر جنبش | گر زیر نبود است و گر بم

یک نغمه از دست صوت داود | یک شعبه از دست طفل مریم

این [illegible] از تو گشت [illegible] | وین زمزمه به تو شده مسلم

عیسی از دم تو محرم [illegible] | در جنبش این محیط اعظم

زین دم که تو در جهان دمیدی | دریای وجود خورد بر هم

برخاست بخار علم از وی | بر عرصه کون ریخت شبنم

یکجا بشکفت باغ شادی | یکجا بدمید سبزه و غم

طوفان زده محیط عشقند | از آدم و نوح تا بخاتم

خاتم چه بود همان حقیقت | آدم که درین جهان نماند

وی یافتن حقیقت خویش | زنهار مجوی اسم اعظم

چون رفع شود حجاب اسما

دانی که نبود جز مسما

وقتیست که این چهار دریا | درهم شکنند کشتی ما

از جنبش فا صفات عزت | در زیر فلک شوند شیدا

در بحر فنا [illegible] … تا [illegible] کند ز صورت لا
[illegible] معنای [illegible] … چون شود این محیط [illegible]
[illegible] این معنی [illegible] … [illegible] حروف اشیا
[illegible] … [illegible] اعیان ثابتات [illegible]
ور چون عدم مقام سازد … چون مردم دیده گوهری عبرا
وز دم خوابناک انجم … سیماب شود نمایش ما
همچون نغمی که رفت از پیش … معدوم شود هوای دنیا
آنگاه چه دایره بیرون … زین کوره دود رنگ علیا
وز دایره جهان ترکیب … ریزند ز هم چو ذره اجزا
وز پرده این نقوش رهی … خورشید ازل کند تجلی
آن وحدت حق بی کم و کیف … بر روی جهان شود هویدا
یعنی که خیال بازی خلق … چون گفت و مگوی لا و الا
نابود شود که خط و خالست … بر چهره وحدت مسما
از شهر تعینات کونین … معشوقه برون دود به صحرا
[illegible] پیش حقیقت وجودش … وانند دو کون [illegible] خود را
سبحان الله این چه حرفست … کی موج بود جدای دریا
چون رفع شود حجاب اسما … دانی که شود جهان مسما

وز [illegible] پس [illegible] … سلطان دلی بس پادشاهی
او در سر جام [illegible] شد … تا در سر کاسه گدایی
معشوق بسحر نقاب برداشت … تا [illegible] از غم جدایی
ور لب [illegible] … در [illegible] کبریایی
از جبهه [illegible] … وز [illegible] روشنایی
[illegible] … [illegible] جانفزایی
یکباره یقین مرا [illegible] ساخت … آیینه خود بخود نمایی
او آمده [illegible] آورنیش … من گشته [illegible] سیمیایی
ز [illegible] … [illegible] من [illegible]
خاک ره او شدم گرفته … تا [illegible]
گر پرتو حسن او نباشد … مس کی گردد ز کیمیایی
بیگانه شدم ز خویش در عشق … اینست نشان آشنایی
خود را بسگ کوی او شمردم … مشهور شدم بخود ستایی
از من مطلب خرد که در عشق … با عقل ندارم آشنایی
او نادره شخص حکمت اندوز … من نادره مرد روستایی
از رشته راز آفرینش … کس باز نسد گره گشایی
اسما نبود بهانه پیشش … در نادره قدرت خدایی

چون رفع شود حجاب اسما
والی که شود [illegible] سما

عشق است که [illegible]	عشق است که من [illegible]
چون بینی [illegible]	اینجا دو کون در دل ماست
گر [illegible] ازل تا نهایت	از غفلت جان غافل ماست
[illegible] میان ما و مقصود	از هستی ما که حایل ماست
هر چند که دیده ایم جز خویش	تصویر خیال باطل ماست
هر عکس که کرد الهام [illegible]	از ماست که در مقابل ماست
در مزرع [illegible] نکشتند	این تخم عجب که در گل ماست
ما قافله جهان [illegible]	خورشید درای محمل ماست
مشهور کسی که [illegible]	گم نام کسی که داخل ماست
مجنون که [illegible]	دیوانه از قبایل ماست
ما [illegible]	عشق است که شمع محفل ماست
[illegible] ما [illegible] کون [illegible]	بیحاصلی که حاصل ماست
گر [illegible] تو منزلت [illegible]	بیرون ز دو کون منزل ماست
هر ذره که در فضای هستیست	مرآت وجود قابل ماست
در جای دگر نمی‌توان یافت	این شرح که در مسائل ماست

معدودی [illegible] فراوان | از [illegible] که در مسائل ماست

چون رفع شود حجاب اسما
والی که شود [illegible] سما

ای همدم و همنشین با تو	بیگانه نمای آشنا تو
جز عکس [illegible] تو نیست در ما	[illegible] زده گرده جرا تو
از عکس [illegible] تو [illegible] در گمان	حیران شده ام که [illegible] تو
اول ز تو گشت عشق ظاهر	سرحلقه [illegible] ولا تو
از عین عدم تو ای هستی	هیهات کجا من و کجا تو
ما را چو جنون [illegible] کردی	در حلقه طره دو تا تو
ما را بفسون غمزه کشتی	از نرگس شوخ دلربا تو
من طالبیم و تو گم [illegible]	من آینه ام [illegible] تو
مشکاة و چراغ کبریا من	[illegible] کبریا تو
من دعوی عشق کرده ام	[illegible] تو
گر آه [illegible] حرف	[illegible] جان [illegible] تو
گاهی [illegible]	[illegible] تو
درد تو که دوای ما در عشق	[illegible] تو
فردا چشم جمال رضوان	[illegible] تو

تماشای جمال تو بجشم [illegible] … [illegible] بما [illegible]

[illegible] … [illegible] جهان [illegible] تو

[illegible] … [illegible] دلم مغان تو

[illegible] از تو جز تو [illegible]   هم شاه توئی و هم گدا تو

چون رفع شود حجاب اسما

دانی که نبوده جز مسما

آنجا که نشان بی نشانیست   مقصود ز لفظ نکته رانیست

آن نظم که راز عاشقانست   حرفی نه ز زبان بی زبانیست

مطرب وقف بیدلان [illegible] است   ساقی می عاشقان معانیست

می [illegible] که حریف [illegible] است   بتواز که وقف کامرانیست

گر هم ارنی [illegible]   گر دوست جواب لن ترانیست

دل بسته به منزل خیالست   آرام شب و روز [illegible]

یک لحظه نباشم از تو غافل   کین حاصل عمر و زندگانیست

سودای تو [illegible]   اندوه تو عیش جاودانیست

[illegible] مرا مخور غم عشق   غم نیست که عین شادمانیست

از خط رخ تو [illegible]   کین فاتحة الکتاب [illegible]

هر نکته که از لب تو جویم   در غایت [illegible] معانی [illegible]

می باده مرا [illegible] دارد   چشم تو که جز من [illegible]

از [illegible] چنانت کش   این باده [illegible]

[illegible] صورت [illegible]   [illegible] [illegible]

گر سوختم از غم جوانان   غم نیست چو عالم جوانیست

هر جیش که در نهاد [illegible]   باقی بنو و [illegible] فانیست

لطف تو نشاط روح بخش است   امر تو جنود آسمانیست

ای هستی باد ای وحدت   ای عقل چه جای [illegible] دانیست

چون رفع شود حجاب اسما

دانی که نبوده جز مسما

ما هیم و دو رشته [illegible]   سرمست ز باده شبانه

آتش زده هستی و خودی را   بیخود شده از می مغانه

[illegible] ز نوحه کردن چنگ   در جوشش ناله چغانه

از غصه عقل در شکایت   وز قصه عشق در ترانه

در صحبت عاشقان [illegible]   در حلقه عاشقان فسانه

گر سوده چو [illegible]   در دیر مغان بر آستانه

گاهی زده از برای جولان   بر تازی [illegible] تازیانه

اینها همه میکنیم لیکن   از ما اثری نه در میانه

[illegible] ... گشاد / [illegible] ... آستانه

[illegible] ... عمارت / در بحر ... گرانه

معنی که معنیست جهان ... / زین ... گل بهانه

در اسم ... ذات / ظاهر شده او ... جاودانه

ذات است با وصف ... ظاهر / او در همه ... جان روانه

عشق است ... معانی / اینست میان ایشانه

اینجا بخرد ... گمانی / بربند زبان خود چو شانه

زین بیش اگر دهان گشایی / در کام شود زبان زبانه

سیمرغ جهان جان ... / آخر چه کند از پی تو دانه

در اسم دو کون ... حقیقت / در ... یکی ... [illegible]

چون رفع شود حجاب اسما
دانی که بود ... [illegible]

گنجیست هستی که بر وی قفل گرانست / عالم ... هستی ما همچو اژدهاست

کو ... در گشادن این قفل ... / زین اژدها ... او ... [illegible]

در نفی خویش کوش که ... بقای ... / گاه ... طریق ... بقا ... [illegible]

از نیستی ... که بر گنج آرزو / مفتوح گشته ... [illegible]

[illegible] ... عشق ... / ... آتش ... زبانه ...

بحریست بحر عشق که در ... بحر / از روی چو موج عشق شود ...

این بحر بر حباب ... کام ... / کشتی ... که ... جام ...

مشکات نور علم ... نیست غیر ... / قندیل آسمان هم ازان نور ...

عیسی صفت اگر ... / او را ز گرد ... خورشید ...

عارف که شد ... / مانند کعبه ... [illegible]

قرب وصال ... / در بند ... [illegible]

گر آدمیست ... / وان خود کشی ... [illegible]

بر فرق او عمامه خورشید ... / بر کتف او ... [illegible]

از فرش ... / بال فرشته ... [illegible]

این نقش را عجب ... چشم تو ... / در جوف آسمان ... [illegible]

زین خویشتن تصور احوال خویش کن / کا ... وجود ترا این چه ...

اینسان نظر که ... دو چشم / بنگر که کیست ... علت ...

آن روز طور ... سیاهی ... / این پرده‌های ... [illegible]

گر گل ... توان ... چشم / هر چند او نهان شده در زیر ...

روشن گشت شمع یقین ... / آنجا که ... چراغ ...

گر هست فی الحقیقه ... از خیال ... / گر زندی پرست و گر شیخ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گر دل [illegible] تو گرد … [illegible] او را چه [illegible]

تا چند بر کسی [illegible] حکم خویش [illegible] … تو [illegible] عمر پی این و خاک بسته است

از بیم زاد عالم علوی فتاده دور … تا شد [illegible] ترا چشم بر گیاست

از فرط جهل زهر بکام تو آب خضر … تو خود حریص [illegible] تیغ بچشم تو [illegible]

در چشم حرص خاک [illegible] کرد خاک را … [illegible] سوز چشم مردم [illegible] تو تیاست

تحت [illegible] انچه کنون خاک را بست … اجزای تام اوست گر [illegible] سفال ماست

[illegible] عمر … گر [illegible] عدم او مرگ در قفاست

[illegible] لقا [illegible] خویش دور … [illegible] کمان [illegible] از عقاست

از کرد نا امیدی از آن [illegible] … [illegible] فلک [illegible]

گر هستی [illegible] و تو مفهوم [illegible] بقاست … [illegible] لقاست

دل بر جهان [illegible] که هولای [illegible] ما … [illegible] گران [illegible]

عکسی است [illegible] … [illegible] چشم [illegible]

[illegible] ازل [illegible] … از غایت [illegible] چشم [illegible]

[illegible] نگشتن [illegible] شاه است … [illegible]

چون هر دو جهت [illegible] … اکنون ز [illegible] گرد پستی [illegible]

[illegible] او بود [illegible] … [illegible] خط [illegible] یکی [illegible]

[illegible] … در سلک [illegible] خویش [illegible] جا کنم رواست

گردون خلاف عنصر و ظلمت [illegible] … آتش عدوی آب زمین دشمن هواست

[illegible] ماه و خورشید تیغ [illegible] … [illegible] بحر [illegible] هر [illegible]

چرخ [illegible] سوخته [illegible] خصم [illegible] … در هر [illegible]

جرم زحل [illegible] سنگیست … پیدا [illegible] مومیاست

طفل [illegible] چراغ خوان مهر [illegible] … بالطبع اگر [illegible]

با آن [illegible] عرش [illegible] … گویند [illegible] جهان کین چه تنگناست

طفلان خاک [illegible] گرد این مهد [illegible] … [illegible] این فضاست

همت نمانده ورنه درین خاک [illegible] … چیزی که [illegible]

خاک سیه [illegible] … از جهل ساخت [illegible]

با قطره [illegible] گشت بسته یخ منجمد … گر [illegible]

اندیشه کن [illegible] … [illegible] کرده [illegible] چو گهر [illegible]

[illegible] … کین [illegible] سپهر [illegible]

چرخ [illegible] لال [illegible] … تا از جهل غفلت [illegible]

صد ره [illegible] از آن [illegible] … از خواب جهل [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

چون این [illegible] گردیدم   [illegible] این بحث [illegible]

[illegible]   گردون گمان [illegible] علمش [illegible]

آن [illegible] بفهم [illegible]   چون [illegible] بار [illegible] در [illegible]

روز [illegible] الست چون زلی سر [illegible]   اکنون همان بلی شده از بهر ابلا

[illegible] چو [illegible]   بر صورت ثابت ولی سر بسر عطات

چندین جفا که [illegible]   بنگر کمال لطف که او بر سر وفاست

آن [illegible] لطف [illegible]   در [illegible] که این [illegible] دوری [illegible]

مانند آفتاب که از [illegible]   [illegible] دوری [illegible]

از روی [illegible]   [illegible]

محکوم [illegible] هر چه [illegible]   [illegible]

اول [illegible]   اکنون [illegible]

بهر چه [illegible]   [illegible]

اسم دل [illegible]   [illegible]

از عشق [illegible] چون [illegible]   خاطر [illegible]

خود [illegible] حرف [illegible]   اکنون [illegible]

نکته [illegible] از [illegible] شعر [illegible] شده ام   دیگر مرا مراد خموشی و [illegible]

[illegible] که من [illegible]   یا ذکر [illegible] حکایت سلف [illegible]

خورشید آسمان رسالت که عرش [illegible]

بر خاک [illegible] تو روی التجاست

صد سدره [illegible] زمین [illegible] از عرش [illegible]   او را براه قرب که [illegible] منتهاست

هرگز ندید جانب کونین همتش   تا زاغ درد دیده او [illegible]

در سطح [illegible] جمال وجود را   او از تجلیات کمالات ابتداست

از روی جهان پدید شد [illegible]   هم ابتدای دور وجود و هم انتهاست

نور وجود او [illegible] که عقل [illegible]   از چشم [illegible] حقیقت جام جهان نماست

[illegible] براق او   انوار آفتاب که از پرتو سهاست

گر [illegible] سپهر [illegible]   آن ترک تاج و تخت نشانان کبریاست

هم [illegible] او [illegible] دو گیتی که شرع او   پرگار همت دائره را خط [illegible]

[illegible] او [illegible] اگر عشق اگر [illegible]   محکوم حکم اوست اگر شاه اگر گداست

[illegible] آن [illegible]   بر خوان لطف و رحمتش خلق را صلاست

از [illegible] اوست اگر خاک [illegible]   وز نور روی اوست اگر کعبه را صفاست

جائی که [illegible] سخن از خاکپای او   گردم زند ز گوهر خود بحر [illegible]

نوری [illegible] شرع [illegible] یا کشش [illegible]   گردی ز خاک [illegible]

[illegible] چرخ [illegible]

خاور [illegible] طبع [illegible] دل [illegible]

[illegible] گردون [illegible]

[illegible] گردون را [illegible]

چرخ خونریز [illegible] افق [illegible] گرد

کشتی [illegible] بر [illegible] دریای

[illegible] دست [illegible] برون [illegible]

[illegible] صبح [illegible] آمده [illegible]

پرخنده [illegible] افسون انجم باش [illegible]

[illegible] گرفتار [illegible]

[illegible] چون [illegible] عنبر [illegible]

[illegible]

کهن عروس [illegible] را کابین [illegible]

کهن پدر را خون [illegible] فرزندان [illegible]

[illegible] نمایان [illegible] جوهر

[illegible] خون [illegible]

زین [illegible]

[illegible] دست [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ساقی [illegible]
[illegible] آیات کبری گلگ [illegible] عجب
[illegible] گرد [illegible] دل [illegible] زخم [illegible]
[illegible] چو [illegible] زرق جامه گرد [illegible]
چون ذره رو [illegible] مرد و کار
هر کار [illegible] را
گر چه معنی محض [illegible]
[illegible]

دل گر ز روی [illegible] گفت [illegible]
صفحهٔ دل [illegible] خطوط [illegible] سطر
[illegible] گذار عطر [illegible]
ز من [illegible] بجیب [illegible] گوی سپهر [illegible]
زانکه [illegible] اگر [illegible]
واگر او این [illegible]
چون [illegible]
[illegible]

[illegible]

از دل سنگین برون کن [illegible]

[illegible]

خیمه گردون ز عرق [illegible] زر افشان [illegible]

[illegible]

[illegible] دل سنگین [illegible]

[illegible] آخر باز میکرد [illegible]

چون [illegible] از دل شد نفس [illegible]

[illegible]

[illegible] طاعت از عشق

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] کی توان [illegible] زبان [illegible]

[illegible]

ظاهر است [illegible] پیش [illegible]

خون گردد [illegible] رنگ [illegible] طلای [illegible]

[illegible] سنگ [illegible]

[illegible] گردون [illegible]

[illegible] خورشید [illegible] برق [illegible]

[illegible]

بنی کاهل بلند از آن عشق گهر

آشنا و دل الشکر غیب است مغتنمانی

از کیمیای ... می‌شاید خون ز دل

آفرین ... [illegible]

قلزم زخار کردم نام این دریای راز

[illegible]

مرز قدان را نعت ... [illegible]

ورد او صاحب معنی عبارت ...

هنوز از مژگان خواهان بزرگ جان ...

... لطیف ... [illegible]

گوشش بگشا چون صد عشق ...

... از آن گفتن گر این ... وان دیگر

اهل دل را ... نام خواهد

[illegible]

قول امست ... گشت از وی ...

[illegible]

نخستین ... وحدت ...

[illegible]

هر زهر تماشای جانان از وجود [illegible] | گر [illegible] است [illegible]

[illegible] عافیت تا دانی بس [illegible] | [illegible] قدر [illegible] هر دو [illegible]

[illegible] نماند از ازل [illegible] | [illegible] گذشته [illegible] تا ابد [illegible] پنهان [illegible]

[illegible] خواه ای اول [illegible] | تو گوئی جوی از اول [illegible]

[illegible] | گر ظاهر گردد از باد [illegible]

[illegible]

عشق گردید [illegible] تو از [illegible] | گر گردان [illegible] چون کوکب [illegible] درخشان

اگر [illegible] زی [illegible] | جوان [illegible] گاهی از حال [illegible]

[illegible] دو عالم [illegible] | [illegible]

[illegible]

نه همه استخوان را گوشت [illegible] / بهر آنکن گر کالای چه [illegible]

پی فرعونیان [illegible] / گر شود [illegible] سینی تنگ بر جسم [illegible]

[illegible] / مسلمان [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible] / گر ابروی چه [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] فلک [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] دریا [illegible]

فلک [illegible] عدم [illegible] — بکن [illegible] بی نیازی [illegible]

برای [illegible] دل در چاه [illegible] — که عمری [illegible] مردان [illegible] کنعان [illegible]

خوار غفلت [illegible] — درین [illegible] از آن [illegible]

اگر [illegible] — ازین اخوان که بود [illegible]

اگر اخوان صورت [illegible] — [illegible]

[illegible] — وگر [illegible] چند روز [illegible]

ازین زندان [illegible] چون [illegible] — چه [illegible] جهان [illegible]

جهان [illegible] — [illegible]

[illegible]

اگر [illegible] عمری [illegible] — فلک تا کعبتین مهر و ماه [illegible]

زمین چون مهر [illegible] گشت [illegible] عدم — اگر نقش سپهر [illegible]

همه [illegible] در باغ [illegible] میوه [illegible] — همه بر [illegible] از پیچ [illegible]

[illegible] گران [illegible] — [illegible] اکنون تیغ [illegible]

[illegible] — شب [illegible] دائم که [illegible] غیر [illegible]

[illegible] — [illegible] نام [illegible]

[illegible]

اگر گردد بلند آوازهٔ من زین سخن شاید | اگر من گردم بلند آوازه در خاک خراسان
ز کلک ... [illegible] | اگر چشم نقشبندان سخن گردید چیر [illegible]
[illegible] الله [illegible] | درین [illegible] پستان [illegible]
[illegible] زبانی [illegible] | اگر [illegible] کسی در هر فن جادو زبان [illegible]
سخن [illegible] اگر دد کسی [illegible] | چو در [illegible] سخن [illegible] گوی [illegible]

[illegible]

[illegible]

ز [illegible] چرا [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
چو [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
ولیکن میان [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | از [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
از آن [illegible] | [illegible]

چو [illegible] بود [illegible] | تو من [illegible]
[illegible] | [illegible]
چه گوید باواز حقایق دقایق | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

همان پرواز هر جا کوب ... / [illegible]

[illegible] هستی خویشتن [illegible] / [illegible] آگاه [illegible]

[illegible] وحدت [illegible] / کمالات [illegible]

[illegible] جهل خرابی [illegible] / [illegible]

[illegible] / گردای زنجیر [illegible]

[illegible] هستی [illegible] / [illegible]

[illegible] کم طلب کن / [illegible]

چه جویی [illegible] / [illegible]

درین [illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible] از تو [illegible] / اگر [illegible] شوی [illegible]

این کی توان گشت [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] رساند [illegible]

[illegible]

[illegible] | ورق ... [illegible] ... اول

ای دل بیا که بر ... جهان [illegible] زنیم | پیرایه وجود ... را اصلا زنیم
شاید که ... ز طرف شود | یکبار غوطه در ... فنا زنیم
آن ... گشتگان ... | ما بر فراز ... کبریا زنیم
بهر ... جان ... | یکسو ... ما زنیم
... ز ... آتش ... زنیم | تا چند ... [illegible]
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم

با ما جهان ... چو اشارت ... | شمع الهی که ... زنیم
این ... پرده ایست ... دل | یکبار ... برین ... زنیم
با گروه عشق ... | ای ... روی ... زنیم
... | ... پس ... زنیم
... | ... عشق ... زنیم
... دایره ... | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم
[illegible] | [illegible] زنیم

[illegible] چون حقیقت [illegible] جهل — اکنون چو گوهر [illegible] بازم

[illegible] — گر [illegible] از حقیقت اهل و فارغم

[illegible] کام [illegible] — [illegible] روزی که کام [illegible]

[illegible] جهان [illegible] گرده ام [illegible] — دیگر طریق [illegible]

[illegible] سپهر چون [illegible] — [illegible]

[illegible] عاشقان جهان [illegible] — چون [illegible]

[illegible] جهان [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

زان خون [illegible] حرم — گر من اسیر حلقهٔ زلف مجعدم

ما [illegible] اسرار [illegible] — [illegible] طفل [illegible]

[illegible] چشم [illegible] — [illegible] من [illegible]

[illegible] — اگر [illegible]

[illegible] گرده ام [illegible] کعبه [illegible] — [illegible] در طریق محبت سرآمدم

[illegible] این راه بود [illegible] — شد [illegible] من [illegible] بیابان [illegible]

[illegible]

که منقطه دایره چو سیخ [illegible] | [illegible] ز عقل [illegible]
گشته به زبان بشود چو [illegible] خیال | جز دل [illegible] ابیات کنم
در [illegible] نهاده در حروف خود بنازکی | [illegible] از [illegible] مجددم
گلزار [illegible] عالم [illegible] | [illegible] از عدم
زان [illegible] بنا عری | [illegible] چار [illegible] این مجادم
این نامه [illegible] واقبال [illegible] | [illegible] گر [illegible] مقیدم
[illegible] | [illegible] دایره میم احمدم
شاد [illegible] | ملک وجود ازو دروازه عدم
[illegible] | گردد [illegible] بهشت مخلدم
[illegible] | در سر خیال افسر و سودای [illegible] ام

این [illegible]
[illegible] ال محمدم

[illegible]

کس [illegible] عالم [illegible] آیین و شفیق | اگر [illegible] علوم [illegible] نظیر و معین
گرده عشق من آیین عقل [illegible] التصدیق | نگرد عقل من [illegible] علم را تمکین
[illegible] طریق [illegible] | ز بوعلی [illegible] ز عاقلان [illegible]
چرا [illegible] خویش [illegible] | چرا کند [illegible] خویش [illegible] بهره زمین
[illegible] | همین خود ز [illegible] و بسیار خود ز همین
[illegible] آفتاب شرع | [illegible] ظن ظنین
[illegible] ز عالم اشراق | [illegible] طلب [illegible] گنج [illegible]
مرا ز لطف خدا [illegible] | مرا ز [illegible]
[illegible] کام | [illegible] دگر [illegible]
[illegible] آن گنج [illegible] | [illegible] آسمان و زمین
چو چشم خویش [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

اگر تیره از تیرگی پیش بود ... مترقی / چو گفت از جهان ... [illegible]
زبون نمونه که من [illegible] سکیم تو اعلم / نگر گر تو فهم سخن میکنی [illegible] امین
مراد تلبین ... نموده از عشق بود / نکاب ... که گویم لا عسلی البیان
یکی کرین [illegible] عشق بر خورده / یکی کر زد غوغای عشق نجبید دنیا
کلاه ... خطا ... / مهند بیان شمع است بر سر از این
نخست اگه علم شد درین جو ... / نخست اگر بر آید پاسخ چهار حسیان
که بود اگر ... گرفت ... / که بود اگه علم بر افراشته در عز این
... پای گراو دیده او / تو آن گرفته ... و بیان قلندر آگاه این
چه ... است ... ازان ... / چه گفتها است ... تن ... اول دنن
ز ابتدای جهان تا انقراض سپهر / ز ... اول آفاق تا بتمام ...
درین گروه چو او نیست هیچ ... / درین ... بنیست ... مرد
دگر شراب ... / نگه ... این عرش نشین
ز ... اول ... / ... این ... [illegible]
ز ... گفتار ... / ... [illegible]
سخن ز ... شعر او ... / اگر چه ... [illegible]
دگر خزینه ... دار ... / ... [illegible]
مقابل ... ره کلام ... / ... مرد ... [illegible]

چون از رنج ... او دیده در سلوک ... / خود ز منطق او ... در سخن تلقین
دگر قسیم ... عشق تا ... انوار / ... آن شراب بود نور چشم عالم بین
درین ... شک ... بارگاه ... / اگر چه از سخنش فهم میشود ... این
دگر نظام ... سخن گفته از ... / ز رنگ ... بهار سخن بهشت آیین
چه جای ... گرفته و نمای دیگر ... / ... قاش ... را بهار ... ببین
ز همه است که ... / ... از اول ... ما مسکین
... زمین گرفت ... / سخن ... از ازل تا ابد ... چنین
دگر ... / گر ... [illegible]
... / ... [illegible]
[illegible]

دگر سروش [illegible] فلک [illegible] ... گر قوم [illegible] چو [illegible] بیانات چون [illegible]

دگر [illegible] حکیم جهان انوری که او دوست ... چو [illegible] جهان [illegible] جریر [illegible]

دگر [illegible] اقلیم [illegible] ... گر رفت [illegible] خطای [illegible]

دگر [illegible] سپاهان [illegible] ... گر در نگارد [illegible] همچو [illegible]

دگر بزرگ سپاهان کز و کمال گرفت ... طریق شعر با سلوب مردم پیشین

دگر جمال [illegible] خجندی که [illegible] ... چو [illegible] اهل بیان [illegible] زبان شیرین

دگر ظهیر که نظمش [illegible] ... بر آسمان معانی [illegible] چون پروین

دگر [illegible] سخن [illegible] ... گر نظم او [illegible] وران [illegible]

دگر [illegible] اندیشه [illegible] ... خیال او [illegible] پرکار [illegible] همنشین

دگر وحید بیان اوحدی که [illegible] ... [illegible] ذوق [illegible]

دگر [illegible] کرمان [illegible] سخن ... [illegible] شاه [illegible]

[illegible] ... چو [illegible]

[illegible] ... دگر [illegible]

[illegible] کمال [illegible] ... [illegible] گروه [illegible]

دگر [illegible] دل [illegible] ... [illegible] گروه [illegible]

[illegible] ... چو اهل [illegible]

[illegible] ... اگر [illegible] خاک شد [illegible]

درین ریاض که از [illegible] من از [illegible] ... ز آب و رنگ سخن لاله [illegible]

رسم بر [illegible] این قوم [illegible] ... [illegible] بپرواز گاه [illegible]

ز [illegible] شعر ندارم [illegible] ... ز درون سینه [illegible] رخنه [illegible]

من [illegible] ... مرا [illegible] نصیب [illegible]

[illegible] طریق [illegible]

[illegible] پاک [illegible]

مرا [illegible] نماند [illegible] ... اگر [illegible] حسرت [illegible]

[illegible] نماند [illegible] ... [illegible]

[illegible] شب [illegible] ... [illegible]

[illegible] جواهر نظم [illegible] ... نماند این [illegible]

[illegible] ... چنانکه [illegible]

[illegible] ذره ذره [illegible] ... [illegible] زبان من [illegible]

برای [illegible] من [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] دام فلک [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... چنانکه [illegible]

[illegible] ... سهام حادثه [illegible] گشته [illegible]

فغان ز ... گر لولو ... در دهان

اگر ... گناهم کرد ...

... فلک گشت در دهان

شکست ... چو ... دندانها

بگرگ حادثه گویا گر بود این باران

اگر ... ودوحون ... [illegible]

کرا ... مرا داد ... کنند دوران

... [illegible] ... سر کرد

... گر ... سند چه سان

فغان که ... مرا ... پیش

هم برآمد گرد این ... رخشان

... این ... [illegible]

... حرف ... این حرف ... دریا

کسی که باز ... این ... [illegible]

گهر روی ... با خون جوان

... [illegible]

چرا جواهر ... شد همه دکان

... گرم ... دندان گرد

... چون ولایت ...

... چون ... دندانها

... [illegible] ... زبان

فلک ... [illegible]

صدف ... [illegible]

... [illegible]

... برابر روان

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

اگر ... [illegible]

وگر ... از ... [illegible]

چه غم گر گوهر من از صدف فتاده ...

سرم ... شده ... گران

اگر چه ... دندان ... کرده زوال

... دندان ... نقصان

آب و خاک ... [illegible]

... از خوان حکمت ...

مراست خوردنی ... [illegible]

مرا ... جهان ... خوان

... [illegible]

... [illegible] ... جهان

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

پیاده ز شوار [illegible] / [illegible] کیمیای [illegible]

چنانکه روح [illegible] / [illegible] روح [illegible]

[illegible] خیال [illegible] / اگر [illegible] جهان [illegible]

تو در [illegible] ستاره و [illegible] / هزار بار [illegible] کرده ام [illegible]

شنیده [illegible] مطلب کیمیای [illegible] / چرا که [illegible] نشیبان [illegible]

[illegible] ارسطو و [illegible] افلاطون / ز جهل [illegible] بدانان [illegible]

[illegible] اگر [illegible] طفل [illegible] / در [illegible] و [illegible]

[illegible] خود را [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] از دو جهان / [illegible]

ستاره [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

ترا خیال [illegible] از این [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / ولی [illegible] ایشان [illegible]

[illegible] / زحل [illegible]

[illegible] کرده [illegible] / [illegible] آباد [illegible]

زمین که فلک زمین را جبال کرد نهاد / وز آن [illegible] عقیق یمن

نه مردی و نه زن ای زاده زمین فلک / چرا که [illegible] زمین و فلک نه مرد و نه زن

ز مادر و پدر [illegible] اگر [illegible] / [illegible] مطلب [illegible] از این [illegible]

[illegible] / ز جهل [illegible]

چو [illegible] / [illegible] از [illegible]

تو در [illegible] / از آن [illegible]

ز جهل [illegible] رفیق نادان / [illegible] طفل [illegible]

[illegible] روغن [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] اجزای خویش [illegible]

[illegible] / [illegible] تن

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] آرزوی [illegible]

[illegible] / [illegible]

اگر [illegible] زن [illegible] / چرا [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

تو [illegible] آفتاب [illegible] / [illegible] سوزد

نبیت [illegible] سر کهن خامه [illegible] / [illegible] ماجرای کهن

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

چو ماه [illegible] سیم رخان / چو مهر [illegible] از وی [illegible] داد زر بخن

[illegible] / بجا بهلت این عمر میتوان کردن

[illegible] / اگر سپید شود [illegible] تو چو سمن

[illegible] / ز بسکه [illegible] بهر او [illegible]

[illegible] / [illegible] ز ظلمت ظن

یقین شود [illegible] / سعادت [illegible]

چو کیمیای [illegible] / [illegible] کیمیای [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

۱

[illegible] زمین سیاست لیک ترا / طاسیست پر تو خورشید پایه [illegible]

ازین چه [illegible] بدام خویش [illegible] / چو عنکبوت [illegible] مگس مهتاب [illegible]

[illegible] آهوی مشکین [illegible] / لباس اطلس اگر نیست هم نکوست حسن

تن تو [illegible] دگر [illegible] / [illegible] هم [illegible]

چنان مکن که در [illegible] / بمان از تو درین [illegible]

بزیر خاک مکن [illegible] / چو [illegible] میشود مدفن

[illegible] / زبان درشت مکن [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

ای [illegible] / [illegible] خورشید [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

قطره آب [illegible] نقاشان [illegible] / [illegible]

از برای [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

یکی [illegible] جام [illegible] / از [illegible] آن [illegible] نقش

[illegible] هر طرف [illegible] / شمائل حور [illegible]

از [illegible] های [illegible] چون [illegible] / طبع گوید بارک الله [illegible] گوید آفرین

[illegible] بسیار شیرین [illegible] / روز [illegible] انگشت [illegible]

حور [illegible] خلد را [illegible] جای دلکش / کی توان گفتن شرف دارد بران خلد برین

لوحش الله این [illegible] / حاش لله آن [illegible]

مرغ [illegible] / از کجا [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] از [illegible] / [illegible] از فرط [illegible]

خانه‌های قصر [illegible] جهان [illegible] / گر [illegible] گفت [illegible]

[illegible] / از [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] مرکز [illegible] جمال او را / [illegible]

گر [illegible] / [illegible]

[illegible] مرغ [illegible] / تا که [illegible] او را

[illegible] گر آید از [illegible] خیال بیرون / کس چون کند تصور با خود خیال او را

گر مرکب جلالش میدان عرش [illegible] / باید جهان دیگر عرض جلال او را

گر خضر [illegible] آید [illegible] شربت [illegible] او / بر خاک [illegible] زیر [illegible] آب زلال او را

هر [illegible] داند جمال [illegible]

ارباب [illegible] عشق [illegible] او را

[illegible] / عشق [illegible] پایان [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible] عشق را

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] تا بیرم [illegible] زدم [illegible] عشق را
از دو جهان [illegible] دم [illegible] در دو [illegible] لامکان [illegible] مرغ هوای عشق را

[illegible] ای از وفا دم زدن [illegible]
دم مزن [illegible] بروغ وفای عشق را

ای کرم تو واسطه مرحمت رحیم را — نسخه [illegible] ده [illegible] را
ور سر خوب [illegible] حرف های [illegible] — داشته طفل مکتبت معجزه کلیم را
[illegible] عزت [illegible] — در [illegible] گرد [illegible] نسیم را
از [illegible] — در خم طره تو چون راه شود [illegible] را
[illegible] — [illegible] گر [illegible] جحیم را
[illegible] — [illegible] را

[illegible] ای از تو شده [illegible]
[illegible] این [illegible] را

[illegible] — [illegible] را
برای [illegible] — [illegible] کرده [illegible] را
[illegible] — [illegible] را
[illegible] حرف [illegible] — نقش [illegible] را
[illegible] — [illegible] آولین و آخرین را

[illegible] گردید [illegible] معجز تو — چو موی [illegible] شب [illegible] را
جمال [illegible] مصباح [illegible] — [illegible] های [illegible] یقین را
تو [illegible] دیدی [illegible] — [illegible] را
مقام [illegible] — [illegible] عقل [illegible] را
خم [illegible] تو در گردن جان — [illegible] زنجیر [illegible] شیران [illegible] را

[illegible] ای [illegible]
[illegible] کرده [illegible] را

[illegible] ای [illegible] — [illegible] را
[illegible] — [illegible] را
شب [illegible] — [illegible] را
از آن [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] ای [illegible]
[illegible] چو مردان [illegible] را

[illegible] — [illegible] گرد [illegible] را
[illegible] عشق [illegible] — [illegible] این [illegible]
[illegible] عشق تو دل — [illegible]

از جهان بیرون زدم [illegible] | [illegible] مرغ هوای عشق را

[illegible] غزلی از [illegible]

دم مزن [illegible] وفای عشق را

ای کرم تو واسطه هر [illegible]	شحنه [illegible] زاد [illegible]
در سر [illegible]	داشته [illegible] کلیم را
چند به عزت تو [illegible]	ورنه گردد [illegible] عظیم را
از شب قدر [illegible] تجلی [illegible]	در خم طره تو چون راه [illegible] را
[illegible]	[illegible] عنایت [illegible] جحیم را
جانب [illegible] راه [illegible]	[illegible] را

[illegible] الی [illegible]

[illegible] کریم را

ز پای [illegible]	[illegible] شد دین را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را

[illegible] گردد [illegible] معجز تو	جو موی [illegible] آستین را
جمال تست [illegible] هدایت	[illegible] مشکلهای [illegible] یقین را
تو صدری [illegible] مجلس [illegible]	[illegible] سطوت تست روح الامین را
[illegible] قرب [illegible]	[illegible] عرش و زمین را
خم گیسوی تو در گردن جان	بود زنجیر [illegible] را

[illegible] الی [illegible]

[illegible] گردند آن حبل المتین را

[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را

[illegible] الی [illegible]

[illegible] دین را

[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را
[illegible]	[illegible] را

[illegible] [illegible] از دست [illegible] … [illegible] جشم [illegible] را

[illegible] [illegible] عشق [illegible] … [illegible] [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] لذت [illegible] را

وصف خط لعل [illegible] ساخت غزالی رقم

[illegible] فلکش [illegible] کرد نسخهٔ یاقوت را

شب جو دارم آن [illegible] را … [illegible] خوارم تا [illegible] سحر خیز را

گر به بود از [illegible] … تیغ سیاست [illegible] غمزهٔ خونریز را

اهل خرد [illegible] … جند پریشان کنی زلف دل آویز را

[illegible] عاشقی [illegible] … [illegible] کرد [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] [illegible] را

[illegible] [illegible] غزالی

[illegible] [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] جان [illegible]

جون [illegible] … [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] عاشقی کرد [illegible] را

ای که جهان [illegible] … [illegible] [illegible] را

از [illegible] یوسف گل [illegible] … شاهد پاک دامنی [illegible] را

مهر [illegible] این [illegible] از خط [illegible] … بر رخ آفتاب کش آن خط [illegible] را

بهر غزالی از خطش حرف جون رقم زنی

[illegible] [illegible] زبان [illegible] را

[illegible] [illegible] … بر [illegible] را

[illegible] [illegible] … بر گرد [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] را

ای [illegible] [illegible] … [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] را

هر کس [illegible] زندگی [illegible]

[illegible] عاشقی [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] را

[illegible] عشق [illegible] … [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] را

[illegible] [illegible] … [illegible] را

جند [illegible] … [illegible] را

ای [illegible] عاشق [illegible] شیرین [illegible] … [illegible] روزی [illegible] را

[illegible] دل [illegible]

[illegible]

[illegible] / [illegible] لعل [illegible]

از آن ساغر که [illegible] از کف [illegible] / بیا [illegible] زندگی زهد و تقوی را

[illegible] عشق [illegible] این مجنون [illegible] / [illegible] از دو بین مجنون تماشا کرد لیلی را

نمیگنجم [illegible] سرو خرامان [illegible] / [illegible] تجلی [illegible] وادی [illegible] طوبی را

خوش است آن لعل لب [illegible] خورشید [illegible] / [illegible] همسایه خورشید [illegible] عیسی را

دلم [illegible] حرف آن [illegible] زبان [illegible] / جوان طفلی که [illegible] میسازد الف بی را

[illegible] عشق [illegible] دعوی کن

اگر خواهی [illegible]

ای [illegible] سنگ [illegible] / [illegible]

[illegible] گریبان [illegible] / [illegible]

[illegible] سرگران / [illegible]

[illegible] لب [illegible] / [illegible]

[illegible] روز قیامت / [illegible]

[illegible] داغ [illegible] / [illegible]

[illegible] عشق [illegible] / [illegible]

زهی [illegible] طوق گردن کج کلاه را / [illegible] تاج عزت پادشاه را

[illegible] مژگان [illegible] / [illegible] خون بی‌گناه را

[illegible] عشق [illegible] / [illegible]

چو [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

چو گفتم شاه خوبان نگاه [illegible] / [illegible] گدا [illegible]

غزالی [illegible]

طریق بت پرستی [illegible]

ای [illegible] دریغ از تو صاحب نظر را / [illegible] چشم [illegible]

آن [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] اگر [illegible]

[illegible] غزالی

[illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

[illegible]

نیست چون پروانه‌ای یاران دل آن [illegible]

من گر [illegible] این گرگ [illegible]

[illegible] عالی [illegible]

چشم [illegible]

چون [illegible] از غم هجران [illegible]

نیست [illegible] ان [illegible]

[illegible]

خواهم کرد [illegible] را

[illegible]

[illegible]

[illegible] سهان کر [illegible]

[illegible] این جهس [illegible]

کاش کرمان [illegible] شاد

بنه بر دوست [illegible] جام می را
اگر خواهی گر [illegible] جان ای

هیچکس گرچه [illegible]
بیا [illegible] بهاری را

کم از [illegible] دارد داغ بر دل
[illegible] عاشقان دادند [illegible] را

که این باد [illegible]
[illegible] این دولت [illegible] را

درین ره [illegible]
[illegible] دل را

چرا [illegible]
[illegible] را

غزالی [illegible]

[illegible]

گرامی دل [illegible]
[illegible]

کسی کو [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

که تا [illegible]
آهم [illegible]

[illegible] سوی [illegible]

خوش [illegible]

روی تو ماند ورق لاله را
برده ورق لاله عرق ژاله را

عیسی لعلت کرد از جان زند
زنده کند مرده صد ساله را

[illegible] ازین کوزه [illegible]
[illegible] را

قطره خون نیست که چشم اندر دلم
[illegible] را

تا [illegible] زند [illegible]
روز [illegible] هجران تو [illegible] را

[illegible]
[illegible] دل را

خون شود از درد [illegible] دلم
گر [illegible] را

چون [illegible] مشکو را
[illegible] را

تا [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] اگر بست [illegible] را

[illegible] لاالصبوح و بالا می گلگون را

خواب اگر بینم من آن لعلت شراب آلوده را
افتاده [illegible] گویم بخت خواب آلوده را

قطره جان میچکد از چشم [illegible]
پاک کن بهر خنده لعل شراب آلوده را

عکس [illegible] در چشم [illegible]
[illegible] در دست [illegible] گلبرگ کباب آلوده را

[illegible] نقاب [illegible]
عشق رسوا ساخت خوبان حجاب آلوده را

[illegible] را که چشم خواباک
[illegible] آلوده را

[illegible]

نگر گرد بد شسته جان کاکلت را
گرمی با علم پریشان کاکلت را

تو آن خورشید تابانی که بگذشت
سر از خورشید تابان کاکلت را

اگر خواهی زدود بر باد جانها
مکن از باد پنهان کاکلت را

سرشته کردم بر [illegible]
از من صبر و سامان کاکلت را

شوم دیوانه [illegible] چون بگذارم
چو دل شبهای هجران کاکلت را

دلم صد چاک شد چون شانه داری
کشیدن نیست آسان کاکلت را

دگر داری سر تسبای غزالی
[illegible] پریشان [illegible] را

مپرس از جام می بی لعل ساقی [illegible]
[illegible] ساقی

[illegible]

کل امید [illegible]
[illegible]

[illegible]

اگر [illegible] عاشق بود [illegible]

[illegible]
اگر انسان بود [illegible]

[illegible] این کاسه را

[illegible]

[illegible] خون آلوده [illegible] را

[illegible] دگر را

غزالی [illegible]
[illegible] کردم [illegible] را

[illegible] | [illegible] دواز [illegible] را

با [illegible] درویش [illegible] | [illegible] آن [illegible] انکار را

من [illegible] | [illegible] این [illegible] ابد را

[illegible] بر [illegible] گریه کردم [illegible] | [illegible] آید [illegible] را

خویش را [illegible] تا نهان کشتی [illegible] | مرهم [illegible] راحت رسان این سینه افگار را

گفت [illegible] من [illegible] | کاش [illegible] همین آیینه رخسار را

گر [illegible] در عاشقی رسوا غزالی [illegible]

[illegible] رسوا گرد در کوی بتان [illegible] را

[illegible] من [illegible] را | [illegible] این جان [illegible] را

ساقی [illegible] | چند خون دل [illegible] بدندان [illegible] را

در [illegible] | [illegible] امید [illegible]

[illegible] وصال [illegible] | [illegible] آن [illegible]

در آب و آتش [illegible] | [illegible] آب [illegible] را

عاقبت [illegible] | [illegible] را

[illegible] غزالی [illegible] من [illegible]

[illegible] عاقبت [illegible] من [illegible] را

من که دست [illegible] دامن یار | [illegible] خویش

طرح [illegible] کردم چهره نشست سحرگه | کاش بخواب دیدمی خاک در یار خویش را

عاقبت از دو چشم بر شعله آتش میشوم | چند نهان کند کسی گریه زار خویش را

بی کسی [illegible] زستان [illegible] کسی نمیرسد | دولت [illegible] عنان زهم [illegible] خویش را

خاک بهشت بشنیدم دگر آه چنین کشتم زغم | زود بیا [illegible] عنان خویش را

بعد وفات اگر بود آتش جان من چنین | آب کنم ز سوز دل سنگ مزار خویش را

نیست غزالی از بتان جز هوس وفا مرا

هر چه [illegible] کنم عربده کار خویش را

[illegible] داغ [illegible] را | تا [illegible] آتش را

سینه ام گنجینه [illegible] | [illegible] از کسی در سینه [illegible] کینه را

[illegible] کاش [illegible] | تا در آتش [illegible] سینه را

[illegible] رخ آن [illegible] از دل [illegible] | [illegible] این گنجینه را

گر بسوی مسجد [illegible] | [illegible] را

[illegible] داغ | [illegible] را

دل [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] این [illegible] را

[illegible] پهلوی من [illegible] را | من همای اوج عشقم باز گردد بال را

[illegible] لاله دار [illegible] را | [illegible] لاله [illegible] دیده ام [illegible] را

[illegible]

جشم مستان ... [illegible] حدیث / مجلس حالت این همه از قیل و قال ترا

حالت رندان [illegible] از یکی گون خوش است
با تو گفتیم این سخن کیفیت احوال ترا

می [illegible] الوده ساخت جبین [illegible] ترا / فتنه زیر آب داد خنجر کین ترا

زیور رخ گشته سبزه خط بر لب / بر سر خوانها قلم نقش نگین ترا

از صف خوبان [illegible] رخش جولان / دیده تری خانه [illegible] زین ترا

یک گل [illegible] / [illegible] زمین ترا

[illegible]

این غزل [illegible] دل [illegible]

[illegible]

ای [illegible] / حلقه [illegible] گوش ترا

[illegible] / [illegible] نوش ترا

[illegible] / [illegible] نوش ترا

ابروی [illegible] در علم ابنای کسی است / گرچه خاموشی خوش آید بلبل خاموش ترا

شد غزالی [illegible] از خود بیخبر
کاش از و پرسی که ای مسکین چه رخ شد هوش ترا

از پی کشتن ما تیغ جفا چیست ترا / غرض از کشتن ارباب وفا چیست ترا

صد ره از دور مرا دیدی و [illegible] / [illegible] از ناز [illegible] چیست ترا

من بگویم که بود [illegible] دل من [illegible] / [illegible] که بر سر آن زلف دو تا چیست ترا

تا صبا چون من [illegible] بوی وصل / از جنون منع من ای سرو پا چیست ترا

[illegible] / این همه گریه ارباب وفا چیست ترا

گر چه [illegible] / تا سحر این همه اندیشه [illegible] چیست ترا

وصل [illegible] غزالی [illegible]
[illegible] پرسی [illegible] از جنون و فنا چیست ترا

[illegible] / [illegible] ترا

از تو [illegible] / [illegible] ترا

[illegible] / [illegible] ترا

[illegible] / [illegible] ترا

[illegible] غزالی [illegible]
جای آن دارد [illegible] رسیده [illegible] ترا

[illegible]

نیست غزالی ازبتان جز هوس وفا مرا

هرچه بمهربان کنم عربده کار خویش را

[illegible]

کاش بخواب دیدی [illegible] خویش را

عاقبت از دو چشم [illegible] می‌شوم

چند نهان کند کسی گریه زار خویش را

[illegible] کسی نمی‌رسد

[illegible] خویش را

خاک بهشت [illegible] چنین کشم [illegible]

زود بیا و بر دهم [illegible] غمان خویش را

بعد وفات اگر بود آتش جان من چنین

آب کنم ز سوز دل سنگ مزار خویش را

[illegible]

دل [illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

من همای اوج عشقم [illegible]

[illegible]

[illegible] بر کس [illegible] | ای [illegible] شوخ [illegible] کی [illegible] مرا
[illegible] | [illegible] کما [illegible] مرا
[illegible] دو چشم سیاهم که روز وصل | [illegible] نگاه [illegible] مرا
[illegible] در [illegible] سر نهاده ام | هر جا که [illegible] مرا
مجنون [illegible] گلگون جلوه کرد | [illegible] از ساحت [illegible] مرا

تا [illegible] نظر [illegible] بسوی [illegible]
حاصل گشت [illegible] مرا

[illegible] بود آنکه [illegible] زنده [illegible] مرا | آن [illegible] که در یافت دل زنده ما
[illegible] عشق [illegible] | در [illegible] از طالع فرخنده ما را
[illegible] | [illegible] گوهر از زنده ما را
[illegible] | [illegible] زنده ما را
[illegible] | بر کار [illegible] خنده ما را
[illegible] | تا جمع [illegible] عشق [illegible] ما را

[illegible] عشق [illegible]
[illegible] ما را

[illegible] | عشق تو [illegible] ما را
[illegible] | [illegible] ما را

[illegible]

[illegible] ما را

شد زنده جاوید چو شد کشته [illegible]

این لطف که کس [illegible] لایق ما را

[illegible]

[illegible] که [illegible] | [illegible] رند بر فراق چو [illegible] حالی
[illegible] | خاموش [illegible] ما را
[illegible] | از [illegible] زلف تو [illegible] ما را

دم میزند از مشرب رندانه [illegible]

وابسته [illegible] آشنایی ما را

در راه عشق مصلحت بین در [illegible] ما را | عشق [illegible] از دنیا و ما فیها مرا
[illegible] عشق از لوح [illegible] | تا قیامت در سویدا ماند این سودا مرا
[illegible] عاشقی مجنون [illegible] | کی تواند بود در راه جنون همتا مرا
[illegible] وصلم [illegible] اکنون [illegible] | [illegible] روز وای قیامت گشت این فردا مرا
[illegible] | [illegible] مردم اشک خونین میکند رسوا مرا
[illegible] | از [illegible] میکند [illegible] مرا

چون [illegible] دارم از شاه جهان [illegible]

[illegible] آستانه ما را

[illegible] | [illegible] خاک برد از [illegible] مرا
[illegible] | [illegible] اشک [illegible] برد [illegible] مرا
[illegible] | [illegible] از دل [illegible] برد از در مرا
[illegible] | [illegible] برد از در مرا

ای رخ جانان خود آیینه دار آفتاب [illegible] | [illegible]

غزل ای دو دام آنچنان شد که هوا از [illegible]

گر ازین انقلاب مست روی آسمان [illegible]

مست شد [illegible] های [illegible] از هوا
ذره‌ها [illegible] خاک بر ما [illegible] نما

سرمه [illegible] چشم او [illegible] یکجا
هر که در دنیا [illegible] دیده [illegible] عکس نما

تیغ [illegible] آمد برای خلق تیغ [illegible]
گفتمش یکی را از [illegible] میخواهم وان یک را نما

ترک خود [illegible] آدمی [illegible]
[illegible] آرزو چیزی از تو [illegible] نما

دولت دنیا [illegible] او [illegible]
[illegible] قیامت کی [illegible] ما

ای ز غفلت گشته [illegible]
شیر مردان [illegible] از ما

چون غزل ای خامه [illegible] جان [illegible] شد
ای [illegible] گفتن ازینها و شنیدن از شما

[illegible] بست [illegible] وجود ما
یک قطره [illegible] دو کون ز بحر وجود ما

[illegible] عشق [illegible]
از [illegible] کرده [illegible] سجود ما

[illegible]
[illegible] کاری [illegible] گرد ما

[illegible]
[illegible] ما

[illegible]
آخر [illegible] ما

[illegible]
[illegible] ما

[illegible]

[illegible] سرشت ما | [illegible] عالم [illegible] ورزی ما
هست اصل [illegible] که [illegible] سرشت ما | حاصل هر دو جهان [illegible] ما
با خود [illegible] رسد [illegible] تا خاک شدیم | خاک اکسیر شود از اثر صحبت ما
هر کو [illegible] در [illegible] | پیش از آن روز که آزادی [illegible] ما
عزت خویش نخواهیم در این راه [illegible] | خواری عشق بسی خوبتر از عزت ما
با کرد عشق تو [illegible] کشیده ایم [illegible] | جای آن هست اگر [illegible] کند [illegible] ما

آنکه از عشق غزالی بجهان [illegible] شده ایم
[illegible] بود در عشق و دل [illegible] آشفته ما

در کوی عشق خاک نشین بوده ایم ما | هر جا که بوده ایم چنین بوده ایم ما
خو [illegible] کرده [illegible] خواری سودای ما | کی در هوای تاج و نگین بوده ایم ما
[illegible] بوده [illegible] صورت [illegible] ایم | دل داده جمال یقین بوده ایم ما
ایمان ما [illegible] عشق [illegible] | [illegible] بوده اعتقاد و بر این بوده ایم ما
هرگز نکرده ایم [illegible] | با دل شکسته [illegible] حزین بوده ایم ما
ای [illegible] عشق | [illegible] همیشه چنین بوده ایم ما

[illegible] ما [illegible] غزالی که از جهان
[illegible] بوده ایم [illegible] بوده ایم ما

ای [illegible] بوده ایم ما | [illegible] بوده ایم ما

[illegible]

بهر جا قدم نهاده جبین سوده ایم [illegible]

جائی که در هوا تو جلوه ایم [illegible]

دیگر ز دست [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] جان [illegible] سوده ایم ما

[illegible]

تا طلب کرد اسیر ای بدرون در ما [illegible]

[illegible] چو نوشیم داغ تازه بخون — همین بس است ز صحرای عشق لاله ما

تمام جسم [illegible] فرو می آید — اگر آفتاب [illegible] پیاله ما

ز [illegible] بس که [illegible] لعل فشان

چو گل بخون جگر شد [illegible] ما

هر شب [illegible] بر آید گوهر مقصود ما — [illegible] خواب آلود ما

[illegible] از اشک رنگین روی زرد خود [illegible] — پیش او قدری ندارد [illegible] ما

این [illegible] در طریقت [illegible] — [illegible] سودای تو در عشقبازی سود ما

[illegible] — از غبار کوی خوبان [illegible] گرد آلود ما

[illegible] — [illegible] از جان [illegible] ما

[illegible] — [illegible] بر نخیزد دود ما

[illegible] غزالی [illegible]

غم ندارد [illegible] از بود و از نابود ما

[illegible] — در عشق تو [illegible] ما

[illegible] — [illegible] غم [illegible] ما

[illegible] — [illegible] ما

[illegible] — [illegible] دل [illegible] ما

باد از طبیبان چاره ما
[illegible] کند [illegible] ما

مثل شد نادانان [illegible]
[illegible] پیش نادانان پاره ما

دلیل خاکسار [illegible]
[illegible] گرد آلوده شده رخساره ما

[illegible] حیران ام
[illegible] بسته [illegible] نظاره ما

[illegible] ویرانه ما را [illegible]
[illegible] طالع [illegible] ستاره ما

[illegible] خوان [illegible] نشان [illegible]
حریفان [illegible] گشتن [illegible] خونخواره ما

غزالی کم شده و هر که گفتنی
کجا شد عاشق آواره ما

ای خسته درون خسته ما
[illegible] دل شکسته ما

حال دل پاره پاره [illegible]
[illegible] بخون نشسته ما

[illegible] اشک ما بخون گشت
[illegible] کوکب [illegible] خجسته ما

ور زلف یار [illegible]
از حال دل شکسته

[illegible] کی قرار گشته
مرغی ز دو کون رسته ما

[illegible]
[illegible] شکسته بسته ما

کی رام شود بما غزالی
آهوی ز دام جسته ما

[illegible]

[illegible] من از سوز درون [illegible] پیراهن ما
[illegible] آئینه روشن ما
[illegible] آتش [illegible] خرمن ما
[illegible] گردن ما
[illegible]

[illegible]
صبح منجلی [illegible] سجده [illegible]
بس بود عشق و وفای گنج [illegible]

حضرت عالم [illegible] عشق
اطلس [illegible] بنهی [illegible] تو بشنید ما

ای که زعشق آشناست [illegible] ما
ز آشنایی [illegible] روست
هزار بار فزون [illegible]
غرور حسن تو دامان [illegible] پایی
باش [illegible] بزم طرب [illegible]
شب [illegible] روز [illegible]
[illegible]
جمال شاهد [illegible] ما
صفای [illegible] رنگ [illegible]
[illegible] طاعت [illegible]

[illegible] صاف [illegible]
[illegible] رنگ [illegible] خود نمایی ما

[illegible]
کار [illegible] گرم کار [illegible] ما
[illegible] ناز بتان و نیاز ما
[illegible] مجاز ما
[illegible] ناز ما

[illegible]

در دام ... عراقی ... | ... عراقی ... داغ عشق جوانان ...

... عراقی را مدام ...

گر بشنود ... کوی ... عالم گیر ما

مستم ز تو ای دولت ساقی که ما | خورشید آسمان زاد از عکس جام ما

گر کام ما ... کی ... وصل | گر دولت ... ما

یا قوت آفتاب ... | گر ... لعل جام ما

ای ... عقل ... | دانا ... تمام ... ناتمام ما

گر ... احترام | این ... احترام

ای ... | گرد حرم کوی تو بیت الحرام ما

... عراقی ز خود ...

آمد ... هر دو جهان ... کام ما

... ما ییم ما | هر کجا روی نکوی هست آنجاییم ما

... عشق | پاک ... رسواییم ما

... دست | دست خود ... گر ... ما

... | گفت ... تنهاییم ما

... ما | زانکه ... دریاییم ما

بالله ... عراقی ... اهل | کاش آن ... فرماییم ما

[illegible]

گر نه ... موج ... [illegible] — چه سیل ... [illegible] ... است اینجا

بیرون نشسته ... بر آتش طور — جز بیم سوخت ندانم چه مقامست اینجا

شکر ... این بتکده راست — عیش ... آن قدح نوش ما است اینجا

هست هر گوشه ز ابروی بتان محرابی — زاهدا ... قبله کدامست اینجا

در ره ... عشق ... نام ... — این کمین گاه غریب ... است اینجا

میکشان گرچه ... ز ... [illegible]

... در ... علامست اینجا

گوش کردم کسی ... هوس اینجا — با ... کسی ... بسیار کس اینجا

گر چشم ... دران ... [illegible] — هر چند که بسیار ... قفس اینجا

... ای ... که ... دوستان — ... هوس ... اینجا

... عشق ... [illegible] — ... عنان ... اینجا

... خار ... [illegible] — مرغان ... غنچه چون خار ... اینجا

هر ... دل ... در ... [illegible] — ... که ... هم ... اینجا

... ساغر ... [illegible]

... اینجا

هر جا که ... گاه ... اینجا — ... خورشید ... اینجا

... جانان — زهی دولت اگر آید خیالش گاه گاه اینجا

[illegible]

[illegible]

مگر ... چهره ... سحر ... [illegible]

اگر ... [illegible] ... آورم اینجا

... دست ... بکوی ... [illegible]

گر ز هر کس ... [illegible] ... خواه اینجا

ز هجر چون بکنم ... وادی ... [illegible]

... پیر عزت ... با خاک ... اینجا

غزالی ... سودا ... نگاهی کن

که عمری ... [illegible] ... هوای یک نگاه اینجا

هر جا که شد ... [illegible] ... اینجا

خواهم ... که شود خاک ... چشم ... اینجا

[illegible]

چو نیست طالب وصل تو هر کس اینجا

چه فرق ز اهل حرابات ... [illegible]

ببزم وصل اگر بجودی ... نسیم ... [illegible]

که هیچ ... از ... لعل تو گشت مست اینجا

بر خاک کوی تو ... گشته ... [illegible]

که ز برای ... تو گشته ... اینجا

جویم ... غزالی نشیمن طرب است

تهی مباد ز رندان می پرست اینجا

بزم وصالت که کس از من نکند یاد اینجا

شمع از سوز دلم دم زده جان داد اینجا

بحر نیست که حبابیست ... [illegible]

موج خیزیست که ... [illegible] ... اینجا

... [illegible] ... چه آید

... پریشان ... فرهاد اینجا

شور در ملک عدم ... [illegible]

... از پی ... بنیان ... افتاد اینجا

... [illegible] ... بکوی تو ... [illegible]

... دل ... جفاهای تو ... اینجا

بر سر کوی تو ... [illegible]

... آتش ... اینجا

... غزالی ... در ره عشق

... [illegible] ... اینجا

هر جا که شود ... آرزو اینجا

... آرزو ... اینجا

... [illegible] ... گردد ... [illegible]

... مستی جام ... اینجا

... [illegible] ... گردد در دور ... اینجا

چو از زندان ... [illegible] ... اینجا

... از لعل او در بزم می خوار ... [illegible]

... [illegible] ... گریه ... اینجا

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] دل من [illegible] جا

[illegible] زلف [illegible]

[illegible]

ای خور [illegible] ها / خورشید را از آتش غیرت نشانها

بر [illegible] / بهر [illegible] رحمت [illegible] ها

مرغان همت [illegible] / تا بر فراز [illegible] آشیانها

[illegible] / در [illegible] دولت جاوید جانها

[illegible] / [illegible] نشانها

چون [illegible] / [illegible] ها

[illegible]

[illegible] / از آن [illegible]

[illegible] صد [illegible] او / [illegible] شعله کند [illegible] ها

[illegible] حرف جهان بگوی غزالی که اهل دل

بسیار دیده اند ازین گونه خوابها

گر برده با ناکسان [illegible] زروی کارها / بس [illegible] کز [illegible] آید برون زنارها

ای گشته از پندار دین با ظلمت دوری قرین / عکسی ازان خورشید بین افتاده بر دیوارها

ای کبر خود [illegible] چون خاک خواهد شد تنت / آن لحظه خواهد رفتنت از سر برون پندارها

[illegible] اگر حاضر شود [illegible] کافر شود / باطن اگر [illegible] شود گلشن شود گلزارها

[illegible] بسیار شد تسبیحها زنار شد / آوازها [illegible] ازین آوازها

ای دانش و بی دین [illegible] / با آنکه عمری دیده از [illegible] ها

در راه [illegible] عاشقی [illegible] عاشقی / [illegible] غیر عاشقی من آزمودم بارها

[illegible] غزالی که من در راه دین [illegible]

[illegible] تا چند ازین گفتارها

در راه عشق تو خون [illegible] ها / گر [illegible] صحرای عدم [illegible]

[illegible] هر طرف [illegible] / مردمان [illegible] ها

لاله سر بر زد از خاک [illegible] / بر سر خاک شهیدان [illegible] ها

[illegible] / [illegible] بر هم [illegible] ها

[illegible] سعدی [illegible] / [illegible] گردم [illegible] ها

[illegible]

ای [illegible] | [illegible] هوس [illegible]

تا [illegible] من آورد [illegible] | [illegible] شد [illegible]

گر [illegible] موج [illegible] | [illegible] از [illegible]

چون موی [illegible] از [illegible] | [illegible] زلف تو [illegible]

[illegible] | [illegible] تو [illegible]

[illegible] | گر داغ [illegible]

شد [illegible] | [illegible] من [illegible]

[illegible]

گر داد من گدا بن [illegible] گل [illegible] | گر بر [illegible] از گلستان تو گلها [illegible]

چنان گرد از [illegible] | ز [illegible] خورشید [illegible]

چون ما آزادان [illegible] | ز رسم [illegible] گردها

اگر [illegible] | [illegible] شد از [illegible]

مرا در سینه از تیر ملامت [illegible] | اگر آهی کشم آتش برون آید ز روزنها

از آن ناز و [illegible] | که آن بد خو برای جان من [illegible]

غزالی چون غزالان [illegible]

[illegible]

ای [illegible] نام تو [illegible] | [illegible]

[illegible] لاله و گل [illegible] روی او [illegible] | [illegible] پاک کردن [illegible]

سرمایهٔ سعادت [illegible] | داغ غلامی تو دارند بر [illegible]

[illegible] | از [illegible] تو [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] آتش [illegible] | هر جا [illegible] زمینها

[illegible] عاشق [illegible]

[illegible]

ای [illegible] الخطایا یا دافع البلایا | [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible] کرامت [illegible]	[illegible]
[illegible]	برنام من [illegible]
[illegible]	کردم اگر [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

باز [illegible] عالم را	[illegible] شراب
ازلی [illegible] کشان ازل	بر رخ باده [illegible] حباب
باش مستور [illegible] گر دوست	[illegible] از [illegible] تاب
یار ما [illegible] از خورشید	چه [illegible] چه [illegible] چه حباب
[illegible] دریای [illegible]	همه عالم [illegible] سراب
بر دو چشم [illegible] نشود	گرچه [illegible] موج [illegible]
[illegible]	[illegible]
خورده‌ام [illegible]	[illegible]

چون [illegible] عشق [illegible]

همه [illegible]

چشم من کی برد [illegible]	مضطرب [illegible]
[illegible] دولت [illegible]	[illegible]
[illegible] خورشید [illegible] دیده [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
همچنان [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

اشکم ... عنبر ... [illegible] | عاقبت ... رندی ... [illegible]

مست باشد کاین ... [illegible] | ... [illegible]

تا دم ای خورشید روز از شعلهای آه خویش | جلوهای آتشین ... همچون آفتاب

در دل سوزان من پیکان ... [illegible] | ... که جز خورشید ... [illegible]

عکس روی ... خورشید ... [illegible] | همچو آن ... بر تو آینه دارد اضطراب

نقش ... در ... خواب [illegible] | موج ... گریه ... نقش ... بر آب

جواب ... الی خوار از ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... سبحه ... روز ... شهر | ... نرگس ... افسانه تقوی ... شب

... ای ... شمع ... دست | برده ... از ... دعوی ... شب

اهل صحبت ... [illegible] | ... [illegible] ... شب

... [illegible] | شمع و پروانه ... شب

... [illegible] | ... [illegible] ... شب

[illegible]

[illegible]

جانا کرم یکقطره از آن جام جمشیدم | شد آنکه ... [illegible] ... حسن علی ... [illegible]

جایی که جواز جسته برکوی دیگران عکس | [illegible] ... کرد ... هزاره ز ذرات

جایی که بود در تجه چو ز خاک بچکاند | آن خاک شده آینه کشف و کرامات

پس خون که بین دا و لب ... [illegible] ... ست | تا ز ... [illegible] ... اکرد این رنگ ... [illegible] ... مات

جانا ... [illegible] ... اندر ... [illegible] ... عشر ... [illegible]

دیگر ... [illegible] ... میرزا ... [illegible]

زاهد ... [illegible] ... کز ... [illegible] | لب ... [illegible] ... دوری ... [illegible]

گر ... [illegible] ... یافت اینجا مقام | هر کو ... [illegible] ... والله ... [illegible]

رندان ... [illegible] ... اینجا ... [illegible] | اینجا ... [illegible] ... چو گوشه ... [illegible]

از هستی خود که ... [illegible] ... روان | پاکی ... [illegible] ... ری در نور ... [illegible]

تا شد ذره در نور خورشید | محو ... [illegible]

هستی ... [illegible] ... بر زمین ... [illegible] | [illegible]

گر ... [illegible] ... با ... [illegible]

... [illegible] ... میرزا ... [illegible]

[illegible] ... پیر ... [illegible] | پیر ... [illegible] ... گرده ... [illegible]

[illegible] ... ماه ... [illegible] | [illegible]

[illegible] ... کرد ... [illegible] | [illegible] ... چون ... [illegible]

پس ... [illegible] ... نقش ... [illegible] | دیدیم ... [illegible] ... درین ... [illegible]

از حسن ... [illegible] ... هیچ ... [illegible] | تا نقش ... [illegible] ... گرد ... [illegible]

... [illegible] ... در دل ... [illegible] | دریا ... [illegible] ... ول کرد ... [illegible] ... مشاهدات

[illegible] ... چون ... [illegible]

تا ... [illegible] ... هستی ... [illegible]

[illegible]

آخر جانان مرا … جان من [illegible] | دل اگر از … باشد حاجت گفتن نیست

شرح خونین … [illegible] | این چنین … گروهم از جانب محرومیت

گفتمش گردی جفا [illegible]

گفت دائم [illegible] گار من گرد این محرومیت

زاهدا عرفان … مسواک نیست | عشق … کن گر ابتها و دانش او درگذشت

خون دل را … | دامن کار را … خون دل … پاک نیست

هر کجا از وحشت آتش … عشق | … حیران … خس و خاشاک نیست

[illegible] | این … چهره خورشید … نیست

[illegible] | تا … [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گرچه در اینهای کون … بیچیدست | صاحب … رای را دیده معنی گمست

جاهل … زده … نظر … | شاذی کین … مردم … کمیت

… غزالی … [illegible]

عاشقان … [illegible]

[illegible]

خود صبح [illegible] ای حبیب تو آگاه	[illegible] مشهور [illegible]

تنها ز گرفتار [illegible]

کس نیست که [illegible]

گر سر من خاک شد در راه او [illegible]	خاک بران سر که گران [illegible] نیست
شسته شد از چشم [illegible] نقش [illegible]	یک نگاه [illegible] دیده [illegible] نیست
از خطر راه عشق [illegible]	خود همه کس [illegible] که خطرناک نیست
[illegible]	زاهد خود بین [illegible] ادراک نیست
[illegible] سنگ [illegible] گردون چه سود	این [illegible] است [illegible] افلاک نیست
خاک کف پای او [illegible]	[illegible] آنجا که [illegible] نیست

سر [illegible] ای از [illegible]

[illegible] فراق [illegible]

لاله [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible] وصل [illegible] عشق [illegible]	[illegible]
[illegible] دیوار [illegible]	گرچه [illegible]
دولت من این [illegible]	گرچه [illegible] طالعی یار من [illegible]
چند زند [illegible]	[illegible] از [illegible] زنار [illegible]

[illegible] ای [illegible] مهر [illegible]	[illegible] ای [illegible] با تو [illegible]

[illegible]

جشنی دریا و چیست دنیا ... / آن ... اسمان و ... [illegible]

بادیه ... [illegible] / ... [illegible]

جنت غنبر ... [illegible] / آنچه ... دریا ... [illegible]

[illegible] / گلشن ... میان یک ... [illegible]

و ... [illegible] / گوز ... های این ره ... [illegible]

... [illegible] / ... آنچه ... [illegible]

... [illegible]

گذشته از بام تا ... [illegible]

جز ... عشاق ... [illegible] / این ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

از ... [illegible] / ... [illegible]

... جان ... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

از ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

گر برگ ... [illegible] / گشته ام ... عالم رنگ و بوی ... [illegible]

چون ... [illegible] / ... دین ... [illegible]

در ... [illegible] / از دو ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

از ... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible]

... عشق ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

عجب آن چشم ترک پرفن را [illegible] ... دل مسکین در خون [illegible]

کس را نیست فهم حکمت عشق ... حکمتی هست اما ذرکی نیست

بندگان وحشت آلوده [illegible] ... گر حروف عشق حرف کودکی نیست

هلاک جان عاشق [illegible] ... گر از هجران جدا [illegible]

غزالی را [illegible] دین و دنیا

[illegible] کودکی است

مرا [illegible] عاشقی [illegible] ... بلی از عشق [illegible]

از آن عشقی [illegible] داد ... [illegible] چون [illegible]

[illegible] عشق ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] عاشق [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... گر از [illegible]

غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] ... [illegible] گرفته

[illegible] ... [illegible] گرفت

[illegible] خورشید [illegible] ... [illegible]

چشم مرا از غم او دیده ابر ... دیده چه گریه [illegible]

[illegible] شمار [illegible] شد ... گر [illegible] روز شمار [illegible]

طفل [illegible] ... [illegible] گرفت

گر چه [illegible]

[illegible] گرفت

تا جهان [illegible] جهان [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] آدم شاد ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

عالم [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

نصیحت ناصحان بپیش [illegible] نیست — گر به کج فهم تا عارفان خویش نیست

[illegible] آگهی [illegible] — [illegible] پستی نیست [illegible]

تو از خود [illegible] — [illegible] گناه [illegible]

با [illegible] دعوی کند — [illegible] دعوی [illegible]

چو کفر تو [illegible] — تر آن جنت [illegible]

چه [illegible] مژگان مردم — ولی [illegible] گرند [illegible]

غزال [illegible]

[illegible]

پیش [illegible] — [illegible] گر [illegible] خوش [illegible]

کام خود [illegible] — [illegible] از [illegible]

[illegible] — [illegible]

این [illegible] — [illegible]

[illegible] اگر کار جهان [illegible] — هر که [illegible] کار [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] خواری [illegible]

گویند که خوب است نجات از غم خوبان — کس را خبر از ذوق گرفتاری ما نیست

کیفیت شبهای اسیران چه شناسی — در چشم تو از خون مژه بیداری ما نیست

آنجا که لب لعل تو [illegible] — [illegible] غم خواری [illegible] نیست

ما را بهوای تو [illegible] — [illegible] عاشق [illegible] نیست

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

در [illegible] عشق [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

... که ... [illegible] ... گر درین ملک بجز عشق کسی والی نیست

جرم من عاشق ... [illegible] ... نظران خالی نیست

در ... گفتن حال دل خویش ... [illegible]

حالتی هست ... [illegible]

... جرم ما ... چیست ... موجب ... تا ... ایم چیست

گر ... مردان ... [illegible] ... غم ... ایم چیست

گشته ... دل ... [illegible] ... پیش از این حال ... ایم چیست

گر ... [illegible] ... حال ... دل ... ایم چیست

آنکه ... عالم ... عاشق ... [illegible] ... عاشق رسوا ... چیست

[illegible] ... ایم چیست

[illegible]

[illegible]

جز محبت عشق رسوایی نشانه میکند ... جرم معشوق ... عاشق بیچاره چیست

چند ... غم ... درد ... دوا

من چه ... ام ... این ... چیست

شنیدم عاشق دیوانگی چیست ... تو ... چیست

[illegible] ... چیست

[illegible] ... چیست

[illegible]

چیست [illegible] دلم حکم ترا ای [illegible] | گر درین ملک [illegible] عشق کسی والی هست

[illegible] جانب مردم [illegible] | [illegible] اما [illegible] خالی نیست

عشق کن حال دل خویشتن [illegible] غزل

[illegible] چیست [illegible] گران [illegible]

[illegible] جرم [illegible] چیست | موجب کم التفاتی ما ندیدانیم چیست

گر برای مردن ما بود استغنای [illegible] | ما که هم مردیم استغنا ندیدانیم چیست

گشته [illegible] لعل او دل دیوانه [illegible] | چشم [illegible] حال [illegible] ندیدانیم چیست

گر [illegible] دانه [illegible] مرکز [illegible] | [illegible] دل [illegible] ندیدانیم چیست

آنکه [illegible] رسوای عالم کرد عاشق [illegible] | [illegible] عاشق رسوا ندیدانیم چیست

[illegible] تیغ عشق [illegible] زدیم | تاج کسری [illegible] ندیدانیم چیست

[illegible] غزل عاشق دیوانه [illegible]

[illegible] ندیدانیم چیست

[illegible] چاره دل [illegible] | گر [illegible] بیمارم [illegible]

[illegible] خوش [illegible] | [illegible] عاشق آواره [illegible]

غم [illegible] دل [illegible] | [illegible] جرم [illegible]

[illegible] | [illegible] دادم [illegible]

دل [illegible] تغافل [illegible] | آه [illegible] دل آن [illegible]

[illegible] عشق رسوایی تماشا [illegible] | جور معشوق و [illegible] عاشق [illegible]

[illegible] درد هجر [illegible] دوا

من [illegible] این [illegible] چیست

[illegible] عاشق دیوانگی چیست | [illegible] دیوانگی چیست

[illegible] عجب [illegible] | [illegible] دیوانگی چیست

[illegible] | [illegible] چیست

[illegible] دل [illegible] | [illegible] چیست

[illegible] | [illegible] چیست

[illegible] دیوانگی [illegible] | [illegible] دیوانگی چیست

غزل عاشق دیوانه [illegible]

[illegible] چیست

[illegible] چیست | [illegible]

[illegible] | [illegible] چیست

[illegible] دل [illegible] | [illegible] دل [illegible]

[illegible] حالت [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] خال [illegible] | [illegible]

[illegible] تیان [illegible]

مطلع عشق [illegible] جنون گشت | در پیشانی عاشقانه [illegible] مضمون گشت

روز حشرت [illegible] غم [illegible] | چشم [illegible] دریچه گردون گشت

گه [illegible] من [illegible] | [illegible] اشک من امروز [illegible]

بی لب ساقی حریفان خمار آلوده‌اند | [illegible] جام باده گلگون گشت

گر [illegible] لعلت [illegible] وصل [illegible] | [illegible] از بیم هجران اشک من [illegible]

[illegible] | کی توان گفتن [illegible] افزون گشت

[illegible] غزال [illegible]

در [illegible] کنون گشت

[illegible]

گشت آباد جهان از روی [illegible] | چو برای [illegible] گردن غایت [illegible] گشت

[illegible] عاشق [illegible] عشق | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible] کز دیده [illegible] ... عارف [illegible] لا [illegible] گفت

[illegible] بی‌ [illegible] بدست آگهی ... [illegible] عارف آنگاه گفت

طالبان [illegible] وز [illegible] پیر ... [illegible] جام [illegible] گاهی گفت

[illegible] ... گر [illegible] الله [illegible] گفت

[illegible] چشم غزالی [illegible] در [illegible]

[illegible] در [illegible] آگاه گفت

[illegible] آگاهی [illegible] ... [illegible] شاهی [illegible]

کاخ [illegible] ... بر در و دیوار [illegible]

[illegible] ... شمع دولت [illegible]

[illegible] مردان راه ... [illegible] ساختن [illegible]

[illegible] مستکران [illegible] ... [illegible] داغ [illegible]

[illegible] ... [illegible] لیکن [illegible]

در [illegible] چو [illegible]

این [illegible] تسلیم [illegible]

[illegible] دل عالم [illegible] ... [illegible] دل [illegible]

[illegible] جمشید [illegible] ... [illegible] عشق [illegible]

[illegible] ... [illegible] روز [illegible]

از [illegible] راه [illegible] ... [illegible] بس است

[illegible] ... ارباب عشق را [illegible] بس است

[illegible] ... [illegible] بس است

ساقی [illegible] گشت

جام [illegible] بس است

[illegible] ... [illegible]

[illegible] عشق ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] جام [illegible] ... [illegible]

[illegible] عشق [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

گر [illegible] شور [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

گر جان [illegible] اون این [illegible] — گر بر [illegible] چنین است

هم عشق که این [illegible] — گر [illegible] با کیست

که میش ادین [illegible] مردم — گر او پیش [illegible] زمین است

میان [illegible] چشم [illegible] — چو آن [illegible] وان [illegible] است

[illegible] آن چشم جادو سخن گفت

[illegible] کن که سحر آفرین است

ای شوخ مرا [illegible] زلف تو دین است — در چین [illegible] زلف تو دل کافر چین است

ای عاشق [illegible] — و [illegible] گرچه [illegible] روی زمین است

پروانه [illegible] ولی [illegible] دل — [illegible]

گر مستم و مستور [illegible] — گر بوده [illegible] نشین است

ای طالب لیلی [illegible] مجنون — [illegible]

گر حال [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

تو [illegible] را [illegible] نیست — [illegible]

[illegible] راه [illegible] — در راه طلب [illegible] راه شعیب است

[illegible] — آن باده [illegible] در جام [illegible] است

[illegible] — [illegible]

از لعل تو چون [illegible]

[illegible]

[illegible] — گفت [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

هرچند عقل نقطه بیکار [illegible] | [illegible] از پرگار رفتن
[illegible] | [illegible] وانیک [illegible] رفتن

هرگز نبود کسی [illegible]

کار عشق [illegible] رفتن

هرچند دل خسته بهجر تو صبورست | ای وای بر آن خسته که از وصل تو دورست

در قصر بهشت ار [illegible] | گر دیده بگشاییم [illegible] عین قصورست

از حسن بهشتی [illegible] | [illegible] خورست

[illegible] | [illegible] طور

[illegible] | [illegible]

از کشتی [illegible] | [illegible] دریای [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] عشق و عالم [illegible]

از این جام جهان بین [illegible] | این ساقی [illegible]

یکی خورشید [illegible] | یکی دریای [illegible]

از آن خورشید [illegible] | وزین [illegible]

وزین دریا [illegible] | وزین خورشید [illegible]

از این خورشید گردون [illegible] | زین دریا جهان [illegible]

غزال کرکند سرگشت [illegible]

مرغ از [illegible]

دل دیوانه که او را سر زلفت وطن است | [illegible] ازان غمزه [illegible]

بس که بر سینه من [illegible] | همچو [illegible] که هم [illegible]

[illegible] شهیدان [illegible] | لاله با داغ [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | از غم عشق تو [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

چراغ زندگی [illegible] | شب [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

گر [illegible] عیب عشق [illegible] / گر [illegible] عیب و [illegible] با هنر است

فراق و وصل [illegible] عراقی [illegible]

اگر [illegible] داشت

زیر لب [illegible] سخن [illegible] بسیار داشت / لعل او خاموش بود اما سخن بسیار داشت

سبزه باغ [illegible] در گوشش / ورنه برگ عیش و عشرت این من بسیار داشت

در طریق عشق یک [illegible] مجنون شود / عشق مجنون بی نهایت کو [illegible] بسیار داشت

هر کسی را چشم ساقی [illegible] / انجمن همانا آن بیمار شکر لب بسیار داشت

من [illegible] عاشقی / عشق چون من عاشق خونین کفن بسیار داشت

از عشق من [illegible] تو [illegible] / ورنه دشمن [illegible] بسیار داشت

عشق در [illegible] عراقی را [illegible] خوار کرد

عاشق آواره [illegible] وطن بسیار داشت

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

هر گز [illegible] / [illegible]

اشک عراقی از پی [illegible] سوار

ورنه [illegible] داشت

[illegible] باده [illegible] نگاه داشت / ای من [illegible] جانب یاران نگاه داشت

[illegible] / [illegible] جانب [illegible] نگاه داشت

[illegible] / [illegible] لاله عذاران نگاه داشت

[illegible] / [illegible] یاران نگاه داشت

[illegible] / [illegible] صحبت یاران نگاه داشت

[illegible] / [illegible] یاران نگاه داشت

[illegible] عراقی [illegible]

[illegible] نگاه داشت

[illegible] دگر [illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] عشق [illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] عراقی [illegible] / [illegible] دگر [illegible]

[illegible] پرست در دنوش باده بیای نداشت

[illegible] بر سر خود کار [illegible] نداشت

[illegible] هیچ [illegible]

[illegible] بر مجنون [illegible]

[illegible]

نمود هر که ز شکستن [illegible] سودی نداشت | [illegible] سودی نداشت

مگو که طوطی [illegible] ز جمال | [illegible] وجودی نداشت

زبان [illegible] | فتاده گر ز سودای عشق سودی داشت

دلم شکسته [illegible] در مجلس | اگر [illegible] پای قدح [illegible] وجودی داشت

مگو که در شب [illegible] | اگر [illegible] عمر ما صباح [illegible]

چو مطرب این غزل از دفتر عراقی خواند

[illegible] اگر عودی داشت

بی درد دل بگو [illegible] منزلی نداشت | آنجا کسی نبود که در دو دلی نداشت

هر کس که [illegible] | در صورت [illegible] نداشت

[illegible] | [illegible] بود که آن [illegible] نداشت

زان [illegible] عشق [illegible] | [illegible] نداشت

از [illegible] | هر کس که [illegible] نداشت

گر [illegible] | هر که [illegible] عشق [illegible] نداشت

[illegible] عراقی [illegible]

حاصل [illegible] محبت [illegible] غم [illegible] داشت

هر که این [illegible] سودای [illegible] | ما نبودیم بزم رندان هیچ [illegible] نداشت

دست غمم [illegible] جانان [illegible] … و [illegible] بیمادی که درین سلسله داشت

[illegible] از حالت [illegible] … آن حال که دیوانه ز نظاره [illegible] داشت

هر [illegible] گشت [illegible] … آن به که [illegible] که آن به که [illegible] داشت

[illegible] از [illegible] … اورا [illegible] داشت

بر [illegible] آن [illegible] … سلطان [illegible] بود [illegible] داشت

عمری که [illegible] بود از روز [illegible]

کامی نظر [illegible] آتش [illegible] داشت

هر گرد که از دامن [illegible] … خاک [illegible] بهم [illegible]

دل [illegible] شد از [illegible] … [illegible] چون [illegible]

[illegible] در [illegible] … [illegible] دلم [illegible] زلف [illegible]

[illegible] جان [illegible] … [illegible]

[illegible] عشق از آنچه [illegible] … آن [illegible]

حال دل عاشق چو طلب کرد [illegible] … این بود که [illegible] از دیده [illegible]

ادراک [illegible] خرد [illegible] غزالی

[illegible] کرد [illegible]

از [illegible] دلم [illegible] … هر [illegible] داشت [illegible]

عاشق [illegible] … از [illegible]

ناگاه از آن گرد [illegible] … نقش دل از [illegible] زلف تو [illegible]

[illegible] دلم [illegible] … [illegible] ساخت

[illegible] … [illegible] ساخت

[illegible] عشق … [illegible]

گشت از دو جهان [illegible]

[illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible] عاشق [illegible]

[illegible] از [illegible] عشق … [illegible]

[illegible] دل [illegible] … [illegible]

[illegible] گرد [illegible]

[illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

گرد و گردد [illegible] دل زندان — [illegible]

دیوانه [illegible] هوس [illegible] — [illegible] جامه اگر نیست [illegible] چه تفاوت

هر [illegible] دیگران [illegible] — از [illegible] عشق [illegible] چه تفاوت

چون [illegible] عشق [illegible]

گر نیست مرا جامه [illegible] چه تفاوت

مرغ همت [illegible] — هر جا که [illegible] وفا [illegible]

دلا اگر [illegible] — بالله [illegible]

[illegible] اگر یافت [illegible] عشق [illegible] — این [illegible]

گر [illegible] — [illegible] مرغ عشق [illegible]

آن [illegible] رقیبان [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible] عشق [illegible]

لب [illegible] — [illegible] لب [illegible]

[illegible] دل [illegible] — [illegible] زلف [illegible]

[illegible] موی [illegible] — [illegible]

[illegible] — مرا عشق از این [illegible]

غمزه [illegible] روی او [illegible] — ز چین [illegible] ساخت

[illegible] — [illegible] نوشت

غزالی [illegible] عشق کام

[illegible] خود [illegible]

[illegible] عشق [illegible] — [illegible] عاشق [illegible] عشق [illegible]

[illegible] — [illegible]

عشق [illegible] — [illegible] عشق [illegible]

[illegible] — پیدا [illegible] عشق [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

داغ ستم او که [illegible] غزالی

بر خاتم دل مهر [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

کی نهایت آرزو دارم که با عشق [illegible] | هر سر مو [illegible] شاخ برگ آرزو دیگر است

جلوه [illegible] | [illegible] هر چه [illegible] دیگر است

بس که دارم در تماشای [illegible] | [illegible] سوی دیگر و چشمم سوی دیگر است

[illegible] | اندرین [illegible] دیگر است

بس که [illegible]

هر طرف [illegible]

[illegible]

چشم از برای دیدن یار است [illegible] | [illegible] از برای تماشای عالمست

جهان و [illegible] انجم و افلاک [illegible] | هر [illegible] که هست ز ابنای عالمست

دل را چه [illegible] ز عالم رسوایی و جنون | آن [illegible] که رسوای عالمست

از بس که [illegible] غزالی [illegible] ایم

عشاق را [illegible] سودای [illegible]

[illegible]

گر دل از عشق بتان [illegible] شکست | لشکر [illegible] در بین [illegible] دیگر زد [illegible]

گشته [illegible] وجود [illegible] | [illegible] وجود [illegible] زد [illegible]

نظری کرد [illegible] | لطف خوبان جفا چون [illegible]

[illegible] از [illegible] غزالی [illegible] | بر حذر باش [illegible] این مردم [illegible]

[illegible] نیستی [illegible] | چو سنگ [illegible] عاشقی [illegible]

[illegible] از خم [illegible] | تیغ بالا گر [illegible]

[illegible] | هر در قلم [illegible] نقش [illegible]

[illegible] | جلوه گر [illegible]

بر در [illegible] | [illegible]

[illegible] درون [illegible] | [illegible]

گشت غزالی [illegible] با رقیبان

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

آن شوخ که عمری [illegible] داد و [illegible] | چون [illegible] دل [illegible]

صد جرعه و پیمانه [illegible] دگران [illegible] | یک جام [illegible] که ما خورده [illegible] مست

گویند که از برق بلا سوخت غزالی

آن [illegible] حادثه [illegible] است

در [illegible] اگر [illegible] است | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

همچو چه بزم چون خام سوز بود [illegible] — [illegible] کرد دل کباب این دل که [illegible]

باز دو بین سیل سرشکم بجانب شد روان — دولت همره او با حباب این دو که است

نیا ختم که بیدار است دولت وصلش — نصیب ما چو من با بخواب این دو که است

همراه عشق [illegible] الدعه [illegible]

دشنام [illegible] دلم [illegible] اینی همه که [illegible]

[illegible] پری چهره گرد حسن تماشا [illegible] — خوبروی کرد رخ [illegible] تماشا [illegible]

انکه سر خیل بتان [illegible] — من عزیز هم [illegible] گرامت [illegible]

شوخ [illegible] که پای دل و دین [illegible] — ستاده [illegible] روی [illegible]

من خود از [illegible] دل مرغ هما [illegible] دارم — انکه [illegible] خط او [illegible] دو [illegible]

[illegible] تحصیل [illegible] — [illegible] آن سر و گل اندام [illegible]

راه [illegible] خرابات حریفان [illegible] — زاهد [illegible] و اندیه [illegible]

[illegible] هم عزالی همه [illegible]

[illegible] کرد [illegible] تماشا [illegible]

[illegible] از [illegible] — [illegible] حق [illegible]

[illegible] آتش خورشید [illegible] سوخت [illegible] — [illegible] و [illegible] رفت

رفت چون [illegible] انجا که [illegible] — [illegible] اگر هم [illegible]

مرغ [illegible] که [illegible] آید چون [illegible] — [illegible] دل [illegible] رفت

گفتمش گر [illegible] تو لاف [illegible] — گفت [illegible] گرفتاری [illegible] رفت

چون سبب [illegible] از اشک [illegible] — گر میان [illegible] دل ما جرای [illegible] رفت

گفتم [illegible] عزالی [illegible] سلطان [illegible]

گفت [illegible] از [illegible] که ای [illegible] رفت

[illegible] آباد گذشت — پشت [illegible] شادی [illegible] گذشت

غم و شادی [illegible] آخر کار — شادی [illegible] غم و شادی گذشت

[illegible] آن [illegible] — [illegible] آب [illegible] گذشت

[illegible] — [illegible] گذشت

[illegible] آه — آه [illegible] دل [illegible] گذشت

[illegible] — [illegible] گذشت

[illegible] — [illegible] گذشت

[illegible] — [illegible] گذشت

[illegible] سال [illegible] عزالی [illegible]

شادی [illegible] گذشت

[illegible] — [illegible]

[illegible] دل آن [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

گر کسی در عشق جز با [illegible] / از کف [illegible] روی او جمله زیر و زبر [illegible]

[illegible] گل [illegible] / [illegible] خون از دیده چون آدم اگر [illegible]

[illegible] در زندان [illegible] / از پی عذر گناه خویشتن دست از [illegible]

گر گمان [illegible] غزل [illegible]

[illegible] از [illegible] سر [illegible]

[illegible] / آن بهشت [illegible]

[illegible] / بستر خواب [illegible] عاقبت خاک [illegible]

[illegible] / پیش [illegible] عالم [illegible]

[illegible] / باز چون [illegible] خواهی [illegible]

[illegible] / چون [illegible]

[illegible] دل / [illegible]

از [illegible] دل [illegible]

[illegible] عاقبت [illegible]

[illegible] / [illegible] تو [illegible]

[illegible] دل / دیده را [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] دیده / شکر [illegible]

عاشق از بس تنگی میخواست سوی کعبه رفت / کفر و دین داشت ولی صورت زیبا کعبه داشت

بود در راه که کو نیز شود سنگ زمزم / باز در عشق حرامست و الا کعبه داشت

مهر دیدار تو امروز [illegible] جان داد

کار امروز که تو کرده بفردا کعبه داشت

هر کس که به عشق و تولای تو بوده است / نقد دو جهان مایه سودای تو بوده است

باز مشتاق ز پای سر و کرد آرام / مهر [illegible] همه در پای تو بوده است

[illegible] آراسته از قامت [illegible] / افتاده به سایه بالای تو بوده است

[illegible] / آیینه رخسار زیبای تو بوده است

هر کس که نظر [illegible] خیال تو نهاده است / [illegible] از دیده بینای تو بوده است

سر رشته جمعیت دلهای پریشان / تاری ز سر زلف سمن سای تو بوده است

گفتی که [illegible]

تا بوده دلم شاد به تنهای تو بوده است

از زلف [illegible] / [illegible] افتاده است

[illegible] / [illegible] افتاده است

[illegible] / [illegible] افتاده است

[illegible] / [illegible] افتاده است

[illegible] / [illegible] افتاده است

عشق ما اگرچه [illegible] | [illegible] پیش غمش افتاده است

[illegible] | از دوری جانان آتش افتاده است

کار عاشق غزالی از غم عشق

[illegible] کشش افتاده است

زگرد چهره خطش عنبرین آمده است | بنفشه از ورق یاسمین بر آمده است

دل از چه [illegible] گرفته زنخدانت | [illegible] آمده اما ازین بر آمده است

[illegible] دل او را [illegible] | هر آنکه از دل صد پاره [illegible] بر آمده است

[illegible] | چو از دو علم نقش آتشین بر آمده است

[illegible] قدم [illegible] | آب دیده [illegible] از زمین بر آمده است

[illegible] | که [illegible] بر آمده است

غزالی [illegible] که او

[illegible] عشق [illegible] آمده است

[illegible] جان و تن آتش [illegible] دل پر خون تو | از شرار آه [illegible]

هرکجا پای [illegible] | [illegible] دل [illegible]

چون [illegible] لیلی بزم مجنون [illegible] | [illegible]

آه مجنون [illegible] | هرکجا افتاد [illegible]

[illegible] خال او [illegible] در دل [illegible] | [illegible] آن [illegible]

سوخت آن آتش دلم اگر تو پنهان داشتم | بیش ازین گر بود در وی آتشی اکنون [illegible]

لوح خاک تو غزالی سوخت از سوز درون

[illegible] بسوخت

گرد کویش [illegible] بهشت دولت دیدار او | [illegible] از اشک من بنیاد دیوار اوست

گشته ظاهر [illegible] | [illegible] رخسار اوست

[illegible] سوخت عشق [illegible] | آتشی افروخته گرمی بازار اوست

[illegible] کوی تو [illegible] | [illegible] چشم گوهر بار اوست

[illegible] دل آن [illegible] | [illegible] زنار اوست

[illegible] نقش [illegible] | [illegible] اوست

[illegible]

[illegible] اوست

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] چه بیست [illegible] دلان بارست
چشم [illegible] شمع [illegible] کند [illegible] بسیار نشست

چشم آن [illegible] دارد که نشود خانه او
مردمی کرد و [illegible] دیده خونبار نشست

گر ره [illegible] حرم یار بگردد آنگه
بسکه در چشم منست آن قامت و رفتار نشست

در دل آب [illegible] چو جان [illegible] آتش
شعله [illegible] که در سینه افگار نشست

راه [illegible] جعفر [illegible] سید آمد
[illegible] آمد و بسیار نشست

[illegible] خود را [illegible] سوزن عیسی [illegible]
گر از آن در قدم راه روان خار نشست

دولت [illegible] بزم وصال تو غزالی چو نیافت
رفت و در گوشه [illegible] روی بدیوار نشست

در دیده عکس چهره آن [illegible] نوشت
زان [illegible] دیده که نقش [illegible]

از نور عشق آمد [illegible] دل [illegible]
در خلوت وصال [illegible]

هر کس که برکشات چو ماه [illegible] سرو روان
[illegible] آرزو [illegible] تو آن [illegible]

[illegible] وصال
آخر [illegible] که [illegible] در این آرزو [illegible]

بر خاستم [illegible] چو صبح [illegible]
[illegible] می توان که دم [illegible] بود [illegible]

[illegible] گشت [illegible] ضعف [illegible]
ور نه [illegible] باده کشید و فرو نشست

هرگز برون نرفت غزالی ز خاطرم
تیری که خورد دل من از آن ترک تندخو نشست

هر اشک که بی لعل تو در چشم تر ماست
طفلیست که پرورده بخون جگر ماست

خورشید از آن اشک فشان آمد بر چرخ
کو سوخته آتش آه سحر ماست

گر [illegible] نشود سر [illegible]
خاک قدم یار که کحل بصر ماست

از داغ جنون بر سر ما نیست [illegible]
داریم سر شاهی و این تاج سر ماست

چون [illegible] ما نیز در این راه [illegible]
رخسار [illegible] پرده [illegible] نظر ماست

ای [illegible] از [illegible] کلاه [illegible]
آن [illegible] که در رهگذر ماست

از [illegible] غزالی
بد نامی و رسوائی و رندی هنر ماست

دل [illegible] عشق تو [illegible] همراست
[illegible] سلسله همراست

زلف تو زنجیر نجات منست
دست [illegible] سلسله [illegible] همراست

عشق [illegible] دلم [illegible]
[illegible] که جفا [illegible] همراست

مهر تو دل از همه عالم گذشت
چون تو [illegible] همه عالم همراست

پیر [illegible] گشته بکف جام [illegible]
[illegible] همراست

از دم من درد کشان [illegible]
[illegible] همراست

[illegible] غزالی که در این [illegible]
جام می و سلطنت [illegible] همراست

[illegible] گر [illegible] بگسست [illegible]
[illegible] گسست [illegible]

دل [illegible] گرد [illegible] غزال
[illegible]

هر ... است [illegible] ... | ... از زلف [illegible] ... شکست

هم نیست کز شکست [illegible] دست هم | پیمانه ... در لب ... این شکست ببست

بنمود چون زلف [illegible] ... | دل دوست و جامه ... در چین شکست و بست

هر شاخ آرزو که ... داشت ما شکست | ... عاشق مسکین شکست و بست

بستم ز زلف باده ... چو ... نظم

کردم ردیف [illegible] رنگین شکست و بست

محتسب جام ... [illegible] دست تو شکست | بشکند دست تو کین جام ز دست تو شکست

... زاهد ... محراب ... | شیشه ... ز نرگس مست تو شکست

... [illegible] که از اهل صلاح | توبه از لب باده پرست تو شکست

چون حبابست که ... [illegible] | دل که در طره ... و شکست تو شکست

... جان ... دل ... | ... که در سینه ... تو شکست

... جان ... مستی ... | ... لب باده پرست تو شکست

... اهل جهان ... [illegible]

... تو ... شکست

گردون بساط ... مجلس ... | خورشید ... جام ... ما

... شیشه ... شود | ... [illegible] ... ما

... [illegible] | ... که در آ... ما

آن چشم نیست مایه آشوب ... | وان غمزه نیست ... گر عشق و دین ما ست

زاهد کجا ... میان تو ... | این ... [illegible] ... ما ست

صبح ... از عشق ... نسیم | بر صدق ما گواه دم آتشین ما ست

گفتی که از غبار ملامت ... روی | اینک نشسته گرد ... بر جبین ما ست

... غزالی ...

سر بر زمین نهاد که این ... ما ست

اشکم ... سینه ... مضمون می نوشت | اینک ... که از خون می نوشت

... [illegible] ... | ... می شد ... جگر خون می نوشت

... [illegible] ... | ... می نوشت

... [illegible] ... | می شدم ... می نوشت

... [illegible] ... | ... می نوشت

... [illegible] ... | ... مجنون می نوشت

... [illegible] ...

... [illegible] ... می نوشت

آن شوخ ... [illegible] | ... [illegible]

... [illegible] | ... [illegible]

... [illegible] | ... [illegible]

شمعی چو [illegible] بر خسارهٔ [illegible] عشق — [illegible] کفن اوست

شمعیست دل که [illegible] شهید است ما را — هر عضو که از تیغ بلا [illegible] پیرهن اوست

اندکی [illegible] جای ما زده ما شوق [illegible] — هر چند غریب است [illegible] وطن اوست

در یوسف [illegible] شهره جهان گشت غزالی

[illegible] هر جا که رسیدم سخن اوست

آن [illegible] که خط عنبرین [illegible] اوست — آن [illegible] بر خط فرمان اوست

گرد چشم [illegible] — یا بجای [illegible] سر مو بر تن پیکان اوست

چشم او [illegible] دل — [illegible] گوشه [illegible] اوست

گر چه [illegible] پاک نیست — همچنین روز افزون [illegible] پاکی دامان او

سبز خط [illegible] — [illegible] چشمه حیوان او

[illegible] چشم [illegible] — [illegible] او

می تواند گرچه [illegible] مضمون [illegible]

[illegible] عاشقی [illegible] دیوان او

همچو [illegible] گم گشته [illegible] — [illegible] صدق [illegible] این [illegible] است

در آفتاب طلب عاشقان [illegible] — [illegible] الحان [illegible]

بهای یوسف ما مصریان چه [illegible] — [illegible] اگر داغ [illegible] است

مرا از آه [illegible] — [illegible] دست [illegible] این گل [illegible]

زهی جمال که عالم فرو گرفت هنوز — درو چو نیک نظر میکنیم پنهانست

چه داغ هجر بر عاشقان به ساعت وصل — کنیم نیست بر دوست و نیست یکسانست

اگر بهره ز غزالی جهان گرفت چه عیب

بهار [illegible] بلبل غزل خوانست

ز نیکوان چو تو امروز در زمانه کست — نه در عرب چو تو زیبا [illegible]

[illegible] اگر [illegible] — اگر [illegible] خوبان [illegible]

[illegible] اگر عمر [illegible] — و گر نه [illegible] عمر [illegible]

چگونه [illegible] عشق [illegible] ز پای دل کند عاشق — که هر کجا [illegible] از راه عشق [illegible]

گناه کبیره [illegible] این [illegible] — خطی که گشته [illegible]

تو ذوق تیغ بلا در عشق [illegible] — اگر [illegible] ابروی او [illegible]

[illegible] عشق [illegible] عاشق — که هر کجا که رود او [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

در [illegible] عشق [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] چون [illegible] — [illegible]

[illegible] کیمیا — [illegible]

این غزل [illegible] | [illegible]

در صورت آینه جنت کرد و [illegible]	[illegible] صورت و [illegible]
یعنی خود رسید [illegible] خط [illegible]	در دوست که بر ما بسته از آتش [illegible]
[illegible] جز دل بر [illegible] آتش [illegible]	[illegible] زیادت شود [illegible]
[illegible] مطلب [illegible] عشق رسوا	[illegible] کر این نشین [illegible]
[illegible] مجنون شد [illegible]	[illegible] که سینه خانه [illegible]
[illegible] بیرون [illegible]	این [illegible] بر دم زدن او [illegible]

[illegible] دولت [illegible] کسی [illegible] دوست

[illegible] غزالی [illegible]

عاشقان [illegible] خود [illegible] حضرت او	[illegible] از جانب دوست
[illegible] جیبن است اگر [illegible] شوق	[illegible] طالب [illegible]
زلف [illegible] که [illegible]	[illegible] جانب است اگر [illegible]
مشک [illegible] صبا [illegible]	[illegible] شوق [illegible] دوست
[illegible] زلف [illegible]	[illegible] غالیه [illegible] دوست
[illegible] دیده و دل [illegible]	لب [illegible] جام و لب [illegible]
[illegible] غزالی [illegible]	[illegible] خلق [illegible] کشته او

دل من آتش سوز انتوانست نهفت	چشم من اشک تمنا نتوانست نهفت
چون تواند که کند [illegible] از خلق نهان	شرر سینه که خارا نتوانست نهفت
عاقلان راز [illegible] گفته شد دل	درد دل عاشق رسوا نتوانست نهفت
[illegible] زموی میان و [illegible]	[illegible] نتوانست نهفت
[illegible] صورت آینه [illegible]	[illegible] نتوانست نهفت
[illegible] نتوانست که [illegible] فراق	[illegible] نتوانست نهفت

بهر آن زود [illegible] از سینه غزالی آتش

که دل سوخته آن را نتوانست نهفت

[illegible] دولت [illegible] می بایست	[illegible] تو [illegible] می بایست
جان من [illegible]	جان من [illegible] می بایست
[illegible] دل من [illegible] تو آید که [illegible]	[illegible] می بایست
[illegible]	[illegible] می بایست
[illegible]	[illegible] می بایست
[illegible] دولت [illegible]	[illegible] می بایست

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible] می بایست

دیده و دل [illegible]	[illegible]

[illegible] اقبال [illegible] / [illegible]

[illegible] جهان [illegible] / [illegible] دیدن [illegible]

صبح امید [illegible] / [illegible] اگر [illegible]

اشک [illegible] / [illegible] چیدن [illegible]

[illegible] / ور دل [illegible] موجب رنجیدن [illegible]

[illegible] عشق [illegible]

ور [illegible]

گو [illegible] شنیده [illegible] / [illegible] جمال [illegible]

از چوب [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

دل [illegible] / [illegible]

زانکه [illegible] اهل کمال [illegible]

[illegible] فضل و کمال [illegible]

[illegible] دوران حسن [illegible] / با آن [illegible] حسن [illegible]

وانکه [illegible] / [illegible] سلطان حسن [illegible]

عشق [illegible] واله‌اند / عالم خراب گردد طوفان حسن تست

آیینه [illegible] زروی تو دیده را / یارب چه دیده است که حیران حسن تست

چوگان [illegible] آن غبغب [illegible] / مانند گوی در خم چوگان حسن تست

[illegible] عارض تو [illegible] / معلوم می‌شود که پریشان حسن تست

زان شهره گشت نظم [illegible] بنیکوی

کان نظم [illegible] که در شان حسن تست

شمع شب افروز من [illegible] / این [illegible] تو [illegible]

این [illegible] سر [illegible] دراز / [illegible]

[illegible] / بر [illegible]

[illegible] / که به کوی بتان [illegible]

زآتش دل [illegible] شمع صفت [illegible] / گر تو ندانی [illegible] اشک [illegible]

ای که [illegible] عشق گفتم [illegible] / [illegible] گناه [illegible]

[illegible]

[illegible]

در [illegible] / نوبت مجنون گذشت [illegible]

[illegible] / آیینه [illegible] آنچه [illegible]

آتش دل [illegible] فانوس [illegible] / [illegible]

[illegible] بر [illegible] چشم بین [illegible] دل — لاله صحرای عشق تازه و [illegible] است

همه اقبال من [illegible] گردون [illegible] — در سپه پاسبانان عشق [illegible] است

از [illegible] نسیم [illegible] آدمیکن — زلف [illegible] تو [illegible] زبون است

[illegible] غزالی [illegible] چشم [illegible]

[illegible] سر داغ جنون است

توانگری که گدای تو باد پادشاه است — همه آن کز [illegible] تو [illegible] است

سجده گردون [illegible] — اگر چه [illegible] فلک [illegible] است

[illegible] — گر [illegible] قدر تو [illegible] است

[illegible] کعبه [illegible] عشق — چنین [illegible] است

اگر ز عشق تو گشتم [illegible] — [illegible] است

بعشق کوش که [illegible] است — اگر [illegible] شد [illegible] است

[illegible] غزالی اگر [illegible]

[illegible] لطف [illegible] است

[illegible] داغ تازه [illegible] که بر سینه [illegible] — از [illegible] شد و آتش [illegible] است

وان [illegible] دل [illegible] — [illegible] است

پروانه [illegible] جمال شمع — سوزی که از فراق تو در سینه [illegible] است

گل [illegible] — اینها نشان گریه [illegible] است

از می کشان [illegible] پاکی کراست — من شراب [illegible] است

اظهار [illegible] میکند آن شوخ با رقیب — معلوم شد که در دل او کینه [illegible] است

گفتم که در ره تو غزالی فتاده کیست

از ناز گفت عاشق دیرینه [illegible] است

یار ما در سفر عشق بما همراه است — خضر [illegible] همراه است

[illegible] تا عدم [illegible] — گر [illegible] وفا تا کجا همراه است

[illegible] که جفا [illegible] — [illegible] وفا همراه است

آنکه [illegible] — [illegible] که با سایه [illegible] همراه است

[illegible] ایام [illegible] — [illegible] همراه است

ای که با [illegible] — [illegible] بلا همراه است

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible] شما همراه است

[illegible] تیغ تو [illegible] — [illegible] تیغ تو [illegible] است

[illegible] — تیغ تو [illegible] است [illegible]

[illegible] — [illegible] است

[illegible] — [illegible] است

[illegible] غزالی [illegible] — [illegible] است

تا ... ای دل بکوی محبت — ... زیر ... محبت

... از عمر خضر است ... — ... نقش ... محبت

... چیزی ... عشق ... — ... گردیم ... در کوی محبت

چو ... خاک اهل محبت ... — ... [illegible] ... محبت

... محبت ولیکن — ... از دلم آرزوی محبت

... شد ... — ... جام و سبوی محبت

غزالی ... گردم ... [illegible]

... آرزوی محبت ... محبت

... ز ... دهن در میان است — ... سخن در میان است

... از ... — ... جان ... در میان است

... — ... در میان است

... گفت ... — ... در میان است

... جای ... — ... در میان است

... — ... در میان است

غزالی ... سخن ... [illegible]

... سخنهای من در میان است

در کوی ملامت گر دل ... کم از انجاست — ... کم از انجاست

جاکیست ... دل ... غمزه ... — خون ریختن دیده ... کم از انجاست

... عجب نیست — ... عاشق ... کم از انجاست

... معشوق ... گشت — ... عاشق ... کم از انجاست

... غزالی

... کم از انجاست

... کوی او ... — ... او بس است

از ... کوی ... — ... کوی او بس است

... چشم ... — ... او بس است

... — ... او بس است

... — ... او بس است

... — ... او بس است

... غزالی ...

... او بس است

ای دل ... — ... [illegible]

... — ... [illegible]

... از ... — ... [illegible]

... کوی — ... [illegible]

هر کس بجهت [illegible] عاشق / دیوانه [illegible] گرد تمنا [illegible] ملامت

بسیار ملامت [illegible] حاصل [illegible] / [illegible] بار عشق چه پروا [illegible] ملامت

گر کوی [illegible] غزالی

دیوانه عشقم [illegible] ملامت

بس کی بار [illegible] عشق تو [illegible] / هر که چه گرد سنگ کوی تو از باد [illegible]

چشم شوخ تو [illegible] / هر چه [illegible] نهاد [illegible]

گر [illegible] دل [illegible] تنگ / سنگ دل [illegible] دل [illegible]

[illegible] / ظاهر احوال دل عاشق [illegible]

[illegible] جام جم و مهر سلیمان [illegible] / [illegible] ساغر [illegible]

ای خوش [illegible] / همه [illegible] جام [illegible]

هر که [illegible] / [illegible] بلا [illegible] باد [illegible]

[illegible] غزالی تو [illegible]

[illegible]

[illegible] کوی ملامت [illegible] / [illegible] کوی ملامت [illegible] آن [illegible]

[illegible] / [illegible] فردای قیامت نتوان [illegible]

ای [illegible] / [illegible] آرزوی آن قد [illegible] نتوان [illegible]

روز [illegible] کوی تو [illegible] / [illegible] کوی تو [illegible] نتوان [illegible]

اینجا بسلامت نتوان رفت غزالی / [illegible] کلامت نتوان [illegible]

[illegible] / [illegible] بلا رفت

[illegible] کوی بتان [illegible] / بیچاره [illegible] وفا رفت

در وصل [illegible] / گر [illegible] تو [illegible] خاطر [illegible]

[illegible] نتوان گفت / [illegible] رفت

[illegible] / فریاد که [illegible] عاشق [illegible] رفت

[illegible] / افسوس [illegible] باد صبا رفت

[illegible] غزالی

[illegible] آمد و [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / عشق [illegible]

[illegible] / [illegible] از دل [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] ذوق دار [illegible] / [illegible]

از غزال [illegible] / [illegible]

[illegible] … [illegible] | [illegible] این حرف … [illegible]

آن که اگر دستش … [illegible] | … عاشق … شاهی [illegible]

بر رخساره و خال تو … چشم دل [illegible] | … سیاهی [illegible]

عقل را در سر زلف تو [illegible] | … [illegible]

شیخ … رخسار … [illegible] | … [illegible]

هیچ شکی نیست که هر که … [illegible] | هر که … تباهی [illegible]

چشم شوخ تو … غزال [illegible]

… عشاق … [illegible]

عکس خوبان … بیرون … [illegible] | هر که … بیرون کرد [illegible]

… [illegible] | … بیرون کرد [illegible]

شد دل … [illegible] | … بیرون کرد

… [illegible] | … بیرون کرد [illegible]

گفتمش … [illegible] | … بیرون کرد [illegible]

چهره … [illegible] | … بیرون کرد [illegible]

… غزال … [illegible]

… بیرون کرد [illegible]

خوشحالم اگر … [illegible] | … [illegible]

این خاک چه … نیست | پیمانه این بزم که … آتش است

… سر … گشتن | … عجب … تماشاست

از دولت وصل تو … ندیدیم | بر اهل نظر قیامت … آتش است

گفتم که … رخ من | خندید که … آتش است

خط نیست که … حسن … | … غالیه پاش است

… دل … [illegible] | … کند … آتش است

گویند که در کوی تو … غزال

… آتش است

الایام عمر … گذشته است | چیزی نمانده باقی … گذشته است

ای … [illegible] | گر عمر … گذشته است

… هیچ نیست | … عالم گذشته است

کاری است زخم … طبیب | … گذشته است

امشب … [illegible] | … گذشته است

… عاشق … [illegible] | چیزی که … گذشته است

بر … غزال … دل

جائی … گذشته است

… [illegible] | … [illegible]

[illegible] سر حال که سر کو [illegible]
[illegible] زبان [illegible] تو [illegible]

هر جا کسی عزم کرد [illegible] روی تماشا [illegible]
[illegible] اگر زهر [illegible] ما نیست

[illegible] شد و از سوز جگر تیغ بر آورد
[illegible] سوخت [illegible] تیغ تو [illegible]

گر داشتی [illegible]
[illegible] عادت

[illegible] نیست که آن ناکس [illegible]
[illegible] خط [illegible] است که بر [illegible]

[illegible] از [illegible] تو [illegible] اهل
تیغ [illegible] گریبان زده [illegible]

[illegible] گرفت
گر [illegible] زمین [illegible] گرفت

[illegible] تیغ [illegible] زده [illegible]
[illegible] آن شوخ [illegible] گرفت

معموری عالم [illegible]
[illegible] مجنون [illegible] گرفت

پیمانه بگیر از کف ساقی که جهان [illegible]
[illegible] گرفت

بنگر [illegible] که [illegible]
[illegible] گرفت

آتش [illegible] تیغ
[illegible] گرفت

[illegible] که [illegible]
[illegible] گرفت

[illegible] رخسار [illegible] را خواهد [illegible]
[illegible] آن گل رخسار را خواهد [illegible]

[illegible] عاقبت
[illegible] جان یار را خواهد [illegible]

گر نخواهد [illegible] از جانب آن [illegible]
[illegible] را خواهد گرفت

وقت قتلم بر میان زد دامن [illegible]
دامن آن [illegible] را خواهد گرفت

عشق اگر [illegible] را خواهد گرفت
عاقبت [illegible] را خواهد گرفت

[illegible] روی تو [illegible]
گر [illegible] خون [illegible] را خواهد گرفت

گرم [illegible] عشق [illegible] غزالی [illegible]
[illegible] بسیار را خواهد گرفت

هر دم [illegible] است
مشهور عالمست که [illegible] ارادت است

عادت بعشق کرده دلم [illegible]
هر چند [illegible] عادت است

[illegible]
[illegible] عشق تو [illegible] زیادت است

[illegible] از [illegible]
[illegible] است

[illegible] تیر جفا [illegible]
[illegible] است

[illegible] سخن از [illegible]
[illegible] است

[illegible] غزالی [illegible]
دل [illegible] شهادت است

دلها [illegible] زمانه [illegible] است
[illegible] است

[illegible] می نالد
[illegible] است

[illegible] مجلس [illegible]
[illegible] است

[illegible] / [illegible]

[illegible] دارم برای کشتن تو / گر من [illegible] معلوست

[illegible] تو [illegible] / [illegible] معلوست

حدیث اهل محبت نشان [illegible] / [illegible] آن [illegible] معلوست

سگ شدم [illegible] رقیب / گر [illegible] سگان این آستانه معلوست

شاید حدیث غزالی حدیث کار جهان

پیام [illegible] دیگر کن [illegible] معلوست

از کوی تو با داغ تمنا نتوان رفت / انجا نتوان بود و از انجا نتوان رفت

با عمر [illegible] در طلب وصل تو [illegible] / با [illegible] این گام زد و یا نتوان رفت

با داغ تو میریم [illegible] / با داغ [illegible] تو [illegible] نتوان رفت

از خاک [illegible] سر زد و بسته آن [illegible] / [illegible] نتوان رفت

صد تیغ خوریم و سپر [illegible] تسلیم [illegible] / گر [illegible] نتوان رفت

ای دل طلب [illegible] دگر [illegible] / گر [illegible] نتوان رفت

صحرای طلب [illegible] غزالی

همراه جنون باش که تنها نتوان رفت

روی که [illegible] در دام [illegible] افتادست / ز [illegible] دل [illegible] آتش افتاد

کجا [illegible] تو [illegible] / سمند ناز تو بسیار سرکش افتادست

من و سگ [illegible] تو [illegible] افتاده ایم [illegible] / مرا با [illegible] افتادست

از [illegible] نتوان کرد منع ما ز جنون / که کار ما به بتان پری وش افتادست

[illegible] جهان که [illegible] / ز خون دیده [illegible] منقش افتادست

مرا چه کار گشاید ز عقل [illegible] / که همچو طره خوبان مشوش افتادست

بدام عشق غزالی ازان نمی افتد

که سالها بجریان [illegible] افتادست

[illegible] دیوانگی از [illegible] کیست / درین جنون از چه به زنجیر گیسوی کیست

دل [illegible] موی گشت [illegible] / [illegible] معلوم [illegible] موی کیست

بس که حیران [illegible] صورت [illegible] / روی من گویی که در آئینه روی کیست

[illegible] در محراب [illegible] / قبله خاکساران طاق ابروی کیست

گر بکوی [illegible] جان دهم [illegible] / دل که [illegible] راه وفا [illegible] سر کوی کیست

ای [illegible] جان یافتم از [illegible] تو / [illegible] این [illegible] کیست

از غزالی چشم [illegible]

کان ملامت [illegible] چشم جادوی کیست

در عشق مجنون [illegible] گفتم [illegible] سخن [illegible] / کس [illegible] عشق [illegible]

با [illegible] گویم سخن عشق [illegible] بیشتر / با [illegible] کند صاحب فن [illegible]

اسرار [illegible] دیده جهان [illegible] / ای [illegible] جوان [illegible] پیران [illegible]

[illegible] چو همه [illegible] — [illegible] سبزه درگه آن [illegible] بحث

تا زلف [illegible] در حلقه سنبل — [illegible] شده در [illegible] چین بحث

خون [illegible] آهوی [illegible] — [illegible] مشک ختن بحث

[illegible] در بیت غزال

[illegible] بحث

در کوه [illegible] دامن صحرای [illegible] — فرهاد [illegible] و مجنون شد [illegible]

هرگز سرف [illegible] نتوان یافت — این مرتبه را اگر نشود عشق تو باعث

[illegible] فلک [illegible] — [illegible] چو [illegible]

[illegible] شکستیم چو [illegible] — گر [illegible] شکند سنگ [illegible]

آن طالبه [illegible] نظر [illegible] — [illegible] آن [illegible]

در قبله [illegible] دلت [illegible] — [illegible] نظر [illegible]

[illegible] غزال

[illegible]

[illegible] بحث — [illegible] بحث

چون [illegible] — [illegible] بحث

[illegible] — [illegible] بحث

او [illegible] — [illegible] بحث

اگر تو یقین سنگ تو انست [illegible] کرد — در [illegible] که [illegible] با جان یقین [illegible] بحث

دلهای عاشقان که ز [illegible] جز [illegible] گریخت — داری [illegible] بحث

[illegible] و بلبل غزال [illegible]

[illegible] بحث

بر [illegible] که پیمان شده [illegible] — [illegible] شده [illegible]

گر [illegible] شد از لوح دل [illegible] — این [illegible] شده [illegible]

جمعیت اسباب پریشانی ما را — [illegible] پریشان شده [illegible]

[illegible] دل عاشق — [illegible] شده [illegible]

[illegible] اگر [illegible] شد از اشک — چون اشک [illegible] پاکی دامان شده [illegible]

بر سینه که هر قطره خون ریخت [illegible] — خون ریزی [illegible]

[illegible] باعث [illegible] غزال

[illegible] جانان شده باعث

ای [illegible] وصف [illegible] — با [illegible] همه [illegible]

[illegible] خویش اگر [illegible] — [illegible]

[illegible] خویش [illegible] — [illegible]

[illegible] غیر تو [illegible] — آتش [illegible]

از تو غیر تو [illegible] نیافت نشان — [illegible]

مصلحت آن بود که گفت نشست | گر نبود روزی آن ما همه هیچ

گر غزالی چنین گهر ریزد
هیچ گوهر نشان ما همه هیچ

با عشق دو کون [illegible] سر پیچ | [illegible] تر آدمی گر هیچ
[illegible] بگو [illegible] عقل | یعنی که همه هست مختصر هیچ
دین که [illegible] نیارست | آه شب و گریه سحر هیچ
[illegible] عنایت عشق | اندیشه زاد و راهبر هیچ
این [illegible] نظر نیاید | آن هیچ که [illegible] نظر هیچ
در راه [illegible] | وصل [illegible] وای ما هیچ

اگر [illegible] غزالی
[illegible] هیچ

گنج قاید [illegible] | [illegible] هیچ
[illegible] گفت [illegible] | گر [illegible] شیرین
[illegible] | [illegible] هیچ
هزار سال اگر [illegible] | [illegible] هیچ
بزلف شانه [illegible] کسی که دل بنهاد | نیابد [illegible] روزگار
فغان بلبل بیدل [illegible] | گر آن [illegible] گل داد این کرشمه و غنج

اگرچه رفت غزالی ازین جهان که [illegible] | هزار نکته بشیرین زکلک قافیه سنج

ز زلف بر [illegible] گاهی [illegible] | اگر به گل بنشیند از باد گاهی [illegible] گاهی گج
هندوی زلف [illegible] دل [illegible] | بنفشه [illegible] صبا گاهی [illegible] گاهی گج
میان قامت و ابروی شیرین داشت زان آمد | نشان تیشه فرهاد گاهی [illegible] گاهی [illegible]
[illegible] تفاوت نیست از کیش [illegible] | که تیری آن [illegible] افتاد گاهی [illegible] گاهی [illegible]
[illegible] که تیر [illegible] سینه [illegible] | چو تیر از آب و آتش باد گاهی [illegible] گاهی [illegible]
چو آهی [illegible] زلف [illegible] | [illegible] [illegible] بادگاهی [illegible] گاهی [illegible]

غزالی داشت [illegible] نشان زد
با [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]

چو [illegible] گرچه تو [illegible] گاهی [illegible] گاهی گج | که باشد [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]
بود شبها [illegible] شمع [illegible] پروانه | [illegible] شعله [illegible] باد گاهی [illegible] گاهی [illegible]
خیال قامت [illegible] زلف تو [illegible] | [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]
علم بود حیران [illegible] لام و قد زلفش | [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]
[illegible] میکرد | [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]
بهر جانب [illegible] گلستان گرد [illegible] | [illegible] باد گاهی [illegible] گاهی [illegible]
[illegible] بهر [illegible] گرد [illegible] | [illegible] گاهی [illegible] گاهی [illegible]

[illegible] … [illegible] / بستان … محراب گاهی … [illegible] گاهی

خیال ابروی … چشم … [illegible] / … گاهی … [illegible]

کسی … آتش … خویشتن می‌کند [illegible] / کسی است آن زلف … [illegible]

چه شد گر … [illegible] / مرا با شمع … گاهی … [illegible]

مرا به سجده محراب ابروی … [illegible] / … سجده در محراب گاهی … گاهی

نمی‌دانم که کین … [illegible] / … با احباب گاهی … کج

غزالی … زلف … [illegible]
… خورشید … گاهی … کج

رسی جمال تو … احتیاج / وزان چراغ … تجلی ارواح

… حسن تو … [illegible] / … تجلی … [illegible]

هزار … [illegible] / … گل … [illegible]

وزان … برآوردم / … صلاح … [illegible]

اسیر عشق … [illegible] / … صبح … [illegible]

… وصل تو … [illegible] / … وصل … [illegible]

غزالی از … وصل … [illegible]
… جهان … [illegible]

ساقی … صبح … دم صبح / … که بر آمد … صبح

ای غافل اگرچه مقصود دیدی / آیینه ساغر نگر و جام جم صبح

برخیز که از نور … [illegible] / هر دیده که محرم نشود در حرم صبح

هر زنگ کدورت که بود پاک توان کرد / از آیینه دل نمی دم دم صبح

مطرب نفسی … از نغمه که صبح است / اسباب صبوحی ز دکان … قدم صبح

یک وقت خوش از گردش ایام ندیدم / تا چند توان دید غم شام و غم صبح

هر نغمه که در ملک سخن یافت غزالی
از مخزن شب بود ز گنج کرم صبح

ساقی … رسان می جانپرور فرح / تا از لب تو لعل شود … [illegible]

گر بر … ز جوهر لعلت شد … / با می یکی شود ز صفا گوهر … [illegible]

… لب تو گر طلبد ساغر از فلک / یاقوت آفتاب کند … [illegible]

… [illegible] / … [illegible]

… چنان … [illegible] / کی میشود که خون نشود … سر قدح

ساقی کرم … طلوع مهر / صبح … [illegible] قدح

بگذشت چو حباب غزالی ز سر
گردند … ز سر قدح

… دل از … [illegible] / قدم … [illegible]

… [illegible] / … [illegible]

[illegible] در دیده [illegible] [illegible] حرم وصل [illegible]

[illegible] عمر [illegible] [illegible] از دور دیده چشم [illegible]

ز ظلمت شب هجران [illegible] ست [illegible] آسمان [illegible] از تیر آه ما سوراخ

از آن دو صبح گریبان [illegible] چاک زدیم [illegible] جهان فراخ

[illegible] تمام
[illegible] وصل [illegible] آمد [illegible]

ای [illegible] زلف [illegible] شاخ شاخ [illegible] دل سنبل [illegible] زلف پریشان شاخ شاخ

[illegible] [illegible] بهار [illegible] چمن [illegible] شاخ شاخ

[illegible] زلف [illegible] [illegible] شاخ شاخ

[illegible] مجنون [illegible] [illegible] شاخ شاخ

چون [illegible] در چمن شاخ [illegible] [illegible] گلستان [illegible]

[illegible] ز حال [illegible] [illegible] شاخ شاخ

[illegible] سرو [illegible]
چون [illegible] شاخ شاخ

گر جام [illegible] ساقی چمن گل سرخ [illegible] سبزه و [illegible] گل سرخ

[illegible] دیده بخون [illegible] اگر [illegible] [illegible] گل [illegible]

از چشم [illegible] عشاق گشته [illegible] [illegible] گل [illegible] چمن گل [illegible]

نگوید کس از نوبهار عشق و سبب گلی شرار تیشهٔ شیدا بهر کوهکن گل سرخ

ز جام باده چو سیراب گشت لاله [illegible] بهار حسن تو پهلوی نسترن گل سرخ

اگرچه پیش صبا با رخ تو لاف زند چرا [illegible] زرد شست برابر گل سرخ

شده چو مست گریبان چاک سوی چمن ز شوق روی تو زد چاک پیرهن گل سرخ

شهید تیغ محبت گشت اینک از شبنم کشیده در تن پرخون [illegible] کفن گل سرخ

مرا که داغ جنون بر سر است کی [illegible] نکوست بر سر خوبان [illegible] گل سرخ

غزالی از گل سیراب چشم پوشیدم
که بود اشک نیاید [illegible] گل سرخ

[illegible] مهوشان پرستی باد و جفای باشند [illegible] می باشند

از بتان مهر مجو [illegible] سنگدلان سبب [illegible] می باشند

[illegible] تاج [illegible] [illegible] می باشند

[illegible] روشن [illegible] [illegible] می باشند

هر طرف [illegible] [illegible] می باشند

[illegible] ابروی [illegible] [illegible] باشند

غزالی [illegible]
[illegible] گرد بیابان [illegible] باشند

[illegible] دامن [illegible] [illegible]

[illegible]	[illegible] صحبت [illegible]
زانکه [illegible]	[illegible]
کس [illegible]	[illegible] غم عشق [illegible]
همیشه بر دل [illegible]	[illegible] گل [illegible] این گلی [illegible]
[illegible]	[illegible] خاک گشت [illegible] و بگردان [illegible]

[illegible] این همه [illegible]

چرا حقی [illegible] انگه [illegible] نکشید

از بزم جهان باده گساران همه رفتند	[illegible] همه رفتند
[illegible] مجنون	[illegible] همه رفتند
برخیز که [illegible] در پی راه [illegible]	[illegible] همه رفتند
زین [illegible]	[illegible] همه رفتند
از دوست [illegible]	[illegible] همه رفتند
بر حلقه زلف تو [illegible] دیده [illegible]	[illegible] همه رفتند

[illegible] عزالی

[illegible] گذاران [illegible] رفتند

ای اصحاب [illegible] کجا [illegible] شدند	[illegible] آشفته [illegible]
کوی که بود صحبت ایشان [illegible]	در بزم [illegible] فنا [illegible] شدند

آنها که بود گل بستر خاک پای شان	آخر چو خاک زیر قدم توتیا شدند
[illegible] چو [illegible]	کوی که پاک [illegible] آشنا شدند
ما از [illegible] غم گرفته ایم زین عیش	وایشان [illegible] جانب [illegible] بجا شدند
مرغان باغ [illegible] رفته از این قفس	[illegible] کبریا شدند

بهبود [illegible] عمر عزالی [illegible]

بنگر که دوستان [illegible] کجا شدند

خرم آنها که می عشرت [illegible] گیرند	از کف ساقی گلچهره [illegible] گیرند
خون [illegible]	[illegible] گیرند
[illegible] ساقی [illegible]	تا درین بزم [illegible] گیرند
خون [illegible]	پادشاهان [illegible] گیرند
[illegible] عشق که پیمانه کشان	[illegible] گیرند
[illegible]	این قدر [illegible] گیرند

باش [illegible] عزالی که درین [illegible]

عاشقان [illegible] جهان [illegible] گیرند

[illegible] زمان [illegible] که جهانی [illegible] اند	[illegible] اند
خوش [illegible]	[illegible] اند
ای [illegible] عالم [illegible]	[illegible] اند

مشکل حکایتیست که [illegible] در | [illegible] گروهی [illegible] بوده اند

مضمون عاشقیست که [illegible] | هر گروه [illegible] شده [illegible] فزوده اند

[illegible] | [illegible] خون [illegible] بوده اند

[illegible] که در [illegible] وجود | [illegible] گشته [illegible] درد بوده اند

[illegible] | در زیر پای خلق [illegible] انجام بوده اند

[illegible] | از چشم خویش [illegible] در جان فزوده اند

[illegible] ای که عاشقان

[illegible] عالم [illegible] بوده اند

[illegible] | پنهان [illegible] جهان خبر شدند

[illegible] | [illegible] بیرون [illegible] کنند

[illegible] | [illegible] کنند

[illegible] | [illegible] کنند

[illegible] | [illegible] زمین [illegible]

[illegible] | [illegible] کنند

[illegible]

که نقد عمر [illegible] باشند

هر که [illegible] محبت [illegible] | با جلوه حسن تو [illegible] از در [illegible]

جز تو هر نقش که [illegible] | جز تو هر چیز که [illegible] است نمود

صاحب ملک تو [illegible] جاوید ترا است | نیست غیر از تو وجود [illegible] حقیقت [illegible]

[illegible] | گوش [illegible] عشق تو حرفی نشنود

همه جا جلوه [illegible] | همه جا [illegible] عشق است [illegible]

مشکل [illegible] از [illegible] عارف | کار از [illegible]

تا [illegible] غزال [illegible]

[illegible] چون خاک [illegible]

جدا [illegible] از تو [illegible] | جدا [illegible]

[illegible] | که تا جدا [illegible] از تو [illegible] کند

چو بعد وصل [illegible] طاقت جدائی نیست | فلک [illegible] آشنا کند

[illegible] وفا [illegible] | [illegible]

هزار [illegible] جان [illegible] | ولی [illegible] یکی [illegible] کند

[illegible] | که خویش را به بلا [illegible] مبتلا کند

دیگر [illegible]

گر کسی عاشق شود [illegible]

خون شد دلم ز [illegible] | از خون دل [illegible]

مستیم از شراب محبت [illegible] | [illegible]

زاهدا [illegible]	و چشم [illegible] ورود
ز حافظ [illegible] خود باید [illegible]	[illegible] چرا باید [illegible] باز دود

وله غزل [illegible] حسن [illegible] جهان

[illegible] سیاه [illegible]

مردم چشم [illegible]	از عدد و حد [illegible] نمی بیند
[illegible] تا دیده [illegible] جهان	باز ازل تا ابد [illegible] نمی بیند
[illegible] عشق	چشم هر چیز [illegible] نمی بیند
حالت [illegible]	هر که غیر از [illegible] نمی بیند
[illegible]	[illegible] نمی بیند
مردم [illegible] اگر [illegible]	هر که [illegible] نمی بیند

وله غزل [illegible] جهان [illegible]

[illegible] رقیب [illegible]

عاشقان آشنای یکدگرند	[illegible] یکدگرند
هر که [illegible]	[illegible] فدای یکدگرند
[illegible]	[illegible] گدای یکدگرند
[illegible] پیش یکدگر [illegible]	[illegible] یکدگرند
هر [illegible] شکسته [illegible]	[illegible] برای یکدگرند

خلق عالم بصورت [illegible]	همه آیینه‌های یکدگرند

و غزالی وفا بجویی که خلق

در صفت هم جفای یکدگرند

آه دل [illegible] از بسوی تو وگم شد	آواره شد [illegible] سوی تو وگم شد
جان رفت [illegible] از نظرم [illegible] تماشا	از حیرت آیینه روی تو وگم شد
هر کو [illegible] که دل داده [illegible]	افتاد [illegible] سر کوی تو وگم شد
شد عاشق [illegible] چو موی [illegible]	شد در شکن حلقه موی تو وگم شد
بسیار دل از سینه [illegible] برون رفت	در آرزوی روی نکوی تو وگم شد
گم گشت رقیب [illegible] کوی تو [illegible]	خوش [illegible] که رفت از سر کوی تو وگم شد

من بودم و دیوانه دلی همچو غزالی

آواره شد از [illegible] او گم شد

خوش آنکسان که [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible] آسمان [illegible]	[illegible]
[illegible] شهیدان عشق [illegible]	[illegible]
[illegible] دوست دل [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible] | [illegible]

حالم [illegible] | عالم همه آشفته غوغای تو پر شد

[illegible] تمنای تو هر جا [illegible] | تنها نه دل من ز تمنای تو پر شد

ز این [illegible] | از چون تو کی رخسار دل آرای تو پر شد

آن [illegible] | الحمد لله که ز غمهای تو پر شد

گر چشم مرا [illegible] | صد شکر که از خاک کف پای تو پر شد

خونابه [illegible] | از بس که دل عاشق شیدای تو پر شد

طرز [illegible] غزالی

مجموعه [illegible] از غزلهای تو پر شد

عاشقان از همه جا گر [illegible] | هر کجا از دست بتان روی [illegible] کنند

کوی دولت [illegible] | سر خود گیر که تا چند بسر کوی کنند

آب [illegible] | طوق در گردنم از حلقه آن موی کنند

پای تا سر [illegible] | [illegible] بلا کش [illegible] کنند

گر شود [illegible] آن کوی [illegible] | جای آن هست که سر در سر آن کوی کنند

عرض [illegible] | عمر صرف غم خوبان و [illegible] کنند

[illegible] | گر [illegible] در طلب دوست تکاپوی کنند

چو ابر غم زور [illegible] در پستون گرید | شود هر لاله چشم دیگر و تا حشر خون گرید

اگر دود دل مجنون کند رو جانب گردون | شود ابر غم و از دامن دشت جنون گرید

برون مکش [illegible] | گر امشب چشم از اندازه بیرون گرید

چه سان [illegible] چشم [illegible] از گریه | که چشم من ز چشم دیگر [illegible] افزون گرید

دلم پرخون شد و از گریه میخواهم کنم خالی | ولی چشمم که از خون جگر شد بسته چون گرید

منم در بزم [illegible] عشق آن شمع [illegible] | گه خندد ز حیرت گاه از سوز درون گرید

جهان شد از طلوع صبح وصلت [illegible] خندان

غزالی تا یکی از طالع بخت زبون گرید

نیست غم سنگ جفا گر بر سر [illegible] زد | سنگ کی بر من زد آن خود را بسنگ زد

ناله زنجیر مجنون [illegible] آمد بگوش | آتشی در جان من آن سوز ناک آهنگ زد

جز من عیسی [illegible] آه من [illegible] سوخته | زانکه این برق بلا [illegible] زد

بر دل صافم چرا [illegible] | [illegible] از مهر چه بر آیینه ام زنگ زد

خواستم [illegible] | زان [illegible] که [illegible] زد

نیست چون [illegible] اطلس چرخ کبود | [illegible] زد

شیشه [illegible] غزالی

شیشه ناموس [illegible] بر سنگ زد

[illegible] زلف [illegible] میکشد | آخر این سر رشته سودا [illegible] میکشد

[illegible] است اگر [illegible] ... او چو [illegible] درون من که دلی [illegible] میکشد

لاف پیمانی زند [illegible] میتوان که عمر [illegible] ... هر زه چشمی از خاک پای [illegible] میکشد

دیده را خاک شد از هم خوشش آن شمعی که او ... هر زه [illegible] از خاک پای [illegible] میکشد

آه اگر یا [illegible] خسر بیچاره را میدمد ... کین جفا را دل ما [illegible] میکشد

او مرا محروم داده ولا جفای خویشتن ... حرم آن عاشق که او بار جفایی میکشد

با بیک کو [illegible] عشق ... را [illegible]

خاطر ما را این سو آشنایی میکشد

دل که زد آه [illegible] چه سود ... دست باید کرد کوته آستین کوته چه سود

[illegible] بندگی اخلاص می باید در ... رشته تسبیح با زنار [illegible] چه سود

سود اگر خواهی کنی [illegible] ... چون نبود خاک تو بر باد فنا آنگه چه سود

[illegible] در صحرای [illegible] ... منزل [illegible] ره چه سود

تا کجا [illegible] حرف آگاهی عقل ... از طریق [illegible] چون ره آگه چه سود

چون شب عاشق [illegible] ... کلبه [illegible] رنگ [illegible] از مه چه سود

با غزالی [illegible] حرف آن [illegible]

چون [illegible] آگه [illegible] چه سود

[illegible] دستی در [illegible] میتوانم زد ... [illegible] تیغ [illegible] میتوانم

آب چشم [illegible] دل را ... [illegible] آتش [illegible] میتوانم

زن [illegible] چرخ اگر نقشی نپاید بر مراد من ... بر در عاشق نقش وفای میتوانم زد

هر بر کام را اینهای عالم نیست گر دستی ... زهمت بر دو عالم پشت و پای میتوانم زد

غبار آلود عشقم پیش من از کیمیا گو ... که من هم پیش تو کیمیایی میتوانم زد

مگر [illegible] اگویم که مقبول توام ورنه ... کجا این لاف پیش آشنای میتوانم زد

غزالی بلبل عشقم به سان نیز میدانم

که در باغ سخن دانی نوای میتوانم زد

دل قاصد ز سوز نامه من در پرستش زد ... وگر بر بال مرغ نامه بر بندم پرستش سوزد

جانم [illegible] چرخ از داغ [illegible] چراغ ... اگر آهی کشم [illegible] دل سپهر [illegible] سوزد

نخواهم درد دلم گرد خیال آن پری چهره ... که [illegible] زسوز من [illegible] سوزد

بجا [illegible] پیمار [illegible] پهلو ... چو در [illegible] غم از آتش دل [illegible] سوزد

[illegible] آن [illegible] از داغ می [illegible] ... که داغ حسرت [illegible] سوزد

جنون عشق ساقی [illegible] شمع [illegible] ... شب وصلت [illegible] که داغ [illegible] سوزد

غزالی از شوق [illegible] وصل [illegible] غم [illegible]

غم [illegible] تو [illegible] داغ دیگرش سوزد

چو یار [illegible] بر [illegible] ... مرا از [illegible] دل [illegible]

[illegible] سینه من تیغ و تیر [illegible] از دل ... چو آن طبیب که [illegible]

[illegible] اسیران کشتو دشت تو [illegible] ... برای سینه [illegible]

ز تاب سینه دلم چون [illegible] از [illegible] هر دم / [illegible] خم به [illegible] بند و بگشاید

ز رشک [illegible] هر کس [illegible] / [illegible] کل ناکر به بند و بگشاید

شب فراق تو امید صبح عاشق [illegible] / همین دو دیده [illegible] به بند و بگشاید

بیا زهم [illegible] که واره دار تو غزالی

[illegible] به بند و بگشاید

زاهد اگر [illegible] یکبار [illegible] / مشکل دگر به [illegible] باز رود

[illegible] سپر تو در دل [illegible] / هر گز کجا [illegible] زنگار [illegible]

[illegible] اگر جانب محراب [illegible] / از شرم [illegible] تو [illegible]

آزاده جمال تو در [illegible] اگر [illegible] / یوسف [illegible] ز شرم ببازار رود

جز دل که رفت [illegible] / [illegible] که در خار [illegible]

[illegible] پیکان که [illegible] / مشکل [illegible] رود

[illegible] غزالی [illegible]

چون [illegible] ابرو رود

امشب که جز [illegible] / [illegible] کز تو [illegible]

روزی که نقش هستی بر خاک [illegible] / اول [illegible] آدم [illegible]

یکباره [illegible] / [illegible] آشنا با آشنا [illegible]

عشاق [illegible] آن لب [illegible] قامت کشیدند / دلها جدا کشیدند جان را جدا [illegible]

جان و دل که برده آن زلف [illegible] / این را [illegible] آن [illegible] سپردند

گر عاشقی [illegible] عشقبازان / دل بر جفا نهادند جان در [illegible] سپردند

کردیم ما غزالی از سر قدم درین ره

گر عاشقان دیگر این ره بپا سپردند

سوخت پیکان تو در دل [illegible] تاب نماند / چون جگر [illegible] آب نماند

ساقی تیغ تو بر داد جهان ساغر خون / که شهیدان ترا ذوق می ناب نماند

دوش [illegible] دل شعله آتش [illegible] / شب من [illegible] کشت که مهتاب نماند

مرهم وصل تو از داغ دلم کرد خلاص / بجز اندوه فراقت که در آن تاب نماند

هر زمان [illegible] وعده دیدار بخواب / چون ز هجران تو چشم مرا خواب نماند

پیش ابروی تو چون سجده مشتاقان دید / شیخ سجاده نشین را سر محراب نماند

کردم از جور تو بر حال غزالی گریه

اشک خونین چو ز [illegible] مرا آب نماند

از آن خورشید عارض قطره‌های [illegible] / [illegible] در دل [illegible] مهر [illegible]

[illegible] / [illegible] سر را نمی‌خارد

[illegible] / [illegible] جان [illegible] بسیارد

[illegible] عاشق آن کشته [illegible] / گر [illegible]

[illegible] چشم [illegible] بر عاشق [illegible] / [illegible]

بدل از ... چو خوبان جهان ... | اکنون ... زدی ... دارد

غزالی گشته آن شوخ دو چشم بگو او را
که بهر کشتن من ساعد او را بیاراید

نه صبح دید به رخسار ... چون آفتاب افتد	بلی چون ماهی بر آتش مهی در پیچ و تاب افتد
ز زلف سر پریشان ...	از آن باید که تا گر سایه بر آفتاب افتد
چنان ... دل	گر چون سپند ... در روی اضطراب افتد
چو می نوشی ... دست	کز گرمی سرخست ... آتش در نقاب افتد
ز مژگان تو خیزد قطره ها از چشم ...	بلی بر روی گلها از قطره باران حباب افتد
چو چشم ...	... عنان ... دست ... پا ... رکاب افتد

غزالی را بخوابی ... ز چشم میگساران
که او پیوسته در میخانها مست و خراب افتد

... آن ...	... کسی ... که او را آشنا ...
... آن سلسله ...	... که آن سلسله ...
هر چند ... آن ...	... آن ...
...	... آن ...
...	...
هر که ... از روی ...	... جام و سبو ...

در مملکت عشق عزیزست غزالی | یعنی که بجز آن سگ کو را نشناسد

عشاق از روی سلامت نکرده اند	هرگز ز ره بشاده راه ملامت نکرده اند
پامال درد و داغ عشق که تا خیز ز خلق	چون ... از راه قیامت نکرده اند
و رهرو شد ای مجوی ...	ای رحمت این عطیه کرامت نکرده اند
زهاد را ز کوثر و زمزم چه فایده	چون تشنه شد با شک ندامت نکرده اند
آنها که پیش ... صد ... می کنند	گویی نظر بدان قد و قامت نکرده اند
دل بر بساط دنیی فانی چه ... نهی	مردم در این ... اقامت نکرده اند

آسوده کی مجوی غزالی ز عاشقان
کین قوم رو بکوی سلامت نکرده اند

دلم ... آسایش ندارد	تنم در ... کاهش ندارد
... کشته شمشیر او را	که روز حشر آرایش ندارد
هلاک غمزه آن ترک مستم	که بزم ... گشایش ندارد
... اگر رخش را ... مشکین	که گل ... آرایش ندارد
... روی او را تاب دیدن	که خورشید آن قدر تابش ندارد
عبارت زاد می چون ...	مخوان آدم اگر ... ندارد
گدای لعل ساقی ... غزالی	ولیکن ... خواهش ندارد

شب [illegible] مژگان [illegible] در نمیگیرد ... چراغ دیده از اشک جگر گون در نمیگیرد

شبان [illegible] خورشید [illegible] ... ولیکن [illegible] صبح گردون در نمیگیرد

[illegible] ... ندانم صحبت من با شما چون در نمیگیرد

[illegible] ... اگر [illegible] چون در نمیگیرد

[illegible] ... اگر حرف مردم عاقل مجنون در نمیگیرد

غزالی از غزل تا چند خوانی سحر و افسون هم

چو با مشکین غزال سحر و افسون در نمیگیرد

کلک قضا که صورت آن سیمبر کشید ... نقش لبش چو ماند بخون جگر کشید

گفتم بهای هر سر موی تو نافه ایست ... در تاب شد از این سخن آن زلف سر کشید

گر جان کشید دل [illegible] اشک ... [illegible] روان در نظر کشید

عاشق کجا و [illegible] تقوی براه عشق ... [illegible] مژگان [illegible] کشید

مجنون اگرچه شد [illegible] عشق سرگران ... دیوانه تو جام بلا بیشتر کشید

گفتیم دوش دل [illegible] ... آن [illegible] شمع [illegible] شد و تا سحر کشید

[illegible] بر [illegible] دلم ... [illegible] تیر بر کشید

[illegible] غزالی از دل

از سوز سینه شعله آهی چو بر کشید

مرا [illegible] مشکل چو صبری در دل آمد ... از [illegible] لیلی [illegible] مشکل آمد

[illegible] پی بر تو دیده [illegible] لیلی ... ز خوف آنکه مجنون [illegible] آمد

[illegible] عشق [illegible] ... اگر هر تا [illegible] را قابل آمد

[illegible] غافل [illegible] از [illegible] دل ... مبادا یار ناگه غافل آمد

ز آب و گل طلب عکس جمالش ... که او در صورت آب و گل آمد

برایش ساختم در دیده منزل ... بود روزی [illegible] منزل آمد

غزالی غرق شد در لجه عشق

دگر مشکل که سوی ساحل آمد

هر کسی از دفتر عالم مثال خویش دید ... نامه ام چون دید مجنون حسب حال خویش دید

[illegible] ... [illegible] سیمرغ را در زیر بال خویش دید

[illegible] از عکس جمال خویش یار آینها ... [illegible] آینه [illegible] جمال خویش دید

[illegible] تاب وصل او ... اینچنین برقی که [illegible] وصال خویش دید

[illegible] جام جم [illegible] شراب ... جرعه [illegible] در سفال خویش دید

[illegible] روی تو دیدم روز وصل ... خضر کی در چشمه آب زلال خویش دید

خواست تا بیند غزالی حال مجنون را بخواب

لیک چون بیدار شد او را بحال خویش دید

[illegible] در دل آوازه درآمد ... جانی بتن عاشق بیچاره درآمد

دلگیر شد از [illegible] ... [illegible] چون در دل صدپاره درآمد

[illegible] دل [illegible] | [illegible] در آمد

هر ماه [illegible] شب [illegible] | [illegible] در آمد

آن شاه [illegible] | [illegible] در آمد

[illegible] | هر جا [illegible] در آمد

ای اهل [illegible] در جهان هست غزالی

[illegible] در آمد

[illegible] کار خود | تو هم کردی ای [illegible] کار خود

[illegible] دل [illegible] | گر او کار خود و بین کار خود

[illegible] | آن [illegible] کار خود

اگر [illegible] عشق [illegible] | [illegible] کار خود

[illegible] گفتم [illegible] جان [illegible] | [illegible] کار خود

اگر [illegible] | [illegible] کار خود

غزالی [illegible] کار [illegible]

[illegible] کار خود

در بلا افتادگان عشق را [illegible] نماند | [illegible] نماند

با [illegible] عشق چون [illegible] | [illegible] نماند

کیمیای عشق [illegible] هفت اقلیم [illegible] | در جهان عقل هم [illegible] نماند

برگ از عصیان [illegible] شد [illegible] | ما [illegible] نماند

بر درت چون گشته گردیدم [illegible] | گر [illegible] عشق را [illegible] تعظیمی نماند

در [illegible] زر و زار گردید [illegible] | ما [illegible] عاقبت دیدیم [illegible] نماند

گر چنین نوشد غزالی در بهشت عدن می

زود گوید ساقی جنت نشیمی نماند

چند عقل از سرم آن نرگس جادو دزدد | چند صبر از دل آن حلقه گیسو دزدد

شانه تا چند کند در خم زلفت دزدی | کاش او را بگذارند که یک مو دزدد

[illegible] | زر و [illegible] دزدد

چون [illegible] دزدی دل ما [illegible] | دل [illegible] که پهلو دزدد

چون [illegible] بی صبر [illegible] خود [illegible] | گر ز من صبر حسابان آن رخ نیکو دزدد

چشم او کرد و سوی خال [illegible] | نقد را هیچ عجب نیست که هندو دزدد

گرچه از راست ندیدیم غزالی دزدی

لیک صبر از دل ما آن قد دلجو دزدد

زلف [illegible] از گرد [illegible] غالیه پرورد [illegible] | اهل جنون را از [illegible] پایه [illegible] شد

[illegible] اکنون عشق پیش تو خورشید رخ | بس که [illegible] چهره او زرد [illegible] شد

[illegible] بلا عشق بصحرای دل | نیست [illegible] ز گرد [illegible] شد

[illegible] صحبت ما بود خوش | زاهد ما [illegible] رسید مجلس ما سرد شد

بحث ان جهان [illegible] هجر [illegible] / [illegible] که از [illegible]

از [illegible] فغان گر [illegible] / [illegible] در [illegible] آن [illegible]

غزل [illegible] خود [illegible] دشت [illegible]

از چمن [illegible] با دل پر درد [illegible]

باز آن خون [illegible] من در دل [illegible] دارد / [illegible] دل از آن غمزه خونریز تیزی [illegible] دارد

[illegible] از جاک دل در سقف [illegible] خانه ام آتش / [illegible] برق آه [illegible] گردون هم [illegible] دارد

همه شب [illegible] تو [illegible] دل [illegible] / دل [illegible] زنده [illegible] حال [illegible] هجر دارد

[illegible] عشق بازی [illegible] پروانه / [illegible] شعله [illegible] دارد

ز مستی [illegible] تکلف هیچ ذوقی در [illegible] جام / [illegible] جام مستی ذوق [illegible] دارد

[illegible] عشق [illegible] سلطانی / [illegible] دیدار [illegible] دارد

[illegible] غزل [illegible]

[illegible] جام [illegible]

[illegible] دل [illegible] اند / [illegible] غمزه [illegible] سپرده اند

همچون [illegible] عشق [illegible] / [illegible] کردی [illegible] سپرده اند

[illegible] دوری [illegible] / این [illegible] کردی [illegible] سپرده اند

خود [illegible] / این [illegible] عاشق [illegible] سپرده اند

[illegible] گذشته اند / [illegible] کردی سپرده اند

[illegible] خورشید عالم تاب [illegible] / اگر [illegible] آید [illegible] میگردد

ز مستی [illegible] چشم تو [illegible] ابرو / عجب مستی که او [illegible] محراب میگردد

[illegible] ما [illegible] بار [illegible] / چو در بیماری هجران دلم بی تاب میگردد

[illegible] چنان [illegible] / خیال خواب اگر در دیده بیخواب میگردد

[illegible] زنجیر [illegible] / [illegible] از آتش دل [illegible] میگردد

[illegible] ز آمدن [illegible] / [illegible] میگردد

غزال [illegible] دولت [illegible]

دلش [illegible] میگردد [illegible] خوناب میگردد

[illegible] دیده [illegible] ب کی گردد / جز در [illegible] خوناب کی گردد

غمزه [illegible] / [illegible] دل [illegible] کی گردد

آتش از عشق اگر [illegible] / آهن [illegible] کی گردد

[illegible] آتش عشق / [illegible] کی گردد

گرچه هر ذره [illegible] / [illegible] کی گردد

[illegible] / [illegible] کی گردد

[illegible] غزالی [illegible] لعل او [illegible]

[illegible] جام [illegible] کی گردد

ای همین مجنون [illegible] عشق [illegible] شد / [illegible] عاشقی [illegible] شد

ناگه بی شیخ [illegible] کی [illegible] | ز رشیدان تو آتش جهانی [illegible]

لیکن [illegible] ز دوری [illegible] | چون بنالد از وصال [illegible] مهجور شد

بیدا [illegible] حق اما آنه هوی عاشق نگار | همچنین کان [illegible] خویشتن مغرور شد

در دل ویران [illegible] خیال او گذشت | شکر کن ویرانه یکبار دگر معمور شد

جامی او و دیده [illegible] ما یاور است | بشنید بدل نزدیک اگر از دیده ما دور شد

هر که بر پای حکایت چون غزالی سر نهاد

نام او در حلقه اهل دل [illegible] فاند کور شد

[illegible] در لعلش [illegible] خیز کرد | وه که صاف عیش ما را دور در آمیز کرد

[illegible] در [illegible] عشق [illegible] بلا کس را گزیر | با وجود عشق نتوان از بلا پرهیز کرد

عاقبت را [illegible] زلفش نگار | تا نگه کردیم چشمش فتنه را انگیز کرد

آتش [illegible] در مقام [illegible] | [illegible] چرا او را این قدر [illegible] کرد

[illegible] از خار اگر اینها [illegible] شد از گرگ [illegible] | عاشقی [illegible] لب [illegible] کرد

[illegible] بسیار [illegible] کند [illegible] دوست را | گر [illegible] و [illegible] فلک [illegible] کرد

گر [illegible] غزالی عالم از کلکم [illegible]

[illegible] را [illegible] امیز کرد

دو دید فلک چه شد که [illegible] پادشاه کرد | [illegible] توان [illegible] نگاه کرد

[illegible] تاج پادشاهی [illegible] خسروی | [illegible] روز [illegible] دگر خاک [illegible] کرد

بس خط سبز چهره گلگون که دور چرخ | زان چهره لاله ساخت و زان خط گیاه کرد

گردون [illegible] در [illegible] حیات بود | شطرنج روز و شب که سفید و سیاه کرد

[illegible] چو [illegible] | غافل کسی که تکیه برین مال و جاه کرد

بس چشم آرزو که نظاره [illegible] | بر هم نهاد و گشت دلی [illegible] کرد

گر تاج خسروی [illegible] غزالی [illegible] چرخ

این بس که او ز ترک دو عالم کلاه کرد

هر که دم [illegible] عالم را رام نتوانست کرد | پی [illegible] دلم آرام نتوانست کرد

خواست ساقی بخشدم جامی که [illegible] | شد [illegible] در جام نتوانست کرد

[illegible] تا صبح [illegible] | [illegible] نتوانست کرد

بود شیخ شهر در اندیشه نام نکو | همدم با عاشق بدنام نتوانست کرد

گفتم [illegible] سرخ زد انجام کار | اینقدر هم بخت نافرجام نتوانست کرد

هر که [illegible] | هیچ [illegible] نتوانست کرد

داشت سودای [illegible] غزالی [illegible]

ترک [illegible] سیم اندام نتوانست کرد

یار با ماست برای خاطر اغیار [illegible] | گر کسی [illegible] آزرده [illegible]

[illegible] دشمن [illegible] مشکل گشت کار | [illegible] با رقیبان [illegible]

[illegible] برای دل [illegible] عاشق | مست [illegible] با ما [illegible] یار [illegible]

گر کنم انکار عشق و [illegible] — [illegible] که [illegible] انکار
چه بگویم ز جفاهای [illegible] اگر دل [illegible] — [illegible] از [illegible] شده [illegible] بار [illegible]
خواهم [illegible] — آوردن گلشن ترا گر [illegible] باشد خار [illegible]

عشق [illegible] غزالی [illegible] نهان
عاشقی بسیار نیکو باشد و اظهار به

برای خاطر اغیار با [illegible] بد شد — چه [illegible] کشید از عشق کام [illegible] کار من بد شد
[illegible] — چه بد کردم که با من مهر [illegible] رخسار من بد شد
[illegible] اگر از [illegible] خاطر — ولی [illegible] که با من خاطر [illegible] از من بد شد
[illegible] بسیار [illegible] — [illegible] از [illegible] بسیار من بد شد
[illegible] — [illegible] احوال [illegible] بسیار من بد شد
ز وصل [illegible] — [illegible] حال دل [illegible] من بد شد

غزالی [illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible] من [illegible]

[illegible] — [illegible] دیگران میگویند
[illegible] — [illegible] دیگران میگویند
[illegible] — [illegible] که [illegible] دیگران میگویند
[illegible] — [illegible] خبری [illegible] ولی [illegible] ان میگویند

[illegible] عشق [illegible] رخسار حبیب — سخنی هست ولی بی‌خبران میگویند
[illegible] شنیدیم ز ارباب هنر — عیب ارباب هنر بی‌هنران میگویند

از [illegible] غزالی سخت
سخنانیست اگر [illegible] دگران میگویند

دل که بسیار در آن [illegible] گرفتار بماند — اندکی [illegible] بسیار بماند
بس که چون [illegible] کشیدیم شب هجران تو آه — اثر دود دلم بر در و دیوار بماند
دیده [illegible] — گشته [illegible] در حسرت دیدار بماند
[illegible] چون [illegible] از [illegible] — [illegible] دلم خار بماند
[illegible] پنداری [illegible] شبهای جنون [illegible] — از [illegible] زلف تو [illegible] بیدار بماند
اعتقاد [illegible] خرابات [illegible] — منکر [illegible] بماند

مقصد خویش غزالی [illegible] نیافت
جای آن بود که در خانه خمار بماند

خواهم که [illegible] با من [illegible] — [illegible]
از خانه [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — برخیزد [illegible]

[illegible] سینه نزارم | [illegible] سینه خارن [illegible]

هر چه [illegible] از عشق [illegible]

آنکه [illegible] پهلوی مجنون نشسته

آدم که یکی هیچی احتیاط کرد | ابلیس را [illegible] چنان خاک کرد

هر لحظه [illegible] الشان [illegible] | انسان وحشت را که تو اندیشه کرد

سر شاه را [illegible] | اینکه [illegible] عزت [illegible] کرد

بهتر [illegible] اشک [illegible] | [illegible] زلی [illegible] کار کرد

ما را [illegible] عشق [illegible] | [illegible] این [illegible] کار کرد

کار [illegible] نشات [illegible] | [illegible] ایجاد کرد

[illegible] اگر چه [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] گرد

چون [illegible] کشیدن گیرد | [illegible]

کشد از سینه [illegible] | [illegible] گیرد

[illegible] | [illegible] شعله کشیدن گیرد

[illegible] | [illegible] کشیدن گیرد

[illegible] | [illegible]

حسرت [illegible] | [illegible] کشیدن گیرد

در غمش یار غزالی کیسی اینش گیر

ورنه او آهوی وحشت رمیدن گیرد

گر به خون من دامان آن گل پیرهن گیرد | شهید عشقم آخر دامنش را خون من گیرد

بزلف و چهره زد آن طفل را دین چه خواهد شد | گر آن گل بشکفد ناگاه و آن سنبل شکن گیرد

گر ببین کلک بست این نقش چین گر صورتش مانی | قلم را بشکند انگشت حیرت در دهن گیرد

نزد در عشقبازی سنگهای بی ستون بی سر | خوشا آن دیوانه کین نکته را بر کوهکن گیرد

ز تنهایی چه جوید عافیت دور از تو رسوائی | که گر کنجی رود ز آشوب عشقت انجمن گیرد

نه دارد از کف غمت دامان من در زندگی هرگز | چو جیب عمر گردد پاره دامان کفن گیرد

غزالی مرنج از دست از خموشی مرد حیرانی

لب افسون گرت تا کی بر دو راه سخن گیرد

چو از ویرانه غم خاطر ویران من گیرد | رود طفل سرشکم از هر طرف دامان من گیرد

چو شمع از آتش هجران او بر خون دل دارم | گر از خوناب آن شعله دو مژگان من گیرد

گشاده [illegible] چو خون دیده در بازگشت و میریزم | اگر گاهی کشم آفاق را طوفان من گیرد

بسته پیر خود چون [illegible] از قید تو بگریزم | بلای شوق رهبر عقل بی سامان من گیرد

بیابان چو من از چشم خیز خواهد و پنهان سازد | نقاب از پرده های دیده گریان من گیرد

نمی خواهم چو تیغ عاشق کز دو [illegible] | که ترسم روز محشر دامن جانان من گیرد

ز سوز عاشق دارد غزالی آتشی در دل | چه شد گر آتش و شعله در جان من گیرد

[illegible] که می‌گذرد | [illegible] چنانکه می‌گذرد

عمر عزیز است [illegible] | [illegible] آنکه می‌گذرد

چو عمر [illegible] و از نقش آرزو بگذرد | گر نقش گرد بر آب روان که می‌گذرد

[illegible] که بر [illegible] | خدنگ آه من از آسمان که می‌گذرد

[illegible] | حدیث عشق مرا بر زبان که می‌گذرد

مرا چه طاقت [illegible] | خیال روی تو در دل نهان که می‌گذرد

زمان عمر غزالی گذشت در باطل

مباش غافل ازین یک زمان که می‌گذرد

[illegible] عمر تو [illegible] گذرد | حیف عمری که به اندیشهٔ عالم گذرد

همه آسوده [illegible] | [illegible] هم گذرد

آنکه [illegible] عاشقی گذرد | [illegible] عالم گذرد

[illegible] آشفته دلم [illegible] | [illegible] هم گذرد

[illegible] | [illegible] پیوسته بماتم گذرد

[illegible] خیال [illegible] | گر [illegible] وصل [illegible] ماتم گذرد

[illegible] غزالی [illegible]

جای آن [illegible] عالم گذرد

چندی [illegible] یاران [illegible] زندگانی بگذرد | حیف از آن عمری که بی یاران جانی بگذرد

سوخت جانم چون دل [illegible] خیال او گذشت | آتشی باشد که چون بر کاروان بگذرد

بهره یابد [illegible] چون سبزه [illegible] | گر [illegible] آب زندگانی بگذرد

در دل و جان آن [illegible] | گر میان بوستان [illegible] نهانی بگذرد

پیش آ [illegible] | حیف باشد [illegible] بگذرد

هرکه خواهد زنده باقی شود در راه عشق | شرط [illegible] بگذرد

گر ز چشم او غزالی با تو [illegible] مخور

آید آن روزی که روزی با تو [illegible] بگذرد

جام رندی کی نصیب مردم عاقل شود | عاقل [illegible] کزین پیمانه لایعقل شود

[illegible] | چون دلش [illegible] شود

روز وصلت [illegible] | کار اگر با صبر افتد کار بس مشکل شود

[illegible] | خاک باید کاش از خون شهیدان گل شود

عاشق [illegible] | هرکه چون [illegible] ساحل شود

[illegible] عشق | [illegible] شود

گر [illegible] غزالی تیغ [illegible]

زنده گردد چون [illegible] بسمل شود

نزدیک شد که [illegible] شود | آرام دل [illegible] شود

این [illegible] | [illegible] افغان بدل شود

در رخ تو ... عاشق است
سپندسان ز ... هجران بدل شود

خواهم بجان با سپر تو ... اگر
زلف سیه ... پریشان بدل شود

خون شد دلم ز هجر تو ... که
در سینه دل بغنچهٔ پیکان بدل شود

ای جان ... که خواهی چو آب خضر
خاک ... چشمهٔ حیوان بدل شود

تا دیده روی یار غزالی ز زیر زلف
کفرش ... دولت ایمان بدل شود

تا شب قرب ... روی ... یافت می شود
[illegible] ... یافت می شود

[illegible] ... جان ...
گفتند ... عدم یافت می شود

گفتیم ... وصل ...
بسیار ... که کم یافت می شود

[illegible] ...
[illegible] ... یافت می شود

[illegible] ...
زلف مشکین تو ... یافت می شود

[illegible] ...
[illegible] ... یافت می شود

[illegible] ... غزالی که ...
[illegible] ... یافت می شود

[illegible] ... لایح می شود
عالم ... واضح می شود

[illegible] ...
[illegible] ... لایح می شود

زلف مشکین چون ... آتش دل شعله زد
[illegible] ... برق لامع می شود

پی به نقاش ازل بردیم از ...
چون تو مصنوعی ولیکن ذات صانع می شود

هر نقش نیکو ... نقد حیات خویش را
صرف هر چیزی که میسازیم ضایع می شود

بر ... از کنار جام چشم
زان افق خورشید دولت ... طالع می شود

گر غزالی را کشی گر زنده سازی حاکمی
عاشق مسکین بهشت و نیست قانع می شود

... پستی ز تنگ تو معلوم میشود
می خورد ز رنگ تو معلوم میشود

خواهی ... سنگ ستم کشت عاشقست
این از دل چو سنگ تو معلوم میشود

منکر مشو که مرغ دلم را زدی به تیر
کز سر ... خدنگ تو معلوم میشود

گر بر سر وفا ...
از آشتی و جنگ تو معلوم میشود

معلوم نیست از دهن غنچه ...
لیک از دهان تنگ تو معلوم میشود

[illegible] ... پنهان مدار
از روی لاله رنگ تو معلوم میشود

گفتی بگو ... غزالی مقام ما
آری ز نام و ننگ تو معلوم میشود

[illegible] ... کعبه روان ... بدند
کم از ... اگر ... بدند

[illegible] ... چون توان گفتن
که آن گروه ... واله بدند

[illegible] ...
[illegible] ... آشیانه بدند

[illegible] ... هر که ...
[illegible] ... میانه بدند

[illegible] مست [illegible]	زیاده را به [illegible] محروم [illegible]
[illegible] همه دوام گزین	[illegible] خاک آستانه بود

[illegible] بیت [illegible]

ای چو [illegible] که [illegible]

[illegible] که [illegible] نور نگنجد	آن برق تجلیست که در طور نگنجد
وا [illegible] روی تو تماشا	در دیده خفاشش [illegible] نور نگنجد
ویران [illegible] اولی [illegible]	گنجیست که در سینه معمور نگنجد
[illegible] شده دانم	در [illegible] نگنجد
[illegible] پیاله [illegible]	آن [illegible] ساغر منصور نگنجد
[illegible]	[illegible] نگنجد

[illegible] غزالی

[illegible] نگنجد

[illegible]	[illegible] سر عالم مباد
عالم [illegible]	[illegible] در عالم مباد
[illegible]	[illegible] چشم [illegible] مباد
[illegible]	[illegible] چشم [illegible] مباد
[illegible] اقلیم [illegible]	هیچکس [illegible] مباد

خون دل ماست اگر آن غمزه همچون [illegible] خورد	چشم [illegible] سر گران شد [illegible] مباد

شبی یاری غزالی بیت [illegible]

جز سگ او با من همچون کسی همدم مباد

بسیار جان بسوی تو رفتست و میرود	سر باد را آرزوی تو رفتست و میرود
گفتی بگو که عمر تو صرف چکار شد	عمرم بگفت و گوی تو رفتست و میرود
پنهان [illegible] تا قصد اشکم [illegible]	از بس بخاک کوی تو رفتست و میرود
[illegible] شباب رفت و تو غافل ز عهد دست	کین آب هم ز جوی تو رفتست و میرود
[illegible] صد هزار [illegible]	آن هم بجست و جوی تو رفتست و میرود
گفتی بگو در آب روان چیست برگ گل	از خویشتن بسوی تو رفتست و میرود

از گریه‌های [illegible] غزالی سیلاب رود

کینها [illegible] بسوی تو رفتست و میرود

یاد [illegible] چشم [illegible] رفته و هنوز میرود	آه که عقل و صبر و دین رفته و هنوز میرود
[illegible] ز لعل او گشت زیاده [illegible]	پای کسی در آنکه [illegible] رفته و هنوز میرود
[illegible] آفتاب من بر لب بام جلوه کرد	مانده [illegible] زمین رفته و هنوز میرود
تا تو بجلوه آمدی از دل من علم علم	[illegible] رفته و هنوز میرود
[illegible]	آه که [illegible] زمین رفته و هنوز میرود
تا تو رفتی از نظر [illegible]	از نظر من [illegible] رفته و هنوز میرود

[illegible] غزالی [illegible] | از [illegible]

فلکها چیست جام [illegible] چند
[illegible] خالی چند

فغان از گردش [illegible] دور [illegible]
[illegible] غربالی چند

خوشا آن روز [illegible] که در میخانه ما را
[illegible] فارغ بالی چند

چو عشق آید به دل [illegible] گریز
[illegible] حال چند

[illegible] مجنون
[illegible] حالی چند

[illegible] دل [illegible]
[illegible] حالی چند

[illegible]
[illegible] حالی چند

اگر خواهند دیوان غزالی
[illegible] حالی چند

[illegible] خواهیم بود
[illegible] خواهیم بود

[illegible]
هر کجا باشند با هم در قدم خواهیم بود

[illegible]
[illegible] عشق با آن [illegible] خواهیم بود

[illegible]
داغ بر دل [illegible] خواهیم بود

[illegible]
[illegible] با هم خواهیم بود

[illegible]
[illegible] برابر گرم خواهیم بود

بر سر کویش غزالی خواهی ما غزنشست
خوار اگر باشیم آنجا محترم خواهیم بود

دی شب رخش ز باده چو ماه دو هفته بود
گل را ز آب خورده و گلها شکفته بود

ما را در آرزوی خیالش [illegible] آه
با خلوت سرای دیده و دل [illegible] رفته بود

گفتم که جان نثار کنم از برم گذشت
[illegible] عمر رفته بود

رسوا نبود [illegible] تو گفتیم اینچنین
ور نه [illegible] راز دل ما نهفته بود

در حیرتم که روی نمودی مرا بخواب
کو یک دو شب دیده بخوابم نخفته بود

دوشینه بهر کشتن من داشتی نیاز
[illegible] صبری مرا بتو یارب که گفته بود

پیداست گوهر تو غزالی درین غزل
قدر [illegible] کسی شکست که گوهر نسفته بود

خط آن گلعذار ظاهر شد
سوی بوستان بهار ظاهر شد

شب خطش بروی روز افتاد
فتنه روزگار ظاهر شد

گشت در [illegible] ز خشش [illegible]
آفتاب از غبار ظاهر شد

بحر [illegible] چو موج زن گردید
در ز عرق [illegible] ظاهر شد

گوهر [illegible] پدید آمد
غیر از [illegible] ظاهر شد

[illegible] سایه بر [illegible] انداخت
لطف ابر بهار ظاهر شد

به غزالی نمود یار جمال
اثر انتظار ظاهر شد

[illegible] شود | چو شام فرقت الهی [illegible] زوال شود

شکسته نگاه تو [illegible] | ز آل چشم تو [illegible] شود

کشیده روی تو [illegible] | کسی که مست نگاه تو داغ لاله شود

[illegible] ساقی [illegible] | کسی که چون [illegible] می باده حواله شود

[illegible] عشق است | که هر که باده خورد در سر پیاله شود

[illegible] | [illegible] که جفا ادب شکل [illegible] شود

[illegible] غزالی طراز نامه عشق

[illegible] آن رساله شود

[illegible] | [illegible] نامه

[illegible] | [illegible] حدیث عشق در [illegible] نامه

[illegible] | [illegible] درون پرده های [illegible] نامه

[illegible] | [illegible] پروانه نامه

[illegible] | [illegible] گوشش [illegible] نامه

[illegible] | [illegible] نامه

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] نماند | [illegible] نامه

بر سپیده ام ز آتش دل سوخت پیرهن | آن گرد ماند بر تن اگر پیرهن نماند

شرمنده ایم روز وصال از تو کز فراق | چندان گداختیم که جان در بدن نماند

در بستر غم که رنج چرا میبرد طبیب | بیمار عشق را چو سر زیستن نماند

جانان نشسته [illegible] سر زلفت ز بار دل | ور سینه سبب چه بود که [illegible] نماند

گفتم که بنده با سخنی کن که جان دهم | زد خنده و بناز که جای سخن نماند

صد بار سوختیم [illegible] داغ هجر

هجران چه داغ بود که بر جان من نماند

دل [illegible] بلا پنهان نمی ماند | محبت در دل مهر و وفا پنهان نمی ماند

مگو در عشق می باید نهفتن گریه از مردم | که عاشق پیشه ایم و راز ما پنهان نمی ماند

شهید است پنهان سازند اگر چون جامه پر خون | ولی این به که در روز جزا پنهان نمی ماند

لبت جانست از آن خط را [illegible] | و گر نه بر خضر آب بقا پنهان نمی ماند

ز مژگان گر سرشک لاله گون ریزم مکن [illegible] | مگو در زیر خار آتش چرا پنهان نمی ماند

دلم راز نهانی فاش کرد از گریه در کویش | اگر این طور باشد هیچ با پنهان نمی ماند

غزالی گر از دور دل آزاری مگو با من

که حرف آشنا از آشنا پنهان نمی ماند

گرفتش لعل تو با رشته جان می ماند | زیر لب خنده زد و گفت با من می ماند

کنار از [illegible] پنهان جا دارد | که بر حساره آن غنچه دهن می ماند

[illegible] عشق [illegible]
چون دل پر درد و اشک فشان می ماند

سینه [illegible] دوست [illegible]
دور ز [illegible] از تو نهان می ماند

نیک [illegible] ز [illegible]
خاطر [illegible] کری تو بجان می ماند

بعد مردن [illegible] چشم [illegible]
جای آن هست که چشم نگران می ماند

[illegible] رخ زرد و عزال از رشک
[illegible] و امن پاک تو نشان می ماند

[illegible] فریاد می آید
که از درد دل او سنگ در فریاد می آید

[illegible] چشم
که آتش شعله بالا میکشد چون باد می آید

[illegible]
که خوش [illegible] می آید

[illegible]
[illegible] می آید

[illegible]
[illegible] یاد می آید

[illegible]
[illegible] یاد می آید

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] دم [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

نامحرمان چگونه توانند راه یافت
دیر پرده که راه بمحرم نمی دهند

رندانه میروند حریفان ز دار نوش
خود را بدست مردم عالم نمی دهند

دل خستگان ز چاشنی درد آگهند
این ذوق را بخاطر خرم نمی دهند

ای [illegible] دیر غزالی که اهل دل
این گوشه بملکت جسم نمی دهند

شوخ قصابی که خنجر بر دل چاکم کشید
سرخ رو گشتم چو از خم گشت در خاکم کشید

بند دل باکم ز سربازی ندارم هیچ باک
ذوق این معنی سوی خوبان بیباکم کشید

سرجام جسم از آن دیدم که پیر میفروش
گل از خاک فنا در چشم ادراکم کشید

گرد باد عاشقی خاک مرا بر باد داد
گرچه خاکم گرد عاشق او بر افلاکم کشید

این قدر از گل [illegible] نیست چشم پاک باز
صد [illegible] از خون دل بر دامن پاکم کشید

گل بپیشش از نسیم صبح کردم آرزو
گردی از خاک رهش در چشم نمناکم کشید

کشته گردیدم [illegible] ای بهاران بگو
صید او گشتم از آن در قید فتراکم کشید

گر بلای مژه اشک فشان بردارد
سیل غم آید و ما از میان بردارد

از قیامت سخنی هست به رخ خود بنما
تا فلک پرده از این راز نهان بردارد

در ته نقش [illegible] تو از آن خاک شدیم
گر غبار تن از آیینه جان بردارد

زاد راه حرم قرب بود خون جگر
کی بمنزل رسد آن سالک که نان بردارد

[illegible] دل [illegible] — [illegible] ازو ازان میم دهان بردارد

هر کو [illegible] دلم و در کف [illegible] — کینه [illegible] ز دست چند از دوران بردارد

شیخ ما لنگر حلم است [illegible] — [illegible] اگر رطل گرانش بردارد

چون غزالی [illegible] جام ندارد [illegible]

سر چرا از قدم پیر مغان بردارد

[illegible] گرفتار مباد — هیچکس را [illegible] قوم سرو [illegible] مباد

[illegible] — [illegible] روز گرفتار مباد

[illegible] — [illegible] هوس دولت بیدار مباد

[illegible] — [illegible] زنهار مباد

[illegible] — [illegible] خانه خمار مباد

[illegible] — [illegible] ز نگار مباد

[illegible] — [illegible] اغیار مباد

[illegible] — [illegible] اندیشه این کار مباد

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible] — چرا نامردمی [illegible] گوید

[illegible] — درد [illegible] دل [illegible] گوید

حق و ناحق چو پنهان نیست پیش او چرا تهمت — زبانش ناحقی گر دور از حق اهل وفا گوید

بصد طوفان چو چشم از غبار تو نشوید — غبار رفته را چشم بلا بین توتیا گوید

ز کردار عشق اکسیر شد خاک وجود من — چرا با من کسی دیگر حدیث کیمیا گوید

بلوح خاطر ما جوی فیض ساغر باد — که تر جام جم آیینه گیتی نما گوید

مبارک باد منزل چو سر کوی عشق این است — که پیش آید بلا او ار کان راه جفا گوید

چو ریش دل [illegible] جا کمانی حبیب بنگر — گران هر یک نشانی از دم تیغ بلا گوید

سیه چشمان غزالی با شما دارد بیان مهر

که با اهل وفا مهر جا شنید از شما گوید

این چه نوزست که پر و از دو و بیرون می نگرد — گیست گز روزنه دیده بیرون می نگرد

گرچه گوش است ندانیم که چون می شنود — ور چه چشم است نه بینم که چون می نگرد

میشود سلسله رشته تدبیر خرد — که برحمت سوی ارباب جنون می نگرد

میشود عقل بیازیچه اطفال خرد — گر سوی کار رسن سازان فسون می نگرد

هر چه سرمایه سرگشتگی آشفتگیست — چشم میزد سر ان زلف نگون می نگرد

از گدایان ره عشق بگسا بهره برند — هر که این قافله را خوار و زبون می نگرد

باش بیدار که در چشم غزالی خوابیست

هر که در دایره بوقلمون می نگرد

در عشق و مستی من مجنون سخن ندارد — دیوانه ایست مجنون نسبت بمن ندارد

[illegible] در این عشق [illegible] ندارد
[illegible] هر دو [illegible] ندارد
[illegible] چو [illegible] هرگز [illegible] ندارد
[illegible] اگر صد دل پریشان [illegible] ندارد
[illegible] در خاک و خون [illegible] کفن ندارد
[illegible] ندارد

[illegible] [illegible] دارد
[illegible] [illegible] دارد
[illegible] [illegible] دارد
[illegible] [illegible] دارد
[illegible] [illegible] دارد
[illegible] [illegible] دارد

غزل [illegible]

[illegible] [illegible] دارد

[illegible] عاشق ای رخ جانان … ولیکن آرزوی دولت دیدار هم دارد
نباشد عیب اگر در کوی او ناگه شوم کشته … رقیبان دشمنی و جانب اغیار هم دارد
[illegible] زین چه آسایش کردم نگار … که دارد با دل من کار با من کار هم دارد
نخواهم غنچه راحت مرا این بس که در سینه … بخون آلوده پیکان تو و زنگار هم دارد
چو دیدم طاق ابروی تو و زلف تو دانستم … که دین عشقبازان قبله و زنار هم دارد

غزل [illegible]

گر آن سنگین دل [illegible] از یار هم دارد

[illegible] دور فلک تا کی چنین با ده کمین دارد … [illegible] ولی با من [illegible] کین دارد
چو ما پیوسته ناکامی و دشمن کام میجوید … شکایت چیست گر او از ایشان ما را چنین دارد
غم دنیا و دین تا چند دارد خاطرم رنجه … خوشا آن [illegible] که نه آن و این دارد
نیاید از نجوم آستانش هر کسی بهره … مگر آنکس که سیمای سعادت بر جبین دارد
[illegible] سوی شمع عالم آستین افشان … مگر از بهر تو در فانوس جان در آستین دارد
[illegible] چند دارد خویش را بر آتش آهم … چه میدارد ببین او را که [illegible] بر زمین دارد
از آن زلف [illegible] هم نشانی ندارد عاشق مسکین … مگر آن بیچاره چون هجران بلای در کمین دارد

غزل تا شدم سلطان ملک عشق و رسوایی

عشق [illegible] من روی زمین زیر نگین دارد

همچنین ابروی کس ملک چنین نمی ارزد … شکفته باش که عالم بدین نمی ارزد

[illegible] / عجب ز اهل [illegible] ازرد

خوش است [illegible] حیات [illegible] / ولی [illegible] آن [illegible] زمین نمی ارزد

ز خاک کوی [illegible] / [illegible] زمین نمی ارزد

[illegible] / گر این [illegible] ایشان بکین نمی ارزد

[illegible] دیدم و مردم / خوش است وصل تو لیکن بدین نمی ارزد

[illegible] گفته غزالی که لاله زار جهان

[illegible] الان چنین نمی ارزد

[illegible] سنگ نبارد / شهری که چنین است چرا سنگ نبارد

[illegible] / گاهی که رسد بر سر [illegible] از تنگ نبارد

[illegible] تا اشک نبارد / از خنده [illegible] سنگ نبارد

[illegible] / [illegible] رنگ نبارد

[illegible] / [illegible] سنگ نبارد

[illegible] / چون [illegible] سنگ نبارد

[illegible] غزالی

[illegible] سنگ نبارد

[illegible] / [illegible] بشکند

[illegible] / [illegible] مردم بشکند

چند بنده [illegible] / [illegible] بشکند

خنجر [illegible] جام آفتاب / [illegible] بشکند

تیغ محشر موج انگیز و زنجیر [illegible] / این حباب [illegible] بشکند

تا [illegible] / [illegible] بشکند

گر شکست [illegible] غزالی [illegible]

چند [illegible] سپهر [illegible] بشکند

چند این مهره [illegible] گردد / وقت آنست که در [illegible] گردد

بر سر کوی زمین [illegible] اشک محیط / تا [illegible] چشم جهان تر گردد

[illegible] فلک [illegible] گرداب عدم / لقمه آن به که [illegible] تر گردد

[illegible] لشکر [illegible] / هفت [illegible] گردد

[illegible] خورشید [illegible] / نقش [illegible] گردد

[illegible] / آب [illegible] گردد

[illegible] / کیمیا [illegible] زر گردد

چند گوید غزالی [illegible] داری

تا کی [illegible] دل [illegible] گردد

از [illegible] باشد / [illegible]

کشتی [illegible] باشد / [illegible] باشد

ز ... [illegible] کمان [illegible] / اگر تمام جهان ... [illegible] باشد

بیچاره کشتی ... [illegible] / شاید ... کعبه ... [illegible] باشد

زنهار بچشم کم ... [illegible] / ... [illegible] صاحب نظری باشد

سر ... [illegible] / که ... درین سودا ... اگر سری باشد

از ... [illegible] غزالی را

... [illegible] چیزی باشد

... [illegible] / ... [illegible] چیزی می باشد

... [illegible] / ... [illegible] می باشد

... [illegible] / ... [illegible] می باشد

... [illegible] / عاشق ... [illegible] می باشد

... [illegible] / ... عالم ... [illegible] می باشد

... [illegible] / ... [illegible] نظری می باشد

... [illegible] غزالی ... [illegible]

... [illegible] می باشد

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... عشق و جنون باشد

زناکامی اگر میرم نگویم درد دل با کس / زبون کس نیم هرچند بخت من زبون باشد

فروغ وصل شیرین کوه را زینسان که دارد / نیارد تاب اگر زباد کوه بیستون باشد

بپای عقل زاهد کی رسد در کوی او لیکن / بجای میرسد کر عقل او را رهنمون باشد

غزالیست در طور صلاح از هر که باشد کم

برسوائی ولی از هر که میگویی فزون باشد

کجا شد یار بی همتا کجا شد / کجا شد دلبر زیبا کجا شد

ندیدم گرد آن آهوی مشکین / نشان او درین صحرا کجا شد

نمی یابم اثر زان دُر نایاب / نمیدانم درین دریا کجا شد

دو عالم را بپا پی جستم / نه آنجا بود و نی اینجا کجا شد

نمی پرسم از او با کس نشانی / کجا شد یار من آیا کجا شد

نه عاشق ماند نی معشوق یارب / کجا شد وامق و عذرا کجا شد

غزالی را مپرس از من کجا رفت

نمیدانم که مولانا کجا شد

دل ز قاصد حرف وصلت جستجوی میکند / نامه و پیغام دروغ آرزو بی کی میکند

... [illegible] روی تو اصل عشق را / آنکه وصلت دیده با هجر تو خو کی میکند

... عاشق را که در هجر تنهائی ... / داغ تنهایی دوای درد او کی میکند

من ... [illegible] روشن ترا ز آئینه ... / هر که گفت این شکایت رو برو کی میکند

[illegible] دست ... [illegible] ... — از [illegible] ... گشت ... میکند
هر که را عاشق حسن ... و آب ... [illegible] — جنگ ... چشم گریان ... میکند

از دل ... غزالی ... گرفتار ... [illegible]
اینچنین دل ... آرزوی ... میکند

باش ... چاره و عرض ... میکند — وز لب لعل تو دشنام گرامی میکند
... [illegible] ... — اسلامست کافر ناجرای میکند
گر ... [illegible] ... میکند — چشم ... بیوفای میکند
... [illegible] ... — ای ... رنگ ... میکند
... [illegible] ... — ... میکند
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

... [illegible] ...
... [illegible] ... میکند

[illegible] ... دل ... میکند — چشم ... مژگان تیغ بازی میکند
... محراب ... عاشق ... — ... مژگان ... دل ... میکند
... صورت معنی ... — ... عشق مجازی میکند
دولت ... وصال ... دل — هر که ... هجران درازی میکند

می نوازد هر زمان تار ... غمزه — شاه خوبان دم بدم مسکین نوازی میکند
سید و اند ترک من ... عاشقان — آنکه آراج دلها ترک تازی میکند

تا غزالی را بشمشیر جفا افکند سر
در میان عشقبازان سرفرازی میکند

ای ... غم نیست گر از سینه جان بیرون رود — عشق با جانست می ترسم که آن بیرون رود
... خاک اگر گردم کجا ... — داغ سودایت مرا از استخوان بیرون رود
داغ سودای تو ... بر دل ... — کشته تیغ تو روزی گر جهان ... بیرون رود
... بیرون ... سینه جان ... — همچو شخصی کز قفای میهمان بیرون رود
گر ... سپاه عشق از هر سو هجوم — شهسوار عقل را از کف عنان بیرون رود
کاش گردون سرگرانم سازد از جام وصال — گر ... من چنین خواب گران بیرون رود

گر غزالی را میان عشقبازان قدر نیست
قدر او دانند روزی کز میان بیرون رود

شکر ... قطره بعمان رسید — ذره بخورشید درخشان رسید
خسته دل ... دیدار ... — تشنه بسر چشمه حیوان رسید
روزی گدا خاک در شاه شد — مور بپابوس سلیمان رسید
... [illegible] ... — در حرم وصل تو ... رسید
مهر ز نامه ... شدیم — شاکر ... نامه ... رسید

[illegible] پیر دلم [illegible] گرفته [illegible] از عشق [illegible] ایمان رسید

دیده دل داشت خیالی ز هجر

وصل ترا از دیده بدیدار رسید

از جانب تو نامه مهر و وفا رسید	تر شده ایم لطف نمودی بکار رسید
گفتم یکی بنامه دلم را نواز [illegible]	در سینه هزار خدنگ جفا رسید
[illegible] گفتی از لب شیرین [illegible]	بیگانه خوی من سخن آشنا رسید
[illegible] باد صبا [illegible] چشم	بیخود [illegible] غبار بلا رسید
[illegible]	فرخنده [illegible] که این تو [illegible] رسید
[illegible]	[illegible] عاشق [illegible] مجنون [illegible] رسید

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] سر از [illegible]	[illegible] من برآورد
[illegible]	[illegible] برآورد
[illegible]	[illegible] برآورد
[illegible] زلف عنبرین [illegible]	[illegible] برآورد
[illegible]	[illegible] برآورد
[illegible] عاشق [illegible]	[illegible] برآورد

غزالی سر بنهاد و گشت تسلیم	چو تیغ آن ترک صید افکن برآورد

بی عشق تو از مرگ نجاتم دادند	خواستم ترا بداب حیاتم دادند
در سواد خط مشکین لبت بود نهان	آب حیوان که نشان در ظلماتم دادند
تا خط سبز تو بر گرد رخت دایره گشت	جز از گردش پرکار صفاتم دادند
وصف آئینه روی تو اراسته روشن	اهل تحقیق به شرح لمعاتم دادند
در ره اهل نظر شیوه من بود طلب	هرچه دادند درین ره بزکاتم دادند
میر و صبح صفت بر شب گذرند ندان	شمع تحقیق که از پرتو ذاتم دادند
امشب از خنده چو ساغر لب آن بت	شکر او را خبر از روز وفاتم دادند
شب جان کام و کم تلخ کریلی نهد کیش	زهر کردید اگر آب حیاتم دادند

گرچه بودم چو غزالی ز گنه نامه سیاه

داشتم مهر علی خط نجاتم دادند

اهل ایمان ز بتان کار چنین میدانند	من چنین نیستم و خلق چنین میدانند
همه دانند که این کار ز عشقم همه کس	عشق کفریست که سرگشته دین میدانند
امتحان در سخن عشق چه حاجت ما را	این آئین است که ما را بیقین میدانند
پیش کرده که ترا یار نکو میدانند	خلق هرچند بد و دوی ز میش میدانند
عاشقان راز به خویشتن گشت مقرر	که سر کوی ترا خلد برین میدانند

[illegible] نامه ... و [illegible] شد

تا غزالی سگ آن طره طراز است مرا

کی قرارم بنگشان آهوی ختن خواهد بود

گر دلها را شورش میکند خوش میکند — هر چه آن شوخ پریوش میکند خوش میکند

چون ندارد اهل [illegible] فراوانی ناخوشی [illegible] — خاطر ما اگر ناخوش میکند خوش میکند

چشم من از بهر مهمان خیال [illegible] — گر بخون دل منقش میکند خوش میکند

گر دلم را [illegible] لعل [illegible] — بهر خود نعل در آتش میکند خوش میکند

تیغ [illegible] چشم [illegible] — [illegible] آن زلف سرکش میکند خوش میکند

[illegible] جام [illegible] — [illegible] در کشاکش میکند خوش میکند

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] میکند

تا غزالی از سگ آن آستان امداد بود

گاه خون میگریم از غم گاه شیون میکنم

کجا با پای تسلیم از خود سفر توان کرد — قدم ز سر بکنی راه سر توانی کرد

ز سر هر دو جهان آگهی دهند ترا — اگر ز عالم هستی گذر توانی کرد

دمی ز نور حقیقت نهان شود روشن — گر همچو صبح شبی را سحر توانی کرد

غبار پای تو سازند توتیای مراد — اگر تو خدمت اهل نظر توانی کرد

چو خاک میشوی آخر چه میکنی زر و سیم — گرفتم آنکه تو هم خاک زر توانی کرد

بغیر تن چاره نیست بدانکه چه سود — بگو تو حکم قضا را دگر توانی کرد

خلاف نفس غزالی سعادت ابدیست

ترا بس است اگر این قدر توانی کرد

آنها که از تو دولت وصل آرزو کنند — آن به ز دولتست که با هیچ خو کنند

بس کیمیای عمر که در کار عشق شد — آسان نبود این که ترا جستجو کنند

کام کسی بگیر که [illegible] از لب [illegible] — خود را به هیچ بهر چه پی آبرو کنند

آن دم که عیش و ساغر عشرت گذاشتیم — طفلان درین چمن هوس [illegible] بو کنند

هر روز که زه در روان ز تو دارد [illegible] — تا شانه آب گوهر اگر شست و شو کنند

بس لبهای تو [illegible] پاره آشنا — شبها سر از دریچه انجم فرو کنند

خون میکند ترا به رزین آفتاب — ساقی شراب لعل بگو در کدو کنند

[illegible] غزالی کسی چو من
مجنون کو کن گرا این جرعه بو کشند

آب حیات از لب [illegible] چو جان موج زد | لب [illegible] دندان گر دیده جان موج زد
آنچه به تیغ فراق در دل من [illegible] | سینه نهان ساخت لیک دیده عیان موج زد
[illegible] تا بخشم [illegible] | بس که بر آن [illegible] خون یکسان موج زد
شد بهوای قدت [illegible] پای دل | پای تو در پای سرو آب روان موج زد
از [illegible] آید [illegible] | بس که مرا خون جگر در دل و جان موج زد
[illegible] | سوز [illegible] آه [illegible] جان موج زد
[illegible] | [illegible] آب عشق [illegible] موج زد

[illegible] غزالی [illegible] حسرت [illegible]
[illegible] موج زد

[illegible] | [illegible] جنون آمد
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] مجنون آمد
[illegible] سنگ [illegible] آن [illegible] | [illegible] که چون آمد

غزالی از لب او نعمت افسون محبت شد
عجب گر از افسون تو انسان عالم افسون آمد

نسیمی گر دیار آشنایی بوی یار آرد | نویدی از برای عاشقان [illegible] آرد
کجا داریم آن دولت که جانان بگذرد با ما | خیال او مگر در دیده پرخون گذار آرد
نخواهد هیچکس سوای عالم خویش را لیکن | تماشای تو بر مرده گر بی اختیار آرد
کنون در بزم وصلت سرخوشم از باده عشرت | ولی فردا از آن ساعت که این مستی خمار آرد
نه تنها دولت جمشید شد افسانه طفلان | که این بازیچه گردنهای گردون بیشمار آرد
چو کار رند کی پیداست [illegible] بنقش او کم [illegible] | که گردون هر زمان نقشی دگر بر روی کار آرد

بگوییم با غزالی حسرت روی تو تا کی
که او هم آب حسرت در دو چشم اشکبار آرد

زهر خاکم که بگذر [illegible] صد ناله برخیزد | چو موسیقار هم از هر استخوان ناله برخیزد
هنوز از جان ایشان شعلهای شوق برخیزد | که از خاک شهیدان فراقت لاله برخیزد
اگر بر کشته خود بگذری و انگه [illegible] ای گل | جگر چون لاله با داغ تو چندین کاله برخیزد
بدست شعله شوقم میاور بر لب نازک | نمیخواهم که از لعل لبت بتخاله برخیزد
گرفته حسن تو خط بسبزه بر خورشید و بر مه هم | چو برگرد مه از خط مشکین هاله برخیزد
کجا خیزد کسی کو خاک شد تا حشر از کویت | مگر از خاک او تا روز محشر ناله برخیزد
غزالی اشک ریزان خیزد و دنبال آن مه جو | مبادا در ره او گرد وشش از دنباله برخیزد

[illegible] ... [illegible] چاک میکند
هجران [illegible] ... چون [illegible] ما گریه [illegible] چاک میکند
[illegible] ... [illegible] چاک میکند
[illegible] ... عاشق [illegible] جامهٔ جان چاک میکند
رخسار آتشین [illegible] ... ظلمی که شعله با خس و خاشاک میکند
[illegible] ... از دیده خون بدامن خود پاک میکند

[illegible]

[illegible]

میکشد آهی دلم زود از طپیدن تیر خورد ... خواست تیر از خود کشد وقت کشیدن تیر خورد
دل در آن سیب ذقن زد دیده در گیسو فشد ... همچو دزدی که بوقت میوه چیدن تیر خورد
بهر تیر غمزه‌ات در سینه دلها می‌طپند ... شاد دلی آن دل که در وقت طپیدن تیر خورد
چشم عشق با دیده من کردم آن مژه ... راست چون مرغی که هنگام پریدن تیر خورد
دل بسوی او روان گردید از آن تیر ... دل به تیر او رسید و در رسیدن تیر خورد
همچو چشمی کو خورد تیر از شعاع آفتاب ... دیده در رخسار او هنگام دیدن تیر خورد

خورد از دو تیری غزالی چون بسوی او دوید
همچو آهوی که در وقت دویدن تیر خورد

برای نظاره جولان رخش یار کشند ... عنان کشیدن آن از زمین سوار کشند
چو تیغ برکشد از بهر کشتن عشاق ... هزار تشنه بیک تیغ آبدار کشند
[illegible] ... بسان شمع مرا گر هزار بار کشند
[illegible] لعل نهان میکنم بزیر مژه ... کسی ندیده که آتش کسی بخار کشند
سپهر زیر [illegible] آب هفت دریا را ... ز آتشم نتواند که یک شرار کشند
چو دیده [illegible] گردی [illegible] ... چنان مکن که مرا داغ انتظار کشند

نمک غمزه او بکشد غزالی را
چون شکاری خوش ز کوهسار کشند

ما و صد مجلس [illegible] از عارض نیکو دارد ... [illegible] آن آینه روا آینه هم رو دارد

رو بمحراب عبادت نکند هر که ز تو / هر کرا چشم بر آن گوشه ابرو دارد

صد جفا کرد بچشم ما نمیرنجم از او / که دل من بجفای سیه چشمان خو دارد

عاشق خسته هنوز از پشیمانی ... / در جگر تا دگر ... گریه ترا زو دارد

گفت آتش که بچشم سیه خم ناز / با اسیران عشق گفت که پهلو دارد

هر که آئینه رخسار ترا دیده چو ما / از غمت روی با آئینه زانو دارد

گشت از چشم بتان جای غزالی صحرا
می توان گفت که او شیوه آهو دارد

سبزه عشق ز خاک همه کس چون خیزد / اینها کی اسیب که از تربت مجنون خیزد

آه دل بود تا آن شعله که مسیحا ... / من اگر آه کشم دود جگر دون خیزد

نیست ممکن که ز جا سایه ... سر قدم / همه با خاک ... گشت کی ... خیزد

خاست ... دود دل ... / همچو آن گرد ... از ... خیزد

آه ... اسیران شود و از عشق ... / ... رشته ... خیزد

لاله ... که ... خون ... / هر که ... خاک ... خون خیزد

میرود موج سرشک تو غزالی ...
همچو آن موج که از دجله و جیحون خیزد

زین شهر ... ما ... من شد / ... دلبر ... زن شد

میخواستم از کوی تو چون رشته ببندم / زلف سیه ... سلسله کردن ... شد

بنشاند ز پا سرو قدت دلم را / برق عجبی شعله زن خرمن شد

آن کیست که جیبی ندریدست بکن عیب / گر جا ... کرد ... من شد

از روزن مه تیر بردن رفت چو آتش / آهی که ز کردار ... روزن شد

دارد سر خونریز من آن شوخ غزالی
هر کس که با دو دوست شدم دشمن من شد

گر چشم از دل ناکام باده بیرون میشود / ... که بی لعل تو با شیشه در دلم خون میشود

آنکه دور افتاد ... از تو حال او مپرس / ... که زبان باز ماند حال او چون میشود

گر نخواهم داد ... کلبه تا ... / هر نفس ... دگرگون میشود

گریه کم کرد ... و از دل ... غبار / کم نمیگردد ... افزون میشود

از ... آب حسرت ... / عاقبت در چشم من اشک جگرگون میشود

مردم ... تا کی از تو نالد ای اجل / سوی عاشق رو که بسیار از تو ممنون میشود

می نهد ... غزالی سر بصحرای جنون
ور طریق عاشقی هر دو مجنون نمیشود

... / سیرت خوب به از خوبی صورت باشد

سیرت ... / خوبی از صورت زیبا ز سیرت باشد

کشته ... / خشتی از کوی تو لوح سر تربت باشد

... / هر طرف ... حسرت باشد

هر که دشت تو [illegible] / این هم از غایت کرم های همت باشد

خاک صاحب‌نظری باشی که در دیده و دوری / دیده و آینه آن آینه طلعت باشد

گر غزالی بره عشق نیاید بهتر

عاشق آنست که در وادی حیرت باشد

یا بمحبوب کی تواند عاشق [illegible] شاد / هر که در کوی تو آمد [illegible] بجای پا نهاد

چرخ اگر بنهاد بر عشاق داغ [illegible] / عاشقان خواهند بر دل داغ استغنا نهاد

ترک دین گفتیم و آمد بر سر بازار عشق / کوس رسوایی زدیم و پا درین غوغا نهاد

پاکی از ما [illegible] خواهد [illegible] / تهمت آلودگی بر عاشق رسوا نهاد

[illegible] عاشق [illegible] / پای خود هر جا نهد [illegible] نهاد

[illegible] / [illegible] کن [illegible] بر سر [illegible] نهاد

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] / [illegible] ندانم که چه باشد

[illegible] / [illegible] ندانم که چه باشد

برهم زده [illegible] / [illegible] ندانم که چه باشد

[illegible] / [illegible] احباب [illegible] ندانم که چه باشد

بالذت شیرینی دشنام تو [illegible] / دوش شکرناب ندانم که چه باشد

شب وزری که مه روی تو در چشم من آمد / خورشید جهانتاب ندانم که چه باشد

درمانده بخاک در دل از چشم تو غزالی

فکر تو درین باب ندانم که چه باشد

ایمن کرد ازم دل یکی با عاشقان دردمند / گر گرفته یک آه در صد جا میشود آتش بلند

گر کسی تنها که در عشق لوحی [illegible] کرد / زانکه خسرو نیز نقشی بر نگین خویش کند

در رهت خاک ره [illegible] چون بگرد [illegible] / شعله می‌ریزد ز آتش برگ نخل [illegible] میکند

چون قلم از خط خوبان [illegible] / گر [illegible] بنا سازند مارا [illegible]

نیست کار غیر جان دادن [illegible] / کار عاشق [illegible] دلان [illegible]

از نگاه غیر چون گرد [illegible] افروخته / بهر چشم بد [illegible] بر آتش سپند

[illegible] از بالا [illegible] غزالی [illegible]

عاشق مشهور عالم باشد بلند

[illegible] از شراب [illegible] روشن شود / آتش [illegible] آب [illegible] روشن شود

[illegible] گشت [illegible] / [illegible] خورشید [illegible] روشن شود

[illegible] / سوز [illegible] روشن میشود

[illegible] گشته سوز [illegible] / [illegible] روشن میشود

[illegible] دلم از آتش [illegible] / [illegible] روشن میشود

از خیال [illegible] / [illegible] روشن میشود

بیت تا ز من غزالی از اسیران محبت
کی بود سوز دل احباب ز دشمن بشود

هرگز کار عشق ایمن نگردد
شکر گویی دهانش شیرین نگردد

اگر زاهد بکفر یار بی دین
مسلمان نیست اگر زو دین نگردد

بگویی همچو تیغ شاه مرد عاشق
اگر دستاد تا مسکین نگردد

غم او چون دلم را شاد مست
میان عاشقان رنگین نگردد

بدشواری دو جان رفت چون
بکرم خاک در کشیم بالین نگردد

اسیر چهره و هجران مالش
اگر بشمار مه و پروین نگردد

غزالی اگر نباشد بوی زلفش
دم او صبا مشکین نگردد

پری رویی که در لب قند دارد
ببستانی مراجعز چند دارد

زلال زندگی تا خود ندیدیم
بسیکیان ما حاجتمند دارد

شدیم یکسر از این شوخ التفاتی
لب آن شوخ نیکو بند دارد

چه سامان دل بسر گم از ته زلفش
که هر تا من ... مندار دارد

از آن در عشق کس با من نماند
که یادم ... ما نند دارد

مراجعت چون بحر دو جان گر آن شوخ
که ده لعل شکرخند دارد

فغان می آید از زنجیر زلفش
که دریا ... زنده ... دارد

غزالی عاقبت می میرد از غم

باز گردون زمه نوقدحی زر دارد
شب عید است مگر گردشش ساغر دارد

میکشان را بسر چشمه جاوید برند
گرچه آب ... اقبال سکندر دارد

عکس نرگس نتد از آب نمایان در باغ
کشته چشم تو از نرگس کنی ترد ...

از رخت ... رنگهای دلم میداند
هر که آینه بخورشید برابر دارد

چون بامید نسیم گر سرت خاک شدم
جای آن هست که از خاک مرا بر دارد

هیچکس نکر لب یار ز پیمانه ندید
کس ندانست که این بحر چه گوهر دارد

زد غزالی نفس از مشرب توحید که داد
جام معنی زکف ساقی کوثر دارد

در دلم حسرت آن لعل می آلود نماند
آرزویی که از او در دل من بود نماند

وگر افروختن آه شرر بار چه سر
گر از آن آتش سوزنده بجز دود نماند

داغ سودای دلم تیره نماند که ترا
خال مشکین و خط غالیه اندود نماند

درد و هر گونه کشی از بهر دل خسته طبیب
زانکه بیمار غمت را سر بهبود نماند

باز غم من از سوء عمت رفت باد
وه چه سودی که مرا با ازین سود نماند

بس که خون شده تمنای تو بهار و زوال
رنقی در تن این ماند ... فرسوده نماند

بشنید برهر دو جهان گرد غزالی در عشق
روی او جز بهوای کسب مقصود نماند

اندر سکان کوی وفا و پاسبانی کسی همدم نماند — ده که آیین وفا در مردم عالم نماند

رفت جان در دل [illegible] — گر همی از رفتن جان داشتم آن هم نماند

آب شد پیکان ز تکرار [illegible] در سینه ام — زآتش عشق دل مجروح امیدی هم نماند

گر چو [illegible] — در دل ریشم دگر اندیشه مرهم نماند

شست باری [illegible] — گر بنای صبر [illegible] محکم نماند

وانکه ز قید عشق [illegible] — جز دل من در میان زلف خم در خم نماند

راز عشق من غزالی گر کسی داند چه باک

چون کسی [illegible] در عشق نامحرم نماند

دیگر عشقم گریبان صبوری پاره میخواهد — در این صحرا که [illegible] بودم از [illegible] میخواهد

همه [illegible] و روی تو [illegible] — اگر [illegible] نظاره میخواهد

[illegible] عشق [illegible] مجنون را — [illegible] از [illegible] میخواهد

گریبان [illegible] پاره [illegible] — اگر [illegible] پاره میخواهد

ز [illegible] دل هیچ [illegible] — [illegible] آن رخساره میخواهد

فغان کردگر عاشق [illegible] — [illegible] دل بیچاره میخواهد

غزالی [illegible] هجران [illegible] خیال [illegible]

[illegible]

خوبی که [illegible] خوب نباشد — چون [illegible] خوب بود خوب نباشد

ای نبات آن زلف کش خاطر مردم — گر [illegible] از جانب محبوب نباشد

نیست حسن [illegible] یوسف [illegible] — گر آیینه دیده یعقوب نباشد

بر خاک [illegible] — تا کوی تو [illegible] جاروب نباشد

در عشق [illegible] طلب کن — [illegible] طالب و مطلوب نباشد

هر کس [illegible] با خوب شدی تو — تا هیچ نگوییم دل خوب نباشد

مجنون شده و جذبه عشقست غزالی

او را نتوان گفت که مجذوب نباشد

[illegible] در جان [illegible] تو چند انکه بود — در سر [illegible] شور [illegible] سودای تو چند انکه بود

چون [illegible] شد [illegible] — در هوای سرو بالای تو چند انکه بود

از [illegible] دیده [illegible] تماشایت [illegible] — دیده مشتاق تماشای تو چند انکه بود

چون دلم صد پاره گشت از دست [illegible] — در دل صد پاره غمهای تو چند انکه بود

کم [illegible] اشکم چو باران بهاری [illegible] — در غم خاک کف پای تو چند انکه بود

[illegible] حسن [illegible] تسکین نداد — [illegible] شد در [illegible] غوغای تو چند انکه بود

بی [illegible] آن دهان [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] شد [illegible] تو چند انکه بود

[illegible] آن زلف [illegible] — من هم سر آن داشتم [illegible]

با عاشق دل سوخته شبهای جدایی — آن کرد که با [illegible] کرد

هیچ عمری بی رخی ایام [illegible] / دو زر از [illegible] انگشت نیاید توانست تا کرد

تا برد صبا نکهت زلف بگلستان / تا بهوا آید آنجا که بوی تو فنا کرد

بر غیر زدی تیغ که لطفی بتو کردم / این لطف تو با غیر نکردی که جفا کرد

خونش کرد دلم بر که ز [illegible] جگر یار / خونش گر دگر جا ور که ز سیل فنا کرد

در وقت توصیف خط شهره ایام غزالی
خود را ز [illegible] انگشت نما کرد

غبار خط تو ای گلعذار پیدا شد / میان ماه تو و مهر غبار پیدا شد

ز بازی [illegible] دشت چو [illegible] / چو هست تنها که بدور ز روزگار پیدا شد

نوشت بهر تو خط سر خط [illegible] / برای عاشق بیچاره [illegible] پیدا شد

کشید تو سر عقل زلف [illegible] / میان کشید [illegible] سوار پیدا شد

ولی [illegible] / [illegible]

بهر زمین [illegible] / ز خون دیده [illegible] لاله زار پیدا شد

[illegible] زلف سرکشان غزالی
گشته [illegible] بیچاره پیدا شد

درد مندیم [illegible] / ما گنهکار تریم تو چهره ما گرد آلود

نیست در عشق دل [illegible] آلوده / هم آلوده [illegible] دلم [illegible] آلود

دامن پاک [illegible] / بر سر [illegible] آلود

گل روی تو که از غالیه خط تو دیر بود / دور که آخر نقطه غالیه بر رو آلود

نیست خورشید نمایان شفق آخر کار / گر ز رشک تو بخونابه برش زرد آلود

سرمه در چشم سیه کار بریدن گشته / گر بشد از جلوه های آهوی [illegible] آلود

ریخت بر خود [illegible] غزالی [illegible]
آنکه دامن خود آلوده بسی کرد آلود

عاشقان لعل تو دیدند در [illegible] بسته / فاش میکرد [illegible] عشق [illegible] بسته

ای لب [illegible] / چه سخن گفت [illegible] که دهانش بسته

در گلشن کشته تیغ تو از [illegible] / که تماشای تو چشم نگرانش بسته

نقش [illegible] / دم بدم [illegible] بسته

[illegible] / کمان دو ابروی سیه [illegible] بسته

دل [illegible] بر آن موی میان [illegible] / گرهی بود که بر موی میانش بسته

داشت اندیشه [illegible] غزالی در عشق
تاری از زلف تو در گردن جانش بسته

عشقبازان [illegible] از عشق [illegible] / کم نه فلک از همت [illegible] والا بسته

[illegible] / آه ازین پرده که بر دیده بینا بسته

تشنگان که درین راه نبود [illegible] / حکمی بود که لب بر لب دریا بسته

[illegible] گیسوی تو [illegible] / گره از تار [illegible] زلف [illegible] بسته

غافل از نقش جهان چند نگری عکس جمال | پیش طلسم ازین ارباب تماشا بسته
کس نه دانست که سر رشته مقصود کجاست | زین همه نقش که بر صفحه زیبا بسته

نقش ابروی تو می‌بست غزالی در دل
پیش از آن روز که این طاق معلا بستند

پیکان تو چون در دل بی‌حاصلم افتد | از رخنه آن چشم بلا در دلم افتد
باد منزل مه [illegible] تجلی | چون پرتو رخسار تو در منزلم افتد
تا [illegible] زخاکم [illegible] گل رحمت | گر سایه سرو تو بر آب و گلم افتد
از حجره [illegible] | پیوسته گر این صاعقه در محفلم افتد
خواهم که گشاید لب لعلت [illegible] مشکلم | [illegible] سرو روان تو اگر مشکلم افتد
روز [illegible] | [illegible] آب که بر ساحلم افتد

داند [illegible] غزالی
[illegible]

هر قطره خونی که ز مژگان [illegible] افتد | از گریه [illegible] دامان من افتد
دل [illegible] زلف پریشان [illegible] | هر چشم [illegible] پریشان من افتد
هر حال [illegible] | چون گرد [illegible] گریبان [illegible] افتد
[illegible] | ترسم که از آن رخنه دل جان من افتد
افتاده ام از گریه [illegible] | [illegible] ویران من افتد

ساقی بگرم شیشه می پاک کن از لب | کز نار که آن صاعقه در جان من افتد

بنویس غزالی غزل خویش که شاید
بر روی نظر شوخ سخندان من افتد

گر ابر آه مجنون هر دم چنین برآید | هر جا که قطره ریزد دود از کفن برآید
میخواست تا برآید صد بار بی تو جانم | یکبار بر نیامد یارب چنین برآید
زاهد اگر پسندد ابروی دلفریبت | محراب را که [illegible] کار دین برآید
در جاده غضب تو جانم به لب رسیده | گر طره تو پسندد ترسم ازین برآید
از عقل و دین برآید هر کو نشسته [illegible] | آن طفل نازپرور گر اینچنین برآید
گر آب زندگانی در پای سرو ریزد | چون سرو قامت او کی نازنین برآید

هر جا که از غزالی خوانند حرف عشق
از عاشقان صادق صد آفرین برآید

مرا چون شمع روشن گشت از سوز نهان بودن | که می آرم بلای بر سر [illegible] از زبان بودن
تمام شبها که در کوی تو می گریم [illegible] | اگر از من نمی پرسی بپرس از پاسبان بودن
[illegible] | که می بینم [illegible] در استخوان بودن
چنان [illegible] نشان [illegible] | که در پیش [illegible] نمی یابم نشان بودن
غبار [illegible] | مرا تا چند [illegible] آستان بودن
تو میخواهی [illegible] | [illegible] آخر زبان بودن

[illegible]

که مهمان کلبهٔ ما در شب ... بود

شاید از خورشید روی همنشین مانده بود
از همه زان بخت سیه برگشته ایم مانده بود

چون چراغ صبح تا بود از حیات ... اثر
همچنان در سینه آه آتشینم مانده بود

بسکه شب از چشم ... گریه را
سینه نشان از خون دل بر آستینم مانده بود

آرزو کردم ... بر آمد جان من
آرزویی گر تو وز جان حزینم مانده بود

... [illegible] ...
گر گلی از خاک ... چشم ... بود

سوی ... چشم من گریان ...
همچو ... از رنگ ... مانده بود

... [illegible] ...
... مانده بود

... [illegible] ...

... [illegible] ... بود

... [illegible] ... پیدا شود
... [illegible] ...

... [illegible] ... پیدا شود
... [illegible] ...

... [illegible] ... پیدا شود
... [illegible] ...

... [illegible] ... پیدا شود
... [illegible] ...

... [illegible] ... پیدا شود
... [illegible] ...

... [illegible] ... پیدا شود

از دوات شد غزالی در سخن سحرآفرین
آفرین گویند هرجا این سخن پیدا شود

ای همین از صورت نقش نقاشش حیرانی کشید
شانه هم از طره‌اش دست پریشانی کشید

ای مصور صورتش را چند گویی کشتم
گر کشی رخساره آن زلف نتوان کشید

شد جنون افزون تا خط دمید از لعل او
عقل گویی جرعه زان ساغر ریحانی کشید

زیر پرده‌ی که بر عاشق تغافل کرد و رفت
چون زمانی حسن آخر شد پشیمانی کشید

لذت عشق و جنون را همچو من داند که چیست
هر که دامان خود از آلوده دامانی کشید

عقل میزد لاف دانش در طریق عاشقی
دست حیرت بر سر او نیز نادانی کشید

تا غزالی در سخن رخسار معنی جلوه داد
کلک مشکینش قلم بر صفحهٔ مانی کشید

جان بغم دادیم یارب ... از چه شد
هیچ حال ما نمی‌پرسند یارا از چه شد

در میان ما ... غیر از ...
در ... گشت ... از چه شد

... [illegible] ...
بر سر آتش ... بود ... از چه شد

... [illegible] ...
هیچ گره ... بر نمی‌خیزد ... از چه شد

هیچ کس در روزگار از غم آزاد نیست
شاد ... روزگار از چه شد

ای ... حدیث گفت ...
ما که ... یارب ... از چه شد

چندی ... غزالی حال ... عشق
من چه می‌دانم درین گلشن هزار از چه شد

دل تیره را از حسد پاک برآورد | هم ابله و دو چشم از دل غمناک برآورد

هر کشته که در بادیه عشق زد و شد | در کوی تو چون سبزه سر از خاک برآورد

گفتم که مرا دور من از آن چشم بر آید | تیغ ستم از غمزه بی باک برآورد

تاریکی شب نیست که پیدا شد و رفت | تو ز آتش دل دود ز افلاک برآورد

زلف سیاهی ... دود بر آید ز وجودم | چون سینه ره شعله بخاشاک برآورد

تا نیز ز دود دم بجای خط سیاهی | هر زنگ که در آینه ادراک برآورد

میخواست شود کشته آن شوخ غزالی

آخر سر از آن حلقه فتراک برآورد

بزم ما را از می ساقی ... | ساقی مجلس ما کوشش لبی می باید

... | ... طرف ... می باید

... | ... می باید

... | ... می باید

حسن تنها ... دل ارباب نظر | ... می باید

... | دولت وصل ترا اگر ... می باید

... غزالی ...

عاشق ... می باید

ز ریکان تو سر از دل ... | وه دل از آتش غم ... چون زد

پیش از آن دم که کند موکب حسن تو ظهور | برق آه علم عشق تو بر گردون زد

هر که در راه محبت قدم از دیده نساخت | گام در وادی عشق تو نه از چون زد

سبز باد آن خط تو رسته که از ساده رخان | رقم حسن بر آن عارض گندم گون زد

در بیابان زده دود دل مجنون خیمه | یا سیه خانه لیلیست که بر هامون زد

هر کجا زابله پا بر زمین آب فشاند | خار غم سر ز دو سر بر ... مجنون زد

وصف آن گوهر یکدانه غزالی چو نوشت

طعنه بر گوهر سیراب و در مکنون زد

باغ سبزه نو خسته دلنواز آمد | عجب مغنی ز حریفان ... باز آمد

بلند گشت بلبل سرمست باز بر گلبن | چه شعله بود که در بوته گداز آمد

... | مگر نوشته همه نامهای راز آمد

... تعلق درین چمن پیوسته | ... باز آمد

بچاره سازی کردن چه ... | چنین که دولت وصل تو چاره ساز آمد

گدای هست آن ... ره عشق | ز هر چه غیر جمال تو بی نیاز آمد

بکوی عشق غزالی دو کون ز دست

از آن بمجلس رندان پاکباز آمد

هر که از کاکل شب رنگ گره بگشاید | عاشقان راز دل از تنگ گره بگشاید

بسته آن سر زلف ... که از خاطر ما | صوت مرغان سحر آهنگ گره بگشاید

درهای طره چون چنگ شیوه و بی چنگ / کی ز دل زره زره چنگ گره بگشاید

چون یاقوت گره شد ز لبت ... دل مسکین / لب بگشا تا ز دل اسپنگ گره بگشاید

شانه ... / که از ان طره شبرنگ گره بگشاید

گرهی چشم از دل عاشق بگشاید گرها / گر گشاید ز سر چنگ گره بگشاید

چون دو لب ... غزال یکبار

گر دل تنگ ... گره بگشاید

شمع گل ز هوای چمن ... / در هر چه فلک خلعت نوروزی کرد

باغ را گر ... / بهر ... اطلس گل بهر چه زردوزی کرد

... / ... وصال تو ... کرد

شمع را ... / ... هجران تو ... کرد

عاشقان ... / ... کرد

... / ... کرد

... تو غزال ...

... کرد

گفت ... / تا ... از خلد برین به باشد

هر که ... لطف نبود / ... به باشد

غرض ما ز عشق بتان چون ... / گر تو باشی ... به باشد

اسم اعظم چه طلب میکنی از اهرمنان / حرف از عشق تو را نقش نگین باید

هر که زندست گوید که ازین هر دو کدام / مست یا زاهد بسجاده نشین باشد

آن یکی گفت که بهتر بود از دین تو کفر / وان دگر گفت که از کفر تو دین باشد

چون به ... غزال ... است

شوان گفت که آن یک بد این به باشد

دامن پی تو برکردم آه آتشین گردد / بلای هر نفس گردن ماند و کمین گردد

ز تنگی لعل ... در دست ... / بر ایشان ... کمین گردد

نماید موج آب زندگانی حسن ابروش / دل ... شمشیر کین گردد

کنم پیراهن ... خاک کشتگان او / مرا از گریه خون آلوده هر که آستین گردد

اگر ... غبار خط بر روی او ... / ... غبار خاطر آن ... گردد

بر رندان ز زاهد خواه آن دم باده ... / که رند باده پیما زاهد خلوت نشین گردد

... همنشین ...

عجب گر ... همنشین گردد

... عشق ارباب ... خون کرده اند / عاشق آسان نمی باشد ... خون کرده اند

کار ما ... عاشقی از گریه ... / تا دل ما را بتان ... خون بکرده اند

چون نگرد ... چشم ... / گر نخست ... که تر خون کرده اند

... دگر ... / پیشتر ... خون کرده اند

دل ز محبت ... [illegible] ... — هیچ در ... [illegible] ... آید که جون نگرده

کر بدو در ... [illegible] ... شهیدان ... — تا که ... [illegible] ... ایشان ... نگرده

چو غزالی که ... [illegible] ... از ... ایشان ...

ور دو ... [illegible] ... با جگر خون کرده اند

ای شیخ ... [illegible] ... با ما چه دخل دارد — تا ما ... [illegible] ... در سودا چه دخل دارد

تا چند محتسب ... [illegible] ... رندان — چون نیست اهل مشرب آنجا چه دخل دارد

ای محتسب اگر تو داری سر نصیحت — آهسته گفت و گو کن غوغا چه دخل دارد

ما را چو هست ... [illegible] ... مینا ... — با مست جام عشقیم صهبا چه دخل دارد

جایی که آب ... [illegible] ... آتش دل — در دوزخ آتش من دریا چه دخل دارد

چون حرف وصل پرسیم ... [illegible] ... — ... [illegible] ... ما کم ... چه دخل دارد

گر جان دهم ... [illegible] ... — ... [illegible] ... جام ... چه دخل دارد

در شعر ... [illegible] ... غزالی ... دخل دارد

... [illegible] ... کن ... چه دخل دارد

شمع بالینم شب غم آه آتشناک زد — اشک خونین ریخت از مژگان گریبان چاک زد

تند اگر ... [illegible] ... غبار ... از من ... — خاک حیرت ... عشق ... [illegible] ... ادراک زد

تا نرگس ... [illegible] ... چشم ... — نرگس ... [illegible] ... کلاه ... بر خاک زد

با ... [illegible] ... چشم خود آیین عقل از من ... — چون ... [illegible] ... آن ... پاک زد

دل کشید آهی ... [illegible] ... از من ... — آتش غم شعله در مشت خس و خاشاک زد

این گرمی ... [illegible] ... اوج فلک خورشید ... — برق حسنت شعله در آیینه افلاک زد

گر غزالی شد اسیر زلف او نبود عجیب

شد گرفتار بلا هر کس دم از ادراک زد

ز اشک و آه من که طوفان ... [illegible] ... بر باد برد — بیستون را سیل خون کوهکن بر باد برد

بخت عاشق بین که بعد مرگ هم طوفان عشق — ریگ دشت هجر را بر تربت فرهاد برد

بر سر کویش قیامت شد ز ... [illegible] ... هجر — بس که از هر سو اسیر جانب او داد برد

تا دل مرغان فارغ بال افتد در بلا — الفت ... [illegible] ... شانه بهر طره شمشاد برد

ز خواب ... [illegible] ... در دل ... آمد روز هجر — شادی وصل تو هر غم که دل ناشاد برد

داشتم بر خاک کوی او اقامت آرزو — سیل اشک آه بنای صبر بی بنیاد برد

در غمش کردم دل صد پاره را هر چند جمع — صرصر آه آمد و چون غنچه اوراق برد

دل غزالی را اسیر چشم آن چالاک ساخت

صید دشت ... [illegible] ... صیاد برد

... [illegible] ... که او محبت ... بر دهن دارد — ندارد زهره آهی و در دل صد سخن دارد

با ... [illegible] ... وفای او شدم در عاشقی رسوا — دل طفل است ... [illegible] ... پروای من دارد

... [illegible] ... سنگین ... اشکم — گلستان ملامت سبزه ... سخن دارد

من از ... [illegible] ... — که حرفی بر زبان لوح مزار کوهکن دارد

چه پیوندی به باغ [illegible] | که چون فانوس [illegible] استخوان خود پیرهن دارد

زند لاف وفا با گل رخسار لاله | چو او بیند [illegible] انگشت حیرت در دهن دارد

غزالی این غزل را که [illegible] دل [illegible]

[illegible] دارد

[illegible] لعل لب [illegible] شد | اگر زلف [illegible] او بهر [illegible] شد

[illegible] | [illegible] مینای گردون شد

[illegible] | یاد خال لیلی [illegible] شد

[illegible] | [illegible] بیرون شد

[illegible] | [illegible] افسانه لیلی مجنون شد

[illegible] | [illegible] اشک جگر گون شد

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

چون [illegible] چون آب پیکان نشان می آورد | گر ز دل در سینه عاشق ز آهن رخنه

خواند چون مطرب ز دیوان غزالی این غزل

عاشقان فی الحال خون از دل به دامن ریختند

ورد دلم از سینه برون بر آمد | از راه سپاه غم او گرد بر آمد

بشکفت گر صبح غمت شمع میانم | گر سینه کرد این نفس سرد بر آمد

بگذشت حدیث رخ روی تو در باغ | شد غنچه از آن در هم و گل زرد بر آمد

در باغ ز بس کاشت دلم تخم محبت | چندانکه خط غالیه پرورد بر آمد

شبها به امیدی که تو بر بام بر آیی | گرد تن کویت همه شب گرد بر آمد

میخواستم از پیر مغان لای ته خم | مقصود من از همت آن مرد بر آمد

آن آهوی وحشی که نشد رام غزالی

افسوس که با مردم بیدرد بر آمد

بر جان [illegible] بر آتشم پیکان فرو ریزد | شود از آتش دل آب و از پیکان فرو ریزد

[illegible] در [illegible] ز پیکانها [illegible] | گر چون بر سینه ام تیغی زند پیکان فرو ریزد

دلی پر دارد از هجر تو عاشق کرد [illegible] | نشینه خون دل از دیده چون باران فرو ریزد

اگر بیند مرا ابر بهاران پیش تو در گریه | بجای آب خون از دیده گریان فرو ریزد

دلم هر چند ریزد غنچه خون از دامن دیده | چو هجران تو [illegible] از دامان فرو ریزد

[illegible] زندگی پرورده [illegible] شاخ گل تو ی | گر چون از نازکی [illegible] جانان فرو ریزد

مرغ ... غزالی ... بخون ... زوده

کز ... سم ... بحران ... زرد

عاشق او وقت مردن چشم ... باز کرد / دل بباغی که ... چشم باز کرد

... بلبل ... / در قفس گل را ... هم باز کرد

سوخت چون پروانه از برق تجلی ... / شمع گیسوی ... از بهر ماتم باز کرد

بهر عاشق گشت اسباب ... / هرگزه کان تا زمین ... چشم باز کرد

... / یعنی از باغ ... کامهای خرم باز کرد

... دل ... / چون ... او بود محرم بهر محرم باز کرد

... هجران غزالی ... بخون گریست

از ... دل ... باز کرد

... دارد / ... دل ... دارد

... شاگردی ... / ... دارد

... دل ... / ... دارد

... / ... دل ... دارد

... / ... دارد

... دل ... / ... هیچ ... دارد

غزالی ... هجران ... / ... دارد

جام طرب از دست جوانان فرده دارد / دریا دو لب تنگ دهان فرده دارد

مطرب چه بود ساده توان فرد پستی / کان شکر لب زمزمه خوانان فرده دارد

از ... لعل تو نقش فرده شست / آن غنچه ز قطره فشانان فرده دارد

در بزم بتان ساخت کباب از دل ریشم / شوخی که از ان موی میانان فرده دارد

ترکان پری چهره ... / تاراج از ین گرم عنانان فرده دارد

تیغ ستمت ... خونریزی داد / آری سخن تیز زبانان فرده دارد

این رنگ سخن طرز کسی نیست غزالی

نظم تو ازین ... زبانان فرده دارد

چون فلک با نامرادان مردم دنیا بدند / ما با پیشانی نیک پیشان سر برابا بدند

... / لاجرم دونان ... با اهل استغنا بدند

زاهدا از اگر محبت نیست با رندان چه عیب / مردم نادان بلی با مردم دانا بدند

محتسب تا چند میگوئی برو ... / هیچ نیکی نیست در عالم اگر اینها بدند

گریه را خواهند طوفان دیده ... / ورنه مردم بیشتر با ... این ... بدند

... عاشق میکند رسوا باشک / هست جای آن اگر با عاشق رسوا بدند

چون غزالی با من از نیک و بد مردم مگو

نیک میدانم که خوب اهل عالم را بدند

پری روئی که عقل از صورتش حیرت دارد / اگر ... هم حیران او شد صورتی دارد

ز گیسوی بتان هستم ادب یاد گرفتم ادم — اهل بهر چه روز هجر بر تن مستی دارد

بشوای پاک دامن نگر در بستان این مجلس — شراب عشق در سودای عجب کیفیتی دارد

چراغ خانه سوز کیستی ای لاله رعنا ادب — که در دل هر کسی از عشق تو داغ حیرانی دارد

[illegible] عشق من و [illegible] چیست تو میگویید — بلی افسانه لیلی و مجنون شهرتی دارد

ز ناز با دولت سرو ما ز زیر بار این ملک در گلشن

که از اندیشه قد تو با خود حالتی دارد

غزالی که گدای عشق شد بر روی برزن طعنه

گدای کشور عشقت ادب [illegible] دارد

ز اداء ما که نقش تو [illegible] کشیده اند — خط ما نا بصفحه عالم کشیده اند

تا ز ابتدای عیش در این بزم کار رفت — جام [illegible] ما مردم [illegible] کشیده اند

از اهل عشق لذت جام طرب مجو — کز خون دیده جام دمادم کشیده اند

لطف نگاه مردم ما [illegible] — [illegible] چشم مردم ما محرم کشیده اند

[illegible] که ساخته [illegible] — [illegible] زلف تو در هم کشیده اند

[illegible] راحت [illegible] دل — [illegible] از طبیب منت مرهم کشیده اند

[illegible] اهل عشق غزالی [illegible]

کی بهر [illegible] منت [illegible] کشیده اند

ره بر دوان گنج سعادت بطلب یافته اند — طالبان نقد بزرگی با ادب یافته اند

خواری ز عشق زنا جوی که ارباب نیاز — عزت وصل از این چند سبب یافته اند

زاهد این جنت و پیمانه کشان جام مراد — همه از دولت آن چهره و لب یافته اند

موسی آن لمعه که از وادی ایمن محبت — زان خود گرم روان در دل شب یافته اند

سر گیسوی تو در یافته اند اهل جنون — پی تحقیق سر این رشته عجب یافته اند

پیش از این فخر بزرگان بحسب بود کنون — روزگاریست که شهرت به نسب یافته اند

در ره عشق غزالی بسخن فخر مکن

با ادب باش که این ره با ادب یافته اند

ساده رویان گرد عارض چو خط مشکین کشند — ابتدا نسخ از رنگ [illegible] گل نسرین کشند

عقل شد دیوانه زلف تو خواهم بعد ازین — منکش بزنجیر جنون زان طره پرچین کشند

تیغ پرستار را چو خواند عشق پرسد قبول — بس خجالت کان زبان مردان [illegible] کشند

[illegible] کس نیاید بدون جزای منشور عشق — خطابه نامی چرا بر عاشق مسکین کشند

خاک گردی نامرادی تا توتیای بینش ما — مردم بینا ازان در چشم عالم بین کشند

مردم از کحل سیه هند از ایشان [illegible] ولی — بر سر خاک شهیدان جامه خونین کشند

شد غزالی از غزالان آهوی صحرای عشق

زیر جهت بر روی زهر [illegible] کمان کس کشند

[illegible] نوای سپهر و سرا از نیامد — صد نامه نوشتیم یکی باز نیامد

[illegible] عشق مرا الفت [illegible] — وین طرفه که انجام بآغاز نیامد

بود و تو همین سبک گرمی یارم	هر چند که یاد وصلت از یاد نیاید
آن چون که ندم [illegible]	گر چشم ولیت صاحب اعجاز نیاید
وار و خبری از خط [illegible]	پای او [illegible] آواز نیاید
تا از حرم عشق [illegible]	هر پیغمبری محرم این راز نیاید

یا بروح تست جان و جهان است غزال

چون ما و جهان عاشق جان باز نیاید

شرر شان [illegible] در گنه دامن می افتد	گر ادم چون شرر صد شعله در دامن می افتد
چنان از [illegible] آتش [illegible] خانه	گر تب در خانه ام از آرزو روزن می افتد
هر [illegible] آتش [illegible]	هر آن [illegible] دل [illegible] خرمن می افتد
جمال [illegible] چشم روشن [illegible]	[illegible] روشن می افتد
[illegible]	[illegible] می افتد
شرر [illegible]	[illegible] می افتد

[illegible] چشم [illegible]

[illegible] می افتد

شهید عشقم [illegible]	[illegible] عالم دارم
شدم [illegible] مجنون [illegible]	[illegible] مسلم دارد
بغیر مهر [illegible]	[illegible] صد عالم دارد

ز شوق زلف تو دیوانه گشته ام چمن	گرفته پسته بزنجیر محکم دارند
ز چشم مست تو جز مردمی نمی بینم	دلی ز دو زلف تو بیاد در هم دارند
من آن گیاه ضعیفم که در خزان فراق	بهر که تیغ تو عشاق زخم دارند

دریغ دود دریغا ای که انجم و افلاک

چرا ز صحبت یاران همه غم دارند

بستان خمار زان لب میگون شکسته اند	جام هلال بر سپهر گردون شکسته اند
ما از [illegible] اختر شب گرد [illegible]	این [illegible] در [illegible] شکسته اند
در مکتب تو اهل جنون لوح عشق را	دیوانه وار بر سر مجنون شکسته اند
پیداست از شکست سر زلف مهوشان	هر آرزو که در دل پر خون شکسته اند
طفلان ساده لوح بسنگ [illegible]	هر بال طایران همایون شکسته اند
زاهد بگو [illegible] کشان از شراب خلد	کاشیان خمار ازمی گلگون شکسته اند

صای طرب مجوی [illegible] ای زاهدان

جام خرد [illegible] ما بنگر چون شکسته اند

تا برگ کام شد [illegible] لاله گون بار آورد	چون گل [illegible] چشم [illegible] که خون بار آورد
داغ بر سر [illegible] گل [illegible]	ما [illegible] سودا [illegible] جنون بار آورد
دوزین [illegible] سینه تخم مهر خوبان کاشتم	کاشتم باری ندیدم که چون بار آورد
آوازان بالا [illegible] دام چشم [illegible]	آری این [illegible] که او دارد [illegible] بار آورد

برگ امید از درخت نهال [illegible] خواهم | داغ تو میدهی محبت واز کوه بار آورد

در درون کردم خیال حالت اهل سوختگان | گر امید امکه این داغ درون بار آورد

قاسم محرم شده غزل تا زدون شده بار عشق

نخل هم کرد ولی هر کرشنه دل بار آورد

بی نیشی [illegible] دل تنگ می برد | جوابش کز لنکریم بعذر ب سنگ می برد

صبا در بوستان [illegible] | گر حرفی ز سر آن دهان تنگ می برد

[illegible] | اگر می برید از خون دلان این رنگ می برد

شدم بیمار [illegible] | ولی او عاشق خود را که از ننگ می برد

[illegible] آشتی [illegible] | گر با آشتی نا کرده راه جنگ می برد

[illegible] | [illegible] جان [illegible] از مطرب [illegible] آهنگ می برد

غزالی [illegible] عشق [illegible]

هر حالت [illegible] که [illegible]

[illegible] | [illegible] اوجید

[illegible] | [illegible] اوجید

[illegible] | بوی جان [illegible] اوجید

[illegible] | گرچه زلف [illegible] اوجید

[illegible] | [illegible] اوجید

چند چه دل دیوانه هجران بر خویش | کاکلش به [illegible] عنبر شکن اوجید

شب که چون شمع غزالی گنه هجر تو آه

دود در گوشت [illegible] آخر [illegible] اوجید

گر جانب ما چشم ترحم نگشاید | کار من درمانده ز مردم نگشاید

روشن نشود آینه خاطر [illegible] | تا ساقی [illegible] سر خم نگشاید

دنیا که هر چند کنم گریه خونین | هرگز لب شیرین به تبسم نگشاید

[illegible] گره از دل پر خون | گر غنچه خندان [illegible] نگشاید

گر دیدن [illegible] | [illegible] گره از کار کسی [illegible] نگشاید

[illegible] | [illegible] ز چشم ترحم نگشاید

در عشق غزالی نکنم ترک تظلم

هر چند که کار دل ز تظلم نگشاید

[illegible] شوق تبسم [illegible] جان می برد | تحفه موری به درگاه سلیمان می برد

[illegible] جانان چون توانم زنده بود | [illegible] اگر کس نام هجران می برد

[illegible] حیات | همچو دزدی کو متاع از خانه پنهان می برد

گفت جانان [illegible] امید زیستن | گفتم از بیماری هجران [illegible] جان می برد

[illegible] جان می برد هرگز نیارم بر زبان | [illegible] آسان می برد

گرچه دورم از نگارستان [illegible] | گر [illegible] ایشان می برد

تا کرد پی ای غزالی دیده پر خون تهی
آستین پر دم بسوی چشم گریان می برد

بر دلم نازک چه ابر گری می آید — آن غبار از نافشه ای گری می آید
دل بگریه دشت ... جر لوگ اگر — هر آتش آهم شتر ری می آید
می ... زنیا ز سر زلف تو صبا ... — گر زدل کم شتن من خبری می آید
خاک این گرمی که ... تا گیست — و سیه هم سوی تو خونین جگری می آید
گر بر مرد و سر تیغ تو ... ماکی نیست — به ... ستم گهری می آید
... می آیم از ... که باشد — بهر از دل کن برده ودر ... می آید

[illegible] غزالی [illegible]
[illegible]

سال ... [illegible] — ... [illegible] انداز
... [illegible] — ... [illegible] انداز
[illegible] — [illegible] انداز
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] انداز
[illegible] — [illegible] انداز
هر که آن ... [illegible] — ... [illegible] انداز
... [illegible] غزالی ... — کار شان معرکه ... حساب انداز

اگر بر سینه چاکم همه پیکان دوزد — کاش چاک دلم از سوزن مژگان دوزد
چند دوزد تو باچاک گریبان مرا — زان چو شد پاره چه حاصل که گریبان دوزد
هرگز از دست تو ان جیب سلامت نبرید — کی توانم که نظر بر رخ خوبان دوزد
روز روز پاره به عشق گره جیب درست — چاک دامان کز از خار مغیلان دوزد
چاره چاک گریبان چه کنم در ره عشق — خار هجران گرم زنده دامان دوزد
رشتن چو نیکو گریم که بی رشته وصل — چاک دل کس نتوانست که آسان دوزد

چاک کرد دیده غزالی دلت از فرط بار
آنکه دیده بران رخت که پنهان دوزد

ای از مه رخسار تو روز طرب عید — ابروی تو ماه و نرزد زلف تو شب عید
جشن از رخ تو جان ده آن گوشه ابرو — تا دیدن ابروی تو با شد سبب عید
از ذره پر شفق نیست در عید ... ان — گر لعل تو شد پر ز شکر خنده لب عید
ای اهل طرب هر کرا ... بیکاری — او در طلب حسن شما در طلب عید

صد شکر که دیدم رخ آن ماه غزالی
مقصود همین بود مرا از طلب عید

ای سرو کسی عشق تو حیرانیم فزود — این طرفه دراستین که نادانیم فزود
تحصیل کمالم باعث همیتم نشد — خاطر چو جمع گشت پریشانیم فزود
سامان عشق ای سرو سامانیست مرا — سامان چه که بی سروسامانیم فزود

ای فلک نقره نوبت شاه عشق زدم — عشق کو او شوکت سلطانیم زود

بر شیشهٔ فلک لب ساقی فکنده عکس — جام غریب بر سپهر جولانیم زود

بگشای ای پری لب شیرین بگفت وگوی — گر غیب تو دون سخن دانیم زود

گفتند دوای غزال افسون من

اما جنون او ز افسون خوانیم زود

تا خط از عنبر سارا بر قسم سیم زد — شاه حسن نوبت خوبی بهفت اقلیم زد

تا ز روی آتش آن مه حیران شد عقل — نور موسی را اگر [illegible] سیم زد

گشت [illegible] ز هجران ولی [illegible] — تا ز حسرت ساز و کشش چون شانه بر گیسم زد

[illegible] — [illegible] تسلیم زد

[illegible] — [illegible] ز شکر [illegible] تقویم زد

[illegible] — [illegible] تعظیم زد

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] کرده‌ام

[illegible] — [illegible] کرده

[illegible] — [illegible] خاک آستانی کرد

[illegible] — [illegible] حسرت آشنائی کرده

عشقبازان جان اگر دادند جانان یافتند — آنکه پنداری گزین سودا زیان کرده‌اند

آن قدر ما نیست مجنون در طریق عاشقی — هر زمان هر حرف او را داستان کرده‌اند

وقت لعلت غزالی میکند شیرین بیان

از لبت او را عجب شیرین بیان کرده‌ام

تنم از دولت اکسیر تو زر خواهد شد — چشم از چشمهٔ قبول تو هنر خواهد شد

نظر دام گوهر امید یک خواهد داد — ذره‌ام اختر خورشید اثر خواهد شد

دردم از پرسش لعل تو دوا خواهد یافت — شبم از پرتو روی تو سحر خواهد شد

هر دم مقصود چو تو سویم نگری — همه از [illegible] فیض نظر خواهد شد

[illegible] نگه بر روی تو صفا خواهد یافت — اشکم از پرتو حسن تو گهر خواهد شد

بی خودی [illegible] امید فرح خواهد داد — زهر ناکامی ایام شکر خواهد شد

گر دلم سوخت غمی نیست که آن خواهد ساخت — ور سرم خاک شد این نیز بسر خواهد شد

گوهر نظم غزالی چو بگوش تو رسد

گرچه بد نیست ولی چیز دگر خواهد شد

هر که بر روی [illegible] کشش زدند — بر تر از [illegible] آتش زدند

طایر [illegible] برواز کند — شعلهٔ غیرت ز غیب در پر و بالش زدند

سینه [illegible] ازین شعله — در دل [illegible] برق جمالش زدند

مست [illegible] ز آنکه جگر تشنگان — آب [illegible] جام وصالش زدند

عشق را زین به نکو خواه است و لیری کند | چو لبی کین جهت شمع [illegible] الفش زند

[illegible] اگر [illegible] | بر سر [illegible] شمع [illegible] بالا بشش زند

خواست غزالی کند در صفت او خیال

راه زبان ادب زد [illegible] خیالشش زند

[illegible] بار و دلم [illegible] لذید | پروانه را شود ز محبت شتر لذید

هر لذتی که آدمی [illegible] نشان دهند | جام وصال است ازان بیشتر لذید

[illegible] | پروانه را شرار [illegible] شکر لذید

[illegible] | چیزی ز ذوق مردم صاحب نظر لذید

[illegible] | بستان عشق [illegible] آدمی جگر لذید

[illegible] | [illegible]

[illegible]

تا کند مشک خجلت نقش خطای [illegible] | چو زلفت قلم موی [illegible] کاغذ

چون بگردد سخن قند لبت [illegible] | [illegible] سخن بر شود از قند شکر کاغذ

[illegible] این شهرت داد [illegible] | بخیال رخ خوب تو مشهور کاغذ

زد غزالی صفت ناز زلف تو رقم

که ز نوک قلمش گشت معنبر کاغذ

گر کسی خواری زیاد [illegible] | در ره و چون [illegible]

گر کسی مردود [illegible] | ور کسی مقبول [illegible]

روزگاری بایدم آسوده از آسیب خلق | تا بگویم آنچه من دیدم ز خلق روزگار

پشه با سیمرغ میگفت ای فقیر [illegible] | ذره با خورشید میگفت ای حقیر خاکسار

در [illegible] سنگ [illegible] گهر | مهره [illegible]

نیست مردی گر در آن کشور [illegible] | در بسیط خاک [illegible] صاحب عیار

در نهان ماند غزالی حال مردم با کسیت

سر هر کس میشود روز قیامت آشکار

آری [illegible] چشم گشت [illegible] | آری آری سیل [illegible] میشود [illegible] بهار

اشک چشم [illegible] غبار خط او | همچو آن باران که ریزد ابر برخیزد غبار

[illegible] | فکر تار طره او مونسم شبها [illegible]

پر شد از [illegible] | برگ می ریزد [illegible] از آتش آهم شرار

[illegible] وصاف [illegible] — رزم بیگانه [illegible] بر سینه بردم یادگار

تا یکی پیش [illegible] ارباب صلاح — عشق میگوید [illegible] رندی سر برا

گر غزالی زار کرد از غفلت مشغش مکن

عاشق زار است بگذارش که گرید زار زار

چند تا [illegible] آخر کار — آشنایی چه بود اول کار

بردی از من [illegible] — با تو ز اول چنین نبود قرار

[illegible] — جانب دوستان فرو مگذار

[illegible] — کارم از دست رفت و دست از کار

لب لعل [illegible] — جرعه‌ای ده که [illegible] خمار

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — عاشقی کم شد [illegible]

[illegible] — [illegible] تا مست [illegible] غرور

جای خویش [illegible] — اگر درین خانه نشینیم زمانی بحضور

ذکر ما زمزمه بزم جهان خواهد بود — تا گوش فلک از غیب رسد نغمه صور

شهره کشور عشقیم غزالی زبیان

هر که هست از افسانه مجنون مشهور

شهیدت [illegible] زکوی خویش بیرون بر — چو آن دیوانه کشتی بگورستان مجنون بر

مسلم شد ترا خوبی [illegible] در عالم آتش — چو شاهنشه [illegible] علم بر اوج گردون بر

[illegible] سینه [illegible] — [illegible] از آب [illegible] برون بر

[illegible] آن لعل شراب آلوده [illegible] — [illegible] رسوا [illegible] از بزم [illegible] بیرون بر

چو من افسانه [illegible] خوار [illegible] — [illegible] ساقی [illegible] افسون بر

دل [illegible] — تو این دیوانه را [illegible]

غزالی [illegible]

نیاز خویشتن را زنهار بر درگاه [illegible]

[illegible] تجلی همچو طور — یا زباد نوبهاری کوه زد دریای حور

سبزه [illegible] از دل [illegible] — تار [illegible] پرون [illegible]

[illegible] می آمد [illegible] می بخشد مسیح — مرغ می ناله [illegible] میخواند زبور

[illegible] غیب [illegible] بهار — [illegible] از خلوت وحدت بصحرای ظهور

[illegible] دامان بر کمر — [illegible] از راه دور

بر نشاط کن و عشرت از تر او شبای بر کلبه‌های لاله دار دیار و باغ آباد نو

از لب ساقی گدای کن عشرت ای جوانا
تا ز دو شوییم از رخسار دل گرد وجود

ای صبا ذوق از لعل او گو بر مستان یاد گیر
گوش کن حرفی از او شیرین زبانی یاد گیر

این چه پیا زد گرفتاران دلبر این زبان
طعنه کم زن باز بان بی زبانی یاد گیر

هر که باشد می‌تواند [illegible] کین آن خوش
شیوه مهر و وفا گر می‌تواند یاد گیر

مست جوش سر گشته پیدا آوار [illegible]
رسم یاری و طریق مهربانی یاد گیر

طفلی و ناداده عاشق بود [illegible] گیران
تا ز جوانان ذکر طور جوانی یاد گیر

عاشقان را نیست خوش [illegible] خواب [illegible]
هر که سلطان خیالش پاسبانی یاد گیر

گر دهن لعل او ای [illegible] گفت
اول از لعل لب او [illegible] یاد گیر

ای هر نفس خیال تو در سینه دگر
[illegible]

خورشید [illegible]
[illegible]

تا شیخ [illegible]
[illegible]

از [illegible] بر لحظه چشم تو
[illegible]

تنها [illegible] عاشق [illegible]
[illegible]

آن یار تند خوی [illegible]
[illegible]

شد چاک سینه‌ام چو غزالی به تیغ هجر
خواهم برای ساختنش سینه دگر

یارم خبر افتاد بر رخسار دگر
دادم دل صد پاره به یار دگر

آن آتش دیرینه که در سینهٔ من بود
افروخته شد ز آتش رخسار دگر

بر جسم نگارم که چه چشم و دو دست
هر سینه داغ آمد بسیار دگر

آوار [illegible] بست برای تو ولیکن
پیدا نشود همچو من آواره دگر

در عشق تو باید بجفا خو بگرفتن
حاصل که ندارم بجز این چاره دگر

آن کرم روان وصل تو [illegible] که گردد
در روی تو و چشم تو نظاره دگر

دادم دل صد پاره غزالان [illegible]
خواهم که دهم از جگرش پاره دگر

شاه چشمش ز خط غالیه گون چیز دگر
پیش ازین چیز دگر بود کنون چیز دگر

ما دنالیدن زنجیر ملامت چکنم
نیست در سلسله‌های جنون چیز دگر

زیر بار منت بود دلم آن که گرد
کوه هجر تو برین بار فزون چیز دگر

سرنگون باد فلک زانکه نخوردست کسی
غیر خون تا به ازین جام نگون چیز دگر

نقد جان برد بتاراج غمت آن شوخ هنوز
خواهد از عاشق بی صبر و سکون چیز دگر

هر شب از دیده آن خال نهایت نجم
که نه از زخم سینه داغ درون چیز دگر

غیر خون تا به غزالی [illegible] از دل ریش
که نمی‌آید ازین قطره خون چیز دگر

تو بستم از وصل با دهانت زان سخن قرار | آخر از هجران مگردان یا بت کار من قرار
[illegible] یاد [illegible] وصل | بر سر کویت [illegible] غبار من قرار
بیقرار [illegible] زلفت جون [illegible] | جون تواند یافت دل در زلف یار من قرار
پیش [illegible] جلوه [illegible] آن [illegible] | [illegible] گرفت جان بیقرار من قرار
[illegible] گیرد در کنار من قرار [illegible] طفل شوخ | چند طفل اشک گیرد در کنار من قرار
دود دل [illegible] از تربت من [illegible] | [illegible] شمع مزار من قرار

[illegible] مسکین غزالی بیقرار [illegible]

[illegible] آهوی مردم شکار من قرار

ذکر یار هست خرده ریزه فقر | لطف یار هست خرده ریزه فقر
فقر تنها کلاه و کسوت نیست | بیشمار هست خرده ریزه فقر
[illegible] از گرد راه فقر [illegible] | [illegible] عیار هست خرده ریزه فقر
خورده [illegible] خویشتن [illegible] | عیب [illegible] هست خرده ریزه فقر
[illegible] اسباب فقر را از دست | که [illegible] هست خرده ریزه فقر
دایم از اشک خویشتن [illegible] | در کنار هست خرده ریزه فقر

ای غزالی خدا شناس [illegible]

یادگار هست خرده ریزه فقر

گر غمی داری ز عالم [illegible] نماند غم مخور | غم برای چیست چون عالم نماند غم مخور

دور گردون می نماید هر زمان نقش دگر | نقش ها [illegible] نشان هم نماند غم مخور
چون گذشت ایام شادی [illegible] | آنچنان کان [illegible] هم نماند غم مخور
[illegible] امید هم [illegible] | [illegible] امید کس [illegible] غم مخور
چون خزان [illegible] | [illegible] دولت [illegible] غم مخور
[illegible] | [illegible] مقصود [illegible] غم مخور
[illegible] | [illegible] غم مخور
گر رقیب از دولت [illegible] شاد شد | [illegible] وصل هم [illegible] غم مخور
[illegible] | [illegible] غم مخور

[illegible] دولت [illegible] از هجران غزالی [illegible]

[illegible] غم مخور

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] از میان [illegible]
[illegible] | [illegible] عشق [illegible]
[illegible] | [illegible]
هزار [illegible] | [illegible]
[illegible] عشق [illegible] | [illegible]
[illegible] غزالی [illegible] | [illegible]

سرو بلند قد تو در بوستان عمر — بر سر زدی چنانکه ندیدم خزان عمر
هرگز بسر رسید نتواند کسی گرفت — از بسکه تیز میروی ای مهربان عمر
نقش وفا مجوی ز هستی که هیچکس — روی وفا ندید ز آب روان عمر
ای دیده صبح شیب دمید از شب شباب — بیدار شو ز خواب که شد کاروان عمر
فرصت شمار صحبت و بر عمر خویش گیر — زان پیشتر که بر تو سر آید زمان عمر
غافل مشو که عمر عزیز تو میرود — ای عمر من عزیز بود مهربان عمر
از من نشان عمر عزیز ای مجو که من — در روزگار عمر ندیدم نشان عمر

نیاز اهل نظر نیست هیچ چیز — درین قوم جز خوی نیکی نیست چیز
بجز دادن سیم و زر چیست — همین دادن سیم و زر نیست چیز
بعاشق بتان چیزها میکنند — چرا او نوای ... نیست چیز
نخواهی که بوسی بعاشق دهی — دگر بد ازین خوبتر نیست چیز
ازان محتسب ریخت جام شراب — که در ذات آن به که هست چیز
بمن ساقیا ساغری پر کن — و اگر هست خوب و اگر نیست چیز

عزیزا بسی گوید از شر رقیب
که در بردن نام شر نیست چیز

ازان بخشت رحم ای ... نیاز — اگر مانده چشم من از دولت وصال تو باز

ز راه عشق بگویم چون نمی گنجد — ور آسمان و زمین شرح آن نشیب و فراز
بعشق رو کن و از کوه های حرم مپرس — که جز یکی است درین بوته میرود بگداز
تو دیر و کعبه رها کن بهر طریق که هست — اگر تو راست روی راست میروی مجاز
اگر مشابه زلف او کنم شانه — که از برای تفرج که هست عمر دراز
بدل رسید از دگر دل مجوی نشان — که مانده تا به در درون پرده راز

تیغ غمزه است ای برگ خون ریز بود تیز — کس بهره ندارد که چه پند سوی او تیز
چه ... بود قامت مردم بیمار — وز خون کنند نرگس بیمار تو پرهیز
از دست شده دوری تو از دل ما — وز آتش رخسار تو هست آتش تیز
ای کوهکن آراسته بصورت شیرین — زار و شکر ریشه کنند دست تو پرویز
آن کیست سواره که بر او بسته م او — سرهای عزیزان شده خاک سم شبدیز
تاراج کنان دلبر من رسید انگیز — آن پیشه دلها سر زلف دلاویز

از ناف زلف سخن گفت غزالی
گر بید ازان باد صبا غالیه آمیز

عجب مجنون دلی داریم امروز — جنون کاملی داریم امروز
بیا ای خسته هجران برما — که با هم مشکلی داریم امروز
تو گشتی شاه خوبان شکر الله — که شاه عادلی داریم امروز

غلامان ولایت را همه تسلیم
جهالت [illegible] مقبلی داریم امروز

وصال یار و گنج خرابات
عجب سرمنزلی داریم امروز

حریفان همه [illegible] سرمست
چه خرم [illegible] داریم امروز

چه از عمری غزالی گریه کرد
به دریا ساحلی داریم امروز

آنکه در [illegible] جای تو هنوز
منزل عشق نه آنست که جای تو هنوز

[illegible] از تشنگان حرم وصل کوی
کر پرده گوش برآوازه درای تو هنوز

اوج مرغان [illegible] که [illegible]
گر گرفتار باین ارض و سمای تو هنوز

چه بلا [illegible] از بهر تو [illegible] وجود
مردگان در حرم وصل جدای تو هنوز

[illegible] از پی طلوع محالست وصال
که همو [illegible] صدای تو هنوز

از [illegible] امکان همه شد [illegible]
جوانان [illegible] در طلب آب بقای تو هنوز

ای فنا دولت جاوید غزالی طلب
من فنا گشتم و در فکر فنای تو هنوز

مردم و صد خار حسرت در دل پر خون هنوز
جان برون رفت و تمنای تو از دلم بیرون هنوز

کربلا در دشت محنت هیچ میدان که [illegible]
در پی لیلی بود آه دل مجنون هنوز

حسن لیلی برطرف شد عشق مجنون که [illegible]
همچنان عشق [illegible] افزون هنوز

صد بلا [illegible] از خال تو دیده اهل دل
تا چها بینند از رخسار گندم گون هنوز

شام هجران از شفق چشم کواکب خون گریست
برق آه بیدلان تا بسته بر گردون هنوز

[illegible] از تربت مجنون که رست
قطره‌های اشک او [illegible] هامون هنوز

گرچه با لعل لبت اشک غزالی رنگ ریخت
می‌تواند ریخت اما در مکنون هنوز

گم شد از [illegible] خط زیبایش هنوز
می‌توان صد بوسه دادن بر کف پایش هنوز

روی او هرچند [illegible] کشید
نور می‌بخشد [illegible] سیمایش هنوز

نوبهار حسن او رفت و چو ابر نوبهار
گل [illegible] از تماشایش هنوز

یار چو آنکه برگ گل [illegible]
در میان [illegible] غیبش هنوز

گریه [illegible] چشم [illegible] گرد [illegible]
فتنه [illegible] بالایش هنوز

از سواد خال او چون دیده [illegible]
در دل [illegible] داغ سودایش هنوز

گرچه در کویش غزالی شد سر شوریده خاک
من به سر تسلیم دارم بر کف پایش هنوز

ای گروه [illegible] داغ تمنای تو [illegible]
گریبان [illegible] دل [illegible]

[illegible] لعل لبت چشم [illegible]
شکایت [illegible]

عاشق که مجنون [illegible]
گر خوف [illegible]

[illegible] سواد [illegible]
کین قافله [illegible]

[illegible]
[illegible]

عزیز مصر طلبی حسن او نبود زکه یوسف | از آنکه آب نه با تشنه برد آن شرف و عز

اگرم کشد لعل لب او بعنوانم | کی جان برم از غمزه آن چشم معز

از عشق طلب یک دو جرعه خویش غزالی

کان یار محک عشق نکرد و متمیز

مرا هست در دو جهان زنار بری بس | زهر چه هست همین عشق دلپذیری بس

بکار فان چو دیر هست بجوی کاهلی کن | گرت نشد همین صورت حقیری بس

تو صید لشکر را مکن از جهان جواب | گرت نیست بادشهی افسر و سریری بس

زبند دین و عقبی مجوی [illegible] از بن | گرم نمانده است بستم دل اسیری دلبس

ببوی مردم بیگانه صد نگاه افکند | بغمزه جانب عاشق فکندی تیری بس

تو نور چشم کسان شو که جا داده ام | بعکس روی تو آیینه ضمیری بس

غزالیا از سخن عاشقی خموشی کن

که [illegible] از سگ [illegible] همین حریری بس

از علم ما خاطری خرسم ندارد هیچکس | یکبار ما [illegible] ندارد هیچکس

از بلاهای عالم سینه داریم ریش | بهر ما اندیشه مرهم ندارد هیچکس

رفته ایم از تنگنای عالم هستی برون | عالم داریم که در عالم ندارد هیچکس

تا کی ای فرهاد و مجنون در طریق لاف | از شما باشد که پای کم ندارد هیچکس

ساقیا چون هیچ محرم یک اکرو نمانم | بهتر از جام و سبو همدم ندارد هیچکس

چو ساز کسن پای آشنایی ماز آب | چون ساس [illegible] پستی محکم ندارد هیچکس

شد غزالی ناکس آدم کش بابان ما

زانکه درین عالم الحق آدم ندارد هیچکس

مستی و دیوانگان زساغر تقدیر بس | عاشقان را شور مجلس ناله زنجیر بس

گرچه تا روز قیامت طی نگردد راه جهل | گر بود صدق ره آری یک شب تدبیر بس

از نگاهش گر بتقصیر فنا شد [illegible] | [illegible] تقصیر بس

در هوای کیمیا نقد بقا بر باد رفت | [illegible] قناعت [illegible] اکسیر بس

چند مرسایت بپیری [illegible] | تا [illegible] عشق جوانان پیر بس

شد دل اسپنگیان [illegible] زمزمه | [illegible] تاثیر بس

گر غزالی دعوی [illegible] کند [illegible]

حاجت [illegible] ندارد تقریر بس

زخم تیغت [illegible] جهان ما را بس | [illegible] ما را بس

ور ز دریا [illegible] مهر سلیمانی | خاتم لعل تو آن تنگ دهان ما را بس

پیش ارباب نظر دین و عقبی همه هیچ | دولت وصل تو از هر دو جهان ما را بس

چون نماند سر ایام ز کس نام و نشان | [illegible] نام و نشان ما را بس

دامن فقر فشاندیم از این تودهٔ خاک | [illegible] کوی [illegible] ما را بس

از بر ما چو گذشتی سخن [illegible] رسیدی | [illegible] ما را بس

تا که باشیم غزالی که دوم از عشق زنیم
این که مالیتیم سگ کوی بتان ما را بس

ما را ز بهشت جنت با نهال دخیال بس — چو هستی سر بسر بازیست شطرنج خیال آن بس

نیم تمکین حضورت از حریم وصل اگر دورم — مرا با جان و دل جانا ز اعجنی اتصال بس

چو خواهد گرد دوران عاقبت پیمانه ما پر — اگر جام مرصع نیست رندانه سفال بس

شب من گر ندارد روشنی از نور دولت — سیه این دولت نخواهم [illegible] دلبر [illegible] بس

بجز رندانه بالای او چیزی نمیخواهم — اگر باغ زندگان را چنان نازک نهالی بس

بنه بر درگه پیر مغان روی نیاز ای دل — کمال گر نداری خدمت صاحب کمالی بس

غزالی بیش از این در صنعت مضمون چه میگوئی
ز دیوان تو یاران دل را حسب حالی بس

عشرت طلبا ز ارمی و ساغر زر بس — ما را ز رخ گاهی خوبان شکر بس

کوته نظران سیم میان تو چه دانند — آن نکته باریک ز ارباب نظر پرس

آن واقعه کز گریه شب هجر تو دیدم — ما هیچ نگوییم تو از دیده تر پرس

تا صبح چه طلب مسکینی ز ما سخن عشق — از عاشق دلخسته تیم ز ما حرف دگر پرس

از راز دل غنچه صبا را خبری نیست — این نکته سربسته ز مرغان سحر پرس

حال خود و خاری که دل آهم شده روشن — در زاویه ای این بود رای شجر پرس

داریم در این ره خبر یار غزالی — هر چند که ما بیخبرانیم ز سر پرس

ای قیصر عزت [illegible] شبستر تا پس — ذی ملک قدمت ابد ابد امید ما

آن زاکه از مقاصد شوق تو ساخت تنها — پنها همه بینت همدم لب دوست بس

تا یافته رندان ز محبت نشان — در کوی نیاز نشانی است [illegible] بس

چون کیسه تهی را بریکینه [illegible] — از شغه هستی خود و خویش آن گشت [illegible] بس

تو چشم و گوش نه تا گرد و نقش دربانغ — گر [illegible] ز نیپ [illegible] چشم کس

پیا هستی جو شوان تحصیل وصل کردن — [illegible] گلها که دوا [illegible] بس

تا جان من عشق [illegible] با [illegible]
اندیشه ملک [illegible] [illegible] بس

او صبا [illegible] دم زد با رخ جانان پریشان — [illegible] آمد و خود گفت [illegible]

مرده بود دم که آمد آن با غذاری خوی نشان — تشنه [illegible] جان و [illegible] ترش

این عاشق بس که در شبهای هجران پاک سوخت — [illegible] خود ز [illegible] شب [illegible]

نیست مانند میانش هیچ از من در میان — [illegible] گشتم [illegible] خوش

[illegible] زدان [illegible] چشم و امن به میان — آه اگر دامن [illegible] خون من [illegible]

هر که اگر و افر هست در این ره سربلند — جز بپای بوس [illegible] کی [illegible]

بس که در هجران [illegible] خود نوشت
گر کسی خواند بخون دل [illegible]

[illegible] بر سم و قن زخم [illegible] — گر [illegible] آید [illegible]

غرور بر دوست و زندان طبع عاشقان — میان از محبت آن زخم اینک زخم پیدا

فزان کوکب حسنش تماشا کن که پیدا است — هلال گردد و جا در دامن خورشید باشد

میان دو چشم آن دلبر زخم بر آب زد نقشی — اگر کوهی اهی خضر بیست عرق آب حیوانش

از آن گرد جهان عاشقان تشنه است — اگر موج بر کنار افتاد از شیر چشمه جانش

چو عاشق ساخت الله بهر آن زخم ذقن بازه — بنگر تا ز نقاش غنچه امید خندانش

غزالی گرد از آن زخم زنخدان چه دیاره
سخن در سینه هم پیدا است از جا که گریبانش

ای دل ز بنفشه و نکو خواه گلستان باش — خواهی که بفیض برسی فیض رسان باش

با آتش سوزنده چو پروانه وطن کن — یا لاف محبت مزن از بوالهوسان باش

مردان که [illegible] — اگر میل کنار است ترا دور ز جهان باش

اول چو پری تو [illegible] — اگر گر ترا گفت [illegible] گلستان باش

از بهر جهان [illegible] — گر چیز دگر نیست ترا راست بیان باش

کس مرشد عشق [illegible] — خواهی شتر [illegible] کسی از همچنان باش

[illegible] منظور فیض از غزالی
آگاه ز فیض هم این هوشش نشان باش

نیست عالم را وفا از جفا کاران مباش — تا که خواهی شد غبار خاطر یاران مباش

از تحمل نیست بهتر شیوه در راه عشق — بار اگر [illegible] از دل سبکساران مباش

شراب عشق در زندگی [illegible] — ای سلامت رو حریف ناقه خواران مباش

چون [illegible] ساقی شراب وصل را — [illegible] هشیاران مباش

نیست خواب آلوده را لذت از بزم وصل — [illegible] بیابان مباش

دست خون [illegible] — [illegible] از این یاران مباش

قلب [illegible] چیزی نیست [illegible] عشق — کیمیا [illegible] مباش

عشق را از پیه غزالی شیوه آزادگی
[illegible] گرفتاران مباش

مرید [illegible] یا می باش — [illegible] باش

گرت هواست که بینی جمال ساقی عشق — [illegible] جهان [illegible] باش

[illegible] — [illegible] کیمیا [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — نسیم زلف تو [illegible] باش

[illegible] — [illegible] باش

گرت گشایش کار است از زمانه [illegible] — [illegible] عالم [illegible] باش

چو [illegible] — تو خواه [illegible] باش

[illegible] غزالی [illegible]
[illegible]

چشم من نور دیده‌ست باشد . [illegible] نخست چشم روشن باش

دیده و دل جای بودن تست . گر درین گوشه‌ها نشیمن باش

من بدانک توام ز دوستی و دست . خواه تو دوست و خواه دشمن باش

راحت از خون ماست [illegible] . چون حنای کشیده دامن باش

دعوی خون خویشتن نکنیم . گو ترا خون ما بگردن باش

من چو رانی شدم بگفتن خویش . گو دل او ز سنگ و آهن باش

گفت از تیغ [illegible] بسر :

[illegible] ان ترک صید افکن باش

تا تیغ تو [illegible] کو دل اکیست [illegible] . دیگر [illegible] با آنکه خود [illegible]

ساقی چراغ از نور خود امشب [illegible] . بنشین میان بزم ما [illegible] پیشانیش

آنرا که [illegible] عاشق [illegible] . کی [illegible] عشرت [illegible]

طفل [illegible] تا کی گردد [illegible] آب جگر . تا یکنظر سویش کنی صد ره بجان گردانیش

خورشید رخسار ترا [illegible] . اینک ز خاک راه تو گردیست بر پیشانیش

یعقوب را آید اگر یوسف رخ من [illegible] . صد بار [illegible] از یوسف کنعانیش

هرگز غزالی را نشد در عشق [illegible]

تا کی توان بود [illegible] حیرانم از حیرانیش

دل که برد از من [illegible] کجا [illegible] . ظاهر آید [illegible] آن زلف [illegible]

[illegible] . [illegible] آب [illegible]

[illegible] کسی [illegible] . [illegible]

چون مرا از عشق آن [illegible] . [illegible]

[illegible] بیرون [illegible] آینه را . [illegible]

[illegible] کسی جامی [illegible] . گر کسی دیگر [illegible]

[illegible] سرگشته را [illegible] . [illegible]

[illegible] الی [illegible]

[illegible] از من [illegible]

[illegible] کشیدم از [illegible] خویش . [illegible] خویش

هر قدم [illegible] صحرای عشق . [illegible] خویش

[illegible] دل . [illegible] خویش

[illegible] روی جانان [illegible] . ای [illegible] خویش

[illegible] خون . [illegible]

[illegible] تو پا کردم ز سر . [illegible] خویش

می توان در پرده [illegible]

گر برون آید کسی از پرده [illegible] از خویش

[illegible] کرد [illegible] خویش . [illegible]

غنیمت آنم [illegible] که قدم این شیوه — مست من عاقبت گردد [illegible] خویش

خسته تیغ ترا نیست سر زیستن — از پی مرهم طبیب گردد آزار خویش

چون دل من می‌شود سینه خدنگ نگار — آهی اگر نکشم از دل [illegible] خویش

مردم [illegible] لب نگشودم بکس — شهر [illegible] خویش

[illegible] دل که در آید ز پا — گرد [illegible] خویش

[illegible] تیغ [illegible] امتحان — [illegible] دولت [illegible] خویش

گفتمش ای نازنین [illegible] غزال [illegible]

گفت که باید زدن [illegible] مقدار خویش

آنکه دشوار است [illegible] از عارض همچون گلش — بارسی [illegible] مانند گل [illegible] بلبلش

آن تن نازک ندارد تاب [illegible] — گاه [illegible] پیراهن از برگ گلش

با [illegible] وز [illegible] سوی باغ — عاشقان [illegible] دست [illegible] سنبلش

شد دلم [illegible] بدل — سود [illegible] گلش

وقت [illegible] ساقی شود گل [illegible] — ساغر عشرت [illegible] تا شد از [illegible]

غنچه گو [illegible] صراحی [illegible] را — ور نه مانند صراحی [illegible]

[illegible] غزال [illegible] میدان [illegible]

[illegible] تو [illegible] آن [illegible]

[illegible] غم دوست [illegible] یافت [illegible] — [illegible] دوست [illegible] یافت [illegible]

[illegible] از این تنگ دل — [illegible] دوست [illegible] یافت خلاص

گر [illegible] نتوان یافت خلاص [illegible] — [illegible] دوست [illegible] یافت خلاص

[illegible] — [illegible] دوست [illegible] یافت خلاص

زان [illegible] — [illegible] دوست [illegible] یافت خلاص

[illegible] پستی [illegible] — زان [illegible] دوست [illegible] یافت خلاص

گر [illegible] نیست [illegible]

از [illegible] دوست [illegible]

ای صبا از ما [illegible] — [illegible] پروانه [illegible]

هرکس [illegible] عرض [illegible] میکند — [illegible] شوق [illegible] عرض

پیش ساقی [illegible] حال خود [illegible] کردم [illegible] — [illegible] پیمانه عرض

[illegible] عشق [illegible] — [illegible] عرض

در بهشت عاشق داریم اکنون نقد وصل — [illegible] عرض

[illegible] — [illegible] عرض

[illegible] ساکن نشد — گرد [illegible] عرض

[illegible] غزال [illegible]

حال خود کردم [illegible]

[illegible] — چشم [illegible]

مرکب خود عاشقان عشق دگرگون زده‌اند — گر زوداوان در آن پیش شمارند غلط

گفتمش از دفتر مهر سبق خوانده‌ام — خنده زد کان سوی من دیده مضمون غلط

نیست بجز عشق کسی تا که زند حال او — چون سر او میکند بشنود از گردون غلط

چون ز غم عاشقان سیمبران فارغند — آه جگر سوز ما ود هم محزون غلط

گفت غزالی مرا است زمزمه عاشقان

بود ورق بر ورق دفتر مجنون غلط

اختلاط نیک باشد موجب صد انبساط — هیچ حسنی نیست فی الواقع چون حسن اختلاط

شمع روشن دل طریق عشق میداند که چیست — گر سر رشتن برداشت پا ننهد بیرون ز بساط

ربط ارباب محبت نیست امروزی عشق — از ازل دارند با هم عشق و عاشق ارتباط

راه رو را جز توکل گرچه شرطی راه نیست — در طریق عاشقی شرط است اما احتیاط

ما طریق عشق را که راست کج میبریم — ورنه بیچون آمده جان مستقیمست این صراط

مشتری اریم با رندان که پیش ما کیست — گر رود زهره که درست چرخ با جام نشاط

چون جهان دیدی غزالی توشه رفتن بساز

کار دانی را نیست بودن در رباط

کی کسی میبینم با هوس انبساط — مردم دانا [illegible] نیست مگر اختلاط

در ره ار صدق صبح بر دل ما رو نشست — ورنه یاد کی کنم نیم نفس اختلاط

عشق [illegible] نیافت در حرم عشق راه — زانکه بعنقا نبود دست [illegible] اختلاط

هر که چو ما میکشد باده بر دوست — یا به منفعتی پیاده یا فرس افتد ط

هر که بیابد رقیب پیش سگان در — زانکه میدان آن بر [illegible] نشد

گرچه ز خوبان نکوست خلق ولی نیک نیست — با همه کس گفت و گو با همه کس [illegible]

طبع غزالی گرفت ترک با [illegible] شوق

چون گل این باغ را است [illegible]

لاله [illegible] درست [illegible] وفا اختلاط — گر کند [illegible] اختلاط

سوخت عشق انست [illegible] — گر کسی از [illegible] صدق [illegible]

گر بتغافل مرا [illegible] گشته را [illegible] — [illegible] اختلاط

آتش حسرت [illegible] ساخت تنم را چو موم — چند کند [illegible] زلف [illegible] اختلاط

صبر و سکون رو ز وصل از من مجنون گذشته — عاشق [illegible] خنده [illegible]

آتش اهل اگر شعله کشد در [illegible] — چند کند هر نفس [illegible] اختلاط

ساخت غزالی چو [illegible] سوخت [illegible]

گر وز ارباب دل عشق با اختلاط

یا کن اهل [illegible] اختلاط — [illegible] گردی [illegible]

گرچه [illegible] آدمی [illegible] — پیش ما [illegible] اختلاط

آدمی [illegible] آدم [illegible] — [illegible] آدم کن [illegible] اختلاط

[illegible] نیست یاری [illegible] — چند با [illegible] اختلاط

غنچه دارد شیوهٔ خوبان که آمد … تنگ‌خند غنچه‌دهان و خنده‌شان اختلاط

گر رسد گیرا ز طالب چون بهشت … اختلاط [illegible] که جسم اختلاط

اختلاط او بلا شد یکا شکی … ما نکردیم با هم اختلاط

چون غزالی گر گذشتی از طمع

می‌توان کردن بجا تم اختلاط

همچو نالت کان بود بالای خط … نامه‌ها بی‌ندارد نکته نقطه

خط و پیشانی‌ات چون نوشت … از آن دوران وداع شد اصلاً غلط

از تو نامه‌ای حسن داری غیر چین … بی‌همین داوری تن است نقطه

از میانت میشود مفهوم ما … معنی لاخیر الا فی الوسط

چشم من شد اشک بر روی زرد … قطره‌ها چون نقطه بر بالای شط

نغمهٔ بلبل است و ساقی بریز … ورق خون جزو را ز چشم نقط

نیک میدان غزالی سر عشق

هرچه میخواهی طلب کن زین نمط

پیش ما بی‌نصیبت اسباب خط … ساقی از ساده نباشد زمین به چه خط

میرود در رقبا دیده غفلت بگشا … با جنان دولت سیدار این نوا به خط

خاطر ما سوی نقل است ز تسبیح چه سود … روی دل سوی تنابنده [illegible]

گفته‌ای طره عارض تا گفت بناز … کمر زکاکل حسن در شب [illegible]

روی بنمای از آن پیش که سوز فراق … [illegible] سوختن [illegible] آب چو خط

من که خاکستر مرا از آتش دل سر تا پا … شب تیره [illegible] بستر سنجاب چو خط

[illegible] صحبت احباب غزالی [illegible]

[illegible] احباب [illegible]

[illegible] تیغ جانم چو شمع … جای [illegible] چو شمع

در شب هجران گفتم که سازم [illegible] … [illegible] بیان کرد [illegible] چو شمع

گشته [illegible] … زان سر [illegible] آتش [illegible]

کاش [illegible] … [illegible] شمع

[illegible] … [illegible] شمع

شمع‌سان [illegible] تا بروز … [illegible]

[illegible] … ز آتش دل [illegible] شمع

گر شب هجران غزالی زنده ماند تا بروز

صبح اشک افشاند من جان برافشاند چو شمع

شب وصال نخواهم من خراب چراغ … که پرتوی ندهد پیش آفتاب چراغ

[illegible] مجلس را … که جان [illegible] چراغ

چو زلف در روی تو [illegible] خورشید … کسی نخست [illegible] مهتاب چراغ

[illegible] دلم را [illegible] … [illegible] در شب [illegible] چراغ

دلش ز کعبه دیدار گرم گشت و سینه | چه ماجراست که از وحشت زیر آب چراغ

چراغ عمر نشاندم به یک نفس دم مرگ | که بهتر است نشاندن به وقت خواب چراغ

حریم کعبه ز قندیل اگر صفا دارد | ز ابر است دیر مغان از شراب ناب چراغ

ز پرتو رخ غزالی به این تجلی هست

نهاد بر کف از ساغر شراب چراغ

هر چه سالک بشود در وصف [illegible] | اگر گاهی آمد هم روحی نماید از غلاف

عزلت آن بود که در ویرانه باشی همچو جغد | گر تو عنقایی طلب کن آشیان از کوه قاف

چیست قاف آن دل که از آیینه اش نور شود | در ازل بر دست نقش کثرت و رنگ خلاف

با دامن هم سینه باید چو بچگان صاف کرد | گر ترا آیینه دل از ریاضت گشت صاف

رخنه در دیوار هستی کن که از خورشید غیب | در جهان عشق باشد [illegible]

از طواف کعبه دلهای آگه روشن است | تا بگرد خانه خود عرش بینی در طواف

چون غزالی تا نگردی در دو عالم بی نشان

لاف تنهایی مزن ای شیخ و از خلق [illegible]

آشفته شد ز باد صبا زلف یار حیف | بر باد رفت عمر گرامی هزار حیف

وصلش نیافتیم و بقا صرف شد دریغ | کاری نساختیم و بشد روزگار حیف

گفتی شب فراق خراب است روز وصل | نومید گشت دیده و شب زنده دار حیف

بر چهره ام غبار و در دست یادگار بود | آخر ز سیل گریه نماند آن غبار حیف

[illegible] تو چون [illegible] | [illegible] عاشقی [illegible]

چون روز [illegible] | بوی وفا نبود [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] ز کوی تو [illegible] | [illegible]

زبر و در شد [illegible] ز عرق [illegible] | [illegible] شرمسار [illegible]

سیاهی روی تو [illegible] | که در [illegible] عنبر [illegible]

از آن کمند [illegible] | [illegible]

[illegible] تو [illegible] نهاده [illegible] دیده | زمانه گفت که [illegible] دست [illegible]

زمانه مهر [illegible] تو [illegible] | [illegible]

[illegible] غزالی [illegible] نامه [illegible]

چنانکه هست بیاران امیدوار [illegible]

داشتم عزم طواف کعبه [illegible] | [illegible]

[illegible] که شاهان [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] جز [illegible] | عارفان [illegible]

[illegible] | [illegible]

عقل بیچاره چیستی که درو دار در صفت او شده باد   حیف از آن عمری که پی خاک در او شده تلف

چون غزالی که به عمری بودم المقصود بها

شکر که دست امید من آخر رسید

سالکی در طلب عقل تو صحبت بیق   رو در روی گفت که الله ولی التوفیق

در ره مرحله عمر خطر بسیار است   همره عشق شوای دل که رفیقست شفیق

چند گوی سخن از راه وفا شده خاک   خاک شو خاک درین راه که راهیست طریق

در ره عشق فنا جوی که از سیبست موج   خضر هم رخت فکنده ست درین بحر عمیق

چند بر ساحل بیگانگی از عشق سخن   آشنایان همه گشتند درین بحر غریق

در ره مرحله عمر خطر بسیار است   همره عشق شوای دل که رفیقست شفیق

همچو آن راز میانش متیقن و اپشند   عاقلان راه نبردند بآن سر دقیق

سودم این بود غزالی ز ره عشق که داد

گوهر اشک مرا لعل لبش رنگ عقیق

آتش آه کشید شعله بمیدان عشق   باز بگردون رسید رایت سلطان عشق

رفع غم عاشقی نیست میسر بعقل   زانکه بود عقل هم بنده فرمان عشق

صاحب دل چون نه تاج مرصع چه سود   کاش بدست آوری گوهر از کان عشق

گر بره عاشقی پاک در آیی بصدق   بدرقه ره شود همت پاکان عشق

برد ز میدان دل گوی سعادت برون   هر که سر خود نهاد در خم چوگان عشق

دامن مقصود خود چون نگرفتی به عقل   به که نگنی جدا زین دست بدامان عشق

عشق غزالی تا عمر به سر آید همه

بی نگین پیشه [illegible] عشق

پای بست میسوختم عمری به [illegible] اشتیاق   [illegible] دور بستم [illegible] فراق

کام جو [illegible] [illegible] [illegible] دست   [illegible] شربت [illegible] از [illegible]

از [illegible] صبح [illegible] [illegible] است   عاشقان [illegible] وصل [illegible]

عمر اگر در عاشقی بگذشت بر ما حیف نیست   با [illegible] میان [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] داشت   [illegible] [illegible] [illegible] اهل نفاق

[illegible] جام [illegible] گو با من که گر خواهد دلم   ساغر [illegible] [illegible] [illegible]

در طریق عشق کم نی غزالی [illegible]

سهل باشد [illegible] گشتن [illegible]

جو یافت چشم دلم سر منزل هدایت عشق   نهایت [illegible] [illegible] بدایت عشق

چراغ عقل درین راه پر [illegible]   [illegible] [illegible] [illegible] عشق

جز دو بگشتی تو [illegible] که ما   [illegible] [illegible] [illegible] عشق

مجو صلاح ز دیوانگان [illegible] عقل   [illegible] عقل [illegible] ولایت عشق

نه به هر که بر عاشقان کشید قلم   مگر [illegible] آیت عشق

ز عشق [illegible] من زبان بحمد الله   [illegible] [illegible] [illegible] عشق

[illegible] نکته [illegible]

[illegible] عنایت عشق

مست [illegible] سلطان عشق | نکته [illegible] انا الحق [illegible]

[illegible] تخت [illegible] | [illegible] از تو عشق

لاف دانش [illegible] از جهل [illegible] | وای از آن روز که سرپوش برافتد ز طبق

خرده [illegible] پنهان کردم از مشرب توحید [illegible] | همه از پیر خرابات گرفته سبق

حرف این [illegible] از نشئه برد ذوق علم و رسم | عارف آن به که بگرداند ازین حرف ورق

[illegible] لیست زین راه چه سود | اگر [illegible] گردون ازرق

حرف تردامنی زاهد [illegible]

جای آنست که [illegible] ز شرم عرق

آتش [illegible] میدان عشق | [illegible] گردون [illegible] رایت سلطان عشق

درد غم عاشق نیست میسر بعقل | زانکه بود عقل هم بسته فرمان عشق

صاحبدل [illegible] تاج مرصع چه سود | [illegible] آذری کو هر ارکان عشق

گر به ره عاشقی پاک درآی بصدق | [illegible] شو همت پاکان عشق

بر در میدان دل گوی سعادت بزن | هر که سر خود نهاد در خم چوگان عشق

دامن مقصود خود چون نگرفتی بعقل | [illegible] ازین دست دامان عشق

درد غم عاشقی نیست میسر بعقل | زانکه بود عقل هم بسته فرمان عشق

عشق [illegible]

[illegible] عاشقی جان [illegible] عشق

[illegible] | [illegible]

از آن [illegible] عاشق | [illegible] عاشق

عجب [illegible] | [illegible] عاشق

فغان کردم [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] عاشقی [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] اگر [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] عاشق

[illegible] جانان عاشق | [illegible] عاشق

چه خوش [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] جانان [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] حدیث عشق [illegible] | [illegible] عاشق

ز سوز سینه [illegible] | [illegible] عاشق

[illegible] | [illegible] عاشق

غزالی در [illegible] عشق [illegible]

نظر [illegible] بر همدان عاشق

نیستم یک لحظه ای زیبا دوست بی [illegible] از فراق | هر کسی از مرگ خود میترسد و من از فراق

یار بی پروا اگر رحمی کند بر حال من | ورنه آخر میکشد ناکام و زار از فراق

بایدم یکبارگی زد جامه چاک [illegible] تو خاک | چند باید چاک کردن جامه بر تن از فراق

دامن وصلت نمی آید بدستم چاره چیست | گر کشیدم سر بجیب [illegible] از فراق

آه مردم را برحمت میکشد از داغ دل | یار گرفته داده ام [illegible] از فراق

پوشیده [illegible] ریگ میکرد چو رخسار خط شر | شام تاریکیست از وصال و روز روشن از فراق

لاله رخساری که در چشم غزالی خانه داشت

رفت و آخر سوخت داغی بر دل من از فراق

ما را سپهر تقدیر که گشتیم خوار عشق | [illegible] نیست در طریق وفا اعتبار عشق

در کار عشق عاشق اگر کشته شد چه غم | عشق است کار عاشق و امنیت کار عشق

گر تن ز عشق خاک بسر میکنم چه عیب | ای خاک بر سری که نشد خاکسار عشق

گیرم بجرم عشق ز شهرم برون کنند | بیرون چه سان کنند مرا از دیار عشق

روزم سیاه شد ز غمت تا زمانه نیست | روزی چنین ندیده کس از روزگار عشق

از روی [illegible] سرخی لاله زار چمن | داغ ز اشک است [illegible] نوبهار عشق

در کار عشق عاشق اگر کشته شد چه غم | عشق است کار عاشق و امنیت کار عشق

مشهور گشت در [illegible] دولت ابد | هرکس که یافت ساخت بپا دار عشق

چشم از غبار عشق جلا میدهد [illegible]

هر ذره آفتاب دگر از غبار عشق

[illegible] عاشق [illegible] غزالی [illegible] شد

گوش زمانه راست [illegible] یادگار عشق

تا کوی [illegible] قطره [illegible] معشوق | [illegible] خورشید [illegible] معشوق

[illegible] زندان تو مردیم [illegible] | آنجا [illegible] نظر [illegible] معشوق

وانگه [illegible] زلف تو [illegible] | بر آتش [illegible] معشوق

دل نیست که او [illegible] از رشته آهم | قندیل [illegible] آتش [illegible] معشوق

چون دید در گوش [illegible] غزالی

گر [illegible] صدف [illegible] معشوق

ای چون [illegible] عاشق | آگر [illegible] دل عاشق

[illegible] شمع شب [illegible] | از آتش دل روشنی [illegible] عاشق

یارب چه کند بود که یکبار نگردید | از لطف قدم رنجه بر منزل عاشق

چون [illegible] جفا جوی من آمد | شمشیر جفا بسته [illegible] عاشق

[illegible] داغ تو [illegible] | جز لاله [illegible] عاشق

[illegible] هستی [illegible] باشد | جز تخم وفا [illegible] عاشق

تا چند غزالی سخن از گریه و زاری
معشوق به اینها نشود مایل عاشق

ای زلف تو گشته دام گرفتاری عاشق | چشم تو شده باعث بیماری عاشق

زآنچه نشوی رنجه اگر سوی تو آیم | چون از طرف توست سبکباری عاشق

هر باد صبا جانب کوی تو که او را | در کوی تو ره نیست ز بسیاری عاشق

گر شد سر ما خاک ره [illegible] | غم نیست در این بود سبکباری عاشق

شوخی که چنین از کشتن ما سنگ جفا زد | در دار بلا کرد هواداری عاشق

گر در دل چون سنگ تان رحم نباشد | معلوم چه تاثیر کند زاری عاشق

دل بسته غزالی به سر زلف سیاهت
چون زلف تو دارد سر دلداری عاشق

دلم خون شد ز هجران اندک اندک | چکید از چشم گریان اندک اندک

مگر زو اندک اندک برکنم دل | که او جا کرد در جان اندک اندک

پریشان روزگار دهر گشتم | از آن زلف پریشان اندک اندک

مگر میگویم غم با غیر آن زلف | بگوشش یار پنهان اندک اندک

کنون طفل است خواهد گشت در حسن | چو ماه نو نمایان اندک اندک

چو ذره میکشد سوی جمالش | دل خورشید تابان اندک اندک

در این معنا محو خواهد گشت آخر | نشان ما ز دوران اندک اندک

شده رسوا غزالی بهر خوبان | من بیصبر و سامان اندک اندک

نیست باکی اگر از عشق تو چشم شده [illegible] | گر تو پاکی چو گل از عیب [illegible]

چیز آمد نیست که [illegible] یار وفا [illegible] | گر تو نا آمده من میشوم از شوق [illegible]

نیست این روز [illegible] دیده که [illegible] | مردم چشم من از شوق گریبان [illegible]

بر در میکده بود و بر رخ جانان [illegible] | دو جهان سوخته شد زان دو رخ [illegible]

نیست یکذره که از شوق تو در شوری نیست | همه در جوشش حرف شده [illegible]

گشته [illegible] خورشید [illegible] گرم روی | گر چو عیسی [illegible] رفت از این در [illegible]

گرد باد از غم ایام غباری دارد | گر سر [illegible] برون میرود از عالم

کشتی از غمزه آن شوخ غزالی گشته
جای آن هست اگر [illegible] زار بر [illegible]

بیار ساقی جام [illegible] از آن پیاله [illegible] | برای گرمی صحبت شراب آتشناک

از آن شراب که چون قدح برآرد [illegible] | بود [illegible] ادراک و کون [illegible]

از آن شراب که گر جرعه بر فلک [illegible] | فلک ز غایت مستی ز [illegible]

از آن شراب که گر قطره چکد بر [illegible] | برآورند [illegible] سر از خاک

از آن شراب که گردید آفتاب عیان | ز جام او چو فروغی فتاد بر افلاک

از آن شراب که [illegible] بوی او | وز آن شراب که [illegible]

ازان شراب که در دست زندیان | ازان شراب که زهر دست عقل داد بر باد
ازان شراب که چون گشته در قدح تابان | فروغ آن ز سمک رفته است تا بسماک

حدیث وصل غزالی بگو به هجران
که هر که جرعه ازین باده میکند ادراک

عرصه قدس است بزمگاه دوای دل | سلسله اند جسم بگسل و بگسل
نقد ودیعت دگر برون ازین دل | پای طبیعت دگر برون بکش ازین گل
چون زهی سوی کعبه وحدت بگریز | از صفحات سپهر شکل جدول
ساقی مانها برون ز ساحت امکان | نیز تو آورده است مجلس و محفل
نقش جهان از تو یافت صورت هستی | هستی صورت چرا است پیش تو حایل
بحر محیطی ولی فرو شده در خاک | نور بسیطی ولی نهان شده در ظل
بیت مقدس تویی و عرش تو وادی | طور معلا تویی و عرش تو ساحل
دور بقا بر سر گذشت و تو در خواب | فرصت هستی تمام رفت و تو غافل
ملک ازل تا ابد مراحل هستیست | صورت و معنی درین میانه دو منزل
منزل مرو تا بکام خود گذرانی | بر اجله عمر خویش را از مراحل
نزد حصول مراد خاص فضیلت | ورنه ز تحصیل علم و فضل چه حاصل
چون نظرت نیست دیده گیر تو آید | چون عملت نیست خوانده گیر عوامل
گر عمل نیک در میانه نباشد | فرق نباشد میان عالم و جاهل

دولت وصلش نمیدهند غزالی | تا نشود مردم محرم حرم دل
مشکبو میرسد شمیم شمال | چه خبر دارد از حریم وصال
سدره کونرا از جنبش نسیم اوست | حرکتهای این عکوس و ظلال
پیشبینی ز جنت وجود دوال | ره نبرده بآستان وصال
چرخ اگر رفت و وصل کم کردی | خاک را هیچ نسبت از غزال
بار این پرده‌ها برای چیست | بر جمال تو از فروغ جمال
چیست ظهور حسن بی حسن ازل | گر حجاب بود افتتان جمال
ظهر چیز جز دوست جمله مکر و فریب | هر چه جز اوست جمله وهم و خیال
در دوستان کشیده دریاها | جام ساقی هنوز مالامال
بیشتر از ظهور و حدیث ذات | کثرت کون داشت استحال

چیست این مجودی غزالی را
شاهد غیب تا نموده جمال

این جهان جز اینکه بحر است ای دل | برگ ره ساز که دنی گذرانست ای دل
هستی خویش ز بنیان کن پس درد و فنا | بشنو این نکته که سود تو در انست ای دل
تماشی که ز فرعون و ز شداد بماند | مشو معزز که مال دگرانست ای دل
نرگس از خاک زر اندود نهی چشم تر | دیده خسرو شش از پی نگرانست ای دل

تا نیفتد دل رسی این میوه مشکین از رخو / برود از آمده این بار بسرانت ای دل
بهر عبرت قدمی جانب گورستان نه / تا ببینی که چه سرهای سرانت ای دل
عقد دندان بگل آمیخته در بابت [illegible] / که هر عقده حال گذرانت ای دل
باد هر برگ که از بار فکندست گیا / پرده دیده خونین جگرانت ای دل

دود کلک غزالی جهان روشن کرد
سرمه دیده صاحب نظرانت ای دل

ای که آمد آتش خجلت مثالت داغ دل / کاکلت سرمایه سودا و خالت داغ دل
اگر غرض دل گرمی مهرست از خوبان بس است / عشقبازان از خورشید جمالت داغ دل
ور دلم چون جلوه کردی کرد باید [illegible] / ظاهر اگر دید آنکه پایمالت داغ دل
هر کسی دارد نوایی در ریاض آرزو / برگ عیش ماست از نازک نهالت داغ دل
در شب هجر تو باز از گریه آتش انگیز دل / مرهمی کی یافت درد وز وصالت داغ دل
شیوه از کردن مکن در عشق بازی [illegible] / اختر دولت از آن مشکین هلالت داغ دل

نافه زلفش غزالی گر نمی آید بدست
بس بود از خال آن مشکین غزالت داغ دل

سوز غربت داندم زان شمع بازاری دل / عشق و نیاز در سر سوز و گداز در دل
با پاکبازی دل نزاد هست دیده / از دیده گریه [illegible] رو خانه ساز در دل
خواهد بر سنگ لاله آمد برون ز خاکم / خونابها که دارم زان سیم ساز در دل

از عشق گشت شهره بی زلف [illegible] / محمود گر جهان برد مهر ایاز در دل
بنشانده ام ز قدت نخل امید در جان / افشانده ام ز خالت تخم نیاز در دل
چون غنچه از دهانت دارم درون گلستان / صد رنگ مهر بر لب صد گونه راز در دل

از یاد آن پری رو دیوانه شد غزالی
اندیشه کهن را نو کرد باز در دل

بود ما را بجای که آستانت آمدن مشکل / که دریا شد میان ما ز آب دیده حایل
تو ای اهل وفا را کعبه مقصود [illegible] / [illegible]
عجب گر دولت وصلت نصیبی چون منی گردد / ز ما آن بخت [illegible] مستقبل
مگر گردون کند در بار دولت [illegible] / که آخر رنج دل ضایع شد و شد سعی ما باطل
نهال نازکی کو را [illegible] / نشد جز درد و داغ ناامیدی هیچ حاصل
[illegible] دولت وصلت [illegible] / که در جان من دارد خیالت جای [illegible]

غزالی آرزو دارد که گردد خاک پای تو
ولی ننشست پای او ز آب چشم ما در گل

ای دست وجود را تو خاتم / وی خاتم نبوت مسلم
ظلمت ز چه ز رفعت تو / این مد الف بفرق آدم
میم علم سیاه قدرت / بر قاف قدم بود مقدم
گر قطره چکد ز ابر قدرت / از هفت سپهر بگذرد [illegible]

یکی تو مه و محیط هاله   وین تیره شب و سپهر اعظم

آن یک سر سفید قبه   وان یک علم سیاه پرچم

نیلوفر باغ تست گردون   سیاره بر و مثال شبنم

با داغ تو زاد چون غزالی

بر یاد تو نیز میرود دم

حرص صیاد نیست دور اندیش و عاقبت   بجز نگفت آنکس که عالم دانه آمد جمله دام

چون نشد وحشت مرد را پابند خواری   پس چرا خواری کند عاقل برای احترام

گر فلک انداخت رندان بیکس و سرگشته را   مورکی ارزده گردد گر فرو افتد ز بام

چند جو درا کم کنی گر بر سر تکافی صدر خاک   استخوانی چند یابی از عصیده در عظام

خاکسار آنکس نداند قدر داری کی شود   جوهر شمشیر عالم کی بهر در نیام

بیش سر اطراف پیدا سید اگر   بجتیان چرخ عقل کل آرد در سلام

بود دریای وحدت گوهر یعنی جان   لی از دو بر ساحل هستی نشین پیدا از نام

جنبش موج امش جود او آن بحر را از   لطف خاص از عین اعیان قدم

چیست دل آیینه کز وی میتوان دیدن   آنچه هست و آنچه خواهد بود تا روز قیام

تا تمام از غزالی نیست از دل بهره

جهد آن کن تا شود در عاشقی کارش تمام

ای غافل از افسون کهن خانه عالم   در خواب فنا رفته با فسانه عالم

از ما طلب حاصل او قابت کراین نقد   گنجینت که گم گشته تو بر ویرانه عالم

مرغان بهشتیم و لیکن شده از قربا   پابسته دام فلک و دانه عالم

شمعیست جهان پرتو او آتش حیرت   یعنی منم ای سوخته پروانه عالم

خوش وقت کسان کز سرا پرده همت   بر عرش کشیدند ز غم خانه عالم

صاف و طرب از دور مجوی کز حریفان   این باده نخوردند ز پیمانه عالم

فرقت ز نانبو سببی رفت غزالی

آشفته عشق و تو دیوانه عالم

رفتیم و داغ بر دل از لاله زار عالم   شکفته غنچه ما در نو بهار عالم

ای آسوده وزده وقتی خوش گروپا   زین صید گر گشته شیران شکار

هرگز ندید عالم صبحی بشادمانی   آن به که کس نگیرد بر روز گار عالم

قومی ز روندی دل ما بی و گره قرار   دارم عجب دو صورت گرداند

ای کام جو بر افشان ذیل بهوش گرد   دامان همت تا پاک از غبار عالم

شرطست در طریقت با این دهند یا   دار نباتی با گیرد و دار عالم

گر خلق را فریبد عالم بصورت خود

حیران منم غزالی اینست کار عالم

بنگر که چیل او فاکو شان بستانم   بر در ستم از حلقه درگوسیان شدیم

هیچ با و ما نکرد سی ذیر مامست   زود از چیل و فرمودستان یم

زنده بر یچیه نقش ما خداست
از غم لبان قبا پوشان شدیم

در صف دریا کشان گر نیستیم
این قدر بس که قدح نوشان شدیم

گر دمار از ذوق عشقت بی خبر
خورده این ساغر رند مدهوشان شدیم

ای تو ما را آب چشم از سر گذشت
غرقه این قلزم جوشان شدیم

تا غزالی نکته گفت از لبت
بسته لب از خجل خاموشان شدیم

جز دو روزی کی بی تعلیل تو جویم
ز اشک خویش در دریا نجویم

بجان دل خوشم بی جام لعلت
نمی باید شراب لاله گونم

سر سنگ کوهکن آمد بجا طرح
دو رنگ لالهای سبزونم

برنگ لاله از بیماری هجر
نماید از برون داغ درونم

دگر مشکل که بینم عزت وصل
چنین کز خواری هجران زبونم

چه شکرست گویم ای جهانسوز
که از ملک وجود کردی برونم

غزالی وصف زلفا و زمن پرس
که من در موشکافی ذوفنونم

سفر کردی مکانت باز گیرم
کجا رفتی نشانت از که پرسم

گلی بودی شدی در پرده راز
نگار از جهانت از که پرسم

خوبان تو ره گم کرد کاشند
سراغ کاروانت از که پرسم

گلی بی رنگ و ماه بی نشانی
بگو نام و نشانت از که پرسم

همایون طایری بودی پریدی
ندانم آشیانت از که پرسم

چو هم معشوق و هم عاشق تو
میان عاشقانت از که پرسم

غزالی را نپرسیدی در رفتن
من ای نامهربانت از که پرسم

در راه طلب منزل جانان ز که پرسم
ره جانب مقصد من حیران ز که پرسم

دل گم شده و من شب هجر گرفتار
افسانه دل در شب هجران ز که پرسم

گر خضر ره من نشود بدرقه عشق
راه جانب سرچشمه حیوان ز که پرسم

دارم هوس راز رخ و سر دهانت
این نکته پوشیده و پنهان ز که پرسم

چون آگهی از سر گدایان رسیم نیست
اسرار سراپرده سلطان ز که پرسم

در جان تو و جان در داغ دل [illegible]
من بی خبر از دل خبر جان ز که پرسم

عمریست که از خود خبرم نیست غزالی
احوال دل بی سروسامان ز که پرسم

بهیچکس ز محبت نه کینه داریم
ز داغ عشق پر از درد سینه داریم

خیالش آمده در سینه ام چه خوش می گفت
خزانه ایست که اینجا دفینه داریم

دگفتمش که دلم پر ز داغهای تو شد
بخنده گفت که لبریز سینه داریم

[illegible] زبان بکشند
اگر تو سنگ زنی آبگینه داریم

تو به زلیخا و ما کم نه ایم از مجنون | تو بی ترنجه ولی نا ترنجه دیدیم

پای زمندی مجنون چو پیش او گفتا | بیا زکوت که ما هم گسیته داریم

برهمن باده غزالی اگر کنند قبول

پر از جواهر مستی سفینه داریم

در عشق تیغ محو برهمن چاک سینه داریم | رسوای جهانیم و ازین باک نداریم

هرچند ره عشق درازست و خطرناک | اندیشه ازین راه خطرناک نداریم

از گرد جنون بر سر ما چتر [illegible] | پروای سراپرده افلاک نداریم

بر ما خط دیوانگی ای شیخ کشیدی | ادراک تو آن نیست که ادراک نداریم

تن سوخت ز آه و [illegible] | افسوس که دیگر خس و خاشاک نداریم

ای دل غم شادی که [illegible] | [illegible]

بر بوی جانان عاشق پاکیم غزالی

غیر از دل پاک و نظر پاک نداریم

خونین بر ابر دم تیغ تو دم جنگ زدم | تا به تیغ تو شوم کشته با این رنگ زدم

گشتم از عشق تو در زیر فلک شاه و شبان | کوس اقبال درین دایره تنگ زدم

چنگ گر در سر زلف تو زدم [illegible] | پنجه در پرچم اقبال [illegible] زدم

دوش آهی زدم از شوق تو بر [illegible] | شعله در خرمن مرغان شب آهنگ [illegible]

ساغر عشق بگوید که دارد می عیش | گر من [illegible] آتش دیدم دو رنگ زدم

زاهد ان [illegible] ز مردم [illegible] | دلق ناموس بجام می گلرنگ زدم

من که [illegible] ناموس غزالی در عشق

سنگ من بر در رندان که در سنگ زدم

ما چو رندان مشرب رندانه را خوش کرده ایم | در دو عالم گوشه میخانه را خوش کرده ایم

هر گدایی درین میخانه چیزی کرده خوش | زاهد این سبحان و ما پیمانه را خوش [illegible]

عاقلان چون [illegible] وصل او [illegible] | ما طریق مردم دیوانه را خوش [illegible]

چشم او [illegible] از زیر مژگان نگاه | شیوه آن نرگس مستانه را خوش کرده ایم

وصف طوبی [illegible] باد از قد [illegible] | بس مکن واعظ که این افسانه را خوش [illegible]

گر بسوزد پای تا سر روی تا بنده [illegible] | در محبت شیوه پروانه را خوش [illegible]

چیز سوی می غزالی [illegible] دست اوست

کی چو زاهد سبحه صد دانه را خوش کرده ایم

بلبل مستی از اندیشه بیهوده زدم | خوش آن روزی که بی اندیشه [illegible]

چه گر خشخاش انجم خواب غفلت [illegible] | چو سیل [illegible] آسمان [illegible]

به بال شوق بیرون میزنم از گنبد گردون | تو نپنداری که من [illegible]

بداغ دل از آن [illegible] | [illegible] این که من هرگز [illegible]

اگر [illegible] سوز من [illegible] | [illegible] دل [illegible]

غزالی هرکرا بینی مراد خویش حاصل [illegible] | منم آنکس که غیر از نامرادی نیست مقصودم

ما ز نعمت دست بود نیا و دین [illegible] | هرچه غیر از عشق روی آتش افشاندیم

نیست دامن گیر با اندیشه اخلاص [illegible] | رو که من دامان استغنا برین افشانده‌ایم

گرچه هرگز تخم امیدی نشد از گریه سبز | حاصلی در عشق تخمی بر زمین افشاندیم

بس که در ما دردی از برق تجلی [illegible] | گرد مشکین زان دو زلف عنبرین افشاندیم

پیش ما گر برق گردیست آن گل از حیا | ماهم از خجلت عرق‌ها بر جبین افشاندیم

[illegible] صد دو رخ و تخم [illegible] | هر شرر کز برق آه آتشین افشاندیم

گفته‌اند اهل سخن بر ما غزالی آفرین | چون گهر از خامه سحر آفرین افشاندیم

در ره او جنون دامن استاد گرفتیم | مجنون شدم و شیوه فرهاد گرفتم

عمری [illegible] سینه کو بی تو نشستیم | تا شیوه ارباب وفا یاد گرفتم

ترکت نه بکردم بفسون خوانی [illegible] | حاصل که حدیث همه از یاد گرفتم

هر نامه‌ای که نهادیم هوس بود | این نامه ولی کار [illegible] یاد گرفتم

ز امید تو دست طلب از دامن [illegible] | من دامن خوبان پری زاد گرفتم

[illegible] گر من چو برون رفت [illegible] | رفتم سر راهی ز پی داد گرفتم

گفتند مرا عارف ملی به غزالی | از پیر مغان تا خط ارشاد گرفتم

یار زلف بلاییست که من میدانم | قد آن زلف بلاییست که من میدانم

گرچه از آب بقا یافت خضر [illegible] | مشرب عشق بقاییست [illegible]

در ره عشق چه جوییم جز از [illegible] | حرم وصل [illegible] ست که من میدانم

نیست بی نغمه توحید درین پرده [illegible] | [illegible] سراییست که من میدانم

منع رندان مکن از ساغر لطف ازل | در خطا پوش خداییست که من میدانم

بمن از قدرت نقاش ازل هیچ مگو | گلگون او چهره گشاییست که من میدانم

گشت ز اندیشه زلف تو غزالی مجنون
فکر آن نافه خطاییست که من میدانم

پیمان شکستم زهد را برداشتم پیمانه هم | رخت تعلق سوختم آتش زدم در خانه هم

ای ز آتش سینه‌ام [illegible] | جگر گرم می آید برون دودی ازین ویرانه هم

نقاش کرد از [illegible] | آن نرگس جادو مرا [illegible] بیگانه هم

تا چند ما را خون دلی [illegible] | [illegible] شرابی لطف کن ساقی از آن [illegible]

از مزرعه امید من هر گز گیاهی [illegible] | اشک تمنا [illegible]

ای ناصح بیهوده گو [illegible] | با عاقلان کن گفتگو [illegible]

از شعله حسن تو چون ماند کسی [illegible] | جایی که خاکستر شود [illegible] ازو پروانه هم

غافل نیم از یاد تو مجنون غزالی [illegible]
هر جا که هستم با تو ام در کعبه و بتخانه هم

تا چند اسیر ناز گردم / یا پامال ره نیاز گردم

بیچاره شدم ز هجر کو بخت / کز وصل تو چاره ساز گردم

گر عشق تو شهره ام بسازد / از خلوتیان راز گردم

ور روی تو قبله ام نباشد / کی عزم باین نماز گردم

تا دید رخت بگرد این کوی / چند آیم و چند باز گردم

چون شمع کشد بگیر و پیشش / بگذار که سرفراز گردم

من مرد حقیقتم غزالی

کی بسته ره مجاز گردم

نیم لایق که هردم سوی آن زیبا پسر بینم / همینم بس که گاهی روی او در رهگذر بینم

ز کوی خود مرا بیرون کند آن شوخ [illegible] / مگر زینجا بهر قتلی سوی آن دیوار و در بینم

جدا از آن رخ چون من رسوائی [illegible] / اگر حال خویش را هر لحظه از مجنون بتر بینم

وصال او بگر رقیبست گر چشم که بارم / نشود غایب پس از عمری که او را [illegible]

نیک دیدنم بجان بهتر که نقد جان فدا سازم / مرا چون لذت آن دولت [illegible]

بدیدار ستان باید [illegible] اهل عشق / نشود دشنم فزون هرچند او را بیشتر بینم

غزالی بحر جان میدیدم در گوشه هجران

چنین گر حال خود آن سنگدل را بیخبر بینم

درکوچه عاشقی دویدیم / بسیار بعاشقان رسیدیم

هر سلسله که بود جستیم / هر طائفه که بود دیدیم

بس میوه عشقها که خوردیم / بس لاله دراغها که چیدیم

هر گنج که بود هم گشادیم / هر بار که بود هم کشیدیم

در مجمع میکشان نشستیم / در خلوت صوفیان خزیدیم

بسیار طلسمها شکستیم / بسیار در او حجابها دریدیم

آخر چو غزالی از دو عالم

در گوشه فقر آرمیدیم

رفت هستی بر در پیر مغان آتش زدم / هرچه غیر از نیستی دیدیم در آن آتش زدم

یک زمان بر باطنم افتاد از ساغر [illegible] / زانچه چندین ساله را در یک زمان آتش زدم

شد وجودم [illegible] خاکستر / عشق چون انگیخت من در خان و مان آتش زدم

دین و دنیا بر سر بازار [illegible] سوختم / آه ازین سودا که در سود و زیان آتش زدم

گفتم آرم بر زبان سوزی که دارم در دل / همچو شمع از آتش دل در زبان آتش زدم

یک نفس [illegible] ستم گر غم دل خالی کنم / آهی از دل بر کشیدم در جهان آتش زدم

داشت از هستی غزالی دعوی در سر یک

آن سبک سر را به یک رطل گران آتش زدم

هستی پرست ز اهل صفا نیست آدم / خود بین [illegible]

گر شیخ پا برهنه [illegible] / او را که [illegible]

دل زندگان عشق نداشند مرگ حسرتست … این قوم مرده اند اگر فانیست والسلام

ازما بپرس کاهل وفا کیست در جهان … ور اهل روزگار وفا نیست والسلام

گفتیم حال خویشتن و جواب نداد کسی … این درد را بگو که دوا نیست والسلام

غم نیست گر نداد جواب سلام من … در دست من بغیر دعا نیست والسلام

از اهل روزگار غزالی وفا مجوی

کین کیمیا در زمانه ما نیست والسلام

روی خود بنمود و شرح زبانی یافتیم … لب ز هم بگشود و اسرار نهانی یافتیم

داشت دل در ظلمت خطش بسی سرگشتگی … لعل او دیدیم و آب زندگانی یافتیم

چرخ ما را دور از و در نامرادی پیر کرد … تا مراد خویش از آن نخل جوانی یافتیم

زان پری رو ما که و اندیشه از بزم وصال … قند را این بس که قرب پاسبانی یافتیم

ساقی از بزم تو بیرون رفتن ما مشکلست … اینچنین کز جام حسرت سرگرانی یافتیم

عشق چون تیغ سیاست راند خونخوار ما … کشته گردیدیم و عمر جاودانی یافتیم

از نسیم آورت مشکل اگر یابد کسی … از غمت کامی که در دنیای فانی یافتیم

نظم ما کز سوزناک آمد غزالی دور نیست

در طریق عشق اگر سوز و فغانی یافتیم

در سینه آه حسرت بی روح بر زدم … آیینه گو مپوشان خون با غبار زدم

کاری نکرد دوران زهر فریب خوردم … جامی نداد ساقی زیرا خمار بردم

از خاک ما نروید بی داغ لاله گیا … از بسکه داغ حسرت زین لاله زار بردیم

شاید نصیب کرد ما را چراغ و صحبت … از برق آه شمعی بر هر مزار بردیم

بردیم روزگاری در عاشقی همین بس … چیزی که ثمره خود از روزگار بردیم

از باغ عشق هر کس می برد چون نصیبی … ما هم درین گلستان دستی بخار بردیم

ما درد دل نبودیم در هیچ جا غزالی … حاصل که درد باری از هر دیار بردیم

ای برق آه از تو چو خاشاک سوختیم … ما را دگر مسوز که ما پاک سوختیم

امشب است بزم سوختگان غنچه بخور … در آتش ملامت جگر چاک سوختیم

از آه ما رسید شرر تا به آسمان … صد داغ تازه بر دل افلاک سوختیم

ما زخم خورده سینه طپیده ایم گرد ده … در آرزوی ملک فتراک سوختیم

شمع بر مزار شهیدان بسوز دل … آن شمع نیم مرده که بر خاک سوختیم

یکدم نشد که باز نقد جبرئیل نشست … آخر درین طریق خطرناک سوختیم

هر چیز یافتند ز ادراک بود خلق … ما جمله را بسوختن ادراک سوختیم

از ما شکیب و صبر غزالی مجو که ما … این هر دو را ز عشق بتان پاک سوختیم

ما طاقت با آتش سما نه سوختیم … رخت وجود نیز در مینا نه سوختیم

در عشق بود طاعت عصیان نما … زنار کفر و سبحه صد دانه سوختیم

از تاب دیده گشته لبالب شعله‌های من | آخر در آتش دل دیوانه سوختم
روزی نشد وصال تو در عالم فراق | در آرزوی گنج بویرانه سوختم
سینه ساختیم تا سبب نظر کار هر بیت | برق جمال دیده چو پروانه سوختم
خاکستری که چرخ بر آئینه چیده | خاک زیستیت که مردانه سوختم

یا عارفان ساده غزالی بساختی
مجموعه خیال تو افسانه سوختم

گر نیکم و اگر بد نیک و بد چه دانم | دیوانه غزالم طور خرد چه دانم
بر رونق عشق دارم جولان سلطان | بر عقل ار رنش من گر زد لک چه دانم
راهی که رفت عاقل بی راه عشق گو | در بارگاه عزت شاید رسید چه دانم
کو سنگ باش و تیره این خاکدان دوی | من شاهباز قدسم کنج لحد چه دانم
چون اول فنا بود آخر فنا شوم هم | سر ازل که بودم راز ابد چه دانم
بی از منت رفتن بی آمدن کو بیم | از بحر [illegible] این را من [illegible] دانم
معشوق واحد اکنا خواهد یکی زدا | تا در دوئی اسیرم سر احد چه دانم
در لجه‌ای که آمد یک قطره زو دو عالم | این بحر بیکران را عبر از ابد چه دانم

گر لطف یار باشد دانم ز رحمت ازلی
ور لطف او نباشد من خود بخود چه دانم

باز وقت است که در کوی جنون خانه کنم | بی تو دیوانه شوم روی بویرانه کنم
پاره از دل شده پاره بصحرا ریزم | اندکی هم مرغان بلا دانه کنم
ناصح افسون لبش داد و شراب تلخم | من نه آنم که دگر گوش بافسانه کنم
دیرم حبیب ادب گر نکشد [illegible] | نگهی جانب آن نرگس مستانه کنم
چشم مخمور و لب لعل بلا بیت چه | جان اگر در سر این سوز دهد چه کنم
سگ از سر کوی تو چو مردان برخیز | بهتر آنست که من کار تو مردانه کنم

راز خود گرچه غزالی بحریفان گویم
ای بسا عاقل و هشیار که دیوانه کنم

از آن زو آه عالم سوز دارم [illegible] | که بسوزم ز داغ [illegible] بجوزم
زمین را آب [illegible] | اگر آهی کشم بر باد خواهد رفت گردون
دل پر آه [illegible] قطره‌های اشک [illegible] | که ما را اشک [illegible] در دامن گرفت [illegible]
درین میخانه [illegible] | گرفتاران گرچه درویش است [illegible]
بسوی [illegible] | نشاید تا سر آن کوه بلا [illegible] مجنون
[illegible] | اگر در بزم بلا دردی کشان [illegible]

غزالی دولت دنیا چه جوئی ترک آن کن
گر تاج خسروی بر باد رفت [illegible]

ای مسجد [illegible] | چند روزی [illegible] ویرانه کنم
[illegible] خوانم [illegible] | گر ز خاک من [illegible]

عاشق و دیوانه شدم از زلف تو | دارد آن زنجیر در هر حلقه صد هزار ام
گرچه مینماید مردم عقبه مجنون گوز | داستانها در میانست از من دیوانه‌ام
بشام هجران برکشید در میان آتش | سوخت شمع از آتش اندوه من پروانه‌ام
بر سر آن بیگانه جوشش به حال من گوئی | گرچه بر من رحم دارد آشنا بیگانه‌ام

چون غزالی گرچه زاهد از سر دی گذشت
کاسکی از هستی جوز بگذرد مردانه‌ام

ما دل ز الگوی جهان سرد کرده‌ایم | وز برق آه گشت اهل زر دگر کرده‌ایم
گو روزگار هرچه تواند بکن گر ما | در روزگار هرچه توان کرد کرده‌ایم
گردنکشان بر اطلس دولت نشسته‌اند | ما بارگی ز فکر جهان گرد کرده‌ایم
در راه عشق آهوی صحرای تو هشتیم | اما ز وصل دو جهان گرد کرده‌ایم
ما خود به پیر و پیر نداریم التفات | وز هر کرامت روی با آن مرد کرده‌ایم
در راه دل و عشق تو همچو ما که با | در نما کبود خویش با این درد کرده‌ایم

تا ره برد بیا ز غزالی چو عاشقان
او در ره عقل و هوش خود گرده‌ایم

هیچ اسم جد از آن همنشین با تکلیف باشم | همان بهتر که خود با ناز خود همنفس باشم
با آن مجلس نشین گر نشینم همره همنفس | گر از دنبال محمل گوش بر بانگ جرس
شنید افسانه رسوائی من شحنه و سلطان هم | از آن بگذشت کار آن گوی که در عسس

لب جان بخش دارد خنده خوش دلکش | من مفلس از او تا کی اسیر صد هوس باشم
ز نخل قامتش کی دل منم بر سدره و طوبی | چرا تا شاخ گل باشد اسیر خار و خس باشم
ز چشم مستت در کوه بلا در روی نمکین هم | اگر از فرهاد و مجنون نگیرد کامی پیش و پس باشم
از بر آتش سوز اینم دل همچو پروانه | از آن بهتر که بر خوان گدا طبعان مگس باشم

غزالی بلبل گلزار و صابی نوا مانده
ز هجران سوختم تا کی گرفتار قفس باشم

ما از طلسم گنج لقا با فسیم | نقش طلسم را وفا باستیم
بگو بر انجم زدیم دیده در بیشت | چهره مقصود را آیینه باستیم
گرچه ز زلف تو داشت رشته اتراز | هم سر زلف تو عقده گشا باستیم
از چمن آرزو کام نخوئیم گر ما | برگ و فا خواستیم خار جفا باستیم
در در رندی شود فنا ما غیر درد | عافیت از نقش داغ فنا باستیم
شمع صفت آه دل شد سرخان ما | گرچه از آن سوختیم نور و صفا باستیم

مقصود خود یافتیم همچو غزالی ز عشق
لیک چو خود گم شدیم کم شده را یافتیم

بگذشت عمر و صاحب دردی نیافتیم | مردیم در رهش مرد نیافتیم
جستیم در طریق جنون سره ولی | مجنون نهاد بادیه گردی نیافتیم
هر کس که یافتیم گرفتار خویش بود | آزاده و مجرد فردی نیافتیم

در ره او گر پای جسد [illegible] — چون اشک خویش را د نور دیده بنشستیم

چندان گذشت بر سر کویت [illegible] — گر خاک آستان تو گردی بیافتیم

هر کس ز درد یافت دوا یافت ای طبیب — درمان ما مگو که ز دردی نیافتیم

کامی نیافتیم غزالی ز گلرخان

جز اشک سرخ و چهره زردی نیافتیم

ما فتنه را کوچه چندان فنا انگاشتیم — زلف کج را نیز چوگان فنا انگاشتیم

هر غباری خط گرد و خیزد هوای دماغ — در هوا گردی ز تکبر ان فنا انگاشتیم

از دهان نازکان بستیم چشم آرزو — صورت آن [illegible] فنا انگاشتیم

زلف را تاریکی شام عدم کردیم — چهره را شمع شبستان فنا انگاشتیم

غمزه را خار ره نابودگی بنشستیم — خال را مور بیابان فنا انگاشتیم

خنده را برق سحاب هستی در یافتیم — اشک خود را نیز باران فنا انگاشتیم

از سخنهای غزالی عاقبت بستیم لب

شعر او را نظم دیوان فنا انگاشتیم

آن بت [illegible] دیده را [illegible] اندری دودم — چشم ظاهر بین خود را بر زدی [illegible]

این زمان قطع تعلق کردم از [illegible] — پیش از این گر خویش را از [illegible]

سوزن سر تیزش را برون کردم ز [illegible] — آن گذشت اکنون که من چشم [illegible]

کردم آتش گیره بهر افغان [illegible] — برقعه [illegible] که من بردام [illegible]

گر مرا چون نی [illegible] نی بود [illegible] — می نشستم [illegible] و دلش [illegible]

گوشت خوان [illegible] — می بریدم [illegible]

گر [illegible] مرا [illegible]

چون غزالی [illegible]

داغ خود را حیف گفتی بر دل [illegible] — جان من هرگز نخواهد رفت این داغ از دلم

غنچه دل گرچه بشکفت از گل رویت — چون [illegible] حسرت [illegible]

گرچه [illegible] از [illegible] لاله گون — همچنان از [illegible]

[illegible] — می رسد در گوش جان [illegible]

گرچه [illegible] — محبت [illegible]

عقل را ازان [illegible] از من گفتمش — هست [illegible]

همیشه [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] باشم گر تو باشی [illegible]

شب [illegible] — همان [illegible]

[illegible] — از من [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — گر دل آرام [illegible]

[illegible] — [illegible]

حیران دل یا تنم گر عاقبت روزی شور و شوق   تا کامی خوشم ما از لب که می بدست آرم

غزالی من که وهم سخن بازا به خود بینم
جهان بهتر که رندها و ده آنچه می بدست آرم

ز حرف عاشقی صد گفت و گو با کوهکن دارم   چه جای کوهکن در عشق مجنون هم سخن دارم
از آن کوه و بیابان شد ولیکن فرهاد و مجنون را   که من در شهر عشق و ملک رسوائی وطن دارم
مرا بر دل شمارد داغهای تو نو گردن   ولیکن در ته هر داغ صد داغ کهن دارم
از آن رسوای عالم گشته ام تا صبح شنیده ام   چنان مستغرق عشقم که عالم نیست پنداشتم
چو بیند داغ جان سوز مرا سوزد دل گلرخ   نه بیند هیچکس این داغ جانسوزی که من دارم
خیال شمع رخسار تو زد در تو منم شعله   که چون فانوس امشب آتشی در پیرهن دارم

غزالی شام هجر از غم حالش گشته ام محزون
تو افغان کن که من هم آتش عشقی بر دوش دارم

دگر چون و راز سودای گلی غمناکی می یابم   دگر رخ حب سلامت از ما هست جان گمی یابم
دگر دلرا بدانی سرکشی افتاده می بینم   دگر جای سر خود بسته بر فتراک می یابم
دگر بهر تیر لوح سنگ ابر گریه می شویم   دگر پیش کسی روی وفا بر خاک می
دگر سیل فنا از دیده نمدیده می خیزم   دگر برق بلا در راه آتشناک می یابم
دگر آشوب دل زان نرگس خونریز می بینم   دگر خونریز خود زان غمزه بی باک می
دگر در بردن جان تیغ او را تیز می بینم   دگر در کشتن خود یار چالاکی می یابم

غزالی الجرم عشق تا کی نیز بی طعنه   چو من ز آتش این جرم او را پاکی نیابم

از تو در دل کوههای غم پنهانی می برم   می برم امروز از کویت گرانی می برم
نامه نوشتن بپرداز ان را د خود دلی   مرد از تیغ تو صد وجب زبانی می برم
تا شنید این حکمت گویند در دل من   بر دل ریش از صد نکت صد نشانی می برم
داغ خوبانست کان یافت تا ابد روز   آنچه با تو دم مرد از دنیای فانی می برم
عالم فانی اگر نگشت با من ما گشت   رخت هستی را ملک جاودانی می برم
گر کسی امروز خاک مقامت گردی   تا کسی پس گر نام آب زندگانی می برم
با سگ کویش غزالی بگم حرفی نیاز   پیش او درد دلی از ناتوانی می برم

ز کوی او آوارگی به دستم رفتم   دل آواره را در کوی بر داشتم رفتم
الا چون باغ کام از دامنش گرگی   اگر من هم نوشته را دعا بر داشتم رفتم
چو می رفتم ز کوی او رسانده ام ره گرد دلها   من رسوا بر سوای غم افراشتم رفتم
نشستم نومید از کویش بردن یاران دیده   بر اد عشق تخم نا امیدی گاشتم رفتم
چه دانستم که باید آمد از کویش بردن رفتن   من آن رانم مهربان را مهربان پنداشتم
بنیا باین چون نبردی او در مهربانی را   تو را چون دیگران نامهربان انگاشتم
غزالی در وفا شرمنده بودم از سگان او   ز روی دوستان اندک جوانی داشتم

زبزم تیره دلان عاملی نمی بینم	بغیر آینه روشن دلی نمی بینم

از آن بدست جنون داده ام گریبان خود	که در سیاه جهان عاقلی نمی بینم

قبول مردم مقبل سعادت است [illegible]	ولی چه سود که من مقبلی نمی بینم

چگونه دل ننهم بر هلاک دامان یار	چو بحر عشق نزا ساحلی نمی بینم

من و طریق فنا چون بر آفتاب [illegible]	بغیر هستی خود حایلی نمی بینم

چو عشق و عاشق و معشوق فی الحقیقه [illegible]	دگر براه طلب منزلی نمی بینم

کمال عشق غزالی مجو ز زاهد شهر
که غیر پیر مغان کاملی نمی بینم

آهو خرام من سگ دیوانه توام	صید نگاه نرگس مستانه توام

از بس که دیدن تو مرا ای پری هوس	دانسته اند خلق که دیوانه توام

گم نام کوی عقل شدم از [illegible] ولی	در ملک عشق شهره بافسانه توام

ساقی بجرعه زچه یاد نمیکنی	من هم لب خراب [illegible] پیمانه توام

شمعی چو پی فروغ جمال تو کس ندید	هر جا که عشق سوخته پروانه توام

اگر نیم زنجیری عشق همچنان	با آنکه عمر ماست که هم خانه توام

زاهد بسبحه رفت غزالی زره رفت
[illegible] عشق که صید تو دیوانه توام

باز در کوی بلا با جان ناشاد آمدم	[illegible] محو سیل [illegible] آب چشم خود بر باد داده ام

محبان دارد ما بی عشق خونابم آمد	گرچه من ز اندیشه کوتی اندم آزاد

چگونه شادی نه بیدم در خراب آباد	[illegible] که بدکردم که سوی این غم آباد

گرچه از یاری هجران شدم [illegible]	یک در کوی [illegible] فریاد آمدم

سالکان کوی عرفانم نمودم [illegible]	گرچه مجنون رفت من از مهر ارشاد

[illegible] ز کوی خویشم ای سلطان [illegible]	در ره مطلوم عشقم از پی داد آمدم

دور بود از کاش کو سینه غبار [illegible] ولی	آهی از دل برکشیدم همره باد آمدم

آهوی صیاد او در [illegible] تهدید برداشت
من بپای خود غزالی سوی صیاد آمدم

گرچه باشد زندگی بی او گناهی [illegible]	بیش از آن است اعتماد ما بران لطف عمیم

گرچه ایم از درش با قیمت آن مهر ازل	در چه دوریم از برش بر خاست آن [illegible]

گاه میپرسیم [illegible] خاکپایش از [illegible]	گاه میجوییم راه بزم وصلش از نسیم

گفت در کوی [illegible]	غالبا سرگشته ام در ره امید و بیم

دولت طوف حرم جوید خلق از [illegible]	لیکن اکسیر وجود ماست خاک آن حریم

محبان در [illegible]	یک دلم هر چند از هجران دل دو نیم

[illegible] جمال خود نگاه غزالی گوهری
گرچه [illegible] گوشه [illegible]

[illegible] اشک باری کرده ام	با [illegible] دیده عجب تازه کاری کرده ام

همیشه بگوش تو ناله‌ام آید — همه شب از خیال تو زاری کردم

بکشتم آتش دل را به آب دیده چو شمع — به آستان تو شب زنده‌داری کردم

به وصال تو ز دیده جان سپردم — برای عشق عجب جان‌سپاری کردم

فتاده‌ام به پای من طرهٔ تو [illegible] — چو طرهٔ تو اگر بیقراری کردم

سگ تو گشتم و بسیار شد [illegible] — گر با سگان تو لی اشکباری کردم

برای عشق غزالی نهاده روی نیاز

بخاک کشته یکی خاکساری کردم

ازان چو باد رخ پر غبار میکردم — که لقمهٔ عمر درین توده خاک کم کردم

بجز دریغ نخواهیم ز ملک هستی برد — گر گشت صرف دل من هر چه باخود آوردم

بعد قد تو آن ابر تیره [illegible] — گر نخل غم با سنگ نیاز پروردم

شود غبار رشته ذره ذره [illegible] — چو روزگار بیاد فنا دیده کردم

به هیچ رنگ چو رنگ حنا نمیگردی — چه سود از اشک جگرگون و چهره زردم

زکار و بار جهانم غم تو فارغ ساخت — اگر غم تو نمی‌بود من چه میکردم

همین نه یار غزالی بدلبری فرد است

که من بطور وفا نیز محو او فردم

شرح غمت با اشک جگرگون نوشته‌ام — رنگ سخن ببین و بخوان خون نوشته‌ام

از بخت تیره دود دل پر جنون [illegible] — گاه از سواد دیده که از خون نوشته‌ام

از رنگ نامه‌ام که بخون گشته لاله‌گون — معلوم میشود که چه مضمون نوشته‌ام

[illegible] طالع رقم زده — حرفی ز بیوفایی گردون نوشته‌ام

تا صبح خوان لطافت را اهل فهم را — من نام خود ز دایره بیرون [illegible]

وصف تو گر نوشت غزالی بکلک شعر

من هم حدیث قد تو موزون نوشته‌ام

رو بر نتابم از می خورشید تاب جام — آری ستاره [illegible] آفتاب جام

عیشی مدام [illegible] اگر داری [illegible] — بر روی [illegible] چشم گشا [illegible] حباب جام

در [illegible] گل چهره [illegible] — بشکند [illegible] آتش را آب جام

تا عکس لعل یار [illegible] — روشن نشد ز برق [illegible] سینه حجاب

[illegible] میان [illegible] شب [illegible] — زاهد خراب توبه و عاشق خراب

دل را سرور [illegible] — گاه از [illegible] شیشه و گاه ز [illegible] جام

شادم هزار [illegible] غزالی چو [illegible]

کیفیتی ز [illegible] عالی حباب جام

بسر داغ جنون از عشق [illegible] — اگر [illegible] داغ [illegible]

ز برق آه [illegible] ای دل سوخت خانمانها — اگر آیینه روشن [illegible]

مرا گر جان [illegible] دارد [illegible] — ازان از [illegible] به روز [illegible]

زر و سیمی [illegible] نرگس تو [illegible] — همین انگشت [illegible]

چه حاصل بر جراحتهای ظاهر [illegible] | که من زان غمزه خونریز در جان نشتری
نجوات عافیت چون دیده بندم گر بیاد لبش | چو چشمم خود بخون آغشته هر شب بستری

غزالی گر ببخشاید دارد از روی بتان من هم
چو گل صد وصف رخسار تو رنگین دفتری دارم

رفتم ز کوی عافیت هشیار و مجنون آمدم | من بودم راه عاشقی چون رفتم و خون آمدم
در وادی افتادگی بگرفت دست من کسی | آخر ببین اشک خود زان [illegible] بیرون
گر آمدم سوی درت با چهره گاهی تشنه | این سرخ روی اشک من با رنگ گلگون
چون روز [illegible] حالیا چون گرد کوی [illegible] | وانگه سوی درت با چشم پر خون
بر من تقاضا کم مکن آنکس که دارد [illegible] | هر گر کیمیای اشک خود من نیز قارون
سوی شدم در چشم تو سحر و فسون آموختم | در دام زلفت سرگشت آنکه با فنون

غم نیست گر از گریه شد چشم غزالی غرق خون
این بس که من در عاشقی هم چشم مجنون آمدم

چو سوی آن بت [illegible] دیدم | زوال عقل و دور اندیشش دیدم
وفا هرچند کردم با نکویان | از ایشان بیوفایی بیش دیدم
مکش تیغ از رهم اگر تو بیم نسوزی | گر از دیدن سزای خویش
مکن عرض تجمل در [illegible] | که قارون را در آخر درویش دیدم
فقیه شهر دانش دارد اما | سراسر [illegible] دعویش دیدم

لبت روزی نشد وان غمزه کشتم | گذر دم نوش و صد تشبیه دیدم

غزالی مشنو آن زد لبت خون
که او را از جدایی ریش دیدم

[illegible] تا جانت میرسیم | سرمست و شادمان ز جوابت میرسیم
گر پای بند کعبه جسمیم باک نیست | چون بخت بشکند بجوابت میرسیم
ما را اگر فلک ز رفیقان جدا کند | غم نیست چون بخیر [illegible] میرسیم
فرعون نفس اگر نه شد راه ما بسیل | موسی صفت بطور [illegible] میرسیم
گر از [illegible] شوق [illegible] | در راه عاشقی [illegible] میرسیم
از [illegible] | چون حلقه عاقبت [illegible] میرسیم

در عشق قائیم غزالی بجز خویش
ما کی ز بکنه معرفت ذاتت میرسیم

[illegible] برای کار جهان غم نداشتیم | کاری بکار [illegible] عالم نداشتیم
آمد مرا که داشتم دل شادی [illegible] | غم داشتم که از تو [illegible] نداشتیم
دل [illegible] تو داشت غم [illegible] جان من | دل رسته بودم و از خود و آنهم نداشتیم
زان گشته [illegible] دل من گر [illegible] | بسیار داشتم غم و همدم نداشتیم
دور از تو بودیم وصل تو محروم [illegible] | محروم بودم از تو و محرم نداشتیم
[illegible] عشق ز جور تو [illegible] | او را در این طریق مسلم نداشتیم

بی خاکپای دوست غزالی ز تیغ هجر … صد جا چاک داشت سینه و مرهم نداشتیم

دوش تا صبح در وصل یار خسته بوده‌ایم … نقد سیم اری دل به محاکات شب زده‌ایم

از شب فراق تو چون غم بسیم کرد دوست … ز اشک خود کوکب بر اشک کوکب زده‌ایم

شسته از آئینه خاطر ما زنگ تنهائی … می لب زهی پیمانه از مشرب زده‌ایم

دین ما بگر اگر طالب عشق گرفت … در طریقت در سفتار و دو ملت زده‌ایم

زاشک ما موج بر آورد و نقش بر آب … گرد دامان ز آن عارض و غبغب زده‌ایم

جان ما سوخته ز هجران تب کرد … کرببه اینست که بر آتش آن تب زده‌ایم

وصف خال لبت از حد بیان برون … مهر خاموشی از این و اسطرلاب زده‌ایم

کرد با دم زده آن شوخ غزالی لب … ما ز خونابه جگر جام لبالب زده‌ایم

گاه بدست جنون گاه به پیر افتاده‌ایم … این روش از ما عجب دم دیوانه‌ایم

هر چند اسیر دیر بهر رخ ما در مسند … راز خود از ما مپوش ما هم از این خانه‌ایم

آرزوی ما همین خال لبش جز چیست … مرغ بهشتیم از آن در پی این دانه‌ایم

فتنه نمونه نماند شهر هست و ما دیدیم … بس که ما فنون عشق بهر تو افسانه‌ایم

گفتمش ای شمع حسن سوی خود راه ده … گفت حذر کن که ما آتش پروانه‌ایم

نافته مو دین و دل هیچ نه دانیم حیف … با غم او آشنا و ز همه بیگانه‌ایم

تیغ مکش کو اجل بهر غزالی که ما … کشته آن غمزه و نرگس مستانه‌ایم

حدیث یاری خود با سگ جانانه میگویم … تکلف نیست ترکی دارم دیوانه میگویم

نه چون آشنای عشق منزل مرس آشنا … کجا ساز این راز با مردم بیگانه میگویم

نگو جایی که دیدم پرتو آن حسن آن … تو گر از کعبه میگویی من از بتخانه میگویم

چو در عالم نمانده از عشقبازان محرم رازی … سر و وضع دی با خود درین ویرانه

بروز امید که نسبت نیست با هم زهد و رندی را … تو از پیمانه اگر گویی من از میخانه میگویم

غزالی چون شدی در عاشقی دیوانه خوبان را … مرنج از من تو گر عاشق دیوانه میگویم

ما هم که هرگز دل آباد ندیدیم … خود را از کمند ستم آزاد ندیدیم

چون غنچه ای پژمرده از آن غمزه نخوشیم … جز عشق تو یک لحظه دل شاد ندیدیم

عمری پی سودای تو کشیدیم ز دل آه … افسوس که در دست بجز باد ندیدیم

هرگز روش قامت و لطف گل آن رو … در روی گل و قامت شمشاد ندیدیم

خالی ز خواش ستم نشسته هجران … بر سر بست فرو دنداد ندیدیم

ای دل مطلب داد ز بیداد که هرگز … در مکتب بتان قاعده داد ندیدیم

زان شوخ پری‌زاد بجو ما غزالی

کین رسم ز خوبان پری‌زاد ندیدیم

ای تو از ابر اشکبار ترم | ای تو از برق بیقرار ترم

ای تو از اشکم گرفته رنگ شفق | ای تو از ماه نو نزار ترم

تو ز یوسف رخان عزیزتری | من ز هر کس که هست خوارترم

ای شبا تم محو آن ره طلب | گر من از کوه استوارترم

خود رسیدم مگو که در ره عشق | سدره از خاک خاکسارترم

گفتم ای مه چرا نهانی گفت | من ز خورشید آشکارترم

شد غزالی بوصف طره یار
نفس از نافه مشکبارترم

از کوی تو بسیار سفری کردم و رفتم | سودای تو را همسفر کردم و رفتم

اول زدم از عشق سراپرده بمکان | زین سیر خود را خبری کردم و رفتم

از گلشن قدسم چو هوای طرب آرم | از شوق طلب بال و پری کردم و رفتم

در دایره سطح فلک جا و نمودم | او را از جهات جلوه گری کردم و رفتم

چون برق ز خاکستر افلاک پریدم | پنهان شب او سحری کردم و رفتم

بر باد زدم رایت و چون باد گذشتم | در هر چه تو گوئی اثری کردم و رفتم

بر آب زدم چو بهر آن ذره بسیما | بهر قطره او را گهری کردم و رفتم

آخر چو شد این خاک مرا مطرح غربت | بر قالب انسان گذری کردم و رفتم

اینها همه آئینه آیین بود غزالی | در صورت و معنی نظری کردم و رفتم

تو ابر رحمت و ما کشت زار تشنه لبیم | ترحمی که ز بی رحمی تو در بیمیم

بعاشقان سبب التفات تو | که شرمسار تو زین لطفهای بی سببیم

بی شبانه کجا می بریم و خواب صبوح | خراب گریه صبح و نیاز نیم شبیم

کشیده ایم می وصل یک بیک تشنه | رسیده ایم بمعشوق خویش و در طلبیم

سواد هستی ما را بچشم کم منگر | که در سفینه امکان حروف منتخبیم

چو بی مشرب وحدت نبرده ایم | ز احتیاج که مست باده عنبیم

ز جرم ما چو غزالی بلطف خود بگذر
که پادشاهی و ما بنده کار بی ادبیم

من آن جهان سخن را می شناسیم | در سینه خویشتن را می شناسیم

چگوییم حال چاک سینه ما را | چو من آن فرزند زن را می شناسیم

مگو شیرین لبش جان می ستاند | من آن شیرین دهن را می شناسیم

نبات سیمتن تا مه باشند | نبات سیمتن را می شناسیم

ز چشم او ندارم چشم راحت | من آن ناوک فکن را می شناسیم

مگو فرهاد و جا کند در عشق | که من هم کوهکن را می شناسیم

غزالی گر چه نظم شسته خوبان
بحمد الله سخن را می شناسیم

ما عارض تر اگل بسر اب گزیده ایم | آن لعل لب تراشکر ناشکسته ایم

بگرد دیگران عذار تو تا نوشته اند | در رنگ آفتاب جهانتاب گفته ایم

سرگرم گشته ایم چنانکه نیز درست | زان روی نرگس [illegible] سیماب گفته ایم

هر جا نشان سم سمند تو دیده ایم | آن را سجود کرده و محراب گفته ایم

می رنگ و بوی لعل تو آلوده ترا | بوی گلاب و رنگ می ناب گفته ایم

باشد حدیث گریه ما پیش او کنند | گریان حدیث خویش با حباب [illegible]

مو در انشمرده ایم غزالی مشک ازش

هر چند گفته ایم ازین باب گفته ایم

گمان مبر که جز از تو رو بگردانیم | وگر [illegible] کنی ما نظر بپوشانیم

تو خواه لطف نما خواه تیغ جور کرا | همیشه منتظر این و گشته راضیم

اگر تو لطف کنی شادمان درگاهیم | وگر تو قهر کنی شد کمان قربانیم

جز این قدر نتوان کرد بر ضمیر تو عرض | هر [illegible] شکسته [illegible] جز دم خود نمیدانیم

برای وصل تو [illegible] ایم و نیست تا بنظر | نه مرد وصل توایی مستحق هجرانیم

ز [illegible] حسن تو در حیرتیم و حیران | گمان مبر که در کار خویش حیرانیم

حجاب دوست غزالی غبار هستی ماست

بیا که دامن همت ز خود برافشانیم

حرف به مهری آن عهد شکن میدانیم | خنده گر دگر از [illegible] سخن میدانیم

گفتمش از دل پر خون نبود ارم سخنی | [illegible] این حرف مگوئید که من میدانیم

نوبهار چمن حسنی و بر سینه خویش | چند داغ تو ز [illegible] میدانم

چشم شوخ تو سوادی و بیاض تو نمود | بهتر از نافه آهوی ختن میدانم

لب لعل حباب زنخدان تو از خون دلیست | میشوم کشته آن چاه ذقن میدانم

خط و خال تو که بر وجه حسن افتاده | سر آن را همه بر وجه حسن میدانم

گر نهم پره چو غزالی ره عشق چه باک

چون سر کوی ترا به ز وطن میدانم

چو شمع بزم تو یکشب بخود فرو رفتم | بفکر [illegible] فرو رفتم

بکو که مشرق حسن تو بود [illegible] | که در تجلی صبح ابد فرو رفتم

مراز عشق و ولایت بکن براه خود | چرا که یک نگار [illegible] فرو رفتم

چو در حباب [illegible] فرو رفتم

جهان چو مظهر عشقت سر بسر عجیب | گر از صنم بجمال صمد فرو رفتم

ز دوم ملک لقا [illegible] از سرا [illegible] | ترا گمان که [illegible] لحد فرو رفتم

غزالی از بد و نیک جهان مگوی بمن

که من بمعنی هر نیک و بد فرو رفتم

مگو بامن حدیث سنگ [illegible] | گر پیش عاشقان این [illegible]

بخود [illegible] دیدیم هر کار [illegible] کردیم | بکس مهری نورزیدیم [illegible]

[illegible] پیش ازین [illegible] | [illegible] از حال [illegible] هم

اگر جز خون دل از جام ماست	کو ابد مانده در آن انجمنیم
چنان از خانه [illegible]	اگر کوی [illegible] در روی زمینیم
[illegible] ابلیس	گر من دین ندارم [illegible]

غزالی شاید عطیان خویش است

چه جای او کرام الکاتبینیم

مثل تو شوخ غنچه دهانی ندیده ام	هرگز بجز لبی تو چو لعلی ندیده ام
بسیار دیده ایم کمان ابروان ولی	در هیچ ابروی تو کمانی ندیده ام
گردیده ایم در چمن آرزو بسی	چون قامت تو سرو جوانی ندیده ام
که بر میان کمر تا شد آن میان	ما در میانه هیچ میانی ندیده ایم
ای [illegible] بر نشان [illegible]	آن کار باز کرده نشانی ندیده ایم
ساقی کجاست جام که در [illegible]	لی تو باده [illegible] ندیده ام

تو کن طریق نظم غزالی در غزل

چون خامه تو سخن بیانی ندیده ام

گر ز غم جان سلامت برم	داغ جفای لعل تو با خود برم
سرو بر آید ز گلم گر بجا گشت	آرزوی آن قد و قامت برم
دامن او گر بکشد از کف	سر بگریبان ندامت برم
صوفی خودبین [illegible] شیخ شهر	تا همه جا نام کرامت برم

[illegible]	ای [illegible] ملامت برم
[illegible] منزل [illegible]	اگر [illegible] اقامت برم

عشق غزالی ملامت کشید

مشکل اگر جان بسلامت برم

ز هر کامی که می باشد وصال یار می خواهم	نمی خواهم دو عالم دولت دیدار می خواهم
از آن کم می نماید التفات آن نازنین	که اندک التفاتی گر کند بسیار می خواهم
ز خوار [illegible] عشق آمد عزیز [illegible]	که در چشم عزیزان خویشتن را خوار می خواهم
برون آید کجا کیش [illegible]	بکفر زلف او دل بسته [illegible] زنار می خواهم
وصالت دیده شب [illegible]	ز بیداری چه حاصل دولت بیدار [illegible]
غزالی خو گرفتم [illegible]	تو مرهم می نهی [illegible] آزار می خواهم

غزالی دردمند آن را چه کار [illegible] خندان

دل پر درد دارم دیده خونبار می خواهم

سرگشته خوبانم [illegible] عاشق سری دارم	هر کس هنری دارد من هنری دارم
یکباره بکش [illegible]	گر بگریزم از خود از دل خبری دارم
گفتی جگری باید چون خون [illegible]	از هجر [illegible] جگری دارم
داریم نشانها در عشق من [illegible]	او داغ دلی دارد و من [illegible]
هر لحظه [illegible] اشک [illegible]	این [illegible] مفلس [illegible]

گویند نظر دارد او بهر چه آن مجنون | گر او نظری دارد من هم نظری دارم

گر دیده چو نان دارد دیده غزالی را
صد شکر که زین پرده من هم خبری دارم

در گلخن عشق در قمار ایم | گویان سوختهای روزگاریم
ما سوی ملایکیم در عقل | کس را چه خبر که در چه کاریم
از هر دو جهان عنان کشیده | بر مرکب شوق خود سواریم
سرمست سبوی الستیم | تا ظن نبری که در خماریم
یکقطره ماست هفت دریا | با این همه لیک هوشیاریم
گر گوش شنیدنی نداری | بگریز که تیغ آبداریم

هرچند که نام ما غزالیست
شیران رهیم ما در شکاریم

کی چو مجنون دل بجانان میدهم | او اگر دل میدهد من جان هم
نیست خندان [illegible] | بوسه بر پای دربان میدهم
گر دهندم جای موری در رهش | کی بصد ملک سلیمان میدهم
عشق اگر کفرست در ایمان خلق | من برای کفر ایمان میدهم
تا نگردد محو سلطان [illegible] | طاعت خود را بعصیان میدهم
دست میشویم ز جان در موج اشک | رخت هستی را بطوفان میدهم

ای غزالی میدهم جان پیش تو | این امانت را بجانان میدهم

دل بامید خدنگ قاتلی خوش میکنیم | تا چنان گشتن نیم اما دلی خوش میکنیم
در طریق عاشقی هر جا که مجنون تنها | من هم آنجا بهر خود سر منزلی خوش میکنیم
گو سر چشم حباب موج خیزد در فنا شو | عافیت چون نیست کی ساحلی خوش میکنیم
گر بساط باده دل خوش میکنیم | عالم آبست از آب و گلی خوش میکنیم
خوش باشد چون باهل عقل گفتن | رفته در دیر مغان لا یعقلی خوش میکنیم
با تو ناصح هیچ صحبت خوش نمی آید مرا | من که غافل نیستم کی غافلی خوش میکنیم

گرچه پیش من غزالی مشکل و آسان یکیست
در سخن مردم زمین مشکلی خوش میکنیم

دلم گر شد ز داغ عشقبازی ریش من دانم | ترا با من چه کار ای عقل دوراندیش من دانم
رقیب تا کس از من راز دل پرسد [illegible] | اگر با کس نگویم درد و داغ خویش من دانم
اگر دل بست در کوی سر زلفت جان داند | وگر جان [illegible] من دانم
تو از [illegible] شیوه خود بیشی و من [illegible] | طریق عشق و رندی گر برم از پیش من دانم
چه داند بوالهوس در عشق [illegible] مرا | تو و نوش مراد خود که قدر نیش من دانم

کم و بیشی که دارم صبر و اندوست از خوبان
متاع من غزالی گر کم و گر بیش من دانم

هر چند چون خلق جهان در هوس تن باشیم
هیچ شک نیست از این نیست که عاشق باشیم

تا که در عیش و وصال تو از آن ترسنده‌ایم
که از آن وه تو شایسته و لایق باشیم

این که ما مستیم قبول سگ کوی تو بس است
هیچ غم نیست اگر در خلایق باشیم

قدر صحبت چو ندانند حریفان درد
پس همان به که به یاران موافق باشیم

ما به کس خوانیم هر کس گفتن
هر چه باشیم از آن به که منافق باشیم

گنجینهٔ دل نشود مطرح انوار جمال
مگر آن لحظه که فارغ ز علایق باشیم

عشق بی صدق غزالی چه ندارد سودی
بهتر آنست که ما عاشق صادق باشیم

دوش شیشه در کشیده زده بودم
هم باده و هم زهر هلاهل زده بودم

می‌ریخت گهر بر لبم از لجهٔ عرفان
از بهر عمت خیمه به ساحل زده بودم

بزم ملکوت از نغمم داشت نوا
چند شعله از آن مجلس و محفل زده بودم

ز در جگرم آتش و بو انگی عشق
هر شعله که در مردم غافل زده بودم

از چهرهٔ خورشید بقا گر به من بود
زین آتش اگر بر رخ او گل زده بودم

از هودج معشوق ازل بود فروغی
برقی که در این مرشد محفل زده بودم

آیینهٔ من نور صفا داشت غزالی
جامی ز کف مرشد کامل زده بودم

نکند آن چهره در من پرتوی آن شعله‌ام
که ز انجم آتش گشت آتش الحوانم

از آن هم کار من در عشق دشوار است هم
که بودن بی تو دشوار است مردن بی تو آسان هم

زهی اگر که خواهد سرفرازی یافتن یارب
که بر تیغ کین دادی سمند نازجولان

اسیر چهره و زلف تو بیکو مذهبی دارد
که او را بی تو ایمان کفر و کفرش مسلمان

سفال درد و درمی نه وصف تو ما لی بس
منم خوابم چو جام جم و تخت سلیمانم

نه تنها از ره خود کی نشستم آستین افشان
که ما بر مستی کوی تو افشاندیم دامانم

غزالی را بیابک عافیت کی دل فرود آید
چو مجنون گشت آخر می کند سر در بیابانم

گلی با بلبل رفت باغ آمد نرگس مخمور هم
باده می ریز پیش [illegible] لاله در دن و نغمه هم

ساقیا بهر چند حاجت ازین حضرت بزر
پر بیابان دولت نمی باید شدن معذورم

نیست صد بار که از نزدیک بینم آن جمال
کاش این دولت میسر می‌شدی از دور هم

بر تو حسین تو تنها دزد او ز هم بر گشت
زین تجلی ذره ذره گشت کوه طور

از غم می گشت بر ما کشف مشکلهای عشق
کو ضمیر صاف دارد باطن معمور هم

گردی از خاک سر کویت بجنت برد باد
گشت آب روی رضوان عطر حور هم

رو بسوی کعبه و صلش غزالی چون بریم
ما سیه بخت و شب هجران آوده دوریم

چو گل ز مهر رخت چند جامه چاک کنم
تا آن رسید که خود را دگر هلاک کنم

ماند دامن مردم در دست دیده‌ای
که در فراق تو اشکی ز دیده پاک

نقاب چهرهٔ من گرد عشق خواهد بود ⁂ که چهره پنهان در نقاب خاک کنم

دلم ز دوری جانان تیره گشت کی باشد ⁂ گره ز بذرده عیبی ازین مغاک کنم

برای قفل چه آلوده کی گرفت مرا ⁂ بگر که چاره اینها باب تاک کنم

نمرده بهر دیدم جان و بر نیارم آه ⁂ ز آه خود دگری را چه دردناک کنم

غزالی از دم تیغ بلا نمیترسم
چه انتظاره درویش بترس و باک کنم

ز راز داغ پنهانی چگویم ⁂ چو مبتلایم گر میدانی چگویم

ز من [illegible] قاصد نامه آورد ⁂ اگر خوانی و اگر رانی چگویم

چو پرسی حرف زلف خویش از من ⁂ ندارم جز پریشانی چگویم

نداری همچو یوسف تا ان خوبان ⁂ ز زاری یوسف ثانی چگویم

چو در خوبی نمی‌ماند بر دوست ⁂ تحیر ماند از صورت ثانی چگویم

بگو حرف بگو از حیرت خوبان ⁂ نمیدانم ز حیرانی چگویم

غزالی دین من عشق بتان است
بزاهد از مسلمانی چگویم

شد عمر صرف عالم فانی و غافلیم ⁂ بگذشت روزگار جوانی و غافلیم

هی سپه شد از جنازهٔ ما خلق زیرکا ⁂ ما خلق میکنیم گرانی و غافلیم

ما غافلیم و در دل ما جان گرفته خو ⁂ داغ تو گشته همدم جانی و غافلیم

خواهیم از خدنگ ملامت نشان دلی ⁂ داریم از دو هزار نشان و غافلیم

آیینه خیال از آن نیست فرحش ⁂ آن صورتست نوع معانی و غافلیم

ما را خیال خال تو خون کرد در جگر ⁂ خون شد جگر ز داغ نهانی و غافلیم

نقد حیات رفت غزالی بعاشقی
جان صرف شد بدل نگرانی و غافلیم

جان داده‌ایم و در حرم دل رسیده‌ایم ⁂ دل جمع کرده‌ایم و بمنزل رسیده‌ایم

از ما مپرس قصهٔ دریای نیستی ⁂ کین دام از آن محیط بساحل رسیده‌ایم

مشکل حکایتیست رسیدن بعشق ما ⁂ آسان مبین حکایت مشکل رسیده‌ایم

در راه دوست با همه ضعف و شکستگی ⁂ چون شوق بو [illegible] محمل رسیده‌ایم

صد حرف عاشقانه بجز نقش بسته‌ایم ⁂ درمانده‌ایم چون بمقابل رسیده‌ایم

از گفت و گوی اهل جنون منع ما مکن ⁂ سیمابیم بر دم عاقل رسیده‌ایم

عمری دویده‌ایم غزالی براه فقر
تا عاقبت بمردم کامل رسیده‌ایم

ای لب لعلت میان آنکه خمش مانده‌ایم ⁂ خون از آن گریم که در ازمان [illegible] مانده‌ایم

مشق میکنیم ز بیان شعرها نازبر ⁂ سر بزانو در غم آن حنظل مشکین مانده‌ایم

مانده‌ام در کنج محراب از خیال ابروش ⁂ خانه سپاه ارند در اندیشه [illegible] مانده‌ایم

خواب آسایش کجا بینم که از فکر رخت ⁂ دیده‌ها شب تا سحر بر ماه و پروین مانده‌ایم

فکر بر هم گر کنم آزار می‌باید دلم — بس که مجروح از جراحتهای تیر ناز شد

بیکم دم تا نباید بر سرم خواب اجل — من که از بیماری دل بر سر بالین مانده‌ام

عشقبازان را غزالی دیدن خوبان بلاست

در بلای عشق از چشم بلا بین مانده‌ایم

ما خون دل کبابی خورده‌ایم — هرگز بخوشی دمی آبی نخورده‌ایم

ای محتسب چه از تو رسد گشته‌ایم ما — خونی نکرده‌ایم و شرابی نخورده‌ایم

از دام دلفریبی افلاک فارغیم — چون دیگران فریب سرابی نخورده‌ایم

هرگز بجانب تو نیفکنده‌ایم چشم — کز غمزه تو تیر عتابی نخورده‌ایم

نگرفته است رقیب تو در دست خود — کز دست او چو زلف تو تابی نخورده‌ایم

ما را جگر کباب شد و خون دیده می — زین خوشتر شراب و کبابی نخورده‌ایم

آورده‌ایم باده غزالی بکعبه ولی

در میخانه خرابی نخورده‌ایم

غباری نیست در پیش نظر زان خط مشکینم — گر از خورشید رویت خیره شد چشم دل‌آزارم

میفکن تیر زهرین حرف مرا ای تند خو دیگر — چو من خاموش از بیم رقیبان سخن چینم

شب مردن خیابان پر دود شد از آه آتشینم — که من … دم آخر … مانم

من از گیسوی زلف تو ز ناز دو پا بستم — جگر کار آید چو ارباب هوس …

از آن چون صورت آیینه خاموشست کار من — که در آیینه روی تو حیرانست آیینم

چو … جان کندن فرهاد میگویند — بخاطر می‌رسد از زندگانیهای شیرینم

غزالی چشم او از چین ابرو زد در شیران

عجب شیرافکن آمد مشک آن آهوی چینم

حریم حرم میکده را خوش کردیم — ساغر … گرفتیم و فروکش کردیم

عاقبت در سر … شد سر ما همچو حباب — بس که …

در ره عشق همین بس که از آن گردنشیم — تکیه بر … کردیم

نقش ابروی بتی در دل پرخون بستیم — بازجای … در آتش کردیم

هست آن … کرده‌ای … — دل که … خوبان پری‌وش کردیم

کام ما از دهن تنگ تو بر نامد … — از پی … دل … مشوش کردیم

کار ما رنگ دگر یافت غزالی چو ز عشق

چهره را از زر و خوناب منقش کردیم

خیالش گر بخواب آید بمستی … — وصال او کجا و من کجا خواب و خیال

شب هجران خیالش پرسش من میکند … — خیالم مشتاق دیدارم …

بجز هر لحظه میگویم که … — دلی خوش میکنم با آنکه …

… آیینه زاد … نهاد از … دل — تو پنداری که …

خیال شد تنم … از خیال او — نمیدانم منم در کنج هجران یا خیال

مثال … — که در بزم ملامت …

غزالی بر سر آهم نشسته مشکین زده دود دل | که صحرای دلم پر گرد آن مشکین غزالان

سخن از یار گفتم نمود میل چیدن | سر او فرو نیاید به نیاز دردمندان

گر از کلام بر آید لب غنچهای حیرت | ز نسیم دوست بر من همه میشوند خندان

سر آنکه نیست گردی بر پیش سر دگر چون | سر او فرو نیاید به شکوه سربلندان

دل سخت زاهد از افزاید اگر در [illegible] | که ز موی تیزی دیده گر برون رود ز سندان

گر لب تو دیده هر که ز حسرت [illegible] | لب او نگشت جنگ و نگرفت لب به دندان

تو بگوی عشقبازی ز دوی بخود پسندی | که ز اهل عشق بوی نرسید بخودپسندان

ز دور مغان غزالی مطلب شراب پیچیده

تو و پا نوبذی تو من و صحبت لوندان

چو خواهی در رخ گل غنچه وار از نار خندیدن | گل از رشک تو خواهد غنچه سان بر خویش پیچیدن

مزن بر سر نیهای تلخ ناسازی شکر خندید | اگر چون گریه عراقی بر جهان خواهیم خندیدن

چو گفتم در دلم [illegible] حبابی خود ز آزاد | همه آن دو که گفتی ز آخر خواهیم سنجیدن

اگر هرگز نباید سجده طاعت ز ما بست | جبین خواهیم بر خاک کف پای تو مالیدن

نه بیند نور حسن هیچکس چون چشم من آری | سزد چشم مجنون حسن لیلی می توان دیدن

هنر چون نیست پیش عارفان کوشیدن اطلس | همان بهتر که سازی شیوه خود عیب پوشیدن

غزالی لیک کو چو گفتم [illegible] بد کردی | ازین حرفی که من گفتم نمی بایست رنجیدن

شد صرف شبان ما هستی ناسزا نکاران | گشتیم سیه نامه ازین ساده عذاران

از کشتن ما کج کلهان را چه تفاوت | ما مور ضعیفیم و ایشان شاه سواران

دل جام جم و آینه رخ نخواهد | در بزم تو این بس که شد از آینه داران

خرم نشد از گریه دل سوخته ما | خاکستر ما سبز نگردد به بهاران

هیچ سینه نماند بکسی حسن و جوانی | زنهار که از دست مده خاطر یاران

بر حسن [illegible] دل ما مده ای مشکین | دیدیم که رفتند ازین باغ هزاران

غافل مشو از صید گه عشق غزالی

کافتند بخون شد در دشت شکاران

ما ترک گر دیم از ابر بهاران | بر ما که گریه ابر بهاران

گر انکه کالای [illegible] عجب نیست | دارم دلی پر از گله داران

آمین تقوی از عقل خیزد | من مست عشقم ای هوشیاران

ما هم رندی ما نکوست ناسیم | آیین تقوی پرهیزکاران

با آنکه گشتیم خاک ره تو | دامن فشاندی از خاکساران

هم دیده پر خون هم دیده [illegible] | دور از تو مائیم سوگواران

گردند آخر صید غزالی

مشکین غزالان چابک سواران

عیش فرصت عیش نخواهد ماندن | [illegible] فرصت نخواهد ماندن

هرکه با خواری کشان عشق در بند جفا نیست | هرکجا خواهد شدن عزت نخواهد یافتن

محتسب دارد سوای صحبت رندی کسان | او ولی کیفیت صحبت نخواهد یافتن

دیده میخواهد که یابد عکس ساقی در شراب | تا نباشد جام می صورت نخواهد یافتن

حسرت لعل لبت دارد دل پرخون ولی | از لبت کامی بجز حسرت نخواهد یافتن

هرکه در نظاره دیرو میخواهد گشت کم | خویش را از غایت حیرت نخواهد یافتن

تا نخواهد شد غزالی از بتان رسوای شهر

در میان عاشقان شهرت نخواهد یافتن

داغی نهاد از هجر خود بر جان غم فرسود من | رفت و نکرد اندیشه ز آه شرر آلود من

هرچند من سرگشته ام در وادی حیرت ولی | ره یافت پنهانی ز دل تا کوی مقصود من

از ناتوانیهای دل یکباره گشتم خاک غم | شاید که گر یک شوم شود در آن بهبود من

غم هست خیل حسن او تاراج هستی کرد | بستند زان لعل لب و دل در غمش باز نمود

جانم بلب آمد که او لب بر لبم ناید ولی | هرگز نشد خشنود از و این جان ناخشنود من

گر می کشی بیداد هم جان نیز اگر می ستانی هم از لب

اما نمیشد چون غزالی از تو دو خشنود من

بهار آمد و گلها شکفت از گل من | ولی چه سود که نشکفت غنچه دل من

بکوی عشق تو روزی که داشتم منزل | شود دهر صفحه پاک و جود منزل من

چه قبله تو که هرگز نمیرود نقش | خیال صورت خوب تو از مقابل من

نشد ز گشت وفا جز گیاه غم حاصل | دریغ و درد که بی حاصلست حاصل من

چنان رسید ز زلفت جنون من بکمال | که سنگ خون شود از ناله سلاسل من

مگر که روشنی داشت خانه ات شب هجر | که آتش دل من بود شمع محفل من

ز قتل خویش غزالی مرا چه غم لیکن

درین غمم که شود رنجه دست قاتل من

زهی تلخ کام از تو شیرین دهانان | کمر بسته پیش تو نازک میانان

چه تسبیح خوانم که از راه تقوی | گرههای زلفت تو بر سبحه خوانان

زبان چون نبندم که از سحر چشمت | زبان بسته گشتند جادو زبانان

بهر جا گریزم غمت می برد باز | که از چشم و دل میرود خون فشانان

تو پیران کسی داد دست ارادت | که ره سوی مقصد نبرد از جوانان

شکوه جمالت عنان تصرف | ستانیده از دست کشورستانان

سیه شد قران همچو تو ماهی نیاید | که در حسن هستی ز صاحب قرانان

مگر با لبت سر دهانت غزالی

که گوی سخن برد از نکته دانان

مردم و یار من از خانه نیامد بیرون | جان برون آمد و جانانه نیامد بیرون

سر پروانه غم مرده دلان آن شمع | سنگ فرسوده شد و لیک ز دیوانه نیامد بیرون

مگر ای شمع که درسوزش ما | که ز دیوان تو پروانه نیامد بیرون

بسکه بیرون آمدم از زلف تو دیوانه
کس از این سلسله فرزانه نیاید بیرون

دیگر از خوشهٔ عاشق دل خرم مطلب
که ازین مزرعه آن دانه نیاید بیرون

آنکه بیگانه شدم از همه کس در غم او
دولتی بود که بیگانه نیاید بیرون

تا غزالی شده از آن چشم سیه باده‌پرست
هرگز از گوشهٔ میخانه نیاید بیرون

مقبلم چند خواهی در مقام امتحان
گر بسی دولی چیزی نخواهد در میان

چنین کز ضعف دل برخاست تا نوا
نوا انم بعد ازین از دیده بردم در نهان

بر سوای نکو بالی شهره میخواهند عشق را
بهر نوعی که میخواهند می باید چنان

چه غم گر من بداغ دل چو مجنون از لیلی
که خواهد سالها افسانهٔ من در میان

مرا چون عزت بزم وصال او نبود
چو گشتم با خواری شبها و سر بر آستان

خراب صحبت نادردمندان تا بکی
چه بندها دردمندان هم زبانی بتوان

غزالی من بر سوای دو رندی شهره ام آری
نمی زیبد مرا از رندی بر سوای جهان بودن

نه ز هر نخل که خیزد ثمر آید بیرون
نه ز هر نی که بروید شکر آید بیرون

نه ز هر چشم که بیدار چکد اشک نیاز
نه ز هر بحر که هستی گهر آید بیرون

نه ز هر دل که تو خواهی شنوی نکتهٔ عشق
نه ز هر پرده درین ره خبر آید بیرون

نه ز هر سینه برآید نفس زنده دلی
نه ز هر باغ نسیم سحر آید بیرون

نه ز هر آه جگرسوز بود پارهٔ دل
نه ز هر پیله صاحب نظر آید بیرون

سنگ و خاشاک بکار است که خونین بال
گاه از کوه رود گهی از شجر آید بیرون

از دل سنگ غزالی گله بسیار مکن
کآخر این غنچه بخون جگر آید بیرون

مشکل وا آسمان جدا از یار نتوان زیستن
بی تو مشکل مردنم بهتر که آسان زیستن

شام هجرانت مرا چون شمع در فانوس تن
گریه کردن بر خود و سر در گریبان

غربت وصل تو باید کام جو باز از دل
لذتی دارد گوارا بهای هجران زیستن

چند خواهی بهر قتل عاشق بیچاره تیغ
چون نخواهد عاشق بی صبر و سامان

شد دل زنگار خورده مرا از نگاه تو
خضر را مشکل بود بی آب حیوان زیستن

از ضعیفی کس نمی بیند مرا در پیش او
میتوانم بعد ازین از هجر پنهان زیستن

بر غزالی تنگ شد از آهوی چشم تو شهر
بعد ازین خواهد چو مجنون در بیابان زیستن

ای تازه جوان مجو کام از دهن پیران
چون پیر شوی دانی قدر سخن پیران

این موی سفید از اهل طفل چه میدانم
ای موی تو چون سنبل منگر تو به پیران

منصور صفی گر گفت تکفیر مکن او را
گر جای دگر باشد این با دامن پیران

ای معنی مرد از اکم ساخته در قصور
منظور نمی باشد دلق کهن پیران

چون بی ادبان هرگز مقصود نمی یابند
باید با ادب باشی در انجمن پیران

هرگاه نشاط افزا شد گر بسیر از اشک | غافل نشوی تا که کان نیست فن ایشان

گر نیست غزالی را فکر سخنی شاید
چون نیست جوانان را ذوق سخن پیری

بیا وقتی که برگردم نگر کرد ملامت بین | علمها ز آتش دل رفته بر گرد قلل مت بین
اگر بر فرق سرم خاک از جور رقیبانم | دگر با ور بداری بر رخم گرد ندامت بین
سلامت خلق میگویند باشد عاقبت جستن | سلامت را سلامی گفتم آمین سلامت بین
فلک افکند در کوی غم از خاک نشینم طرح | بیا ای همنشین منزل نگر طرح اقامت بین
بمی گر دلق ما آلوده شد چندین مزن طعنه | متاع هر کسی در روز بازار قیامت بین
هوس داری تماشای تجلی روی او بنگر | قیامت را ندیدی دیده بگشا قد و قامت بین

غزالی محتسب آمد وارد چون می رنگین
نباید جانب رندان کرم بنگر کرامت بین

ای ساربان لیلی تا کی روی شتابان | رحمی که ماند مجنون سرگشته در بیابان
با نیست مقصد تو تعجیل چیست چندین | هر ره گل بشد از سرشکم یکدم شتر خرامان
از دوری جمالت روزم چو شب سیاهست | یک لحظه لطف فرما ای آفتاب تابان
احوال عشقبازان هر بیخبر چه داند | کنج وصال دارد این خانه ویرانان
در مجلس خموشان منصور ره ندارد | کی میکشیم باده با سنگ شرابان
اوج جلوه گاه خوبان ما را کجا میسر | با خاکسار مسکین ایشان فلک جنابان

ملک بری غزالی خاک تراب دارد | خورشید فیض بخشت بر ذره ذره تابان

گر از غم جان رود و از دل نخواهد رفت غم بیرون | که ایشان با هم آشنا شدند از ملک عدم بیرون
مرا گر تشنه میخواهی تا پایش در نتا | چه حاجت آمدن از بهر قتلم دشنه هم بیرون
اگر دیوانه بیرون آمدم از من چه میرنجی | گر آمد از سر کوی ملا فرزانه کم بیرون
چه شد گر بر سرم افتاد محنت خانه بیش از این | نیامی چرخ از طوفان اشکم دادم
چه حاجت شمع بردن بر سر خاک شهیدانش | گر آتش میزند از سوز دل آید علم بیرون
ولی بشنو هیچ سیدا نیست گویا دل فکار | نیاید در ازل آن حرف مشکل از قلم بیرون

غزالی گر نمی‌بینی رانده در بدم جای آن آزاد
زدم از تنگنای عالم صورت قدم بیرون

کاری فتاده دل را در عشق یار با من | من دانم و دل خود کس را چه کار با من
رسوای شهر گشتم افسانه جهانم | بنگر چه کرد آخر هجران یار با من
نبود اگر عجب شد رخسار شمع گاهی | تا روز گریه دارد شبهای تار با من
بی خوار کرد اکنون در چشم او رقیبم | لطفی نداشت هرگز آن گلعذار با من
تا درد دل بگویم همدم نگشت هرگز | برگشته روزگاری در روزگار با من
بر فتنه بی تو آیم باران سرشک حسرت | در اشک و آه ماند ابر بهار با من
تا صبح چه کار داری در عشق با غزالی | کار من زان گذشته در اکذار با من

بر که چند باده رو لطف ازل را در میان — تا بیارد بهر زنان حسن عمل را در میان
خفتگان خاک بگیر گشته عشق تو اند — هیچ دعلی نیست شمشیر اجل را در میان
گشته ام در عشقبازیها بمثلی همچنین — حالیا دارند در دم این مثل را در میان
کی بسوی خوبرویان میکشانم چشم خود — گر نبینم آن جمال بی بدل را در میان
پیش حرافان عشق از اشک خود کم گو دگر — کی توان آوردن آن سیم دغل را در میان
باغبان از غنچه کم گو پیر دوزان لب سخن — چند آری این حدیث بی محل را در میان
عشقبازان چشم اگر دارند بر خوبان شهر — من تماشا میکنم حسن ازل را در میان
شیخ شهرت جو تا کی بر میان بندی گلیم — چند آری دام تزویر و حیل را در میان

تا برد یاری ز اصل دل غزالی نام من
کاش اندازند یاران این غزل را در میان

مجنون که عشقبازی کاری نکرد چند — گر او نماند سلسلت هستند دردمند ان
گویند جست آنکه در عین گریه‌ای — برابر دیده من ز تو ملامت نخند ان
از روزن خیمه‌ها ای بخت دل بجوی — کاینجا بسته گرد و شکسته بند ان
ای آنکه بحر دیده پری نماند کاو — آئینه مصر عزت یوسف ز بند زند ان
مستان عشق ساقی تا کی کشند لعنه — زین باده جرعه کن در کار هوشمند ان
من زنده ساده لوحم طی کرده نقش یکی — وز ساده کی ندارم کاری نقش بند ان
وه همکدی عشقبازی نخورد در آخر ای — کاینجا همی پسند ند آئین خود پسند ان

وز هوس از گرد هستی پاک می باید شدن — تا ز هستی پاک گردی خاک می باید شدن
عاشقا ز اماتی چون پرده ناموس نیست — بر سر کوی بتان گریبان چاک می باید شدن
چون سبک روحان گران جانان بمنزل کی رسند — تا به مقصد پی برده چالاک می باید شدن
بی چراغ عاشق روشن نمیگردد نظر — ناظر آن روی آتشناک می باید شدن
عاشق از تیغ جفا گر کشته گردد باک نیست — کشته آن غمزه بی باک می باید شدن
گر زنی همچون سلیمان تخت شاهی بر فلک — آخر از عمر نه افلاک می باید شدن

گر هوس داری که عشق از خاک بردارد ترا
چون غزالی صید آن فتراک می باید شدن

عشقت که کار من برو از ار من مکن — اگر نه ز کار من انکار من مکن
گوسفند غم متاع سکب فرا بر — اندیشه ز گریه بسیار من مکن
عاشق که جسته نیست بدارد فراق تا — فکر جراحت دل افگار من مکن
تا که فراق کرد آن سر مه ملامت — یارب نصیب دیده بیدار من مکن
ای همنشین اگر دلش از حرف من گرفت — دیگر حدیث من بر دل ار من مکن
چون کشته گردم از غمش زنده میشوم — گر موفاست منع جفا کار من مکن

رخسار خود ز چشم غزالی مکن نهان
ظلمی چنین به دیده خونبار من مکن

جان از غم رفت و تن همچو خسی ماند همین — مرغ بگریخته با من قفسی ماند همین

زان چه حاصل که دمد صبح وصال از پس هم — گر چو شمع سحر از من نفسی ماند همین

ناله زار از شب وصل بود ای دل مطلب — رفته آن قافله بانگ جرسی مانده

عاشقان را ز غم لاله رخان هیچ نماند — آنچه مانده است مرا داغ کسی مانده

برگ اسپند چمن از ضرر هجران بگداخت — گلشن خرم ما خار و خسی مانده

گر چنین خط دمد از لعل لبت نزدیکست — که شکر رفته و خوش مگسی مانده

هیچ از عمر نکردیم غزالی حاصل
عمر بگذشته و داغ هوسی مانده همین

از غم هلاک گشتیم بیا استخوان [illegible] — جان میدهم فردا از غم امروز را فردا مکن

بگریستم از رفت یار بر پزشک من — حرفی که اکنون رنجنی این رنگ زیبا

ای برده آرامم ز دل مخرام از پیش نظر — از چشم من جای برو یا در دل من جا

زنار بستم از رخت ای کافر پر فن — [illegible] گر جان میبری یا رنج دل

تا کی تو ان [illegible] — هر چند عاشق می کشد با جان آواره

اشکم ز دون شد تا زدی [illegible] — از گریه طوفان میکنم این قطره را طوفان

گر دی غزالی عاشقی تا کی ز درد آن [illegible]
خود را او باز آستین [illegible] عاشق رسوا مکن

پر جام ساز و انکه با اهل [illegible] — در سر [illegible] ای انگشت [illegible]

ای درد و صاف ساقی هر چیز داد [illegible] — رو [illegible] کن [illegible]

ای فتنه ره بزنان راه چون لشکر [illegible] — گر میزنی ره دل در زلف چون [illegible]

از تب بسوخت عاشق ای چشم خون — آبی اگر توانی بر آتش تبش زن

ای چرخ کوکبم را فیروز کن زمانی — یا شعله ز آهم در چرخ و کوکبش زن

گر با دو راه [illegible] سر بازی سپر — [illegible]

دستی بزن غزالی یکبار در عنانش
و انکه [illegible] بر سیم مرکبش زن

مست را از گوشه میخانه نباید [illegible] — رند در دشنام را رندانه باید [illegible]

دیدن ویرانه عالم مرا دیوانه [illegible] — جغد چون دیوانه در ویرانه باید [illegible]

ترک کام خویش باید گفت اصل عشق را — با نکام خاطر جانانه باید [illegible]

از وصال اش جز [illegible] — گر مرادایم [illegible] افسانه باید [illegible]

زینت کن با که نبود در حساب زندگی — شمع را روزی که بی پروانه باید [illegible]

پیش زان [illegible] که با [illegible] — گر کسی را بانگ دیوانه باید [illegible]

هر چه پیش آید غزالی [illegible] از راه عشق
در طریق عاشقی مردانه باید [illegible]

مردی عشق توام درد محبت را [illegible] — چشم حیران [illegible]

بیخبر میکردم از خود [illegible] — و میدهم حیران [illegible]

گر چو مرغ [illegible] — [illegible]

مهر دو داد فارغ و خلقی ز هر سو داد خواه — ناز و استغنا نگه کن کبر و دشمن را ببین

ذره شد در سایهٔ خورشید مشهور جهان — باش با روشن دلان تاثیر صحبت را ببین

سجده گر کوی مغان گر دست زند در رو کش — لامع از سیمای او انوار دولت را ببین

زد غزالی پشت پا بر دین و دنیا فرد وار

مهر او ترک دو عالم کرد همت را ببین

صبوحت ز آتش دل جان ما بکش بی من — بنوش اگر نمیزد آبی بر آتش من

گو سینه مرد مجنون از جام بیخودی عشق — یکجرعه کاش بنوشد از جام بیغش من

در زیر کوه محنت فرهاد خاک گردید — گردی نشست کوهی بر روی رنجش من

زان قصر سست بخواهم گر خون بی او دیده — ویرانه ز بلا شد کاخ منقش من

از طفل اشک زار و پریشان شد زخم جگر — پروای من ندارد دل طفل پریوش من

رخ زرد و دو دیده پر خون دل چاک چاک و نخورد داغ — در عاشقی علامت ایا دل خوش من

هر لحظه سر خالش از من مجو غزالی

این نکته را چه داند عقل مشوش من

با زخم از تیغ ملامت رخنها در تن ببین — چاکهای سینه را از چاک پیراهن ببین

زخم پیکان تو دارم سینه ام را چاک چاک — در تن زارم بجای استخوان آهن ببین

در دل و در دیده ام هر جا که خواهی خانه کن — هم دل پر نور من هم دیده روشن ببین

بی منت گفتی بگو در کنج هجران حال چیست — اشکم از در رفت بیرون آهم از روزن ببین

تا کی استغنا هلاکم از برای دیدنت — دیده سوی دیگران بینی بسوی من ببین

ای که میجویی نشان از سیل اشک گوهرین — بیستون را بر طرف صد چاک در دامن ببین

نرگس شوخش غزالی صید شیران میکند

شیر گیر بهای آن آهوی صید افکن ببین

یارب از اشک نیازم آبروی لطف کن — عاشق دیوانه گردان های و هوی عشق کن

در طریقت پا برون ننهادم از حد کلیم — از کلیم فقر هم آخر تا رفوی لطف کن

تیره شد آئینهٔ ما از کدورتهای عشق — عاشقان را صحبت آئینه روی لطف کن

رند دریا نوش اشکین بخشد جرعه — ساقی از خم نکن بخش سبوی لطف کن

از گلستان تر روح قدس آن بر آیت است — گر نوا ای نسیم صبح بوی لطف کن

ای که داری دست زین سرمه ازل — توتیای چشم از خاک کوی لطف کن

چون غزالی هیچ کار از ما نخواهد آمدن

تا نزاع جو هم اول دست و جوی لطف کن

گر بگوید اسرار دل خاک سخن — پس چرا سبزه نورسته زبان شد همه تن

خاک از سبزه چو طوطی شد و آئینه آب — تر زبان ساخت حنا نش که در آمد بسخن

عکس با شیشه گر از آب نماید در باغ — رفته در خاک بسبزه دو نهال است کهن

کاه برق خود از غنچه نماید کلاه — کاه بر خویشتن از نسترن [illegible]

نیست غم برلب غنچه رخندان شبنم — نیست غمنکی [illegible] شیرین سخن

ابروی سست پیوند یافت پنهان دود بگریست ... برگ سبزی که عیان میشود از وی بنگرست

کوه را از بر دامن چو غباری برخاست ... از زمین خاسته زود است مگر بردارد من

چون غزالی سحری طوف حمی میکردم
دوچه گویم که در آن پرده چها دیدم من

از وحشی زاده دل دردناک من ... حسن فزون شد از عشق پاک من

جگر دارد دلم خیال تو در دیده جای گریست ... دلگیر شد ز سینه اندوهناک من

دارم چنان ز تیغ تو زخمی که فرق نیست ... از خاک سینه تا جگر چاک چاک من

از بهر بلندی جا دید بعد مرگ ... خشتی ز آستان تو بر لوح خاک من

صد بار بی تو مردن من به ز زندگیست ... خواهد هلاکم آنکه نخواهد هلاک من

آخر چو گرد هستی من دامنت گرفت ... غم نیست گر به باد فنا رفت خاک من

گفتم که رحمت چون غزالی بی نور
چشم تو گفت غمزه بی ترس پاک من

السلام ای غنچه گلزار خیر المرسلین ... گوهر درج علی زین العابدین

هست آن آئینه وحدت دولت ... غیر انوار تجلی چشم مقبل دور بین

نازنین شد از برای گوهر پاکت صدف ... زین تفاخر صد شرف بر آسمان دارد زمین

مدفن پاکت اگر از زیر آمد در بهشت ... از پی ارمی گنج زر و زیر انه می باشد دفین

روضه جنت مثالت غیرت گلزار خلد ... گنبد زر ولی ... اقصی عرش برین

کعبه او بین و دین برکه آید بر درش ... باید اندر دین و دنیا حاجت دنیا و دین

چون غزالی دولت دیدار گر خواهیم و بس
تا که سر بر آستان داریم و جان در آستین

رفتم از لای تو ز مستی ولا بعقل و هوش ... باید در کوی تو جنون شد پای من در گل فرو

در کمین گاه جهان گردی ... نیست ... کس نمی آید بیرون از مردم عاقل فرو

دیده ها شد غرق خون از گرد یاشتم ... مردمان در بحر و ما نشستیم در ساحل فرو

گریه سنگی از دل من دیده تیز نگاه ... سا همی توان آمد درین منزل فرو

ناوکت خواهم که باشد در دل من متصل ... لیک پیکان تو از آن نیست به دل فرو

دیده طوفان میکند از بهر آن محمل نشین ... کی ... از ناقه آرد سر ز بان محمل فرو

زود در کش کن غزالی بر سر کوی فلان
گرچه کم آید آنجا مردم عاقل فرو

نوشت نامه من کلک عنبرین رقم تو ... طراز لوح نشاط ما در شجره قلم تو

بجور دمیده ام از اشتغال ساز خلام تو ... گر منفعل شدم از الف است دمبدم تو

اگرچه سایه سرم پایمال زاد تو گردد ... ز هیچ از قدمت سر زمین و نشانم تو

ز کافیاست نداریم چشم لطف تو و حم ... همین بس است که داریم چشم بر کرم تو

عجب نباشد اگر شعله های آه برآرد ... گیاهی لاله سرا زو که کشتگان غم تو

علم کشیده بر اطراف دشت آه اسیران ... تو پادشاهی و اهل زمانه زیر علم تو

براه عشق چو گم گشته شدی ز خاک غزالی … شکست قدر تو کم گر شود دگر گفت کو

منزل ما درین مراحل کو … یکجا میرویم منزل کو

هیچ کشتی نمی‌رسد بکنار … همه گشتند غرق ساحل کو

تخم امید ما ز خاک نرست … سبزه خرمی درین گل کو

عمر اگر روزگار هستی رفت … صرف شد نقد عمر حاصل کو

زحمت سعی در رنج کوشش هست … راحت ما درین مقابل کو

هیچ آینه را نماند فروغ … تا کی از دل نشان دهی دل کو

از غزالی بپرس نکته مشکل … همه دیوانه‌اند عاقل کو

سبزه برداشت سر از خاک گل اندام کو … لاله بشکفت حریف قدح آشام کو

غرض از لاله و گل وصل بهشتی صفت است … درد دل آرام نداریم دل آرامی کو

بی لب ساده عذاری چه گشاید از گل … گل بی باده نخواهیم می گلفامی کو

ساقی از بهر وصل محبوب شیشه و جام … صاف تر از دل ارباب صفا جامی کو

من سیه نامی اگر شهره دوران گشتم … هیچ غم نیست درین دور نکونامی کو

بی سرانجامی عالم همه را معلوم است … نیست معلوم که آغازی و انجامی کو

کام من نیست غزالی ز جهان جز غم و آه … غیر ناکامی ازین طالع ام کامی کو

شمع اگر لاف زند با رخ جانپرور او … بال پروانه کشد تیغ فنا بر سر او

تن چو من غرق آلوده رخ یار مرا … هم نوای آینه‌ها بر نشود گوهر او

تیغ او زد رقم کشتن ارباب وفا … تا بپاین کوز قضا زد رقم جوهر او

ای که از سوخته خویش وفا مطلبی … داد بر باد فنا هجر تو خاکستر او

ملک دین چه کنی ساغر می خواه که هست … به ز جام جم و آیینه اسکندر او

بنده پیر مغانم که چه هشیار و چه مست … هیچ کس نیست که نوشیده بود از در او

گر غزالی نزد از حال تو صد نکته رقم … چیست چندین رقم غالیه بر دفتر او

عرق نشسته گلبرگ سایه پرور او … کشیده باده و گل هر نشست جوهر او

گرفت شاهد گل از نسیم عطر بهشت … مگر وزید بسوی طره معنبر او

برابر قد او سرو پیر رانکو گفتم … نکو نبود که گفتم برابر او

نه مرغ بال گشاده است بر سر مجنون … که ز تنهای ملامت گشته بر سر او

مکن ز غیره عاشق در شک خون پیا … که آن شمار و نیک [illegible]

قیاس محنت شبهای ناتوان گردون … ز آه دمبدم شمع دیده تر او

معبر لطافت جمال جمیل او … سرسبز باغ حسن جوانی ز سنبل او

زان نه لطیف و چیره کافر دین دار … شاهی ندیده ام لب [illegible] عنبل او

چون جگرتشنگان نرسید دولت وصال / ای وای بر کسی که نگردد قتیل او

دل پی تو عزم راه فنا کرد همرها / افغان خوار ناله ز طبل رحیل او

زاهد دم از رحیق بهشتی مزن مدام / ما در شراب دیر تو و سلسبیل او

هر چند شمع مشغله افروخت شیخ شهر / روشن نگشت بر من مسکین دلیل او

نگرفت از نغمهٔ غزالی بسوی دیر / تا چند دردسر شد از قال و قیل او

طرهٔ جانان گر شد صد ملک دل آباد ازو / دل در و بنشینم هرگز مشکلی بگشاد ازو

سر ز تیغ عشق را شاه و گدا باشد یکی / گشته شد هرچه هم پرویز و هم فرهاد ازو

گفتم از مستحکم اساس غم شود ویران ازو / یافت ویرانی بنای صبر بی‌بنیاد ازو

نوبهار حسن او را بود سبزی تر ازو / آب چشم ما که آمد سنگ در فریاد ازو

گرچه داد از جور او گردند مظلومان عشق / کشته گر گردیدم من و هرگز نکردم داد ازو

عاشق بیدل که بر پای تو جان داد از فراق / بیوفائی من چرا هرگز نکردی یاد ازو

چند میجویی غزالی شادمانی از فلک / هیچکس شد شاد دیدی که گردد شاد ازو

چاک شد پیرهن غنچه از آن لب بی‌زبان او / گر صبا داد ز بلبل نکهت پیراهن او

بگیرم از دست من غمزده دامن نکشد / من که باشم که با تیغ دست کشم دامن او

در رهش زآتش دل سوخته مشتاقم / گر چه بگذر ز نعل سم توسن او

روی به هر خانه که آرام رسید بختی خویش / داغ حرمان شود از دود دلم روزن او

ساخت پیکان تو در سینهٔ من خانهٔ دل / ترسیم از آتش دل آب شود آهن او

مضطرب حال از آن آمده خورشید به چرخ / که رخت برق تجلی زده در خرمن او

گرچه بودم چو غزالی ز دو عالم آزاد
صید خود ساخت مرا زلف کمند افکن او

ریخت از هر سو عرق بر روی آتشناک او / عکس اشک ماست در آئینهٔ رخسار او

پرتو خورشید دولت گر بتابد گو متاب / کم مباد از سر ما سایهٔ دیوار او

با دل پر حسرت از هجران او مردیم و ماند / تا قیامت در دل ما حسرت دیدار او

گر ز خاک کشتگانت سر زند شاخ گلی / خون مژگان جای گل بار آورد هر خار او

خویشتن بین از کرم لطف خود در برم وصال / شد حجاب دیدهٔ او پردهٔ پندار او

آه من گر بگذرد بی زلف ساقی سوی چنگ / ناله‌های زار بیرون آید از هر تار او

گر چنین نالد غزالی همچو در صحرای هجر
سنگ را دل خون شود از ناله‌های زار او

کوهکن هر چند خارا موم شد در چنگ او / خورده باشم خون دل از عاشقی هم سنگ او

از لبش دیوانگان دارند با خود گفتگو / هیچکس نشنید حرفی از دهان تنگ او

هست حسن و عشق را در پرده صد ناز و نیاز / میتوان دریافتن از صلح ما در جنگ او

بهر آن گلرنگ میبازم بخون رخساره زرد / گر وفا رنگی ندارد چهرهٔ گلرنگ او

شد دلم روشن چو پیکان تو در آغوش گرفت ... لی براشد صیقل آیینهٔ دل زنگ او
وه که شب اندیشه‌ام کامشب مطرب آهنگی زند ... گاه تیش در خرمن اندیشه زد آهنگ او

زاهد خود بین ز نام من غزالی ننگ داشت
ننگ نام خویش کردم عاقبت از ننگ او

چون من چه لایق مهر و وفای تو ... کاشتم رسید وظیفهٔ جور و جفای تو
هر جا سریست سایه صفت زیر پای تست ... خاکش بسر که سر نکشد از خاک پای تو
با آنکه در هوا شوی بر باد دستی سرم ... بیرون مبر ز سر من هوای تو
خواهم لب تو جان دهم صد هزار بار ... تا صد هزار بار بمیرم برای تو
سر جان دهی کسی نشوی اگر از لعلش ... یارب که هیچکس نشود مبتلای تو
من زنده پاکدامن و تو طفل شیرخوار ... وقت نظاره مانع من شد حیای تو

دور آشنایی از غزالی ز حد گذشت
بیگانه شد ز خویش چو شد آشنای تو

فلک جانا ستمکاریست چون تو ... جهان را شیوه آزاریست چون تو
شبا اهلان یکی راست چون تو ... ز صد هزاران یکی یاریست چون تو
نمیریزی تو خونها چون بمردم ... فلک دایم در این کاریست چون تو
ز بخت خویش هم یاری نخواهم ... که او هم یار اغیاریست چون تو
مپرس ای دیده خوف وصلش از دل ... که او هم محو دیداریست چون تو
ز حال خود نگو با رقیبان ... حذر از شیوه بیماریست چون تو

دلا حال غزالی چند پرسی
سیه روزی گرفتاریست چون تو

ای فتنه را امید غم پایان فزین تو ... نومید شده‌ایم از همه ما هم و همین تو
من چون نفسی نیستم از یاد تو غافل ... غافل مشو از یاد من بیدل و دین تو
بنشست خیال تو چو جان در دل تنگم ... خواهی بنشین با من و خواهی منشین تو
گر کار من از زلف تو درهم شده باشد ... درهم مشو ای روشنی دیده ازین
زیر فلک و روی زمین نیست نگینت ... در زیر زمین دشمن و بر روی زمین تو

خواهم فکنی گوشهٔ چشمی به غزالی
هر گه نگری سوی غلامان کهین تو

هر چند بود دست صدف نغز مشتر از او ... خط تو مرا داد فروغ نظر از او
در آیینه روی تو خط عکس و دور رفت ... بینی که در آب نباشد اثر از او
عکس رخ آن ماه ببین در نظر من ... هر سو شده‌ام تا له نگه د فزاز او
سلسله سنان ز الماس دمن از آتش ... سنگم نمود لب لعلت گهر از او
موی سپید آرد ز تن امان او را ... با لالای کمر هم کمر آورد سپر از او
بر موی کمر بسته‌ای دلبر جادو ... بابی ساختهٔ موی میان را کمر از او
در وصف میانت غزالی گفت غزالی ... صد نکته در آن همه باریکتر از او

ای ز کمال کبریا هر دو جهان برای تو / بر دو سر عاشقان دامن کبریای تو

خلعت وجود کون را هیچ کسی که پیش رفت / نوبت ملک لم یزل طنطنهٔ بقای تو

چون طلبم ز عقل خود سر قضا که عقل را / چون و چرا نمیرسد هرچه کند قضای تو

بس که مقدس آمدی کنه تو در نیافت کس / در ره یقین نظر کنم نیست کسی ورای تو

بر دل دوستان خود خنجر جور میزنی / هست خلاف دیگران قاعدهٔ وفای تو

لطف تو اهل عشق را بر سر دار میکشد / در ره کیست چون من لایق خاک پای تو

تا تو حریف من شدی نقد دو کون ختم شد / دنیا و دین چه میکنم هر دو جهان فدای تو

ای که به تیغ عاشقی کشته شدی نیست محو / دامن او چه میکشی چون تو خونبهای تو

آنچه غزالی از زبان یافته عیان بکن
راز درون کس مگو سر تو چند ای تو

شد هوا خواه دل آن رعنا نمی‌بخشیم ازو / او اگر از ما برنجد ما نمی‌بخشیم ازو

از زبان او بما چندین تلخ میگویند لیک / باز برای این حکایتها نمی‌بخشیم ازو

آنچه با ما می‌کند آن شوخ تا اگر شود / میکنیم اظهار آن اما نمی‌بخشیم ازو

سر به تیغ کین سپارد گر کند از تن جدا / سر نمی‌پیچیم ازو قطعا نمی‌بخشیم ازو

چشم ما از گریه بسیار خون می‌شود چند / گر کند در چشم مردم جا نمی‌بخشیم ازو

دولت حسن است غوغای سر از هر طرف / گر بود آن شوخ بی پروا نمی‌بخشیم ازو

زلفش که بما بسته رسن بر رسن او / سر منزل دل امانت شکن بر شکن او

منعش مکنید از سخن کشتن عشاق / زنهار مپیچید سخن بر سخن او

هر چند اگر کشته شود او را که عنقا / از خون شود آغشته کفن بر کفن او

گر خنده در آن شکند چون غنچه ببیند / خواهد که کند تنگ دهن بر دهن او

گل در بغل پیرهنش نکهت جان یافت / گویا که رسانیده بدن بر بدن او

مانند رضوان نگشتیم از پی جنت / گلزار که دیدیم چمن بر چمن او

دل بود در آن طره پر پیچ غزالی
هر چند که جستیم شکن بر شکن او

ای زلف بخت عزت عنبر منش ده / ای لعل لب حقه گوهر منش ده

دشنام زکات لب لعلت تا را / تا کردم از آن نقد تو گوهر منش ده

گفتم که دهم جان من از لعل تو مایست / گر آنچه بگفتم ندهم سر منش ده

ساقی تو بیا جامی که سپردم من ترست / زنهار که در روز محشر منش ده

آن شمع هدایت که بر افروخته از او / روزم شد از آن زلف سیه منش ده

گفتی که به سیم ذلت از غم بچه حاصل / ستان ز من خسته و دیگر منش ده

زاهد چه خبر دارد ازین جام غزالی
او هست حریفی می و ساغر منش ده

بیا ای عشق ملک هستی ما را بغارت ده / درین کشور بلا را مژده و غم را بشارت ده

من از غم سوختم تا صبح تو آسودی با کس تا بکی چه حاصل از علاج گریه تسکین تو را است
اگر خواهی زدن در عشق لاف یکتائی ز خون دیده اول دامن خود را بشوی
تراب و خاک تا کی چهره تابان کاهی گردان چو بیاد دی بیدار و زندگی نزک عمارت
زکات حسن چون دادی لب کام ما دعا گو باش خود را نیز دستنائی کرده
چو خواهی گوشه‌ای با فتن زینهار کیای خود چشم مرا کن عبارت

غزالی یار چون نا گفته احوال تو میداند
برین در گستاخی میا زک عبارت ده

ساقیا مخمور عشقم باده نابی بده از فروغ چهره‌ات در آتشم آبی بده
چون رسی بر خاک عرق عرق آتش ما از من آن طره مشکین را تابی بده
زلف در دستم نداری آن دو رخ از من مپوش هر جا دیدم چو دادی ملک اسبابی بده
داغ خون آلوده سیه ایم جام عسل نام یعنی از باغ خودم گلبرگ سیرابی بده
میکنم از هجران خلاصی یاد من هجران بخت چون بیدار شد چشم مرا خوابی بده
ای که از خورشید دادی روز خلق را فروغ روز ما را نیز خورشید جهانتابی بده

عاقبت در گوشه خوابی غزالی داد جان
از خیال ابروانش در کنج محرابی بده

یارب از ان مهوشم اشک چونی چشم سیه روز را قطره خونی بده
عشق جهان سوز را از تن عقلم بیا با خرد و خرده را جام جنونی بده

منکر آه منست زاهد افسرده دلان یاربش از داغ من سوز درونی بده
هجر زبون یافتست عاشق دلریش را شاه بتان کشته داد ز بونی بده
لب بکشا یک سخن با من بیدل بگوی عاشق بیچاره را چاره سکونی بده
چون من آشفته را زلف تو دیوانه ساخت از سگی سوی خویش طوق جنونی بده

یار غزالی مرا عاشق دیوانه کرد
از ورق جان خویش نقش فنونی بده

ای چشم تو را جانب عشاق نگه نه هرگز نظری دیدم از آن چشم سیه نه
من چون زغم ای وای که در بند بت خوبان جز خون ریزی عشاق صواب است گنه نه
کی داشت چو من این همه ژولیدگی مجنون که باین کار سری کرد و ز بهه
آه از فغان دل من سنگ در افغان افغان مرا در دل چون سنگ نوازه
در چشم بتان جز تو نجویم زکسی داد سلطان دگری هست در این حلقه سپه نه
گرد شد از آن زلف دلم تیره بکنم چه کند ظلمت شب مانع و روزه

عالم همه از محنت عشقت غزالی
بود است کسی از عشق باین حال تبه نه

روم هر شب بکوی آن صنم آهسته آهسته نهم از بیم خوی او قدم آهسته آهسته
کسی در بزم آن آئینه رو چون نهد تیغ که بر می آورد از سینه دم آهسته آهسته
ز داغ محنت آه بلای دل شد که کشتی صاحب سیل علم آهسته آهسته

مرا چون نی از آن لب گهی نوازد یار | که راز دل ز جوی چو دل [illegible]

ز اشکم رخنه رخنه طرح [illegible] | تا ... شود ویران ز غم آهسته آهسته

خیال آن دهن می برد از خود [illegible] | گهی [illegible] در خیالش تا عدم آهسته آهسته

غزالی گر بیک ره [illegible]

وران کوتاه ز مشکین [illegible] آهسته آهسته

ساقی ما گشت و گوی باده هر که داشته | هر سخن کز دور دی خم گفته آن مرد داشته

هر که محروم ز لعل قامت او [illegible] | این که همت بلند و دست کوته داشته

بست راهی در دل من از دل [illegible] | راست میگویند آری دل بدل ره داشته

هر که از رخسار او آیینه خوبی کرده ام | خط خوش خال نکو روی موجه داشته

صورت نادیده چون رخسار او هر صبح | پیش روی آفتاب آیینه مه داشته

گفت آگاهم که غافل نیستند ارباب دل | یارها آگاهی از دل های آگه داشته

گرچه در راه سگش چشم غزالی گشت خاک

سالها بگذشته و او چشم در ره داشته

ای که ز چشم خون فشان جام دگر بخورده | ساغر عیش میکشی چون تو جگر بخورده

برده با [illegible] شوکت خسروی [illegible] | بر سر کوی عاشقی سنگ [illegible] بخورده

کام غرور می نهی ز خم ادب ندیده | تیز نگاهی کی تیغ [illegible] بخورده

لذت زهر عاشقی هست برون [illegible] | چون تو هنوز شرح آن کنم چون تو شکر

ای که فریب راستی رخ نگر [illegible] | وی که [illegible] رحم نگر بخورده

ما در آتش بلا [illegible] کباب [illegible] | نقل طرب به دست کن چون تو شکر [illegible]

گر تو غزالی از قدش ذوق بلا ندیده

رو که ز لعل [illegible] خود [illegible] بخورده

ای پیش خط تو خو ارتافته | گیسوی تو [illegible] هزار [illegible] تافته

بر روی تو خال جب آهو | افکنده به ناز رو ز ارتافته

زلف تو فتنه گر دو مشکین | بگسسته از آن غبار تافته

مانند [illegible] | سررشته ز زلف یار تافته

پیچیده بخود چو ناف آهو | ز آن طره مشکبار تافته

بر زلف تو گره زد کرا آورد | آن سنبل زلف یار تافته

از آهوی کلک من غزالی

بر [illegible] دیار تافته

ای از خط مشکین رخ گلفام نموده | صحبت عذار تو که در شام نموده

چندان دل من ناوک مژگان تو خورده | کان خسته مرا صورت بادام نموده

گر عاشق [illegible] | ما را ز خط جام سپر انجام نموده

تازه [illegible] | ما را [illegible] انجام نموده

[illegible] | گر [illegible] اقسام نموده

دو دکان پرکی هشیار بنداند • آن زر را که در آتش جام نموده

سرخوش بجز ابابت معان رفته غزالی
خود را بجز لب ان می آشام نموده

مشو قرین تو عالم رها بینده • بعشق کوش که آن دولت پاینده
بگو که امروز کار در عشق است • که تا بهم زده چشم رفته آینده
مکن دگر کار جز از عشق جوی در ره وصل • که عقل نیست درین ره گره گشاینده
مرا بباده چه حاجت چنین که سرمست • چو باده گریه تلخم فرح فزاینده
از آن در آئینه دل همیشه حیرانم • که اوست لعل حسن تو نماینده
نهال قد تو ز افتاده از آن بلند درخت • که عقل کوته ما کرده وصفش ستاینده

ازان نوای غزالی جهان گرفت آتش
بهار حسن تو ز ابلبل سیر آمده

ز مجنون در بساط عاشقی تو گوی ماند • همه رفته اکنون بهکت سوای من ماند
نماند از من چو اخگر زیر پیراهن بجز آتش • عجب دارم که چون بعد از وی آتش پیراهن
نسیم صبح را بوی ده ای یوسف زیر پیراهن • که یعقوب حزین در گوشه بیت الحزن
ز شهنا کوهکن حیران شده در قصه شیرین • ز دوده بیشه هم انگشت حیرت در دهن
پریشان کی شوم که بریزد از برگ گلشن • هنوز سنش در سر زلف پریشان چمن
غنیمت دان بهار وصل و در فصل خزان ماند • که اکنون ناله زاری بر غان چمن ماند

غزالی در دل نگفته درد محنت هجران • ز عالم برد و لب بسته در دل قصه سخن تازه

چون نو بهار شد از باران بر طرف چمن تازه • شد با گل رخسارت داغ دل من تازه
گفتی چه بر آرم خطا از آزادی شوی ازان غم • پر تبسم که شود دل سودای کهن تازه
و هر شکن کاکل صد دل بجنبانی سینا • آئین جفا کردی ای عهدشکن تازه
ریشی جگرت گفتی شب وصل جانان • چون برمزد ام اینک ای غنچه دهن
چون لاله اگر خیزم با داغ تو در محشر • چون جگرم چین برجای کفن تازه
در باغ گل و سنبل به جا عرق افشاند • هم کشته الحمن خوزم هم گشته سمن تازه

در دست خطا و لعلت رود از غزالی
این طرز غزل رنگین و آن رنگ سخن تازه

بچشم من که میریزد جگر بر کاله کاله • نماید لی گل رخسار او گرداب خون لاله
ز ریل اشک ما نجد صدا در کوه • کی آید ز دیده آب ما سنگ در ناله
مگر میخواهد آن خورشید را ابندت از روزنان • که ماه رخسارش دو روی میزند هر روز هاله
کشید و دست قدرت کو هر از سینه گلگون • شفقا دست بر لعل لب آن شوخ بنگاله
تهی از باده نابت جام لاله در بستان • از ان سنگ حوادث بیز ندبر ساغر ژاله
مگر باده دو هفته بر دو زان خورشید پر نو • مگر شد در چار ده شب چون تابان ساله
غزالی فارغم از دین و عقبی همینم بس • که روز حشر بر خیزم بداغ عشق چون لاله

ای سرو ناز شب که یار که بوده / بازلف و چهره باغ و بهار که بوده
بزم که از فروغ جمالت گرفته نور / صبح سعادت شب تار که بوده
لب نقل کرده جام بدست که داده / می با که خورده باده گسار که بوده
خونابه ریز دیده و شوق که گشته / بنگام ... گریه زار که بوده
خلق نگار کرده چون چهره ... / با طره شکسته نگار که بوده
سر تا بپای گشت تن نازک نگار / تا در میان جان فکار که بوده

این آهوی رمیده غزالی نگار کیست
تو با کمند زلف شکار که بوده

گر پس از دل من گر جون شعله / که در آتش از صد بر دوست شعله
بود درست ... چشم ز من / چراغی که در روی ز دوست شعله
مرا هر مژه شعله گشته از خون دل / ندانم چرا سر نگونست شعله
نگون است ... / علم کرده ... شعله
زده شمع روی تو آتش بگلشن / از آن غنچه ... شعله
چه شد گر ز جا یک علم شعله زد / مرا از دل ... شعله

غزالی دم شعله ... کم زن
که ما را از برق جنونست شعله

هر که بر آید ... سینه / گردون که ... خواهیسته

وه زاده شفقت سر ناف شد / گرز آنکه چنین ...
رسوا اگر شد دل ... / چون در فن خود ...
دنیای فانی کسی نیرزد / از کس ندارم در سینه کینه
زیبی نخواهند جز چیزی / کاری نیاید ...
گر نقد ... کم گشت عالم / بسیار دارد در ... دفینه

طبع غزالی از موج فطرت
در بحر معنی راند سفینه

بدامن دمادم طفل اشک از دو دیده / از آن افکند که ... در دامن دیده
ز چشم من ... / که طفل اشک ...
مرا ... / دلم گر خون شود خون دلم ...
شب هجران ... / دمادم شعله خیزد از چراغ روشن
ز اشک لاله گون هر مژه شاخ گلی گردد / خیال روی او چون بگذرد در گلشن
میان دیده و دل بود ... / اگر در خانه دل بود گر در مسکن دیده

غزالی هر بلا کز دیده دیدم در نظربازی
بسیل گریه کردم عاقبت در دامن دیده

ز چشم و غمزه او هر کس شکار نهاده / جان در بلا فکنده دل بر خطر نهاده
آن تیزکی فکنده دل هم بجان گرفته / در پای تیغ ... من نیز سر نهاده

[illegible] ... [illegible] ... سیاه ... هر جا که نهاده

هر کس نهاده چهره ... کرشمه ... پیکانهای پر خون من از جگر نهاده

خورشید را نهاده داغی ز رشک بر دل ... تو بر عذار خالی از مشک تر نهاده

آن برده گوی دولت در عاشقی گرا ... گر رفته سر درین ره پا بیشتر نهاده

در کوی او نهاده از سر قدم غزالی

بنیاد عشقبازی طرح دگر نهاده

عاشقم روی چو مه پاره که گرد دل آلوده ... موی چون زر ولیده شد رخسار گرد آلوده

شد نه از گرد ملامت دامن خود پاک عشق ... سالکان را خرقهای پاره گرد آلوده

هر که چون فرهاد و مجنون قبله عشق ساخت ... روی او در زیر خار و خاره گرد آلوده

بیت پاک گوهرا اشکم اگر افتد بخاک ... بر سپهر کوکب این سیاره گرد آلوده

ای غباری نیز نتوان دید چون در آفتاب ... روی جانان در دم نظاره گرد آلوده

تا چو دامن بر زمین افشاند از وی گرم ... متصل دامان آن خونخواره گرد آلوده

گر غزالی گشت مجنون از پی سیمین چه باک

در بیابان غم آن آواره گرد آلوده

خمار آلوده بودم دوش در کوی مغان ... که ناگه کرد در گوشم گدای ... در ناسفته

با آواز حزین می گفت و می رفت آنکه از غم ... که یکدست شد بر آنان و ماییم ره در خفته

جهان ای غنچه آشفته چون ... بهر صورت مکن خود را برای هیچ آشفته

نظر بکشای و بر دامن گلی رنگین اکم من ... که هرگز خلق باز از آلکی این رنگ ...

کسان گفتند پنهان درد دل ده با کرکم من ... که بیکس بودم و درد دل من ماند ناگفته

غزالی من کیم الغفته زند جان پیسوزی

شده در کنج گلخن همدم رندان آشفته

گر ولب بیت آن خط مشکین نیابت تا دره ... کس ندید از نقطه و موهوم هرگز دایره

خط پریشان بر نیابد از رخش کان قبلگاه ... می کشد بر امن خورشید مشکین چنبره

روی تنها کرده سیم اشک میریزد ز رشک ... نقد وصل خود مده جانان بسیم ساره

خلق را بر عاشقی باشد دل سوزان محک ... خوش و هیزم میشود از هم جدا در مجمره

از سپر قدا کن دهر شاید گر گردی سرفراز ... کاندرین کشور سر شاهی بود بر کنگره

تاب وصل او ندارد چشم او کوته نظر ... سطوت خورشید آری بر نتابد شپره

شد غزالی عاقبت مجنون از آن مشکین غزال

در خیال چشم او خو کرد با آهو بره

خورشید گشتها کر سوی تو زرسانده ... [illegible] مهر است موی تو زرسانده

ما چهره رسانیم بخاک ره اگر کس ... کو چهره بخاک سر کوی تو رسانده

در زلف تو زان دل بکشد آه که از باد ... گرز نه پیشش آزار بروی تو رسانده

خواهیم صبا جان دهیم امروز که عنبر ... از سلسله غالیه بوی تو رسانده

ای مست ز پیمانه عزه دگر انست ... آیا به زلالی که بجوی تو رسانده

آن سنگ که کرد [illegible] گوهر شده

[illegible]

گویا [illegible]

ای ز هر خند غنچه [illegible] نایاب — چشم تو با عاشقان لطف عتاب آمیخته

ز تاب می سپید انده بر روی گلگونت عرق — گر مو [illegible] حسن تو شد آتش با آب آمیخته

از [illegible] شده [illegible] — با ناف آهوی خطا با مشک ناب آمیخته

گفتم گر خواهی [illegible] چیزی [illegible] — خاموشی او را اگر با صد جواب آمیخته

از محبت خواب آلود [illegible] — تا دیدم از چشم [illegible] ناز گر خواب آمیخته

با سایه زلف سیه بود [illegible] رخسار او — گویا که تاریکی شب با آفتاب آمیخته

در بزم مستان تا شود [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] آمیخته

تا ز لب تو سبزه تازه تبسم برآمد — غنچه [illegible] سبزه [illegible] برآمد

خاک [illegible] دود من شده گرد آتش دلم — گشت [illegible] بر طرف [illegible] علم برآمد

گفته از بلاکشان جان که سوخت در غم — خود بنگر که از کجا دود ستم برآمد

من سیاه خانگی گشته ام از غمت علم — بس که ز آتش الم [illegible] تو علم برآمد

خانه [illegible] در ره سیل غمت خراب شد — ورنه ز خاک [illegible] اگر [illegible] قدم برآمد

تیر تو خورده بر دلم [illegible] تو گرد کرد کمین — با تو وفا [illegible] و اگر کرم برآمد

[illegible] خط سبز [illegible] رخسار شاه — عکس طوطی ماند که در آینه افتاده

پری زاده [illegible] — که کم دیدم بدین حسن آدمی زاده

ز تاب می [illegible] — که آب چشمه خورشید [illegible]

[illegible] آن گرد باد دشت [illegible] — که ذرات وجود خویش بر باد فنا داده

[illegible] من [illegible] — دلی خواهد [illegible] میان از ناز گشاده

[illegible] خلوت [illegible] — [illegible] اسباب عزت جمله آماده

[illegible] شد غزالی در خم زلف پری زادی

که هر کس هست [illegible] پای بند [illegible] از آزاده

آن خط سبز [illegible] رنگ شده — دریغ کاسه من تمام زنگ شده

[illegible] مبتلای از [illegible] — منم اسیر جوانان شوخ و شنگ شده

[illegible] تا فکنده سوی [illegible] — ز غصه [illegible] تنگ شده

[illegible] — چنین که قامتم از بار [illegible] چنگ شده

[illegible] آستان او — از این گناه [illegible] سنگ شده

[illegible] — [illegible] که همدم [illegible] شده

غزالی از دل غمگین [illegible] نشاط

[illegible] بر دل تو تنگ شده

دم از [illegible] — [illegible] عالم [illegible] زده

[illegible] دولت [illegible] / گر [illegible]
کی کار رسد [illegible] / بصد [illegible]
[illegible] تا پایان در آفتاب [illegible] / غبار راه تو [illegible]
ز نقش ابروی دلکش تو [illegible] / گر دست بر سر بالین [illegible] کند
چگونه [illegible] سوز [illegible] / که آفتاب رخت [illegible]

ازان گرفت غزالی جهان تیغ زبان
که مجمر [illegible] صبح دم از مهر تو بر آتش ده

ره بکار عشق باشد کم نخواهد گشت راه / لب بدو [illegible] عشقیم خواهی در جواب
گر ز طوف کعبه حاجی [illegible] آمد [illegible] / در طریقت هست ازو [illegible]
دولت خضر [illegible] در کلیم [illegible] / سر فرازی [illegible] که من هم زین [illegible]
طالب [illegible] هیچ دست آویز [illegible] / ز آنکه [illegible] هم [illegible]
گر ثواب با همین غفلت [illegible] / ور گناه ما [illegible]
[illegible] معلوم قند [illegible] / هر قدم [illegible]

مدت وصلش غزالی نیست جز از یک نفس
میرسید آنهم تا بگاه این رد گاه گاه

ای سپه حسن تو خندیدن بلا / خال بلا آن خط مشکین بلا
شیفته ز زلف تو بودم [illegible] / بر سر آن کاکل پرچین بلا

عشق بلا و هست جفا و جور یا / هست من غمزده را این بلا
عاشق از آن گشت بلا جو گر شد / کاکل چین آن لب شیرین بلا
گوشت رندی را رسد شیخ را / زانکه شد شش خرقه پشمین بلا
زلف خود از دست غزالی مکش
چند کشد عاشق مسکین بلا

دیگر ز سوز سینه کبابم درین ولا / دیگر ز سیل دیده خرابم درین بلا
زین پیش بوده‌ام ازچه عنان گیر بلبل / ره نیست در عنان ورکابم درین [illegible]
با من حدیث ساغر و خواب صبوح / گر زاغ سحر بگو رو خوابم درین ولا
دائم [illegible] جرعه من بود آب خضر / لب تشنه در بلای سرابم درین ولا
هیچ [illegible] نبود چو عشق در بساط دل / کمتر دیده خون دیده شرابم درین ولا
ابر فراق [illegible] شد کمر شود / از برق آه رفع حجابم درین ولا

گم کرده [illegible] ره غزالی تمکین بدل
حاصل [illegible] نیز عتابم درین ولا

گر دیده درین بیابان گر چشم از تو دوری / هر جنس رخت ایمن هر سنگ ره [illegible]
ای بر تو جمالت [illegible] / ای دیده را [illegible] سینه را [illegible]
ز آن [illegible] آن اهل نظر [illegible] / در هر نقش [illegible] در هر نظر [illegible]
[illegible] نقش [illegible] صوفی [illegible] / کی جز رخ تو [illegible]

جرم نکرده‌ام از من ما بد جفا پیشه گشتی — گر همیشه دارم ... دادی
هر دم خوش است یار اهل عاشقان گرم — در آتش محبت از خون دل تر کنی

گفتم مگر که باشم زین سبک او غزالی
من خود نبوده‌ام اصلا این بود جگر ردی

روی چو ماه من نسبت نقاب مبر و بیا — ور بی چمن خویشتن مست ز خواب میروی
دامن حسن برزده جلوه ناز میکنی — عمر اگر نکو چون شتاب میروی
از لمعات حسن تو نیست منی دو چشم تر — این چه لطافت بود که بر سر آب
خاک وجود میشود بیاد درد هستی — گر تو بسوی میکشان بهر شراب میدوی
بر هره شیر نچکید بر سر آتش بلا — ور تو بزم عاشقان بهر کباب میروی
آیینه سپهر را داغ زمانه میکنم — گر تو بره دود آه من گرد حجاب میروی
ای که ز خاک میکده روی بکعبه می‌نهی — آب هوا که داشت سوی سراب
گشته دلش از وفا یار چراغ ظلمت — لایق وصل نیستی گر تو بخواب میروی

همه‌سابی کشان از چه عتاب میکنی — هر دم ترا درا چند عذاب میکنی
من که شراب خورده‌ام مست تو آه — منع من دل مکن گر تو شراب میکنی
بر سر زلف پرشکن شانه ناز میکنی — یار دل شکسته را چاره ز خواب میکنی
کنج کلبهٔ عشاق دل چه دراز دست — چون تو نیاز سرکشی یار کباب میکنی

حزن دلم چو مهجوری شعله سینه میزند — گاه شراب میکشی گاه کباب میکنی
بس که شراب میکشی شب همه شب بجام خود — نرگس شب گفته زار و بخواب میکنی
چه در زمین نهان مکن نیست چو دریا — من چو تو گشته‌ام ای پری از که حجاب

بازغزالی از سخن باز شوق میدهی
باده کشان عشق را مست خراب میکنی

تا ز چند کنی قصد عقل و دین کسی — خراب ناز تو گشتیم نازنین کسی
جدا من از مژه خون میکشم دگر — ز دیده چند رود خون در آستین
ز جان سوختها برمیارد دود آه — که بر سپهر رود آه آتشین کسی
جدا ز عیار دست چندین هزار پاره اگر — بسجده تو مشرف شود جبین
دهان تنگ تر ای سخن ز چو نبرد — چگونه فرق کند عقل دور بین
مگر مکن تو هرگز کسی نخواهد بست — نبینند اگر خود اگر چنین کسی

همین بس است ز طرز غزل غزالی را
که طرح نظم بنید احسنت در زمین

بابا بقول دشمن ای دوست کار کردی — یار آمیا کن مردم بی اختیار کردی
هرجا که بود خواری از عشق یافت عزت — اما تو بس عزیزان کز عشق خوار کردی
گفتم زکات بوسه از من عاشقان گرفتی — هم ساختی هلاکم هم شرمسار کردی
از بس که شد ز اندی از پیش خاکسار — خاک وجود ما را آخر غبار کردی

[illegible] ... اندکی

وان در کنار ... چون جگر ... اندکی | [illegible] ... اندکی

... عاشقی ... اندکی

جام ... خود ... جایگاه اندکی

بگو بیا ... من ... اندکی | لیتو و معلوم ازین اشک جگرگون اندکی

اندک اندک شد تو بخواهم ... | اندکی از طالع بد از جور گردون اندکی

آنچه بر فرهاد و مجنون رفت از ایام ... | کوه دارد اندکی آن زخم و هامون اندکی

بر تن من جامه چون پیراهن فانوس ... | شد عیان این سوز درون من ز بیرون اندکی

نامه ام چون ... ز عنوان ... | شکر شد ... هر کس مضمون اندکی

از شراب عشق کی مجنون چو ما سرمست شد | زانکه ما ... دیم و مجنون اندکی

در غمت روزی که شد چشم غزالی اشکبار
بود پیش اشک آن دیوانه مجنون اندکی

گوش کن از عشق باز این سخن در ... | عاشقی ... کام خویشتن ...

او ز چون من شد ... من ... | یاد ولی ... او در ... در ...

قصه مجنون سرگردان مگو با من ... | ... آورده بودم از وطن در ...

چون زلیخا هر که دارد مهر یوسف ... | میشود در سوا ... مرد ... در

زهر اگر در جام ریزد ... چون ... | چون اگر در کاسه داری ... در

هیچ یار آنچه بر دل مرقع ... | پاره ساز دکانی ... پیرهن ... عاشقی

وارث منشور جهان آمد غزالی نقش من
گرچه جانها کند ... کوهکن ...

از آه ماست گرمی بازار عاشقی | وز اشک ما طراوت گلزار عاشقی

از حال اهل عشق ندارد دگر خبر | آن بیخبر که میکند انکار عاشقی

در کسب عشق کوش چو اهل و همت ... | قدر تو بیش دوست نمیداند ای عاشقی

از کار عاشقی نکشم رو به هیچ کار | چون نیست هیچ کار به از کار عاشقی

در عشق یک محبت من میشود هزار | هر چند از تو میکشم آزار عاشقی

... | آنکس که سرخ کرد سر دار عاشقی

از مهر خال دوست غزالی ...
گر شد دل تو نقطه پرگار عاشقی

تا ... صوت ... و نوای قلندری | افکنده در سپهر صدای قلندری

آنکس که در لباس بقا ... | ... دلق قبای قلندری

رندی که گشت بی سر و پا در ره فنا | دارد نشانه از سر و پای قلندری

داغ جنون ... | پیرایه خوش است برای قلندری

سر رشته گر آن ... | ... قبای قلندری

در ... | گر آگهی ز سیر گدای قلندری

[illegible]

ز ان … [illegible]

بر آسمان … نوای …

کاری نه کار من نگاهی بر آیدی | ور جان زار باده نای آیدی
درد فراق بر سر مجنون اگر رسید | از هر طرف که ابر سیاهی بر آیدی
گر ریختی ز چشم تو باران رحمتی | از خاک کشته تو گیاهی بر آیدی
مه بجز نجوم فرشته مرا انتظار گشت | گاهش از ره تو گرد سیاهی بر آیدی
حاجت به آفتاب نبودی زمانه را | گر بر سپهر همچو تو ماهی بر آیدی
بر عالم گر اختر وصلت شبی طلوع | خورشید نبودی این ستاره گرگاهی

بودی اگر زبان غزالی به دل یکی
مقصودش از دو کون آهی بر آیدی

ای لب جانبخش او رهایش فارا منکی | همچو جان راز بنده می نازی و نازا منکی
میر بوی ای کافر بیرحم مستغنی ز خلق | تا جدا از کسی از آن خلق جدا منکی
بیشت که به بیم و سیه انگشت از دو … | گوش آخر طالب این کیمیا منکی
هیچکس را در حریم بارگاهت راه نیست | زانکه هم بیگانه و هم آشنا منکی
تا قیامت زنده در عالم نمی ماند کسی | گر گرفتار آن زلف دوتا منکی
اول از لعل خود دم جان ده چو خوبی … | درد جون این خسته تیغ جفا منکی

بند وداع آرزو مشنوی غزالی نوا | عاقبت در آرزو آن بی نوا منکی

ز هم بگشوده آن طره عنبر بیز را جانا | پریشان کرده صد عاشق دلتنگ را جانا
اگر در کعبه ام نور خویشتن تماشای | شوم دیوانه آنجا افکنم هر سنگ را جانا
به تاج خسروی دولت نیاید گر به سر نیاید | کلاهی افکنم این تاج و آن اورنگ را
کسی آمیخت آرد … در دیر و میخانه | گر نام ننگ را جای گذارد ننگ را جانا
ز شور محتسب بگریزد در جای نمی بودم | گر از کوی مغان هر دم نبردی چنگ را
فغانم سود دارد عالمی از دل به در آمد | اگر لی … این سوزناک آهنگ را

غزالی شد دلت از نقش هستی ساده خاطر شو
مینه زنهار این آیینه بی زنگ را جانا

حاجب خود هم کسی بر وفا آوردی | این دلی بد که مراد برجا آوردی
گفتم این آه غباری ز دلم بر دارد | ابر غم گشتی و باران بلا آوردی
لاف همی چه … خاک قدم … | بر رخ از فلک علم کرد فنا آوردی
چون تو خود اندی قلم لوح … | بر تابان محنت فرهاد چرا آوردی
آمدی آینه … صفا داده زنگ | مردم دیده شدی نور و صفا آوردی
چشمه مهر نگرد … تو آب | گر تو از سبزه خط مهر گیا آوردی
وصف آن خط سیاهست غزالی … | نکر این نافه مشکین ز خطا آوردی

[illegible] | [illegible] بلای از [illegible] گرفتاری
[illegible] | تا به [illegible] گرفتاری
در محیط وجود [illegible] | [illegible] گرفتاری
چشم [illegible] دیده [illegible] | که [illegible] گرفتاری
[illegible] خاک کوی [illegible] | که بدر [illegible] گرفتاری
ای دل آن زلف را [illegible] | از ازل تا ابد گرفتاری

لاف آزادگی غزالی چند
چون تو دایم بخود گرفتاری

بی تکلف خانه خرقست دنیای دنی | از تکلف وز تصرف چون نگذشتی کیا
شیوه خود مسکنت کن گر تمنا داری ای پسر | زانکه آدم [illegible] مسکین کمتر در غنی
[illegible] حاجی تا زند در آتش [illegible] | [illegible] و حدیث موسی از زبان
خود پرستی تا کی ای [illegible] ملک ایمان | گر نمی شوید ترا جام شراب بیکسی
چشم من نوری دارد [illegible] | دیده را [illegible] دم [illegible] نزدیک [illegible]
کلبه من دارد از پیراهن یوسف | گرچه یوسف شهری [illegible]

گر ز بخت خود غزالی شکوه دارم چه عجب
دوستی با هر که کردم گرد با من دشمنی

حدیث پاک [illegible] صاف است گفت آن | صفای وقت گر خواهی بکش جام مصفا

نسیم عشق در دهری بر جهان نستی نزد | در و هر قطره دریایی شد و هر شهر دریایی
تماشای عشق را چون در میان آرم | که چون کوه [illegible] در هر کام صحرایی
من و جمعیت وصل تو با چندین پریشانی | هر دو جایی و دین جایی و دل جایی و من جایی
نمیدانم جهان از ورطه هجران برون آیم | که در هر گوشه‌ای بینم ز خون دیده دریایی
براه سالکان عشق آخر خاک گردیدم | بامیدی که یابم گردی از خاک کف پایی

غزالی را چو مجنون جذبه عشق تو زد ازجا
گرفت از شهر کثرت عاقبت دامان صحرایی

ترا از سنگ دل دانسته‌ام دانسته یا نی | ز خوبان خونریز دانسته‌ام دانسته یا نی
بلند از عشق خود دانسته‌ام یا نیست | ز حسنت بیقدر دانسته‌ام دانسته یا
نظر ای جان با آنکه سوی من نمی‌آیی | من از علم نظر دانسته‌ام دانسته یا
جگر تا خون نشد از غم ندانستم که بی مهری | بعد خون جگر دانسته‌ام دانسته یا
همه کس شیوه رندی و ره بازی نمیداند | من آن را سر بسر دانسته‌ام دانسته یا

غزالی در طریق عاشقی طور دگر دارد
ترا دانسته طور دگر دانسته‌ام دانسته یا نی

ای بر دلم از هر شکن زلف تو بندی | در گردنم از هر سر موی تو کمندی
شد نوحه بلند از سر تا بوت شهیدان | عشاق تو گفتند ترا عشق بلندی
تا چشم رقیبان نرساند بتو آسیب | ما سوخته‌ایم از دل صد پاره سپندی

سید تان خود مجو از هیچ عاشق حاصلی ... عاشقان را هیچ حاصل نیست جز بی‌حاصلی

چون عزال‌الدین دری در طریقت سفتیم

نیست ما را هیچ فخر از دولت حب علی

از قید خود ای جان گرفتار برون آی ... وی دل دگر از پرده پندار برون آی

چون سلسله شاهد کی همه بندست ... برخیز و ازین سلسله زنهار برون آی

ای خفته ره ملک ابد دور و دراز است ... از دایره خاک سبکبار برون آی

آنم همه خاکستر دلدار برست آورد ... ای آینه هیچ ز زنگار برون آی

دیوانه شدیم از غم نادیدنت ای ... یکبار دل سوز از ده یکبار برون آی

بر خاک شهیدان غم او گل چه فنا شد ... گو از سر خاک پس ازین خار برون آی

ای ادهم دل چند توان خون جگر خوردن

گو خون شود از دیده خونبار برون آی

شد نقل مجلس من شوریده دل کی ... بادام چشم پسته دهان شکر لبی

دیدیم خط نکرد لبش در سر ... ز ... خواندم ز خط جام دعای عجب شبی

بیخود شدم ز شاهدی کش ز طرف جام ... دیدم شگفته زیر ... طرفه مشربی

ای آنکه هیچ در ... تو حیدت آرزو ... اول چو اهل عشق بدست آر مشربی

... ز خودپرستی و هستی کند خلاص ... هر دم چه سود ز آنکه کنی رو بمذهبی

روشن ترا ز ستاره برج جمال عشق ... بر آسمان دل بدرخشید کوکبی

[illegible] ... که با ... رسید هیچ کوی ... [illegible]

[illegible] ... چون کار ... [illegible] چه کاری ... [illegible]

[illegible] ... جان ... [illegible] ... جند و جفا ... [illegible]

عزت ... کذشت ز ... [illegible]

در مکتب ... بی لوندی

[illegible] ... عاقل ... حال ... ادنیالی دین فراندای

دین نیست و دین ... از کسان ... آنکس که دیده دار و دار ... [illegible]

از کفر بر که شتن اسلام در ... نفی دو کون کردن زین ... [illegible]

... مکان حاصل ... از آن عاقل ... دارند ... از آن صحرای لامکانی

ای سینه ... و عقل کوش و ... کان سر از عشق و مستی و ... [illegible]

شوق و طلب ... [illegible] ... دارد

... تو ای ... [illegible]

ای فروغ حسن برات رخت ... [illegible] ... خورشید از ازل ... آینه ... [illegible]

خلعت خوبی ز ازو بید کر دست حسن ... برات ... [illegible]

صبح صادق جز ... [illegible] ... بیرداه ماست او ... روشن ... [illegible]

چون نکردم کشته حسنت ... [illegible] ... جان ... ز آن از ... جادو ... [illegible]

گریه می آید مرا ... جان ... [illegible] ... طفل ... میداند ... [illegible]

[illegible] غزل [illegible] لطفی

... رخسار نگار   گر چو من غنچه از ... دارم دل تنگی

... حسنش رحمت کوه طور آرام   ... می باید بگو عشق تو دان ... سنگی

... مجنون ...   گر تا ابد ... برداشت ...

... آتش هر لحظه تا ...   ... زو ... ما ...

... حسن ... باشد ...   ... هر گل ... دارد ...

... آه کس ...   ... آئینه حسن ...

غزالی این غزل خواهد ...   یمن عشق خواهد داد نظم خویش ...

جام ما خالی مباد از باده وصلت ...   زانکه باشد هر ...

... پیش است از مجنون ...   ما درین وادی ...

... کار ... خوش خوردن ...   عالمی ...

... بجو ... میگویم بگو ...   ... از غفلت ...

آدمی را سو ... لازم ... آخر   ... این ...

حرف ... پیش چشم من مگو ... از ...   پیش طوفان ... هفت دریا ...

از جراحتهای ... غزالی ...   ای طبیب ... لطف ...

زور وگر بدار دره در میکده هشیاری   مستان کرم مستند زاهد دگر باری

ترسم که شوا همی در راه طلب ...   گر برف لطفش آنجا نکند کاری

مسلست اگر چنین آزار کسان ای دل   باید که نمیند کس از دست تو آزاری

در کوی مغان رفتم شاید که توان دیدن   یا گوشه ابروی یا دولت دیداری

عاشق ببابا صبا بر زاهد بر با خوشدل   هر رندی و سودای و هر تحفی و بازاری

بنشد وقت که بنوشم خود را ایکی هر جه   در میکده میگردم از بهر خریداری

از لطف ... غزالی را خواندی سگ کوی خود

ای من سگ کوی تو گر نیست ز ما عاری

تا کی در گوشه غم بی تو باشد کسی   تا کی از آرزوی دل جدا باشد کسی

بی تو میمیرم و گر صد ... از صد ...   چند در بیداد هجران مبتلا باشد کسی

جان بر لعلت مینهم تا وارهم از بیم هجر   در بلا بهتر که در بیم بلا باشد کسی

هر که کم ... بی وفا ...   هر چه باشد به که بی مهر و وفا باشد کسی

هر کجا شوخی نباشد ... مجنون ...   گر همه خلد برین باشد چرا باشد کسی

اگر زما بیگانه گشتند آشنایان باک نیست   با سگ کوی تو باید آشنا باشد کسی

شد سگ کویت غزالی از در کوی ...

گر نباشد ساکن این در کجا باشد کسی

خوش بدارم که بنوشم بهره هر بیخبری   همچو خورشید به تنها روم مست سری

[illegible]

[illegible] دوستانی کرای

چیشه یک سطور رعنارت نمودی — گر حسن خویش را نه از مو دی

بنمودی سکر حسن خود [illegible] — اگر آیینه خود را ز دودی

خوش آن عارف که در معراج وحدت — شنود و گفت و لی گفت و شنودی

یعنی جمله در تقسیم لی بهت — از این مجلس چه حاجت چنگ و عودی

صراحی عکس روی دیده در جام — اگر بر قدم بنشین ادوار و کم و دی

رقیبا تا چند منع من ز کویش — [illegible] خون تو در عالم جهودی

زبود و جود و غوغالی زجری [illegible]

چه بود [illegible] تو دارد [illegible]

ای ذره تو خورشید علا را چه شناسی — وی قطره تو دریای لقا را چه شناسی

چون ملزم ما در کل خورشید ز ادراک — ای غافل مجهول [illegible] خدا را چه شناسی

بی نسبت عرفان بود عنوان ثناها — عارف تو نکشی عرفا را چه شناسی

ای کرده فناس دل با ز ان دل [illegible] — این آیینه [illegible] صفا را چه شناسی

رگ من [illegible] و ز زمزم جا و یده دالی — نور سحر و ظلمت صفا را چه شناسی

این کمر با باده مناجات [illegible] تو خود را — نشناخته هیچ خدا را چه شناسی

عارف نتوان گفت که خود هستی تو — ناکشته فنا اهل فنا را چه شناسی

تا سوخته از داغ محبت چو غزالی

چون اهل [illegible] فنا قدر وفا را چه شناسی

در دیده هر عاشق دیدار دگر داری — در آیینه هر کس رخساره دگر داری

با هر سر شوریده سودای دگر داری — با هر دل دیوانه بازار دگر داری

در دیده هر ناظر رنگ دگر آیی — در خلوت هر سینه اسرار دگر داری

از نغمه هر مرغ الحان دگر سازی — در پرده هر نطقی گفتار دگر داری

با آنکه مسیحا را جان داد لب لعلت — هر گوشه ز چشم خود بیمار دگر داری

من عاشقم ای زاهد تو عاقل و فرزانه — من کار دگر دارم تو کار دگر داری

از سبحه مزن دیگر در عشق غزالی دم

چون در ره هر مویت زنار دگر داری

خواهم که شبها ز برم ای سرو بالا نگذری — تا عرض حال خود کنم وقتی که تنها بگذری

تا زکت حیا بین حایل من گر تو شایم آگهی — گر چون خیال خویشتن بر جان شیدا بگذری

خواهیم در دل یکدمی تا ز سوز آه ما — ترسم که سوزد دامنت چون در دل ما بگذری

ای دل ز کوی عاشقی آسان نمی‌توان گذشتن — باید که از اول قدم از دین و دنیا بگذری

[illegible] — اگر نمایی باد و صب خدمت صاحب نظری
[illegible] — [illegible] خود و بید ورین راه بی دیگری
[illegible] — کی رسید بر تبه منصور بیدلی جگری
[illegible] — هرچه ایم [illegible] دارم و آه سحری
کام خود دیگر از وی [illegible] — آخر از غیب بروی کشاید دری

نوشته ام راه ابد زود غزالی کشف آن
شد آنکه خواستیم ازین مرحله کردن سفری

مرا در خواب با جانان وصال بود بیداری — وصال آن پری خواب و خیال بود بیداری
چنان خوش حال بودم با جانان در شب هجران — که در هجران مرا با او وصالی بود بیداری
کشید از دست من دامان و بگرفت [illegible] — زمین بر خاطرم گرد و ملالی خود بیداری
نگو ناصح که گر حسی در عشق [illegible] — مرا در عشقبازی اعتدالی بود بیداری
خدنگ او شکست از شد [illegible] — [illegible] باز که نهالی بود بیداری
نگو هم که چه [illegible] آمد [illegible] — من تشنه [illegible] زلالی بود بیداری

غزالی کرده [illegible]
چو مجنون [illegible] مسکین غزالی بود بیداری

[illegible] از چشم تو [illegible] — دل از [illegible] رخسار [illegible] دست بیداری
[illegible] خوبی [illegible] — ازین معنی دل آن [illegible] وفا شاد است

نمیدانم که ایام بقا رفت و کی آمد — وزین گلشن بنابی عمر بربادست پنداری
صنوبر همچو من دارد دل صد پاره [illegible] — اسیر قامت آن سرو آزاد است پنداری
مگر رخت کرد بی ستون از لاله [illegible] — که آنجا قطره های خون فرهاد است
صدای سیل اشک عاشقان پیچیده در گوش — تو مستی حسن و این ناله بر باد است

زکار عاشق منع غزالی میکنی ناصح
نه از عاشق کاری یقینا دست بیداری

مصور در هنر دعوی نمودی — کشیدی صورتش معنی نمودی
پروزاید که در چشم حریفان — تو هم از مردم دینی نمودی
نه انس نکرد ذوق [illegible] — که میل دینی و دعوی نمودی
بمسجد برگشتی از خرابات — شکستی توبه و تقوی نمودی
گهی در دیده مجنون نشستی — گهی از صورت لیلی نمودی
مرا هر چند زهر غمزه ات کشت — تو از لب معجز عیسی نمودی

غزالی چند لاف صبر در عشق
اگر نبود صبری می نمودی

ز سر تا پا بلای جان مایی — بلایی از بلاهای خدایی
ازان خواهم ترا اعمر گرامی — که چون عمر گرامی بیوفایی
درون جان عاشق خانه داری — تو پنداری که از عاشق جدایی

[illegible] سرو [illegible] که [illegible] زلف [illegible] بگذر

[illegible] این [illegible] بر تماشا بگذری

[illegible] کی [illegible] کردی [illegible] ایم

که [illegible] جان خود را از تماشا گذری

حسن بی نیز بود بیرون از گلشن	وز گل اندام ان یکجا دامان گل پرا ممنی
شیشه ای داز کف یکی [illegible]	گر نزاهد خون شیشه می باید درون روشنی
چیده اند از گلشن حسن تو گلهای [illegible]	در چمن هر غنچه دارد پر از گل دامنی
گرنبود خال آن رخسار گندم گون	خرمن حسن است او که اندکی ازان مهی
ای که هر سو در ره عشق تو سرها گشته	دامن وصل تو کی افتد بدست چون منی
آتش و خاکستر من زیب گلزار وفا	هر گلی این رنگ کی می آرد و هر سوسنی

گر چنین دیدم غزالی هر دوان عاشقی

جان بر آید از غم [illegible] سیمین [illegible]

در کوی نامرادی گشتم چه آرزو آیی	آما بروی برفتم از کوی نامرادی
زمیان بگو که گفتم دوری از رخ تو یاد	بگذر ز عمر برایم از صد هزار شادی
از پا فتاده را خوش گفت کار دانی	گر دست میگرفتی از پا نمی فتادی
زین ره به پای دانش بردن نمی توان	جایی نمی توان شد گر شوق نیست هادی
بر هیچکس ندارم جز [illegible] اعتمادی	جز غم که برخ او نا رست اعتمادی

داد خود از که خواهیم که دوری تو هر چند	پیش تو داد کردم داد مرا نداد ی

گر فکر یکتا می سید آشتی غزالی

با در طریق رندی هرگز نمی نهادی

قمری می گفت با سرو از اسیر آزادگی	سرفرازی نیست جز در شیوه آزادگی
اهل دل را نیست آزادی بجز در ترک کام	تا بکام دل گرفتاری مجو آزادگی
نخوت هستی بر از سر چو داری لاف عشق	کین گدای بر نتابد شوکت شهزادگی
اشک تا خون نیست کیفیت نبخشد مرد را	آری از با درد ان هرگز نباید بادگی
عمر چون بگذشت در فکر طرب ما را چه سود	بعد از ان گر یافت اسباب فراغ آبادگی
ساده کن آیینه دل تا ببینی روی دوست	کین سعادت رو نمود آیینه را از سادگی

چون غزالی میکند ابروی ساقی را سجود

می کند خاک نیاز از بهر او سجادگی

بآن نرگس نازنینی که داری	بآن ناز سحر آفرینی که داری
گر از دولت وصل گردی شادمان	ز سحر خود اندر کمینی که داری
تو قلب سپهر را توانی شکستن	بآن طره عنبرینی که داری
غمش گر ایمن شد شادمان شو	غنیمت شمر همنشینی که داری
عجب گر ز غم شاد بود چه بینی	بآن دیده عیب بینی که داری
تو و دین خود ما و بی دین زاهد	مزن طعنه بر ما بدینی که داری

[illegible] دارد

ای بر تو ختم [illegible] نمک [illegible] | وابسته بموی تو صد جان گرامی

چون از [illegible] عشق تو برهم جان [illegible] | زلف تو شب تیره و چشم تو حرامی

چشم شده آلوده چون شام [illegible] | چون باده که سرپا بود از شیشه شامی

با نرگس بی باک تو دل [illegible] خون دا[illegible] | تا یاد کند غمزه خون ریز تو جامی

[illegible] شاه [illegible] با آن عارض [illegible] | خط داده [illegible] خطابش بغلامی

سرها [illegible] تیغ [illegible] خوان | کین زنده دلان کشته [illegible] نامی

نیموده غزالی ز بتان مهر و وفا [illegible]
آن غمزه صد بار فزون سوخت زجا[illegible]

دلم را سوخت آن ماه از جدائی | [illegible] چون [illegible] که از جدائی

فغان کز دین و دل [illegible] جدا | مرا آن [illegible] از جدائی

دلم خون گشته چون [illegible] | [illegible] کاه از جدائی

مشو از من جدا [illegible] | [illegible] از جدائی

مرا [illegible] | [illegible]

[illegible] آشنائی با تو عاشق | اگر [illegible] آگاه از جدائی

غزالی [illegible] | رساند [illegible] از جدائی

۱

مژگان صد [illegible] در دل [illegible] | چه غم ما گر [illegible] جان [illegible] در دلم

[illegible] | کشیدی تیغ [illegible] گری

بروز [illegible] کار من [illegible] | رسیدی تیغ [illegible] فکر کاری [illegible]

بجز تخم [illegible] از خاک من چیزی [illegible] | [illegible] تو ای [illegible] چه با آب [illegible]

شراب [illegible] در ساغر من [illegible] | از [illegible] روز [illegible] کری

شدم ای [illegible] از فیض تو چون آینه روشن | برای دیدن آئینه رو باین [illegible] گرد

نشان بنده [illegible] غزالی درد و داغ آمد
نکو کردی بداغ عشقبازی [illegible] کردی

ز خویشم بیخبر کردی و از پیش نظر رفتی | از آن دردم چون [illegible] رفتی

[illegible] دولت وصل تو [illegible] | [illegible] چشم از پیش نظر رفتی

پس از عمری که یکساعت نشستی با من [illegible] | همان ساعت [illegible] جای دگر رفتی

نشد [illegible] | چراست در میان [illegible] از مجلس بدر رفتی

بکویش [illegible] عاشق [illegible] | خبر کو ای که از ما [illegible]

دگر ای اشک از خاک [illegible] | [illegible] خون جگر [illegible]

غزالی تا [illegible] در طریق عشقبازی کم
شدم از فرق [illegible] در پی آن سیمبر رفتی

بیت درمیخانه از هر سو [illegible] صهبا [illegible] | [illegible] لی می کرده [illegible]

بر زلف ... [illegible] — ... [illegible] ای دل ... کرداری
آئین تو ... [illegible] جدائی — ... [illegible] کرداری
ستم ... [illegible] بسته برا ... — تا کشته ... [illegible] کرداری

گر جانب ... [illegible] روی سوی ... [illegible]
از با تو غزالی چه کسی وین کرداری

من ز سر کرده قدم همه توایم یا نی — بسر خود بسر کوی توایم یا نی
بلبل گلشن عشقیم بقفس مانده اسیر — بتماشای گل روی توایم یا نی
همه از دیده چو موئی شده با صد ... [illegible] — در خم زلف سمن بوی توایم یا نی
مسکنه از هی که جبین پیش تو بر خاک نهیم — از پی سجده ابروی توایم یا نی
همه طوطی سده و ... [illegible] — بهوای قند دلجوی توایم یا نی
برگشتی ز من و چشم تو برگردد نگاه — چند کام از پی آهوی توایم یا نی

چون غزالی ... [illegible] دولت دارم
بطواف حرم کوی توایم یا نی

ای شب قدر بگیسوی کسی می مانی — ... [illegible] بابروی کسی می مانی
از چه ای آینه آرد همه کس روی بتو — مگر ای آینه بروی کسی می مانی
دلم ای غنچه از آن ... [illegible] — مگر تو با لب ... [illegible] کسی می مانی
چشم از چشم تو ای نرگس ... [illegible] دور مباد — مگر تو با نرگس جادوی کسی می مانی

از تو ای سرو خجل ایم که به بند ... [illegible] — نسبت با قامت دلجوی کسی می مانی
بهر آن شیفته زلف توام ای سنبل — که تو با زلف سمن بوی کسی می مانی

گفتم ای آهوی وحشی که بما رام گشت
ای غزالی بسگ کوی کسی می مانی

ای باد سلام سگ او برسانی — هرجا که نهد پا بزمین رو برسانی
چون ... [illegible] از چشم ... [illegible] — این قصه بآن نرگس جادو برسانی
در خون گشت ای مژه از گریه اگر تو — آخر ... [illegible] پیش سگ مو برسانی
... [illegible] — مگر شانه بآن حلقه گیسو برسانی
دیوانه شدم از غم دل کاشکی ای باد — بیمی از آن ... [illegible] سمن بو برسانی
انگشت نهی چون ... [illegible] عشق برابرو — تیری ز کمانخانه ابرو برسانی

تا صید شود آهوی مقصود غزالی
زنهار که خود را بسگ او برسانی

ای ... [illegible] من تا کی جفا از چشم گریان میکنی — نور چشم من تو ... [illegible] رو از گریبان میکنی
... [illegible] از وصل ... [illegible] مراد — نامرادان را اسیر درد هجران میکنی
جامه در بر میدری ای شاخ گل ... [illegible] — گر گریبان چاک و گل در گریبان
گر غم ما خاطرت را باعث جمعیت است — نیست غم گر خاطر ما را پریشان میکنی
ای اجل گر میکنی یاد گرفتاران هجر — مشکل ما را بلطف خویش آسان

[illegible]

[illegible] از دولت وصلش چه درمان [illegible]

باید بیرون پای از منزلی که داری / با هیچکس نگویی درد دلی که داری

آیین عقل و دانش نیک است لیکن اینجا / از عشق گرد تا آن هر مشکلی که داری

غافل مگر نشینی تا است چون [illegible] / زنهار بر نیاری پا در گلی که داری

در کارگاه هستی جز کسب عشق [illegible] / بی حاصلیست ای دل هر حاصلی که داری

با رخت خویش دادم در عاشقی [illegible] / تا آن [illegible] از ساحلی که داری

ای بردهای برد و دست کرده حایل / از روی او برافکن هر حایلی که داری

کوی مغان [illegible] زانسجده که غزالی

امروز کس [illegible] که داری [illegible]

اگر نه در کله عشق [illegible] پر نبودی / از فردوس [illegible] تا حور بودی

اگر جز عشق در از آدمی بزرگ شدی / آدمی بزرگی [illegible] بودی

درون صاف [illegible] اگر [illegible] / کشف [illegible] صدف معدن گهر بودی

الهی [illegible] خود [illegible] / [illegible] اگر صاحب نظر بودی

غم [illegible] از دل [illegible] / بجای [illegible] در گذر بودی

سفر گزین که شود [illegible] / اگر زمین چو فلک نیز در سفر بودی

برده عشق غزالی ز [illegible] باست / اگر [illegible] چشم تو ز خاک [illegible] بودی

نشوی همنفس عشق که رنجیده شوی / اگر شوی همنفس مردم سنجیده شوی

تو جهان دیده نه قدر سخن نشناسی / آن زمان قدرشناسی که جهان دیده شوی

هیچکس نیست که از تو نه دید خود را / خودپسندی نکنی تا که پسندیده شوی

پای در دامن [illegible] که طفل تو هنوز / ورنه در دامن این مرحله [illegible] شوی

گر نکوت نفزود از چرخ پر اختر [illegible] / چه دل داده این خرقه [illegible] شوی

نرسید دست به سر رشته مقصود ترا / مگر آشفته آن طره ژولیده شوی

طالب دیده وران باش غزالی زنهار

تا نگی همنفس مردم نادیده شوی

باید بیرون ز سیاحت اندیشه منزل / آیینه وار ساده ز نقش جهان دل

سر برده تا اید [illegible] نبینی / گر مشکلات عشق شود حل مشکلی

ای [illegible] دم مزن گر [illegible] / زین بحر [illegible] ساحلی

از [illegible] خویش کوش [illegible] کمال عشق / این نکته گوش کن که شنیدم ز کاملی

اگر سر عشق مبتلی ترک [illegible] کن / سر [illegible] این که [illegible] هیچ [illegible]

اقبال فقر جوی که [illegible] عاقلان / مقبول این جناب نشد غیر [illegible]

در عشق سر [illegible] غزالی چو [illegible] / ز [illegible] چه غم [illegible]

اگر صد رنگ در صبا جون سحر نفس بلبل   اگر دست مهر و محبت دگر نفس نزنی

تو گر بطرف گلی [illegible] سوی گل   اگر نسیم [illegible] نفس نزنی

بپرا چو شمع اگر [illegible] اگر سوز زند   ز سوز سینه و خون جگر نفس بلالی

بزلف خویش مشو غره باد دانم کن   که نوحه بر تو کند نوحه گر نفس نزنی

چو غنچه تا دلت از درد عشق خون نشده   ز بوی گل چو نسیم سحر نفس نزنی

مگو که آینه دل نمود نقش مراد   جمال دوست نماید اگر نفس نزنی

حدیث دوست غزالی لطائف حقیقت

در عشق مهر بیجز نفس نزنی

کجایی ای نسیم صبحگاهی   که دور افتادگان را نیک رای

چو میدانی غم یار اگاهی   بگو پیشش بگو احوال خواهی

منم از بد دولت وصل تو مهجور   گواه من بس است این حال رنجور

که تا گشتم ز خاک مقدمت دور   [illegible] از اشک و آهم مرغ و ماهی

دلی دارم چو شمع از سوز تابان   تنی دارم میان آتش و آب

زمین سیمان شد از اشکم کو تا آب   فلک گم شد ز آهم در سیاهی

ز خون [illegible] چشم روشن از هجر   ز جان بر جای مانده بی تن از هجر

جفاهایی که می بینم من از هجر   خیالت می نماید عذر خواهی

صبا ساز چاره این حال تنزرا   بنشست بجز تو ورد زبان را

چو کشتی عاشقان بی کس را   بکش مارا الجرم یکبارگی

اگر شد دامن وصل تو از دست آن بهشت   همان هستم بداغ مهر پابست

چو دارم داغ مهرت سینه جایی   باین دولت اگر هستم مباهی

بجانان از غزالی ربا می   بگو آنی درود و سلامی

که میگوید ز ناکامی کشته نامی   بکام دوستان باشی الهی

درخشید برقی ز ابر کرم   ز لمعه از پرده غیب نور علم

مشرف بآن لمعه تا گشته ایم   که از غفلت خویش اگه شدیم

بیادا ایم صرف شد روزگار   بیا ساقی و جام داشش بیار

دل این جام غم کرده است گشته   مبادا روز قیامت گشته

بگو دست از سنگ غم شسته ام   به اکنون ده ز نگار آینه ام

پیوسته ده آن جام آیینه رنگ   که صیقل زند آینه ز آیینه زنگ

ای جمالت بود پیدا از تو   همه راز کونین پیدا از تو

بی عشق عالم خراب   جهان جام و حسن تو در وی شراب

ساقی آن جام جمشید را   درخشان چو همچو خورشید را

خورشید رخشان که هر جا   تو د مطلع صد هزار آفتاب

بر [illegible] که دولت از او [illegible] | شرابی که [illegible] دهان [illegible]

از آن می که [illegible] | [illegible] خورشید را [illegible]

مغنی بیا راه نو ساز کن | در [illegible] گر سبز را

همچو همدم دلپذیرت کجاست | تو مرغ بهشتی چه پیوست کجاست

ز باد نفس آتشی ده بنی | که گر یار و [illegible] ملک کاوس کی

بیا ساقی آن باده تاک را | که اکسیر اعظم کند خاک را

بمن ده که خاک هم از زر کند | چراغ دلم را منور کند

شرابت تو [illegible] ساقی و دیگرست | تو جام الهی که در وی [illegible]

[illegible] که ای ساقی می پرست | [illegible] نعل را [illegible] ده مست

جایی که جمشید [illegible] | [illegible] انجام نیست

[illegible] از این [illegible] | [illegible] این [illegible] را

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

مغنی بیا پرده ساز کن | [illegible]

ز قانون در آور بساطی چنگ | که قانون [illegible] از هم

[illegible] بگیر جم [illegible] | که [illegible] عیش [illegible] از [illegible]

[illegible] ورین گر سینه دلبود | [illegible] نهادی [illegible] فرد بک بر

چو عمر گرامی جهان بی وفاست | وفایی ندیدم ازو فرض ماست

مغنی بیا عود دلکش بزن | ز غم سوختیم در این آتش زبان

در آتش اگر خلق سوزند عود | تا ای عود ز آتش برآور دود

چو آتش برقص آر داود را | وگرنه بر آتش فکن عود را

مغنی بیا چنگ بر تار زن | نوای برین چنگ زرکار زن

که خوش گفت دانا ز پیرنگ او | رهای بچنگ آورد از چنگ او

برآور ز زندان [illegible] شود | که بهرام بر دار زد ناکوبه

ز اسکندر و جم بجز نام کو | کجا رفت آیینه و جام کو

بیا ساقی آن سیم گون جام تا | که ماهیست روشن تر از آفتاب

بگردان که در زیر این بارگاه | شوم فارغ از گردش مهر و ماه

بیا ساقی آن جام عنبر سرشت | چراغ خرابات و شمع بهشت

بده تا دماغی معطر کنم | ز بادی چراغ طرب بر کنم

چو دی رفت و فردا داری [illegible] | یک امروز باید بعشرت نشست

که در وانکه ایام چه خواهد نشان | وزین پرده ها هر چه خواهد [illegible]

فسونهای ایام معلوم نیست | بده جام کانجام معلوم نیست

بیا ساقی آن گرد شوی خور | که هر قطره از دست دریای نور

بمن ده که رخشش کنم رای خویش | وزین گرد شویم سراپای خویش

بیا ساقی آن [illegible] | که [illegible] برآرد [illegible]

بمن ده که از [illegible] | [illegible] شعله زری

بیا ساقی آن لعل رخشنده را | گرامی می فیض بخشنده را

بمن ده کزین تیره خاک نژند | سرآرم برآرد بچرخ بلند

[illegible] جان زنی | بر خوان قدسی برآرم نفس

مرا چون مجلس صفا در بهار | دران مجلسیم جام دیگر بهار

شوم پرده در چرخ برده را | ز سر برکشم این کهن ژنده را

نمایم بصد شیوه از دلنواز | محبا بابی صوحی [illegible]

ز مستی و مستوریم در عجب | که این هردو دارم از آن خم دو لب

بجای دگر برده هر مست پی | یکی مست ساقی یکی مست می

دریغا که ایام عشرت گذشت | [illegible] رانده‌ایم و فرصت گذشت

چه حاصل ز عمری که بی لعل جام | [illegible] کند تلخ دکامی تمام

ز یاقوت می روح را قوت | [illegible] جام [illegible] یاقوت

بیا مطرب آخر برآور یکی | [illegible]

دمی زن که بیهوش سازی [illegible] | خود [illegible] جلوه در گوش سازها

خروشی برآور از آن بوت نوبتی | که رندان سرمست گیرند گوش

چه شد گر نداریم بجز تو بسی | بود همه [illegible] دوستی

بگو آن مطرب آتش سوز را | یکی از غزلهای من در فراق

گر این نغمه بس برآرم سرود | جز درد اینم رفت در زنده رود

ز شاهان مستی گدایی کنم | که اگر دم ز پادشاهی کنم

چه شد گر گدایم یا مفلسیم | گدای لب ساقی مجلسیم

ازین جام گلگون شراب طلب | وزین برق سوزنده آب طلب

بیا ساقی آن جام خورشید نور | می سلسبیل و شراب طهور

سهیلی که از شمع جانم روشن است | فرو آبست دل وادی ایمن است

بمن ده که هر قطره زان آتشین | بود جام نوشیان را کین

شرار از تو همشیره جان ماست | می آتشین آبگیر جان ماست

بیا ساقی آن کیمیای وجود | فروزنده خورشید اوج شهود

شراب گل کام هر شبنم | فروغش زند مشعله در شبنم

بمن ده که خورشید معنی شوم | چو خورشید عین تجلی شوم

بده ساقی آن جرعه اشک تو | فرو گرفته‌ام زیر پر من زدو

بآن باده آلوده ناشسته‌ام | ز آلودگی پاک شد دامنم

بیا ساقی آن جام مشکین ختام | بمن ده که کردم معطر مشام

بده ساقی آن آتش دل نشین | دم باده نوشان از آن آتشین

که رندان چو پیمانه خالی کنند | بیکف حرفه یا دو غزالی کنند

[illegible] ... گرهی

[illegible] ... خطایی

[illegible] ... زلف گره تا

ای شوخ که نقد دو جهان باد فداست

نوشاد نبات تو که خوانند گداست

نقدیست وصال تو که در کنج بقاست	آنکس که تو انکر بود از حسن گداست
هر کس نیست که از دست غمت بی سر و پاست	ز اندیشه ما لابتو در فتنه ماست
کارت همه آن که بجز جور و جفاست	لاغری و دو در عمر گرانمایه وفاست

خوش بودی اگر مهر و وفا کار تو بودی

با اهل وفا صدق و صفا کار تو بودی

آن مه که دو صد بار جفا و شهره نباشی	ای ترک خطای خطا شهره نباشی
بسیار تو آزار دل ما شهره نباشی	در حسن نیاز ... شهره نباشی
خواهم که تو خورشید بقا شهره نباشی	همچون من ... شهره نباشی

هم ز آتش غیرت من غمناک بسوزم

مردم ز تو گل چهره چو خاشاک بسوزم

خورشید نبودی که گرفتار تو بودم	چون ذره ... هوادار تو بودم
پر شهره نبودی که خریدار تو بودم	از سوختگان ... بازار تو بودم

مطلوب نبودی که طلبکار تو بودم	در سلسله عشق گرفتار تو بودم

اکنون که شدی نخل شکر بار ثمر کو

... نظر شهره شدی حسن نظر کو

روی تو مرا آتش و آبست کجا	لعل تو خون مرا و شرابست کجا
خونست مرا باده نابست کجا	از گریه من خانه خرابست کجا
زآتش من سینه کبابست کجا	این ناله من بی تو عذابست کجا

تا چند بدین جام غم اندوز توان بود

تا کی ز جفای تو بدین روز توان بود

ای ای زلب است می و جام بجوئی	از ... کوته نظران کام بجوئی
نقل از کف رندان می آشام بجوئی	مرغ دگری دانه هر دام بجوئی
از سوخته عشق خود آرام بجوئی	من سوخته ام صحبت هر خام بجوئی

کی خام غم جان ... اندوخته داند

در عشق ... سوخته را سوخته داند

مگذار که کوته نظری روی تو بیند	جز عاشق مسکین دگری روی تو بیند
از مهر جهانی همه بهری روی تو بیند	حیفست که هر بیخبری روی تو بیند
مگذار که صاحب نظری روی تو بیند	دلخسته خونین جگری روی تو بیند
هر کج نظری حسن جمال تو چه داند	هر بیخبری قدر وصال تو چه داند

[illegible] از حسرت [illegible] / یا حال مرا خاک از حسرت سنگ قبایان

از روز [illegible] بیا ای سرو بیایان / از دیده کمان از در وصل تو که ایان

[illegible] دیدار همی هوش ربایان / حیران شده چهره تو چهره کشایان

تو دور از چه بر و شمع شب افروز زندانی / افسوس اگر قدر تو امروز ندانی

در روشنی شمع جمال تو ندارد / نور رخ خورشید مثال تو ندارد

خورشید با آن حسن کمال تو ندارد / کس نیست که او فکر وصال تو ندارد

در جان هوس تازه نهال تو ندارد / در دل غم و در دیده خیال تو ندارد

بر بنهال جمال نگرانان نگران باش / وز چشم ادب ناظر صاحب نظران باش

امروز که در خیل بتان همچو تو کس نیست / گردن [illegible] تو آشوب همه کس هست

از فتنه خط ملک تو ایمن کس نیست / در جان کسی نیست که از آن غنچه هوس نیست

مرغی نتوان یافت کش آن زلف قفس نیست / کس نیست که از دست تو نالان چو جرس نیست

چون سنگدلان شیوه مکن جور و جفا را / از قید وفا بند کن ارباب وفا را

وا هم چمن آرای گلزار بماند / بینی گل این باغچه بی خار نماند

گل تازه رخ و غنچه شکربار نماند / لطف رخ و شیرینی گفتار نماند

تیغ مژه و نرگس خونخوار نماند / آشوب قد و فتنه رفتار نماند

گر از تو بعاشق نرسد جور و جفایی

ماند بتو چون اهل وفا حسن وفایی

ای صورت چون کاکل پر چین تو ام گشت / وی آفت دین خنده شیرین تو ام گشت

از تیغ ستم ساعد سیمین تو ام گشت / مهری بتو دیدم و کین تو ام گشت

ای سنگدل آن دل سنگین تو ام گشت / من کشته آیین تو آیین تو ام گشت

غم نیست اگر کشته هجران تو گردم

آن لحظه شوم زنده که قربان تو گردم

از باده لعل تو فرا هم بتو گفتم / وز آتش رخ تو کبابم بتو گفتم

سرمست از آن باده نابم بتو گفتم / از شعله دل در تب و تابم بتو گفتم

بی روی تو در آتش و آبم بتو گفتم / وز هجر گرفتار عذابم بتو گفتم

از ناوک نرگس رعنا بکشتی / وز عشوه لب لعل شکرخا بکشتی

هرگز نظری بر من شیدا نگشایی / بر بنده دل راه تمنا بکشایی

ای وای گر آن چهره زیبا نگشایی / بر اهل نظر راه تماشا بکشایی

ارباب نظر راه تماشای گزیرند

در وقت تماشا [illegible]

ای [illegible] از تو ندیدم
بی دیده [illegible] از تو ندیدم

هرگز نظری دگر کسی از تو ندیدم
زان مهر که [illegible] از تو ندیدم

جان از بر من رفت و بری از تو ندیدم
هرگز شب خود را سحری از تو ندیدم

حاصل شب و روزم تمنای تو بگذشت
عمری همه در وعده فردای تو بگذشت

تا چند ز هجران تو ماتم زده باشم
دور از تو چو ماتم زدگان غمزده باشم

بر دشت بلا از مژه شبنم زده باشم
وز دست تو چون زلف تو برهم زده باشم

هر جا که ز سودای دل خود دم زده باشم
از آتش دل شعله بعالم زده باشم

امروز کس از عشق بجز ای من نیست
وز اهل محبت به پریشانی من نیست

در عشق تو از سر گذشتن علمی باکم
صد حیف که [illegible] کی تو و من عاشق پاکم

امروز نه چون گل ز تو با جامه چاکم
وز دست که از خنجر عشق تو هلاکم

عمریست که در راه تمنای تو خاکم
حاصل که [illegible] کسی دیده نباکم

مشتاقم اگر تو با خود خبری داشته باشی
[illegible] دیده دل عالم نظری داشته باشی

این عشق بجز خانه براندا ختنی نیست
جز زخمی [illegible] آن بلا باختنی

وین مهر بجز سوختن و ساختنی نیست
جز از علم آه برافراختنی نیست

چون شمع بجز سوختن سرباختنی نیست
جز سوختن و کشتن دیگر [illegible] نیست

گیرن باده مقصود ازین جام بخورد
این جام طرب هیچ کی آشام بخورد

مپسند که بی جرعه جام تو بمیرم
یعنی ز غم ذوق کلام تو بمیرم

بی سلسله غالیه فام تو بمیرم
چون مرغ گرفتار بدام تو بمیرم

در آرزوی باده تمام تو بمیرم
گر کام تو اینست بکام تو بمیرم

هر دم ز تمنای رخت زار تو ان گرد
بی مهر تو یکبار دگر صد بار تو ان مرد

در عشق بجز خاطر غمناک نگنجد
جز از دل پر ریش و جگر چاک نگنجد

خورشید محبت که در افلاک نگنجد
در مطرح آلوده هر خاک نگنجد

این نور در آیینه ادراک نگنجد
وین نقش بجز در نظر پاک نگنجد

از خون جگر رنگ اگر باش غزالی
ور اشک ادب پاک نظر باش غزالی

ای لبت در سبزه خط برق درخشان بهار
بی خط سبز تو اشکم باشد باران بهار

چهره ات گل گل گرده از می مجدم رتق باغ
وز عذار چون فشانت تازه شد جان بهار

خیمه عشرت چو گل در باغ زن کز ابر باز
سایبان بها در هوا گردست سلطان بهار

کرده پنهانت زیر لاله ما در رنگ
اطلس زنگار از خلعتهای الوان بهار

هر درخت از شاخ [illegible] در هوا گرفت | [illegible] سبز [illegible] بیداری جوانان [illegible]

باز زد دامان چمن نشو و نمای سبزه را

پر گهر کرد دست شبنم خوشنمای سبزه را

سبزه گم برد پای زنگاری بمن دارد چمن
این قدرها بر دو از برگ شکوفه [illegible]
حوض را فواره نبود [illegible] از نقاش صنع
گشته در آیینه آب سر حیران نگر
نیست آن نرگس که چشم فتنه جو دارد بهار

جا بجای آن دارد که با گردون سخن دارد چمن
گر نه داغ لاله در دل همچو من دارد چمن
متصل انگشت حیرت بر دهن دارد چمن
خیر لب از رنگ و بوی خویشتن دارد چمن
نیست آن سنبل که زلف پر شکن دارد چمن

شبنم افشان گشت ابر و شانه زن شد باد هم

جعد سنبل شد پریشان طره شمشاد هم

باز خرم شد چمن از قامت رعنای گل
گیسو پر حلقه در پای [illegible]
بر سر شمع زمرد رنگ گوی شعله است
سینه هر سبزی [illegible] از عمر دراز
ساقیا می ده مرا زان سبزه جولانی [illegible]

خلعت سر سبز آمد راست بر بالای سرو
با مشک سایه بر دست این دریای سرو
پای بند روی [illegible] جا بر زمین گردد سرو
کسوت خضرت گوی خلعت خضرای سرو
باغ را پیرایه شد چمن پیرای سرو

بر بساط دشت طاس لعل گون لاله چمن

سود [illegible] روی سبزهای گلشن زار چمن

از صفا مانند [illegible] شکری دارد [illegible]
خورده است از عکس رنگ ارغوان [illegible]
آتش او هیچ روشن میکند [illegible] باد
نقش ها از عکس برگ خود کند بر روی آب
برگ او زار پر تو خورشید چون درهم

گر نه از بار [illegible] خویش [illegible] دارد چنار
زان بدست [illegible] وحشی [illegible] دارد
بر سر آتش عجب خاکستری دارد چنار
در هنرمندی عجب دستی [illegible] دارد
[illegible] کمت [illegible] دارد چنار

دید در شبنم لب گوهر فشان غنچه را

مهر آن پر کرد باغ از زر دهان غنچه را

در سحاب نیزه دارد برق رخشان ارغوان
بر خلاف آنکه می بینم آتش بر دود
ارغوان [illegible] آمد پای تا سر [illegible]
سینه علم کرد از صنوبر [illegible] برگردون باز
از ره با چمن بوستان آمد دو کان جوهری

جا بجای آن دارد که ریزد خون ز مژگان ارغوان
[illegible] از بالای [illegible] آتش نمایان ارغوان
این سبزها چون تو اند کرد پنهان ارغوان
سینه گلگون خویش از باد [illegible]
لعل [illegible] شاخ مرجان ارغوان

بلبل آمد سوی گلشن از پی دیدار گل

تا بسوزد خویش را بر آتش رخسار گل

بر فلک زد بارچه آسمانی نارون
سینه [illegible] از هر طرف بر روی عالم [illegible] نارون
لیکن آن سبزی که گردد از فروغ خورشید رنگ

گر دهد ابری هوای کامرانی نارون
تا شنید افغان باد [illegible] روان
تا کند در صحن گلشن زرفشانی نارون

[illegible] برد [illegible] شد ز اختر های [illegible] ای نازدان

از جوانان چمن [illegible] افلاک [illegible] کار آن گرد [illegible] نازدان

بشد لب دوخته از نیزه های بلبل نغمه سنج

چون شنید آن مژده گشت بلبل نغمه سنج

عطر باد صبح را اسباب دارد بید مشک	با قبای پر ز مشک ناب دارد بید مشک
خوانده اند از دود آن سجاده چون سالک [illegible]	بهر آن جا بر کنار آب دارد بید مشک
با وجود آنکه کوه افگند قاقم را [illegible]	پوستینی در بر از سنجاب دارد بید مشک
بیشتر زاینده [illegible]	پارچه اخر گوش را سیماب دارد بید مشک
بهر نقاشی [illegible]	گر شعاع مهر [illegible] دارد بید مشک

با فلک زین نخل نازک سربلندی میکنم

در گلستان معانی نخل بندی میکنم

نخل بست [illegible]	[illegible] زین معنی سر نازک نهالی خامه را
گشت [illegible] خامه زین سلک گهرهای [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
خامه من بود پولاد [illegible]	[illegible]
گوش [illegible] چون صدف گر گوهری [illegible]	گوهر افشان [illegible]
باغ [illegible]	از خزان [illegible] گلستان معانی [illegible]

در نامه من به بین سخن چیست	این مرده زنده در کفن چیست
نوروز بیت درین سیاه بوستان	نطقی عجبی درین خموشان
چشمیست از او بجو که [illegible]	اسرار سفیدی و سیاهی
از شب فنا خطای [illegible]	بر میکده بقا بر [illegible]
ساقی ز لب تو می پرستیم	مستان صبوحی الستیم
زان می که لب تو داد ما را	بشد هر دو جهان ز یاد ما را
مایم سر و دشت خوانان	[illegible] آستین فشانان
می را زده ی پرست گشته	ساغر کشیده مست گشته
ای صومعه ای گشت دیده بیم	ای دوزخ و ای بهشت دایم
ما را چه خبر که عالمی هست	در عالم خاک آدمی هست
جایی است حریم عزت ما	کانجاست فضای همت ما
هر ذره در آن جهان جاوید	روشن کن صد هزار خورشید
ساقی قدحی که دردناکیم	وز درد سپهر خورد هلاکیم
یک جام که در گلو نفسها	گردیده گره ازین جرسها
گردون که محیط موج خیز است	غربال کبود فتنه بیز است
بستن [illegible] کین گریوه تنگ	گردست [illegible] سنگ

[illegible] / زین گرد که ... [illegible]

[illegible] بر روز کاران / کز ... بر روی ... [illegible]

زین سبزه که جسته از دل خاک / چون ابر نسیم صبح شو پاک

زین ماه و سبزه نو نیاز رنگ / بگریز که سر دهی کند سنگ

از هیچ مبین نشان نمانا / کالوده بگرد استخوانها

کش تا چه خبر که هفت پرده / در پرده ... چه کرده

زین برگ سمن ... [illegible] / کالبرگ به خاک خفتگان ریز

من گرچه دل شکفته دارم / در خاک گلی نهفته دارم

گلبرگ دلم ز تب ... [illegible] / تا بر اوج عموم شد چمنها

ای همنفسان ... [illegible] / یک دوست نماند از هزاران

افسوس که همرهان گذشتند / صحرای ... درنوشتند

ما مانده ... [illegible] / ... [illegible]

چون در گذشت ... [illegible] / ... [illegible]

آن به که ... [illegible] / ... [illegible]

رخصت ... [illegible] / ... [illegible]

آن بحر ... [illegible] / نقش دو جهان ... [illegible]

هستیم ... [illegible] / ... [illegible]

زادم ... [illegible] / زاغ از ... تا بام

... دلم از زمانه ... [illegible] / سلاب ... فسانه ... [illegible]

تا با تو غم زمانه گویم / سرزنش ... تا به کی گویم

آدم که شکوفه جهان بود / وین میوه ما در دهان بود

از صرصر چرخ ... افلاک / افتاد شکوفه وار بر خاک

نوح ارچه برای دفع طوفان / گردید سفینه ساز طوفان

زان آب ... کشتی / در قلزم خاک راند کشتی

آتش که ز انبیا دو تسلیم / ... ابراهیم

از مردن شمع آن شرفناک / صد بار ... بر خاک

داود که شد ... [illegible] / ... آتش ز آهن زره ساز

چون آتش حکم شد جهانسوز / شد درع ... آب از آن سوز

وان توسن بادکش سلیمان / می‌داشت به زیر زین فرمان

در راه ... عنانی / بر خاک زدش چنانکه دانی

عیسی که دمش به مرده جان داد / وز روح ... نشان داد

ز نور ... همچو خورشید / از دار فنا به چرخ جاوید

موسی که زدی دم از تجلی / بوده از ... تسلی

شد سنگ هزار کوه طورش / شمع سر ... نورش

[illegible]	[illegible]
بسپرد از این [illegible]	تو پیچ [illegible]
زان پرده که راز [illegible] کرد	در [illegible] پرده باز کردند
گر خواندی و کرولی را	لیک [illegible] را
دیگر همه پرده ساز گشتند	پرده پیش گرفته باز گشتند
بر خیز که بار قافله جاوید	زیرا برسند سوی خورشید
رو تیره شد و نماند نوری	در پرده آسمان [illegible]
آن مسجد راه جایگه است	تا در میان رو دراز است
[illegible] زن در ای [illegible]	تا زود برویم زراه ناموس
زان [illegible] که چرخ [illegible] ستاره	[illegible] بهار پاره
می [illegible] چو [illegible]	وین ما [illegible] حبس [illegible]
پروانه صفت [illegible]	چون شمع [illegible] جان فشانیم
از حال گذشته حال کردیم	جایی [illegible] کردیم
[illegible] زندگان [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

ما هم ز خلق تا دم [illegible]
در شهر [illegible]

صدای جوش [illegible] نخوت تو | علی قدر نبی علی قدرت جلا
زلال [illegible] روشن کرد | گر گیر در شعله [illegible]
[illegible] چوب را [illegible] | [illegible] الله
رسی نموده ضمیر تو از نور چه عیب | تجلی های حقیقت جمال حسنی را
بدان صنم که بر [illegible] | زبس پاکش قضا کو سن خوف [illegible]
بدان فناست [illegible] | چراغ شام ابد گرد عقل اولی را
به بستیاری فطرت که جاده [illegible] | نهد لباس نقوش و صور هیولی را
بمبدعی که با آدم چو علم اسما داد | بسوخت آتش غیرت ملبس [illegible] را
بدان کلیم که بر حیات مرده دلان | ز لطف خود دم جان بخش داد عیسی را
بدان جمالی که از نور [illegible] | شراب هست او مست کرد موسی را
بمصطفای معلا که کرد [illegible] جان | لباس [illegible] جلوه گاه اسری را
که هم نهاده ام [illegible] | چو عاشقان سر [illegible] کلاه دعوی را
نزاع را [illegible] | دو فرقه اند طلب کردن و دنیی را
مرا گوی [illegible] | که [illegible] باز ده [illegible] ریاض علی را

[illegible] چو گفته اند طلاق
چه جای [illegible] دنیا نعیم عقبی را

کمال [illegible] این بر تحقیق / ندانستند حقها دود و فرقه
یکی قطره است این از بحر وحدت / همه در قطره گشتند غرقه

بهر از اک [illegible] حقیقی [illegible] / چند به ز اهل کشف مر آن محتاج بود
لیکه ما [illegible] غزال [illegible] حق / [illegible] به صد به [illegible] محتاج بود
ورد علم [illegible] فیلسوفانی جز فنا / [illegible] ندیدم [illegible] مستند محتاج بود

[illegible] علمی [illegible] افلاطون / در [illegible] کرده ایم آزاد
قبل و قال [illegible] می باشد / [illegible] کوشش کرده ایم آزاد
آنچه اکنون تو یاد [illegible] گیری / [illegible] کرده ایم آزاد

هیچ [illegible] که در آن [illegible] / [illegible]
[illegible] علمای [illegible] فضل شود / [illegible]

گرده چرا [illegible] / [illegible] تمام شود [illegible] بود
[illegible] زحمت [illegible] / چون [illegible] کرد [illegible] بود

به مشرف [illegible] بهر دو در را / زر [illegible] موزر اطراف
تکلف مکن [illegible] صواب / تصرف مکن جز بقدر کفاف

ز عدالت مکن نگویم ترا / کوشش کن گر جا [illegible]
تا نباشی دیگر از آنچه خود / هرچه باشی در حقیقت [illegible]

[illegible] دیدم [illegible] گفتم / کای تو آگاه از قضا و قدر
چیست در بحر و بر [illegible] / روی این تازه دیده آن [illegible]
[illegible] از بسیط خاک [illegible] / [illegible] قضا از محیط [illegible]
[illegible] او ز لطف آسان گرد / گفت البحر [illegible]

عمریست تا مسافر اقلیم عالمم / گوشید در مجلس احوال [illegible]
جاسوس عرصه ملکوتم [illegible] / بگشا د چشم و گوش فرو بسته ام [illegible]
از قول و فعل خلق [illegible] / گوشم چها شنید و چها دید چشم من

گر تو مقبول مردم نیکی / هیچ ز بان گر بدیت گوید
همچو نیکان از آن حذر مکن / گر بدت نیک و نیک بد گوید

این که نادان و زنده می‌گوییم / [illegible] بدلا
بنده آنکس که هر چه غیر حقست / بزد آید ز دل بر نه والا

برگلستان سخن بگذر که بینی رنگ رنگ / دست ادراکت اگر کوته نبود از شاخسار
میوه‌ها از شاخسار عشق و عقل آویخته / اندکی بهر ضعیفان بر زمین هم ریخته

مردم نادان زروند از پی دنیای دون / هرچه تو بینی فناست لیک بر [illegible]
کوشش دانا بود بهر سرانجام نیک / ثبت بود تا ابد نام بود نام نیک

بخیلی گر شود در بحر زر غرق / درین غم عمر بوتیمار گذشت
کی عید زار از دست خودیم / گر آبی خوریم دریا شود کم

از عدم هر کس که آمد جانب ملک وجود / ما ز مرگ خود نمی‌ترسیم اما از [illegible]
بازش از حکم قضا معدوم می‌باید شدن / [illegible] دوستان [illegible]

بجنگان از سخن هر اساسند / در این گنج را فتوح کلید
طمع خامان دلی هر اشان [illegible] / جز بدست خداشناسان نیست

نوبتا نسپارند بر تو آسایش / دست در دوی مزن گرانان

هر خطی که غلط نویسد بشر / بد مبیناد هرگز از گردون
نیست باد اگر ادیب است دیگر / کاتب خوش نویس در اسن نویس

شیره جان صاحب سخنست / نقطه‌ها نیست هر طرف بردی
شهد این نظم نزل می‌جی / مگسانند گرد شیرینی

این نه دیوان بلکه خوان نعمتست / ذایقه عقلست اگر داری بچش
گر تو نای سایه از خورشید بر / گر نمک دارد بجو و گر نی مخور

شاعر نه آنکس است که بر سفلگی / دیدیم بس کسان که نشاندند از کبر / لطفی اگر بکنی از ایشان مکن
جز دوری ز عرض و شرع بود پیش شاعران / بستند چون کمر ز پی کین شاعران / اندیشه کن ز آتش سوزنده شاعران

عارفانی که زنده اند بنقد / لیک چون از نظر نهان گردند
خلقشان خوار در زار می‌پندارند / خاکشان زار [illegible] می‌سپارند

هشتش چنبه کرمه پیش نیست و لیکن	وقف ما را ابتر از پهلو است
ای گذشته بجو استادان	هرکجا در شعر استادان فرودمانی سخن
نقد دانا کز بیانی زود گیرد معنی نکو	اصطلاح و لفظ و معنی مبتذل
ای که اشعار غزالی خوانی و گویی جلیل	گرچه نیکو نیست شعرش لیک بیند عیب سخن
بد نکو گر نیک می بینی که در قانون	بد نگو با هیچکس گو نیک می بیند سخن

غزالی در حضور اهل معنی	نمی باید شدن از خویش غافل
کرا ابله کرد در مجلس نوشت	وگر بالانشینی گرد جاهل
جاه دست او به روبار بر طمع	کلو [illegible] و سنگ زل
بجو پیدا بروی از خاک دانا	[illegible] مردمی باز [illegible] غافل
همان انگار گو حکایت معدوم	چنان شیدا ازو گو نکت حاصل

در کتابت چون بعلت سهو واقع شود	نامه عمر تو اگر هست سهو ار ...
بر تراش این نقشهای سهو چون از باقی	[illegible] در وقت حضور از نامه [illegible]

ای بزرگان روزگار مرا	از شما نیست جود و جاه طمع
صفتی از شما طمع دارم	کان بود لا یجوز و لا ینفع
از ازل هر چند آید شعر روی چه حسن	در نظر هرچند باشد نظم را حسن قبول
عاقبت چون فطرت خود [illegible]	کاتبان بد نویس و مطربان [illegible]
از ریگ تیه است برین سوی آب	در اشک خویش آب زرین [illegible]
هر جنس [illegible]	اینجا [illegible] ریگ روان [illegible]

هست روی زمین بدیده عقل	پاره گرد پاره سپاه [illegible]
ای ز دل بحر چه هیچ [illegible]	از سفر گرد نای عالم کل
چند کن چند تا رسی آخر	سوز کرد نای عالم کل

در بزم جهان بهمین غزالی	هر جام که میدهند خوب است
کم نام شدم مرا حریفان	هر نام کری نمیپسند خوب است
کام بخش [illegible]	گر برای طرب نوش کنیم

دو سه روزی که در جهان باشیم — منت هیچ زن علت نکشیم

خدا اسری تعلیم داد و قلم — بگنج نامه داد آن راز خانه

طلسم آفرینش را کش بدید — اگر یابد کسی این گنج نامه

بحمد الله بنوک خامه فکر — گشودم قفل گنج جاودانه

نهادم از گهرهای معانی — درین گنبد خزانه بر خزانه

ز بس نقد سخن کز دل فشاندم — فلک را گر دم از وی گنج خانه

جهان شادست ازین زیبا حکایت — فلک در چرخ ازین افسانه

ازان کمتر شنیدم نقش این راز — که خوشتر نبود درازی فسانه

طلبکاری همی یابم دگر بین — بود در شاعری با این بهانه

اگر رفتم ز گیتی موج فکرت من — ز گوهر دل گهر تا بر کرانه

چه حاصل چون بود گوهر دو در — یکی گنجینه نو ابیات زمانه

خود آن مرغی نیم من هم درین باغ — اگر گردم جمشید بهر آب و دانه

بحمد الله که چون عنقای کید شد — همای همتم را آشیانه

خیالم منسوخ بغفرم که هرگز — همی دانم که عالم هست یا نه

ز دریا می فشاندم بر ساحل گران — چو آید کار در دام های بخیلی

برای عبرت اسمای الهی — اگر بخشند ادل فیض معنی

چو از دین که او فیاض دین است — روان سازند کشتی سوی دین

بود در چشم ما آن تیر پیوسته — بر آب معنی جابجا الف لام

نقش با دست و نقطه بادبانش — طرازش گشته بسم الله مجری

چو نقطه زبر کشتی لنگر افکن — که زین بحر یابی در معنی

فلک قدر از سمای تو پیداست — فروغ آفتاب کبریائی

توان چون آب گرد آشیانه — بهر کس دم بزد دم در جوانی

زمین بوسست طشت و آتشی — که می شویم دگر دست از گدائی

بهر آگه شنیدم ای قیصر ... — گر بیا کان دل تو معنا دست

بر فراز شهپور ابد الست — در کنار رست سکون او تا دست

صفت این پاره خوب گشتی بنام — گفت تعلین سالک با دست

صفت آن نقطه پیچیده کرد — هر کس شب است که بزد در دهان

مغز هر بیضه بست در آتش

وان ازین گشت همچو آبروان

غزالی شهد نظم ار خورد دل | نیاید تا ابد انگشت لیسی
دهم سر رشته حرفی که کاتب | که مو بشکافد از باریک ریسی
نکوشد تا غلط کمتر نویسد | گر از دستش نیاید خوشنویسی

نظم سنجیده بی مثل نه اینست کرا | گاه گاهی بتکلف مثلی میگویم
دعوی شعر نداریم غزالی بکسی | این قدر هست که گاه غزلی میگویم

غزالی عشق ز اسان لاابالیست | که با او لاف مشرب زود باشد
چنان بی قید گشتم در ره عشق | که بی قیدی بر من نیز قیدست

عیش صحبت بسی نکوست ولی | صحبت نیک و بد نمی ارزد
با بدی یکزمان که باید بود | بهمه [illegible] ابد نمی ارزد

غزالی یاد کن از حال فطرت | بعجز و فزالی خود نمی‌بین باش
مشو مغرور عز و جاه و [illegible] | چو آگاهان ز آیاز و پوستین باش

ای یار دروغ گوی صحابت | باز هم بدروغ رنجه گرگو

حاصل که من از تو غبن کشیدم | اجزای مرا شکسته کردی

چون غزالی صاحبا در پیشگاه چرخ پیر | جز دو رنگی از پلنگ آسمان [illegible]
خواب خرگوشم بهوش [illegible] | بالشی چون شیر [illegible] همراه

کی تیره شوم ازین غزالی | گر طعنه هر خسیست بر من
من بخت رمشق گو دکانیم | زین گونه رقم بسیست بر من

ای چو جالینوس از فیض ازل | منصبت ذاتست با نواع علل
تمت کرد از جهان سایل [illegible] | با وجود علت جاه و جدل
تا کلیم فقر نا م چون کلیم | خلعتی خواهم ز کسوه‌های نال
پیچ یا پاسم سرخ بر روکن آنکه | در ره ال غبار رنگ زوال
چشم بخت در دو کین لاینام | ظل جاهت در دو عالم لا یزال

چو در ذات بکبر با حیمت | بنده را جود کس نمی باید
غایت جود هست آمرزش | وین بجز دست کس نمی آید

ای زبان نیست خانه زد برو | هر چه کردی همه بجای تو ماند
در مکافات خانه دیگر | بد و نیک تو از برای تو ماند
گر تو یکی زبان مردم دهر | لب الله هر در ثنای تو ماند
در بدی در زبان خلق جهان | من جان و بد در قفای تو ماند

بیرون ز جهان هم لقا نیست ترا | در جنت و جنتی جای نیست ترا
گویند که هر جا روا نیست ترا | سبحان الله چه هر جا هست ترا

در کعبه همین خداند ایم ترا | بیرون ز کلیسا بدانیم ترا
چون در دو جهان عارف معروف تویی | دانیم چنین که ما بدانیم ترا

ای ذره تو هیچ زبان آنها | پیش تو یکی صفت و ثنا خوانها
هر چند که بیشتر تفحص کردیم | تا در آنها فزود حیرانیها

ای گشته عیان دمیدم از آنها | همچون حباب قشر م از آنها

در ذات جهان سرشته آیینه‌ها
من نیز یکی آیینه‌ام از آنها

بود امید نجو نادر از دو نها | احیان قدیم پر دکی سر خلا
تا کاره نقش شان حق خود خلا | گردند رخ از خدا اعجر ای ملا

در حسن و جمال می‌ستایی خود را | آراسته کرده‌ای رهایی خود را
چون نیست کسی دگر کنایت رو | پوشیده بخویش مینمایی خود را

حقیقت شراب و ساقی و ساغرها | پرورده بحر عشق شد گوهرها
شد از کمر عشق بلند افسرها | زان پیش کسی فرو نیاید سرها

سودای تو کرد از دو جهان فرد مرا | واندر طلبت ساخت حیران گرد مرا
از کتم عدم جانب اقلیم وجود | قلاب محبت تو آورد مرا

در زنده تو آن یافت خدا بها را | [illegible]
در هر چه لباسهای فاز دید | تا [illegible] جامه چه گین ترا

در وادی فقر و نیستی رو ست مرا | با خیر و شکستگی خوش است مرا
گفت اشتر مست خوشتر دوست مرا | در پای دو کون تا زانوست مرا

ای کرده ز سیم بازلب دعوی را
پوشیده ز جهل دیدهٔ معنی را
بر داد جبا زی فرو این را
نشناخت شب تار شب دیجی را

ای کرده بزرگ پیش دم خود را
اگر خورده شوی جان بری از تیز قصبا
بر پشه مخور د ز صد تیر سگی
در سل ز صد تیر سگی [illegible]

گر آرزوی جنت اعلی است ترا
در دست دهد بان تسلی ارنیست ترا
زین مرتبه جای خرمی نیست ترا
بر خنده خویش گریه او لیست ترا

بیرون ز طریق گفت و شنیدیست ادب
در خاتم مردی نگینیست ادب
در مجلس عشق اگر درون می آیی
از خویش برون آ که کمینیست ادب

عمری ز وجود دلم بخون زد شراب
خود عقل مرا بهیچ نشمرد شراب
گفتم که بگوی مرز و نشان زروم
تا چشم بهم زدم مرا برد شراب

ز اندازه برون اگر بگویم گفتست
وز ابر افزون اگر بگویم گفتست
ای دوست بجز زن دل ما کرد نگار
ز دست تو خون اگر بگریم گفتست

آخر چه کنم آه دوزیم ترا
وز آتش سینه بر فروزیم ترا
گر ابر شوی بگریه ات غرق کنم
ور برق شوی بخنده سوزیم ترا

دارد به ز بر چند تو ای اهل کمال
آن به که گریزیم از و مرحالا
امید که در دین شود از زلال
صد بار دگر لیسیما سالا

نور نظر عاشق مسکین عشقست
صاحب نظر از آمد این عشقست
از دین و دنیست چون پرسند بگوی
دنیا عقل است پیش دین عشقست

هر لحظه رسید نغمه از گلشن ذات
آر این نوبت اما دیگرست
زان همه دم عشق همین نوبت است
غافل نشوی ز انتخاب [illegible]

ای شعله نور شید رحمت لمعه ذات
مشکین خط و خال رقم نقش صفات
هر کس که بمعنی جمال تو رسید
هیچ لمعات دید و شرح آیات

ویرانه که بود آکنی معارف است
اگر گنج [illegible] شوی شما دست
از نفس اگر خلاف دست [illegible]
میدان به یقین که فرق ما دست

این کوزه که کوزه‌گری در وی نگریست	هر ذره او ز خاک صاحب نظری است
ای کوزه‌گر از کوز نباشی غافل	کین کوزه هم از خاک تن کوزه‌گری است

ملکیت جهان گر صد سلیمان دیده است	هر هست گر صد هزار خاقان دیده است
صورت گر صد هزار کشتی بشکست	تو هست گر صد هزار طوفان دیده است

ز آسمان نتوان به کام بردار نگر	رایات هستی برافراشته گیر
ملک دو جهان ز خویش بنشسته گیر	آخر ز جهان رفته و کید اشته گیر

آمیزش مهر اتفاقی معلوم	آمیزش مهر اتفاقی معلوم
گر با همه جاهلم دانش بالا	ور با همه فاضلم باقی معلوم

پندار وجود هستی می‌پندارد	این دغدغه خود پرستی می‌دارد
یکجرعه هنوز خورده آمد وی	این باده بقدر مستی می‌دارد

تا ذات تو ماند ز بلیات مصون	بس قافله دعا که شد بر گردون
صد سنگر که زیر خاک آئینه گون	گردید دعا تا با جابت مقرون

شاهان چند گرد بهم ملوک	دشوار بود بلا همه مکرو ریلو
ایشان همه مالک دوزخ الی الملوک	وحشیش بود الناس علی دین الملوک

در راه محبت گر از آن ماه غلط	باز نبود و نکر به غلط آید غلط
رفتن بپرسش سپید الکاه غلط	شه زدی که میشود راه غلط

آنم که اگر بالا رسید نوشتم	گر چه ره گر حیف رسید نوشتم
اگر راست دگر غبار سپید نوشتم	هر چیز گرد نما سپید نوشتم

از دیده نبود آنچه من میدیدم	[illegible] ای ازک خشن میدیدم
دیدن نیک [illegible] همه از چشم تو بود	هر چیز بچشم تو بنشان میدیدم

آن نقطه که گر خط و گردون خط	[illegible] ار چه در حده سطر
از چاره مرکب از کجی را غلط	[illegible] مرکب [illegible]

می ده که وداع خود و هوش کنیم	[illegible] فراموش کنیم
از کشتی و صبا نه چه مستی خیزد	[illegible] نوش کنیم

ای باد صبا ز ما بجانان برسان | یک نکته ز حال ما بدامان برسان
زنهار مبر زبان که دانی زنهار | حرفی بجز از زبان بی‌زبانان برسان

ای جان ز غمت بناتوانی مشتاق | دل وصل ترا چنانکه دانی مشتاق
مشتاق توام و تشنهٔ شربت وصل | چون تشنه به آب زندگانی مشتاق

روزی که ز ظلمت سرا خاک روی | دامان ز جهان فشانده در خاک روی
باید که ز آلایش تن پاک شوی | جهدی بکن ار پاک آیی و پاک روی

زنهار بملک آرزو راه مکن | وز دامن فقر دست کوتاه مکن
بر خدمت عارفان آگاه نشین | گفتیم ترا تو خواه کن خواه مکن

از پیش من آن دلبر جانی بگذشت | آن مایهٔ عیش و شادمانی بگذشت
گفتی که جهان گذشت یار از تو | بگذشت چنانکه زندگانی بگذشت

افسوس که آن نخل جوانی نه بماند | آن تازه گل از باد خزانی نه بماند
آن شاخ شکوفه عاقبت رفت بباد | آن میوهٔ باغ زندگانی نه بماند

فوزی که طریق عشق تو میخواند ازو | رخساره بخون دیده میشوید ازو
گویند که او بد زبان گوید هست | ایمان دارم هر چه گویند ازو

یا رب گویم که من گناهکارم بر دو | از شرم گنه سر برآرم بر دو
با بسیتیم از انچه هست سر تیا | گر هست فویش شرمسارم بر دو

در عشق چو کوه قامت ما مون کرد | تا مون ز سحاب فتنه جیحون کرد
جیحون کر موج بلا خون کرد | یک قطره دو زان که بر دو چون کرد

این نظم که زو شعشعه بر ماه رسید | فیض سخنوران درگاه رسید
خواهم که بتاریخ بخشش آگاه رسید | بینی که بگوش حضرت شاه رسید

با هم بسبان موج بر سطح نسیم | بر هم زده جنبش دریای قدیم
از هستی ما حیثیت برپا نخورم | تا مجو حباب میزنن چشم بهم

بر شعره و جو بسپر میکیدزم | آهسته ز خانه بخانه در میکوزم
هر خانه که بیست اندر و آدمی | زود آن همه منجو سیم در بر میکوزم

قوی گرا

شاید که بهم وصل روا بینیم
بیچاره کار خود دوا می بینیم
چون در حرم وصل نگنجیم تو و ما
فرقی شنویم یا نکاحی بینیم

ای مرغ که تو محرم انجم و افلاکی
از آتش عصیان چو ملایک پاکی
آخر ز چه رو آن گونه که ای سلطانی
با این همه تو آن کرد که بی ادراکی

ای آنکه نداری به دو عالم ثانی
صد شکر که دانای من شیدائی
امید که چون بعجز گشتم عاشق
در خلوت لی مع الله هم گنجانی

بسیار ز کار خسته کاران دوری
با دانش خام خویشتن مغروری
صاحب نظران دینی و دین با حسن‌اند
آن طایفه را ندیده معذوری

عشقت که بود همچنان خواهد بود
آشفته حسن جاودان خواهد بود
روزی که ز نام خلق نماند نشان
عشق من و حسن تو همان خواهد بود

امید که جذبه اجلالی برسید
وز دوست تجلی جمالی برسید
یعنی که سبا از حرم وصل نوید
شاید که هما صفت خیالی برسید

خواهی که بسر رشته اقبال رسی
حالی که شنیده ای بآن حال رسی
بگذار و سپهر دولت و مه و شی دگر
پیش آر که زین شیوه با بدال رسی

گویند مرا که خوی با هجران کن
یا خاطر ما ز وصل شادان کن

خواهم که ز سودای بتان توبه کنم
کاری که نه طور عقل زان توبه کنم
لیکن چو آزاده مرا میدانی
تا او نه بدلو به جبیان توبه کنم

گویی که مرا کار بکامست ای دل
بر گوی که کار تو کدامست ای دل
کار تو تمام تا تمامست ای دل
سود زبونی که کار خامست ای دل

در راه گشته سر و جان بسیار است
این مرحله را خوف و زیان بسیار است
گر عاشق وصلی ز بلا روی متاب
در وادی عشق امتحان بسیار است

آنم که همیشه در بدر گردیده ام
چون باد بگرد بحر و بر گردیده ام
تا دیده ز روزنه زندگی نقش مراد
در طاس فلک چو مهره سر گردیده ام

آنم که همیشه راستی گویم فنم
نسبت بکسی نیست نه من در سخنم
هر چند که پیش عاقلان نابرسنم
ایشان همه بت پرست دین بت شکنم

جمعی شده اند ز سفسطه کیشان
قومی دگر از دایرهٔ درویشان
هر یک ز گمان خویش وارندان
من هیچ نیم گمان ایشان زیشان

هر چند بنای دیر بس عالی نیست
گویند پرست کنه ازو خالی نیست
ای زمره ... خوشحالی نیست
خوش یار ... خانه خالی نیست

گر هست مرا محنت و غم میدانی
النفس اگر دردی و اگر شادی
در هیچ زمان با کم ... میدانی
ای یار و تو در بستنم تو هم میدانی

دور از تو چه پیش شوق من بسیار است
ای لعل سخن گو ... خموشش
از دوری یاری ... بسیار است
ای جان جهان ... بسیار است

من دعوی ... دارم
ای آرزوی دولت دنیا دارم
گر خلق بگویند که سودا دارم
من از تو همین ... دارم

یارب تو ز فکر و ز جهانم برهان
خوش نیک و بد و سود و زیانم برهان
هر چند که آن دو عمر از آنم ...
هر وقت که آن رحمت ازانم برهان

تا چند غم جهان پر فتنه نشین
ما فات مضی ما سیاتک فاین
از رفته و نا آمده بر بند زبان
قم فاغتنم الفرصة بین العدمین

وقتی که نه در خور زبانست مگو
سری که نه لایق بیانست مگو
رمزی که نه شایستهٔ عقلست مپرس
رازی که ز جبریل نهانست مگو

از گفت و گوی نیک و بد دلگیرم
در دیدهٔ عقل و خرد دلگیرم
کی شاد شوم ز سیمیای دگران
جایی که ز کیمیای خود دلگیرم

بر لوح بقا حرف وفا ... نیست
از جام فلک عزیز کو ... نیست
مستان فنا ... نیست
وز خواب اجل امید بیداری نیست

در بزم وجود شمع و پروانه توئی
دریاست وجود ما و دردانه توئی
دریاست وجود ما و دردانه توئی
ویرانه دلست و گنج ویرانه توئی

اندر همه‌ات بگو که ما کی دررسیم
وز روح بگو که روح سر کرده است
از نفس بگو که نفس خود شیطان است
وز عقل بگو که عقل هم فرشته است

از دیدهٔ عقل با نهان چیزی نیست
بیرون ز زمین و آسمان چیزی نیست
حاصل که بجز از دو جهان چیزی نیست
الغقصه ورای این و آن چیزی نیست

آنکس که مرا ثنا سخن می‌گوید
مسخیت که عیب آدمی می‌جوید
فردا از زمین جز گلم [illegible] د
در صورت سیرت به پیش می‌رود

بحریست وجود و هر دو عالم در وی
این بحر چو شخص و هر دو عالم چو نی
هر چیز که غیر اوست موجست حبابست
با جمله نقش و نقش لا شی

دانی چو غزالی چه بکنم هیچ کسی
وز هیچ کسی هر ذره در آجون کسی
در راه بلای جبل سرگشته منی
در پیش هوای نفس افتاده بسی

معشوق که از هر دو جهان مستغنی است
هر بوده نبود این و آن مستغنی است
در معرفتش نه شرح گنجد نه بیان
رازیست که از شرح و بیان مستغنی است

تا کی پرسی ز اصطلاحات کهن
تا کی گویی حکایت بی سر و بن
تا در سخن زند عالم خسروی
خاموش شو از سخن که اینست سخن

ای زاهد اگر مذهب ما نشناسی
از هر دو جهان مطلب ما دانی
از مذهب خویشتن نگوییم ترا
عاشق چو شوی مذهب ما دانی

ای زاهد پرنار چه می‌باید کرد
ای شیخ فنون ساز چه می‌باید کرد
مستیم و تو زاهد که چه می‌باید گفت
رندیم و نظرباز چه می‌باید کرد

هر روز دهان عشق اگر کون آرد
گر جام می نشاط دگر خون آرد
در چشم تم از فلک که از یک چشم نیل
هر لحظه هزار سنگ بیرون آرد

بیدرد کسی و فا نبید امستی
کاری بجز جفا نه پیدا استی
چون بلوچی و بیوفاییت دانستم
رفتیم که قدر ما ندیدانستی

ای بیخبر از کار که کوزه گران
اندر تک دور وقت دو چون بیخبران
زین خاک قدم مکش که خوابانند
خاک تو بگردد زیر پای دگران

شد از دو چشم ... که سوخ میگذرد
بیگانه صفت ز آشنا میگذرد
اوی گذرد چو عمر و من میگویم
عمری تو که چون باد صبا میگذرد

شادم که طریق از دو بر قوم جداست
از زهد و ازو ظلم او در آفاق صداست
لطف و کرمی با و نما بنگر او
گر یاد کشد بر روی زمین است گدا

اشکی دارم که سنگ خون گردد ازو
آهی که سپهر سرنگون گردد ازو
شوقی که دل فلک فزون گردد ازو
عشقی که جهان ذوفنون گردد ازو

کی میخواهم که اهل دردم گویند
در کسوت صلاح و زهد فردم گویند
خواهم سبب کی شهره ایام شوم

من چون گویم تو جام روشن گشتی
در داغ نجوم ز فرقت تو گلشن گشتی
دوری تو چه دانی که چه میگویم من
از دیگ جو آتش چو چمن میگشتی

صد رخنه دلم از داغ طلب سوخته شد
در سینه شررهای غم اندوخته شد
عمری بنفس سرد دم از صدق زدم
کین آتش دو درنگ افروخته شد

گر اوج از اوج ثریا گذرد
چون لب برصفی سند بر آستانه گذرد
با همت بر قطره چه داند پر عشق
مرغی که چو باد از سپهر دریا گذرد

جز باده می آشام ندارد چیزی
وز حاصل ایام ندارد چیزی
مانند حباب بگذران عمر که او
تا هست بجز نام ندارد چیزی

پیرم که چو من بهتری نتوان یافت
در ملک جهان در بدری نتوان یافت
چون تشنه عشق نقد بکان بکف
جسم بنگر که از من بتری نتوان یافت

خود را مشمر لحظه که جای اینست
در مشرب عشق ناتمامی اینست
بدنامی اهل عشق چون نام نکوست
بدنام شدم که نیکنامی اینست

با جامه زرق میشود دیگر گشت
زشتست در آمدن با این کسوت
بستان می ناب دیگر از آتش و ...
کین آتش دو رفت دان تو ...

در دیده ز هجر اشک مالی دارم
بر چهره ز غم گرد ملالی دارم
از ضعف تن ز هجر خیالی دارم
دور از تو چگونه گرچه حالی دارم

ای شیخ چه بینی چه راز داریم با تو
صد قصه عیان که اندر ایم با تو
در پای که کمال عشق و جنون من و تست
سرناز و کمی نیاز داریم با تو

در دامن دشت مشید ما باده بدست
یا بیم سری از جا و شه در بیشه
دین نقش بر وکر چه بود در مستی
صد شکر که اسرام مینا در بشکست

اسرار دو کون یافته نتوان گفت
این از نظر تو پنهان نیست نهفت
چون درک سخن همیکنی لب چه گشود
خود خود مرا دگر مرکان نهفت

ای عقل ترا با من دیوانه چه بحث
سبوی از ایر بتخانه چه بحث
پیمانه و باده
ای شیخ درین حدیث زندانه چه بحث

در عشق بجز رندی و مستی همه هیچ
بی عشق همه هو و هستی همه هیچ
در مذهب نیستی چو هستی گرفت
سوگند به نیستی که هستی همه هیچ

ما بر فلک از فنا قدم نهاده ایم
اسباب وجود را اصلا زده ایم
از هر چه نه او دست کوتاه کرده ایم
بر هر چه جز او ست پشت پای زده ایم

سودای

سودای سر زر و تاج و کمر هیچ
اندیشه مفلس و تو انگر هیچ
ای که ملک هستی جاودانت
چون تیغ نظر کنی تو دریا ت موج

تن یافت ز ازل نشان از نهان
جان دید نشان دل پنهان
دانی که تو بر یار ما چه گوید چند
این در سر ما رفت و آن در سر

پرهیز دم اگر چه فزود صلاح
دامان مرا نجیب آلوده صلاح
گردانده جوش دو دولت ایام
چون عشق مرا خوانده درین بود صبوح

در چرخ فلک نکو کرو کامی نیست
بیرون ز طلسم آسمان رامی نیست
در پرده هر ذره حجابی گرست
افسوس که در زمان آگاهی نیست

انجم همه اسرار درون می بیند
راز تو درین مجمع نگون می بیند
در سینه آسمان چه پنهانی
چون شیشه درونش از برون می بیند

آنکس که سخن از صفت و ذات تو کرد
خود را ... خویش مرات تو کرد
او هم ... نکر کرد م تو حسب تو زد
نفی بودی مکر که اثبات تو کرد

سیا ... ملک [illegible] ... [illegible] آگهی تو دا
تا کی بکند آیا [illegible] ... سنگها ... آنکه هر چه خواهی تو دا

عمری که بیا مده و دنیا آمد ماست ... [illegible] زیر ون
چون دقت دو نیم گشت و هیچ نماند ... تنهایی [illegible] گر ... هست

شوان غم خود به همنفس پوشیدن ... وین شعله آه از کسی پوشیدن
زیر مژه خون دل نهفتن نتوان ... آتش نتوان بخار و خس پوشیدن

مردان که درین ره ادب آموختند ... [illegible] ادب هیچ [illegible] دوختند
بر عیب کسی دیده از آن نگشودند ... گر [illegible] هر چه بد اوست دیده بر دوختند

روزی که به یار وصل طلبی میکردم ... زان گریه [illegible] عاشق [illegible] میکردم
خندان خندان او ز برم می‌بیند و من ... گریان گریان [illegible] میکردم

سلمی بگوید که نقد گنجینه من ... صوفی گوید که دلق پشمینه من
عاشق گر [illegible] داغ در سینه من ... من دانم و هر که هست در سینه من

... ون اصول زین قاعده

ارباب کشف دیقین منثور و منظوم نو موسوم بسر ارگتوم که با شارت غیبی و بشاد
لاز پی مرقوم گشته امید که در نظر ارباب مواحید و اصحاب توحید تحسین یابد و پسندیده آید

بیت بازیچه این صحیفه راز ... باید از ... علم تو فنه بر روی
همچو نامه ... مثنوی از خویش ... بیانی فرد زروی ...

واما انا اشرع فی المقصود ... الملک المعبود

مرغی ز عدم رسید جولان زد و رفت ... چرخی دو سه در فضای امکان زد و رفت
از سر وجود حق صفیری عجبی ... بر کنگر این بلند ایوان زد و رفت

بدانکه مرغ اینجا عبارت از انسان کامل است و انسان کامل عبارت از لمعه آفتاب
وحدت که بمقتضا آیه کریمه ... بسرزمین امکان تافت و با وجود تعلق بجسم هیولانی

انسانی از ضیای ذاتی و صفاتی اصلی خود باز نماند و باشد چه غیر انسان کامل ز ازان قبیل
مرغیست که صفیر سر وجود حق از وی سر زند و مرغ از عدم اینجا مبدا است نه فنای محض عدم
مطلق چه زیرا که از عدم صرف شئی بیرون نیاید و فنای محض مظهریت چیزی را
نشاید یعنی تجلی ذات اقدس که از مقام اولی نشانی به جانب انسانی نشانه گشته مرغیست
که از عالم غیب هویت بجناح عشق و عقل ساحت لاهوت را قطع نمود و بفضای
عالم تعین و شهود آمد جولان زد و رفت یعنی حقیقت معنی مذکور در پیکر محسوس
معلوم و ظاهر شد و چون اجزای پیکر محسوس هر یک بواسطه حب ذاتی میل مرکز خود کردند
آن معنی از صورت بیدا رفت و رفتن معنی از صورت بیدا نه آنچنانست که مسافتی
شود چه وجود مطلق منبع تجلیات عبارت ازین معنی است که مسافت و مکان و زمان از وجود
هستی اعتباری میشر نیست یعنی این که تعلق پیدا کرده بود قطع کرد چون تعلق عاشق بمعشوق

چرخی دو سه در فضای امکان زد و رفت ... یعنی حقیقت این انسان که مدرک حقایق
اسمای الله است بواسطه تماشای آثار خویش که با احاطه اعیان ممکنات کرد
از کتاب صفات مو الید ثلاثه که مسوده سواد اعظم لوح محفوظ است و فضای
امکان که عبارت از مدت بودن ممکن باشد چون حقیقت انسان را که معلوم است
پیش از جلی صورت معلوم کردن علم خویش افزون بود محال همچون تحصیل حاصل آن علم
را یقین آورده از وی در صفت مجدد منظر کرد هر چند صورت آن علم که اعیان
ممکنه است نیز در علم بود اما نه چنین بود فی الحقیقت که حالا در عین زیرا که

انسان از ...

هم را از وجهی مغایرت است تا عین وحدت را احساس

ای سر وجود حق صفیری عجبی — سر وجود حق عبارت از علم است
که پیش از ظهور کن ذات مقدس ساتران بود و وجود حق فی الجمله بحسب مجاز معلوم است
چنانکه اهل شرع و ارباب عقل بر آن اقرار کرده اند و در حقیقت موجود نیست
که کنه خود را خود داند چنانکه ..

از غیر معنی خبر سر و صفیر عجبی یعنی آواز این مرغ که فهمیدن آن در غایت صعوبت
و دشوار است هر آینه مرغی که از آشیان وحدت پرید بر شاخسار کثرت نشسته
باشد در رمز مراد او سبب بی فکر و حکمت زرای خواهد بود که جز عارف منطق
الطیر نداند

بر کنگره ایوان ای برزد و زدنت

که کنایه است از غایت علو مطلق که راز حقایق وجودیست از مفهوم نکردد
و اسرار مقام محمود جز با و معلوم نشود و آن مرتبه او را بالا [illegible] است نیز بحسب
معنی و هم بحسب صورت اما در صورت مقصد مطلق که عقل کل است تا فوق فلک
الافلاک واقع شده که کنگره این بلند ایوان عبارت از وست که آن مرغ
این صفیر را که راز کون بود در وسعت بر زده و در معنی نیز هیچ مرتبه
از مراتب صفات حق از وی عالی تر نیست زیرا که میان او و ذات بحت
یک واسطه بیشتر نیست که آن عشق است

ای گشته نهان در تتق عزت خویش — بنهفته جمال خویش در قدرت خویش

شان تو مرا بی بصد و لیکن — پیوسته تو بر ذات وحدت خویش

مصراع اول اشارت بحدیث الکبریاء ردائی است یعنی بزرگی تو و شان تو است
ترا بر غیر تو که موجود حقیقی نیست چه هر چه بهر زبان بهر اصطلاح ساکنان ملا اعلی
و دور و نزدیکان صوامع دنیا از تو گفته اند فراخور قابلیت که تو با ایشان داده واقع
شده اما بواسطه آنکه این معنی بر ایشان پوشیده شده هر یک خود را عارف دانسته
از حقیقت حال که تو شناسای و بس دور افتاده اند و بسبب حجاب نقش و ایده
امکان کثرت اشیاء که صور علمیه ذاتست که ردای حضرت ذو الجلال جل جلاله
گشته چه نقوش را از آن جانب که رو بمبدأ فیاض دارند بواسطه قرب ملیه ابن نفسی
و رنگی نیست بلکه چنان در سطوت تجلی مستغرق اند که ایشان را از یک وجهی وجود
عارضی هم نیست چه جای صفت که با آن از مبدأ باز مانند اما نفس قدسی در می یابد که
بواسطه سرعت تجدد تجلی ذات در هر آن نقوش از نمود فانی شده بهبتای دیگر
محشور میشوند در یافتن این معنی رفع شان پرده عزت اوست بتابید و مصراع
ثانی اشارت باین معنی است که مجموع لطافت اسمای حسنی آلهی که کل را از کنف عالم
اشیا معلوم میشود که جمال عبارت از آنست بنهانست در کثرت که صورت محض
قدرتست مصرع ثالث اشارت باین معنیست که شئونات ذاتیه یعنی تقاضای
وجود مطلق که در عالم قوت علم صورت آنست اینها ست که ممکنات از اخور
استعداد خود در عالم عقل و جهان نمود ار گشته اند

[illegible] وجهی مغایرت است با عین [illegible]

از سیر وجود حق صفیری عجبی — سر وجود حق عبارتست از علم است

که پیش از امر کن ذات مقدس باثار آن بود و وجود حق فی الجمله بحجب مجاز معلوم است

چنانکه اهل شرع و ارباب عقل بدان اقرار کرده اند و در حقیقت موجود است

که کنه خود را خود داند چنانکه

از دیر آشیانی شنیده صفیری عجبی یعنی آواز این مرغ که فهمیدن آن در غایت صعوبت

و دشوار است هر آینه مرغی که از آشیان وحدت پریده بر شاخسار کثرت نشسته

باشد در رمز مرا و سر بی تکلف و حکمت زرین خواهد بود که بر عارف منطق

الطیر در نیابد — بر کنگره ایوان ابد زد زبست

که کنایه ایست از غایت علو منطق که بر از حقایق وجود [illegible] مفهوم نگردد

و اسرار مقام محمود جز بالذات معلوم نشود و آن مرتبه ایست که بالا نیست هم حجب

معنی و هم حجب صورت اما در صورت مصدر نطق که عقل کل است تا فوق فلک

الافلاک واقع شده که کنگره این بلند ایوان عبارتست از وی تا که آن مرغ

این صفیر را که از آن کوی در دوست بر زده و در معنی نیز بیشتر مرتبه

از مراتب صفات حق از وی عالی نیست زیرا که میان او و ذات بحت

یک واسطه بیشتر نیست که آن عشق است

ای گشته نهان در تتق عزت خویش — بنهفته جمال خویش در قدرت خویش

شان تو مرا یابی بعقده لیکن — پیوسته تو بر فراز وحدت خویش

مصراع اول اشارت بحدیث الکبریاء ردائی است یعنی بزرگی تو پوشانیدنیست

ترا بر غیر تو که موجود حقیقی نیست چه هرچه بهر زبان بهر اصطلاح ساکنان ملا اعلی

و دور و نزدیک صوامع دنیا از تو گفته اند فراخور قابلیتی که تو با ایشان داده واقع

شده اما بواسطه آنکه این معنی بر ایشان پوشیده شده هر یک خود را عارف دانسته

از حقیقت حال که تو شناسای و بس در افتاده اند و سبب حجاب نفوس دایره

امکان کثرت اشیاست که صور علمیه ذاتست که ردای حضرت ذو الجلال جل جلاله

گشته چه نفوس را از آن جانب که رو بمبدا فیاض دارند بواسطه قرب ملک ابدی نقصی

و رنگی نیست بلکه چنان در سطوت تجلی مستغرق اند که ایشان را از یک وجهی وجود

عارضی هم نیست چه جای صفت که با آن از سبب ابا زبانند اما نفس قدسی در می باید که

بواسطه سرعت تجدد تجلی ذات در هر آن از خود فانی شده به بقای دیگر

محشور میشوند و در یافتن این معنی رفع شان پرده عزت اوست بتایید او مصراع

ثانی اشارت باین معنی است که مجموع لطافت اسمای حسنی الهی که تحمل را از کشف حقایق

استار معلوم میشود که جمال عبارتست از ذات بنهایت در کثرت که صورت محض

قدرتست مصرع ثالث اشارت باین معنیست که شیونات ذاتیه یعنی تقاضاهایی

وجود مطلق که در عالم قوت علم صورت آنست اینهاست که ممکنات را خور

استعداد خود در عالم عقل و جهان نمودار گشته اند

پیوسته بود بر انتقات وحدت خویش بعضی از این تمکنات را بجهت اختلاف

قابلیت در اینهای علم تو ظهورات مختلف باشد حقیقت ذات را نه تعدد لازم می آید

و تو شرح و قصه بعض تمثیل این مبحث است که میگویند او برابر منقار شور نهایت

و در هنگام آواز کردن از هر سوراخی نغمه غیر مکرر بیرون می آید در خور قابلیت

آن منفذ چنانکه ممکن است که یک شخص تمام سازهای که در عالم اختراع کرده اند

بنوازد و از هر یک صدائی در خور آن حاصل شود اما پوشیده نخواهد بود که آدم

اشاره به دمیت که نقش در منقار بود و سیده و منقار او عبارت از زمین

امکانست که محل اشیای غیر متناهیست پس این که گفته اند آدمی مستجمع جمیع صفات

و مجموعه آفرینش است و در برابر شخص عالم واقع شده از ینجاست و این دم

مذکور عبارت از تجلی و نفخت بینه است که چشم شخص عالم و حقیقت این نور نگرند

است بتامه تجلی و جه از اوج فضای وحدت بر ذوات اشیا که لازمه وجود مطلق است

و در گذشتن آن واحد این چشم بر در یافتن امور غیر متناهی موصوف شدن ذات

بصفات کل اکنون در می باید یافت که اگر فی المثل شخصی را شد و بازی مرغ قوی زود

آن مرغ او را پر داشته بهوا برد و بر بالای شهر عظیم بگذراند در غایت سرعت او را

آن شخص باز بنظاره اشیای آن شهر چه افزاید یا چه کم گردد گویا اشیای محسوس فی الحقیقت

در آینه ذات آن شخص بمثابه عکس عارضیست که بلحظه ملحه معکوس گشته معدوم میگردد

و معدوم گشتن هر جزوی سبب مخلوق گشتن جزو دیگر میشود چنانکه جز یک نقطه موهوم

با وحدت ذات [illegible] که امر اعتباریست ازل و ابدیت با غیر متناهیست اما این

مثال را چنان نباید فهمید که ذات در گذشتن است بر اشیا بلکه اشیا در گذشتن اند بر آن

ذات بآن معنی که ظاهر میشوند بر دو بواسطه اضافه وجود و دفع میشوند از دو بواسطه

رجعت بعدم اصلی خود کردن و مدت آمدن و رفتن ایشان که گذشتن است بر ذات و با وجود

این همه که آمده گذشته گویا هیچ زمان در میان نشده زیرا که حقیقت زمان که از وجود

مفهوم شده بمثابه دایره ایست که از نقطه جواله نمایه یا خط ممتد که از مهره جاری بنظر

در آید و نیست حقیقت آن دایره الا نقطه و نیست وجود آن خط الا یک چیز و آب که اجزای

دیگر تمام حقیقت است پس دایره غیر نقطه و خط غیر جزو نباشد از امور اعتباریست

و زمان را تا بجهان حقل مقدار حرکت فلک اعظم اعتبار کرده اند اما اکثر اعتبارات

ارباب عقل که بنور جذبه از ظلمات شبهات بیرون نیامده اند مثل دانستن حقایق اشیا

و ادراک کردن جنبش و آرام ذوات عالم اسفل و اعلا غیر واقع است چنانکه

هیچ عاقل قبول نکند که کوه در رفتن است حال آنکه

واقع شده و هیچ عاقل قبول نکند که آسمانها ایستاده اند بواسطه آنکه اجرام علوی را

در طلوع و غروب تابع افلاک میدانند حال آنکه اینچنین سیر داده اند

که دانا آسمانها و سموات گرد بر گرد عالم بر سر کوه قاف جسیده را از چنین قیاس باید کرد

ادراک کردن حقایق ایشان نه از برای تعقل اشیا چون قرار دادن عقول و نفوس و اجرام

فلکی و تاثیرات و اختیارات ایشان در عالم کون و فساد و آخرت و اجزای عرش [illegible]

ورفع او را بود در یافتن اسرار و محبت انبیا و تشرف ... اولیا
از تعقل عقل ... و انبیا است بالعکس ... از ولایات وقوف ... قایم عالم ...
... میرزا ... مشرب ارباب وحدت این گونه ... [illegible]
اصحاب انس و هیبت این نوع سخنها قدری پوشیده و مخفی بود که ذات حق
بر حق فاعل مختار است هر چه غیر اوست خیال و پندار آرای و نقش آن نیست بر ...
که جنبش بدن فارس از نیت فارس است چنانکه قدرت خدای تعالی لازمه ذات خدا
تعالی است و جنبش فرس نیز از حکم فارس است چنانکه فعل قدرت فی الحقیقة از ذات حق
است و جنبش دست فارس از قدرت فارس است چنانکه ارادت الله که حقیقت از ذات
ناشی میشود و جنبش چوگان از دست فارس است چنانکه فعل عقل فعال که از عقل وجود
می آید و جنبش گوی از تحرک چوگان فارس است چنانکه حرکت افلاک از عقل است ...
که در میدان امکان جا بجا بواسطه جنبش این گوی بر کف خاک پیدا گشته ظاهر می شود
که فی الحقیقة از کجاست آن صورت حکمت که از ازل ... افلاک و ...
است بتوسط حقایق مذکوره خط سعادت و شقاوت ازلی که ... احوال ...
میدان امکان کشیده شده فارس حقیقی را ... از جنبش دست عشق و چوگان عقل
و گوی افلاک معلوم بود و چون بواسطه جنبش دست عشق چوگان عقل گوی افلاک در گرد
آورد معلومات ازلی در مظاهر خود از علم بعین آمد چنانکه یکی را با وجود هزاران ساله
طاعت و علم بی نهایت طوق لعنت بر گردن نهاده شد و دیگری را با وجود ضعیف ...

افلا

وحدت امر تیغ غیرت بر سر پیدا آمده و این دلیل اختیار کلی است فاعل
مطلق را که کار او از دایره چرا و چون بیرون است

چون نسبت ... محالست ...   علم ازلی امر و نهی چه باشد

... از واجبی و منکر ... خارج ظاهر شود که آن نیز شاید ... از شیونات
ذات که در علم بر وجه چنین بود و اگر امر و نهی نباشد ظاهر نشود بدین وجه

بود آیینه وجود ... [illegible]   ... [illegible]
... [illegible]   ... [illegible]

یعنی پیش از امر کن که ماسوی الله از ... صرف ... عقل که ...
... بود ... حقیقت نه علم بود و نه عالم و نه معلوم یعنی جلای آینه وجود که عبارت
از تجلی اول بوده باشد که آن ارادت الله است یعنی ... فی الحقیقت باحقیقت ذا
... یعنی ... وجود از علم ... میان وجود و عدم ...
چون علم لازمه وجود است ... لازمه علم ... وجود ...
هر چند من حیث المجموع قابلیت آن دارد که لا زال بصورت موج بر آید ...
اما نسبت با ازیک جانب که عالم امکانست متصل ... محسوس است و از آن جانب
که نسبت بجو دست یعنی عالم وجوب در موج معقولست ... بدین وجه تمام ...
موجست یعنی عالم ... دریای خود ... حقیقت که آن ... یعنی وحدت ...
که آنجا نه ملک مقرب ... نبی مرسل ... ملک مقرب و نبی مرسل ...

تعینات ذات که آن سر علم غیب است ... سؤال

اشاره و آیت که من گنج بودم پنهان خواستم شناخته شوم از که پنهان بود چون شناخته شده
این سؤالیست که قبل از این جوابش آمد و آن اینست که چون ملک مقرب و نبی مرسل که
در معلومات از معلومات ذات ایشانرا با وجود وحدت ذات گنجایی نباشد معلوم شد
که پنهان بود حقیقت ذات بر علمی که آن علم پنهان بود و در حقیقت ذات در این جناب
که ذات بر ذات تجلی بود و از این حقیقت که ذات و علم غیب یعنی پنهانست کنه ذات که
دارد در وجود بر علم بر آن علمی که از صفت ذاتیست بصفت علم موصوف نگشته مثاله
مفهوم بودن وجود زید مر زید را هر چند لازمه وجود زید است در آن واحد لا ینقطع
اما این مفهوم بودن که لازمه وجود زید است که با شبه و مثال وجود اوست که با وجود
او متمادی گشته اما با نا مفهوم میشود اگر به حقیقت ذات او بر ذات او چون
پوشیده باشد اصلا مغایرت نیست و گر اینچنین نبوده باشد ابتدا از وجود ممکن که
امریست اعتباری بواسطه جلا و انجلاء مر ذات بحت را عیب باشد و این معالجه محو
تحصیل حاصل   اعیان قدم بر ده که سر خلا   یعنی معلومات الهی پنهان بود
در تیه صفت نابودن در خارج از غایت تشعشع تجلی ذات چنانکه مذکور شد ز خلا
اینجا یعنی نابودیت مجازی که پس بوده باشد بر وجهی که معلوم نشود تا جهل
لازم نیاید   ناگاه از فیض سبحان حق عز و علا یعنی یکبار که اشارت با مر کن آن
بواسطه فیض شأن حق جل و علا که آن شأن افاضه وجود نسبت بهر موجودات علمی را که

ازن

از حیثیت آن که تعین نیافته اند عدم مقید اند و از حیثیت آنکه علم الهی اند قابلیت وجود
دارند چه عدم مطلق موجود نگردد   کردند برون از خلا صحرای ما
چنانکه از حقیقت بقوت می آید که آنرا عالم ملکوت نام کرده اند از قوت بفعل آمد که
آنرا عالم ملک می گویند اما ظهور را یام نامتناهی که از نشئه حال ظاهر میشود صحرای ما دست که
متکثر بود و اشیا است و آن نیز امریست از امور اعتباری قایم بوجود حق.

کو جانب کعبه سید والی ما را   کز بزم دیر می نشانی ما را
این هر دو صفت از مر مستی ما ست   آن به که ز خویش برهانی ما را

می باید دانست که من و ما فی الحقیقة اشاره بحقیقت مطلق است که بحسب مجاز عبارت
از تعین عمرو و زید باشد و سید والی ما را یعنی اراده این حقیقت که متحقق بوجود حقیقی
پیدا کرده باشید لا یزال ذو عاشق سرعت که از اتحاد و تجلی گویند آنکه ذات مطلق از
جایی بجایی نقل می نماید که مکان با وجود وجود او نیز امریست اعتباری اما کعبه اشاره
بمقام فقر حقیقی است   که آن لباس اوست یعنی بعضی کار اراده وجود
مطلق که عبارت از ذات متصف با وصاف حقیقت محمدی که عقل کل و لوح محفوظ و قلم
قدرت و مسجد اقصی و کعبه علیاست   کز بزم دیر می نشانی ما را   و بعضی که اراده وجود
مطلق که عبارت از ذات متعلق است باظهار کثرت اشیا که هر یک طالب وحدت را معبود
دیگر و معبود غیر دیگر راست   اراده الهی بر چه وجه است اما وجود مطلق این
واحد موجد اراده خود تواند بود یا جدا از حق اراده دیگر کنه

گویا بود و الفت که از اراده اینجا عبارت است از خواستن است لا تعین وجود اشیا را
در خارج که از رکن است و کن مجمل مفصل آفرینش است

هرچند سبز شدن گندم و خوشه کشیدن و وا بستن دانه شدن آن در باب زاهد محالست اما
علم باین معلومات لازمه شان اوست پس از وقایع مذکور ظاهر شدن هر صفت او در خارج
موقوف بوقتی از اوقات که این نیز تقاضای اراده ازلیست

این هر دو صفت لازمه هستی ماست یعنی این دو صفت که یکی مستجمع جمیع صفات ملکی و یکی مجموعه
خیالات بشری است با وجود وحدت صرف نیست الا تقاضای هستی ما که عبارت از تعین پندار
وجود غیر باشد چه در مقام وحدت که کعبه می باشد که اشارت مصرع اولیست
و بتخانه که اشارت بمصرع ثانیست   آن به که ز خویشتن رهانی ما را
یعنی چون قرب ذات مطلوبست که موجب این صفات است و جز برفع پندار وجود خود حاصل
نمیشود این قرب التماس نجات ازین قید جهت وصول مقصد می نماید که این رفع
پندار است و فنای تمام عبارت ازین حقایقست

در کعبه همین خدا ندانیم ترا   بیرون ز کلیسیا ندانیم ترا
چون در دو جهان عارف و معروف تویی   دانیم چنین که با خدا دانیم ترا

کعبه اینجا اشارة بمظاهر محموده الهیست که اسم   هادی آنست یعنی حضرت
تجلی تو در اینها که باعث هستی اینهاست و کلیسیا اشارت بمظاهر مذمومه است که اسم
مضل آنست یعنی چنانکه تجلی جمال تو باعث هستی اینهاست هم تجلی جلال تست که موجب هستی

اینهاست و این که اشیا در نظر بعضی محمود و بعضی مذموم می نماید از قبیل غلطها
دیگر است که ادراک واقع میشود و این نفس الامری نیست چه موثر حقیقی در وجود خارجی
ممکن جز یک حقیقت نیست که آن واجبست و چون معروف از آفرینش ظهور بشیونات و تعین
می گردد لابد باید که اگر از خار نباشد گل مفهوم نشود و اگر شب نباشد روز و اگر رنج نباشد
راحت و اگر قهر نباشد لطف و علی هذا القیاس پس آنچه مذموم می نماید بواسطه مصلحتی خلق
شده که در محل خود خلقت او همچون مظاهر محموده است غایتش در یافتن سر نقوش لوح
تقدیر که بپرده رمز و بطور راز در پرده غیب ظاهر میشود از حوصله تنگ ظرفان ضیق حواس بیرونست

چون در دو جهان عارف و معروف تویی   یعنی هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن

اشاره بآنست که اول که عبارت حقیقت از عالم غیبست تویی آخر که عبارت از عالم شهادت
هم تویی که ظاهر و باطن باشد دو جهان عبارت ازین مرتبه است و چنانکه نیست در یابنده ظاهر
تو الا باطن تو هم ظاهر نشود باطن تو الا بظاهر تو پس دانسته شد که ما توانیم دانست ترا زیرا که
دانای فروغ وجود است موجودی نیست غیر تو و اگر چه این سخن بحسب مجاز اعتراف بعجز اما
بحسب حقیقت غایت عرفانست که گفته اند

غایت ادراک عجز است از ادراک وجود   قدم اینجا رسیده و سر شکست
زین گرد خوشست آینه صافی بردن   چون صاف دلان رو بصفا بردن
باید چو غزال ... بردن
ای کوی ... بردن

شود به طلب جهت مطلوبیت و حضرت واجب الوجود غایت هر مقصدی و

نهایت هر مطلبی است بلکه مبتدی را ابتدای طلب از وست و منتهی را نهایت

مطلب او و اگر کسی علم و عمل ثقلین داشته باشد و بدین مقام نرسد در اثبات با

مشرکان شریک باشد زانجا که شرک بود شرکت خیزد و در شرکت یگانگی نبود نا یگانگی

روی نماید سر توحید فاش نگردد و ابلیس چون در دوی گرفتار بود مطعون ابد

گردید پس موتوا قبل ان تموتوا از الفقد وقت خویش یافته بگوش جان بشنو که چه میگوید

وای از اینین که گر میگذراند آن را اینی که چه می گذرد که چون دریا آگه چه میگذرد دیگر

زانت که گر میگذراند اگر کسی سوال کند که کل مولود یولد علی الفطرت این معنی دارد

که هر که متولد شده و متولد شد بر فطرت ازلی یعنی بر یک فطرت که عبارت از استعداد

قبول انسانی است و این معنی را از احوال افراد نوع بشر در نمی توان یافت

چه بعضی انبیا و بعضی اولیا اند و بعضی کمل و مشاهیر و جمعی در انواع کمالات عالم

نیکروی ایند و دیگر در غایت غفلت و سفاهت و حماقت بلکه بعضی او لیک کالانعام

بل هم اضل از حیوانات که او تر واقع شده اند این تفاوت فاحش از کجاست

جواب میگوییم آدمی در ابتدای خلقت آیینه ایست در کمال صفا که از قبح و حسن

هر چیز در برابر او واقع شود عکس آن گیرد و رنگ آن پذیرد یعنی هر کجا که نمو

کند از آدمی از اخذ معانی کلام ظاهر میشود و بر طبق آن عمل کردن و هر نقصانی که

که تمام بری در آدمی از ادای معانی کلام پیدا میگردد و هوای نفس زنده کانی

[illegible] طلب قربت [illegible] معلوم نیست [illegible] اجزا [illegible]

[illegible] نیست هر مطلبی است که مبتدی را ابتدای طلب او نیست و منتهی را نهایت

مطلب نبود و اگر کسی [illegible] و [illegible] نداشته [illegible] ما که ترسید [illegible]

[illegible] شریک باشد و [illegible] شرکت [illegible]

[illegible] ابلیس چون [illegible] گرفتار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] باشد [illegible] کند [illegible] گوید و آنچه که حق باشد غیر چنین [illegible] باشند و

اسلام [illegible] از هم پیران [illegible]

[illegible] اگر اهل الجنة ابدا [illegible]

[illegible] از باطن خود نگاه کن و ببین که [illegible] و اکثر مردم

[illegible] عبادت [illegible] ایشان را [illegible]

مقام [illegible]

[illegible]

[illegible] اسباب

[illegible] واقف است [illegible]

واقف است [illegible]

[illegible] نمی خورد

فصل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] چون [illegible] کار [illegible] و بار دیگر دل
[illegible] در [illegible] ان [illegible] سخن خود [illegible]
[illegible] حالت [illegible] کار [illegible] خود [illegible]
[illegible] ان [illegible] ازمکان [illegible]
[illegible] گرداند [illegible] انگشت [illegible]

[illegible]

اگر [illegible]

[illegible]

[illegible] بر [illegible] آسمان [illegible]

[illegible] بر دو احمد طور حتی به آن اکبر منسوب نگرد
[illegible] کرد [illegible] اعمال و طمع [illegible] شد کی شرک
و معاملت است و صحبت اوزین روشن دارد اگر او اگر بگردد کی در بارگی پشت قدم نا دل
بر مجلس حالی منظور [illegible] دعوی [illegible] لب [illegible] اکنون که اندکی [illegible]
اگر مجال [illegible] در باب گریه میکند

حقیقت آدمی در [illegible]

[illegible] مقام [illegible] و در ان مقام [illegible]
[illegible]
[illegible] من [illegible] الجلال [illegible] کرد [illegible]
[illegible] و افعال و اقوال اوست و این مرتبه عاشقان [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible]
[illegible] ان [illegible] اندیشه [illegible]
[illegible] مکان [illegible] بر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چنانکه الیوم [illegible]

بباید کرد [illegible] از مرگ [illegible] از خواب [illegible] یقین [illegible] چنان است

یعنی چون ما در خواب میرویم [illegible] بر آمدن خورشید [illegible] جمیع حواس [illegible]

از سبب دیدن و گفتن و شنیدن و بوئیدن و دریافتن [illegible] این است

[illegible]

[illegible]

ظاهر [illegible] گردد [illegible] از نور خورشید [illegible]

سوال [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خورشید [illegible] ماه [illegible]

[illegible] این یکی [illegible]

خورشید [illegible] جواب گفت

[illegible] خورشید [illegible] که خورشید [illegible] از زمین [illegible]

[illegible] خورشید [illegible] این [illegible]

[illegible] خورشید [illegible] جهان [illegible]

[illegible] باشد [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible]

[illegible] طلوع خورشید [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible] که در [illegible] خورشید جهان [illegible]

[illegible] چون [illegible] خورشید جهان برآید [illegible]

[illegible] از خورشید [illegible] داشت

[illegible] روشنی [illegible] از خورشید معلوم است که [illegible]

[illegible] آتشین است.

[illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible]

خورشید [illegible] اگر [illegible] شب [illegible]

خورشید [illegible] روز [illegible] اگر [illegible]

روز [illegible] چنین است اگر [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible] روز [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]

[illegible] در پی

[illegible] گرفتاری [illegible] آید

[illegible] می کنی و این

اعمال [illegible] آنجا [illegible] کسی [illegible] سوراخ [illegible]

[illegible] آب [illegible] از [illegible]

[illegible] گرم [illegible] و این [illegible]

[illegible] بر باد باشد

[illegible]

[illegible] و آن [illegible] است [illegible]

[illegible] و آن [illegible] است از

[illegible] این [illegible]

[illegible] از جان [illegible]

[illegible]

[illegible] در این

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حقیقت عشق [illegible] و در آن کوشش کرده [illegible]

[illegible] عشق [illegible] حروف [illegible] اشارت

[illegible]

[illegible]

[illegible] حجاب گردد [illegible] اشارت [illegible]

[illegible]

[illegible] لا ابالی عشق [illegible]

[illegible] از عشق است

[illegible] عشق است

[illegible] خدای [illegible]

[illegible]

... الف است که علم ... علم الاسماء الکون ... اگر ...

... اول الف است و آخر یعنی الف اگر چه اشارت بوحدت وجود است ...

از هویت ... مشهود است | بر حروف تو چون تعمیم الف است

... ما ... تو آمد | یعنی ... از ... پای موی ...

... الف عبارت ... آن ... هویت از ... بر یکایکی و حدت ...

آمدیم ما ... | همه انگشت‌نما ...

... انگشت ... از ... سطح کعبه برابر ... انگشت ...

... [illegible] ... که ... [illegible] ...

... اگر ... انگشت ... هم ... است که ...

چو ...	دیگر ...
از ...	اگر ... از یکایکی ...
...	و ...
چون گفت رسول ...	با ...

... [illegible] ... چنین ... [illegible] ...

... الف است | با ... [illegible]

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ...

الاول هو الآخر ... [illegible] ...

[illegible]

[illegible] ملک توست [illegible] — [illegible] بشوکت دیگران را

[illegible] — ملک [illegible] شد [illegible]

[illegible] — [illegible]

دولت [illegible] — صورت [illegible] روی آب روان را

ملک کسی [illegible] دشمن الملک — [illegible] گوش جهان را

[illegible] موج حکم وی [illegible] — [illegible] آب [illegible] را

[illegible] — [illegible] را

[illegible] — [illegible] از کوه گران را

[illegible] — [illegible] را

[illegible] — [illegible] را

دولت [illegible] — [illegible] را

[illegible] — [illegible] پادشاهی [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] را

[illegible] — [illegible] را

[illegible] — [illegible] را

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... نیست عجب ... [illegible]

[illegible] ... نکات ... [illegible]

[illegible] از این ... کرده ... [illegible]

[illegible] این عارض ... [illegible]

ای لعبت جان تو ... فضلی | وی قامت ... [illegible]

چون ... گشادی ... [illegible] | در حلقهٔ زلف تو ... دست

تا بود ... آیت ... [illegible] | یک ذره ... [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] ... عیسی | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

ای ... فلک ... [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

فرمان ترا شمام ابد نقطه ... | در ... [illegible]

روحی تو ... [illegible] | در ... محیط ... [illegible]

دارای فلک جهان شاه فلک ... [illegible]

ای ... [illegible]

... پای فلک ... [illegible] | در ... ای ازل ... [illegible]

... پرگار ... [illegible] | یک نقطه ... دوره ... [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | ... پای کمال تو ... [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | ... مرکز ... [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] / با بی‌حیا حیا کن و با بی‌وفا وفا

[illegible] / خواهیم یافتن همه روز جزا چرا

[illegible] / نشنیده‌ای بگوش رسیده‌است صد صدا

[illegible] / سهل است اگر زنند ترا از قفا قفا

[illegible] / اگر خاک پای ... آینه بی صفا صفا

[illegible] / آری ... برسی از بلا بلا

[illegible]

[illegible]

از صبح [illegible] کشاید کلید صبح | وانکه با آفتاب بگوید در ادا

[illegible] قلعه [illegible] | او [illegible] قلعه را [illegible]

[illegible] زکات رزدار | الها [illegible] خزان [illegible] زکات

[illegible] بود زر [illegible] از [illegible] خزان | از تیغ زر افشان خزان رنگ رزنا

از مهر اگر سند [illegible] زر [illegible] | نو زر نک رزان [illegible] زنگ رزنا

[illegible] خورشید [illegible] | یا خاک زر افشان شده از برگ [illegible]

از برگ [illegible] برگ [illegible] | دریا ی زر اندر [illegible]

زر [illegible] ریخت در [illegible] | در باغ [illegible] نیست که بر خاک [illegible]

عکس بود از برگ خزان [illegible] | خورشید [illegible] آیینه افلاک [illegible]

باغ از بر [illegible] آخر [illegible] | از عکس خزان [illegible]

از برگ خزان [illegible] | در [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] خزان [illegible] | گردد [illegible]

[illegible] | [illegible] در باغ [illegible]

از باد خزان [illegible] | [illegible] که او [illegible]

[illegible] خزان [illegible] | با تیغ [illegible]

خورشید [illegible] فلک [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

... لطف و ... واسطه خوف [illegible]

چون همای ... [illegible] | از هیچ ازل تا کنون نه طرف است

[illegible] | با چرخ کیهان قصه متناسب و [illegible]

[illegible] برق ... دل خارا | ... لعل است که ... کانست

تا ... جهان [illegible] | هر کله در ... [illegible]

در مطبخ او ... کشاده [illegible] | گردی بجهان کرده [illegible]

چون عقل برون از [illegible] | هر چند که در حیز پرگار جهانست

ای آینه ... [illegible] | در ... کوه [illegible]

خورشید ... دریای [illegible] | ... آورد از سنگ [illegible]

شمشیر تو ... [illegible] | ... که [illegible]

هر دلهوی ملک تو ... [illegible] | [illegible]

زین نادره ... عدالت که تو [illegible] | [illegible]

از بیم ... [illegible] | [illegible]

تا ... ازمه [illegible] | هر گوشه ... ان کشته [illegible]

از عزت تو آن گلشن اقبال تو محفوظ | کان گنبد فلک عزت گلزار جهانست

بر چهره این جهان نقابست | وین مطلب ... [illegible]

زین هر دو چو بگذری ز دو باره | ... هزار ... [illegible]

چون ... تو هر چه [illegible] | اندیشه و دیگر [illegible]

... این که [illegible] | ... که خلاصه [illegible]

معنی ... [illegible] | دریا ... جهان [illegible]

[illegible] | تا دان ... [illegible]

نوری ... [illegible] | [illegible]

هر ... [illegible] | هر کت زعشق [illegible]

... بگذشته ... کام [illegible]

... زمان که کام پایست

آن ... [illegible] | زان ... [illegible]

[illegible] | از ... [illegible]

هر نقش که ... [illegible] | نقش ... [illegible]

از ... این ... [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

یا زخوبیت خزان گلشن اقبال تو محفوظ | کاین بهر فلک غیرت حمرا ز حسابست

هر چیز درین جهان نقابست | وی مطلب بود این حجابست

زین هر دو چو بگذری ز دنیا رو | [illegible] و هزار فتنه بابست

جز [illegible] تو هر چه گویند | اندیشه و فکر ناصوابست

[illegible] این [illegible] | ای که [illegible]

[illegible] | دریا تو یی و جهان سرابست

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | هر کست ز عشق [illegible]

[illegible] گفته کام ما [illegible]

[illegible] که کام ماست

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | اکلیل [illegible]

[illegible] | [illegible] اقبال [illegible]

[illegible] | هر [illegible] چرخ [illegible]

[illegible] و [illegible] | [illegible] و [illegible] واسطه [illegible]

در ظل همای [illegible] افلاک | از صبح ازل [illegible]

[illegible] | با چرخ [illegible] مناسب [illegible]

[illegible] دل [illegible] | [illegible] لعل است [illegible]

[illegible] جهان [illegible] | هر که [illegible]

[illegible] | [illegible] جهان [illegible]

چون [illegible] | هر چند که [illegible] جهان [illegible]

ای آینه [illegible] | [illegible]

خورشید [illegible] | [illegible]

شمشیر تو [illegible] | [illegible]

هر [illegible] ملک تو [illegible] | [illegible]

[illegible] عدالت [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] فلک [illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible] | از نظم و نثر او انتخاب ست

حکمت [illegible] | حکمت کرو چو چرغ [illegible] ست

یا دیست کو او [illegible] | [illegible] ان [illegible]

او [illegible] دیگر | بر آتش جبل [illegible] کباب

مرحبا الف [illegible] | گر [illegible] بود [illegible]

[illegible] | چو [illegible] سوال را [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] ... باد و کاخ [illegible] | برده و یکی یکی بر آب [illegible]

خوش باش که بر آسمان برا

[illegible] دولت [illegible] بست

[illegible]

[illegible] ازان

کی باشد اصل معنی و اعیان [illegible]

[illegible] گرسته [illegible]

[illegible] کشته [illegible]

[illegible] ازلی [illegible]

[illegible] عاشق [illegible]

[illegible] برای تو [illegible]

[illegible]

در خاک [illegible] چه آب آذر

وامواج از کجا و انتقال [illegible]

در موج [illegible] گشت

[illegible]

عقل مجرد [illegible]

هر شرق و غرب دولت او [illegible] تو انگن

این غنچه مشکبو می شد و گلها [illegible]

[illegible]

بر بر و بحر [illegible] ادسایه گسترست

[illegible]

دولت درین سرا و گشایش درین در است

[illegible]

این شطر را سود ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کرانت [illegible] — الصلا همای گوهر [illegible] دنیاست

رهیست [illegible] پیشگاه ابد — کجاست منزل اعلی و [illegible]

[illegible] اصلی [illegible] — همامی که سعادت سرای [illegible]

بر آستانه [illegible] فلک [illegible] — که [illegible] سلطان دین [illegible]

چنان عز و [illegible] — که [illegible] آسمان [illegible]

همای دولت [illegible] — [illegible]

[illegible] فلک [illegible] — [illegible]

[illegible]

چنان قدم که [illegible] او — طراز لوحه دیباچه طلسم بقاست

چو آن سپهر [illegible] — چراغ [illegible] عالم [illegible]

چو آن [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

زمین جمال تو [illegible] جهان [illegible]

[illegible] ازل گون

[illegible] لطف [illegible] میکرد

زمین جمال [illegible] جمال [illegible]

نگاری [illegible]

[illegible] طفیل [illegible]

[illegible]

چنین نمود که [illegible] / نه دیر آمدهم خاطر حضرت غبار آلود

در پیش دیار چو حسن ذره [illegible] / تا آستان سما آمدن چه دیر چه زود

[illegible] آنجا نگاهی کرده / ز بخت شکوه کنم بازگشت و کوی [illegible]

[illegible] بارگاه [illegible] / نگار در این دنیا حق کار [illegible]

[illegible] / با آن ابا هم که [illegible]

[illegible] / به حکم [illegible] اقبال کوکب مسعود

[illegible]

[illegible]

[illegible] اقبال [illegible]

[illegible] سکاه [illegible]

[illegible] اقبال [illegible] نحوم [illegible]

چنین بود که [illegible] باز گردید | [illegible] آمدم [illegible]

درین دیار چو من [illegible] | با ستاره سما آمدن [illegible]

[illegible] من ای [illegible] گرده | [illegible] باز گشت [illegible]

[illegible] بدی [illegible] | [illegible] ای [illegible]

[illegible] که [illegible] او [illegible] | با آن ایام که مقبول [illegible]

[illegible] آفاق [illegible] | [illegible] اقبال کوکب مسعود

[illegible] لعل [illegible] | [illegible] مولود

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] که [illegible] اقبال [illegible]

[illegible] اقبال [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] آن بخت بالین خاک سر ساخته

[illegible] گوهر [illegible] چون گوگرد او [illegible] ساختند

کلک قدرت [illegible] — تا ز خوبان لوح هستی را مصور ساختند

[illegible] — از دو کلک وزیر شاه اکبر ساختند

منظر این منظر عالی که از تاریخ جست

ذات او را [illegible] نام منظر ساختند

[illegible]

می نوشت

با دو وسعت دست او بر روی دریا [illegible] — صفحه تا مسطر از موج مسطر ساختند

ای که گنجی که در وسعت تو ارباب تحقیق — چون قلم کز راه معنی پای از سر ساختند

دیده را گردیم در وسعت فضای [illegible] — کیمیا سنجان معنی خاک را زر ساختند

چشمه اول دیده در آیینه رای تو [illegible] — بعد از آن آیینه [illegible] ساختند

تا ز خورشید تو پیدا ذات هستی [illegible] — گنج تاریکی این عالم را منور ساختند

[illegible]

[illegible]

گردون [illegible] بنام [illegible]

[illegible]

شاهی [illegible] گردون [illegible]

از [illegible] گردون [illegible]

[illegible] قطار [illegible]

[illegible]

[illegible] آفتاب دار

[illegible] شاه [illegible]

[illegible] شاه [illegible] سایه [illegible]

[illegible] آمد [illegible]

[illegible] شکوه [illegible]

[illegible] قطار [illegible]

[illegible] ز آتش [illegible]

[illegible] دریا [illegible] افتد [illegible]

گردد [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible] گردون [illegible]

[illegible]

زان [illegible] تیغ [illegible] ملک جهان [illegible] افتاده برکنار

[illegible] کوکبه [illegible] تو تا [illegible] روزگار

[illegible] است از تو [illegible] این [illegible] روزگار

گردون [illegible] از رشک [illegible] قرار

مانند آب [illegible] گر باد [illegible] گذار

[illegible] تو [illegible] [illegible]

[illegible] عدو [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

شاها [illegible] در [illegible]

شاها [illegible] ای [illegible]

از [illegible] ای [illegible] آفرینش [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

تا از [illegible] تا در [illegible]

[illegible] در [illegible]

[illegible] باد [illegible]

گر نشدی گردش پرگار جهان رام گر — گرد دی دایره دور فلک بر پرگار

تا تو بگردد چو خورشید برای بروی — رایض ابر کند قلعه گر را ایثار

از عقل و در علم ادب از تو برد استمداد — چرخ تاریخ [illegible] از تو کند استغفار

رنگ مهر و مه اگر در خور رخشش [illegible] — آسمان باز کند از فرس [illegible] لیل و نهار

روز تا ور دگر در دست شتابنده [illegible] — وقت یکبار گر در گردش [illegible] سوار

[illegible] را همه پاشنه [illegible] — نیزه ها را همه [illegible] باشد سوفار

آن بود چه شمشیر آن [illegible] — ورنه مضطرب [illegible] تیر [illegible]

برقی از نعل سمند تو [illegible] — در دل ابر [illegible] بر آمد [illegible]

ور جبال [illegible] که [illegible] — [illegible] که در [illegible] افتاد [illegible]

[illegible] تو در آن [illegible] افتادند — [illegible] و در زمین تا [illegible]

چرخ بر [illegible] — گر [illegible] تر [illegible]

[illegible] اگر [illegible] — با محیط [illegible] افتد [illegible]

شاخ مهر تو [illegible] — نخل کین تو [illegible] آرد بار

دوستان را از تو [illegible] — دشمنان را [illegible] دو عالم [illegible]

[illegible] — [illegible] زبان را [illegible]

بر سوی گر از [illegible] کواکب [illegible] — [illegible] که [illegible] افزار

[illegible] خورشید ازل — گر از [illegible] دو [illegible]

[illegible]

اثری

[illegible] انوم
[illegible] نوشتار

[illegible] عنایت [illegible] — [illegible] بی امان [illegible] اکر کرا
[illegible] بی [illegible] — دمی وصل تو [illegible] بود و دیدار
[illegible] [illegible] — دمکت [illegible] مدح نوشته استشعار
دمی [illegible] — خاک راه نوشته هم تو [illegible] کم دار
[illegible] — باد دعا ام تو از [illegible] فلک [illegible] دار

[illegible] تو از [illegible] [illegible] در خواب
دیده [illegible] تو [illegible] [illegible]

[illegible] — [illegible] جنب [illegible] آسمان [illegible]
[illegible] — [illegible] هوا و دیا [illegible] نیل [illegible]
[illegible] — [illegible] کردون صبای [illegible]
[illegible] — [illegible] اعتدال [illegible]
[illegible] — [illegible] رزق کل [illegible]
[illegible] — [illegible] آب حیا [illegible]
[illegible] — [illegible] فزون [illegible]
[illegible] — [illegible] مرغ چمن [illegible] اکی [illegible]

بپایه علم [illegible] لاله تو خیز — ز بسم کجامه [illegible] کشته خط غبار
زعکس سنبل تر جوی آب طومارست — کر نوک خامه صنعش [illegible] کرد نکار
سری بزیر جو [illegible] بنفشه و نرکس — سواد خویش روان میکنه ازان طومار
حباب نیست کر چشم سپهر [illegible] — [illegible] کوکب [illegible] دشت [illegible]

خدایکان جهان شاه [illegible] [illegible]
[illegible] عدل [illegible] [illegible]

[illegible] که [illegible] سپهر — [illegible] فنز [illegible] روزکار
زبان کشود [illegible] صدای [illegible] — دمی [illegible] [illegible]
[illegible] لاجورد [illegible] پوستست — [illegible] [illegible] کرده [illegible]
چو [illegible] چمن [illegible] نداشت — [illegible] سپهر [illegible]
[illegible] کدر [illegible] — کر خاک [illegible] [illegible]
[illegible] قدیم کر از [illegible] — [illegible] سواد [illegible]
[illegible] کر [illegible] — [illegible] نقش [illegible]
[illegible] کرم — [illegible] دایره نون [illegible]
بدان [illegible] در حقیقت — [illegible] ولی [illegible]
[illegible] — [illegible] انجمن درست
[illegible] اعیان [illegible] — [illegible] [illegible]

[illegible] ... [illegible]

کنا [illegible] الملک و [illegible]

[illegible] ذات [illegible] بود [illegible]
که [illegible] روان [illegible] پای [illegible]

[illegible] عزت [illegible] که [illegible] او
چو عرش [illegible] را [illegible] بالا او

بحق نوح [illegible] کشتی [illegible]
[illegible] بیشه [illegible] هلال [illegible]

بحق حضرت ذات [illegible] خلیل او
شکفت صد گل از آتش چو گل [illegible]

بحق [illegible] کاسمان و زمین
در آمدند [illegible] آن [illegible]

بحق [illegible] سلیمان [illegible] او
[illegible] بود [illegible] در آسمان [illegible]

بحق عیسی [illegible]
که [illegible] خورشید سایه [illegible]

بحق موسی [illegible]
کلیم [illegible] سوخته از آتش [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] و [illegible] او
مجره است قطار [illegible] از رخسار

[illegible] کاینات [illegible] گرد [illegible]
نمود در نظرش سیر دو کون [illegible]

[illegible] گرد و ابر [illegible] شد [illegible]
بدان نسیم گرد خاک سبزه شد گلزار

[illegible] خندان [illegible] خلعت گل
به [illegible] حال [illegible] چونک موزون [illegible]

[illegible] گران [illegible]
از [illegible] قدرت جبار

بدان کمان [illegible] هلال [illegible]
بدان سنان [illegible] صورت سپهر [illegible]

[illegible] ان [illegible]
[illegible] شد [illegible]

[illegible] ولت [illegible]
چه [illegible] سید و [illegible]

[illegible] اهل [illegible]
[illegible] نقا [illegible]

[illegible] ان [illegible]
[illegible] آب از زمین [illegible]

[illegible] اهل [illegible]
بر آفتاب [illegible]

[illegible] را [illegible] گرد [illegible]
[illegible]

[illegible] شود [illegible]
[illegible]

[illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible]

[illegible] الارزاق
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... به ایوان [illegible]

عمل [illegible] خندان [illegible] ... بر سنبل [illegible]

[illegible] گمان [illegible] ... از و مشاهده کردند قدرت جبار

[illegible] ... بدان [illegible]

[illegible]

[illegible] گرست طبع [illegible]
[illegible] بی فایده نمود [illegible]
[illegible] الی [illegible]
[illegible] تو دادم و لی [illegible]
همین بس است که گاهی تبسم کرد
[illegible] و من خاک [illegible]
گهی [illegible] تبسم می کن
[illegible] آن که [illegible]
[illegible] رحمت و [illegible]

[illegible] گلک [illegible]
سپهر [illegible] نیست [illegible]
[illegible] که [illegible]
گی رسید چو [illegible] را [illegible]
چو [illegible] گان تو از دور دولت [illegible]
تو [illegible] در [illegible]
[illegible] جو [illegible]
[illegible] همین [illegible]
گند [illegible] دل [illegible]

الحذر از [illegible] رفیقان [illegible]
[illegible] از [illegible] که [illegible] از مردم
آنکه در [illegible] گاه از [illegible]
وانکه [illegible] در دیده [illegible]
[illegible] از [illegible] در [illegible]
در چنین [illegible] از خاک [illegible]
[illegible] در [illegible] کرد [illegible] از خوانی

هر که چون [illegible] از [illegible]
نیست آدم [illegible]
جای [illegible] کرده [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible] مردم [illegible]
در چنین [illegible] از ابر [illegible]
[illegible] از [illegible]

گرده [illegible] از بی [illegible] بزم عشرت را [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] را [illegible] از [illegible]
هرکجا [illegible] که [illegible]
حیف این [illegible] خواجه [illegible]
[illegible] تمام [illegible]
[illegible] نیست [illegible]
[illegible] این [illegible]
خوب [illegible] آن [illegible]
چون [illegible] آن [illegible]
هر که [illegible] کار [illegible]
[illegible] آید [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] دارد [illegible]
هر که [illegible] باشد [illegible]
[illegible] دارد [illegible]
[illegible]

[illegible] دیگر کرده از [illegible]
[illegible] از [illegible] پر زلال [illegible]
ورنه [illegible] روی [illegible]
هرکجا [illegible] در [illegible]
حیف آن [illegible] خواجه [illegible]
[illegible] آسایش [illegible]
هیچکس [illegible] در [illegible]
دیگری [illegible] اگر [illegible]
[illegible] آن [illegible]
چون [illegible] که [illegible]
[illegible] ای [illegible]
[illegible] آ [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible]
ورنه [illegible] آدمی [illegible]
[illegible] آدمی [illegible]
[illegible] اگر [illegible]

[illegible]

نام بگردون و عالم از جهان [illegible] / گنج زیر خاک و قارون در سقوط [illegible]

گنج مدخل از من بر آن بگر باشد زیر خاک / سیم ممسک کو فدا آن به که باشد در جگر

هر که مال شما خورد از قوم با کشش [illegible] / هر که نقد در خاک دارد خاک او بر سر

بجز تا حدیث در کرمان کرکر چو پیشه [illegible] / همچو طفلان بهر اشک افشد از چشم تر

خواجه شب در خانه تاریک می پوشد [illegible] / زانکه وقت سوز مست از مایه [illegible]

این توقع هست پیر از [illegible] برای [illegible] / این نقد فرصت بیر از مال [illegible]

آب [illegible] مر اقی چه خواهد [illegible] / عار [illegible] دین و عقبی [illegible] در نظر

هر که سود نارنج دارد کو مکن بر مهر [illegible] / هر که زر [illegible] باشد کر دو از سر [illegible]

نیست آگاهی حریصان از گشت زندگی / زر و شد این گشت دانایان در [illegible]

نو حدیث آری و ایشان در [illegible] / تو که ریزی و ایشان در تخم [illegible]

تخم در خاک گر آید بر چون آید [illegible] / این چه اسپ [illegible] باشد بار دگر

برود دلهای فقیر است اینها [illegible] / [illegible] از [illegible] کی [illegible]

سبزه گر رویید شود از دو [illegible] / قطره گر ریزد شود از آتش [illegible]

چون که سیر بود از ایشان هیچ چون [illegible] / خوان همی بخشند هم ارزان چرا آید [illegible]

نام از آن پیش از این گشتند [illegible] / شهریاران پیش از این بودند [illegible]

هر کرا جود است این دون [illegible] / هر کرا [illegible] این نام [illegible]

همرا [illegible] خود می کنند / جوانگاه چیز داد از [illegible]

سد سومات را بند دایم زین روش / جنس موقوفات را از دند دایم زان ممر

بهر آل مصطفی است [illegible] کوشش ولی / میرود بر روی آل از بهر نان خون جگر

از شریری خیر چون بیند مظلومان [illegible] / پا بیا حق می شد بر سر خیر البشر

[illegible] آتش در [illegible] غضب [illegible] / او [illegible] و [illegible]

[illegible] رحم الصدا [illegible] نامی [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] پادشاه [illegible]

[illegible] پادشاه [illegible]

[illegible] پادشاه [illegible]

[illegible] دل گر [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

ای [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

پادشاهان گنج هفت اقلیم [illegible] / [illegible]

ز آوازهای آسمان گنج تو بادا پر ز معمور | روز مخالف دشمنان ملک تو بادا [illegible]

چو خواست [illegible] کردم | گر از نوازش خطش خوشتر شود [illegible]

زبان او که نیست گر بر آید موی | حدیث عشق [illegible] در وزی کند تکرار

نوا [illegible] هزار [illegible] بیابان | [illegible] کمانش هزار گشته گذار

ز [illegible] نافه [illegible] بود خط مشکینش | بروی [illegible] چو [illegible]

به چرخ [illegible] آفتاب کرد طلوع | [illegible]

[illegible] جمع کرده دو بال | [illegible]

چو بر [illegible] | [illegible]

اگر چه صبح معارف همیشه [illegible] | همای [illegible] استخوان

[illegible] سواد [illegible] مشرق و مغرب | [illegible]

[illegible] لسان کلیم [illegible] | [illegible]

[illegible] میان انگشتان | وگر [illegible]

[illegible] دیده [illegible] | [illegible] مرغ [illegible]

[illegible] نافه [illegible] می شد گرد | میان [illegible] چو [illegible]

[illegible] چشم [illegible] | [illegible]

زبان تیز کند در رخ صحیفه [illegible] | اگر بخاطر آن [illegible] دل [illegible]

دهان و امن او همچو آستین پر در | اگر چو اهل [illegible] زد [illegible]

چو تار چنگ [illegible] زبان گشاده شود | چو صبح بر لب [illegible]

مگر ز تیغ جدا نیست چاک در دل او | [illegible]

کسی [illegible] از جمع انجمن [illegible] | [illegible]

ز علم نقطه [illegible] مرکز دان | [illegible]

کسی که صورت [illegible] دیده [illegible] | [illegible]

نهاده [illegible] | [illegible]

ز دست تیغ [illegible] به چین خطا | [illegible]

اگر چه [illegible] بر کند در | [illegible]

ز بس که بود [illegible] | [illegible]

برای [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] همیشه در زیر دست | [illegible]

اگر [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

بود سیاهی او [illegible] | [illegible]

دهان

بر همه آن جهان [illegible] دار این دنیا … گرد او دو روشنی در تار [illegible]

صیت پرشم از لالی باده ملکوت … در لعل مستی او جام فشان در دی خواهد

چه تاریست نه ایم که وقت صوت کلام … فزارست عدد او بصمت داده قرار

چه سینه جمله اعضاست مجمع الاد حضایت … چو دل ز سر سویداست مطلع الانوار

سخن نه در روی شب بی و نیست پیداش … که جست آینه غیب چون دل ابرار

همیشه در دهن انگشت مانده از حیرت … ز دوحت سخن [illegible]

جهان لفظ و صورت نگاه خانه نهان

که هست معجز او آفتاب آینه دار

سخن وری که چو در دوات کرد قلم … بر پرد گوی ز جا در دو نشان [illegible]

بکار درخت کلیم الله [illegible] او … که آتش سخن از وی [illegible] بر آورد بار

همه بلاغت [illegible] بدی کند تلقین … که معارف توحید می‌کند اظهار

ز قطره ریزی ابر زلال جانش بود … گه شد ز [illegible] دیده افکند اسرار

زمین رسیده بجایی که می‌توانی برد … [illegible]

[illegible] … [illegible]

بدان حکیم که از لفظهای قدسی او … [illegible]

بدان قدیم که از آستان خدمت او … رسیده قدر [illegible]

بدان رسول که در [illegible] … [illegible]

بشیر پیشه رهی اعنی ابو طالب … که روز موکب [illegible]

بپاسبانی تیغ تو در کمین گرد ز م … به تیز [illegible] حوزم تو در مبادی کار

بشرع راست نشان و بحکم [illegible] رای … بعقل عدل نگاه و دست بیدار

که کفر را کش [illegible] اسلام را [illegible] … [illegible] تیغ تیز را [illegible]

بجز [illegible] نشان چو [illegible] تیغ [illegible] … [illegible] فلک

[illegible] … [illegible]

همین سعادت کردن [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

همیشه تا قلم صنع می‌کند [illegible] … [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] آینه [illegible] … [illegible]

[illegible] روز جلد / نهان [illegible] هیچ چیز [illegible]
[illegible] چون خورشید / اگر [illegible] افتد [illegible]
که گر [illegible] آفتاب نور است / که [illegible] دیده او [illegible]
هر که دید در صورت [illegible] / ز شرم صورت چین ماند [illegible]
[illegible] محنت [illegible] / [illegible] آئینه دل [illegible]
میان سقف [illegible] / جز این که هست یکی تا [illegible]
چه کار کرد سپهر کار نقش [illegible] / که در نظاره آن [illegible]
از آن [illegible] / گر آن [illegible]
[illegible] دیده [illegible] / [illegible] اگر [illegible]
سقف او [illegible] لاجورد [illegible] / گمان مبر که در [illegible]
هزار چشم فروخت تا به [illegible] / [illegible] چشم او [illegible]
ز شیشه‌های [illegible] / کشیده خجلت از آن [illegible]
گشاده دل [illegible] / که گرم از آن [illegible]
ضمیر [illegible] روز [illegible] / [illegible] که [illegible]
عزیز من طلب خانه سعادت کن / [illegible] این خاک [illegible]
سعادت دو جهان [illegible] / [illegible] جهان [illegible]
تو نور آئینه آفتاب [illegible] / ز شکل [illegible] آئینه [illegible]

چو [illegible] نیست کار و بار جهان / ز کار او چه [illegible] کس [illegible] خود بار
بگوی عشق و [illegible] سازد [illegible] / ز بار محنت [illegible]
ز نقش آئینه ماند جهان که چیزی نیست / درون آئینه [illegible]
[illegible] / اگر ز خواب [illegible] پندار
[illegible] فلک میوه [illegible] / درخت [illegible]
بگوی دل [illegible] / [illegible] دل [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] غافل [illegible] / [illegible]
[illegible] معنی یافت / [illegible]

[illegible] خو [illegible]
[illegible]

[illegible] طرب از گردش گردون [illegible] / [illegible]
[illegible] بر لب جام [illegible] / [illegible]
[illegible] شیشه [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] جهان [illegible] / [illegible]

قضا خدمت قدر شوکت فلک رتبت | سکندر کیف سلیمان صفت همایون بخت

جهان تیغ جهان نور کیهان گلشن بهار

شامد آفتاب ان محلی گر باشد تخیلش بر

ز بند بجز برای خدمت و آمدایش گیش | ز [illegible] در رحم سورت ز قطره در صدف

اثیر از کوره شمشیر او یک مشعل آتش | سپهر از مطبخ احسان او یک جفت جا گستر

قضا خورشید را محمل نگرد از پی عالم | گر برد از مطبخ او بر سان آسمان اخگر

اگر قدرش رسد تا هیبت صهبا شود آتش | دگر الطفش بود خاصیت مرهم دهد نشتر

با حشمت او را قضا حاجب بیاقی | محیط شوکت او را افلاک کشتی زمین لنگر

برای بوی خوش در عشرت بزم دو عالم | چو آن گوی مشک گشت بر بزم او مجمر

بوقت بزم دست او [illegible] دریا | نگار رزم روی تیغ تیزش پشت صد لشکر

ز صحرای جلال او شقیق یا تمام گلبرگ لاله | [illegible] از آتش تیغ با خورشید یکسر

ز فیض طبع او صباح نطق عنبرین بو | [illegible] او خورشید روی انور

نکشتی گر ز خلعت حاتم جو دش جهان | نگردی از شب بر وز این تیغ آسمان

چه علم گر از افق طالع نگرد د نیر اعظم | گر آمد از [illegible] وقت الطلوع این نیر اختر

هنوز ش اول فرست و ز دولت و فرمانش | هنوز ش صبح اقبالش و [illegible]

تو نا ظر باش تا ببینی دوران بگذرد روزی | [illegible] کن که گرد د پا ید این تیغ

ز خنجر تابی تیغ او است جسم چرخ را صورت | [illegible] صورت نمی بندد [illegible] جسم بی

ز سهم تیر او گردون سر هو بسته در گردن | ز بیم تیغ او دریا نهان از موج در مجمر

تو هی شوکت که گردامان استغنا آفتاب | بیادی بی نیازی مبر و داین تو و انور

ز عکس تیغ سبز تو و جام تو گرد بید | عقیق آسمان سهیل احمر زمرد وش فلک

[illegible] کیمیا جو بیابان از خزانی [illegible] | [illegible] باکسیر نظر باشد گر گرد د زر

بر تیغ در گرچه دریا در خوش جهت [illegible] | گر و گنجینه [illegible] در ارم لحیف [illegible]

[illegible] جمعیت [illegible] با این پریشانیها | [illegible] جیران ان دروان [illegible]

آتی [illegible] عالم [illegible] | [illegible] تا نهال سبز گرد دان [illegible]

[illegible] باد دور ز [illegible]

[illegible] شارح دور [illegible]

حدا [illegible] | [illegible] ان گرد د [illegible]

[illegible] فرق باشد [illegible] | ظلال [illegible]

[illegible] | [illegible] از [illegible] استغنا

[illegible] | [illegible]

[illegible] گردی روان

[illegible] شود [illegible] هزار

[illegible] که باشد [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

همچو ماه نو که [illegible] بر شفق گردد نهان
هر که هر دم خورد بر سر از پی تیغ [illegible]
رایت [illegible] کوی [illegible] گشت
آنچه از مژگان خون آلوده خود [illegible]
بر [illegible] خودش از [illegible] گر خورد
ساخته [illegible] زر از بهر زاغ [illegible]
جز او در [illegible] خوان [illegible]
همچو آن [illegible] گرم از آتش [illegible]
سرو [illegible] گل [illegible]
کرده از شنگرف خون آلود [illegible]
پر [illegible] از [illegible] هر مجلس [illegible]
کان خورشید احسان منعم کامل [illegible]
[illegible] اگر [illegible] شمع [illegible] تیز [illegible]
آسمان [illegible] پای [illegible]
گر صدف [illegible] گوهر خود [illegible] پیش او
[illegible] شود لولو لالا [illegible]
باد اگر آرد [illegible] خاک پای او [illegible]

جامه گلگون می گشت هر شام دامان بر سرش
شعله دل رفت از جا که گریبان بر سرش
جای ماه [illegible] مهر درخشان بر سرش
هیچ عاشق را [illegible] چشم گریان بر سرش
راست همچون [illegible] بر سرش
رفته اگر در سر [illegible] بر سرش
می ساند [illegible] بر سرش
باد [illegible] می کشد هر صبح [illegible] بر سرش
[illegible] در بزم [illegible] کاکل پریشان بر سرش
[illegible] از چه رو [illegible] بر سرش
همچو من [illegible] از [illegible] بر سرش
آنکه [illegible] توفیق یزدان بر سرش
[illegible] بر سرش
شعله خورشید همچون [illegible] بر سرش
[illegible] بر سرش
لرزد از فرط محبت [illegible] بر سرش
آتش سوزنده گردد [illegible] بر سرش

هر قدر [illegible] آتش آن [illegible] بر جای [illegible]
هر چه می سازم [illegible] از خانه [illegible] کار
شاعران عصر من سوزند دیوان بر سرش
می نویسم اول از مدح تو عنوان بر سرش

هر که [illegible] خورشید [illegible] زنم
تیغ [illegible] می کشد [illegible] بر سرش

قاصد [illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible] از دیده [illegible]
[illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] که از [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
سر [illegible] بر لوح [illegible]
گر نهد پای برون [illegible]
سالکان را [illegible]

[illegible] دوست اگر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

عمر او باد در سکون همیشه که [illegible]

[illegible] او همین که چو بدر [illegible] عاجز

[illegible] کلک [illegible] گر [illegible] یابد در دست

مهر [illegible] کرد دون چو بگشت گرش

اطلس هفت فلک به قد آن جاه و جلال

ای عزیزی که نفاذ تو چو بر چرخ رود

لطف در ذات تو گنجیست ولی لا یفنی

چون مغنی کند آهنگ نوای طرب

رای گردون [illegible] عقل تو [illegible]

فلک در ظل تو [illegible] دران [illegible] نجوم

خصم گر [illegible] تو [illegible] ملک [illegible]

روز محشر که زند آتش دوزخ شعله

نیست اسلام بجز دوستی آل رسول

مبتدع نیستم و مذهب من عشق و وفا

دعوی من همه صدقست چه حاجت بدلیل

[illegible] آل رسول [illegible] داند مرا

ای غرض مدح تو گفتم چو [illegible] آل [illegible]

[illegible] بدید کیا و دانش [illegible]

چون برق از پرده ابر چه سان [illegible]

نقطه شب ز رخ روزگی گرد [illegible]

بر زبان [illegible] از کثرت شادی [illegible]

ما رسا بود که [illegible] دوخت [illegible]

بوسه [illegible] چون مه نو چرخ نهد بر تار

در حسن وجود تو جز [illegible]

از وقت ز بهره کند [illegible]

گر کند [illegible] از گوشه کنار [illegible]

ماه نو همچو [illegible] آمده بر [illegible]

[illegible] خسته شده ام [illegible]

هر که امروز [illegible] نیست شود [illegible]

کافر [illegible] اگر در پی [illegible]

همچو [illegible] من [illegible]

گو [illegible] فهم تو شد [illegible]

پادشاهان [illegible]

غرض من ز تو [illegible]

خوان معنی چو نهادم خوان [illegible]

ای غلط [illegible] ضمیرت [illegible]

اندک و بیش مرا لطف [illegible]

[illegible]

شکر سه که فراموش نشد حق نمک

آری آری هنر [illegible] بدهکاران [illegible]

زانکه بسیار [illegible] اندک

گو حکایت [illegible] بزرگ اند بزرگان [illegible]

[illegible]

خوان

نه خاک کوی تو زان رو شد توتیای بصر … که آب دیده فرو رفت پای دیگر

بمردم چشم تو گر ریخت خون بیگناهان … خجل مباش که کردیم خون خویش بحل

عنایت تو دلیل است از آن سبب شد … براه کعبه وصل تو عاشقان محمل

تو تیغ آن مژه مرغ دلم چه مشتاق است … که رقص می کند از شوق در دم بسمل

جهان گذشت که از فتنش خبر نشنیدم … دریغ عمر گرامی که گذشت و غافل

چو گفتمش بکش از مهر گفت [illegible] … بدین قدر که کس از تیغ ما نشد بسمل

جمال شاه معینی ندیده دایم [illegible] … اسیر آب و گلیم از تباه این حیوان گل

ز فرط عنایت همتی نی [illegible] از آن [illegible] … مگر [illegible] تا شید سرور باز ل

بلند مرتبه نور نگار [illegible] که رفعت [illegible]

هزار بار به قدرش فزود [illegible] بود [illegible]

زهی مکاشف راز قدر که امر [illegible] … مدار سپهر قضا و ضمیر او حائل

طلیعه خورشید بود و آفتاب [illegible] … بلند تا شد و [illegible] گون راستا

اگر نه [illegible] نگو [illegible] بود [illegible] … کجا نداشته [illegible] صور [illegible] آکل

جهان همت او را چو عرش میگردند … همیگرفت قضا کانات را داخل

جهان باقی از آن صورت [illegible] … که آغاز [illegible] هر جهان [illegible]

محیط هفت فلک [illegible] از آن [illegible] … ز لجه [illegible] او آنچه [illegible]

جهان همت او را [illegible] … که همت عالیهای فلک در [illegible]

گر آفتاب به دیوار [illegible] چه عجب … ز جرعه کرمش گشته مست لا یعقل

ز نطق [illegible] چه توان گفت تا [illegible] … زمان عاجل دینی کار شود آجل

بروزگار بزرگیش [illegible] رسید … زمان آجل عقبی کار شود عاجل

زهی [illegible] تو [illegible] … [illegible] تو سرمایه بخشش [illegible]

[illegible] … [illegible]

ز [illegible] تو [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

حکیم [illegible] ازین حکم [illegible] صاحب [illegible] … نداشت [illegible] گفت [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] بخشش [illegible] … [illegible]

[illegible] خاطر آشفته ام [illegible] … [illegible]

بدان حکیم که از لطف [illegible] … [illegible]

بدان قدیم که از حکمت [illegible] … [illegible]

بدان سو بهر ثبوت کز [illegible] | پر او سید رسل که پیش او [illegible]
که با وجود کمالت ز نقص گفته خویش | ترشت از خوی خجالت رخم در آب [illegible]
ز بی بضاعتی خویش هر سخن گفتم | کرم بعلم سخن عالمی و [illegible] عاقل
امید هست که گردد قبول حضرت تو | چو هست پیش تو قابل بعجز خود [illegible]
کمال [illegible] ای بوصف ذات تو | که بحر فقر چنین گشت و اگر [illegible]
همیشه تا کند از چرخ آفتاب افول | مباد اختر بخت تو از فلک افل

جهان گرفته ز خورشید دولت تو فروغ
عدو ز ظلمت خود در [illegible] الظلل

سر برآورد از لب دریای قطره دم قلم | گر ز تحقیق در دل هر قطره [illegible] دریا قلم
در شب معراج خلقت عقل را القا کرد | گفت [illegible] از سر سبحان الذی اسری قلم
بی همین معمار وحدت گشت در [illegible] عشق | [illegible] قلم
تا برانگیزد همی مرزگان جبین را | [illegible] اسرافیل شد در محشر دنیا قلم
از سواد لوح [illegible] الدارین [illegible] | زان سیه رو [illegible] در دنیا و در عقبی قلم
این که [illegible] بالای سیاهی [illegible] | زانکه [illegible]
طره [illegible] خط آفرینش [illegible] | اول و آخر الف کو [illegible]
[illegible] بچشم کم [illegible] | زانکه پیش عارفان [illegible]
[illegible] سخن بود [illegible] دهان [illegible] | [illegible] دوات [illegible] قلم

گفت [illegible] گرد و سخن [illegible] | هست چون اشراقیان در خاموشی گویا
موج [illegible] | بر سر کرسی [illegible] از ان زد کام گردد [illegible]
[illegible] | [illegible] منشور معنی [illegible] اعلی قلم
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] قلم
[illegible] | [illegible] قلم
[illegible] | [illegible] قلم
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] قلم
[illegible] | [illegible] قلم
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

گفت

[illegible] از افلاک [illegible] صاحب [illegible] | همچو مریم هست آبستن از این اسلام
[illegible] گردند از [illegible] بنان [illegible] | این غزل‌ها گر در دست تو [illegible]

خشک استاد [illegible] در وصف آن با الم

گر دلی هر معنی حیف القلم این قلم

چون الف از ابجد تکوین تو می‌خواست | چون کند در پیش بالای تو سر بالا قلم
هر که معنی [illegible] سبز [illegible] می‌شود | گر چه [illegible] آخر [illegible] نسبت در جدا
از خط [illegible] می‌شود انگشت [illegible] | می‌کند آخر سر خود را در این سودا قلم
مصحف روی تو ای غنچه لب [illegible] | [illegible] حسن ترا [illegible] ابرو بالا
بود چون [illegible] این خشک [illegible] | [illegible] از وصف لب جانان [illegible]
کی غزال می‌نویسم [illegible] | بر [illegible] حرفی [illegible] قلم
گر غزل [illegible] مدح میرزا [illegible] | کاو دگر [illegible] زبان آرد کی [illegible]

کو که خاقان [illegible] میرزا [illegible]

گر فرو [illegible] اسم [illegible] علم الاسما قلم

تا بوصف او [illegible] اندیشه [illegible] | بر [illegible] در [illegible] قلم
می‌کشد با کبریای ذات او دست قضا | کبریای [illegible] را [illegible] قلم
سدره [illegible] گلگشت دار [illegible] احترام | جای آن دارد که [illegible]
عقل [illegible] گر [illegible] رای او دیوانه | [illegible] شود [illegible] قلم

معنی رنگین دلش را باده و جام بقا
سوی کامد بر زبان خامه اش [illegible]
گر نماید امر از [illegible] شعله خورشید تیغ
هم قلم هم سیف [illegible] در [illegible] او
چون [illegible] هیچ حکمی چون [illegible] دست
[illegible] جهان را دست [illegible]
گر [illegible] از [illegible] از [illegible] آورد
[illegible] از [illegible] خط آزادی
[illegible] خورشید [illegible]
گر برآرد [illegible] و [illegible] کلک [illegible]
[illegible] را [illegible] برداشت [illegible]
می‌گشاید [illegible] صحاری [illegible]
[illegible] افکند آهوی [illegible]
ای [illegible] بخشش که امروز از [illegible]
گر [illegible] از [illegible] نزار [illegible]
تا کند [illegible] کاری [illegible]
گر کند [illegible] تو [illegible]

سرخ رو کرد دیده اینک [illegible]
گرد سوی [illegible] پنهانی او ابدا قلم
ور کند تجویز گردد پیکر خونریز قلم
هر کجا [illegible] آید قلم
داند آن [illegible] را [illegible]
چون کند از [illegible] نظم [illegible]
عقل کی [illegible] بود [illegible]
آورد [illegible] قلم
[illegible] می‌کند [illegible] قلم
هم قلم [illegible] قلم
[illegible] در [illegible]
[illegible] قلم
[illegible]
[illegible]
در [illegible]
از [illegible] قلم
[illegible]

[illegible]

بهرت مشتری این چو شتری سود سر بر آسمان
این زمین را چون زحت نقطه شد [illegible]

در فشان از نقطهای لفظ من دار دو [illegible]
پیر [illegible] معانی همچو [illegible] تا قلم

طفل عقل آموزد از مرات او گر بر سخن
طوطی افلاک را حرفی کند الفا قلم

تا هر د بیت الجد الجا در الذا مرکن
بهر زیب صفحه بینی کند انشا قلم

بهر سخن در مکتب ابداع کان وصف تو است
داند آن تا در سخن را مقصد اقصا قلم

ای تاج دولتت تو مرصع ز کان دین
نام تو زیب خطبه، داد الامان دین

شاه و بخوا خلیفه سلطان [illegible]
در ملک دین [illegible] کنان این

[illegible] است شاه دری دریای دولت
[illegible] نه ای از زمان دین

از [illegible] روی [illegible]
وز تیغ آبدار [illegible] تازه جان دین

ذات [illegible] [illegible]
نام تو [illegible] [illegible] قرآن دین

[illegible] [illegible]
کامل [illegible] ان دین

[illegible]
تا [illegible] [illegible] دین

[illegible]
از [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] از آسمان دین

از معراج [illegible] رسد در جهان دین

[illegible] سالکان [illegible] دین

روشن ستاره [illegible] از آسمان دین

[illegible] دولت [illegible] دین

تا انتقام خود کشی از دشمنان دین

[illegible] از تو نشان دین

سهم [illegible] گر کشد [illegible] دین

الا [illegible] شده [illegible] ازل [illegible] دین

بر [illegible] ابد از گرد خوان دین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای [illegible] که سنی چو [illegible] حق | در راه شرع پیش رو [illegible] روان دین

مسند ولای تست [illegible] که آمدست | حب تو از [illegible] کن تو امان دین

از صد هزار مشعل دولت که بر فروخت | روشن شد از تو مشعله دودمان دین

[illegible] روز از دشمن جاهت که خورد تیر | [illegible] تر آب روان دین

آنرا اگر ز حفظ تو در راه دین [illegible] | سلطان نگر که روز بی کاروان دین

وآنرا اگر ز غیرت تو کیشی دگر گرفت | تیر مراد دور فتاد از نشان دین

ای [illegible] از مرکز دین که [illegible] | تا حشر دولت تو عنان بر عنان دین

جز دین مباد سود تو یا رب که روز حشر
سودیست بی زیان که بود جز زیان دین

[illegible] دانای [illegible] | از [illegible] سودا [illegible] سخن

[illegible] خواهی [illegible] | پیش [illegible] از آن [illegible] پیش مردم [illegible] سخن

[illegible] | گر همه [illegible] دست [illegible] سخن

[illegible] | از [illegible] سخن

[illegible] | [illegible] سخن

[illegible] | هیچ [illegible] سخن

[illegible] | [illegible] سخن

[illegible] سخن [illegible] | [illegible] سخن

[illegible]
[illegible] آزردگی
[illegible] لب [illegible] تیغ
او لایق [illegible] از [illegible] لب
هر که از [illegible] خاطر [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] الله [illegible] عقل [illegible]
هست [illegible] سخن کلام
[illegible] این غزل [illegible] جان

[illegible] آفرینش [illegible] سخن
هست [illegible] ایمان
[illegible] می آمد [illegible] یکتایی [illegible]
هر که با ما می کند جز لا و در الا سخن
نیست آری در سخن معنی و در معنی سخن
تا کشید از خاک غلطان بر فلک بالا سخن
هست از هر چیز میگوید [illegible] سخن
[illegible] آفرینش [illegible] سخن

گر [illegible] لعل لب [illegible] سخن
[illegible] آرزوی سخن [illegible]

[illegible] سخن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سخن [illegible]
[illegible]
[illegible] سخن [illegible]
[illegible]

تا [illegible] عشق [illegible] سخن
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

یوسف ثانی عزیز مصر جانی مرزا عزیز [illegible]
آنکه گلگشت [illegible] از هر قطره دریا سخن

صدره از حیرت گزیدی لب بدندان سخن
هست در تقویم معنی حرف از شکر [illegible]
از سخن باشند مردم رتبه اعلی ولی
عقل گو حیرت [illegible] گر چشم اعیان [illegible]
تا بر دو چون باد [illegible] سعدی [illegible]
ذات اگر [illegible] خواهم در [illegible] نکته
شد [illegible] کلک او [illegible]
[illegible] معنی در نقاب [illegible]
جاهل آن [illegible]
گر ز [illegible] معنی از [illegible]
[illegible]
[illegible] کلک [illegible] نوا
[illegible] از بحر طبع [illegible]
[illegible]
نیست [illegible]

گر شنیدی از لب جانان بر درش عیسی سخن
[illegible] از لعلش می [illegible] سخن
یافت [illegible] ادراک عالی پایه اعلی
عاقلان هرگز نمی گویند بر عمدا سخن
گر [illegible] جهان [illegible] سخن
آری آری عارفان گویند در الا سخن
مردگان جهل را [illegible] می کند احیا سخن
کی نهان باید ز چشم مردم بینا سخن
در دبستان فهمش بوعلی سینا سخن
[illegible] آمدن [illegible] سازد از سر پا سخن
گر سخن اینست [illegible] استادان [illegible]
[illegible]
کی شدی در [illegible] سخن
[illegible] سخن
نیست [illegible]

[illegible]

تا نشاط است ... [illegible] ... دلها کن

... [illegible] ... آمیزه ... [illegible]

... [illegible] ... تو ... [illegible] ... کن

بر ... [illegible] ... هستی که ... کن

... [illegible] ... ملک که ایوان تو باد

... [illegible] ... ندارد ... [illegible] ... کن

... [illegible] ... / دهنم گو ... [illegible] ... شعله زبان

... [illegible] ... / ... [illegible] ... گرد اندر گرد و گمان

... [illegible] ... / دل ز خورشید چنین لرزه کند از خفقان

... [illegible] ... / ... [illegible] ... چو سنگ ... روان

... [illegible] ... / ... [illegible] ... آهن و در سنگ نهان

... [illegible] ... / ... [illegible] ...

... [illegible] ... / ... [illegible] ...

... [illegible] ... / آن ... [illegible] ... دل ... [illegible] ... ویران

... [illegible] ... / ... [illegible] ...

... [illegible] ... / خط ... [illegible] ...

عجب از ... [illegible] ... که گردد جهان صاعقه‌بار / گر بمردی ... [illegible] ... گمان برد ز ران

ناگمان بر دل لطیف که سموم هست سوا / سوزد از طبع گمان هر چه در آید بگمان

الکه بشد روغن نابیده و در دی برج / تا ... [illegible] ... کشف اندر طبع گمان

ماهی این نوع که شد چشمه دریا بمک / عجبی نیست که پر روغن خود شد بریان

گشته زرد رنگ که چون ریگ شود ... / در عطش بس که ز تیغ آب خورد سنگ فشان

فی المثل گر کنند گر خامه ز فولاد کند / در گفتش بیشتر از حیز نماید حیران

همچو خورشید فتد در پر و بالش آتش / در فضای فلک از مرغ نماید طیران

گر چنین سوخته گردد بر و بحر از خور / دانه پیر شود لو لوی تر در عمان

تا شناسیم که از حق چه بشنید ... / دوزخی گشت ز تغییر هوا تابستان

طعنه بر دشمن کنم قطب دول و دین دارد / باز کرامت برون کرده ز بانیزه زبان

عضد الدوله امیر الامرا حامی دین

... [illegible] ... سمی خیر بشر منعم خان

آن کامل ملک جود که اعیان وجود / همه در پرتو اندیشه چو ذرات عیان

... [illegible] ... / نکته زدای که مشهور به ... [illegible] ... زمان

صورت ... [illegible] ... / گرچه با ... [illegible] ... ذرات ... جهان

... [illegible] ... / در قدم ... [illegible] ... جهان

... [illegible] ... / پیش از آدم که ... [illegible] ...

[illegible] | [illegible]
ای که ... آمد ... بر من ضعف | ... نیست ... از ... دوا
... بر دیگر ... | ... دل ... این
بر دو ... گرفت ... | ... که ... ایشان
... رسید ... خنده | تا ز دو تیر تو بر سینه ... سکان
... سینه ... تو ... | جای آن هست گر از خنده ...
... اندیشه ... لام ... | ... کمان تو ...
... دو ... دولت ... | جای هر کس ... آورد ... از
ضعف ... | ... باشند
... تو ... | ... در ...
... لطف تو ... احسان ... | ... آمد ...
کام ... | ... او ... از ...
... لطف ... | ... باشد ...
... آن ... | ... تو ...
اول ... دوم ... | ... دل ...
... را ... | ... مرا ... آن ...
... | ... ز کار ...

حکم جهان تو ز آفات جهان باد مصون | زانکه جانها همه جسم آمد و جسمت همه جان

قطره هر تشنه طالب دریاست | ذره مشتاق آفتاب علاست
من کم از قطره ام تویی دریا | من کم از ذره تویی بیضا
گر صدفیم بر این زبان گذرد | قطره ای بر محیط اکبر ان گذرد
درد جای با کتاب رسد | ذره را سر با آفتاب رسید

عمدت الملک پادشاه جهان
خان خانان جناب منعم خان

تا بلند گر سما بجنت زجاه | بر و لا بیت نشید این دو گوا
ملک این رهنمان مرد آشنید | فاطمع زا دو رو تو زد دشمند
آنچه فی احد کلک تحریر هست | هست روشن چه جای افروز
آسمان را چه نسبت بریم با موج | وصف دریا چرا کنیم بموج
عرش تا فرش هر چه موجود است | همه با همت تو مانند و هستند
گر چه داند که حیثیت تو | هست حق منتهای همت او
مرغ لاهوت سیر این چمن | سر بر بر زد و ملک بهر من
تو از فتح شد بنده ام چو نرگس | خلق تو شاهانه شود در
من که باشم که چون سخن گذرد | بر زبان تو نام مردم گذرد

[illegible] / [illegible] ام جود [illegible]
این نوخط [illegible] از [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] منزل [illegible] آسمان [illegible]
[illegible] این چند [illegible] / [illegible] از [illegible] از هزار [illegible]
[illegible] / [illegible] خویش [illegible] او
گشتم [illegible] آن [illegible] / [illegible] مدح خوان [illegible]
[illegible] / [illegible]
آن گرامی [illegible] / [illegible] رخساره [illegible] قبول [illegible]

[illegible] / [illegible] آخر الزمان
چون [illegible] در [illegible] / [illegible] کار [illegible] نوا
در دهر با وجود دگران قدر [illegible] / [illegible] روح [illegible]
گویم هزار نکته [illegible] / دارم [illegible] از [illegible]
[illegible] ولی شده [illegible] / [illegible] ولی شده [illegible]
[illegible] / [illegible] دست [illegible]
[illegible] / [illegible] العلم [illegible]
[illegible] / [illegible] در [illegible] طاقت

دارم هوای زر و گر میسر نمی شود / نه بیست بهر کدام گرسنه است از کان
هم راحت [illegible] پس از شهرت سخن / هم [illegible] بهر عبادت شدن جوان
خواهم هزار مدح ولیکن [illegible] / کردم هزار سجده ولیکن نه در مکان
[illegible] / مدحت سرای گشته ام از بهر نان
دارم هزار [illegible] آنکه از بخت [illegible] / دارم هزار [illegible] از شکوه بر زبان
برخیز [illegible] ز جور فلک [illegible] / زیرا اگر دست [illegible] از دهان
هیچ [illegible] از زمانه شکایت نمی کند / آری [illegible] از بهر [illegible]
[illegible] کار بود و با بود همچنین / با اهل همچنین و با اهل همچنان
[illegible] از زمانه [illegible] / [illegible] عافیت [illegible] از [illegible]
از بهر این متاع [illegible] / [illegible] است گر بس [illegible]
[illegible] کرد گردش / این قصه مشکل است که بر دل نمی توان
[illegible] از خواب پریشان روزگار / [illegible] که صبح قیامت شود
[illegible] وقت [illegible] / [illegible] از این [illegible]
[illegible] همت [illegible] روزگار / الا امین دولت دارای [illegible]
مجموعه [illegible] احسان [illegible] / فخر زمان امین [illegible]
[illegible] قدر [illegible] / قدرش [illegible] دایره [illegible]
هر جا [illegible] / [illegible] از شکوه تا سر [illegible]

[illegible] بهشت [illegible]	چون نمی‌ماند ز چشم [illegible]
تا چون [illegible] آسمان [illegible]	[illegible] ممالک روان
ای [illegible] که دست [illegible]	در [illegible] دولت تو خورشید [illegible]
پیوسته لعل در صدف چرخ گوهری	ذات تو بود آنچه برون [illegible] اختران
روایت [illegible] قدر سپهر [illegible]	ذات [illegible] قدر [illegible]
کلک تو [illegible] کلام تو [illegible]	ای [illegible] هوش [illegible]
[illegible]	آری [illegible] آسمان رسید کس [illegible]
گردون که [illegible] جهان [illegible]	[illegible] چرخ [illegible] دست [illegible]
خلق تو [illegible]	لطف تو [illegible] آمده و چرخ [illegible]
خورشید [illegible]	[illegible] اقبال [illegible] تو افتاده [illegible]
آنجا که [illegible]	ای [illegible] که [illegible]
ای [illegible]	[illegible] لطافت تو [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] آمدم [illegible]
[illegible]	صاحب [illegible]
[illegible]	اسرار [illegible] نهان [illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible] قیامت برگذر دار اجنت	بر پل کشی هنگام گذر دست جنان
ضایع مساز فرصت این گنبد گردنده	تخمی بکار تا نکنی عاقبت زیان
اوقات شاه [illegible] در دعا [illegible]	کایام دولت تو چنین باد جاودان
چون روز حشر از عمل خویشتن گروند	قومی بسوی دوزخ و جمعی سوی جنان

تا جانت در بهشت معزز شود ترا

حشر تو باد روز قیامت نبی [illegible]

تا بود عالم [illegible] چرخ مهر و ماه	بادا [illegible] سایهٔ شاه جهان بر فرق شاه
[illegible] آفتاب مغفر کز ابر [illegible]	سبز شد از [illegible] گردون دشت [illegible]

قدوهٔ ارباب عرفان شاه باقی آنکه هست

هم خواقین را ملاذ و هم ممالک را پناه

آنکه گویم پاسبانش آسمان را [illegible]	وانکه بخشد آستانش آسمان را تکیه‌گاه
نیست ماه نو افق را چشم گردون [illegible]	از زره خدام او بر کاسه خود [illegible]
[illegible] بجز از حباب	جای آن دارد اگر بر چرخ اندازد کلاه
[illegible] سبز گردون [illegible]	[illegible] بر گیاه [illegible]
عرصه [illegible] قدر او گردون [illegible]	ساحتی بس تنگ [illegible] از [illegible]
[illegible] خواست خورشید از بلندی	چهره او گشته گاهی زان [illegible]
گر نیاید چرخ بر خاک آستان او ز مهر	تا قیامت چهره ماه از کلف [illegible] سیاه

صبح را [illegible]	سر برون آرد ز [illegible]
[illegible] خورشید [illegible] عشق کل [illegible]	کس [illegible] از جا [illegible] گردد
ای ملک قدری که [illegible] از کمال [illegible]	[illegible] عالم [illegible] بزم [illegible] درگاه
نقد آن شاهی که آمد [illegible] خذلان	[illegible] سالکان [illegible]
خلوت [illegible] صبح [illegible] شمع [illegible]	خرقه [illegible] از جیب وحدت [illegible]
[illegible]	همت گردون [illegible] برگاه
[illegible] از عالم [illegible]	از کمال [illegible] عالم [illegible] دستش گاه
دولت فقرش مسلم گشت لیکن [illegible]	ملک [illegible] سحرگه [illegible]
ورد او خواهند [illegible]	ذکر او گویند [illegible] سالکان [illegible]
[illegible]	گفت آنی [illegible] گدا [illegible]
[illegible]	آسمان [illegible]
[illegible] آسمان [illegible]	[illegible] دولت [illegible]
[illegible]	[illegible] مدح [illegible]
این [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] مقصد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] مکان بالای امکان	چون خود این پایه از مرقات عرفان یافته
[illegible] زان [illegible]	این نگین را عقل در دست سلیمان یافته
[illegible] حشمت گوهر [illegible] قارون [illegible]	کیمیا [illegible] داد از [illegible]
گنج زر بر ذیل [illegible]	عقل [illegible] آلوده دامان یافته
کرده از همت [illegible]	هر چه در دیده چشم عارف نقصان
خاک [illegible] جهان چون طفل [illegible]	مرد دانا آنچه [illegible] نادان یافته
آنکه چون عیسی [illegible]	[illegible] خورشید را [illegible] گریبان یافته
[illegible] آسمان در عالم امکان [illegible]	عقل [illegible] سر [illegible] عالی [illegible] یافته
آنکه [illegible] دریا [illegible]	و آنکه از [illegible] آب [illegible]

[illegible] اعیان [illegible] جان [illegible]

در وجود کاملش [illegible] انسان یافته

آفتابی کآسمان در [illegible]	نور [illegible] شمع شبستان یافته
سر [illegible] آستانش [illegible]	چرخ [illegible] در چشم اعیان یافته
[illegible]	از پی مشکل گشایی [illegible] یافته
در [illegible] چرخ [illegible]	[illegible] سبزه در سطح بیابان یافته
آسمان [illegible]	چون [illegible]
[illegible]	[illegible] از [illegible] یافته

[illegible] / [illegible] یافته

[illegible] چون [illegible] / [illegible] پیدا [illegible]

[illegible] بر سر دیوان [illegible] قضا / مصلحت [illegible] ان یافته

گرشته از دل [illegible] جان [illegible] / حجت [illegible] فرمان یافته

در ازای خدمت و بر مقتضای صدق [illegible] / [illegible] ایران و توران یافته

هر کس [illegible] / [illegible] دعوی پشیمان [illegible]

فطرت عالیش [illegible] / مشکل [illegible] آسان یافته

[illegible] / عقل در [illegible] صد دریا [illegible] یافته

آفتاب [illegible] / [illegible] بدخشان یافته

[illegible] / [illegible] افشان

[illegible] / [illegible] انوار

[illegible] / [illegible] ارکان یافته

[illegible] / دیده [illegible] حیران یافته

[illegible] / [illegible] یافته

[illegible] / [illegible] در [illegible] یافته

[illegible] / [illegible] قاآنی و [illegible] سلمان یافته

از [illegible] / [illegible] شهرت در عراق و در خراسان یافته

گاه چوگان گاه گوی این سبز میدان یافته	[illegible] گفتن بوقت شام گر بدر هلال

باد در چوگان قربان شما گوی سپهر
کش قضا گوی یکی خورشید تابان یافته

ای آینهٔ حسن تو خالی ز غباری / خورشید مه از روی تو آینه داری

زان آینه ابرو ز چه دادند بدستت / دادند بخورشید از آن آینه داری

جستیم از آن قوم گنه‌کاری که گرفتند / چون خط تو از فتنهٔ حسن تو گنه‌کاری

آنها که ندیدند بغیر از خط و خالت / هیچ از تو ندیدند بجز نقش و نگاری

از [illegible] تو صد خانه فدای سر موی / وز چشم تو صد غارت جان گوشه کاری

دشنامی از آن لعل شنیدیم و خوش آمد / گر [illegible] لعل تو بشکستیم خماری

چون لاف زند گل که بجز از تو که رسته / [illegible] ده هر سر موی تو هزاری

عقلی نشده ام [illegible] از دین و عقبی / در دام غمت با چنه ام طرفه شکاری

خواهم که غمی سازدم از کنج عنایت / خورشید کنی بجز دلی کوه وقاری

آن تازه گل گلشن آذر که برون شد / آه از [illegible] او خلق شهر و دیاری

[illegible] ای قضا [illegible] عزیزی بر آمد / گردون ز محیط کرمش موج نثاری

[illegible] بما [illegible] فضل و ادب [illegible] / چون فضل و کمالش نبود تازه بهاری

برق [illegible] که بدرخشد بدر آید / صد شعله نار از کف هر برگ چناری

در [illegible] باغ گهی که سوزان / گلزار دگر سر زند از هر سر خاری

[illegible]

[illegible]

... بود آن از ... [illegible]

... [illegible] و نقش ... [illegible]

ای ... در ... [illegible]

[illegible]

... ساخت ... [illegible]

[illegible]

از ... [illegible]

تا ... از ... آینه ... [illegible]

... [illegible] که ... [illegible]

از خون عدو ... خاک ... [illegible]

در ... تو ... [illegible]

... هر نقطی ... باری

از فیض تو ... زعهد ... [illegible]

از رفته و آینده ... [illegible]

طور ... [illegible]

... گل ... [illegible]

... [illegible] که ... [illegible]

از ابر قطاری ... [illegible]

از گرد ... کوه ... [illegible]

از فوج ... [illegible]

احسان ... [illegible]

لطف ... [illegible]

[illegible] ... از دو ... [illegible]

[illegible] ... آینه ... [illegible]

[illegible] او دگری گشته فرو دشد

هر بنده که شد فرد و ارسته باشد

تا از زر حسن جاری تقدیر تو آن یافت

در بر نکنیم از جدل شور شعار [illegible]

کی گشته فرو دست کجا من نکهت گذاری

در پی این تحتی [illegible] مهاری

حکم تو بید این نوع روان باد که باشد

با کار کن ان توفیقات بنیت و کاری

تمت

چون در تحفهٔ دانش نیست که گفته باشند و گوهر نظمی نیست که سفته باشند

گر بهر تماشا نظاره کنی / پس گمان زان خزینش باره یکی

بود موری ز دانه خوشدل / چون بکنج من رسید گشت خجل

سیل پر آب برد بود خراشش / چون بدریا رسید گشت خموش

تحفهٔ بستان ور نگاه قدم / همه شیر مست آمد از رخ هم

اما امید فیض از ازل واثق است و کوشش از بندهٔ لایق و الحمد لله
رب العالمین والصلوات علی خاتم النبیین و آله اجمعین

بسم الله الرحمن الرحیم / شرح بیت ز کلک قدیم

عقل چه داند که کلام خدا / چون نشد اول بالف ابتدا

بلکه کتب آمده بر گنج بسم / بر کرکشا دست در این طلسم

بر رخ آن کو الف از پی خشت / قاعده صورت و معنی شناخت

حرف نخستین که قلم طرح کرد / نقطهٔ با معنی آن شرح کرد

پس از الف شد متنبه با چه / پی ببر عقل تو هرگز باین

چشم دلیت را ز پی دفع تنگ / هم نگر این نقطه شود در دیگر

بر تو چه دانی تو که حرف نخست / گر تو ازین نقطه نامی درست

این دو گواهان متین تنگ اند / گرچه بصورت دو بمعنی یکی اند

چشم تر انجمن ظلام و ضیا / مست یکی میل و یکی توتیا

[illegible]

[illegible] / دو کن گشت ز ظلمات عدم
[illegible] / چشمه کن از بی غنچه و گشته بری
[illegible] / دو لای او آرکه سر حبه او ست
[illegible] / در سبق بسیم نهان عقد الف
[illegible] / رسته شوخ بر لماعت قدیم
[illegible] / صورت او کیمی ام الکتاب
[illegible] / صورت او شاهد معنای او
[illegible] / ... ان خال نرز کلیش
[illegible] / ... و دهان زرین
[illegible]

زین نیارستم آورد در تخت خم / زلف گره خسته کشان ی زیر باش

راه شبستان عدم کرده طی / شدت جان حزم زنسنده یدوی

زیور فاک شده شمشیر او / زیر و زبر از زبر و زیر او

ماند زبر کار زمینه و با بر آن / از به کاوش فلک بی سکون

هر که نه زر عشق او پی برد / بی بگر بهای خدا کی برد

آنکه واکنده اند دمشیدی او ست / ملک ملک محو تماشای او ست

روشنی دیده او زاک عشق / بدر فته راه نظر تاک عشق

صیقلی آیینه مقبلان / جوهری گوهر صاحبدلان

تاج ده عشق مقدس مقام / سر شکن عقل کواکب خرام

شقه طره از علم مرتضی / صفحه نویس ورق آدمی

مجمره ساز فلک تند خوی / غالیه سوز شب زنجیر موی

مشعله گردان مه و آفتاب / جرعه ده خاک ور دانش آب

معرفت آموز شناسندگان / معصیت آمرز هراسندگان

در همه دل زانقشه تدبیر ما / از همه جا شحنه تقصیر ما

[illegible]

تیغ بسر خورده ... شیده رحم ... | ماتم ... و ولا ... چه بود

این همه از عشق و ولا بود و بس | وین همه منشور بلا بود و بس

هر که بری ... این منع نیست | هر جگری لایق این تیغ نیست

هر که ز ... ساید با این ... ش | تیغ بلا رخنه کند در دلش

انکه بی زخم چنین چاره کرد | پاره از جامه جان پاره کرد

در زدن زخم با تن پاره کیست | چاره این واقعه بیچاره کیست

عزوه ای بی رخ جانان خویش | چاک زد از غصه گریبان خویش

زنده دلی گفت که ای چاره جوی | واسطه چاک گریبان بگوی

گفت ز نادیدن آن سنگدل | در غم هجران شده ام تنگدل

تنگ شد از غم دل بیحاصلم | باشد ازین رخنه گشاید دلم

داد جوابش که تو ای زرده | چاره نه اینست غلط کرده

رگ که ز دل عاشق ... است | هستی با برده معشوق ماست

تر دم دل از ذکر خودی پاک کن | جهد کن و جامه جان چاک کن

آشنا ... تو آن جسم پاک | ور نه چه حاصل که کنی جامه چاک

ای که غم عشق عنانت گرفت | جذبه او دامن جانت گرفت

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	عاشق و معشوق [illegible]
[illegible]	[illegible] لیلی شود
[illegible]	عاشقی [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] زبان
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

اولی تو ورد زبان طلب بوده ام	حاضر و غایب با تو بوده ام
گر چه ادب ثمره ذرات درست	دیده چو بر دیده نهند بهتر است
حسن جهانگیر تو در پرده چند	چند درین پرده شوی پرده بند
پیچ جدا کشند درین پرده در	پرده بکش پرده ازیشان بدر
پیشه چند در چشم کرده	بالی با لایش عصیان زده
گشته چو ذرات بقا بر طرف	گف چو کس سود ز حسرت بکف
کرده دل یاد تو [illegible]	[illegible] از صنع تو غافل همه
جمله ز غفلت شده آتش نشید	در غم تو دای قیامت رسید
تا بقیامت چه عذاب شود	پرده بر افکن که قیامت شود
از شفق عیب برون ای فرد	گلستان [illegible] جهان در نورد
دایره چرخ بر آتش در آر	گوهر از مین [illegible] آتش در آر
گوهر تو کشید بر یار سان	لمعه وحدت بشر یار سان
بر تو بلی از حسن اجرام کشش	[illegible] عشق با یام کشش
شامه را از همه ذوق ده	سامعه را امر که شوق ده
چهره نما دیده ادراک را	و الجود کن منظر پاک را
تا همه از چشم تو آگه شوند	وز خودی خویشتن منزه شوند
رد بتو از نفس هوس	کعبه خود کوی تو سازند و بس

منشور الی الملک این است — بر ورق از خاک آدمی [illegible]

کش رقم فضل است چا[illegible] — پر ز در رحمت حکایت [illegible]

قلم فقر بر احسن زند — دست جود او ان [illegible] زند

شاه جهان موکب گردون [illegible] — تاجور صف [illegible] بست

گوهر اول ز محیط قدیم — نقطه آخر ز خط مستقیم

زبده [illegible] سپهر این [illegible] — [illegible] نشان پاک

مرغ عرش [illegible] لولاک باز — بر کرسی [illegible] مبارز [illegible]

[illegible] الله گروش [illegible] — [illegible] سنجر [illegible]

تا احمد مرسل شد و بنیاد دین — گنج ازل [illegible] روح الامین

صفوت آدم ز صفای [illegible] — [illegible] جو [illegible] دل ز عشق

هم خط منشور [illegible] — هم عرش موجب طوفان حسن

نوح بود [illegible] — [illegible] طوفان او

خال [illegible] — [illegible] است

گر چه [illegible] — [illegible] رسید

تا ز [illegible] نسیم [illegible] — [illegible] گل [illegible] شد

پیش که داود [illegible] زره — طره او بود گره بر گره

شد ز سلیمان ز لب گوهری — لعل دو خاتم پیغمبری

تا سخن ریخت چو آب زمیم — گشت خجل از کلماتش کلیم

یونس اگر رفت بکام نهنگ — او علم افراشت بر اوج فلک

عیسی اگر پای بگردون نهاد — سایه او نور بخورشید داد

بحر ازل در دل دریای [illegible] — آب خضر خاک کف پای اوست

سنگ شد از لب لعلش خضاب — لعل شد از تابش آن آفتاب

گوهر او نور نبی پایه بود — واسطه این بود که بی سایه بود

سبع مثانی رخ میمون وش — گیسوی چون سلسله [illegible] اللیل

از قلم صنع [illegible] بهم — [illegible] سوره نون و القلم

نقطه و [illegible] یقین و گمان — چهره و [illegible] نور و خال

توری [illegible] لب شیرین او — روح قدس [illegible] سین او

میم کرم [illegible] نامش [illegible] — عالم و آدم شده [illegible]

چشمه [illegible] آب حیات — چشم طلب بر کرمش کائنات

[illegible] جشم [illegible] — آمده از سینه او [illegible]

چشمه این میم که چشم جلی است — نور فزا [illegible] است

بر افق سرو سهی [illegible] اوج قدر — چین هلال آمده [illegible]

ازپی ... [illegible] | ... آمد ز حصار رها

آخر ... [illegible] | ... حقیقت ... [illegible]

اگر دل را ... گردد ... [illegible] | ... بادبان کشته غرق

معجزه بود این ... [illegible] | نیست نبوت ز ولایت جدا

ختم نبوت چو علم ... [illegible] | داد برین معراج بر آخر کشید

بلکه ز ... اختر و ... گذشت | ورنه ... عزت ظاهر گذشت

ز ... [illegible] ... را | ... قدم گرد ... سر ... را

رفعت بجای ... [illegible] | رسیدن آن راه با ... نبود

... [illegible] | ... [illegible]

بلکه ... [illegible] | ... جهان ... [illegible]

موج ... [illegible] | ... دران بحر بود

لطف ... [illegible] ... علی | ... [illegible] ... علی

باز چو ... [illegible] | ... [illegible]

... [illegible] | ... [illegible] ... گرد

عشق ... [illegible] | ... [illegible]

الغرض ... در جهان ... [illegible] | ... معراج ما ...

این ره عشق است ره عقل نیست | بزم شهودست درو نقل نیست

نام ملک ... که چون | از تن جسم تو توان شد برون

جسم محالست که یابد عروج | تا کند از ... گرد ... خروج

گر به ... ماند ... گرفتار خویش | بر دگری برده پندار خویش

عمر ... ظاهر مشو | روی بمعنی کن و کار ... شو

چرخ ... چو آینه ... | ثابت و سیاره بر ... طلب

... کو ... پیش ... برگ | چون ... زمین کم از یکی کاه برگ

چون شده ... زمین جای او | ... [illegible] ... او

چند ... دلیل | گر نه خفیف آمده ... ثقیل

آنکه ... فلک آفرید | جسم نبی را ز فلک بر کشید

خالق ... که چون | خیمهٔ افلاک ... ستون

آنکه ... از لطف بال | چون ... بالش رجال

وآنکه ... آهن ربا | چون ... اند که شود ... ربا

آب ... [illegible] | ... [illegible]

شبنم اگر جذب کند آفتاب | شعشعهٔ او ... جذبه ...

ور نکنی ... فلک را قبول | ... گذر ... عدول

شوق [illegible] / [illegible] چرخ فلک [illegible]

در [illegible] کوس [illegible] / [illegible]

[illegible] کمی البعل / پای [illegible] شد [illegible]

آنکه زمین و فلک ایمان کند / [illegible] آسمان [illegible]

[illegible] / [illegible] حرم فلک گشت [illegible]

[illegible] فلک [illegible] آفتاب / [illegible] آن شیشهٔ آب

لمعهٔ آن نور [illegible] / بلکه [illegible] شده [illegible]

[illegible] صفت [illegible] / [illegible]

[illegible] آب [illegible] / [illegible]

عشق [illegible] آب [illegible] / [illegible] دل بود

[illegible] / [illegible]

از [illegible] خاتم [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] اوج [illegible]

گرچه بر آمد یکی از [illegible] / [illegible]

این که [illegible] فلک [illegible] / [illegible] خاک و گرد

خود ز [illegible] که [illegible] / پایه [illegible] از آن [illegible]

[illegible] عشق [illegible] / جانب این [illegible] بالا گشته

جاذبهٔ عشق برد بی سخن / واسطهٔ جنبش ز پای کهن

شاه عرب را بسر عاشقان / سر زد زرین تاج سپهر عاشقان

بیشتر از دوده غلام و ضیا / داشت وطن کنگرهٔ کبریا

گرچه بصورت شد از آن اوج پست / بود همان مست شراب الست

از علم عزت آن آفتاب / کثرت اشیا نشد او را حجاب

معنی او داغ [illegible] / صورت او نیز بمعنی رسید

شوق باد او عنان براق / خواند بر آفاق که [illegible]

رفت برون از حجب آب و گل / در طبقات فلک جان و دل

در ره او رخش خرد نعل ریخت / سایهٔ امکان ز [illegible] عشق گریخت

آینهٔ این جست برون از غلاف / گشت فضای ازل از گرد صاف

این همه ساخت که شد آن لحظه طی / کی رسد اندیشه و زان عرصه کی

عقل درین منزل خواب و خیال / بست چو مرغی که بود بسته بال

[illegible] / راه ازل را بنزد بار یکی

لیک چه آگه که چه غوغاست این / موج چه داند که چه دریاست این

[illegible] / جلوه گر از پرتو خورشید ذات

[illegible] لمعه نشد فاش [illegible] / زان چه بود حاصل خفاش هیچ

بلکه چه خفاش که [illegible] آفتاب / جلد ز [illegible] شراب

منتظر طلعت یکی گوهر است | ورنه جز جوهر ز دهر [illegible]

عاشقی از [illegible] باغ بلا حلقه بود | خبرش از جان و جهان کرده بود

معتکف خانه [illegible] بود | دامن آن خاک چشم آباد بود

داشت تعلق بجمالی ز چرخ | کاسه و بار ز او همچو چرخ

هر شبی از کلبه ویران خویش | روی نهادی سوی جانان خویش

خاطر از [illegible] | همه سر خط نگر کهستی چو باد

[illegible] هستی [illegible] | [illegible] تعزیه هستی دمی

چون دل آن عاشق بیچاره خست | دولت عاشق نفسی پیش نیست

آنچه [illegible] هستی [illegible] | [illegible] از [illegible] ایزدی

هر نفسی [illegible] از آن [illegible] | [illegible] رنج ملالات اوست

وصل اگر پیش طلب می‌کند | هستی خویشش طلب می‌کند

هستی [illegible] اگر [illegible] | وصل زهی [illegible] کمال

این همه دولت که [illegible] | وآن همه دولت که نهان در او

[illegible] از آن [illegible] بلا [illegible] | [illegible] و خوف [illegible]

عاشق از آن هستی [illegible] | [illegible]

دید که خالیست برخسار دوست | نکته به هنگام تماشا گرفت

گفت که بر روی تو این خال چیست | ذوق جوابش که ترا خال چیست

گوهری از آن باده که بودی بجوش | آمدی ای عاشق مسکین بهوش

آتشی از آن آب تو هم ترا | خاک فنا جو پی تیمم ترا

پای منه بر سر آب ای شتاب | ورنه ببادت دهد آن رود آب

بودی از این پیش یکی بحر درون | کش صدف آمد فلک آبگون

داشتی ترا بر سر خود همچو موج | می‌شدی از او دو فارغ بر اوج

کام از آن بحر بساحل زدی | بر رخ خورشید تفاؤل زدی

غوک تو ز [illegible] در آب و گلی | حاضر خود باش که بر ساحلی

دور شدی از آن بحر که مقصود تست | گر تو ز خود دور شوی سود تست

گرم رو ای تشنه در آن بحر پاک | پاک ز آلایش این آب و خاک

جمله ز خود گشته تهی چون حباب | مرد دو جهان تشنه لب سراب

بسته این دام کدورت نیند | مانده گرفتار بصورت نیند

کرده بمعنی نظر اعتبار | رفته ز صورت بدر [illegible] صورتنگار

ای رخ خورشید مثالت حسن | ای ورق ساده نه خالت حسن

زلف چو موی تو چرا دل برد | اهل خبر در سلاسل برد

طره چه دارد که رباید عنان | عمر دو روزه چه [illegible] که ندارد نشان

[illegible] / ... جهان برق تجلی زند

[illegible] / حجت اثبات کمال [illegible]

[illegible] / ملک و ملک گرد [illegible]

[illegible]

باز دگر تازه کن این داغ را / رنگ دگر ده گل این باغ را

کلک تو کش دسته جبریل است / طوطی این شکر نیلی است

تازه صفیر فلک آوازه کش / بر ورق دل رقم تازه کش

بلبل جنت دلت در شکوه / در شکرت معنی دل کوه کوه

ست جهانگیر نزاد مهر و ماه / تیغ زبان تو و شمشیر شاه

شاه فلک مسند و خورشید رخش / ملک ستاننده و اقلیم بخش

تاج ده تارک و دین پناه / سر شکن کبر قوی گردنان

آنکه قضا پیش رو تیر اوست / قاف تن [illegible] حلقه زنجیر اوست

گر کشد تیغ جهان سوز را / قطع کند سلک شب و روز را

ور بخورد مهر می از جام او / تیغ شود موی بر اندام او

سوی فلک گر کند چشم کین / آب شود جرم و رود در زمین

ور بزلزل بانگ روانی زند / برکند شخص ازل از ابد

رای وی از عقل بود [illegible] بر تر / بخت وی از تیغ جهانگیر تر

بر تیغ ضمیرش چو درخشان شود / سنگ سیه لعل بدخشان شود

آتش تیغش چو بر آرد علم / دیده شود موج محیط عدم

نور ولی اللهی و ظل خدای / صاحب شمشیر ولایت کشای

شاه جهانگیر و [illegible] پناه / مرکز دایره طهماسب شاه

[illegible] | جسم [illegible] دریا

[illegible] | آینهٔ تیغ تو [illegible]

رای تو [illegible] امند | تیغ تو از صبح ظفر [illegible]

بر همه رای تو [illegible] پیر | بخت جوان تو و گردون پیر

هرچه تو خواهی فلک آن میکند | وآنچه نخواهی بجهان [illegible]

[illegible] | فتنه بایام تو در خواب شد

[illegible] همت | چتر شکوهت سپر عالمست

[illegible] تو | طاعت صد ساله و یک جنگ تو

[illegible] | پیل که صد حمله کجا [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] تیغ [illegible]

[illegible] | [illegible] تیغ تو هم [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] ناشناسنده [illegible]

[illegible] | [illegible] سخن [illegible]

[illegible] | [illegible] عجیب است [illegible]

[illegible] | هر چه قال الله و قال الرسول

هین سخنهای بزرگان درون | پست گر باشد ز شعر معنی برون

سید هم آرایش گهر خویش | از گهر مرتبهٔ چهر خویش

پیش و پسی بست صف کبریا | پس شعرا آمد و پیش انبیا

لیکن نه این طایفه خود پرست | کافتنان قند ز حریفان شکست

ما همه را دیده و سنجیده ایم | سربسر این طایفه را دیده ایم

پای هنر بسته زبان همه | در پی نان بر در دونان همه

چون نشناسند در ایام شان | از پی مردن که برد نام شان

این دغل چند که دام کشند | جمله بنادانی خود دلخوشند

گرد در این بزمگه خفتگان | غیبتی از بزم برون رفتگان

من نه بر آنم که سخن گسترم | خاک عزیزان بسخن پرورم

شعر کزادستی این محفل است | آینه او دل صاحبدل است

چهره او در خور هر دیده نیست | نیست سخن آنچه پسندیده نیست

گوهر عرش است سخنهای ژرف | وآنچه نه زین جنس بود صوت حرف

باد در این سقف بر انگیخته | تا بابد ریخته و بیخته

گرد فنا بیخته بر دشمنت | نقد بقا ریخته در دامنت

سر بزد از بحر سخن گوهری | کش نپسندید بلند اختری

[illegible] … حسن قبول از در ولایت پناه
[illegible] … [illegible]
آنکه خداوند ملک عجم و … ستان … زین بهتر شهرها هند و … ستان
آنکه مروت … داد تاج … وین … ملکان خورد باج
آنکه سر شاهان توی گردن … … وین دل شیران نهنگ افکن است
[illegible] … نوبت آنست که گویم ازین
[illegible] … تا ز دو گل گلشن چرخ کبود
[illegible] … پیش رو مهدی آخر زمان
[illegible] … چشمه خورشید سخن نور ازو
[illegible] … زاهد سخن گوش الهی زده
[illegible] … داد و سخن سکه مردی پاک
[illegible] … داد و سخن خسرو اقلیم گیر
[illegible] … عرش جهانی است که … او
[illegible] … راز سخن … بگشاید …
[illegible] … عرش دل و کرسی … او
[illegible] … عز ز صفت آمده … زمان
[illegible] … … از همه یکسر بیشتر

راز گر از عیش تو جادوئی باز … طبل تو همسایه خورشید باز
بر کمیت شد نداز توصیفان دلیر … گشت بصف تو رجه ز نخجیر شیر
عقل که او بخت جاوید گفت … تاج ترا افسر خورشید گفت
بخت که القاب تو بر زر نوشت … تیغ ترا نسخه اسکندر نوشت
گشت ز تیغ تو درین بوستان … نور روی ظلمت هند و ستان
گشت ز سعی تو درین عقد و حل … صورت بتخانه بمسجد بدل
بحر گهر بخش توی میغ هم … چرخ ترا داده قلم تیغ هم
زان گهرافشان شده بحر و نوربخش … کان قلم و تیغ شده ابر گهربخش
بنده عنال که بر امید … … دیده اندیشه گهرچین نشست
از گهری ساخت … سرشت … یافت ز فیض لب جان پرورت
از … برد … بنیاز … هرچه بداد او ببر در ریخت باز
زین همه شاهان فریدون کلاه … بخت بسوی تو ترا داد راه
زین همه جادوسخنان در سخن … طبع ترا یافت استاد …
دور ز نحو … شد از زین … … تا سبب … مدح تو سازم گهر
پیر شوی گر تو مرا است امید … ور به شود موی سیاهم سفید
گرچه ز تو … آمده سخن … عرضه کنم گرچه کم آمد سخن
طبع بفکر دگر آهنگ داشت … عرضه میدان سخن تنگ داشت

اگر در سخن ... دیگر ... [illegible] / گنج ... ازین ... سقف ... بلند ... [illegible]

... [illegible] / بر ... ... عکس ... اینجم ... [illegible]

انجم ... فلک ... [illegible] / تا ... ... من ... [illegible]

ای ... [illegible] / ... فلک که هر ... [illegible]

... [illegible] / ... گهر ... درین خاک ... [illegible]

... [illegible] / ... افلاک ... کشتی ... [illegible]

... [illegible] / ... دل تا ... [illegible]

... [illegible] / ... آسمان ... [illegible]

... [illegible] / ... ساحل ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... موج ... [illegible]

... [illegible] / ... جان ... دل [illegible]

... [illegible] / ... دیگران ... [illegible]

... [illegible] / ... آن ... [illegible]

... [illegible] / در ... دل ... توانی رسید [illegible]

گوهر از این چشمه کند دست ول / بو که رسد قطره بدریای گل

پیکر او قالب صوتست و حرف / در سخن موجی از آن بحر ژرف

آنکه سخن در گهر ما نهاد / بین که درین موج چه دریا نهان

موج سخن ریخته بر ما فلوج / بلکه محیط آمده در شکل موج

من که ز دو شنیده‌ام این گوهرم / گوهر آن بحر نه این پیکرم

آتش عشقم که ز باد نفس / سوخته‌ام سقف فلک را چو خس

آب بقا ریخته‌ام ز آتشم / باد نفس گشته غباری کشم

من نه منم جوهر جانم به تن / در سخن خویشم نهانم چه چند

این سخن جاده جان من است / نظم روان گنج روان من است

گر تو از این گنج گهر خواستی / تخته نه سنجیده چه بر خاستی

خیز که این در خور گوش تو نیست / تخته بماند از دو گوشش تو نیست

گر کشم از رخ معنی نقاب / سقف فلک را کنم از شرم آب

ور لب معنی بگشایم دهان / هر دو جهان غرق شود در سخن

بازی از آن گنج گهر ملک مست / گوهر ای در سر سنگ ... مست

به که نهانم گهر افشانی / ور ز دل دیوانه فسون خوانی

بو که کند عارف گوهرشناس

گنج مرا از گهر من قیاس

در ... خاتم آهن نگین / ریخت ... بر گهر آستین
خاتم دل گر که ز دل گشت ... / نقش نگین خالی از نقش خویش
بستم از حسن برده ... مشتری / برده دل بر علم مشتری
... عدم ... آنگه ... / ... رسته ... برون
... دم ... دریای دل / ... آدم تماشای دل
... / ... ناگه ...
عشق ور ... / ... ازل ...
[illegible]

او دست و رزین مرحله بر دل / کاه نو آرد ز محبت ازل
پنبه هستی ز برش بر کشی / صد علم از علم بر اختر کشی
آنکه بجود علم از بیچا برد / هست چنین کالب بدیدیا برد
خاصه بدریای جیالی که آب / هست فوارهٔ او فیض یاب
نیک نگه کن که بر از هستیم / برده پند از تر او هوستم
من چو خطر بر طرف انداختم / پیش نخود و سینه پرداختم
موج برآورد یکی بحر ژرف / ور تر بر موج محیط شگرف
هر یک از ان مظهر آلای خویش / آینه صورت اسمای عشق
صورت شان چشم خرد را اصل / معنیشان نسخهٔ علم ازل
سبز و صفت رسته ز صحرای علم / جنبش هر یک بتقاضای علم
تو آمده از علم رسته ناپی علم / مانده نهان در ظلمات عدم
آنکه عدم نیز از ان سلسله / جسته چو پیوند از نسبه مرحله
جامه ز ... گشته پی راز خویش / گفته چه انجام و چه آغاز خویش
بهره ور از عالم غیب شهود / مثل ایشان نه عدم نه وجود
مستقل از ... طلب آمدن / رفتن هر یک سبب آمدن
ور نظرم چمن یکسان چو قوت / برده کیان حرم تخت بونق
دیدن شان رسته ز عقل گسیخت / تاب ز جان طاقتم از دل گریخت

[illegible] عالم [illegible] / [illegible] بر گهر آتشین

خاتم دل کرده [illegible] انگشت خویش / شکل نگین [illegible] از پشت خویش

بستم او [illegible] / برده دل بر علم مشتری

[illegible] / [illegible] برون

[illegible] دل / [illegible] تماشای دل

[illegible] / [illegible]

عشق او [illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملک [illegible] / [illegible] بدان [illegible]

اوست درین [illegible] ازل / [illegible] بحر ازل

پیشه هستی ز سرش بر کشی / صد علم از علم بر آخر کشی

آنکه بجز علم ازینجا برد / هست [illegible] بدریا برد

خامه بدریای حباب که آب / هست ز [illegible] او فیض یاب

تنگ نگر کز بر او [illegible] / پرده [illegible] سوختیم

[illegible] بهر طرف انداختیم / پیش [illegible] انداختیم

موج بر او زیکی بحر ژرف / تیره ز هر موج محیط شگرف

هر یک از آن [illegible] آلای خویش / آینه صورت اسمای عشق

صورت شان چشم خرد را اصل / معنیشان نسخه علم ازل

[illegible] صحرای علم / جنبش هر یک بتقاضای علم

[illegible] از علم [illegible] علم / تا زده [illegible] در ظلمات عدم

[illegible] از آن [illegible] / [illegible] عدم

جمله زبان گشته پی راز خویش / گفته چه انجام و چه آغاز خویش

بهره ور از عالم غیب و شهود / هستی ایشان نه عدم نه وجود

منفصل [illegible] آمده / رفتن هر یک سبب آمدن

در نظرم جلوه [illegible] جوق جوق / [illegible] ذوق

دیدن شان رشته عقل گسیخت / [illegible] از دل گریخت

بیا ... [illegible] | تا که صفت عشق در آیت زند

گفت که ... علم بیاموخت | زر ... مرگ ... [illegible]

مرگ چه چیز است ... [illegible] | وز سبب آمد پس ... [illegible]

مرگ همین بود که ... ز خویش | راه بدین سلسله بردی ز خویش

این گهر از ... که آمد ... [illegible] | در همه عالم ... [illegible]

همه جا ... این حال ... آدم | بر در دل حلقه بگوش ... آدم

... [illegible] | عالم و علم ... [illegible]

[illegible]

نقش نگارنده این کوزه کیست | در ... از ... درین کوزه چیست

کوزه ... که نشد این بدن | از چه سبب کوزه بگویم سخن

کوزه چرا آب حیاتی نیافت | در عدم خویشتن بجائی نیافت

بلکه ازین چرخ کواکب نگار | گیتی که او کوزه و ... شمار

چرخ که این گنبد فیروزه است | کوزه تن ما تن ما کوزه است

بلکه ازین جسم که او حالی است | هر نفسش ... حالی است

بسته چون جسم که در کائنات | گاه جماد آمده و گاهی نبات

چیست ... انقلاب | کان نشد از گردش گردون خراب

در ... لعل | لعل ... سنگ ... شد و سنگ لعل

... [illegible] | فیض تماشا که باغ دل است

... [illegible] قلم | سلسله هستی من شد عدم

... [illegible] | شعله زد ... زنگ

... اخفش سوز | بر تو آن مشعل گیتی فروز

... شعله ... ازو | نور ... پدید ازو

... برق نور | آتش خورشید ... نور

... آمده در اضطراب | هر طرف از عشق هزار آفتاب

... [illegible] | در صفت طاوس ملایک جناح

[illegible] لطف [illegible] | [illegible] چون [illegible]
[illegible] گشته [illegible] | [illegible]
[illegible] آب برد | سجده و تسبیح [illegible] آب برد
[illegible] سجده [illegible] | [illegible] ادب [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible]

داعیهٔ [illegible] فنا عاشقی است | آینهٔ غیب تماشاگی است
کرم [illegible] بسته اند | چون [illegible] از زبان بسته اند
[illegible] خواهش است | عشق [illegible] کاهش است
[illegible] اندیشه کن | نیستی و [illegible] پیشه کن
[illegible] | [illegible]
بر دل سنگین تو داغی نهند | [illegible] چراغی نهند
[illegible] | [illegible] مقصود [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | سجده [illegible]
[illegible] عرشیان | [illegible] قدسیان
[illegible] افلاک را | [illegible] خاک را
[illegible] | [illegible] کاف و نون
[illegible] | [illegible] کرد
[illegible] | [illegible] نور پاک

از حسن ... ایشان ... [illegible] — و آنچه ... از اشیاء جهان [illegible]

هستی از ... [illegible] — پرده ... [illegible] ذات او

شاهدی از ... [illegible] — [illegible]

تا که از ... [illegible] عشق — ... [illegible] دل از عشق

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قدسیان را ز آن فلک ... — دل ... [illegible]

گرد شد از تاب حیا همچو موم — خاک ... [illegible] و محیط آب شد

عقل ... [illegible] — عرق ... گشت ... [illegible]

... زان بزم بلا کم رسید — نوبت آن کار با آدم رسید

... [illegible] علوم و جهول — هر دو جهان ... [illegible] قبول

قلب زمین خاک ... [illegible] — ... [illegible] خاک ... [illegible]

... [illegible] محیط ... [illegible] — رشحه عشق آمد و باران غم

... [illegible] — ... [illegible] صباح

... [illegible] — گشت ... [illegible] تعلیم تمام

... [illegible] — ... [illegible] جهان ... [illegible] طلوع

... [illegible] — ... [illegible] تربیت

... [illegible] — گشت عیان ... [illegible] دل

... [illegible] — ... [illegible] زلال حیات

... [illegible] — ... [illegible] شد

... [illegible] — لب ... [illegible] رسید

... [illegible] — ... [illegible] خواست کرد

... [illegible] — ... [illegible] آیات خویش

[illegible] | [illegible] همه مسطور ساخت
زلف جهان [illegible] که خوانند واللیل | نقطه جهان زد که شمارند خال
یک [illegible] بهر سواد دو چشم | نون زد و ابرو شد و صاد دو چشم
سیم جهان زالف قد نوشت | حرف خود اندر ورق خود نوشت
عین [illegible] جهان بنگاشت | عشق باشوب جهان برگماشت
[illegible] | آینه هر دو جهان ساختش
هیچ جمال ازل [illegible] | عشق ز [illegible] گری برگرفت
[illegible] | [illegible] آن کعبه [illegible]
[illegible] | جا در [illegible] تمام [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] محمود [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] ادب [illegible] دل | قطع کنی راه و [illegible] منزل [illegible]

روی بهر چیز که آری نخست | گرد دو از آن تحت و فوق درست
ورنه بدین پستی عجب ای حسود | طاعت سلطان ز ده هیچ سود
نیستی آرایش و زینت و بس | چاره این راه همین است و بس

طاقت مجنون چو شد از عشق طاق | خرمن او سوخت ز برق فراق
اشک فشان جانب لیلی شتافت | در ره صحرای تجلی شتافت
گشت دل او ز تهی یکزمان | برزکه وصل ز نامحرمان
برقدم قبله مقصود خویش | سود رخ و دیده در آن سود خویش
گفت که ای کعبه جاوید من | در دو جهان غایت امید من
گشت [illegible] دل تشنه شادیم | بندگیت باعث آزادیم
از دو جهان بهر تو یکسو شدم | وحشت بدامان تو آویختم
ای خلل خرج دو عالم تویی | هر چه بچشم آیدم آن هم تویی
هر دو جهان آینه روی تست | روی دلم از همه رو سوی تست
گر نظری بر گل رعنا کنم | جلوه حسن تو تماشا کنم
ور [illegible] جانب [illegible] نظر | از می چشم تو شوم بیخبر
حرمت معشوق [illegible] | آینه دار [illegible]

گفت زمانی آینه ... اگر گریست / صورت خال تو هرگز نگریست

گر ز رخ او در آینه همچون نگار / صورت آنست بود دیده بر آورد آه

کآینه ظلم از خود او اندیشه / دید کاین قابل دیدار نیست

گر ز هوا زنگ بشوئی ز دل / صورت معشوق شود بی بدل

آینه نام آمد و زنگار خورد / باید ام این زنگ ز آینه برد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر از این خاک بود جان پاک / پیش جامی چه بود در سر خاک

جان چه بود رشحه جام الست / بت چه بود نقش جهان هر چه هست

به که کند بت شکنی را اسیر تو / تا ز بتان کی شود جای تو

خاک دل آنروز که می بیختند / شبنمی از عشق بر او ریختند

دل که بدان رشحه غم اندود شد / بود کبابی که نمک سود شد

این همه شوری که کنون در دل است / اشک نمک سود از آن حاصل است

دیده عاشق که دهد خون ناب / هست همان خون که چکد از کباب

دل ز الم هر چه ببیند چو گل / ای نمک عشق به سنگ و چه دل

چند زنی طعنه به سنگ ای رفیق / سنگ بود دل چو ندارد نمک

دل که بهر مسئله بند کیست / چاشنی عشق درو زندگیست

هر که می عشق از این جام خورد / زندگی یافت که هرگز نمرد

آینه ذات دلی روشن است / دل که نه چون شیشه بود آهن است

بارگی دل سبب تربیت است / گر شکند کار تو گردد درست

آینه و شیشه بهم یار شکست / هر قدرش آینه دیگرست

حسن قدم را به آینه گر هست دیگر / اگر چه خواهد صفت انکسار

[illegible] / [illegible] سد که چیست
[illegible] / لذت سودا ز دل ... [illegible]
[illegible] / شعله از آب ... [illegible]
[illegible] داند که ... آب چیست / خاک سیه را چه خبر کاب چیست
[illegible] / ... غنچه ... [illegible]
[illegible] / ... [illegible]
[illegible] / ... دل ... [illegible]
[illegible] / ... [illegible]
[illegible]

آهن و سنگی که شراری درست / بهتر از آن دل که نیازی درست
موم به از زنده بود دل نه سنگ / شعله‌ی سوزنده برخ لاله رنگ
راه دل اینها که نشان داده اند / نه‌ی نکو دیده و جان داده اند
از رخ زیبا که جفای ندید / کیست که آن دید و بلای ندید
گرچه که پروانه جدائی نکواست / آه که نزدیکی آتش بلاست
خس که بیک شعله دگرگون شود / در سر آتش فکنی چون شود
یا منگر سوی بتان تیز تیز / یا قدم دل مکش از رستخیز
ای که بنظاره شده دیده باز / سهل مبین در رهاسی دراز
مژگان ... در سینه چو کاوش کند / خون دل از دیده تراوش کند
بهره گل گرچه ز آتش ... است / بلبل دلسوخته را آتش است
دل که خراب رخ گلرنگ نیست / سوخته آن دل که کم از سنگ نیست
ای غرض از عشق ملامت خوشست / چاشنی عشق ملامت کش است
خرمی ما غم عشق است و بس / شادی دل ماتم عشق است و بس
غم زدل افروخته داند که چیست / قدر ستم سوخته داند که چیست
بهر جفا جان بود فاسد هم / دل ستم جان بجفا میدهم
... بتان گرد سر ما خوشست / کشته ایم که عاشق کشست
هر بت زیبا که ستم کیش تر / میل دل ما سوی او بیشتر

[illegible] ... [illegible]
هر گلی زان ... [illegible]
سوختن دل ... دلبری است
از قبل مشک ... [illegible]
ور ... از ... [illegible]
جور و جفا لازمهٔ نیکویی است
... جفا ... [illegible]
... جوانان بلاست
[illegible]

غمزهٔ نگار سوی دل اگست ... چاه زنخ نیز بلای رخ است
گر بفسون دست ز بابل برد ... زلف اینجا چه چسان دل برد
لاله رخان گرچه کرد اغ دلند ... روشنی چشم و چراغ دلند
موی عاشق ز جوانان خوشترست ... نیک دهد موی میانان خوشترست
ناز کنان چون مژه بر هم زنند ... شعله ز هر موی بعالم زنند
مرحجل از جبههٔ سیمین شان ... تلخ می از خندهٔ شیرین شان
لب چو به پیمانه و ساغر برند ... تلخی از ان زهر بشکر برند
اهل نظر اشک فشانان هلاک ... گر لب شان قطره بریزند بخاک
چون عرق آرند ز می بر حسن ... مرغ هوس گرد داران دانه چین
دیدنشان جنت آدم فریب ... عقل ز تنها دیدنشان ناشکیب
گر بنشینند ملاحت شود ... ور بخرامند قیامت شود
مهر و جفا کار زیشان دلفروز ... دیدن ناز دیدنشان سینه سوز
گر نگری جانب ایشان بلاست ... در سوی دل است بری مبتلاست
چشم نگاه کن ستم انگیز شو ... غمزه بخون ریز و نظر تیز نه
پیر منظر باش چو مردان راه ... تیز مکن دیده در ینها نگاه
دامن از اندیشهٔ باطل بکش ... دست ز آلودگی دل بکش
در نظر کج نظران خاک به ... دامن پاک و نظر پاک به

[illegible] باشند | آینه هم پاک روی باشند

[illegible] کن که [illegible] | [illegible] عصمت نکنی چاک چاک

روی بتان آینه [illegible] پاک | دیدن آن دیده دل را ضیاست

هر که گشود [illegible] معنی نظر | دیده از آن آینه روی دگر

[illegible] بصورت [illegible] | آینه را گر که [illegible] شده

آنکه [illegible] | گر [illegible] ورنه باذوق [illegible]

عشق [illegible] | [illegible] پاکن عزور

[illegible]

گر بنگاری دل هر ذره خاک | ریزد از او رشحه این جام پاک

چرخ درین سلسله پا در گلست | عقل درین [illegible] لایعقل است

جان و جسد خسته این مرهمند | ملک و ملک سوخته این غمند

هر که گزیده گر دارد نفس | قطره‌ها از ایاغ عشقست و بس

هفت فلک پرده بکر از اوست | جنبش نه دایره از ساز اوست

طفل چه داند که چه راز است این | خفته چه آگه که چه ساز است این

هیچ بکوشد ز رساند سروشش | تا نکشی پنبه غفلت ز گوشش

هیچ بچشمت ننماید ز غیب | تا نشوی [illegible] کشف حرف عیب

عیب مکن گر ز خط مشکبار | آینه حسن بر آرد غبار

غالیه خط [illegible] مشک ناست | صورت دیباچه صنع خداست

[illegible] چه گر دل برد | طره [illegible] را به سلاسل برد

حسن تو پیرایه خود دلکش تر است | طره مشکین خوش و خط خوشتر است

دیدن هر ساده نیاید [illegible] | صفحه نانوشته نه پسندد کسی

گرچه رخ ساده بهاریست هم | سبزه و سنبل [illegible] کاریست هم

خوب بود ساده ولی در نظر | از خط نورسته شود خوبتر

سلسله بندد ز خط عنبرین | بر ورق آهوی چین مشک چین

خط چو شود رسته شود ز سحر | غایت صنعت [illegible] مشک بر

ای که زدی خیمه به ملک وجود / هیچ دری بر تو ز عرفان گشود

چشم دلت سرمهٔ توفیق یافت / عقل تو سررشتهٔ تحقیق یافت

رفته برون از صف زندانیان / کام زدی جانب روحانیان

خوردی از آن باده که بود انجمن است / سعی هم در راز و روشن است

پرتوی از برق ازل بر تو تافت / شمع دلت نوری از آن برق یافت

گر از شبی در تو از آن بر نیست / تا بتو از سنگ سیه فرق نیست

هیچ نه آنی که نمانی مرده / مرده صفت مانده و دل افسرده

این دو سه روزی که بقا نام اوست / راحت و رنج تو در ایام اوست

مایه آن است که چون اهل راز / یابی از او مایهٔ عمر دراز

بر سر هر کس بشکست آوری / دولت جاوید بدست آوری

چند به بیهوده توان کرد زیست / حاصل عمر تو و کار تو چیست

گر به بریشم [illegible] و بر شیر دار / آدمی خیز چه د آ رسیده بیار

سنگ که هم شاخ ثمر میدهد / نخل وجود تو چه بر میدهد

کم ز جمادی که دلت باد سنگ / گر چو تو دل سنگ بود وای سنگ

حرزهٔ این رهزن اماره [illegible] / دور که حیوان علف خوار [illegible]

دلسم سوز [illegible] / روز ز شب آوری و شب بروز

گر او بلی [illegible] / غافل ازین نقش که او سیمیاست

[illegible] / چون خطشان نیست تنگ مشرند

[illegible] خط [illegible] دل برون / تا دل عشاق [illegible]

بازی اگر تو خطا کرده‌اند / هستی ما را به فنا داده‌اند

نرگس و اندیشه [illegible] / ما و از این باده [illegible]

[illegible] ایام [illegible] / کشته از این لاله رخانیم [illegible]

[illegible]

[illegible] / شاد ز تو عشق [illegible]

هم چو [illegible] / خنک پرورش [illegible]

آدمی [illegible] / خاک زند در رخ [illegible]

شمع جهان [illegible] / آینه [illegible] گشته [illegible]

[illegible] / [illegible] آسیا

[illegible]

از حد قانون نظر شرع درگذشت / ورنه جهان این جب آن رامت گذشت

جنبش این هر دو بیکسو گشت / گردش ایشان بخلاف همست

واند این مزرع ویرانه / بلکه همان کرم که در دانه

پیش که خوردت کند این آسیا / روی بآسوده دلی کن بیا

کو جهت اندازه آسودگی / هم سخن چند ز فرسودگی

آنچه توان گر آن شاد زیست / قدر یکایک بنگوییم که چیست

وآنچه بدار [illegible] تحقیق دل / گر بنماییم تماشی جدل

ملک گرفتم که گرفتی به تیغ / از دگران چون بتو آمد دریغ

ملک و [illegible] چون رهگذر / هم بگذارد بیکسان دگر

ذره [illegible] گشته گر ار بد [illegible] / ریزه تاج سر خیبر [illegible]

چرخ که [illegible] طاق او / حرف و [illegible] اوراق او

[illegible] ملک [illegible] / تا بفلک نوبت شاهی زنی

ورن بجهان [illegible] / نعمت جاوید بفانی مده

[illegible] / عقل تو از چید و ل ریج فلک

[illegible] که کند [illegible] / بر رقمی از پس [illegible] نگاه

رو بسوی آنها که دهن بسته اند / دیده ز خود لب ز سخن بسته اند

لب [illegible] / کمند گرما بشد از قیل و قال

کوشش چون ... [illegible] ... بود ... / بی نجابی ... [illegible] ... بود

ای که ... اندیشه ... [illegible] / گر خود ... هست ... [illegible]

آینه ... مصفا ز عیب / تا نگری ... اسرار غیب

قطره ... که دل ... [illegible] / در دل آن قطره ... گشت

چند ... تحصیل چون / کوش کزین قطره ... [illegible]

گر تو ... [illegible] / زود ازین قطره ... [illegible]

... حاصل ... شود / چار ... طالب ... شود

کام خود ... [illegible] / ... جهان ... [illegible]

نقد جهان ... [illegible] / ... ازان نقد ... تنگ

[illegible]

رنگ کف از سیم دگرگون شود / دل ز نگه داشتنش خون شود

زر به کفی گرد که خاک فناست / فیض نظر جوی که آن کیمیاست

گرد رهت هیچ زر روی قیاس / همچو مه و مهر زرافشان لباس

چون دگران آخرت از دست شد / هم تو کز پای کفن در گذشت

کرم که او پیله شده ماه و سال / آخر ازان پیله رود در جوال

زیب تو آید ز دو رنگی همه / اطلس رومی و فرنگی همه

لیک ز آرایش تن ... نیست / صورت دیوار ز معنی تهیست

اگر کنی اطلس اکنون ... [illegible] / ... ز تن ... [illegible]

همچو ... رنگین ... [illegible] / لعبت ... [illegible]

دو ... ز اطلس و ... [illegible] / تا نشوی ... [illegible]

... [illegible] / صورت خود را همه آراستی

... صورت و معنی ترا / آگهی ... ز معنی ترا

... [illegible] / ذیل ... [illegible]

چرخ ... [illegible] / مهر شود ... گریبان تو

گر ... [illegible] / بر کمر ... شکست ...

... [illegible] / ... آتش است

زان ... صراحی ... [illegible] / ... صراحی گذشت ... [illegible]

شنی چون [illegible] / کار [illegible] بجای
گر ز تاریک کار جهان شود سپی [illegible] / [illegible] بود دریا [illegible]
[illegible] تا [illegible] جز آب / زان [illegible] اگر [illegible] سراب
در دو [illegible] ز بسیار عرفان کش / باده [illegible] جام بشکر فان کش
دل [illegible] / [illegible] شوی هوشیار
[illegible] گر دل خویش [illegible] / [illegible] و تو [illegible]
اگر [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] جانش [illegible]
[illegible] / [illegible]

نکته بطبا چه ز پسته بر دهنش / مشترک تا نهی بر کهنش
ناله از چنبر گردون رود / به که خود از دایره بیرون رود
زمزمه ناله فروان خوش است / دایره را دوز دوان خوش است
چون زنی رقص بیکی برجهه / کوه زنخ چرخ ز چنبر جهه
گر بنهی خنجر غفلت بهر گشت / رو به تماشا که خضرای دشت
سبزه و چه بینی که بریزد بجای / خون جگر دیده عبرت گرای
نیست سر از خاک چمن بر زده / سیم برانند ز گل سر زده
نیست شقایق ز صبا خنده ناک / لاله ز غم هست جگر چاک چاک
داده زمین نقش نکویان بردان / باشد ه دیبای زمین وا زگون
سبزه برانند بشه دی [illegible] / لاله ز کم عمری خود داغ دل
فصل بهاران که بساط می است / هیچ نپرزد چو خزان در پی است
حیف طرب را که امانیش نیست / نیست بهاری که خزانیش نیست
روضه دل جوی که یک داغ او / هشت بهشت است و گل باغ او
دل بکنی خوش به جوانی که آن / نیز بهاریست که دارد خزان
تازه جوانان که بهار دلند / موسم پیری همه بار دلند
طفل که نوز رسند بنالی شود / هست امیدش که جوانی شود
ز راه جوانی چو شود پیر سی / پیر چو گردید دگر تا بکی

مونس سعدا گر کنی اگر دستان | عهد ... و رجان ... کسان
پیر زبیستی که دلش ... بیست | عهد چو ان تعنی ... بیست
ای که ز خورشید روان ... | چند کن آخر که به پیری ...
وقت رحیلست تو از بی حراب | قافله بگذشت تو در عین خواب
آنکه نماید ره شبگیر تو | گرچه ... بود پیر تو
گاه ... که چکه آب ... | ز دو گشتی رخت بغرقاب از
خاک چو ... زلال ترا | خشک کند تازه نهال ترا
گرچه بود صحبت او ... | بین که ... خون ترا ... شیر
... [illegible] | چند ... نقش تمنا بر آب
... [illegible] | ... غلط ... کبوت
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | ... [illegible]
... [illegible] | خاک ... آنست ... زر

گر همه بینند تو بشیار شو | در همه خفتند تو بیدار شو
چند توان دست خوش باز گشت | راه جهان رو که توان باز گشت
بر عمل نیک گراینده باش | منتظر دولت باینده باش
توشه ره کن که بعمل میا هند | زاد قیامت بعمل میدهند
دام ره دست تمنای تو | گر نکنی رنج ادای تو
دایره کون سراسر فناست | هرچه بجز دوست فنا در فناست
روی بدان آر که باینده اوست | هر دو جهان مرده همین زنده او

ا

حضر اشی ز صلف ارباب راز | گرد برخ از حسد سوی حجاز
واهمن ازین لجه خضر اکشید | خضر صفت رخت بدریا کشید
آمد ازین کشتی خاکی برون | رفت یکی بحر بکشتی درون
دیده وطن کرد درین بازه چوب | طایفه سیر تشان طبع کوب
بر زبهایم بصور زاید یکی | با دد و با دام بمعنی یکی
آب بند از وحشت دل کوه بش | او بر آن قوم چو ایشان برش
گرچه انست بدامن بکشت | لب زسخن بست بیک سو نشست
گرچه لب خود بسکرا کسب دکو | بود بدیدن همان باره جویی
آنکه و شش ز نفس آدمی است | گر همه نسناس بود آدمی است

وانکه ز خاطر بکشد پیکری — گوهر چه فرشته است از دو دوره

پیکر بی‌جان برود جا که [illegible] — [illegible] بجز او روز و درازا

بال که آمد صفت پر بود — چاره تو تا راه بجا سپری برو

گفت چه حاصل ز چنین پیکری — [illegible] معنی به از این زندگی

دل ز جا کرد تهی چون حباب — قطره را افگند ز دو شده آب

تن ز تری گر به [illegible] — قطره جان لیکه به دریا رسید

عارف اگر [illegible] — پیکر معنوی گشتی از آن جز دو

[illegible] — زنده نشوند ولی مرده اند

[illegible] — [illegible] بلاست

[illegible] — [illegible] ما عرصه‌ای

[illegible] — [illegible] امدادان

[illegible] — [illegible] ازدبان گر تهی

[illegible] — [illegible] من گوهر دست

[illegible] — [illegible] قدم [illegible]

[illegible] — عالم آتش دل ریزم آب

[illegible] — زمزم حرم عشق صدا [illegible]

کای زمی بزم بقا کام جوی — در صف ارباب صفا نام جوی

خشت چه باشد که ز سقف آسمان — گر بلی این پایه کمی نردبان

دست به این کام نخواهد رسید — کام از این جام نخواهد رسید

تا سر خود را بنهی زیر پا — دست برین جام نباشد ترا

این قدح آن را که کرم کرده اند — مستی او زیر قدم کرده اند

بر در این خانه که دارد نجات — پای منه تا سر خویشت بجات

در ره او ترک سر خویش گیر — ورنه برو راه دگر پیش گیر

باز درین پرده کو سر نگار — پرده بر انداختیم از روی کار

شاه کواکب علم بر کشید — سر طلایی قلم بر درید

زخم از کان دل جوهری — در سخن بر فلک گوهری

تازه صفیری زدم از جان چاک — از دل آگاهی طفلان خاک

نقش بدیعت بدایع نگار — اگر از وی برو شناسان کار

ابر ضمیرم چو گهر بار شد — نیم دمی در سر این کار شد

یکه تن کرزدی این بحر موج — موج گهر زد که گذشتی ز اوج

صورت این نامه چه شد کرگم است — معنی او آینه عالم است

یک نقطه [illegible] | بین که چه ساخت محیط فلک

کرده بصورت [illegible] | [illegible]

دل او [illegible] | درگذر از صورت و معنی ببین

روی سخن بین ز سر زلف و خال | بر رخ او زاغ سیاهی مثال

گوهر [illegible] | در ره [illegible] خیالت بقیر

صورت [illegible] | پیش تو هر [illegible] شود

لفظ چو جسم آمد و معنی چو جان | معنی شود [illegible] از بنجا [illegible]

[illegible] | باد و همت [illegible] عرض آمد کدام

[illegible] | بلکه ز سانی که [illegible] منم

[illegible] | [illegible] که در این بزم [illegible] من

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | صوت [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | بلکه [illegible] کیان

قوت دل از خوان ازل خواسته | اجر خود از حسن عمل خواسته

بر فلک از نغمه ربابی زده | مجلس او را سر بابی زده

ملک سخن یافته چون مقبلان | در علم دولت صاحب‌دلان

بزم شکرخای ز دل آراسته | همتی از پیش روان خواسته

گر ز زبان قلم گنج ریز | خوانده ثنا بر گهر گنجه خیز

گاه به درگاه سر خسروان | کرده دری روی سوی ملک روان

یافته از همت آن هر دو مرد | توسن اندیشه گردون نورد

دست تو ای کشته ز جاه و فغان | آن قلم داده زان یک عنان

تا دل من ابر و نفس گشته برق | خاک خراسان گهر گشت عرق

مانده من و رخم این سبز طاق | گشته گشاینده ملک عراق

گر چه دل این نوع سخن میرسید | هم بخطا هم سخن میرسید

بلکه در اطراف جهان این گهر | گشته پراکنده و من بیخبر

ابر دلم زانفس آمد سحاب | من بزمین مانده و او بر دو آب

خاک خراسان شده زندان من | تنگ در و طبع سخندان من

یاد از این خاک مرا رخت بست | یاد صفت بر رس خود نشست

رفت بجایی که در و زین سپس | نام خراسان نبرد هیچکس

عیب من آیت که باز شنیدم | ور نه چرا نیز ز غزنین برانده‌ام

هیچ گوهر [illegible] ... چند گوهر در دریا کز معدن است

میوه چو آن شاخ ببار آورده ... هیچ در آن نطفه [illegible]

گرچه به دریا گهر اندر گل است ... بیشش آنست که بر ساحل است

وصل کسی او بتوان کرد زیست ... [illegible] اگر [illegible]

[illegible] ... طمع مردمی از هیچکس

گرچه [illegible] خود قائم ... این همه آنست که [illegible] طالعم

[illegible] ... [illegible] بخواهم مگر

[illegible]

از دو ام از گلشن اعلی جدا ... در فلک افکنده ام ازین غم جدا

[illegible] بر زده از شاخ اصل ... دور تر افتاده ز گلزار ابد وصل

از ثمر عمر که با [illegible] نغز ... [illegible] ز هم پوست [illegible] مغز

در غم آنم که ازین مغز و پوست ... باز رسم یا برسم پیش دوست

در حرم وصل کشم جان پاک ... یا شوم از محنت هجران هلاک

هر چه و نیکی که درین چنبر است ... تا به در دوست حجاب بسیار است

از همه بگذر که بر آن آفتاب ... نور نقاب آمد و ظلمت حجاب

شیر شکاران که درین بیشه اند ... از غم [illegible] راه در اندیشه اند

پیکر ایشان شده ازین غم زبون ... زهره خورشید ازین زهر خون

[illegible] آزاد شبی گر چه ... کان همی شاد نشستی گر چه

این که چو [illegible] علم از [illegible] ... مهر صفت تا بکجا [illegible]

از تو چه [illegible] ازین عرصه کام ... رو بکجی آری و منزل کدام

[illegible] گام را ... [illegible] فرصت ایام را

[illegible] ... هیچ که سر رشته عمر تو اوست

چرخ [illegible] این گونه شد صبح و شام ... [illegible] و سود رشته عمرت تمام

توسن [illegible] ... کش بتوان باز کشیدن عنان

مرکب [illegible] که شده [illegible] ... تا بعدم رفت گذر زین نگر

[illegible] لقمان [illegible]

هر که از [illegible] آباد رفته
خاک [illegible] گشت کرد [illegible]

همه [illegible] بل در بل [illegible]
بزم [illegible] و [illegible] بسته

خود دیگر ترا گفت قدم [illegible]
راه دور راز است گر [illegible]

[illegible] درین ره [illegible]
سوده پای تو [illegible] خاک

[illegible]
راه دور از تو [illegible] پیش است

[illegible]
هم [illegible] گرد ره [illegible] پای

[illegible]

[illegible]

پوست جلد و نواست شیرازه — معنیش گفته صورتش تازه

زاستان ازازل دورین پیشی — آمده در شکنجه هستی

قاری عقل هست تقریرش — صورت کل کون تفسیرش

هست فی الجمله برزخ تا سیئی — جه هیولائی وجه جسمانی

نسخه جامع است جان و تنش — فهم کن این دقیقه از سخنش

جام عشق و فنای مطلق ازوست — دم سبحانی و انا الحق ازوست

دیگری گفت نیز از آگاهی — لیس فی جبتی سوی اللهی

هر دو کونش نهفته در دو لغت — جان او امر و جسم او خلقت

پیش ایزد کرم است و عزیز — این شرف نیست در ملایکه نیز

هیچکس را بچشم کم منگر — جز بهر اعزاز و محترم منگر

در جمال یقین اگر نگریم — همه آیینه‌های یکدگریم

عزت خویش اگر تو میطلبی — مکن از [illegible] بی ادبی

در ره بندگی چه نیک و چه بد — از ادب یافتند ملک ابد

هر چه [illegible] ادب ز [illegible] محبت — صورت جهل بی ادبی است

گو [illegible] که بر ضد او ندانست — در مکافات فعل سنی ماست

گر حضوری بعقل و هوش رسید — هر چه گویی از آن بگوش رسید

هست جرخ کبود [illegible] — و اندر آن شغل نفس و وسوسه

بعد از آن عقبه او ابلیس کرد | سوی علم او پس راه بر گرد

که ندا از کبر و نفس از جبروت | بنگر از در منزل ملکوت

چیست تعلیم ابلیس [illegible] | اینک ارباب علم رهنما

درس ابلیس چیست خود بینی | نیست در هستی چو در بی‌سکینی

علم آن به که با عمل باشد | نی که سرمایهٔ جدل باشد

علم آن به که آدمیت سازد | [illegible] از کاخ [illegible] سازد

علم در راه عشق [illegible] | خامه عقلی که خامه [illegible]

دیگری [illegible] کرامات | تو کسی [illegible]

دیگری [illegible] | [illegible] مقام [illegible]

[illegible]

کار ما عشق [illegible] | [illegible]

در [illegible] | [illegible] مسکل

ما که از عشق بر فروخته‌ایم | دفتر و دو کون سوخته‌ایم

در ره عشق دیده‌ایم عدم | علم و لوح و زیر لوح و قلم

می‌کنم نقلی از ثقات عدول | سامعی زین سخن مباش ملول

مؤمنی کو بهر سخن می‌سفت | در بدخشان حکایتی می‌گفت

که نبی را ز زهر مسموم | شد دگر حال و حال شد معلوم

این خطاب ز هر یک شنیده | چون بخورد و نکرد اندیشه

چون ترک ترک‌ها معقول | دشمن کردگار و خصم رسول

لب ز زهر افتاده بگشودند | باده گفتند افاده فرمودند

که جز او بود در مقام فنا | مصطفی بود در مقام بقا

آن فنایی که محض هستی هوست | وان بقایی که هستی من و توست

هستی ذات واجب الذاتست | بشریت محل آفاتست

گر نبی در مقام او بودی | زهر او را چنین نفرسودی

این مباحث کی شود بقال | جاهلان واقف از حقیقت حال

جهل عین وجود و ترک علوم | رتبه ترک علم شد معلوم

او کجا فهم مجمع البحرین | او کجا مهر سید الثقلین

بهتر از [illegible] فنا زکه نیست | چه از آن شیخ نقاز که یافت

انبیا هم از او فنا یابند | بعد از آن ثبت بقا یابند

ذات او ... / به صفات کمال اول اوست
... / حرف ... ورد ...
زان شود ... که مصطفی ... / کی از ... نی ...
دیگر از ... که ... جام / وانچه مخصوص اوست ...
... / از ازل بود تا ابد حاضر
... ملک اوست / کل ... باطن اوست
... / ... گفت
... / زان ... جان ...
[illegible]

گرچه کردم خطا خطاب بنه / تا بر این قصه زد عتاب بنه
فهم شد آن حکایت تو چو ... / ... کل با تعین ...
... و بینش تو شد معلوم / رتبه و حالت تو شد مفهوم
به تفاوت همین بود که دلیل / که زبان کرده ام تحصیل
حاصلت نیست غیر نادانی / ... جمعیت پریشانی
از عوامل که چه پیدا بود / از عوامل شدی عمل چه بود
صرف کردی به نحو تشریف / هم بر این نحو خوانده ای تعریف
با ... دیده کس ز نخا ... / جهد کن تا دلی ز نخا بینی
... که کفایت کو / ور ز هدایه ترا هدایت کو
چه ... منطق ... / منطق الطیر را مبند آیینی
... / در معانی بیان ...
در طبیعی طبیعت معلوم / می شود نیز هیات معلوم
سخنانی ... / تازه ... چو کهنه تقویم
... حکمت تو / کس مبادا اسیر صحبت تو
... / که الهی ترا نه پسندد کس
... که خود بهتر / گر نگوی حدیث پیغمبر
تو که ... / سر تفسیر را چه ...

چه بود اعداد نیستی‌ای دعوی | خوانده‌ام علم اولیایی یعنی

نیستی نیست در خدا طلبی | جهل بو جهل را اعلم بی

گفتم ای تو جهل را منبع | نام تو لایضر و لاینفع

زانکه نفع از تو نیست گر حکمی | ضرت هر یرسد بکس تکین

از طب ار نیست بهره‌ای چون | بس اشارات را بگو قانون

طب که از جهد او این بخشند | مرض جهل را شفا بخشند

تو مریضی و طبع نیست سقیم | هتو بهتر تو جمله گفت حکیم

چون کسی گوید ای حز ابرش | بر نفس ترا این کین و نش

هر کتابی ترا است سدید | معنیش در دلت نگشت پدید

چه شد ار شکل حرف را دیدی | تو معانیش را نسنجیدی

مختصر قصه بر طرف [illegible] | از الف حکم گفت [illegible]

بیت این حرف را طرفت او | صورت و معنی و حقیقت او

تو الف حرف را همی [illegible] | از معانی سخن [illegible]

چون یک حرف عاجزی تو هنوز | بیت این قید لا یجوز یجوز

[illegible] درجه جهل [illegible] | لا انسلم [illegible]

[illegible] مقصد [illegible] | گر سفیهان شوند تسلیمت

تو که نقص [illegible] | صفت [illegible]

عاجزم در بیان توصیفت | ست کنز الجهاله تصنیفت

مایه‌ات کفر و خاصیات گنه است | گرچه موییت سفید دل سیه است

تو عجوزی و موی شیر عجوز | از تو به طفل شیرخواره هنوز

پیر کالی گرچه تو به پیری | بلوغ کمال روز [illegible]

پیر تا بالغی نکرد دیده | آنکه گفت این دو بیت سنجیده

پیر گر جنبش ستاره بود | پیر نبود که شیرخواره بود

گر [illegible] در سرای و مرده است | که بکل سال پیچان کرده است

وان دگر بیک شنیده که گفت | چه گهر در صفات ذات نهفت

کس چو تو در سرای بیم و امید | ریش در اسپیا کرد سفید

آنچه گفتی چه بیان گفتی انکار | کز صفات تو میشود اظهار

نه همین از تو بچه شد نامم | منکری رتبه علی را هم

[illegible] از مشرکان کدام کنم | من ندانم ترا چه نام کنم

گرچه حرمت بود [illegible] | از [illegible] تو یگانه

رایت ای تو نسخ مسخره [illegible] | بکشیش کلیساهای فرنگ

[illegible] بگویم ترا [illegible] | که برد این قباحت صریح

[illegible] تو در خری [illegible] | دو گواهند آن دو خر مهره

تو خری آن زمان چون [illegible] | بار دوم [illegible]

چه زنی دم زده آتش اندری   چند با لالی بار دم کوری
گرچه ما از خران آلم دیدیم   جز با بن عمر دگر نکو دیدیم
هیچ دیدی که کردت بحث و جدل   از تو سر زد به شیوه و جدل
حرکات قبیح و لفظ شنیع   مایه خجلت تمیز لطیف و وضیع
این که معطی به دیگری کنی   که مدح خویشتن بیفتی
گر تو معطی نه بهانه چه بود   این اداهای معطیانه چه بود
زن نداری و نفس بد آری   نفس بد را جزای خود داری
گیر خود نیست همسر زالان را   چه شوی همسر [illegible] حالا را
ور دبرد و یا تو مغلمی ناپشته   نشوی تیره زین ادای زشت
این درستی ترا است مو ها   از زبان جوری [illegible]
گرچه سامان زود نیست مین   همچنانی تو در [illegible]
زر است با فقیر و رامانی   گر کننده [illegible]
با بنیک آرای چهره ات تازه   زرش [illegible] سفید و اعمار
نیک خود را ببین که اشعار   بود [illegible]
هست هنگام دستگیری تو   گیر یاران عصای پیری تو
با رحیمی تو وقت گریه زار   میفشانی به چشم مهر ما
کور کردی دیده‌ای [illegible]   افعی [illegible] از زهر [illegible]

روند اری بجز بد چکینی   مرد می را بچشم کم بینی
گر به خواننده بود شاعرکان   بیخبر از خدای کافرکان
ظاهرت از صفات دین عورت   باطنت نیز ظاهر اکو رنت
عجب در دیده ات جو میل کشید   عارفی زانکه تو آنجا دیده
گرا هم نفاق هم سلبت   ثلث ظهر عات العلت
گر حکیمی بگو که چیست بها   در تقابت تند اصل اجزا
از قفای تو لا قبول قبول   دعوی خرق و التیام و حلول
هست دایم مرکب تو بسیط   مرکز جهل را دلت تو محیط
دانش دیگران چه جمع کنی   تا بکی استراق سمع کنی
چون ترا نیست نقد ما در مشت   چیزهای بر عهد بنا انگشت
تو که غافلی ز جمله او ضاعی   طفل مکتب برای ابدی
زود ام در سر آید کون و فساد   بارها تخته بر سر استاد
عامیانه [illegible] شیخ و مولانا   دیده باشی زند احسانا
هم تو نیست ضمیر جز گنت   گر شود چاره باره بنیست
گوش بینند [illegible] چشم سپیر   لیکه گوش حزد نه گوش ضمیر
هست مردی نهان [illegible] کردی   نشنیدی که کردی مردی
حیث آن کرد جز غبار وجود   کیست آن مرد جز حدیث شهود

روی جان زین غبار چون شویم | جز بملت شهود سوی کریم
نیست معرف شهود نحن راست | کر بسنه ان عقل حد وحد است
نشنیدی که گفت شاه جهان | فرو نهنه زبان بود شعبان
یکطرف از نفاق وارحلیم | نیست از هیچ مبحثی به لم
راه پشم راست کوی ورات [illegible] | سخنم شیره جان که منشان
کرچه دارست بشهرت سخن است | تو تشنکن که هر د ملک منست
فطرتم هست بخششی ازلی | سخنم نقل خوان لم یزلی
شهرتم منت کم ز اهل سخن | بلکه کردید و شهرت آیت من
شاعران بلبلان این بوالهند | نغمه سنجان کلشن ازلند
خوردن جام عشق شرب شابن | لقد حج [illegible] لب شان
شاعر نه از کسی [illegible] | [illegible]
[illegible] | اگر [illegible]
نیک دانم [illegible] اجسام | نقطه وخط [illegible]
سر و عقل [illegible] فلک دانم | راز اجرام [illegible]
بر تو روشن کنم ز تیزی طبع | نقطه نقطه از ربع [illegible]
سر تبدیل ارض یوم عمل | معنی زندگی و راز اجل
درجات مواطن ارواح | اختلاف مسائل و اشباح

نه مرا باید کسان کار ربی | نه مرا با کسیست انکاری
پیش من خوار هست نیز عزیز | دوستیم دشمنان [illegible] را نیز
چشم خود باز کن بهت بسیاری | که من آن نیستم که بند ار ای
هیچکس مثل عزیزی نیست | ور بود غیر این تمیزی نیست
سخنان دراز در دسرست | حکم غیر الکلام معتبرست

شد عزیز الحکایت تو تمام
ختم کن والسلام والاکرام

تا بود نام سلطنت و نشان / پشت بر تخت شاه و شاه نشان
خسرو عادل همایون فر / شاه غازی جلال الدین اکبر
زاده و پرورده و فرزند خشر / هر چه [illegible] الهی [illegible] تخت
غوث اعظم ز آدمیان یکتا / مهر کرامت [illegible] روزگار
برق تیغت درین محیط کری / شیخ جمال [illegible]
ظل حضرت بر آسمان ظفر / چشم آفاق را [illegible]
بحقیقت درین سرای مجاز / هم غریبی ز هم غریبت نواز
من چگونه کرد قیمتی گهری / هر چه گویم ازان زیاده تری
در ظهور آیت [illegible] / ذات تو مظهر جمال و جلال

ای شهنشاه کامران که توئی / گر شناسد ترا چنانکه توئی
ذره گیرم فلک جناب شود / کی شناسای آفتاب شود
من ازین دعویم هراسنده / هم توئی خویش را شناسنده
قطره گر بحر بیکران گردد / چون محیط نه آسمان گردد
تو محیطی منم کمینه سحاب / قطره‌ام از تو برده در خوشاب
هر چه بردم ز التفات تو باز / بر تو افشانم از خزینه راز
نیست مخفی بر آن ضمیر منیر / بلکه پوشیده بر غنی و فقیر
که سخن گوهر دو جهان عرض است / وز جهان گوهر سخن عرض است
گر نباشد درین سخن ایوان / زادمی فرق نیست تا حیوان
همه کاهنده و فزاینده / همه قفلند و او گشاینده
گر نه تیغ زبان کلید ستی / جوهر مرد کی پدید شدی
گوهر بحر آدمی سخن است / بلکه نقد آدمی سخن است
چون زبان در دهان کلید شود / آن زمان آدمی پدید شود
آدمی زاده از روی ازاده / محک نقد آدمی زاده
علم و شرع و ادب بود در / هم حسب هم نسب بود در
دو جهان زاده از دو نکته کن / کس چه داند که چیست سر سخن
آسمان محیط این گهرست / کاسمان پیش او زمین اثرست

جلوه گر غیبست حرم سخن پنهان / در اثرها سبب آسمان زمین

آنچه حق گفت و آنچه پیغمبر / در میان خلایقست سمر

کاب را عرش منبعست و مکان / لیکه اعلی هزار ساله ازان

دل بود عرش و آب او سخنست / ماه و انشی زبان که در دهنست

لیکه نی هر دلی ز هر سخنی / لیک نی هر زبان و هر دهنی

میشود ظاهر از سوال و جواب / گاه مانی است یا زمینی آب

پی جو در الجا [illegible] / چند کن کاب تروی خود بیزی

چند کن بار گفته تو دروغ / هرزه بخش و باصواب و دروغ

الی کان بکار حکم است / تو بدی آن هرزه گفتم است

حیف باشد زبان نکته سرای / هرزه گو [illegible]

هرکه او نوش یا که نیش خورد / [illegible]

تا مرا [illegible] / [illegible]

[illegible] زبان گر هزار [illegible] / [illegible]

حجه و تحقیق را [illegible] / [illegible]

گر [illegible] / [illegible] تا [illegible]

از زبان [illegible] هرزه سرای / [illegible] لفات [illegible]

حیف باشد [illegible] شان [illegible] / گوهری در خطاب شان [illegible]

نه که این قوم راست پیشه چنین / بود و کار جهان همیشه چنین

بیچارگان بکار خویشتن اند / بیخبر از شعار خویشتن اند

پیش از آن گفتهای جامی هست / ور سخن میکند نظامی کیست

لیکه چون گو نهست همت شان / چه کری میکند مذمتشان

من که گوهر فروش این هنرم / سلک پیرای گوهر دگرم

پی روم خسرو و نظامی را / طوطی سعدی و ظهیر جامی را

چون شناسای کیمیای کمال / نیست پیدا اگر شنه فحط رجال

گوی اکنون سخن وران مردند / سر آب سینه ز دو بردند

مدتی شد که من هم از همه کس / یکه اکر ده ام توجه و پیش

کرده ترک شعار بوالهوسان / بسته ام لب ز مدح و ذم کسان

لیکه چون حکم خسرو [illegible] ست / در نهان کردن سخن سخنست

ترک حکم شهان کی [illegible] خطاست / امر ایشان قرین امر خداست

گر ببندند از سخن بندم / هرچه گویند [illegible] بهر به زبانید

یا کرم [illegible] طبع قافیه سنج / بهر شاه جهان خزانه گنج

بهر او از مدح و از ثنا گویم / نه بغیر محل ثنا گویم

هرزه و یاوه را که خموش گشتم / پایه است را بجای خویش کشتم

بهر [illegible] و بهانه زنم / ناوک صدق بر نشانه زنم

وهم از راستی بشعر فروغ
نه تکلف ور آن بود نه دروغ

هر که گوید دروغ خصم خداست
وانکه رنجد هم از حکایت راست

آن درختی که نیست میوه اوست
هرزه گوی شعار شیوه اوست

آن خود آرای هیچ ننهاده
وآن ز مردم بهیچ رنجیده

انکه هر جا نشسته گفته ز خویش
وانکه از گفته خویش خورده نیش

هیز رزین کاسش آن دهن بخورد
تا در کس که او سینه محل نخورد

گرچه شهر او ابلهست پخ و پناهش
نسبت خویش رفت از یادش

سیر خیلها نه بین چو پوچ شده
آن اول نسب را تلخ شده

راز دار و در لب گوشانت
دزد و باز از رهزن فرزند قانت

نیست از وی بهر هوشی او
هر فرودی نکو [illegible] او

کار بستن بود نهالهای دراز
که [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] مهار
جان کوران [illegible]

هر کسی چون کرا بجنس هری
که [illegible] [illegible]

پیش از این باد [illegible]
ون زبان [illegible]

چیای بکر کرد آن [illegible]
گاه [illegible] [illegible]

جه شد ایا [illegible]
جامه [illegible] جان و زبان

می شنید [illegible] [illegible]
سخن [illegible] [illegible]

گر پرسش پشت میر سر بطلان
چه بود پادشاه کلان

نسبتش میرسد بگویم فاش
بغیات غریب و ترک تراشش

آنکه این قطعه بهر او گفته است
نسبتش را چه مو بمو گفته است

کشف و بوم جفت گردیده
بوالعجب مرغکی فرو ر بدند

پدرش بوم و مادرش کشف است
این در یتیمی از آن صدف است

نیست حاجت که گویدش کم و کاست
هر و نیک ری از روشن پیداست

گاه شیخ است و گاه مولانا
میشود قطب نیز احیانا

پای تا سر دغای و دیو علی
کرده خود را بر اسم خویش ولی

با جهان طبع پشت و باطن کور
منصب شاعران گرفته بزور

آنکه کلبانگ او رسانده بسند
بلبل سیستان و عکه هند

شعر دزدی که باز کمال حیل
دزد و از پا بپیچ غزل

آنکه در هر کتاب معنی از او
جسته در زیر پرده های تو بر تو

چشم اگر [illegible] اندازد
ور ز مانش بپا [illegible] بیازد

تا رهیست از کتاب روز حساب
می برد چون کمن سخن ز کتاب

عیب وا لیست در سخن راندن
زانکه دزدیده پیش از خواندن

لفظ تا دیده روی معنی را
او ربوده ست شعر دانشی را

نایه ایست [illegible] خط [illegible] لش
گر نسیه [illegible] نامه عاشش

جز که گردید طلسم اهتزاز و / کاغذش جامه گرد و در بر انداز و

نامه صد پیچ خورد از کشش / بوسیده گشته کاغذ از قلمش

نقطها کرد لفظ او چیده / آه از آن معنی که کس ندیده

شعر خود را او بسته بر کاغذ / هیچکس که کرده دزد کاغذ

زاده طبع او چه مغز و چه پوست / گرچه در کاغذست تحفه اوست

زان قلم به که در دو حرفی / گشته پیدا بنا و معنی

چندان سخن چون آن کالا / از سر و دوش نمیرود بالا

هیچکس گر نشسته بر سخنش / بهر تحقیق کرد دانشش

چون گشاید لب از برای کلام / چشم ... از آن ... تمام

درها کان آن سبزه بهاد / [illegible]

شعر ... [illegible] / [illegible]

هیچ چو را الکی ... [illegible] / [illegible]

چون ... جاهل [illegible] / [illegible]

وصل ... [illegible] / [illegible]

زان ... [illegible] / [illegible]

گر بگویند این سخن به نکهت / [illegible]

همچو برکان لطف کرده ما / ... از دل ... [illegible]

در سخن جنگ و سرکشی دارد / ناقبول و ناخوشی دارد

می‌کند حس چو ... ابرام / بار کرده در عقب دشنام

طرفه‌تر زین قضیه واقع نیست / که با شعار خویش تابع نیست

گر کند فکر مطلع الانوار / گر شود دزد مخزن الاسرار

گر مخاطب کند نظامی را / گاه سعدی و گاه جامی را

بس که دزدی کند از آن نادان / در عذاب است روح استادان

چرکه در بیت نزد آب و گلش / سد ابواب فیض کرده دلش

دعویش از سبای عالی / لیک از فیض باطنش خالی

بنگر نیک در مظاهر او / رفته سرگین کشی ز خاطر او

عمده گشته در میان یلان / طالبان خان حاکمست کلان

سیر عدالت مردیا ... / محض ابلهست کو مستابی

شهر با خویش دلیل حالت نیست / ظلم بر خیزد از عدالت نیست

گر برسید زان معانی هیچ / معنی عدل را بگوید هیچ

عدل اگر راستی و انصافست / باطن او از این صفت صافست

کرد با خبث از آن ظلوم جهول / که شنیدست بچه مقبول

از کتب ... جلد و کاغذ نغز / هیچ از آن پوست برد برد به مغز

گر معنی ز لفظ ... کردی / صفت خویش را نکو کردی

هر که او زعلم و هنر [illegible] | می توان [illegible] از جنس
بو الفضولی که در جهان [illegible] | خویش را گفته افضل الفضلا
هرکجا زنت و غلطه ها کرد | سر ابان معرفت واکرد
گرچه معلوم گشته اطوارش | گرچه بود نیست در جهان کارش
می‌زند لاها [illegible] بر قانون | می نهد پا ز حد خویشتن بیرون
که فلان علم شد مرا معلوم | یا فلان راز شد مرا مفهوم
همچو طوطی [illegible] | که چنینها نوشته اند جهان
می برد نام چند علم و کتب | [illegible]
بحر اخفش [illegible] از مصباح | [illegible]
[illegible]

ایه عارت کن [illegible] و میوه زبان | طبله [illegible] از برای خدا
ست در دزد [illegible] ال کجا | میوه داری کجا شغال کجا
هرسخن چین ازو گرفته سبق | دو زبان چون قلم [illegible] چو ورق
پسر خویش در قلم زد شعر | شاعر خسرو دست و خسرو شعر
در تب جهل مانده آن نادان | تب او در الکلام او هذیان
با همه جاهلی و بیخردی | می برد نام [illegible] ان بد وی
بخشش نعل هر که موجود است | علتش نعل هر که بر دو دست
گر زبان نیست زین معامله دور | کس مبادا این قدر مغرور
ای جهل هست آن دماغ [illegible] | گرد پیدا ز داغ او خللی
علاجش چو شد پدید از ند | و ز برایش مفرحی سازند
از [illegible] و جار و بشناس چار | مغز [illegible] کشنیه [illegible] خیار
[illegible] جهان | که بود جای [illegible] در تبیان
[illegible] | قوت ابلیس و فضله دوزخ
[illegible] | گوز [illegible] روشناش [illegible]
[illegible] | ورق لاله رو عقرب کاشان
[illegible] مشک | کیک زندانیان کجا ز رنگ
[illegible] | [illegible] از خواجه [illegible] درکون

چیز کی زانچه معده مسکن است / جز وی زانچه رود و محکم است
قدری استخوان ز سوده / پاره چند پاره سوده
مرغ الوت و حرقه [illegible] / زنج یار یک چند پیرقان
تابش بکر و زه کوه نیم زرشش / سه یکی جا رنگ و هیچ سمش
اندکی زانچه کم خورد تیر ازو / خیلکی هرچه هست بدتر ازو
تیز سک کره کر یا ماده / چو بهر بیش کنه اماده
بخورانند شاد و خندانش / بخوز زو بشکنند دندانش
تا دماغش خرد پذیر شود / اندکی و [illegible] چیر شود
الغرض حرف با صواب بگوی / سخنی بهر جواب بگوی
تو که در جای گری مشکل برو / [illegible]
چون ما یا تا ب سکر د [illegible] / [illegible]
لطف شاه جهان تو است ترا / [illegible]
هر که امروز شاه [illegible] / [illegible]
لیکن از جام الهی مستی / [illegible]
مکر [illegible] / [illegible]
هیچ ما حاجت الحکم [illegible] / [illegible]
مکر این بیت را ز تو [illegible] / [illegible]

شاه اگر لطف چند دراند / بنده باید که قدر خود داند
کبر و نخوت بغایت ترا / الهی سبیلی نهایت ترا
گر کرت شیخ مرشد و رهبر / هرچه گوید مکنی باور
کو آن پیر بیت شیخ تو و بس / کو آن پیر سبیل ندیده و هیچ کس
حرف چند از رجال و از اوتاد / از جو خود سبالهی گرفتی یاد
میزنی لاف شیخی و سری / چون خودی را مرید میگیری
گر بکار آمدی همین گفتار / هیچ نیت نداشتی کردار
از وجود تو [illegible] / کبر ابلیس و نخوت نمرود
ظاهر اندر ایی و استکبر / آب و جبه تو بوده اند مظهر
این ریاهای نماز را چه کنم / فعلهای مجاز را چه کنم
گر حضور دولت جان نماز / تو کجا دیده نشان نماز
که دولت در بهانه می گردد / که بر اسباب خانه می گردد
هر نمازی طاعت تو هر جایست / هم هست به زبان مسلمانیست
چو مشی بود کی نماز تازهٔ تو / کر شود پوشش جنازهٔ تو
سبحه وداری چه می شماری ازو / جز گره بر گره چه داری ازو
هر ز [illegible] رشته اش زناریست / بلکه هر موی بر تو زناریست
گر ز [illegible] از سر گویی حرف / که ز اطوار عارفان شکرف

ای کشیده دولت [illegible]   [illegible]
می کشد خاطرت بجانب زر   کمش قلب خویش را بنگر
سخن از زر احسان [illegible] گوی   [illegible] سستی درو نیست [illegible]
لیکی و خست جز [illegible] بر تو   همچو حلقه ز پای تا سر تو
[illegible] خویشتن اند   خوک و سگ از درون تو جامه
در جهان از بزرگان بشر   که نهان اند در میان بشر
[illegible]   که نه بر سر [illegible] آن کالا

زر و زه داری و دل چو پیرزنان   [illegible]
هر که [illegible] نشسته بر خوان   [illegible]
طامعی را یکی ز اصل [illegible]   [illegible]
که [illegible] عمل [illegible]   [illegible]
میتوان گفت ای [illegible]   [illegible]
[illegible] جهان حاصل تو [illegible]   گرچه [illegible]
سخن از [illegible]   این سخن از خیال [illegible]
گرچه [illegible] زبان من [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]

زین نصیحت بتوجه نظر نیست   که [illegible] از منظر [illegible]
عود گر او نبود کو سبب خود   باز [illegible] بخود [illegible]
آن گدا [illegible] نطق گو [illegible]   گو این [illegible] از برای تو گفت
باز گردد باصل خود همه چیز   زر صافی و نقره [illegible]
بنگر خویش را درین گفتار   گر توی [illegible] آینه دار
هیچ گذشته نیاید از [illegible]   که ترا گفته ام از [illegible]
به ازین خویش را [illegible] کن   الفتی [illegible] تخلص کن

باغ عمر تو پر طراوت باد   ختم کار تو بر سعادت باد
ای [illegible] نفس خویش گرو   نکته چند گو بیت بشنو
هر که مقبول این [illegible] شد   قابل بزم پادشاهان شد
خطر کار او ز [illegible]   زانکه در کار مخلصان خطر است
[illegible] نشین [illegible]   قرب و عزت نداشت چون ابلیس
[illegible]   چه بلاها کشید و ملعون شد
[illegible]   تا بر افروزدت ز غیب چراغ
[illegible]   [illegible] آن [illegible]
[illegible]   گرد فعل خویشتن می باش
پادشاه جهان [illegible]   سر [illegible] خاکپای تو باد

... هرچه بر خاطر ... خطور کند ... همان عبور کند

سر بسر ملکت خسروان گیری مشرق و مغرب جهانگیری

بنجفت فتح را دلیل شده دشمنت خاکپای پیل شده

هست یک التماس پیش مرا که در آری بحفظ خویش مرا

کان سبب در هزار مهلکه پیش میرساند مرا بمقصد خویش

جاه و ملکت هزار چندین باد

وین دعا را ز غیب آمین باد

و اوزان های اصلی که عروض حالت فراموش گردد یا بالفاظ غریب و اصطلاح عجیب مشهور باشند و از آن مردم که بنای گفت و گو برین نهاده‌اند یکی خواجه آصفی است دیگر امیر شیخم سهیلی و دیگر مردم نیز بسیار قبل از ایشان و بعد از ایشان که برین شیوه سخن گفته‌اند و بشرح دیگر نیز همچون فغانی و لسانی احتیاج نیست که همه را نام بریم چه ایشان نیز بقدر حال معروف هستند و از آن جمله یکی بدر شاشی است و سخن او برین طرز است که در صفت جام و شراب و حباب و انگشتان ساقی می‌گوید

آن بدر شفق خور بچمن پرین شکن رخشان دریغ ز نو بچمن مهر لطف گرفتارش

و او در شعر مولانا کاتبی نزاع کرده و مولانا او را اندکی وقعی ننهاده الحق میان شعر او و اشعار مولانا او را هیچ نسبتی نیست و این قطعه او را در شأن او خوانند

شعر بدر شاشی عاریی گو نفس چون برق لامع کرده است

عمر گشتم گرد ضایع گفت سی یک دو بیت نیک ضایع کرده است

و فقیر را نیز در ابتدای مشق شعر اشعار مصنوع مخیل خوش می‌آمد چنانچه در جواب مجمع البحرین و قافیتین مولانا کاتبی نسخه گفتم قریب به پانصد بیت در بحرین و قافیتین مع التجنیس و این دو بیت از آن نسخه است

ای ملک از اختر بالای خاک عاشق خود ساخته دلهای پاک

لمعه انوار تو برق و لیل رخنه شمشیر تو فرق ذلیل

طلعه چون چهره ماست ابرد ... که چون بر لب ماست بزد

لیکن چون [illegible] هوای هوس باز نخست و این ترتیب [illegible] آورد [illegible] و ما
بنیانها بر سر آن پر نکندم اما چون این طرز کلام پیش بعضی از اعزه و زمان ما
بسیار مستحسن است اما نیز جهت نمونه غزلکی چند از دیوان اول که باثمار الشباب
موسوم است و بمقتضای ایام طفلی بران نهج واقع شده مسطور گردید

خو آز آبینه خیال نهاده تحفه نقاشان نذرک ساختیم
این نمونه قطره از بحر طبیعم نیست
گر ندیدی [illegible] زنخار دیوا [illegible]

پیش ما این گفت گو بازیچه طفلان شدست
آنچه من گفتم بطرز خویشتن آن را بجو

باخط از [illegible] و ابجد خال ما
[illegible] آشنا شد [illegible]

[illegible] چون [illegible] ساختیم [illegible]
[illegible]

[illegible] محبت [illegible]
[illegible]

چون [illegible] صفت [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

در تعلیم [illegible] که بحرم [illegible]
[illegible] چون [illegible] ما

[illegible] گرچه [illegible] ما [illegible] از اهل [illegible]
وای [illegible] بر [illegible] ما

طوق جنون نهاد [illegible] گردن ما
[illegible]

پروانهای عشقیم از شعله بال کرده
دود بیت ز آتش دل هر سوی بر تن ما

ما را ز آتش دل زد موی حلقه بر تن
در لشکر ملامت اینست جوشن ما

خار جنون ز مجنون سوزی ندید چندان
بگذاشت دامن او بگرفت دامن ما

در بزم ما فسردگی افتاد بر جمالت
بهر نظاره مهر را نشد [illegible] ما

بر مزرع تمنا زد برق عشق لیکن
داغ دل جهان شد چون سوخت خرمن ما

از شعله ملامت در هم شود [illegible]
کان تازیانه آمد بر نفس توسن ما

نیست ز فرق سر عیان [illegible] اعضای ما
با خود فرق ساختیم آبله گو پای ما

گر دل ما ز تیغ او پاره شود از آن چه غم
طرف نقاب بر زند هودج کبریای ما

ریگ روان دشت غم هست از آنکه در غمت
تیغ بچرخ میزند آه سپهر سای ما

آینه ایم گر برو گرد وجود ما [illegible]
در زره هستی شود واسطه جلای ما

ظلمت اگر شود محو ز نور او چه غم
سایه صفت چو بنگری هست فنا بقای ما

[illegible] زند عاشقان
بر ذره جا کجا [illegible] علم فنای ما

[illegible] شمع غبار [illegible]
آتش او کی کند خوف ترود جای ما

[illegible] غزالی این همه [illegible] زدن
هیچ مگو [illegible] جز اجزای ما

دور زمان چه [illegible] ز [illegible] ما را
خواهند یاد کردن اهل زمانه ما را

غزالی تا نبیند مردم بهم که وارد   در پیش تیر مخت کی دون نشانه ما را
کشتیم بود عنانش هموار زانکه آمد   در راه عشق سوبان آن تازیانه ما را
یاد آدکرچه حاصل از وصل چون نمانده   چیزی بجز آب حسرت در چشمخانه ما را
شد بود هیچ صندل انیک جبین از آن   از بس که سجده که شد آن آستانه ما را
سلطان وقت خویشم و زیبد بهر دو عالم   چون خود یگانه دارد عشق یگانه ما را

زافسون عشق کارت بیگونه غزالی
آخر بعشق ورندی کردی فسانه ما را

بر سر جام عجب مست خرانست حباب   عاقبت در سری میرود آن خانه خراب
باده بستان و بشو نقش کدورت ز ضمیر   گر فلک بر سر ما دست ستم زد بر سر آب
[illegible]   همچو آن جلوه [illegible] سراب
[illegible]   چون [illegible]
هر طرف موج عرق بر تن من گشت [illegible]   [illegible]
[illegible] چهره [illegible]   دور جام [illegible]
[illegible] لعل [illegible]   زیر آن [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]
[illegible]

چون نگون شد شانه کز [illegible] آفتاب   گفت ظاهر ازان [illegible] گردون خراب

بعد مرگم چون کفن برگشت چون بگریستم   ظاهرا از آتش دل سنگ قبرم گشت آب
بگریها کردیم آخر آن خط مشکین دمید   نور از باران کی ظاهر شود از آفتاب
در دلم حیف است پیکانهای خون آلود داد   زانکه جگر دسیه انگه چو چیند بر کباب
گشت آب آیینه چون خورشید از دی در   ورنه در فولاد شوان کرد چندین اضطراب
در محیط اشک همچون مردمان چشم خویش   از ضعیفی می توانم با نهادن بر حباب
عکس آن رخساره شد از حلقه زلفت عیان   یا ز دود آه من در چشم او گردیده آب

از غزالی بی رخش دیگر مجو صبر و شکیب
آن بنا را که دیدی کرد اشک او خراب

این چه مینهای داغ دل داغ دار ماست   یا شبنم بلاست که بر لاله زار ماست
نوری ز نخل وادی ایمن کشیده سر   یا آتشین گلیست که بر چوب دار ماست
زنجیر ما که دیده شد از پای تا بسر   در حیرت روز و دیده شب زنده دار ماست
از سوز سینه تربت ما سوخت بعد مرگ   یا آن فتاده سایه لوح مزار ماست
کنیم زیر سنگ ملامت غبار لیک   کحل الجواهر نظر ما غبار ماست
[illegible] در راه تو [illegible] و روی ما   اینها گناه گریه بی اختیار ماست
زان [illegible] اشک ز مژه ما [illegible]   کان تار سوزن مژه اشکبار ماست

گر بی نشان شدیم غزالی ازان چه باک
تا روز حشر قصه ما یادگار ماست

بینی از کاهم که پیدا گردد از چشم تر روشن است / در غم او دود آه مردم چشم من است

گر شدم خاکستر از کویت مرا بیرون مریز / همچنان هم ذره من بلبل این گلشن است

شمعی پیراهن گردون چو گرد هر کس زیر اوست / پیش عالی همتان در زیر گرد گلخن است

بیکسی شد ویرانه دور از رخت با بتکده / خانه‌ام را چشم مردم شیشه‌های روزن است

استخوان‌های مجنون دامن این دشت را / شد نشان‌های اندوهش نشان [illegible]

در ره عشقت هر جا که می‌بینی کف خاکستری / سوخته بر خاک اهل عشق نعل توسن است

گفتم بانو پیکان بیداد دست غزالی دگر گفت

می‌توان صبر کردن چون دل سنگی از آهن است

گشت کم مجنون و آهو دشت را با بال ستاست / تا به سر خاک ... چون ... [illegible] بال ستاست

گر دلم را موج خون غم هست گلگون نیستم / تا ز دلبر ... وصل [illegible]

همچو ... روشن افتد مردم چشم از آن / [illegible]

تیغ او چون ریخت خونم در جراحت ... / [illegible]

سنگ بیداد که انگند آن بت از سنگین دلی / عاشق ... [illegible]

ساخت ما را ... / حال ... [illegible]

چند پرسی غزالی وصف حسن یار ...

بیش شرم ... لال [illegible]

وای از بلا در آمد این کار خانه ... / هر جا ... رخ ... آستانه است

مجنون چو باد پای جنون است زان سبب / بر روی کشیده ریگ روان تازیانه است

پیکان گشته رسته چنان شاخ اندرم / آه مرا اگر ... [illegible] زبانه است

ظاهر شده است از سر من پنهانی داغ / با مرغ ... کرده در آن آشیانه است

خورشید بر فلک شده عرق شعاع خویشتن / با تیرهای آه من آن نشانه است

از بس که چاک در جگرم کرده تیغ / آن زلف دود آه مرا گشته شانه است

هر چه ... ملک غزالی فنا پذیر

تا روز حشر بزم فلک را ترانه است

بود شمعی نیست غم عاشق اگر سر بار گشت / چون سرش پروانه آتش آتش بار گشت

زیر گرد کوی او بودیم کامد سیم اشک / کسوت تجرید ما را بخیه‌های راز گشت

دل فغان کرد و در زلف تو حیران شدیم / همچو شخصی کو به شب سرگشته آواز گشت

خون دلها بسبب خوردی و مستی غمزه شد / عاشقان را این جهت کشتی و نامش ناز گشت

از شبستان در سماع دلبری برخاسته شد / بهر تاراج دل وقت دست انداز گشت

دل ز ما بگریخت تا ... زلف ... / مرغ ما را پای بستن باعث پرواز گشت

... از تماشا حال غزالی ...

شهر ان مجنون را ز داب جنون ممتاز گشت

ما هی زدیم ... تا خون جگر برفت / خاک آنچنان بشدیم که مجنون به گرد رفت

عکس ... خون ... خطا ریخت زلف تو / سرها به باد داد که آن خون جگر در رفت

نیست هرگاهم که پیدا گر چشم برو فن است | در غمش او دود آه مردم چشم من است

گر شدم خاکستر از کویت هوا بیرون مریز | همچنان هم ذره من بلبل این گلشن است

مفلسی بیرون نگردد هیچ که هر کس زیر او | پیشش خال همتان در زیر گرد گلخن است

بس که شد ویرانه دور از رحمت ما بتکده | خانه‌ام را چشم مردم شیشه‌های روزن است

استخوان‌های مجنون دامن این دشت را | شد نشان‌های اندوه [illegible] و [illegible]

در زمستان هر جا که می بینی کف خاکستری | سوخته هر جا که اهل عشق فعل توسن است

کهنه از پیکان پیدا دست غزالی آخر گفت

میتوان صبر کردن چون دلش از آهن است

[illegible] مجنون و آهو دشت را پامال ساخت | تا [illegible] چون [illegible] از داغ بال ساخت

گر [illegible] موج خون [illegible] سیم | تا [illegible] وصل [illegible] [illegible]

[illegible] از روش [illegible] مردم چشم از [illegible] | [illegible] [illegible]

تیغ او خون [illegible] در خانه [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible] پیدا [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]

ساعد ما را [illegible] دی [illegible] | [illegible] [illegible]

چند پرسی غزالی از وصف [illegible] [illegible]

بیشتر را گر [illegible] از لال [illegible]

وار بلا زد آمد این کار خانه ابست | هر خانه‌ای که هست ز من آشیانه است

مجنون چو باد پای جنون است زان سبب | بر روی کشیده ریگ روان تازیانه است

پیکان گشته است چنان سینه اندر دلم | آه مرا اگر شنیدی در زبانه است

ظاهر شده است از سر من جمله‌های داغ | با مرغ بیضه کرده در ان آشیانه است

خورشید بر فلک شده غرق شعاع خویش | با تیرهای آه مر آن نشانه است

از بس که چاک در جگرم کرده تیغ | آن زلف دود آه مرا گشته شانه است

نبود حسن دیر ملک غزالی فنا پذیر

تا روز حشر بزم فلک را ترانه است

بود شمعی نیست غم عاشق اگر سر بار گشت | چون سرش بر داشته آتش آتش بار گشت

زیر گرد کوی او بودیم کامد سیل اشک | کسوت تجرید ما را بخیه‌های راز گشت

دل فغان کرد در زلف تو حیران شدیم | همچو شخصی کو به شب سرگشته آواره گشت

خون دل‌ها بس خورده و هم شمس غمزه شد | عاشقان را بی جهت کشتی و نامش ناز گشت

از فشان در باغ دلبری برخاسته شد | بهر تاراج دل ما دست انداز گشت

دل از دام بخت تا شکسته زلف بتان | مرغ ما را بال بستن باعث پرواز گشت

[illegible] است از [illegible] غزالی انشاء

بهر آن مجنون زار دادت چون [illegible] گشت

[illegible] خون جگر درست | چاک آنچنان شدیم که مجنون جگر درست

[illegible] زلف تو | سرها بباد داد که آن خون جگر درست

آن جگر و خشک‌تر را که تو خط نام کرده — [illegible] جگر رفت

وز گرد بود چهره که اشکی فشاند چشم — بر روی خاک گوهر سکون [illegible] رفت

از بس که خاک بر سر خود کرده‌ام از غمت — چندان غبار گشت که گردون [illegible] رفت

از من نشان خاک سلیمان طلب مکن — بگشای چشم خویش به مجنون نگر [illegible]

در خاک راه باش غزالی که عاقبت

چشمه خاک گشت و زمین و دون [illegible] رفت

تو ای که یوسف مصری [illegible] — داغهای محبت [illegible] کشتن است

که ما [illegible] تماشای آن جمال [illegible] — [illegible] دیده کشودیم دیده [illegible]

همین ز من [illegible] بسجود [illegible] چشم شده‌ام — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] عاشقان مجنون — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible] کز صبر من کوه [illegible] تاب — [illegible] مرغ دل [illegible]

خانه‌ها شد دل [illegible] — [illegible] خراب [illegible]

هر طرف در مجلس [illegible] شمع [illegible] — [illegible]

آنکه شوان بوسه جز در خواب از دو لب های او — دولت بیدار ما کو تا در مستان خواب او

اینکه ما کیفیتی دارد که در بزم جنون — هر که ذوق خون دل داند شراب ناب او

زاهد روی طرفه دینی کرد عاشق اختیار — مقصد [illegible] یک قبله هر ذره محراب او

با غم عشق تو عمری شد غزالی کرده خو

فارغ از لشکر جهان وارسته از اسباب او

مژه پیکان تو امشب در دل بی‌تاب گشت — باز دود آه من در چشم آتش آب گشت

عاقبت گردند خوبان اشکم از رخساره پاک — بس که غیرت یافت آخر گوهر نایاب گشت

هر که شد گرد دره خورشید رخساران چه عیب — گر از آن هر ذره خورشید عالم تاب گشت

اینچنین گر خون دل مژگان ایشان [illegible] — گرد چشم عاشقان کی می‌تواند خواب گشت

تیغ مژگان تو ای جان کرده دزدین رخنه — این که پیش اهل طاعت نام آن محراب گشت

نام رویت بردم و [illegible] آتش زد دلم — یاد لعلت کردم و در چشم من خوناب گشت

عشقم از گردون غزالی کاشکی یابد خلاص

چند خواهد کشتی عمرم درین گرداب گشت

بحر [illegible] گوهر او که بهر اندر [illegible] — موج او در دیده ما بلک چشم روشن [illegible]

[illegible] افکند هر دم میان باد بود آب — از نهیب او بر ساحل او آسمان [illegible]

[illegible] از موج گر شد [illegible] ماهی [illegible] — باد بادی صرصر اندر عرصه او [illegible]

از خطوط مهر زرین [illegible] — هر طرف دریای لشکر غرق اندر [illegible]

گروه گریان آشتی ... گهر دارد و دیده خطا
گر طبیب آنرا ز جز بنیادهای عجب دیده گر دست

از شهیدان بر لب جو و استخوان می افکند
آنچه از بی دردی آتش با که در کو گرفت

چون غزالی در حقیقت کرد با هر سنت دوست
هر که در رومی تی شد با خویشتن را دشمن است

شمع کشت با من گریان بچشم تر نشست
سوخت چندان که دراخر بجا کستر نشست

نیست گر از نقاب صبح و شمع آفتاب
ز آتش پنهان من گردی که بر افلاک نشست

شد سر من کشتن عشق ادراک جنون
گاه چنان از نقش آتش چنین گر نشست

گوهری هیچ اشکم در موج خیز بحر عشق
تنها که دیده بر خوبان مرا در هم نشست

نیست بر دل جز غبار خاکستر حاصل تو تنها
گرچه بر بستر از گل خوبان من تا بر نشست

... دل آید ... نگار
... [illegible] ... نشست

[illegible] ... چون غزالی ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... دارد
از ... [illegible] ... دارد

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... دارد

[illegible] ... دل مجنون ... داغ
بجان ... اهل ... دارد

... [illegible]
... [illegible] ... دارد

[illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... دارد

یک از آه سر انگشت بدندان دارم
دل هم از طوق جنون سر بگریبان دارد

بخیال دهنت کرد غزالی غزلی
جای آن هست که گویم سخنش جان دارد

پنجه گیری مهوشان در کشت آبن جستند
مصحف رخسار خود را رحل سیمین ساختند

در دلت چون کوه گر محکم شود ارکان عشق
کعبه را آن گاه از هر چه سنگین ساختند

میکشم آن می که هرگز جام جمشیدی ندید
نیست غم گر ساغر ما را سفالین ساختند

شد چو در خشت زندی آن که آخر در جهان
پادشاهان خاکستر خشت بالین ساختند

تو عرق کن از می عشرت که تنها ماند کسان
پی تو در شبهای غم با ماه و پروین ساختند

لعل شیرین را اگر کردند جان کوهکن
شیر از لعل تو را از جان شیرین ساختند

تا غزالی دو شش در دیوان خویش آهم گشود
نکته پردازان شام عقل مسکین ساختند

چون ز غمزه کان بر دلم چشم تو ناوک میزند
فتنه پیکان خونریز تو چشمک میزند

انجمن ... دیده ام گر چشم کاریست
مرغ بو صد مرغ دل فی الحال یکیک میزند

سوی من دیدی و از مژگان مرا خون شد روان
نشتر آن غمزه مردم را رگ رگ میزند

بر ... هر دلی که مرغ نامه بر
شادمان می آید و باز بال و دستک میزند

همان ... سینه ام بیرون می آید که دل
از نور روشن گشته برقی ز آن بمشک میزند

چشم ... حاجت این ماه گفت
نور او برق یقین در ظلمت شک میزند

تا غزالی آورد آن آهوی چین را به دست
پای از سر کرده از دنبال او تک می‌زند

صبح روی تو ز جمعیت امکان دم زد	لیکن آشوب دو زلفت دو جهان برهم زد
مو مکب چو تن تو ز ابر دو جهان تنگ آمد	چینه در سینه که آب و گل آدم زد
هر آن چه سود ما بر سر که در سینه ما	منت بعد آتش از آن شعله که در عالم زد
[illegible] سوختن آتش عشق تو نیافت	ور نه جای کهن از مهر جبه در زمزم زد
چرخ از دهر بار امانت که بخست	هر این مهر که گر بود جز آتش خم زد
زادی چشم تو جز سوز است کل هیچ	آه از این خاک که دیده با محرم زد
حلقه زلف تو [illegible] تجلی [illegible]	[illegible] این [illegible] ظلم زد
صبح [illegible] از عرق روی تو [illegible]	[illegible] افلاک که [illegible] زد

[illegible] گلها غزالی [illegible]
[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible] آتش گل [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] دل [illegible]
[illegible]	[illegible]
از آن چهره گلها [illegible]	[illegible]

از بهر چه شبنم رخسار چمن را	بر آینه خاکستر سوختن زده بودند

[illegible] گلها بخیال رخ آن ماه غزال
آتش همه در جان و دل من زده بودند

ماه رم از دل پر شعله آه من برون آمد	بلی چو خانه سوزد آتش از روزن برون آید
ز روی گرد گل چندان سرشک لعل در دامن	که گرد افشاند خونش از دامن برون آید
ز آه گوهکن یک لخت کوه بیستون در غار	اگر چون سینه سنگین گوهر آهن برون آید
عجب نبود اگر چون قطره اشکم دل پر خون	پی نظاره ات از دیده روشن برون آید
اجل دور از تو بیچاره مرا در بستر من آمد	عجب گر از فغان چیزی ز پیراهن برون آید
شدم خاک ره آن شوخ اگر جولان دهد توسن	بجای گرد دود آتش از سم توسن برون آید

هر ناک او را در غزالی از گرفتاریم
بعزم صید کاکلش آن ترک صیاد افکن برون آید

هر زال که بر سحوت ما خاک کند	لوح اندیشه ز تصویر خرد پاک کند
[illegible] بحالی که از آن می‌طلبد آتش	بال فرمان اولی اجنحه خاشاک کند
[illegible] بخشیدن ملک و ملکوت	کیفیت خاطر ما دیده ظرفناک کند
[illegible]	هستی و نیستی ز اسم ادراک کند
[illegible] زد جنگ هر	هر که دل زنده بود جامه جان چاک کند
در [illegible] هستی کند [illegible]	بجز چاره این راه خطرناک کند

هر خوب تکلف نیست قدح نوشان را … | التفاتی … حاشیه … پاک کرد

این همه زانجم و افلاک غزالی … است

هیچ دانا … انجم و افلاک کند

… دوران و … خوش باک … — وه که خواهد آفتاب زندگی در خاک شد

… ساقی در قدح کن چون ز گلبن برگ ریخت — کاسه … بلبلان … خس و خاشاک شد

… برگ عشرت از شراب زرد و سرخ — زانکه نی برگ زرد و نی آتشناک شد

… اکنون … — گر بعشرت … پیراهن گل چاک شد

… آب روان … اگر چرخ — مطرح … طایر افلاک شد

یک نگر … دل … — چون … [illegible]

[illegible]

[illegible]

زلف و کاکل او کرده این رنگ سیاه

کو بهر اندک غزالی … سوختی …

… افغان تو در دل داغ سودا تازه کرد — بیشتر را تیر … توتی در تازه کرد

دیده با دل … در … لب … — آب چون بر آتش … نمک را تازه کرد

آبرو خواهی مکن ای زن … دعوی که عشق — شیر … از خون دین آخر غازه کرد

و … مجنون … آوازه سودای ما — خویشتن را … عالم با آن آوازه کرد

… دل … پرده های دیده چون کردم سوار — موج اشک من کتاب عشق را شیرازه کرد

… غمی … شد دل شاد می آید درون — گرچه در … دلم تیغ تو صد دروازه

بر دل … غزالی … تو

شکر خواهد کردم که با من لطف بی اندازه کرد

… ای شوخ … جانب من … کرد — گفتمش لب بگشا به سخن همچین کرد

… از آتش … تو … — تا کمان آید بر آتش … همچین کرد

… خورد … غنچه … — ور نه از بهر چه هر طرف چمن همچین کرد

… بی … الف … — گفتمش لب بنگر آن غنچه دهن همچین کرد

… — گرچه … پهلوی آن سیم بدن همچین کرد

… آن … — تیر … قلب شکن همچین کرد

گفتمش … وقت حال غزالی … خراب

چو [illegible] شنید این سخن آن سیم‌تن [illegible] کرد

زلف [illegible] کشید	[illegible] کشید
[illegible] بازار	نقش شیرین [illegible] کشید
[illegible] جام شراب	[illegible] گل صورت کشید
خواست [illegible]	طره او [illegible] حیرت کشید
جز [illegible] سوخت	ذره [illegible] کشید
[illegible] آفتاب [illegible]	[illegible] کشید

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

عمر کوته شد ز طره جانان دراز	روز عمرم گشت کوته شب هجران دراز
حال چاک سینه [illegible]	بر دلم دست تطاول کرد آن مژگان دراز
سینه میسازد سپر پروانه پیش شمع	او در آتش میکند [illegible] دراز
ای پری [illegible]	تا [illegible] دراز
ظلمت خط تو [illegible] خضر	[illegible] آب چشمه حیوان دراز
راه کوته کرد [illegible] عشق	هر قدم گردد در حیرت بر من حیران دراز

روی او هرچند [illegible] غزالی شمع را

کار [illegible] آن زلف سرگردان دراز

[illegible] لعل [illegible] ساز	مردم چشم [illegible] از اشک گلگون [illegible] باز
خواهم [illegible]	[illegible] گوشش گداز
غنچه [illegible] خندان [illegible]	تا تو رفتی جانب گلشن دهانش ماند باز
[illegible]	مردم آری سیم را سازند در آتش گداز
[illegible] لعل [illegible]	باغ [illegible] برگهای راز
[illegible]	نیست جز یک سجده [illegible] نیاز

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible] میان عشقبازان سرفراز

[illegible]	در گلستان [illegible] خال سبز

میرود آتش بجان شعر [illegible] / اگر [illegible] چون [illegible] آن قطره عنبر

دیده دل از [illegible] نگاههای زنگاری که [illegible] / سر بسر در سینه ام شد شعلهای آل سبز

[illegible] خواهم [illegible] در دل زان قطره / چون بمیرم خاک من خواهد شدن هر سال سبز

[illegible] آب خضر گردد [illegible] سبز [illegible] / گر بود [illegible] نیازی میشود فی الحال سبز

[illegible] بلندی چون [illegible] دیگر / هیچ [illegible] آشیان [illegible] بال سبز

[illegible] غزال [illegible]

عاشقان را گشت [illegible] گلشن اقبال سبز

در [illegible] سوی [illegible] مجنون [illegible] / [illegible] هر سوی [illegible]

چون دل مجنون [illegible] / [illegible]

لعل شیرین [illegible] آدم [illegible] / [illegible]

[illegible] زلف [illegible] آدم [illegible] / [illegible]

[illegible] مژگان [illegible] / [illegible]

[illegible] حاجت [illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

در بهشت آن برگ انجیری که آدم [illegible] / هر که باشد آدمی دارد بپای [illegible]

ز اطلس [illegible] فلک بر شال [illegible] / بر سر بازار کم نامی [illegible] جوان [illegible]

مرد صورت [illegible] که اگر نیست از احوال ما / حالت خود را بچشم عاشقان [illegible] کاش

دفتر دانش مجو در عاشقی از ما که گرد / باد استغنا [illegible] فلک را باش [illegible]

گر سلامت نیست در زندی غزالی [illegible]

چند روزی بر سر کوی ملامت [illegible] باش

عجب [illegible] افتاده زلف [illegible] / اگر دست [illegible] در هنگام تحریرش

[illegible] عشق [illegible] / [illegible] زلف گره گیرش

[illegible] آینه [illegible] حیران / [illegible] نامه [illegible] تیر [illegible]

[illegible] آن [illegible] مژگان چون [illegible] / [illegible] آید [illegible] تیر [illegible]

[illegible] عشق از لب شیرین / [illegible] هنوز [illegible] کودکی شیرش

[illegible] مجنون [illegible] / مگر از آتش دل آب میگردد [illegible] زنجیرش

غزالی [illegible] عشق در طور جنون کامل

[illegible] کمال [illegible]

[illegible] مجنون [illegible] / گر در زنجیر سود اماند پای دشت [illegible]

[illegible] مجنون [illegible] / گر او ز تیشه آما بود شیرین کار [illegible]

[illegible] عالم گلشن / [illegible] در گلهای رعنایش

وزان آیینه شد حیران او بیرون انداز — گر از اندازه بیرون شد چنین عالم آرایش

بخاطر میرسد و آب عکس جلوه سرو دم — چو بینم جلوه و رعنای قبا از نخل بالایش

نه پیش روی او آیینه تنها آب میگردد — گر از خود میرود آب روان هم در تماشایش

اگر خواهد غزالی گریه از مردم نهان سازد

چو مجنون باکشد سر در دامان صحرایش

پیاد در کش می تلخ و کم اندیشه از زورش — که بهتر از صلاح اندیشی عقلست شر و شورش

سوزین صحرا کو زان بر بنا کرد و گردد [illegible] — [illegible] گرد از کو [illegible]

[illegible] — [illegible]

درین ره چون شتا شد کس غبار آلوده [illegible] — [illegible]

جراغ [illegible] دل [illegible] — [illegible]

[illegible] خود کردن — [illegible]

چو بن سنگین [illegible] — [illegible]

غزالی [illegible]

[illegible]

طاهر شده [illegible] از زلف — [illegible]

از [illegible] — کار زد [illegible] سر زلف

چون [illegible] از زلف [illegible] — [illegible]

هر کس بطریقی شد با حسن تو مهوش — من تیره حالم و دل تیره تر زلف

گر جان بسپارم برم از لعل تو اما — دل را خطری میرسد از رهگذر زلف

تا گرد بکون دل من زلف و گره زد — پیدا دگری بست نخوانم کمر زلف

پرسید غزالی سخنی از سر زلفش

با او سخنی گفت و لیکن بسر زلف

موج زد صبح ازل دریای بی پایان عشق — هر دو عالم غرق گردیدند در طوفان عشق

چرخ زاد در گل فرو شد تا ز باران بی حد — کاین زمین ره خاک آدم گل شد از باران عشق

خواستم درمان درد عشق از صاحبدلی — گفت درمانی ندارد درد بیدرمان عشق

گرد آز زلف تو سرگردان مرا انگشت ساخت — انجم و افلاک را گوی خم چوگان عشق

عشق را تیغی که آلوده سازد گاه تاب — قطره خونی بود افتاده در میدان عشق

روز محشر چون بگیرد دست هر کس دامنی — آن زمان دست شهیدان تو و دامان عشق

نکته عشق است دیوان غزالی سر بسر

نیست دیوان غزالی بلکه دیوان عشق

[illegible] مرا از [illegible] نمک — هرگز ندیده ام که بود در شکر نمک

[illegible] زخم [illegible] — تیرت که با دلم زد و انگشت بر نمک

[illegible] جلی عشق [illegible] کار — بر ریز بر جراحت ما بیشتر نمک

[illegible] هجران [illegible] — پیوسته از خیال لبت در نظر نمک

نالی اگر که چون [illegible] هجر تو زرد زشت … باشد [illegible] عاشق [illegible]

هرچند شهره خوبی یوسف جهان گرفت … در دلبری [illegible] داشت ولی این [illegible]

مگر لب [illegible] غزالی که ز [illegible]

از نوک [illegible] غزلی سر بسر [illegible]

حرف مجنون چند از ریگ [illegible] … طفل را [illegible] بازی میکند [illegible]

دار [illegible] بهر کاخ عمر … عاشق [illegible] از کشتن [illegible]

[illegible] ازین زارم کبود [illegible] … هر طرف [illegible] شمشیر [illegible]

گفتم او را [illegible] محبت [illegible] … [illegible] آمد [illegible]

[illegible] شعلهای [illegible] … [illegible]

هر [illegible] حاصل [illegible] … [illegible]

[illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

وابسته [illegible] دست [illegible] … [illegible]

[illegible] مجنون [illegible] … [illegible]

[illegible] پیکان دلم [illegible] … [illegible]

بسته [illegible] … [illegible]

گرچه سر تا پا گناهم تکیه [illegible] لطف [illegible] … [illegible]

هرگز ادیم [illegible] عاشق در زمانه [illegible] … [illegible] تا از وی شود این [illegible]

زان دهان هردم [illegible] غزالی [illegible]

[illegible] تنگست جانان [illegible] در محل

چون بخندی [illegible] ای نازک نهال … موج می [illegible] آب زلال

[illegible] خط مشکین تو بر تقویم حسن … میکشم بر چهره [illegible] خون از اشک آل

[illegible] دل از [illegible] … زان کبوتر دست حیرت میزند بر هم زبال

[illegible] چون شد دلم … از خیال صورت خوبان چو فانوس خیال

[illegible] … هیچکس هرگز ندیده آفتاب [illegible] هلال

[illegible] … [illegible] فراق و عشرت روز وصال

هر [illegible] عشق میگوید غزالی [illegible]

عشقبازان [illegible] حال

[illegible] … [illegible] زیر ستون خانه ام

[illegible] … [illegible] از وحشت من [illegible]

[illegible] مجنون [illegible] … شانه شد [illegible] آن [illegible]

[illegible] محبت [illegible] شمع … در حضور [illegible] نباشد [illegible]

[illegible] … سبز شد از گریه در خاک محبت دانه ام

[illegible] … هم [illegible] کعبه و هم ساکن بتخانه ام

همچنان خواهم غزالی در هوایی پا دو بود
گر شود دریا می تیغ فلک بهانه ام

جلوه بردار محبت در هوایی می‌زنیم | تا دم مرد آن گوهری ره دست و پایی می‌زنیم
دیده آیینه اقبال باشد بی جلا | بر دری از خاکستر دل تو تیایی می‌زنیم
تا درین میخانه قطره نوشیده‌ایم من | وز سینه مهر خاک آدم کیمیایی می‌زنیم
شراره قطره‌ای من ز آتش برگ جام | رفته سوی خانه آتش بجایی می‌زنیم
مست باکی گر شود چشم پایی اشک ریخت | در محبت بر محک نقد وفایی می‌زنیم
اختر طالع ندارد دل به سینه صاف | تا زمین در خواب [illegible] لباس فنایی می‌زنیم

[illegible]
[illegible]

تا از روی دل بمولیان گرده ام | [illegible]
باز روی باغ آتش بر نمو چمن فراز | [illegible]
بار رجهان کشیده ز گردن سنگ شدم | [illegible]
لالای خنده خورد دشکستم بر لب | [illegible]
بار را چو هیچ فایده عنبر چون آن شود | زان گفته گوهر [illegible] کرده ام
بوده لال نکته شناسان درین عشق | ردنا و [illegible] کرده ام
مستوا پیشه سحر غزالی سخن زران | [illegible]

جز کارزار چو شمع از گریه کی ارزد چشم | رشته پر خون شد چو چشم آن بهود عالم دو چشم
سوخت مغز استخوانم در شب هجران زنده | شمع کافوری برای بزم خود افروختیم
هر طرف بنوز آهم چاک دل زار آید | نخجیر دلان گرد از بی یاری که او را دوختیم
لی در توفان ساغر دل را زکف داد بیت | من که بودم کاروان شکستم و بفروختیم
تیغ او چون در دل آمد آن دهان بستم خیال | نیک کردم توشه راه عدم اندوختیم
چند سوزم ساختم پرده دگر دو زار آید | من هم آخر در دل افلاک داغی سوختیم

گرچه عمری بی هنر بودم غزالی عاقبت
خاک گردیدم درین ره کیمیا آموختیم

خواست روز و بر سکش خود از قیب ناتمام | رشته آهی کشید از سینه اما بود خام
بوی چون گل پدای عاشق ز اشک عاشقان | این گلاب تلخ را بگذار تو در کار زکام
کی تو جام عاشقان دیدی که جز یک قطره نیست | فلک آن بزم را از قطرهای پشت جام
گرکه من [illegible] حسرت کی بخون گشت | بر سر من عشق از آن مرغان که گردند از دام
گفت تیغ بجان نجز از درد سینه من می نهی | چشم بر هم زد که این شمشیر بهتر در نیام
جان دل از دهن [illegible] زبانم لال گشت | چون نمودی یک الف از قد زلفت با دو لام

ای صبا از من ستانش را اگر کوی جا
ادعو غزالی هم سلامی عرض کن بالا کلام

برگ چون فانوس شمعی درون است زد شعم | نور می آید برون از چشمه پیراهنم

پیری فیشی گرفته ام زین گلستان نیست غم — داغ او و درد مرغ دل است هر من [illegible]

تا گسستم از بهجر کمانش استخوان — آشیان و در شب فراغ ملامت شد تنم

بسکه در دوران گشت [illegible] غمش مجنون [illegible] — سر نهاده همچنان طوق بلا در گردنم

گشت آن هم به دل همسایه و [illegible] — بسکه دیوار دل گرفت از سینه راه روزنم

هم بی آید بسویم بسکه گردیده ام ضعیف — نیست جنبش [illegible] اگر دیگر [illegible] کن منم

آخر سر کوی [illegible] غزالی [illegible]

[illegible]

ده ور عشقم [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

غزالی [illegible]

[illegible]

تا چو مجنون شدم چه شد گر [illegible] — [illegible] دل [illegible] جنون [illegible]

من که از ضعف تن شده ام چو سایه ناتوان — سایه خویش را دگر از پی خویش چون کشم

رشته جان اگر کشم از تن زار خود برون — بهر کجا ز جان ناتوان تیر تر [illegible] کشم

آه چه آتش است این که بهم تو شام غم — سر ز فلک برون کشد آه چو از درون کشم

شهر ز سیل اشک من یکسره خراب شد — کاش بسان کوهکن رخت به بیستون کشم

از دل ریش اگر کشم خون جگر به بیکسی — بهر که ز جام ناکسان باده لاله گون کشم

بیت غزالی از فلک قسمت من چو غیر خون
باده خوشدلی چه سان زین قدح نگون کشم

حرف [illegible] بر سر [illegible] زدیم — زین طلب [illegible] ز جام [illegible] دیگر گونی زدیم

[illegible] — لوح جنون عاقبت بر سر مجنون زدیم

گرچه گدای تو ایم لیک ز بخت بلند — زینت شاهنشهی بر سر گردون زدیم

[illegible] — کوکبه بر جرعه جام فریدون زدیم

[illegible] سلطان عشق — ملک دگر تنگ بود خیمه به هامون زدیم

[illegible] — تیغ تغافل کشید زان [illegible] در خون زدیم

[illegible] شاه تو [illegible] غزالی سحر

[illegible] دم [illegible] افزون زدیم

[illegible] — شکر [illegible] سبز شد تخمی که در گل داشتم

[illegible] آرزو — بر نیامد آرزوی [illegible] در دل داشتم

بحر چشم لی تو موجی زد که عالم غرق شد | بر طرف شد گر من امید ساحل داشتم

ای بکوی عافیت جا کرده زین طعنه مست | من هم اکنا چند روزی چون تو منزل داده ام

در سفر چون سایه با من بخت همراه بود | هر کجا رفتم چراغی در مقابل داشتم

گشت آسان کار من از لطف پیر میکده | ورنه در راه طلب بسیار مشکل داشتم

[illegible] حاصلی [illegible]

وارم آن بیحاصلی کز عشق حاصل داشتم

لب از هر سخن [illegible] | [illegible]

[illegible]

کی شوم آزرده گر صد تیغ کین بر سر زنی | بس که پیکان دارد از تیر تو جسم لاغرم

نامه گو ننویس بهر من که مرغ نامه بر | زآه آتش بار شو اند که خاکستر سرم

ساخت از بهر شهید خویش مژگان غرق اشک | شکر لله نکشته آن خنجر چو جوهرم

بر سرم بنشست از آن چون غزال نگها

شد نکو بهرهای گوناگون مرصع افسرم

خاک مجنون زیر پهلو شام هجران داشتم | خاکساری بود بر روی تکیه آن داشتم

[illegible] | سر ز ملک سینه خود در گریبان داشتم

[illegible] | [illegible] داشتم

[illegible] | ساقی [illegible] تا جان داشتم

[illegible] | [illegible] پریشان داشتم

[illegible] | [illegible] نهان داشتم

[illegible]

[illegible] داشتم

[illegible] | نقش کن در زیر ماند خشک کن از خاک من

[illegible] | شعله بار آسمان از سینه صد چاک من

[illegible] | [illegible] خاشاک من

[illegible] | شد بهشت [illegible] من

گر خون دیده من آلوده اما نم آید عجیب — شکر لله پاک و امانت چشم پاک من

چون نتوانستم دام از قامت [illegible] آزاد — کی شود آن حسن حجاب [illegible] ادراک من

گفتمش گستی غزالی را بران فتراک بند

گفت [illegible] لاغر تر زین بسته فتراک من

بس که از سودم عیان شد [illegible] ابنها از برون — یا فلک زد بخیها بر کسوت عشق جنون

در جنون برق مجنون آشیان بنهاد مرغ — پا نهاد از سرخوشی دستار خود را از گون

کهکشان [illegible] — تا سرای [illegible]

[illegible] آرزوی [illegible] — [illegible]

[illegible]

چون یعقوب را گر خبر باشد در دل دیده — همش تا دیده ز من [illegible] دیدار فرزند

غزالی نیست یاری روی یاران می برید

براه عاشقی با بندگان ایشان خداوندان

همه باشد [illegible] اهل دنیا زندگانی کن — اگر خورشید گردی چون مسیحا زندگانی کن

[illegible] آب خود اسکندر و تقیم در ظلمت — اگر خواهی حیات خضر با ما زندگانی کن

فتوحی جنبش [illegible] ما عشق میگوید — اگر در یک قطره با این صفت دریا زندگانی کن

مدام این شیشه با باده عشرت نمی باشد — فتوح گر نیست با داغ تمنا زندگانی کن

برای نیک و بد از خود مرنجان خاطر مردم — بهر نوعی بود با اهل دنیا زندگانی کن

دلا هر تو بید اگشت هم [illegible] به هم کعبه — اگر اینجا ترا خوش نیست آنجا زندگانی کن

غزالی رنگ هستی با ظلمت [illegible] میسازد

صفا خواهی برو از خویش تنها زندگانی کن

هر [illegible] سیاره [illegible] روان عمر دان — آفتاب شام را هر شب خزان عمر دان

راه هستی [illegible] عشق زود [illegible] لمعه را — در شب دیجی چراغ کاروان عمر دان

چون [illegible] صحبت [illegible] عمر تو [illegible] — دوستان خویشتن را دشمنان عمر دان

[illegible] از [illegible] ناز — عاشقان را از ره هستی نشان عمر دان

هر [illegible] که لعل آن روح افزا قبول — وعده گر محشر بود او را ضمان عمر دان

ای که از هستی که عمر [illegible] جزو زلف او — آن دهان را سر جزوی از زمان عمر دان

روی غزالی صید معنی کن تیز رنگ

چشم تاکی تیر خود را از کمان گردان

کاکل خود را فتی ای در یکتای حسن | عنبر تر موج زد در بستر دریای حسن

که سپاه بتان صف زده دوز انجو مست | حسن تو در معرکه کار آری حسن

صحبت یوسف رخان گرم از حسن تو شد | تا تو نبودی نبود فتنه و غوغای حسن

اینکه قرین بتان قاعده مهر نیست | نیست گناه بتان هست تقاضای حسن

بر رخت ای ماه زینت عارت سمان بکند | خال به بستی ز رو زلف ز بالای حسن

تا تو نمودی جمال برزده اتحاب جمال | هر سر مو دیده ایست بهر تماشای حسن

[illegible] غزالی ز عشق

[illegible] ز کردی [illegible] تماشای حسن

اگر [illegible] ز روی [illegible] | [illegible] ز خویش [illegible] رو [illegible]

[illegible] | [illegible] ای [illegible]

[illegible] | [illegible] عارض [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

غزالی [illegible]

حدیث عشق [illegible] حیف را باد کامن

تمنایان شد چشم عکس موی خال او | مردم چشم از مجنون شد عزالیس مو

یلا لب لیلی چو مجنون باده کردی خون دل | ست کردیدی و بر ریگ روان رفتی ز رو

عشقباز از چه حاجت سوختن آموختن | خود به پیش پروانه چون دارد درین معنی غلو

یارب در چشم هر کس آدم مهر من گریست | آب میکرد دلی در دیده مردم را ز مو

دانست با او لاف حسن از ساده کیها آینه | بار حسن چون رو برو کردیم او را خجلت زد

جون باد گویم بگو نسبت دهان خود بمن | لب بدندان میگزد یعنی بود نسبت مگو

نگر چشم او غزالی چون نزاد دیوانه ساخت

به گرگیرم بعد ازین با آهوان دشت خو

چرخ فانوس [illegible] عالمی حیران درو | مردمان چون صورت فانوس سرگردان درو

ست بر ما خضر فرخ پا درین ظلمت نهان | در نه بسیار ست هر سو چشمه حیوان درو

هیچ [illegible] کیتی خاک را گردید ها پس | هر زمان نقش دگر از گردش دوران درو

ست در است جهان آینه دار دست عشق | تا تیامت جلوه گر عکس رخ جانان درو

عمرهای یار زر دل کی توانم زود میرود | خواب چون آید کسی را این قدر پیکان درو

شعلها زد آتش از عشق الم خورشید دار | بس که خوبان رخنها کردند از مژگان درو

هر چند برنشی از من رسوا غزالی حال دل

قطره موجست صد بحر بلا پنهان درو

مجنون [illegible] ... اشک [illegible]

گر از [illegible] مجنون [illegible] بود در هم ... و چشمش چرا ز آهو صحبت جسته جسته

در چشم [illegible] بر برگ لاله دایم ... گر برق آه [illegible] سوخت و سته

[illegible] در دیده [illegible] کرد ... ز آن [illegible] ساخت جسته

از رخ [illegible] برگ گل زاده [illegible] ... تا چین [illegible] زلف بر چهره نقش بسته

[illegible] آن [illegible] ... چون زلف [illegible] شکستیم دل شکسته

مشکل [illegible] غزالی

[illegible] صحبت [illegible]

[illegible]

۱

[illegible] پیش عارضت ... [illegible] ز شرم تو آب از آینه

گر بناخن [illegible] سینه عیب [illegible] ... [illegible] حجاب از آینه

[illegible] آب از خجالت از چه ظاهر میشود ... پیش خورشید رخت این اضطراب از آینه

ماند در روی [illegible] چون از رخت آینه سوخت ... [illegible] گشته است آن [illegible] تاب از آینه

یافت تا از عکس خورشید رخت آینه تاب ... میزند در آسمان خورشید تاب از آینه

عکس او نادیده در باطن غزالی پاک سوخت

آه گر معشوق بردارد نقاب از آینه

ز پیکان تو اشک لاله گون [illegible] گره بسته ... [illegible] گر گریه ام خون در دل آهن گره بسته

[illegible] خون دل دود بالا ... چو چشم قطره [illegible] گره بسته

[illegible] در موج اشک [illegible] ... [illegible] زلف [illegible] گره بسته

گره شد [illegible] بر کارم [illegible] ... [illegible] ماه [illegible] گره بسته

[illegible] از دهان غنچه [illegible] ... [illegible]

[illegible] باغ [illegible] آگاهی ... چرا گر [illegible] بر زبان سوسن گره بسته

غزالی را مگو [illegible] آهو نام خود کردی

[illegible] خویش را این [illegible] گره بسته

[illegible] بیستون مانده ... ز مجنون هم درین صورت زنجیر جنون مانده

چرا از گریه فرهاد [illegible] اشک ما بنگر ... گر نقش تیشه او همچنان بر سنگ چون مانده

[illegible] / [illegible] در جوی [illegible]

ز رحم [illegible] بشبها [illegible] / چنین کو [illegible] خورد دم تیر و پیکان از درون [illegible]

[illegible] عاشقان [illegible] / که آن بیچاره در تدبیر عقل و فنون مانده

جدا از خاک [illegible] لاله [illegible] / بود در سر همان سودای جام لاله گون مانده

غزالی [illegible] حال [illegible]
از آن خونین [illegible] جون مانده

[illegible] / [illegible] زانو در پا [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

از آن بزم صحبت او گرفته هم رخ [illegible] / اگر چون شیشه آتشین دارد زبان شیشه

بجز جام از آن دارد دم گیر زن در مجلس / اگر چون صبح صادق داد آتش در زبان شیشه

به حاصل شیشه تقوی بدست آوردم آخر / ولی بر جرم خوبان میزند سنگی بر آن شیشه

غزالی هر کجا بر سنگ می‌زند [illegible] یا دل
شراب آتشین خورشید باشد آسمان شیشه

زلف را ای باد بر رخسار او زیباش نه / ای اجل رخصت ز جا بر داشتی بر جاش نه

هر ره سرگشتگان عشق از سر کن قدم / هر کجا پای از تو در پیش است سر بر پاش نه

ای که آن زنجیر گیسو را نهی در دست باد / اندکی بر پای صبر عاشق شیداش نه

تا یکی از دست عاشق میکشی دامان ناز / آستین مرحمت بر چشم خون پالاش نه

ای که بر دل می‌نهی داغ [illegible] جنون / گر تو لطفی میکنی بر آتش سوداش نه

شمع حسرت باز بزم عشق بر داری لگد / کشته گردیدیم زین پس بر مزارش نه

شمع می باز دغزالی در طریق عاشقی
سر اگر بر پایت افتد پای بر بالاش نه

[illegible] آن دل [illegible] / کار دشت [illegible] گردید نقش رو بر قفا مانده

[illegible] / هنوز این را غنیمت زان که نامی از وفا مانده

[illegible] جهان [illegible] / دل بر چهره من همچنان گرد بلا مانده

[illegible] مجنون [illegible] / ازین ره کاروان رفته آواز درا مانده

خواهی نشست ... [illegible] ز مجنون / بر روی ... [illegible] نشان بجا ماند

جای طعنه بر من ... [illegible] در عشق / بر روی من جائی آید از چشمان وا ماند

زرگر در راه عشق اکسیر شد خاک وجود ما / جهان چو مسیحان در آرزوی کیمیا ماند

غزال کاملی ... [illegible] افلاک ... [illegible]

... [illegible] ماند

[illegible]

از خاک گرد دله بجزان که نقش پاست / از استخوان سگان او بجز راه پاستی

چاره این راه می پرسیدم از پیر مغان / گفت عشق بر کمالی با جنون کاملی

بر سر کویت همه دیوانگان گشته خاک / روز محشر بر نخواهد خاست آنجا عاقلی

چون بعزم دوری ... غزالی ... [illegible]

ما درین ره کعبه را دیدیم از هر منزلی

استخوان در تن من هست ز هر پهلوی / دارم پنجه غم ... دل از هر سوی

دارم از ناوک مژگان تو بر سینه ریش / طرفه زخمی که در آن ز چشم نگنجد موی

دیده از چاک گریبان تن شیرین ... [illegible] / پهر شیر از غم آن کند بخار چو سوی

گفتم از عنبر خال تو کر خاسته دود / گفت بگذاشته مو بر سر خود هندوی

هیچکس با نه روی تو نزد دم صفا / غیر آینه که او داشت ز آهن روی

چون کند صورت چین دعوی پیرایه حسن / هست هر موی ز ابروی تو ابرش آهوی

بیکان سر کوی تو غزالی ذکرو

ما درین دشت ندیدیم چنین آهوی

... [illegible] در ریگ روان هر سو / مجنون در دیر و روز بر وی نهاده پهلو

... [illegible] دشت از گریه چشم ساز م / هر جا نشان پای بینم به دشت از آهو

ای دل اگر ... [illegible] زخوبان چند داغ نعل باشد / کی گویت که داری بالای چشم ابرو

... [illegible] مجنون را ای لیلی / لیلی هم از غم او دیگر نیافت گیسو

بحیرت قدم منکر آشنا عشق پی فرود	[illegible] شد [illegible] دست [illegible]
باریک بینی عقل سوزی نگرد در عشق	کاندیشه میانت شد چشم عقل احول

در عاشقی ضمیرت آیینه شد غزالی

ورنه چگونه دادی این گنجها [illegible]

[illegible]	[illegible]
عالم ز فنون گرم تا سوخت	آتش [illegible] ز دل [illegible] نسیم
[illegible]	هر یک [illegible] ماندیم [illegible]

[illegible]

انکو چو خامه از خود هرگز تهی گشته	کی میوه معانی زین صفت باغ خورد
از نور شمع کلکم گر شد جهان منور	چندان عجب نباشد دزدی چراغ خورد

چیست آن سیمین جلاجل در علاقت	بر سر شم چون زر مشکین دایره
گرچه از شب میشود ظاهر نجوم	شب نماید زان نجوم ظاهره
هر دو مان از روی بردن آمده سر	لی [illegible] مشک ساختش بی بحره
زانکه به نگین نه دست این تیغ	گنبد چون گرد شود چون آستره

از غزالی سر آن چیست گفت

دست اصطرخ زلال باهره

[illegible] ز سر حیرت چیست دانی [illegible]	در نظر چیستهای جلد شش موجه دریای نیل
[illegible] از زخم [illegible] گشته ز [illegible]	بجز [illegible] دست کتر هندوی گشته دلیل
[illegible] چشم گردان تو جای [illegible]	[illegible] ز جنگ از گرد میدان تو شاکون کرده پیل
آسمانی [illegible]	کین دو هیات هست بر خلخال و شمشیرش دلیل
[illegible] سیارات را ماند که برد	هم وج اجلال احمد را برابر جبرئیل
[illegible] نیست [illegible] از رحیل	ورچه آدم نیست آدم نیست چندان الجمیل

گرچه سازد استخوان [illegible] اصطرلاب خرد

عرصه سطرنج شد از استخوان او شبیل

این دهن چیست که چون غنچه [illegible] / بر جبین خاک که [illegible] بس از آن
وز که دیدست باین تنگ دهان / کا[illegible] آورد [illegible] زنده آن

گفتمش تنگ شکر [illegible] را / بی [illegible] ای [illegible]
[illegible] چون حسن [illegible] تاریخ آن [illegible] / [illegible] گفتا [illegible] نام [illegible] تنگ شکری

[illegible] ایام [illegible] سلاطین [illegible] / چون نظام الملک در ملک وزارت [illegible]
[illegible] / [illegible] نظام [illegible] از [illegible]

[illegible]

خلق با ما [illegible] / [illegible] بدم [illegible]
هر که میگوید بد ما را نکوست / ما که میگوییم اینها را بدست

ای عزیز [illegible] گریزم از یاری / [illegible] آن [illegible]
[illegible] و آن ساده دل که عیب مرا / همچو آینه رو برو گوید

کسی [illegible] دیدم که می گفت / [illegible] اگر [illegible]
زهر [illegible] خود اگاه [illegible] / [illegible] دستی [illegible]
خطاب آمد که ای دل زنده [illegible] / ندا [illegible] مر ما را [illegible]

ای مرد [illegible] / بر خوان وجود [illegible] داده صلا
[illegible] / گر ذره ره آن قوم سموات [illegible]

[illegible] ما را / که بر در دیر می نشانی ما را
[illegible] / آن به که ز خویش [illegible] رهانی ما را

[illegible] / هر که [illegible] زین راه شراب دگر است

[illegible] از رقعه حجاب [illegible] مستور [illegible]

[illegible] رقعه حجاب هم حجاب [illegible]

بجز گردون [illegible] گنبد [illegible] افکندم / [illegible] اندیشه زمین تا پری هم گندم

برگوشش [illegible] میخندم / [illegible] در قفس [illegible] همان [illegible]

گاهی [illegible] فلک [illegible] گیر / و آنگه از [illegible] مصور شده گیر

در [illegible] خاک [illegible] گیر / [illegible] برابر شده گیر

[illegible]

هر گه که قدم به ملک هستی زد رفت / [illegible] آمد و از آن جایگه رفت

زنهار از این عهد که تا بود گذشت / افسوس از این عمر که نا آمده رفت

آنها که درین بزم می ناب زدند / بیدار نگشته تا ابد خواب زدند

این هستی ما هیچ نمودیست چو موج / نقشیست وجود ما که بر آب زدند

تا کی گویی که کوی استاد که برد / تا کی پرسی که ساغر عیش که خورد

اینها چه فسانه است می باید رفت / اینها چه حکایتست می باید مرد

گردون [illegible] عیش [illegible] افکند / [illegible] این همه خلق را به سواس افکند

خورشید [illegible] جام [illegible] / از دوزه در و ریزه الماس افکند

[illegible] کرامات [illegible] زدیم / بس خنده که بر کشف کرامات زدیم

[illegible] / برخشت سر کوی خرابات زدیم

[illegible] محو شدیم / مردیم براه آرزو محو شدیم

[illegible] / سجاده فکندیم بر او محو شدیم

ساقی چو شود اگر شرابی بدهی
[illegible] لبان خرابی بدهی
ای خضر میشود [illegible] بهایی
یک تشنه لبی دم آبی بدهی

لب بر لب تو [illegible] بعالم نزنیم
تا دور ز روی تو در جهان دم نزنیم
در خاک چو خسته ایم چشم نگران
تا صبح [illegible] بهم نزنیم

در راه تو بیابان گردی بودیم
وز هجر تو زنج بخون دل شستیم
وصل تو نه هرکه [illegible] میجوییم
خراب [illegible] تو هر که [illegible] میگوییم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خورشید هنر بگل نمی اندایم
در زهر سخن [illegible] نمی آلاییم
در عیب کسان باد نمی پیماییم
انصاف [illegible] زجاییم

در بزم بتان [illegible] سازد
شد بهر تماشای رخت آینه ساز
ز آینه چو جستم جز یوسف مصر
کرد آینه انگشت بسوی تو دراز

در عشق ز من نام و نشان هم باید
چون شد دل صد پاره و جان هم باید
گاهی بزبان درد دل بگفتم
از حیرت رخسار تو آن هم باید

لعل لب [illegible] که جز [illegible] باده نداشت
[illegible] نوشش چو عیسی کاماده نداشت
گویند که [illegible]
آن دولت است که هیچ آدمی زاده نداشت

[illegible]
خلق از غم شان خانه [illegible]
[illegible]
در کشور حسن پادشاهندیم

[illegible]
در دولت [illegible] جان و دل از دادن
[illegible]
گر هر [illegible] که طفل [illegible] بودن

بحریست ضمیر من که گوهر دارد | نیست زبان من که آذر دارد
... | مرغ ... پر دارد

تا چند ز موج بحر ... | در کشتی محتشم ...
می باید اگر کسی چو کشتی ... | بر راه یار ... سر چوب کند

باشد ... | گردید ... چو فلک عرق نخورد
... | دستار ... ورق نخورد

چون دست ولایت علی در کارست

از مشهدم و مولد من مشهورست | آن خاک چو کوه هر عدن مشهورست
گر هست محبتی بآن ملک مرا | نبود عجبی حب وطن مشهورست

رندان قمار باز خاک آلودیم | وز هر دو جهان به نیستی خشنودیم
آن لاف نداریم که با موجودیم
هستیم چنان که پیش ازین هم بودیم

ام